117,
100, 122, 132, 136, 140, 142, 155, 166
403, 407, 408, 409, 416, 419, 420, [illegible], 430, 432
to 436, 437, 438, 442
529, 532, 537, 538, 539, 540, 548, 549
530, 557, 562, 563.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ [illegible] ஹேமாப்ஜநாயிகாஸமேத
ஸ்ரீதேவநாத பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே வகுளாபூஷண மஹாதேசிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

உபோத்காதம்.

ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயமென்னும் இக்க்ரந்தத்தை அருளிச் செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் கலி 4370-வது விபவ (இங்கிலீஷ் 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசிமீ ஸ்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் காஞ்சீ புரத்தில் ஹிமவனம் என்றும் திருத்தண்கா என்றும் சொல்லப்படுகிற விளக்கொளி (தீபப்ர காச) எம்பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் நியமித்தருளின எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனாதிபதி களில் ஒருவராய் விஸ்வாமித்ர (தூப்புல்) குலதிலகரான அநந்த ஸோ மயாஜியாருடைய திருப்பௌத்திரரான அநந்த ஸூரியாருக்கும் தோதாத்ரியம்மைக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினர். இவரு டைய அவதார வைபவத்தை இவர் குமாரரான தூப்புல் நயினர் 'வேங்கடேஶாவதாரோऽயம் தத்கண்டாம்ஶோऽதவா பவேத்। யதீந்த்ராம்ஶோऽதவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து ஸந்ததம்॥' என்றும், 'அன் றிவ்வுலகினை யாக்கி அரும்பொருள் நூல்விரித்து...பின்னும் வென்றி புகழ் திருவேங்கட நாதனென்னும் குருவாய் நின்று நிகழ்ந்து' என்றும் நிரூபித்தருளினர். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதாரம் என்பது 'ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:' என்கிற பூர்வர்களின்

திருவவதாரம்.

அனுஸந்தானத்தினுல் ஏற்படுகிறது. இவருடைய மாதா பிதாக்கள் திருவேங்கடமுடையான் தம்முடைய ஸுவர்ண கண்டையைத் தங்களுக்குக் கொடுத்ததாகக் கனவு கண்ட வ்யாஜமடியாக அவதரித்ததைத் 'திருவுள்ளம் பற்றி 'தக்ஷணாம்ஶ:' என்றருளிச் செய்தது. ஸ்ரீ யதிராஜஸப்ததியில் 'விஶ்ருதவேஸூதீ விகோரவாஸ்வௌரம் யிகா:' என்னும் ஶ்லோகத்தில் அபிப்ரேதமான கொங்குப் பிராட்டியின் வ்ருத்தாந்தத்தை அனுஸரித்து 'யதீந்த்ராம்ஶோயவா' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது.

அவதார வைபவம்

'ஆவிராஸீத்ஸ்வயம் வூகபிதவாஸவஹிவ:' என்கிற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவதாரத்தைப் போலவே ஸ்ரீ தேசிகனும் தம்முடைய அதிமானுஷ ஶக்தியை வெளியிட்டருளினுர் என்பது இவர் சரித்திரத்தில் பலவ்ருத்தாந்தங்களினுல் தெரியவருகிறது. உதாஹரணமாய் இவர் ஐந்து வயதிலேயே ஸ்ரீநடாதூர் வரதாசார்யர் (அம்மாள்) காலக்ஷேப கோஷ்டிக்குத் தம்முடைய மாதுலரான அப்புள்ளாருடன் சென்று அவரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்கும் காலத்தில் இவருடைய திவ்யதேஜஸ்ஸில் ஈடுபட்டுக் காலக்ஷேபத்தில் விட்ட இடம்தெரியாமல் ஶிஷ்யர்கள் திகைத்து நிற்கும்பொழுது இவர் அந்த இடத்தை எடுத்துச்சொல்லி அர்த்தவிஶேஷங்களை நிரூபித்தருள ஸ்ரீ அம்மாளும் 'வூதிஷ்டாவித வெஷாஙக: வூதிக்ஷிவ்தவஹிஷ்ருத:। ஸ்ரீயாவெஸவிஷ்ரோநஸ்ஸம் ஸ்ரீகல்யாண ஸாஜந:॥' (வேதாந்தங்களை ஸ்தாபித்துப் புறச்சமயங்களைத்தோற்கடித்து வேதங்களும் வைதிகர்களும் கொண்டாடும்படி அநந்த கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாவாய்) என்று ஆதரவுடன் அனுக்ரஹித்தருளினதை இவர் தாமே தம்முடைய க்ரந்தங்களில் பல இடங்களில் அருளிச் செய்திருக்கிறுர். மேலும் ஒரு ராத்திரியில் ஒரு யாமத்தின் பாதியில் ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரமென்னும் க்ரந்தத்தை அருளிச் செய்ததும், ப்ரபோத சந்த்ரோதயத்தைப் பாரீர் என்று க்ருஷ்ணமிஶ்ரன் தன்னுடைய அத்வைதபரமான நாடக விஶேஷத்தைக்காட்ட அது பலபடியாலும் கண்டிதமாம்படி ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் என்னும் நாடகத்தை அருளிச்செய்ததும் இவர் பகவானுடைய அவதார விஶேஷம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவர் வேதாந்தோதயனர் என்று ப்ரஸித்த நாமதேயமான கிடாம்பி ஆச்சானுடைய கொள்பேரனும், தமது மாதுலருமாகிய வாதிஹம்ஸாபுதாசார்யர் என்று பெயர் பெற்ற ஆத்ரேயராமானுஜர் (அப்புள்ளார்) ஸ்ரீபாதத்திலே, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ஸாந்தீபீனியி னிடத்தில் அறுபத்துநாலு கலைகளையும் அறுபத்து நாலு நாள்களில் அப்யஸித்தாப்போலே, இருபது வயதிற்குள்ளேயே ஸகல ஶாஸ்திரங்களையும் ஶிக்ஷித்தார் என்பது 'விம்ஶத்யப்தேவிஶ்ருதநாநாவிதவிக்ஷ்யஃ' என்றிவர் தம்மாலேயும், 'ராமாநுஜாயநா ஶாஸ்த்ரயாநாத ஶாஸ்த்ரஃ ஶரஃ। ஈவாவவிம்ஶத்யப்தே' என்றும், 'கிடாம்பிக் குலபதி அப்புளார்தம் தேமலர் சேவடி சேர்ந்து பணிந்தவர் தம்மருளால் நாவலரும் தென்வடமொழி நற்பொருள் பெற்றநம்பி' என்றும் தூப்புல் நயினாராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வித்தியாப்யாஸம்

இப்படி இருபது ஸம்வத்ஸரத்திற்குள்ளே ஸகலவித்யைகளையும் அப்யஸித்து, தம்மாசார்யனால் உபதேசிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீவைநதேய மந்திரத்தை ஆவ்ருத்திசெய்வதற்காக மஹாநதி, திவ்ய க்ஷேத்திரம், பர்வதம் இம்மூன்றும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்திருக்கும் மஹாஸித்தி க்ஷேத்திரமாகிய திருவஹீந்திரபுரத்தை நாடி, அதை ஆவ்ருத்திசெய்து, ஸித்திபெற்று, அத்தால் ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்ரீகருடன் உபதேசித்த ஸ்ரீஹயக்ரீவமந்திரத்தையும் அந்த க்ஷேத்திரத்திலேயே ஆவ்ருத்திசெய்து, ஹயக்ரீவனுடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றார். இவ்ருத்தாந்தம் 'அருள் தருமடியவர் பால் மெய்யைவைத்து தெருள்தர நின்ற தெய்வநாயகா' என்றிவர் தம்மாலும், 'தார்க்ஷ்யப்ரஸாதஸமவாப்தஹயாஸ்யஶக்திஃ' என்று பின்புள்ளாராலும் அநுஸந்திக்கப்பட்டது. விஶ்வாமித்ர மஹரிஷியின் அநுக்ரஹத்தினால் ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு அஸ்திரதேவதைகள் எல்லாம் நேரில் நின்று 'இமே ஸ்ம பரமோதார கிங்கராஸ்தே வயம் ஸ்திதாஃ' என்று விண்ணப்பம் செய்தாப்போல வித்யாபிமானி தேவதைகள் எல்லாம் தாங்களே இவரை வந்து வரிக்கும்படியான கடாக்ஷவிஶேஷத்தைப் பெற்றார். இது ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்தோத்திரத்தில் 'ஸமாஹாரம் ஸாம்நாம் ப்ரதிபதம்ருசாம் தாம யஜுஷாம் லயம் ப்ரத்யூஹாநாம் லஹரிவிததிம் போதஜலதேஃ ...

துரீதிஶயம்.

தஸ்ய ஶிரோ பயாவஹம்॥' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. இதைத் திருவுள்ளம் பற்றித் தான் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் இவருக்கு ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்திரர் என்னும் திருநாமத்தைச் சாற்றியருளினது. ‘ ஊ-பிஷண்யாஊள தாகிடுகாஜெ ஸாாகூம் ஊ-ரூஶ்யம் ஶ்ரீ ஜெஅஜீபெ ஶஸ்யஸ-பிரெ: । சுந்யாஜஸ்யாவா.தாீவஊ்ய ஶாூம்ஹெ ஸவடு ஜுகூம் தகூஶூக்ஷாகூாவெ ॥' (இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் ஶ்ரேஷ்டர் என்பதை ஸ்ரீசததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞர் என்பதையும் கவிதையில் பிறர்க்கு நிலமல்லாத சாதுர்யத்தை உடையவரென்பதையும் ஸ்ரீதத்வமுக்தா கலாபத்திலும் காணலாம்)' என்று ஸ்ரீதொட்டயாசார்யரும் இவருடைய அஸாதாரணமான ஜ்ஞானத்தின் விஶேஷாதிஶயத்தை அருளிச்செய்தார். இவருடைய வைராக்யத்தின் அதிஶயமோ விஜயநகர ஸமஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளும்படி எவ்வளவோ நிர்ப்பந்தித்தும் அதை லக்ஷயம் பண்ணுமல் வைராக்ய பஞ்சகத்தை அருளிச் செய்தனுப்பிய வ்ருத்தாந்தத்தினுலும், ஸச்சிஷ்யர்கள் அமுந்திரியுடன்சேர்த்து ஸமர்ப்பித்த தங்கக்காசுகளேயும் ஏதோ புழுக்கள் என்று தூர எடுத்து எறிந்துவிட்டார் என்கிற இவருடைய சரித்திரத்தினுலும் ஸுவ்யக்தமாகத் தெரிவிக்கப் படுகிறது.

திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டாதிகள்.

இப்படிப் பகவதவதார விஶேஷமாய் ஜ்ஞான வைராக்யானுஷ்டான ஶேவதியாய் எழுந்தருளி இருந்த இவர் இந்த லோகோபகாரார்த்தமாகச்செய்த திவ்யதேச ஸ்தாபநம் முதலியவைகளும், ஸ்ரீ விஶிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயம் ஶாஶ்வதமாய் நிலைபெற்றிருப்பதற்காகச்செய்தருளின க்ரந்தங்களும் தத்காலத்தில் எழுந்தருளி இருந்தவர்களுக்கு ப்ரவசனம் செய்தருளினதுமான உபகாரங்கள் பல. இவற்றில் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் பகவானுடைய ஆராதனமும், ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய ஆராதனமும் நிரந்தரமாய் நடக்கும்படி வாதிகளை வென்று ஜயகோஷத்துடன் ஏற்பாடு செய்ததும், அப்படியே ஸ்ரீதேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் சைவர்களை நிராகரித்துத் திருவாராதனம் கண்டருளப் பண்ணினதும் முக்யமாய் அறியத்தக்கவை. இவற்றில் முதல் வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் சிலா ரூபமாய் வெட்டப்பட்டிருக்கிறபடியினுலும், பிற்பட்ட வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீதே

வப் பெருமாள் இவருக்குத் தம்முடைய திருச்சின்னத்தில் ஒன்றை பிருதாக அனுக்ரஹித்துத் தாம் ஒரு திருச்சின்னத்தோடு நாளது வரையில் எழுந்தருளுவதினுலும் ஏற்படுகிறது.

க்ரந்தங்கள்.

இவர் இந்த ஸம்ப்ரதாய விஷயமாய் லோகருசியை அனுஸரித்து ஸங்க்ரஹ விஸ்தரப்ரக்ரியையாலும், ஸம்ஸ்க்ருதம் தமிழ் என்கிற பாஷைகளின் பேதத்தினுலும், அதிலும் வசனம் செய்யுள் என்கிற பேதத்தினுலும், காவ்யம், நாடகம் முதலிய படிகளினுலும் அநேகம் க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்திருக்கிருர். இப்படி அநேகம் க்ரந்தங்கள் அருளிச் செய்திருந்தாலும் ஒவ்வொன்றிலும் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமான கொள்கைகளைப் பரக்க நிரூபித்திருக்கிருர். இவர் இக்ரந்தங்களில் இந்த விஶிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை நிரூபித்திருக்கும் ப்ரகாரம்—பரதத்வமான எம்பெருமான் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் லக்ஷ்மியுடன் பிரிவில்லாத சேர்த்தியை உடையவன் என்பதையும், லக்ஷ்மீ தத்வத்தைப்பற்றி உண்டாகும் சங்கைகளுக் கெல்லாம் ஸமாதானம் அருளிச்செய்து அத்தத்வத்தையும் பரக்க நிரூபித்துத் தத்வ ஸ்திதியை ஒருவராலும் கலக்க முடியாதபடி பூர்ணமாக ஸ்தாபித்தருளினுர். இவ்விஷயமான க்ரந்தங்கள் ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீமந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ பாஷ்யம் முதலியவை. நாராயணனே பரதேவதை என்னும் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்தாபித்தருளினுர். தத்வங்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் கீழ்க்கூறிய ஸ்ரீமந் ந்யாய பரிசுத்தி, ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனம் என்னும் க்ரந்தங்களிலும், ஸ்ரீ தத்வ முக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களிலும் நிரூபித்தருளினுர். ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வஸுலபமாயிருக்கும் ப்ரபத்தியே பரம ஹிதம் என்னும் அர்த்தத்தை ஸ்ரீநிக்ஷேப ரக்ஷை, ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்திரிகை, ஸ்ரீ கத்யத்ரயபாஷ்யம் முதலியவைகளில் அருளிச்செய்தார். பரிபூர்ணமான ப்ரும்மானுபவமும் அதின் பரீவாஹமான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி, ஸ்ரீ கத்யத்ரயபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அருளிச்செய்தார். இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு விரோதமாகவும், வேதங்களுக்கு

விருத்தமாகவும் சொல்லுகிற மற்றவர்களை ஸ்ரீ ஶததூஷணீ ஸ்ரீ பரமதபங்கம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நிராகரித்தருளினர். ஸ்ரீமத் அதிகரண ஸாராவளீ, ஸ்ரீமத் தத்வடீகை, ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகை, ஸ்ரீமத் கத்யத்ரயபாஷ்யம், முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு அவருடைய திருவுள்ளத்திற்கு அனுகுணமாக வ்யாக்யானம் செய்தருளினர். ஸ்ரீ கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷை, ஸ்ரீசதுஶ்ஶ்லோகீ ஸ்தோத்ரபாஷ்யம் இவைகளில் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணி யருளினர். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அஸாதாரணமான சங்கசக்கராங்கணம், திருமண்காப்பு, பகவதாராதனம்,பகவத்ப்ரஸாதத்தின் மஹிமை, முதலியவைகளை ஸ்ரீஸச்சரித்ரரக்ஷை, ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷை முதலியவைகளில் ஸம்ஶயவிபர்யயங்களறப் பரக்க நிரூபித்தருளினர். பரமஹிதமாகிய ப்ரபத்தியின் உபாயத்வத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் ஸகல ஆக்ஷேபங்களையும் அனுவதித்து அவைகளை யெல்லாம் ஸ்ரீநிக்ஷேபரக்ஷை என்னும் க்ரந்தத்தில் நிராகரித்தருளி, ப்ரபத்தியின் அங்காங்கிவிபாகாதிகளை ஸ்ரீமந் ந்யாஸவிம்ஶதி, ஸ்ரீமந் ந்யாஸ திலகம், ஸ்ரீமந் ந்யாஸதசகம் இவைகளில் அருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் ஶாஸ்த்ரபரிசய மில்லாதவர்களும் ஸுலபமாய் அறியுமாறு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்களின் புத்திக்கும் சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹமாயும் விஸ்தாரமாயும் முப்பத்தொரு ரஹஸ்யங்களில் நிரூபித்தருளினர். திவ்யதேசத் தெம்பெருமான் விஷயமாக ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாஶத் முதலிய முப்பத்திரண்டு ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச்செய்தார். ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸுலபமாய் அனுஸந்திக்கும் பொருட்டு திருமந்திரச் சுருக்கு முதலிய தமிழ்ப்ரபந்தங்களை அருளிச் செய்தார். திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவற்றிற்கு ஸங்கதி முதலியவைகளை நிரூபித்து, ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்னவளீ, ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரம் என்னும் க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தார். ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களைப் பால்யத்திலேயே ஸுலபமாய் பரிசயம் செய்வதற்காகக் காவ்யரூபமாய் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம், ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம், ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேஶம், ஸ்ரீஸுபாஷிதநீவி முதலிய க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தார். கீழ்க் கூறிய அர்த்தங்களை அறிவது என்பது சிரகால ஸாத்ய மாகையினால்

அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி வேறு க்ரந்தம் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்தில் பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினர். இப்படிப்பட்ட அர்த்தங்கள் எல்லாம் ஏதோ கொஞ்சமேனும் படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் ஏற்படுமே யல்லாமல் கேவலம் பாமர ஜனங்களுக்குத் தெரியாதாகையினல் அவர்களும் அவற்றை ஸுலபமா யறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு நாடகரூபமாய் இந்த ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயம் என்னும் க்ரந்தத்தில் அருளிச்செய்தார். இது நாடக லக்ஷணங்கள் அமைந்த ஒரு பெரிய அத்புதமான நாடகமாயினும் அதில் ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின் கொள்கைகள் ஆங்காங்கு அஞ்சுருவாணி போல் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

க்ரந்த நிர்மாணக்ரமம்.

இந்த க்ரந்தமானது ஸ்ரீரங்கத்தில் அத்வைதிகளை ஜயித்து, ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திருவாராதனத்தை நடப்பித்து வைத்த காலத்தில் அத்வைத வித்வானாகிய க்ருஷ்ணமிஶ்ரன் தான தோற்றுப்போனதற்குஒரு விதப் பரிஹாரம் இருக்கட்டும் என்று தான் செய்திருந்த ப்ரபோத சந்திரோதயம் என்னும் நாடகத்தைக் காட்டி இதைப்பாரீர் என்றபொழுதே நம்முடைய ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகத்தைப்பாரும் என்று காட்டினதாகவும்க்ருஷ்ணமிஶ்ரனும்இதைப்பார்த்துத்தன்னுடையக்ரந்தத்தைவிடஇது எல்லாவிதத்திலும் மேன்மைபெற்றிருப்பதைக்கண்டு பக்னனாய்ப்போனன் என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ப்ரபோத சந்திரோதயத்தைப்பார்த்து அதுகண்டிதமாகும்படிமறுநாள்ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தை ஒரேநாளில்அருளிச்செய்தார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில ஆசார்யர்கள் ஸகல லோகமும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டும் என்கிற திருவுள்ளத்தினலே இவர் தமமால் முன்னலேயே இக்ரந்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அதுவரையில் ப்ரசுரத்திற்கு வரவில்லையென்றும், க்ருஷ்ணமிஶ்ரன் தன்னுடைய ப்ரபோத சந்திரோதயத்தைப் பாரும் என்று கொடுக்கவும், அதை ஒரு வ்யாஜமாகக் கொண்டு இவரும் இந்த க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளினர் என்றும் அருளிச்செய்வர்கள். ப்ரதிபாதிக்கப்படும் விஷய ஸ்வபாவத்தாலும், வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும், பகவத் ஸங்கல்ப விஶேஷத்தினலும் ப்ரபோத சந்திரோதயத்தில் சொல்லப்

பட்ட விஷயங்கள் ஸம்யக் கண்டிதமாயிற்றேயன்றி இவர் அதைப் பார்த்து அதைக்கண்டிக்கவேண்டுமென்று இக்ரந்தத்தை அருளிச் செய்தாரில்லை என்பது ஸித்தம். 'ஸஊராவிஹுவ விஹுஶஂஹவஉவீ வெவெஜஶிகாஜஶிகாஃ' என்னப்பட்ட நம் ஆசார்யர்களில் அக்ரா பிஷிக்தரான இவர் ஸ்பர்த்தையினால் இக்ரந்தத்தை அருளிச்செய்யஒரு நாளும் உபக்ரமித்திருக்கமாட்டார் என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இவர்தாமும் இக்ரந்தத்திலேயே 'ஊவஶிஶ்ய கிவேத்யஶெஷ ஶூவெத்ய நிஶஜாஜெஷூ நிஶூஶஜஶஶவெண। ஹுவிஹக்ஷ ஹிதாஹிதஃ ஹுயொஶஃ கவிநா காஶூணிகெ கூஹிதொஶள,' என்று இக்ரந்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு ப்ரதான காரணம் ஸகல லோகோஜ்ஜீவனமென்றும், அதற்கு வ்யாஜமாக ஏதோ ஒன்று ஏற் பட்டது என்றும் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

ப்ரபோத சந்திரோதயம் கண்டிதமாயிருக்கும் இடங்கள் சில உதாஹரிக்கப்படுகின்றன:—

(1) ப்ரபோத சந்திரோதயத்தில் கர்வத்தை நிரூபிக்கும் இடத் தில் பணத்தினால் ஏற்பட்ட கர்வம் ஒன்றே நிரூபிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இங்கு உயர்ந்த குலத்தினால் உண்டான கர்வம் மாத்திரம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பராமர்சித்தால் அங்கு சொல்லப் பட்ட கர்வம் ஒரு காலத்தில் ஒரு புருஷனுடைய ஆயுஸ்ஸுக்குள்ளே நசிக்கக்கூடியதாகையினால் ஶாஶ்வதமான தென்னக்கூடாதது, ஜன் மத்தினால் உண்டான கர்வமோ இந்தப் புருஷனுடைய ஆயுஸ்பர்யந் தம் ஒரு காரணத்தினாலும் நசிக்கக்கூடாதது என்கிற ஏற்றம் ஸூசிப் பிக்கப்பட்டதாகும்.

(2) டம்பனுடைய வார்த்தையில் 'நான் ப்ரும்மாவின் வீட்டிற் குப்போனேன், அவர் தன்னுடைய துடையில் என்னை உட்கார்த்தி வைத்துக் கொண்டார்' என்னப்பட்டிருக்கிறது. அதே ப்ரகரணத்தில் இந்த நாடகத்தில் 'நான் ஸத்யலோகத்திற்கு ஸமீபத்தில் இருக்கும் மார்க்கமாகப்போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஸநகாதி ரிஷிகளுடன் தன்னுடைய கைகளை அலம்பிக்கொண்டு ப்ரும்மா தானே அர்க்யாதி களை எடுத்துக்கொண்டுவந்தார்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டிற்கு வந்தவனை அதிதியாக பாவித்து மர்யாதைசெய்வது

ஸஹஜமாகையினல் அவன் பெரியவன் என்பதேற்படாது. ஆஹ்வானம் இல்லாமல் அவருடைய வீட்டிற்குத் தானகவே போனது இவனுடைய குறைவையே காட்டும். பெரியோர்களைத் துடையில் வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. அப்படி வைத்துக்கொள்வது சிறுவர்களேயேயாதலால் இவனுடைய சிறுபிள்ளைத் தன்மையே தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இங்கோ வேறு கார்யமாய் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது வலுவில் தாமாகவே வந்து ஶாஸ்திரத்தில் பெரியோர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மர்யாதைகளுடன் எதிர்கொண்டு வந்தார் என்பதினல் டம்பனுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

(3) வைராக்யத்தை நிரூபிக்கும் ப்ரகரணத்தில் ப்ரபோத சந்திரோதயத்தில் 'ஸ்திரீகளை நினைப்பதும் வைராக்யத்தைக் கெடுத்துவிடும்' என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு அந்த ஸ்திரீகளை அவர்களுடைய தோஷங்களை நிரூபிப்பதற்காக நினைப்பதும் வைராக்யத்தைப் போக்கடிக்கும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மற்றும் பல இடங்களிலும் கண்டு கொள்வது.

இவை கேவலம் உதாஹரணத்திற்குமாத்திரம் காட்டப்பட்டன ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும், பதப்ரயோஜனதிகளிலும் இக்ரந்தம் ப்ரபோத சந்திரோதயத்தை விட உத்க்ருஷ்டமானது என்பது நன்கு புலப்படும். க்ரந்தம் விஸ்தரிக்குமென்கிற பயத்தினல் இவ்வளவுடன் நிறுத்தப்படுகிறது. இக்ரந்தம் நாடகலக்ஷணங்கள் ஸம்பூர்ணமாக அடங்கியதென்பதும், ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களின் அமைப்புமுதலியவைகளில் மிகவும் ஶ்ரேஷ்டமானது என்பதும், நடையில் அதிலளிதமானதென்பதும் ஸுப்ரஸித்தமாகையினல் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

இதில் மனிதர்களின் குணங்களுக்குள் விவேகம் ஶாந்தி தாந்தி முதலியவைகளை ஒரு வகுப்பாகவும், மோஹம் காம க்ரோதம் முதலிய கெட்ட குணங்களை மற்றொரு வகுப்பாகவும் நிரூபித்து, இவ்விரண்டு வகுப்பினருக்கும் ஆதாரமான ஜீவாத்மாவிற்கு மோக்ஷத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று விவேகத்தைச் சேர்ந்த வகுப்பினரும், அவனை ஸம்ஸாரத்திலேயே இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று மோஹனுடைய வகுப்

கிரந்தஸங்க்ரஹம்.

பினரும் விவாதப்பட்டுக்கொண்டு விவேகம் தத்வஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணி அதினல் காமக்ரோதாதிகளை ஜயித்துப் பகவானிடத்தில் பக்தி உண்டாகும்படி செய்து அந்தப்பக்தி யோகத்தினல் உண்டாகிய பகவானுடைய க்ருபையினுல் உண்டாக்கப்பட்ட அந்தப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினல் ஆத்மாவை மோக்ஷத்தைஅடையும்படிசெய்கிறது என்கிற வேதாந்தார்த்தம் நாடகரூபமாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது.

இதில் முதல் அங்கத்தில் பகவானே பரதேவதை, அவனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவன், அவனே ஆஸ்ரயிப்பதே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம், எவ்வளவு பாபியாயிருந்தபோதிலும் பகவானே ஆஸ்ரயித்து அவனுடைய அனுக்ரஹத்தினல் மோக்ஷத்தை அடைய முடியும் என்கிற ஸித்தாந்தார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவது அங்கத்தில் இப்படிப்பட்ட தன்னுடைய ஸித்தாந்தமே வாஸ்தவமானதென்று ஸ்தாபிப்பதற்காக இதற்கு விரோதமாக மற்ற ஸித்தாந்திகளினுல் சொல்லப்படும் அர்த்தங்கள் ப்ரமாணங்களுக்கும் யுக்திகளுக்கும் விரோதமாயிருக்கின்றன என்று நிரூபிக்க ஆரம்பித்து பௌத்தம் ஜைனம் ஸாங்க்யம் பாசுபதம் காணுதம் குத்ருஷ்டி என்கிற மதங்களை நிராகரித்துப் பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரத்தின் ப்ராமாண்யத்தையும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

மூன்ருவது அங்கத்தில் விவேகம் ராகத்வேஷங்களைப் போக்கடித்து விரக்தியையும் விஷ்ணுபக்தியையும் உண்டாக்குகிறது என்கிற க்ரமத்தையும், அந்த வைராக்ய விஷ்ணுபக்திகள் உண்டாவதற்குக் காரணத்தையும் நிரூபித்து இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் பெரியோர்களின் ஸஹவாஸம் என்பதையும் நிரூபித்து,புருஷனை மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்யும் க்ரமம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

நாலாவது அங்கத்தில் காமம் கோபம் த்ருஷ்ணை முதலியவைகள் இப்படி உண்டான விஷ்ணு பக்தியைக் கலைக்க ஆரம்பிக்கும் ஸமயத்தில் விவேகத்தின் பலத்தினல் அவைகளை ஜயிக்க வேண்டுமென்று நிரூபித்து அதன் இடையில் அந்தந்தக் குணங்களின் ஸ்வபாவத்தையும் விஸ்தாரமாக நிரூபித்திருக்கிறார்.

ஐந்தாவது அங்கத்தில் காமக்ரோதாதிகளை ஜயித்தாலும் டம்பம் தர்ப்பம் முதலியவைகள் கலைக்க ஆரம்பிக்கும், அப்பொழுது மோஹாதிகள் தானே உண்டாய்விடும் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்.

ஆறாவது அங்கத்தில் பக்தியோகம் செய்வதற்கு உசிதமான ஸ்தானங்கள் பகவான் ஸாந்நித்யம் செய்திருக்கும் ஸத்வோத்திர க்ஷேத்திரங்களும், பாகவதோத்தமர்கள் வஸிக்கும் க்ஷேத்திரங் களும் என்றருளிச் செய்திருக்கிறார்.

ஏழாவது அங்கத்தில் இப்படி த்யானம் செய்வதற்குத் தகுந்த வஸ்துவும் கர்ம பரவசர்களாய் அசுத்தர்களான ப்ரும்மா முதலியவர் கள் அல்ல, அந்தப் பரமாத்மாவின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும் அவ தார ரூபங்களுமே என்று நிரூபித்திருக்கிறார்.

எட்டாவது அங்கத்தில் இப்படிப்பட்ட த்யானத்தின் மஹிமை யோடு சேர்ந்த விவேகத்தினால் மஹாமோஹம் முதலியவைகள் நாச மடையும் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்.

ஒன்பதாவது அங்கத்தில் ஸமாதி மேல்மேலென வளர்ந்து வரும் ப்ரகாரத்தையும், அதற்குக் காரணமாக ஆசார்ய கடாக்ஷம் அவஶ்யம் வேண்டும் என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறார்.

பத்தாவது அங்கத்தில் அந்தப் பரபக்தியினால் பகவானுடைய க்ருபை இவன் விஷயத்தில் உண்டாகி, அப்படி ப்ரஸந்நனான பகவா னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் இந்த ஜீவாத்மா புண்ய பாபங்களைக் கழித்து அர்ச்சிராதிகதியினால் பரமபதத்தை அடையும் ப்ரகாரத்தை விஸ்தாரமாய் அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

இப்படிப் பஹுமுகமாக க்ரந்தத்தினாலும், அனுஷ்டானத்தினாலும் ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதா வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்தின னக் கோள்கைகள் இவருடைய ப்ரதானக் கொள்கைகளாவன:- எல்லா ஜாதியரும் அவரவர்கள் ஜாதிக்குரியதாய் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைப் பகவானுடைய கட்டளைகளிவை யென் றெண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டு மென்றும், அப் படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத்ப்ரீதி ஒன்றையே பலமாக உத்தேசி த்துத் தன் ஶக்திக்கு அனுகுணமாகச் செய்யவேண்டும் என்றும், ஒரு காலத்திலும் ஶக்தி இருக்கும் பொழுது அவைகளை விடக் கூடாது என்றும், இப்படித் தங்கள் தங்கள் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு அனுகுணமான காரியங்களைச் செய்து வருபவர் எந்த ஜாதியரேனும் ஶரணாகதி யென்றும் ப்ரபத்தி என்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை

அனுஷ்டித்து மறு ஜன்மம் இல்லாமல் பரம புருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷத்தை அடையலாம் என்றும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகும் ஶாஸ்திரத்திற்கு வசப்பட்டு நடக்கவேண்டும் என்றும், அப்படி நடக்கத்தவறினல் பகவந் நிக்கிரஹ முண்டாகும் என்றும், அப்படி அது உண்டானல் ப்ராயஶ்சித்த முகத்தாலும் லகுஶிக்ஷையினாலும் நிவ்ருத்தமாய்ப் பரமபுருஷார்த்தம் கிடைப்பதற்குத் தடையாகாது என்றும், பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள் விஷயத்தில் ஶாஸ்திர ஸம்மதமான மானஸ கௌரவாதிகளில் குறைவு செய்வது பகவதபசாரமாகும் என்றும், பாகவத கைங்கர்யம் இவனுக்கு பகவத்கைங்கர்யத்தின் எல்லை நிலம் என்றும், ஆகையினல் அதுவே ப்ரதானமாய் இவனல் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக இத்தால் மிகவும் ஸங்க்ரஹமாக அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாய்எல்லாத்தசையிலும் லக்ஷ்மியுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதேவதை யென்றும், அவனிடத்தில் ப்ரபத்தி செய்வதே பரம ஹிதம் என்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் இக்ரந்தத்திலும் 'ஸர்வஜ்ஞாகாஹ:' என்கிற ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையினல் இந்த க்ரந்தம் கேவலம் வேதாந்த ஶாஸ்திரமாயிருந்த போதிலும் ஸாதாரணமான ஜனங்களும் ப்ரத்யக்ஷமாக நாடக ரூபமாய்ப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கும்படி அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினல் ஸர்வோபகாரகமாகும் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இந்த நாடகத்தை இரண்டு தடவை சென்னையில் அபிநயித்துக் காட்டின ஸமயங்களில் அனேகம் ஜனங்களுக்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இதற்கு இருக்கவேண்டும் என்றிருந்த அபிப்ராயத்தை உத்தேசித்தும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை தெரிந்தவர்களுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படக்கூடியதாய், அதிலும் ஶாஸ்திர ஜ்ஞானத்தையும் அபேக்ஷிக்கக் கூடியதான நிலைமையில் இருப்பதினலும், இதை எல்லாரும் அறிந்து அனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினலும் இதை ஆசார்யனுடைய அனுக்ரஹத்தை முன்னிட்டு தமிழில் மொழிபெயர்க்கத் துணிந்தேன். இதில் இருக்கும் தோஷாதிகள் மனுஷ்யனுக்கு ஸஹஜமான ஸ்வபாவத்தினல் ஏற்பட்டவை என்று நினைத்துக் குணங்களை மாத்திரம் க்ரஹித்து அங்கீகரிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

நிகமனம்.

சென்னை,
25—9—24.

தி. சே. நரஸிம்மாசார்யர்.

விஷய ஸூசிகை.

நாடக பாத்திரங்கள்.

ஸூத்திரதாரனும் நடியும்.

புருஷன் - *ஜீவாத்மா.*

ஸ்வேதத்வீபம் - *ராஜதானி.*

விவேகன் - *ராஜா.*

ஸுமதி - *ராணி.*

வ்யவஸாயன் - *ஸேநாபதி.*

ஶமன், த³மன் ஸ்வாத்யாயன், திருப்தி - *விவேக மந்திரிகள்.*

குருஶிஷ்யர்கள் - *ஸித்தாந்த வாதிகள்.*

தர்க்கன் - *ஸாரதி.*

ஸம்ஸ்காரன் - *ஶில்பி.*

த்ருஷ்டப்ரத்யயன் - *தூதன்.*

தும்புரு நாரதர்.

ஸங்கல்பன், விஷ்ணுபக்தி - *பகவானுடைய வேலைக்காரர்கள்.*

புத்தி - *புருஷனுடைய பத்னி.*

ஶ்ரத்தை, விசாரணை - *வேலைக்காரிகள்.*

மைத்ரீ, கருணை, முதிதா, உபேக்ஷா - *ஸுமதியின் ஸகிகள்.*

ஜுகுப்ஸை, விரக்தி, துஷ்டி திதிக்ஷை, ஆத்மவித்யை, அதிக த்ருஷ்டி, ஶாந்தி, ஸஹத்ருஷ்டி, ஸத்ருஶ த்ருஷ்டி. } *வேலைக்காரர்கள்.*

மாயா - *ராஜதானி.*

மஹாமோஹன் - *ப்ரதி நாயகன்.*

துர்மதி - *பத்னி.*

காமன் - ரதி, வஸந்தன், ராகன், த்வேஷன், க்ரோதன்-ஜிகாம்ஸை, லோபன், த்ருஷ்ணே, டம்பன் - குஹனே, தர்ப்பன்- அஸூயை.	*மஹாமோஹனுடைய மந்திரிகளும் அவர்களுடைய பத்னிகளும்.*

கஞ்சுகி - ஸ்தம்பன் - *வேலைக்காரர்கள்.*

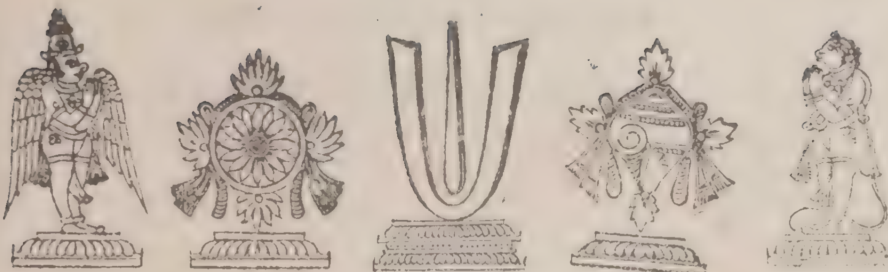
ஸம்வ்ருதி ஸத்யன் - *தூதன்.*

அபிநிவேசன், துர்வாஸனே.

திவ்யவைதாளிகர்கள்.

வைநதேயர் (கருடன்.)

ஸாங்க்யாதி இதர ஸித்தாந்த வாதிகள்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

[illegible]
[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (1)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேசிகனருளிச்செய்த

ஸங்கல்பஸூர்யோதயம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ உப.வே. நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி
அருளிச்செய்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

எந்த பகவானிடத்தில் (செய்யப்படுகிற) பக்தியின் வளர்த்தி யாகிற விடியற்காலத்தில் (உண்டாகிறதாயும்) இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு

லக்ஷ்யே யத்ர * ச்ருதிதமநாக்ருஷ்டமௌர்வ்யாவதாநை:
ப்ரஸ்ருஷ்ட: ப்ரணவதநுஷா ஸத்வவத்பி: ப்ரயுக்த: |
ஜீவ்யோ வக்ஷ:ஸ்தலமதிஜலவா ப்ரத்யுஷ: கௌஸ்துபாத்மா
ஸஞ்சாராகாரஸ் ஸ பகவான் தயா க்ஷீரஸிந்து: ஸ்ரீப்ரியோ வ: ॥ (2)

[நாந்த்யந்தே ஸூத்ரதார:]

எல்லா வஸ்துக்களையும் அறிவதற்குத்தகுதியாயும், அன்றிக்கே பகவானை நேரில் பார்ப்பதற்குத் தகுந்ததாயும் இருக்கிற எந்தப்பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற ஸூர்யோதயம் ஸம்ஸாரமாகிற ராத்திரியை வெகு சீக்கிரத்தில் போக்கடிக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவராயும், அஸ்த்ரங்களாயும் ஆபரணங்களாயும் வடிவுகொண்ட எல்லாத் தத்வங்களாலும் அடையப்பட்டவராயும், தன்னிஷ்டத்துக்கு அடங்கிய அழிவில்லாத மேன்மையை உடையவராயும், லக்ஷ்மிக்குப் பதியாயுமிருக்கிற நாராயணன் எனக்கு எல்லா ஆபத்துக்களிலுமிருந்து தாண்டுவதற்கு (துணையாக) இருக்கவேண்டும். (1)

வேதங்களாலறியப்பட்ட (பகவானுடைய) குணங்களை மனதில் த்யானம் செய்வதில் செலுத்தப்பட்ட ஸாவதானத்தை உடையவர்களான அதிக ஸத்வகுண முடையவர்களால் * எந்தப் பகவானாகிற குறிப்பில் ப்ரணவமாகிற தனுஸ்ஸினால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவாகிற பாணம் தன்னுடைய காந்திகளால் வ்யாபரிக்கப்பட்ட கௌஸ்துப ரூபியாய்க்கொண்டு (பகவானுடைய திருமார்பில் ப்ரகாசிக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவராய், தயைக்கு க்ஷீரஸமுத்திரமாய் இருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு மிகவும் அன்புள்ள நாயகனான பகவான் உங்களுக்கு ஸம்பத்தின் பொருட்டு (அதைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாக) இருக்கட்டும். (2)

[நாந்தீ ச்லோகம் முடிந்த பிறகு ஸூத்ரதாரன் ப்ரவேசித்துச் சொல்லுகின்றான்.]

---

* காது வரையில் அளக்கப்பட்ட நாண்கயிற்றை இழுப்பதில் வைக்கப்பட்ட ஸாவதானத்தை உடையவர்களான பலிஷ்டர்களினால் என்கிற அர்த்தம் இந்த முதல் பாதத்தினால் ஏற்படுகிறது. இத்தால் 'ப்ரணவம் தனுஸ்ஸு, ஜீவாத்மா பாணம், பரமாத்மா லக்ஷ்யம்' இத்யாதி அர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் விவக்ஷிக்கப்பட்டதாகிறது.

[illegible]

எல்லாத் தேவாஸுரர்களுடையவும் கிரீடங்களின் நுனிகளில் இருக்கிற ரத்னங்களின் கும்பல்களினுல் ஆலத்தி செய்யப்பட்ட பாதபீடத்தை உடையவராயும், சரணம் அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதாகிற யஜ்ஞத்தில் தீக்ஷிததுக்கொண்டிருப்பவராயும், தாமரைப் புஷ்பத்தில் வஸிக்கிற லக்ஷ்மியினுல் சேர்ந்து அனுஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாத் தர்மங்களை உடையவராயும், ஸம்ஸாரமாகிய காட்டுத்தீயினுலுண்டாகிய வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்கு மேகம் போன்றவராயும், எல்லாவற்றிற்கு மீச்வரனுயுமிருக்கிற பகவானுடைய ஸ்ரீரங்கம், திருமலை, காஞ்சிபுரம், திருநாராயணபுரம், புருஷோத்தமம், பாண்டுரங்கம், முதலிய (பகவான்) ஸாந்நித்யம் பண்ணியிருக்கும் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களில் தங்கள் இஷ்டப்ரகாரம் யாத்திரோத்ஸவங்களை ஸேவிப்பதில் குதூஹலத்தினுல் செய்யப்படுகிற ஸஞ்சாரத்தினுல் நடந்துகொண்டிருக்கிற தாமரை புஷ்பங்கள் போன்றிருக்கிற திருவடிகளுடைய தூள்களின் கும்பல்களால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பூமியின் ப்ரதேசங்களை உடையவர்களாயும், யாத்ருச்சிகமாக காவேரியின் தீவின் மத்யத்தை அடைந்தவர்களாயும், ஆதிசேஷன் விஷ்வக்ஸேனர், கருடன் இவர்களுக்கு ஸமானமானவர்களாயும், எல்லாஜனங்களாலும் கொண்டாடத்தகுந்தவர்களாயும், தோஷத்தின் வாஸனையும் கூட ஸம்பவிக்காதவர்களாயும், நல்ல ஜாதி, வித்யை இவைகளுக்குத்தகுந்த நல்ல ஒழுக்கம் ஸ்வபாவம்

[illegible]

[illegible]

[illegible] (3)

இவைகளினால் ப்ரகாசிப்பவர்களாயும், அநாதியான ப்ரக்ருதியாகிற பெரிய சுழலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற வேத பாஹ்யர்களாகிய வாதிகளாகிற வாழைத்தோப்பை முறிப்பதில் மதம் பிடித்த யானை போன்றவர்களாயும், அடைய வேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்ட மோக்ஷமார்க்கத்தை உடையவர்களாயும், எல்லாத்திக்குகளின் மண்டலங்களுக்கு சிரோ பூஷணங்களாயும், உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிப்பதற்கு ஆசார்யர்களாயும், அறியப்பட்ட எல்லாக்கலைகளின் ஸமூஹங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற கொண்டாடத்தக்க பெரியோர்களினால் உத்தரவு செய்யப்பட்டவனாக ஆகிறேன். எப்படியென்னில் :—

எந்த நாடகத்தில், ப்ரமத்தை பொறுக்காத மனதை உடையவர்களுக்கும் ப்ரீதி உண்டாவதின் பொருட்டு ச்ருங்காரம் முதலிய மற்ற ரஸங்களின் ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டதாயும், உயர்ந்த குணங்களை உடையதாயும் இருக்கிற ஒன்பதாவதாகிய சாந்தரஸம் இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டதாயும், ஸம்ஸாரமாகிற மார்க்கத்தில் வேகமாக நடக்கிற கணுக்கால்களை உடையவர்களான ஜனங்களுடைய எல்லாத் துக்கத்தையும் போக்கடிப்பதாயும், மனிதர்களுடைய குணங்களாகிற (அதாவது குணங்களின் வேஷத்தைத்தரித்துக் கொண்ட) நடர்களின் (நாட்யமாடுகிறவர்களின்) கும்பல்களை உடையதாயும் இருக்கிற அந்த நாடகத்தினால் பெரியோர்களுக்கு ஆநந்தத்தை வ்ருத்திசெய்—என்று. (3)

பரிக்ருஹீதா ச மயா பரதமதோபாத்யாயஸ்ய ஸந்மார்க்க வர்த்தநஸ்யாந்தேவாஸிந: ஸந்தோஷபாலக நாமதேயஸ்ய ஶைலூஷ சக்ரவர்த்திந: புத்ரேண ப்ரதிபடகரீந்த்ர கண்டீரவேண வைகுண்ட விஜேத்ரா நாம்நா ஸுக்ருதிஜநம் விஜ்ஞாபிதாஜ்ஞா ।

திவ்யப்ரயோக திதருக்ஷா தத்தக்ஷணா விசக்ஷணாஶ்ச ஸந்நிஹிதா: ஸாமாஜிகா: । ததாஹி—

ஸம்யகவகத நாட்ய தேஶிமார்கை-
ரஸஜீவித பராங்முகை ரஸீகை: ।
பரதாகம தைவதைர் விஶேஷா
பரிஷத் ஸம்ப்ரதி பாஸதே மஹத்பி: ॥ (4)

பரதமுனியின் மதத்திற்கு உபாத்யாயராகிய ஸங்மார்க்க வர்த்தனனுடைய சிஷ்யனாகிய ஸந்தோஷபாலகன் என்கிற பெயருடைய நடர்களின் சக்ரவர்த்தியின் புத்திரனும் விரோதிகளான நடர்களாகிற யானைகளுக்கு சிங்கம் போன்றவனுமாகிய வைகுண்ட விஜேதீ என்கிற பெயருடைய என்னால் பண்டிதர்களுடைய உத்திரவு ப்ரதிஜ்ஞையுடன் கூட அங்கீகரிக்கப்பட்டது. உயர்ந்த ப்ரயோகத்தைப் பார்க்க வேணு மென்கிற ஆசையினால் ஸாவதானர்களான பண்டிதர்களான ஸபிகர்கள் கும்பலாய்ச்சேர்ந்துவிட்டார்கள்.

அப்படியே

நன்றாக அறியப்பட்ட நாட்யம், தேசீ, மார்க்கம் * இவைகளை உடையவர்களாயும், லக்ஷணக்குறைவான நாட்யங்களில் பராங் முகர்களாயும், பரத ஶாஸ்திரத்துக்குத் தேவதைகள் போன்றவர்களாயும் இருக்கிற இந்த மஹான்களினால் இந்தஸபை இப்பொழுது மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறது. (4)

---

* நாட்யம் என்பது கேவலம் நாயக நாயகீ பாவங்களை அபிநயிப்பது. தேசி என்பது தாளம் லயம் இவைகளை அனுஸரித்து பாவமில்லாமல் அவயவங்களை மாத்திரம் அசக்குதல். மார்க்கம் என்பது பாவங்களின் அபிநயமும், தாளங்களையும், அனுஸரித்து நர்த்தனம் செய்தல்.

[illegible]

[illegible] (5)

([illegible])

[illegible] (6)

ஆகையினால் நான், எல்லா வித்யா ஸ்தானங்களாகிற செல்வத்தை அடைவிக்கக் கூடியதாயும், இதற்குமுன் இல்லாத அநேக விசித்ரங்களான வேஷங்களைத் தரித்தபோதிலும், ஒளிக்கப்படாத மேன்மையுடையதாயும், அஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தினால் தன்வயிற்றை நிரப்புகிறதாயும், வேறொருவரிடத்திலும் செலுத்தப்படாத பக்தியை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாயும், எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதியாயு மிருக்கிற தேவதையை அடைகின்றேன்.

மனத்திற்குள் இருக்கிற (அஜ்ஞானமாகிற) ராத்திரிக்கு ஒப்பற்றதாகிய கிழக்குத்திக்கிலுண்டாகிற ஸந்த்யையாயும், ஜ்ஞானமாகிற கண்ணுக்கு இதற்கு முன்பில்லாத மையினால் உண்டாகிற சோபையாயும் வேதங்களெல்லாம் முதலில் சொன்னதாயும், குதிரையின் முகம்போன்ற முகத்தை உடையதாயும், வாகீசன் என்று பெயருடையதாயுமிருக்கிற வாஸுதேவனுடைய ரூபம் எனக்கு ப்ரகாசிக்கட்டும். (5)

(கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு) எவருடைய தனித்தனியான பூர்வங்களில் தானும் அதற்குத்தகுந்த பாவங்களை அடைந்தவராய்,

(𑌈𑌷𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌨𑍀𑌯, 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂)
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌸𑌕𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑍇𑌲𑌿𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌜𑍁𑌷𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾
𑌸𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌨𑌾𑌟𑌕𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌂 ।
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑌹𑍀𑌭𑍁𑌜𑌂
𑌮𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ (7)

(𑌨𑍇𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯) 𑌆𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 ।

எவனுடைய தர்மங்களாலே தானும் தர்மங்களை உடையவளாய், அனேகம் விதமான ஆகாரங்களையுடைய நாயகியும் விளையாடுகிறளோ அப்படிப்பட்டவராயும், பத்து விதமாக வேஷங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கம் என்கிற திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில், அன்றிக்கே நர்த்தனம் செய்யும் இடத்தில் அடையப்பட்ட பூர்ணமான ஆநந்தத்தையுடைய பக்திமான்களால் அன்றிக்கே ரஸிகர்களினால் ப்ரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கப்பட்டவராயும் இருக்கிற தேவன் நமக்கு மங்களத்தைச் செய்யட்டும். (6)

(சற்றுநேரம் நின்று த்யானத்தை அபிநயித்து ஸந்தோஷத்துடன்) அப்படிப்பட்ட நான் இப்பொழுது தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிற எல்லாவஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்திதியையுடைய ஸ்வதந்திரனை தேவதையின் க்ருபையினுல் கடாக்ஷிக்கப் பட்டேன்.

வேதாந்தங்களில் விளையாட்டை அடைந்து கொண்டிருக்கிற புத்தியினுல் வாஸனையோடு கூடியதாகச் செய்யப்பட்ட நாடகத்தின் மார்க்கத்தை இப்பொழுது அடிக்கடி நினைத்துப்பார்த்துப்பகுத்தறிவை ஊன்றுகோலாக வைத்துக்கொண்டு, அன்றிக்கே விவேகன் என்கிற ராஜாவை முக்கியமாக வைத்துக்கொண்டு, வித்வான்களின் மதத்தை உத்க்ருஷ்டமாகச் செய்கிறேன். (7)

(நடர்களிருக்கும் இடத்தை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் திரையைத் திரும்பிப்பார்த்து) பெரியவளாகிய உன்னால் இப்பொழுது இந்த ரங்கஸ்தலம் ஆதரிக்கத்தக்கது.

[ப்ரவிஶ்ய நடீ]

ஆர்ய, இயமஸ்மி, ஆஜ்ஞாவிதேயவஶம்வதா, அநந்யாவஶி
ஷ்டகர்மணா । (ஸாஸூயம்) ஆர்ய, அநுஶாதி, ஆஜ்ஞாப்ரியம் ப்ரிய
ப்ரேஷணே பரிஜந: ।

ஸூத்ரதார: — அபி நாம ஸகலாவயவ ஸாத்விக ஸம்ருத்தா நா
டகஸ்யாஸ்ய ஸம்ப்ரதி ஸமுசிதா பரிஷத் ஸஹ்ருதய
கௌஶலா: குஶீலவா: ?

நடீ — கர சரண ஸ்தாநீயா: அநேந ஸம்ப்ரதி ஸ்வ
ஹ ஸ்திதிரேவ ஸம்ஸ்தி? அதஸ்து ப்ருச்சாமி கிம்
நாமகம் கீத்ருஶம் நாடகம் அபிநயம் ஆரப்ஸ்யதி? (ஸோ)
கரசரண ஸ்தாநீயா: ஸர்வேஷு கார்யேஷு ? கிம் ந த்வரந்தி
கார்யே? இதம் து ப்ருச்சாமி? கிம் நாமகம் கீத்ருஶம்
நாடகம் ப்ரயோக்தும் ஆரப்தமிதி ?

[நடி ப்ரவேசித்துச் சொல்லுகிருள்.]

ஆர்ய (பெரியவரே)! இதோ இருக்கிறேன். உம்முடைய உத்தி
ரவையே மிகவும் ப்ரியமாக எண்ணுகிற இந்தப் பரிஜனம்
உத்திரவு செய்யப்படட்டும்.

ஸூ — ஸமர்த்தர்களான நடர்கள் ஸத்வகுணம் நிறைந்த ஸபி
கர்களால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட நாடகத்தை நடத்துவத
ற்கு உசிதமான வேஷங்களைப் போட்டுக் கொள்வதில் ப்ரயத்தி
னம் செய்கிறார்களா ?

நடி — இவர்கள் தங்களுக்கு கைகால்கள் இவைகளுக்கு ஒப்பானவர்
களல்லவா? உம்முடைய இஷ்டத்தில் என் த்வரை செய்யமாட்
டார்கள்? ஆனாலும் இதை மாத்திரம் கேட்கிறேன். என்ன
பெயருடைய தாய் எப்படிப் பட்டதான நாடகம் அபிநயஞ்
செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டது? — என்று.

सूत्र—आर्ये! किं न जानासि सङ्कल्पसूर्योदयाख्यं नायकीकृतविवेकं नवीनं नाटकम्?

[illegible]

[illegible] (8)

कविः

[illegible]

[illegible] (9)

[illegible]

ஸூ—ஆர்யே! ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் என்று பெயருடையதாய் நாயகனாகச் செய்யப்பட்ட விவேகனை உடையதாகிய புதியநாடகத்தை நீ அறிந்திருக்கவில்லையா?

எந்த நாடகத்தில் ப்ராணிகளின் நல்லது கெட்டது என்கிற ஸ்வபாவமுடைய குணங்கள் தங்கள் தங்களுக்கு அனுகுணங்களான தேவதைகளின் ரூபமாக நடர்களாக வருகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட இந்த நாடகத்தில் உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது, இவற்றைப் பகுத்தறிந்தவர்களான புத்தியையேதனமாக உடையவர்கள் உயர்ந்த குணங்களை உடையதாயும் புதிதாயுமிருக்கிற சேர்க்கையை உடையதான அபிப்ராயத்தைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். (8)

மேலும்

விவேகமஹாராஜாவின் ஸாமர்த்யத்தினால் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற யுத்தவீர ரஸத்தின் ஸம்பந்தத்தை யுடையதாயும், பரமாத்மாவின் சரித்திரத்தினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட தயாவீர ரஸத்தின் மஹிமையை யுடையதாயும், ஜ்ஞானியாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்திதியினால் சேர்க்கப்பட்ட ஶாந்தி ரஸத்தின் ஸ்வரூபத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற உசிதமான இந்த ப்ரயோகம் ஸம்ஸார ஸுகத்தை அனுபவிப்பவர்களுக்கும் ப்ரியமாக ஆயிற்று. (9)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (10)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (11)

இந்த நாடகத்தின் மேன்மையைச் சொல்லுவதில் அளவை நான் நினைக்கவில்லை. ஸமுத்திரத்தில் எவ்வளவு ஶங்குகள் இல்லை. அவைகள் எல்லாம் புருஷோத்தமனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருக்கைகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற பாஞ்சஜந்யமாகுமா? மேலும்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உண்டாகிற காந்தியாகிற கவசங்களை உடைய எந்த ரத்னங்கள் இப்பொழுது லோகங்களை மோசம் செய்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ரத்னங்கள் தனிகர்களின் க்ருஹங்களில் இருக்கட்டும்; அவைகளால் என்ன ப்ரயோஜனம்? இது யோசிக்கப்படட்டும். மிகவும் புராதனங்களான ஸ்யமந்தகம் முதலிய ரத்னங்களும் ஸ்ரீவத்ஸ மென்கிற மருவாகிற கூச்சுப் பெரையில் வைக்கப்பட்ட தீபத்தைப்போன்ற அழகுடையதாயும், லக்ஷ்மியின் விளையாட்டுக்குபயோகிக்கக் கூடிய கண்ணாடியாகவும் இருக்கிற கௌஸ்துபத்துடன் ஏதாவது ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறதா என்ன? இந்தக் காரணத்தினாலும் இந்த நாடகம் மிகவும் பஹுமானம் செய்யத்தக்கது.

வேதங்களில் ப்ரஸித்தமான ஆசார்யனாயிருக்கும் தன்மையுடையவரான அதிக தயையுள்ளவரான கவியினால் ஏதோ ஒன்றை

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

வ்யாஜமாக வைத்துக்கொண்டு * எல்லா ப்ராணிகளையும் காப்பாற்றுவதற்காக நன்ருகப்பிரிக்கப்பட்ட நன்மை,தீமை,இவைகளையுடைய இந்த ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டது. 11

நடீ—ஆர்ய! எந்தக் கவியினுடைய ப்ரயோகம் இது, எந்தக்கவியினிடத்தில் கௌரவத்தினுல் இந்தஸபை நம்மிடத்திலும் காண்பிவிக்கப்பட்ட விச்வாஸத்தை உடையதா யிருக்கிறதோ ?

ஸூ—இது உனக்கு (உன்னால்) கேட்கப்பட்டதில்லையா ?

---

* ‘கிமபி அபதிச்ய’ என்பதினுல் இந்த நாடகம் ப்ரபோத சந்திரோதயம் என்கிற நாடகத்துக்குக் கண்டனமாக அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பது குறிப்பிடப்பட்ட தாகிறது. ‘அபதிச்ய’ என்பதினுல் அதுஸரியான காரணமல்ல என்பதும், அர்ஜுநனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஸ்ரீகீதோபதேசம் செய்யப்பட்டாப்போலே அது கேவலம் வ்யாஜம் மாத்திரம் என்பதும், ஸர்வலோகத்தையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்பதே முக்ய காரணம் என்பதும், ‘கிமபி’ என்பதினுல் இந்த நாடகத்துக்கு அது பூர்வபக்ஷமாக எடுத்துச்சொல்லக்கூட யோக்யதை யற்றது என்பதும், ‘நிகமாந்தேஷு நிரூடகௌரவேண’ என்பதினுல் உபயவேதாந்தங்களிலும் தமக்கு ஆசார்யத்வம் எல்லாலோகங்களிலும் ப்ரஸித்தம் என்பதும் வேதாந்தங்களுக்கே நல்ல மார்க்கத்தைத் தெளிவிக்கக்கூடியவ ரென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப் படுகிறது.

கவிவர்ண

ஊகூஓமொகூ ஸம்ஸாவநீயஸ்ய விஶ்வாமித்ராயிணோ விஶ்வா
மித்ர கோத்ர ஐஷண ஸ்யவிஶ்ஸவித்யா ஸிஹாரவஞ்ஜு
ரீகஸ்ய வஞ்ஜரீகாக்ஷ வொபஸோ த்ஸம்ஸவஸ்யா நக்ஷ ஞண
ஶேவதெ ரநக்ஷஸூரெ ராத்ஞ ஸம்ஸவ: ஸ்ரீரங்
ராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்ய வத:, கவிதா
ர்க்கிக ஸிம்ஹ இதிப்ரஸ்யாத ஞண ஸநாதஸ்ய:, ஊா
ஞ ஜந நிபஜநெஜைத்ரயஜ்ஞ வஸாயித தஶதிஶா ஸளய:
ஸவர்தந்த்ர ஸங்கட ப்ரஶமந விஶங்கட மதி:

ஸ்ரீமாந் வெங்கடநாதோ நாம கவி:

எல்லா லோகங்களாலும் கொண்டாடத் தகுந்தவராயும், எல்லாரையும்விட மேற்பட்டவராயும், விஶ்வாமித்திர கோத்திரத்திற்கு அலங்காரமாயும், பரிசுத்தங்களான வித்தைகள் விளையாடுவதற்குத் தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்றவராயும், புண்டரீகாக்ஷர் என்றுபேர் கொண்ட ஸோமயாகம் பண்ணினவரின் புத்திரருமாகிய எண்ணிறந்த குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய அநந்தஸூரியின் திருக்குமாரராகியும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திவ்ய நியமனத்தினால் அடையப்பட்ட வேதாந்தாசார்யர் என்கிற பெயரை உடையவராயும், கவிதார்க்கிக ஸிம்மம் என்று ப்ரஸித்தமான குணத்தினலேற்பட்ட பெயரையுடையவராயும், ஶிஷ்ய ஜனங்களாகிற கட்டப்பட்ட ஜயத்தை அறிவிக்கக்கூடிய கொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்துத் திக்குக்களாகிய மைத்தைகளை உடையவராயும், எல்லா ஶாஸ்திரங்களின் விரோதங்களைப் போக்கடிக்கக்கூடிய விஶாலமான புத்தியை யுடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதன் என்கிற பெயர்கொண்டகவி இருக்கிறாரல்லவா?

𑌗𑍌𑌡𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ (12)

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌾
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑍇 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 ॥ (13)

𑌅𑌪𑌿 𑌚

எந்தக்கவியினுடைய * கௌட வைதர்ப்ப பாஞ்சால என்கிற ரீதிகளினால் கலந்து செய்யப்பட்ட மாலை போலிருக்கிற வாக்கை, வாஸனையைத் தெரிந்துகொண்ட பெரியோர்கள் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களோ? (12)

இந்தக்கவி † இந்த லோகத்தை வேறு இந்திரனுடையதாகவும், வேறொரு லோகத்தை இந்திரனில்லாததாகவும் செய்யக்கூடிய யோக்யதையுள்ள வம்சத்திலே பிறந்தார். ரிஷிகளினால் எந்தக் காயத்ரியினால் இரண்டாவது பிறப்புச் சொல்லப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட லோகங்களுக்கு மாதாவாகிய காயத்ரீதேவீ எந்தக்கவியின் கோத்திரத்திலேயே பிறந்தவளோ. (13)

மேலும்

---

* 'கௌட' என்பது மிகவும் ம்ருதுவான பதங்களின் சேர்க்கையினால் அமைக்கப்பட்டது. 'வைதர்ப்ப' என்பது மிகவும் கடினங்களான பதங்களின் சேர்க்கையினால் அமைக்கப்பட்டது. 'பாஞ்சால' என்பது அதிகக்கடினமும் அதிக ம்ருதுவும் இல்லாத பதங்களின் சேர்க்கையினால் அமைக்கப்பட்டது.

† ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் '𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿' இத்யாதி விச்வாமித்திரருடைய வார்த்தை இங்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த லோகத்துக்கு வேறொருவனை இந்திரனாகவாவது, வேறொரு லோகத்துக்கு வேறொருவனை இந்திரனாகவாவது, இந்த லோகத்துக்கு இந்திரனில்லாமலாவது, வேறு லோகத்துக்கு இந்திரனில்லாமலாவது செய்யப்போகிறேன் என்று அவர் சொன்னது இங்கும் துல்யம் என்றறியத்தக்கது.

[illegible] (14)

[illegible]

[illegible] (15)

[illegible]

தேவதைகளுக்கு சத்ருக்களாகிய அஸுரர்களுடைய கும்பல்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாயும், ப்ரும்மாவினால் பகவானுக்கு ஆராதனம் பண்ணும் பொழுது அடிக்கப்பட்டதாயும் (உபயோகிக்கப்பட்டதாயும்) இருக்கிற பகவானுடைய கண்டை எந்தக்கவியின் ரூபமாக அவதரித்தது என்று யுக்திகள் அதிகமாயிருப்பதைக்கொண்டு வித்வான்களால் ஊஹிக்கப்படுகிறதோ. (14)

அப்படிப்பட்டவர்

இருபது வயதிற்குள் விசேஷமாகக் கற்கப்பட்ட அனேகம் விதங்களான வித்யைகளை உடையவராயும், முப்பது தடவை (சச்சிஷ்யர்களுக்கு) கேட்பிவிக்கப்பட்ட சாரீரக பாஷ்யத்தை உடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமானுகிய வேங்கடநாதன் என்கிறகவி காதுக்கு இனிமையான அன்றிக்கே வேதங்களுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடியதான அனேகார்த்தங்களை உடைய இந்த நாடகத்தைப் பகவானுடைய ப்ரீதியின் பொருட்டுச் செய்தார். (15)

நடீ—ஆர்ய! எப்பொழுதும் வேதாந்தங்களின் கூட்டங்களிலேயே வைக்கப்பட்ட மனதையுடைய இந்தக்கவியின் மிகவும் கடினங்களான யுக்திகளாகிற வஜ்ராயுதங்களினால் பிளக்கப்பட்ட பாஹ

[illegible]

[illegible] (16)

[illegible]

ண்டர்களாகிற மரங்களின் கூட்டங்களையுடைய வாக்கு நம் போலியர்களின் விளையாட்டுக்குத் தகுந்ததான நாடகத்தை எப்படிச் செய்யக்கூடும்?

ஸூ—(மனத்திற்குள் பரிஹாஸத்துடன்) ஆர்யையாகிய நீ எந்த இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறுயோ அவைகளுக்குள் முதல் கேள்வையில் இந்த நாடகம் செய்தவரை ஒருவித ப்ரவ்ருத்தியுமில்லாத எல்லா இந்திரியங்களின் வ்யாபாரத்தை உடையவராயும், அனுபவம் ஒன்றிலேயே நோக்கத்தை உடைய மனதை உடையவராயும் மிகவும் அசங்காமலிருப்பதாகிய அவஸ்தை உடையவராயும் எண்ணுகிறாயா? அப்படி இருந்த போதிலும் ஸமாதானம் சொல்லுகிறேம்.

மனு, வ்யாஸர், வால்மீகி, இவர்களின் ஸபையில் சேரத்தகுந்ததான் அம்ருதத்தினுல் நனைக்கப்பட்ட இப்படிப்பட்ட வாக்குத் தானே ஒரு ஜனத்தினிடத்தில் ப்ரகாசத்தை அடைகிறதேயானுல் யார்தான் தடுக்கக்கூடியவர்கள்? (எப்படி என்னில்) ஸாயங்காலத்தில் நர்த்தனம் செய்கிற ருத்திரனுடைய விந்த்யபர்வதம்போல் விசாலமான ஜடையில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற கங்கை நொண்டியின்பேரில் விழுகிறதேயானுல் யார் தடுப்பார்கள் (அதைப்போல) 16

மற்றொரு விஷயத்தையும் நீயோசிக்க வேண்டியது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (17)

[illegible]

[illegible]

[illegible] (18)

மலையைப் பிளப்பது முதலிய கார்யங்களில் கம்பீரமாயும் பயங்கரமுமான நடையை உடையதாயும் ருத்திரனுடைய தலையையும் ஆடும்படி செய்கிற கங்கை பூமியில் ருசியுள்ளதாயும் தெளிந்ததாயும், அழகாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹங்களை ப்ரகாசம் செய்யவில்லையா என்ன? (17)

நட—(ஸந்தோஷத்துடன்) ஆர்யராகிற உம்முடைய இந்த வார்த்தை யுக்தமாகவே இருக்கிறது. ஆகிலும் சாந்தி என்று பெயருடைய ரஸம் இல்லை என்று கந்தர்வ சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கும் ஆசார்யர்களினால் நிரூபிக்கப்படுகிறதே? ஆகையினால் இந்த நாடகத்தில் அப்படிப்பட்ட ரஸத்தின் அமைப்பு எப்படிப் பொருந்தும்?

ஸூ—(அலக்ஷ்யமாயும் அதைக்காட்டாமல் மறைத்தும்) ஆர்யே! அவர்களை நான் பரதமுனியின் மதத்தின் கரையை யறிந்தவர்களாக எண்ணவில்லையல்லவா? (யோசித்து)

அதன்றியும் இந்த லோகத்தில் அப்படிப்பட்ட ஸபிகர்களை துர்லபர்களாக நினைத்து சாந்தி ரஸத்தினால் சந்தோஷப் படுத்துவது அன்றிக்கே சாந்திரஸத்தை அபிநயிப்பது சக்யமல்ல என்று நினைத்தார்கள் என்று ஸந்தேஹிக்கிறேன். (18)

[illegible]

[illegible] 19

[illegible]

மேலும்

ஸ்ருங்கார ரஸம் ஸபைக்கு உசிதமல்லாத ப்ரகாரத்தை அடைகிறது. வீர ரஸம் ஒருவர்க்கொருவர் அவமானத்தை உண்டாக்குகிறது. அத்புதரஸம் லோகத்திற்கு விருத்தமான நடையையுடையது. ஆகையினால் அல்பமான ஸாரம்சத்தை உடைய மற்றரஸங்களினால் போதும். சாந்தியோ வென்னில் போக்கடிக்கப்பட்ட மனதின் துக்கத்தையுடைய ரஸமாக மிகுதியாயிருக்கிறது. (19)

நட—ஸநகர் ஸநந்தநர் முதலிய ரிஷி ஜனங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட ஶாந்திரஸம் இருக்கட்டும். ஆகிலும் அசங்காத எல்லா இந்திரியங்களையும் உடையவர்களால் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய யோகத்தை முக்யகாரணமாக உடைய இந்த ஶாந்தி ரஸம் எல்லா ஜனங்களாலும் பார்க்கத்தகுந்த நாடகக் கதையினால் எப்படி ஸம்பாதிக்கப்படுகிறது?

ஸூ—ஆர்யே! இப்படிச்சொல்லாதே, நாம் விடப்பட்ட எல்லாத் தர்மங்களையுமுடைய அலேபகர்களின் மதத்தை அபிநயிக்கப் போகிறதில்லையல்லவா, எந்தக் காரணத்தினால் இப்படி ஸங்

[illegible]

தேஹிக்கிருயோ? பகவானுகிய கீதாசார்யனுல் அனேகம் தடவை நிரூபிக்கப்பட்டவைகளாயும், ஸாத்விக த்யாகத்தினுல் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாயும், நிவ்ருத்தி தர்மத்தின் மார்க்கத்தில் எப்பொழுதும் ஸம்பவிக்கக் கூடியவைகளாயுமிருக்கிற அனேகம் விதங்களான வ்யாபாரங்கள் இருக்கின்றன அல்லவா, எவைகளை அபிநயிப்பதினுல் நர்த்தகர்களுக்கு ஜீவனத்துக்கு இடமுண்டோ? மேலும் இப்படிப்பட்ட நாட்யத்தின் மஹிமையை நீ கேள், அல்லது யோசித்துப் பார். (ஶாஸ்திரத்தில்) கேட்கப்படுகிறதல்லவா!

எது நாடகத்தில் காணப்படுகிறதில்லையோ, அந்த ஶாஸ்திரம் ஶாஸ்திரமல்ல, அந்த வித்யை வித்யை அல்ல, அந்த சித்திரம் சித்திரமுமல்ல, அந்தக்கலைகள் கலைகளுமல்ல, அந்தயோகம் யோகமுமல்ல, அந்த ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானமுமல்ல. 20

நடீ—உங்களால் மிகவும் செய்யத்தகாத கார்யம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. நானோவெனில் ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவத்தினுல் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதையுடையவளாய் த்வேஷமாகிற பிசாசினுல் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஶத்ருருக்களான பண்டித ஜனத்தினிடத்திலிருந்து பயத்தினுல் நடுங்கினவளாயிருக்கிறேன்.

सू — अलं कातर्येण । अद्य खल्वस्माकमभिमुखं भागधेयम् । तथाहि—

लक्षणसम्पत्तिरनवद्या रसपरिपोषश्च सहृदयग्राह्यः ।
संघटते नाटकेऽस्मिन् स एष शैलूषसुकृतपरि- [पाकः ॥

किंच

विद्यासम्पन्निधिरवहितो वेङ्कटेशः कवीन्द्रः
शिष्टः शश्वदभिनये दक्षः पात्रवर्गः ।
प्रख्यातेयं परिषदनघा पक्षपातानभिज्ञा
रामादीनां कुलधनमिदं रङ्गतां याति रङ्गम् ॥ 22

अन्यच्च भवता भावनीयम् ।

शमधननिधिं सत्त्वप्रायं प्रयोगमयोगिनः
स्वगुणवशतः स्तोतुं यद्वा प्रवृत्ता निन्दितुम् ।

ஸூ—பயந்ததுபோதும்! இப்பொழுது பாக்யம் நம்மைக்குறித்துத் திரும்பி இருக்கிறது. எப்படியென்னில்:—

இந்த நாடகத்தில் தோஷமில்லாத லக்ஷணங்களின் பூர்த்தியும் ஸஹ்ருதயர்களால் அறியக்கூடிய ரஸத்தின் புஷ்டியும் சேர்ந்திருக்கிறது என்கிற இது நடர்களின் புண்யத்தின் பரிபாகமே. 21

மேலும்—

வித்யைகளாகிற ஸம்பத்துக்களுக்கு நிதிபோல் இருப்பிடமான வேங்கடேஶர் என்கிற கவிஶ்ரேஷ்டர் மிகவும் ஸாவதானமுள்ளவர். என்னுடைய பாத்திரங்களின் கூட்டமும் வெகு காலமாக அபிநயத்தில் வ்ருத்தியடைந்த ஆரம்பமுடையது. தோஷமில்லாத இந்த ஸபையும் பக்ஷபாதம் செய்யத்தெரியாதென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. ராமன் முதலியவர்களுக்குக் குலதனமான இந்த ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரம் நமக்கு நர்த்தனம் பண்ணும் இடமாயிருக்கையை அடைகிறது. 22

மற்றொன்றும் உன்னால் நினைக்கத்தக்கது.

ஶாந்தியைத்தனமாக உடைய ரிஷிகளுக்கு நிதிபோலிருப்பதாய் ஸத்வகுணம் நிறைந்ததான இந்த நாடகத்தை ஸத்வகுணமில்லாதவர்கள் தங்கள் தங்கள் குணங்களின் வஶத்தினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காகவாவது தூஷிப்பதற்காகவாவது எடுத்துக்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கொள்ளட்டும். இவ்விஷயத்தில் அனேகம் வார்த்தைகளினுல் என்னப்ரயோஜனம்? நமக்குக்குறைந்து விட்டதென்ன? லோகம் ஈச்வரனை உடைத்தாகாததல்ல. அந்த ஈச்வரனுல் ஏற்படுத்தப் பட்ட பதினுறு * ஸாக்ஷிகள் எப்பொழுதும் ஸாவதானத்துடன் இருக்கிறுர்கள். 23

புத்திமான்களுக்குப் பொருமை முதலியவைகள் தங்களால் நினைக் கப்படாமல் வந்தபோதிலும் மின்னலைப்போல் உண்டாகிற காலத்திலேயே நிர்சயமான முடிவை உடையதுகள். அன் றிக்கே—

த்வேஷத்தினுல் வணக்கப் பட்டவர்களாய் மௌனத்தைவ ஹிக்கட்டும். அவர்களே ஸீக்கிரத்தில் நிர்சயமாக மழை கால த்தில் அரும்பெடுத்த கடப்பை மரங்களின் கதிர்கள் போன்ற ஸரீரத்தை உடையவர்களாயும், தாங்களே ஆட்டுவதினுல் அசங் கிக்கொண்டிருக்கிற தலைகளை யுடையவர்களாயும், கொஞ்சம் வெட் கத்துடன் கூடியதாய் பாதிமூடப்பட்ட கண்களை உடைத்தாயிருக் கும்படி தங்களுக்கும் வாயில்லாமல் உயர்முகமாகச் செய்யப் பட்ட முகங்களை உடையவர்களாயும் கொண்டு நம்முடைய ப்ர யோகத்தின் வழியினுடைய ரஸத்தினுடைய ஸாராம்சத்தின் மேன்மையின் எல்லையை ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிருர்கள். 24

* ஸூர்யன், சந்திரன், காற்று, நெருப்பு, ஆகாசம், பூமி, ஜலம், (அவரவர்களின்) மனது, யமன், பகல், இரவு, இரண்டு ஸந்த்யைகள், தர்மம், ஆகிய இவை பதினுறும் ஸாக்ஷிகள் என்ற படி.

[illegible]

[illegible]

இடைவிடாமல் செய்யப்பட்ட த்வேஷத்தினால் சந்தில்லாமல் நிறைக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய் அதனால் ஒரு வித மாறுதல்களுமில்லாதவர்கள் இருந்தாலும் இருக்கட்டும். அப்படி இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது எல்லாவிதத்தாலும்—

கம்பீரமான புத்தியையுடைய பரதமுனி தன்னுடைய பெயரினாலேயே குறிக்கப்பட்ட பாவம், ராகம், தாளம், இவைகளையுடையதாய், ஸாமவேதத்துக்கு உபவேதமாகிய எந்தக்கந்தர்வ வேதத்தை லோகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காகச் சொன்னாரோ அதை அறிந்தவர்களினால் நாமும் நீக்கப்படாதவர்களாகிறோம். 25

நட— ஆர்ய! இது உசிதம் தான், ஆயினும் சாஸ்திரங்களைக் கேட்டிருப்பதினால் பெரியோர்களான அனேகம் பெயர்களான விரோதிகள் நம்மிடத்தில் தோஷத்தைத் தேடிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது நம்மால் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்ட விஷயம் தவறுதலில்லாமல் எப்படி நிறைவேற்றத்தக்கது?

ஸூ— அயி (அடி)! அயலாருடைய குணத்தைப்பார்த்து ஸந்தோஷிக்கிறவளே. சாஸ்திரங்களின் கேள்விகள் அதிகமாயிருப்பதில் உனக்கு என்ன இவ்வளவு நம்பிக்கை? அதன்றியு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 26

[illegible]

ம் நிச்சயிக்கப்பட்ட உண்மையான அர்த்தங்களை உடை யவர்களுக்கும் தங்களால் அறியப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துவ தற்காக மேன்மேலும்கேள்விகள் உண்டாகின்றன. அது இரு ந்தால் இருக்கட்டும். தோஷமில்லாத வித்யைகளை உடைய வர்களை இப்பொழுது பஹுமானம் செய். (அப்படியே) காணப்படுகிறதல்லவா!

தோஷத்தோடு (களங்கத்தோடு) கூடிய அதிக வித்யைகளை (கிரணங்களை) அடைந்திருந்தும் ஒருவன் மெள்ள மெள்ளக்கு றைந்து விடுகிறான். களங்கமில்லாத ஒரு வித்யையினால் (கலையினால்) எவனாவது ஒருவன் வாக்கில் ஈச்வரனாயிருக்கையை (ருத்திரனாயிருக் கையை) அடைகிறான். (26)

ஆகையினால் நான் இப்பொழுது பராசரர், வ்யாஸர், முதலியவர் களினால் பஹுமானம் செய்யப்பட்டதாயும் அநாதரிக்கப் பட்ட கெட்ட ஜனங்களுடைய நடவடிக்கைகளை உடைய தாயும், இடைவிடாமல் பரிசயம் செய்யப்பட்ட கந்தர்வ சாஸ்திரத்தைக்கொண்டு ஸந்தோஷப்படுத்தியதினால் தன்னி டத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவனாய்ச் செய்யப்பட்ட பரமாத்மாவை உடையதாயுமிருக்கிற இந்த ஸபை ஸாவதா னமாய் இருக்கும்படி செய்கிறேன்.

[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥ 27

[நேபத்யே]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 28

(வணக்கத்துடன் கையைக் கூப்பிக்கொண்டு) இந்த நாடகத்தில் விவேகமஹாராஜாவினுடைய தன் மதஸ்தாபனத்திலும், விரோதிகளின் மதங்களைத்திரஸ்கரிப்பதற்கு ப்ரயத்னம் செய்யுமிடத்திலும், மோக்ஷத்தை அடையவேண்டும் என்கிற இச்சை (ஜீவாத்மாவிற்கு) உண்டாகும் இடத்திலும், மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய பகவானைப்பற்றிய போகம் செய்யுமிடத்திலும் * முகம் முதலிய ஸந்திகளைப் பார்ப்பதற்குப் பரதரிஷியின் மதத்தில் துரந்தரமான புத்தியையுடையவர்களாயும் ஸமர்த்தர்களாயுமிருக்கிற உங்களால் ஸாவதானமாக இருக்கவேண்டியது.

[திரைக்குள்]

† ஸத்துக்களுடைய வழிகளின் எல்லையை விடாதவனாகிய வித்வானுடைய அந்தந்த ஸமயங்களுக்கு ஏற்படவேண்டிய ப்ரயோகங்களினால் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே போலத்தமோகுணமுடையவர்களுடைய ஆரம்பங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

---

* முகம், ப்ரதிமுகம், கர்ப்பம், அவமர்சம், நிர்வஹணம், என்கிற ஐந்தும் ஸந்திகள், இவற்றை விவேகனுடைய ஆரம்பம், பரமதபங்கம், முமுக்ஷுத்வத்தை உண்டாக்குதல், யோகத்தைச் செய்வித்தல், பலத்தை உண்டாக்குதல் என்கிற ஐந்து இடங்களிலும் கண்டுகொள்ள வேண்டியது.

† இந்த ச்லோகத்தில் இந்த நடனுடையவும், விவேகராஜாவினுடையவும், முமுக்ஷுவான புருஷனுடையவும், ஸூர்யனு

𑌸𑍂— (𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑍇! 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮
[illegible] 𑌗𑍀𑌤𑌿𑌃 ।

𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿—

𑌦𑍂𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂𑌚 [illegible] 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌃 ॥ 29

ஸூ—(காது கொடுத்துக் கேட்டு ஆநந்தத்துடன்) ஆர்யே! நம்முடைய வ்யாபாரத்தையும், மோக்ஷம் வேண்டிய ப்ரகாரத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிற இந்த நாடகாரம்பத்தில் செய்யப்படுகிற பாட்டு உன்னால் நன்றாய்க் கவனிக்கத்தக்கது. ஆகையினால்

வெகுதூரத்தில் யோசிக்கக்கூடிய அதாவது நீண்டகாலத்துக்கு ப்பிறகு வரக்கூடியதை யோசிக்கக்கூடிய ஜ்ஞானமுள்ள இந்த ஜனமாகிய நானும், விவேக மஹாராஜாவும் விரோதியாகிய துஷ்ட—

டையவும் ஸ்வபாவங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எப்படியென்னில் :—ஸத்துக்கள் என்றால் நக்ஷத்திரங்கள், அவைகளின் வழி ஆகாசம். இது ஸூர்யனுக்கு விசேஷணமாகும் பொழுது ‘ தாமஸாரம்பா:’ என்றது இருட்டினுடைய வ்யாபாரங்கள் அல்லது இருட்டில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய கோட்டான் முதலியவைகளினுடைய வ்யாபாரங்கள். நடன் பக்ஷத்தில் பரதசாஸ்திரம் தெரிந்த பெரியோர்களின் மார்க்கத்தை விடாதவனாகிய என்னுடைய அந்தந்த ஸமயங்களுக்கு உசிதமான அபிநயங்களின் ப்ரயோகங்களினால் தமோ குணத்தினால் த்வேஷத்தை அடைந்தவர்களின் தூஷணம் சொல்லவேண்டும் என்கிற ஆரம்பங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்றபடி. அன்றிக்கே ‘ ஸத்பத ’ என்பதினால் ஸந்மார்க்கவர்த்தனன் என்று கீழ்க்குறிக்கப்பட்டவனுடைய பெயர் இங்கே சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். விவேகனுடைய பக்ஷத்தில் அந்தந்த ஸமயத்துக்கு உசிதமான ப்ரயோகங்களினால் தமோகுணத்தினால் உண்டான மஹாமோஹாதிகளின் ஆரம்பங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்றபடி. ஜீவாத்மாவின் பக்ஷத்தில் பெரியோர்களின் மார்க்கத்தைவிடாத ப்ரபன்னனுடைய வர்ணாச்ரமம் முதலிய ஸங்கேதங்களுக்கு உசிதங்களான தர்மானுஷ்டானங்களினால் தமோகுணத்தினால் உண்டான அஹங்கார மமகாரங்கள் நிரோக்கடிக்கப்படுகின்றன என்றபடி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஞகிய நடனேயும், மஹாமோஹனேயும் ஜயிப்பதற்கு ஶக்தி உள்ளவர்களாகப் போகிறோம். (29)

[திரைக்குள்]

யாரடா, அவன்! நடர்களின் வம்ஶத்திற்கே தணல் போன்றவனும், கையில் தரிக்கப்பட்ட உறுதியாயும் ருசியுள்ளதுமான கரும்பாகிய தனுஸ்ஸை உடையவனும், வாஸனேயுடன் கூடியதாயும் ம்ருதுவாயும் இருக்கிற பாணங்களேயுடையவனும், பயமுறுத்தப்பட்ட எல்லா சத்ருஜனங்களேயுமுடையவனுமிருக்கிற நான் இருக்கும்பொழுது எல்லாத் தேவர்கள், அஸுரர்கள், ரிஷிகள், மனிதர்கள், இவர்களின் மனேவ்யாபாரங்களுக்குத் தான் கடவனும், துர்மதியைப் பத்தினியாக உடையவனும், யுத்தக் களத்தில் மஹா நடனுமிருக்கிற தேவனுகிய மஹா மோஹனுக்கு ஶத்ருவினிடத்திலிருந்து சொல்லுவதற்குத் தகாத ஒருவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறவன் ?

ஸூ—(பயம், பரபரப்பு, இவற்றுடன் திரும்பிப்பார்த்துக்கொண்டு) ஆர்யே ! இவன் யார் ? கோபத்தின் மிகுதியினல் அதிகமாகச் சிவந்த கண்களே உடையவனுய் ஸஹாயத்தோடு கூடினவனுய் இவ்விடத்தைக் குறித்து வருகிறுன். ஆ, கஷ்டம் ! தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இவனல்லவா ?

மோக்ஷஸ்ய விரோதி₄ஷு த்ரிஷு வர்கே₃ஷு திஷ்ட₂தாம் ।
ப்ரதா₄ந புருஷார்த₂ஸ்ய ப்ரஸித்₃தா₄தி₄தை₃வதம் ॥ 30

கிஞ்ச —

அர்தா₄வரோபித ஹரஸ்ய பௌருஷோऽயம்
வர்க₃த்ரயீ விமுகி₂தாம் விநேதா ।
ரத்யா ஸலீலபரிரம்ப₄ண லோலக₃த்யா ।
புஷ்பாயுத₄: புலகிதைககரோऽப்₄யுபைதி ॥

தத்₃வயம் க்ஷிப்ரமபஸ்ருத்ய காலோசித காமோத்ஸவ விஹார ரஸஜ்ஞே ஜீவலோகே ஸம்வ்ருத கு₃ப்தவ்ருத்தய: ஸ்வைரம் கரணீயமாசராம: ।

[இதி நிஷ்க்ராந்தௌ]

॥ இதி ப்ரஸ்தாவநா ॥

மோக்ஷத்துக்கு விருத்தங்களான மூன்று புருஷார்த்தங்களில் நிற்பவர்களுக்கு ப்ரதான புருஷார்த்தமாயிருக்கிற காமபுருஷார்த்தத்துக்குத் தேவதை. (30)

மேலும்—

பாதிமிகுதியாகச் செய்யப்பட்ட ருத்திரனுடைய புருஷத்தன்மையை உடையவனாயும், மூன்றுவது வர்க்கத்தை அலக்ஷ்யம் செய்பவர்களுக்குசிக்ஷை செய்யக்கூடியவனாயும், புஷ்பங்களையே ஆயுதமாக உடையவனாயுமிருக்கிற மன்மதன் விளையாட்டுடன் ஆலிங்கனம் செய்கிறதில் அசைந்து கொண்டிருக்கிற நடையுடையவளான ரதியுடன் கூட மயிர்க்கூச்சல் அடைந்த ஒருகையையுடையவனாய்க் கொண்டு இவ்விடத்துக்கு வருகிறான். (31)

ஆகையினால் இப்பொழுது நாம் சீக்கிரமாக விலகிப்போய் இந்த வஸந்தகாலத்துக்கு உசிதமான காம புருஷார்த்தத்துக்குத் தகுந்த உத்ஸவங்களிலுண்டாகிய லீலைகளால் நிறைந்த இந்த ஜீவலோகத்தில் மறைந்து கொண்டு காப்பாற்றப்பட்ட இருப்பை உடையவர்களாய் மேல் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்வோம்.

[என்று சொல்லிக் கொண்டு இருவரும் போகிறார்கள்.]

ப்ரஸ்தாவனை முற்றிற்று.

॥ மிஶ்ரவிஷ்கம்போ⁴ நாம த்³விதீயோ பா⁴க³: ॥

[தத: ப்ரவிஶதி வஸந்தத³த்தஹஸ்த: காமோ ரதிஸமேத: காம:]

காம: — ['க: ஏஷ:' இத்யாதி புந: படி²த்வா] அரே ! அரே ! ப⁴ரதகுலபாம்ஸந !

ஈஷந்நம்ரமநோஜ்ஞப்⁴ரூலதாசாபபா⁴ஜாம்
இந்தீ³வராக்ஷீஹ்ருத³யலக்ஷ்யா: ப்ரேமஸ்நேஹதி³க்³தை: ।
பா³ணா நயநாநாம் க்ஷணிதே யாவத³ர்தே⁴
ஶரணயது விவேக: காம் தி³ஶம் காந்தி³ஶீக: ॥ 32

வஸந்த: — (ஸ்வக³தம்) உத்³த⁴ததரோ [illegible] பஞ்சபா³ண: । அஹம் மந்யே [illegible] அநாவ்ருத்திவர்த்மநீ [illegible] நா

மிச்ர விஷ்கம்பமென்கிற இரண்டாம் காட்சி

[பிறகு வஸந்தனால் கைகொடுக்கப்பட்டவனாய் பத்னியான ரதியுடன் கூடினவனாகக்காமன் ப்ரவேசித்துச் சொல்லுகிறான்]

['யாரடா, அவன்' என்று முன் சொன்னவார்த்தைகளையே மறுபடியும் சொல்லிவிட்டு] அடே ! பரதவம்ஶத்தைக் கெடுக்க வந்து பிறந்தவனே !

கொஞ்சம் வணக்கப்பட்டதாயும் அழகாயுமிருக்கிற கொடி போன்ற புருவங்களாகிற வில்லைத்தரித்துக் கொண்டவர்களான கருநெய்தல்புஷ்பங்களைப்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்திரீகளுடைய சஞ்சலமான மனதைக்குறிப்பாக உடையதாயும், அப்படிப்பட்ட ப்ரீதியாகிற எண்ணெயினால் பூசப்பட்டதாயும் இருக்கிற கண்களாகிற பாணங்கள் அரைப்பார்வையுடன் கூடியிருக்கும்பொழுது (அதற்கு) பயந்து ஓடுகிற விவேகன் எந்த திக்கைத் தனக்கு இருப்பிடமாக்கிக் கொள்ளுவான் ? (32)

வஸந்தன்—(மனதிற்குள்) மிகவும் வ்ருத்தியடைந்த கர்வத்தை யுடையவனும் ஐந்து பாணங்களையுடையவனுமிருக்கும் இந்த மன்மதன் கரையை மீறின ஆசையை உடையவன். நானோவெனில் திரும்பிவராமல் இருக்கும் மோக்ஷத்திற்கு

[illegible]

போகும் மார்க்கத்தில் வழிநடப்பவர்களுக்கு ஆதிவாஹிகர்களுடைய நடுவில் எண்ணப்பட்டவனா யிருந்தபோதிலும் வெகு நாளாய் உண்டான யன்மதனுடைய ஸ்நேஹத்தை சீக்கிரத்தில் விட்டுவிட சக்தி இல்லாதவனா யிருக்கிறேன்.

(ப்ரகாசமாக அதாவது வெளிப்படையாக) ஓ! தோழனே! இது இப்படித்தான். நானேவெனில் மஹாராஜாவாகிய மஹாமோஹனுக்கு மங்களத்தை உண்டாக்கக்கூடியதாயும் விவேகனைப் பயமுறுத்தக் கூடியதாயும் இருக்கிற உன்னுடையதான மஹோத்ஸவத்தை ஆரம்பிவிக்கிறேன். நீபோ.

குடுமியில் சுற்றப்பட்ட அழகான செங்கழுநீர் புஷ்பங்களில் தொங்குகிற வண்டுகளை உடையவர்களாயும், ஸ்வர்ணமயங்களான பீச்சாங்குழல்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ச்ருங்கார ரஸத்தையுடைய புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுடைய கைகளாகிற யந்திரங்களினால் அமுத்துவதாகிய வ்யாபாரத்தினால் ஒரேகாலத்தில் (ஜலங்களை) பெருக்குகிற துருத்திகளிலிருந்து வருகிற கஸ்தூரியுடன் சேர்ந்த ஜலப்பெருக்கினால் நிறைந்ததாயும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்ததுகளும் அந்தக்கஸ்தூரி சேறுபடிந்தவைகளும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிற மயிர்களையுமுடையவர்களாய்க் கொண்டு விளையாடுகிறார்கள்.

(33)

காமன்—வஸந்த! நல்லது! நல்லது! இதுமிகவும் நல்லது! எவ்விதத்திலும் இந்த விவேகனாகிற கெட்டவன் ஜயிக்கப்பட்ட

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வனே. ஏனெனில்? அவமானம் செய்யப்பட்ட தேவதைகள் விளையாடும் பூந்தோட்டங்களை உடையவைகளாயிருக்கிற காவேரியின் ஸமீப ப்ரதேசங்களில் உத்ஸவம் ஆரம்பிவிக்கப்பட்டதே அதினால். இவ்விடத்தில்—

மலர்ந்த தாமரைப்புஷ்பங்களின் வரிசைகளை உடையதாயும், இரண்டு பக்கங்களிலும் கரைகளின் தடுப்பினால் மேலேபெருகி வருகிற ஜலப்ரவாஹங்களினால் நிறைந்த வாய்க்கால்கள் அநேகங்களினால் செய்யப்பட்ட தன்னிஷ்டப்படி கரைகளில் அணைப்பதை உடைத்தானதாயும், (ஜலத்தில்) விளையாடுகிற சோழதேசத்து ஸ்திரீகளின் அவிழ்ந்த மயிர்களினால் பாசிக்கொத்துக்களோடு கூடியது போலுமிருக்கிற மிதந்து விளையாடுகிற ஹம்ஸ பக்ஷிகளின் ஆண்பெண்களினால் சிரிப்பதுபோல் இருக்கிற காவேரியைத்தினந் தோறும் பார்க்கிறோம். 34

ரதி—ஆர்ய புத்திர! இந்த மஹோத்ஸவம் மேல்பார்வைக்கு அழகாயிருக்கிறது. இப்பொழுதோவெனில் நம்முடைய வம்சங்களுக்கு யஜமானனாகிய மஹாமோஹனுக்குத்தடுக்க முடியாத ஏதோ ஒரு விதியினால் வீணாகாத ப்ரயத்னங்களையுடைய விவேகன் ஜயிக்கமுடியாதவனாகிய சத்ருவானான் என்று என் மனது புகைந்து கொண்டிருக்கிறது.

நாபி விதிதா க்ஷோபாரம்போ விவேகோத்யமஃ ப்ரதி
பக்ஷபாதி யதிலக்ஷிதம் தே ஹ்ருதயம் ।

காமஃ—பாலே! விஷமஶரஜீவிதேஶ்வரி! விலாஸிநீதேவதே!
கிமிதி நாம । ஸமக்ரபலஜேதவ்யே ஶத்ரௌ ஸந்தோஷ்டவ்யே
பாவிதஸ்த்ரீசாபலா விவேகஸ்ய வைபவம் வர்ணயஸி ?

பஶ்யது பவதீ ।

கரத்ருதரமணீயேக்ஷுயந்த்ரதந்வா மே
ப்ரமரகுணாநுவித்த புஷ்பபாணஸ்ய ।
மருதநலஶரோபி மேருதந்வா
க்ஷணமபி லங்கிதஶாஸநஃ கதம் ஸ்யாத் ॥ 35

வஸந்தஃ—ஸகி ! ஸத்யமேதத் । ஆத்மஶ்லாகாம் விகத்தநம்
மா மம்ஸ்தாஃ । நஹி ஜகதி பவதி மஶகோ மாதங்கஸ்ய ப்ரதித்வந்த்வீ !

காமன்—குழந்தை போன்றவளே ! மன்மதனுடைய ப்ராண நாயகி ! ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் தேவதையே ! பூர்ணமான பலத்தை உபயோகப்படுத்தி ஜயிக்கக்கூடிய ஶத்ரு கிடைத்ததினால் ஸந்தோஷிக்கவேண்டியதாயிருக்க பாவனை செய்யப்பட்ட ஸ்திரீசாபல்யத்தையுடையவளாய் விவேகனுடைய மேன்மையை ஏன் வர்ணிக்கிறாய் ? நீ, பார்.

கையில் தரிக்கப்பட்ட அழகான கரும்பாகிற தனுஸ்ஸை யுடையவனும், வண்டுகளாகிற நாண்கயிற்றினால் தொடுக்கப்பட்ட புஷ்பங்களாகிற பாணத்தை யுடையவனுமிருக்கிற என்முன் காற்று, அக்னி, இவைகளைப்பாணமாக உடையவனும் மேருபர்வதத்தை வில்லாகவுடையவனுமிருக்கிற ருத்திரனும் ஒருநொடிப் பொழுதும் மீறிநடக்கப்பட்ட (என்) உத்திரவை யுடையவனாக எப்படியாவான் ? (35)

வஸந்தன்—ஸகி ! இது உண்மையே, இதை ஆத்ம ஶ்லாகையாக (தற்புகழாக) நினைக்காதே. உலகத்தில் கொசு யானைக்கு எதிரியாக ஆகாதல்லவா ? அதன்றியும் நீ உலகத்தில் நடக்கிற வ்ருத்தாந்தங்களுக்கும் தூரதேஶத்திலிருப்பவள் (அதாவது அவைகளைத்தெரிந்து கொள்ளாதவளாக இருப்பவள்) அல்ல. உன் பர்த்தாவாகிய மன்மதனுடைய இந்தப் பராக்ர

[illegible]

[illegible] 36

[illegible]

[illegible] 37

[illegible]

மத்தின் சரித்திரம் வெகு நாளைக்கு முன்னமேயே பார்க்கப் பட்டதல்லவா? எப்படியென்னில் :—

ப்ரபஞ்சங்களுக்கு முதலாகிய ப்ரும்மா தன் பத்னியாகிய ஸரஸ்வதியை மூன்று வேதங்களினாலும் எப்பொழுதும் ஓசையுடன் கூடின முகங்களினால் வஹிக்கிறார். சிவனுடைய இடது பாகம் ஸ்திரீயாகவே மாறிவிட்டது. பரதத்வம் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த வஸ்துவும் கோபஸ்திரீகளுக்கு வசப்பட்டிருந்தது, மற்றஸாதாரணஜனங்கள் மன்மதனுடைய பீடையினால் எப்படித்தான் தொந்திரவு அடையமாட்டார்கள்? 36

காமன் — ஓ! வஸந்தனே! நல்லது! நல்லது! காலத்திற்கேற்றபடி பேசுகிறவனல்லவா நீ?

இவ்வுலகத்தை ஸ்திரீகளுக்கு வசமாகச் செய்வதற்கு உன்னால் கொடுக்கப்பட்டபாணங்களையுடைய சத்ருவாகிய நான் இருக்கும் பொழுது விவேகன் உயிருடன் இருப்பானா? 37

ரதி — ஆர்யபுத்ர! இது இப்படியே இருக்கட்டும். ஆனபோதிலும் ஒருவராலும் போக்கமுடியாமல் உறுதியான அமைப்புடன்

[illegible]

[illegible]

38

கூடியவைராக்யமாகிறகோட்டைக்குள் இருப்பவனும், அஜாக்கிரதை இல்லாத ஶாந்தி, தாந்தி, முதலிய மந்திரிகளினால் காப்பாற்றப் பட்டவனும், தானும் ஸஹாயமில் லாமலிருந்த போதிலும் பரனும் அபாயத்தை அடையாமல் ஸாஹஸ காரியத்தைச் செய்பவனுமிருக்கிறசத்ருவாகிய விவேகன் எந்த ஸமயத்தில் எதைச் செய்யப் போகிறானோ என்று கலக்கப் பட்டமனதை யுடையவளாக ஆகிறேன்.

காமன்—அயி! பயந்தவளே! அதிக ஸந்தேஹத்தினால் போதும். சத்ருக்களிடத்தில் விச்வாஸத்தையுடைய சிறுவர்களினால் வஞ்சிக்கப்பட்டவளாய் உன் பக்ஷத்திலிருப்பவர்களுடைய மஹிமையை அறிகிறாயில்லை போலும். இப்பொழுது ப்ரபஞ்சத்தை ஜயிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவனாய் உனக்குப் பர்த்தாவாகிய எனக்கு மூன்று லோகங்களிலும் ப்ரஸித்தமாய் ஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கருவியைப் பார்.

உறுதியான (அழிவில்லாத) அழகாகிற நாண் கயிற்றையுடையதாயும், கொஞ்சம் வணங்கியதாயும், காது வரையிலிருக்கிற கண்களாகிற பாணங்களையுடையதாயும், பிடிக்குள் அடங்கக்கூடிய இடுப்பாகிற நடுவை உடையதாயுமிருக்கிற ஸ்த்ரீகளுடைய ஒப்பற்றதான சரீரம் எனக்கு முதலாவதான வில். 38

[illegible]

[illegible] 39

[illegible]

[illegible]

மேலும்—

ஒப்பற்ற காதுகளுக்கு அம்ருதம் போல் இனிமையான மதுரமாகப் பேசுகிற ஸ்திரீகளுடைய பெயரும் கேட்கப் பட்டதாய்க்கொண்டு நன்னடத்தையை நாசம்செய்து விடுகிறது. ஶாந்தியைக் கீழேதள்ளி விடுகிறது. வெட்கத்தை நீக்கிவிடுகிறது. வைராக்யத்தை மறைத்து விடுகிறது. மற்றும் விகாரங்களை உண்டு பண்ணுகிறதில்லையா என்ன? 39

வஸந்தன்—ஸ்திரீகளைப்பற்றி யாத்ருச்சிகமாகப் பேசுகிறது கேட்பது முதலியவைகள் மனத்தைக் கலக்குவதற்குக் காரணம் என்கிற இது கைமுதிக ந்யாயத்தினாலேற்பட்டதல்லவா?

ஸ்திரீகளுடைய பார்ப்பது முதலியவைகளோடு குணங்களைப் பற்றி யோசிப்பதும் இருக்கட்டும். தோஷத்தை எண்ணுவதற்காக (அவர்களை)நினைப்பதும் வைராக்யத்தைத் தூரத்தில் தள்ளிவிடுகிறது.

மேலும் அதிகமான மதத்தினால் நிறைந்தஸ்வரூபத்தை உடையதாயும் அனேக விதங்களான ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களாகிற காடுகளில் ஓடுகிறதாயும் இருக்கிற மனதைத் தன்னுடைய பலத்தினால் திருப்புவது தாமரை நூலினால் ஐராவதத்தைக் கட்டுவதற்கு ஸமானம். 41

[illegible]

[illegible] 41

ரதி:— [illegible]

காம:— [illegible]

[illegible]

[illegible]

ரதி—ஆர்யபுத்ர! உறுதியான வாஸஸ்தானத்தை உடைய தேஹமே ஆத்மா என்பது முதலிய அநேகவித மதி மயக்கங்களை வேருடன் பிடுங்குவதற்குத் தகுந்தவர்களான யோகீஸ்வரர்களுடைய பார்வையை விட்டுவிட்டு உன்னால் பராக்ரமம் செய்யத் தக்கது.

காமன்—(சிரித்துவிட்டு) ப்ரியே! கண்களிலே போல உன் மனதிலும் சாஞ்சல்யத்தைப் பார்க்கிறேன். நான் யோகீஸ்வரர்களையும் ஸ்திரீகளோடு சேர்ந்திருப்பவர்களுக்குள் * சிறந்தவர்கள் என்கிற ஸ்தானத்தில் சேர்த்து விடுகிறேனல்லவா?

ம்ருதுக்களாயும் க்ரூரங்களாயும் இருக்கிற என்னுடைய பாணங்களினால் ஒன்றுக் கொன்று கவசமாகச் செய்யப்பட்ட (அதாவது ரக்ஷகமாகச் செய்யப்பட்ட) மற்றொரு பாதியையுடைத்தா

---

* இவ்விடத்தில் 'யுவதி யோகீஸ்வரவத்' என்பதற்கு ஸ்திரீயோடு சேர்ந்திருக்கிற ஈஸ்வரர், அதாவது உமாமஹேஸ்வரர், ஸாம்பர் என்கிற பெயரை உடையவராகச் செய்வேன் என்று தாத்பர்யம். 'யுவதி யோகீஸ்வர வாஸ' என்கிற பாடத்தில் ஸ்திரீகளாகிற யோகீஸ்வரர்களின் கால்களில் சேர்த்துவிடுவேன் என்றர்த்தம். அப்பொழுது மேல் ச்லோகம் பொருத்தமுடையதாக இல்லை.

[illegible]
[illegible] ॥ 42

[illegible]

யிருக்கும்படி கோர்க்கப்பட்டதாயும் ஒன்றேடொன்று சேர்ந்திருக்கிற ப்ராணனையுடையதான ஒரு ஸ்திரீ புமானென்கிற இரட்டை (அர்த்த நாரீஸ்வரர் என்றபடி) உன்னால் அறியப்படவில்லையா? 42

ரதி— ஆர்யபுத்ர! என்னால் உன்னுடைய மஹிமை அறியப்பட்டது. இப்பொழுதோ வெனில் மிகவும் நீண்டபுத்தியின் பலத்தையுடைய வனும், தைவத்தினல் கைகொடுக்கப்பட்டவனும், யமம் * நியமம் முதலிய அனேகம் ஸஹாயங்களோடு சேர்ந்தவனும், பூர்ணமான உத்ஸாஹம், ப்ரபுத்வம், மந்திரம் இந்த ஶக்திகளை உடையவனுமிருக்கிற ஶத்ருவினல் எப்பொழுது என்ன உண்டாகுமோ வென்று பெருங்காற்றினல் அசைக்கப்பட்ட வாழை மரம் போல் மிகவும் சலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். புத்தியின் பலம் மோக்ஷம் வரையிலாய் ஒன்றுலும் உண்டாக்கமுடியாத ஸித்திகளுக்குக் காரணமாகுமென்பது ப்ரஸித்தமல்லவா?

---

* யமம் - இந்திரியங்களையடக்குதல். நியமம் - வ்ரதம், உபவாஸங்கள்முதலியவைகளை அனுஷ்டித்தல்.

காம:—[illegible]

[illegible]

[illegible]

காமன்—(கோபத்தினால் உண்டான சிரிப்புடன்) அயி! முக்தே (ஒன்றும் தெரியாதவளே)! இனிமையாகப் பேசுகிறவளே! ஓசையுடன் கூடிய வண்டுகளாகிற நாண்கயிற்றில் தொடுக்கப்பட்டதும், ப்ரபஞ்சத்தைக் குறிப்பாக உடையதுமான ஐந்து பாணங்களை உடையவனுமாய் எப்பொழுதும் ஜயிப்பதிலேயே ஸாவதானத்துடன் இருப்பவனும் உனக்கு நாயகனுமாயிருக்கிற என் ஸமீபத்தில் புத்தி என்பது ஏது? எந்தக் காரணத்தினால் எவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகப் போகிறது? உன் இடையிலே போலே மனஸ்ஸில் ஸூக்ஷ்மமான தன்மை ஏன் காணப்படவில்லை? (சிரித்துவிட்டு) ப்ரியே! அந்தோ! இதறியப்பட்டது. இப்பொழுது ஸ்தனங்களிலிருக்கும் பெருத்திருக்கும் தன்மை மனதிலும் ஒட்டிக் கொண்டதுபோலும். அன்றிக்கே விசாரணை செய்யாமல் இருந்தால் அழகாயிருக்கும் ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவம் உன்னிடத்திலும் இருக்கிறது. நீயே நன்றாய்ப்பார்—

என்னால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட க்ரோதன் ஒன்றாலும் நிவ்ருத்திசெய்ய முடியாத ஒப்பற்ற விவேகமில்லாமையை வ்ருத்தி செய்கிறான். பிறகு முன் செய்தகார்யங்களில் நினைவில்லாமை உண்டாகப்போகிறது. அந்த நினைவில்லாமை அப்பொழுதே புத்தியைக் கெடுத்து விடுகிறது. அந்தப் புத்தியினால் விடப்பட்ட ஜீவன் மிகவும் ஆழமான அஜ்ஞானத்தில் (அழுந்தி) நாசத்தை யடைகிறான்.

तथाप्युग्रः क्षेत्रे कलिमहिमनि प्राप्तविजयं
तथाप्यस्मिन् किं वा जनयति विवेको जडमतिः ॥ 43

तदेवं सहायैरेवं असह्यं व्यूहं विवेकामात्याः शमदमादयो न सहिष्यन्ते । स्वयं तु त्रैलोक्यविजयी निखिलसुरासुरकिरीटविन्यस्तवामचरणो महामोहः ।
नहि तरक्षुः सिंहराजस्य प्रतिबन्धी ।

परस्य पुंस इव पञ्चभिः सायकैः ।
समयेषु विध्यन्ते सबलवन्तोऽपि शत्रवः ॥

अपि च —

श्रुतिमिव विबुधाद्यैर्मान्यवाचो [illegible]
मुनिपरिषदि यश्शास्ति मोक्षहेतून् [illegible] ।
तपसि नियतवृत्तेस्तस्य देवस्य शान्तिं
[illegible] ॥ 45

இப்படி இருக்கையில் மூடபுத்தியை யுடைய விவேகன் எதை உண்டு பண்ணுகிறான்? 43

இப்படிப் பொறுக்கமுடியாத பராக்ரமத்தை உடையநம் வ்யூஹத்தை விவேகனுடைய மந்திரிகளாகிய சமம் தமம், முதலியவர்கள் பொறுக்கப் போகிறதில்லே. எல்லாத் தேவாஸுரர்களுடைய கிரீடங்களில் வைக்கப்பட்ட இடதுகாலேயுடைய மஹாமோஹனும் தானே ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன். சிறுத்தைப் புலி சிங்கத்துக்கு எதிரியாக மாட்டாதல்லவா?

பரம புருஷனுகிய பகவானுடைய ஆயுதங்களாலே போல என்னுடைய ஐந்து ஆயுதங்களினுல் அந்தந்த ஸமயங்களில் பலிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலும் சத்ருக்கள் கொல்லப் படுகிறுர்கள். 44

மேலும்

தேவதைகள் முதலியவர்களால் போதும், வேதம்போல் (ப்ரமாணமாக) ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய வார்த்தையை உடையவனும், ரிஷிகளின் ஸபையில் மோக்ஷத்துக்குக் காரணங்களான தர்மங்களே உபதேசிப்பவனும், தபஸ்ஸில் அசங்காத நிஷ்டையுடையவனுயுமிருக்கிற அந்தப் பகவானுடைய சாந்தியை தன்

ரதி:—அய்யஉத்த! ஸம்பாவேமி ஸச்சம் துஹ பாஸிஅம். ஆபம்ஹகீடம் அப்படிஹதம் பத துஹ மாஹப்பம்! ஏதக்க அணவண்ணாதபுவ்வம் ஜாணாவேது அய்யஉத்தோ. (ஸாயா) ஆர்யபுத்ர! ஸம்பாவயாமி ஸத்யம் தவ பாஷிதம். ஆப்ரஹ்மகீடம் அப்ரதிஹதம் பத தவ மாஹாத்ம்யம்! ஏதத் மம அனவஜ்ஞாதபூர்வம் ஜ்ஞாபயது ஆர்யபுத்ர:।

காம:—கிம் தத்?

ரதி:—விவேகப்பமுஹீணம் மோஹாஈணம் அ பஹுதீணம் ஸிம்ஹகரிணம் விஅ கிண்ணிமித்தம் வேரம் த்தி। (ஸாயா) விவேகப்ரப்ருதீனாம் மோஹாதீனாம் ச ப்ரக்ருதீனாம் ஸிம்ஹகஜானாமிவ கிந்நிமித்தம் வைரமிதி?

காம:—ப்ரியே! ச்ரூயதாம் ஆதித: ப்ரப்ருதி।

> த்ரிகுணபரிணதாத்மா பர்த்ருஸக்தா பதிவ்ரதா
> ஸ்வயமிஹ புத்திர்த்வேதா யா ப்ரஜாத்வயம் ஸஜீஜநத்।

ணிடத்திலிருந்து உண்டு பண்ணப்பட்ட ஊர்வசி யென்கிற உயர்ந்த ஸ்திரீயையுடைய அவனுடைய துடையே தெரிவிக்கிறது. 45

ரதி—ஆர்யபுத்ர! உம்முடைய வார்த்தையை உண்மையாகவே நினைக்கிறேன். உம்முடைய மஹிமை ப்ரும்மா முதல் புழுவரையில் ஒருவராலும் தடுக்கப்படாததல்லவா? இதற்குமுன் என்னால் அறியப்படாத இந்த விஷயத்தை மாத்திரம் ஆர்யபுத்ரன் (அதாவது நீர்) தெரிவிக்கவேண்டும்.

காமன்—அது என்ன?

ரதி—விவேகன் முதலியவர்களுக்கும், மஹாமோஹன் முதலியவர்களுக்கும் சிங்கத்துக்கும் யானைக்கும்போல த்வேஷம் எந்தக்காரணத்தினால் உண்டானது? என்பது.

காமன்—ப்ரியே! இது ஆதி முதற்கொண்டு உன்னால் கேட்கத்தக்கது.

ப்திவ்ரதையாயும், பர்த்தாவையே அனுஸரித்தவளாயும் இருக்கிற புத்தியென்பவள் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்

ப்ராயஸ்த்விஹ தத்ரோத்பவேஷ்வம் விவேகவர்ஷ்மாணம்
த்விஷத்ராஜ்ஞம் ராகப்ரபோதஶப்தம் ப்ரிய: ‖ 46

காம: — விவேகஸ்ய மஹாமோஹஸ்ய ஸமாநஶீலாபி: ப்ரக்ருதிபிரபி
ஷிக்தௌ ராஜாநௌ | தயோரபி
மோஹஸ்ய மஹிஷீ துர்மதிரபவர்க்கதோஷத்ருஷ்டிமயீ |
விஷயரஸதோஷத்ருஷ்டி ஸுமதிரநந்யா விவேகஸ்ய ‖ 47

ரதி: — தஹோ தஹோ | (சாயா) ததஸ்தத: |

காம: — ததஶ்ச ரஜ:ப்ராயா நாகாதய: தம:ப்ரஸூதே ஸம்ஸாரசக்ரவர்த்திநோ மஹாமோஹஸ்ய தைத்யாநாம் ரக்ஷஸாமிவ ந்யாயேந ஸாஹாய்யமாசரந்தி | ஸத்வஸம்பவஸ்து விவேக: ஸ்வஸஹாய ஏவ ஸாரஜ்ஞ ஜகதி வர்த்ததே |

களோடு சேர்ந்த ஜீவாத்மா விடத்திலிருந்து அந்தந்தக் குணங்கள் தலையெடுக்கும் ஸமயங்களுக்குத் தக்கபடி வ்ருத்தியை யடைகிற மூன்று விதங்களான குலங்களை உண்டு பண்ணினாள். அவைகளுக்குள் முதலாவது (அதாவது ஸத்வகுணம் தலை யெடுத்த காலத்தில் வ்ருத்தியடையக் கூடியது) ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய ஸுகதுக்கங்களை த்வேஷிக்கிற விவேகனை முக்யமாக உடைய குலம். ராகன், மஹாமோஹன் இவர்களைத் தலைவர்களாக உடைய மற்ற இரண்டு குலங்களும் ஒன்றோ டொன்று சேர்ந்து விட்டன. 46

அவைகளுக்குள் விவேகனும் மஹாமோஹனும் ஸமமான ஸ்வபாவங்களையுடைய ஜனங்களினால் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ராஜாக்கள். அவர்களுக்குள்
மஹாமோஹனுக்கு மோக்ஷத்தில் தோஷத்தைப் பார்ப்பதாகிய துர்மதி என்பவள் தர்ம பத்னீ. விவேக மஹா ராஜாவுக்கு சப்தாதி விஷயங்களில் உண்டான ஸுகத்தில் தோஷத்தை அறிவதாகிய ஸுமதி என்பவள் பத்னி. 47

ரதி—அப்புறம், அப்புறம்.

காமன்—பிறகு ரஜோகுணத்தை முக்கியமாக உடைய ராகன் முதலியவர்கள் தமோகுணத்தினால் உண்டானவனாயும் ஸம்ஸாரத்தில் சக்கரவர்த்தியாயு மிருக்கிற மஹா மோஹனுக்கு அஸுரர்களுக்கு ஒத்தாசை யாகிய ராக்ஷஸர்களைப் போல ஒத்தாசை செய்கிறார்

[illegible]

கள். ஸத்வ குணத்தினு லுண்டாகிய விவேகனுடைய குலமோ என்றால் ஸஹாயமில்லாமலும் அல்ப பலமுள்ளதாயும் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறது. எங்கள் எல்லோருக்கும் தகப்பனுகிய ஜீவாத்மா தான் மத்யஸ்தனுகிய ஸ்வபாவத்தை உடையவனு யிருந்தபோதிலும் தன் பத்னியாகிய புத்தி என்கிற தேவியுடன் இப்பொழுது எங்களிடத்திலேயே கண்வைத்திருக்கிறார் (அதாவது அதிகமாக ப்ரீதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்). அதைப் பொறுக்காத வர்களாய் எப்பொழுதும் கெட்ட ஸ்வபாவத்தை உடைய விவேகன் முதலியவர்கள் ஜாதிவாதம் செய்பவர்களைப் போலத் தங்களுடைய நாசத்தையும் ஒப்புக்கொண் டவர்களாய் ஜீவாத்மாவினுடைய போகத்தையும் (அதாவது ஸாம்ஸாரிக ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதையும்) அதை வ்ருத்தி செய்கிற எங்களையும் அடியோடு நாசம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். எங்களுடைய தகப்பனுரால் அநாதியாக அனுபவிக்கப்பட்டவளாகிய ப்ரக்ருதியினிடதில் அனேக விதங்களான தோஷங்களை அவருக்குத் தெரிவித்து எங்கள் தகப்பனுரை ஒரு உபாயத்தினுல் அவளிடத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட விரக்தி உடையவராகச் செய்து மஹா ப்ரஸ்தானத்தினுல் திரும்பி வராதவராகச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படியே குரங்குகளுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் அரசர்களாயும் மஹா பாபிஷ்டர்களாயு மிருக்கிறஸு-

தஸ்ய தாததாஸ்ய ப்ரக்ருதிக்ஷணயிதாரம் । அயம் ஹி —

ஜாக்ரத்ஸு பரதோஷத்ருஷ்டிஷு பரீவாதேஷு மூகாக்ரணீஃ
பாதிர்ய ப்ரதமாவதார ஸரணிர் நிந்தாஸு ஸாகர்ணனே ।
ஸ்த்ரீப்ராயஃ பரதாரஸங்க்ரஹவிதௌ தத்தாரவர்ஜனே
ஸம்வ்ருத்த ஸமீக்ஷணேவிகலஃ பாபைர் விவேகாதிபிஃ॥

அத ஏவாஸ்மாபிர் பரித்யக்த ஸௌஹார்தைஃ, தேவி ஶாராத்தாதேன ஜிவாம்ஸ்யந்தே । ததஃ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி பத்ததீ ஸமாஶ்ரித்ய வயம் ச தே ச ஸமுத்யுக்தாஃ ஸ்மஹே । ததா ச ஸத்வப்ரதானம் குலம் ஜ்யோதிர் விஜ்ஞான ஜ்யோதிரிவ ஸூர்ய கிரணைர் ரஹஸாஹி ரஹிஷ்யதே ।

க்ரீவன் விபீஷணன் இவர்களை தங்கள் குலத்தைத் தாங்களே நாசம் செய்யும் விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களாகக் காட்டுகிறார்கள். அந்த மஹாப்ரஸ்தானத்தை ஆரம்பிக்கும் ஸமயத்தில் எங்கள் தகப்பனுடைய கெட்டதனை சொல்லமுடியாது. இவன்—

அயலாருடைய தோஷத்தைப் பார்க்கும் விஷயத்தில் பிறவிக்குருடனாகவும், அயலாரை நிந்திக்கும் விடயங்களில் ஊமைகளுக்குள் ஶ்ரேஷ்டனாகவும், அயலார் செய்யும் நிந்தையைக் கேட்பதில் செவிட்டுத்தனத்துக்கு முக்யமான ஆதாரமானவனாகவும், அயலாருடைய ஸ்திரீகளை க்ரஹிப்பதில் ஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவனாகவும், அசல் ஸ்திரீகள் தன்னை ஸ்வாதீனப்படுத்துகிற விஷயத்திலும் ஸ்திரீயைப் போன்றவனையும், அவர்களைப் பார்ப்பதில் கண் முதலிய இந்திரியங்கள் இல்லாதவனாகவும், பாபிஷ்டர்களாகிய விவேகன் முதலியவர்களால் ஆக்கப்படுவான்.

ஆகையினாலேயே அவர்களிடத்தில் ப்ராத்ரு ஸ்நேஹத்தை விட்டிருக்கிற எங்களாலும் அந்தக் கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள் கொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறார்கள். ஆகையினால் ப்ரவ்ருத்தி யென்றும் நிவ்ருத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற வழிகளை அடைந்து நாங்களும் அவர்களும் ப்ரயத்தனம் செய்யப் போகிறோம். அப்பொழுது ஸத்வ குணத்தை ப்ரதானமாக வுடைய விவேகன் முதலியவர்களின் குலம் ஸூர்யனுடைய கிரணங்

[illegible] ॥ 49

[illegible]

களால் மினுமினுப்பூச்சியின் ப்ராகாசம் போல் எங்களால் அவமானம் செய்யப்படுகிறது.

இப்படி ஸஹோதரர்களான எங்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்நேஹத்தை யடையாமல் தங்கள் தங்களுக்குக் காரணங்களாகிய ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸங்களினால் விரோதம் உண்டாயிற்று. எப்படி யென்னில்:—ஒரு காச்யப ப்ரஜாபதியினிடத்தில் உண்டானவர்களாகிய தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் ஆத்மா உள்ள வரையிலுமிருக்கிற த்வேஷம் தானே உண்டாகிறதல்லவா? அதைப்போல.

ரதி—பாபம் கழிந்திடுக! பாபம் கழிந்திடுக! பிள்ளைகளே பிதாவுக்கு (உண்டாகக்கூடிய) போகத்தை நாசம் செய்கிறார்களே! அப்படியே ஸஹோதரர்களே ஒருவர்க்கொருவரை நாசம் செய்வதில் ஆசையோடு கூடிய மனதை உடையவர்களாக எப்படி ஆவார்கள்? ஓ! நாதனே! அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் யுத்தமாகிற கெட்டதசையைத் தடுப்பதற்குக் காரணமாகிய ஸமாதானம் உண்டாகாதா?

𑌕𑌾𑌮𑌃 — 𑌮𑌁𑌗𑍍𑌧𑍇! 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇।

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 50

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 51

[illegible]

காமன்—முக்தே! எவ்விதத்திலும் இந்த விஷயத்தில் ஸமாதானம் ஸம்பவிக்காது.

தான் இருப்பதினாலேயே அன்றிக்கே தான் ஸத்புருஷனாக இருப்பதினாலேயே அபராதம் செய்தவனாகிய ஸத்புருஷனுக்கும் ஸத்வகுண மில்லாதவர்களுக்கும், அன்றிக்கே ஓரிடத்திலும் அவர்களோடு சேர்ந்து நிற்கும் தன்மை இல்லாதவர்களுக்கும், நூறு கோடி கல்ப காலங்களிலும் எவ்விதமாக ஸமாதானம் உண்டாகும்?

அழகானசரீரத்தையுடைய ரதியே! ஒருவர்க்கொருவர் விருத்தமான நடவடிக்கை யுடையவர்களாயும், ஒவ்வொரு புருஷர்களிடத்திலும் பிரிக்கப்பட்ட சரீரங்களின் பேதங்களை உடையவர்களாயுமிருக்கிற நாங்களும் எதிரிகளும் ஒரு இடத்தில் சேர்ந்தோமேயானால் ஒரு வகுப்பினர் கொல்லத் தகுந்தவர்களாயும், மற்றவர்கள் கொல்லுகிறவர்களாயும் இருக்கும் தன்மையை அடைகிறோம்.

அர்த்தம், காமம், இவைகளையே முக்கியமான ப்ரயோஜனமாக உடைய எங்களுக்கும், நாராயணனையே முக்கியமான ப்ரயோஜனமாக உடைய எதிரிகளுக்கும் கதையிலும் சேர்க்கை பொருந்தாதல்லவா. மேலும் எப்படியாவது பொருந்தின போதிலும் எல்லா சத்ரு ஜனங்களையும் கண்டிப்பதில் பண்டிதனாகிய மஹாமோஹன் ஸமாதானத்தை எவ்விதத்திலும் ஒப்புக்கொள்ளுவ

[illegible]

ரதி:—[illegible]

காம:—அயி! [illegible]

ரதி:—[illegible]

தில்லை· அஸஹாய சூரனாகிய நானும் எப்படி ஸமாதானத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவேன்? புலி பசித்தாலும் ஒரு பொழுதும் புல்லைத் தின்கிறதில்லையல்லவா?

ரதி—குலத்தை நாசம் செய்கிறவர்களாகிய அந்த விவேகன் முதலியவர்களால் மிகவும் பலிஷ்டர்களான உங்களை நாசம் செய்யும் விஷயத்தில் என்ன உபாயம் யோசிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

காமன்—ஆயி! பயந்தவளே! ராஜாக்களின் ரஹஸ்யமாகிய இது வெளியிடத்தக்கதல்ல. ஸ்திரீகளிடத்தில் தனித்து வெளியிடத் தக்கதல்ல.

ரதி—(கையைப்பிடித்துக்கொண்டு) ஆர்ய புத்ர! என்னாலும் உமக்கிஷ்டமான ஸ்னேகிதனாகிய வஸந்தனாலும் ஆணையிடப்படுகிறீர். ராஜ ரஹஸ்யமானது உண்மையாகவே என்னிடத்தில் விவரிக்கத்தக்கது.

வஸந்த:—(ஸ்வகதம்) கிமத்ர விசாரணீயம்? துஷ்பரிஹர: ஸர்வஜ்ஞாநிரூபித காலோ தைவ வ்யத்யாஸ: । (ப்ரகாசம்) ஸகே மகரத்வஜ !

அபிலாஷ ஸமர்த்தாநாம் மஹாமோஹ விரோதிநாம் ।

மந்த்ரபேதோ த்விஷாம் கார்யஸ்தஸ்மாபி: பரிபந்திபி: ॥ 52

காம:—ப்ரியே ! யத்யேவம் தர்ஹி ச்ருணு । அஸ்தி அநபிஜ்ஞ ஸார்வபௌம விவேக மூலக அகர்த்ருத்வாபிமாநாதி நாநாவிதவிபரீதஜ்ஞாந ஸஹக்ருத: அஸ்மத்குலஸ்ய அபிசார காங்க்ஷிபி: உபநிஷதூஷர நிவேசிபி: க்ரூரஸ்வபாவை: கைச்சிதநுஷ்டீயமாநோ நிவ்ருத்திஸம்ஜ்ஞகோ தர்ம:, யந்நிஷ்டஸ்ய புருஷஸ்ய பரதோஷ தர்சநாதிஷு அந்த பதிர ஷண்ட பங்கு மூக-

---

வஸந்தன்—(தனக்குள்) இந்த விஷயத்தில் விவரிக்க வேண்டியதென்ன ? நிச்சயித்து அறியப்படாத காலத்தை யுடைய தெய்வத்தின் வ்யத்யாஸம் நம்மால் பரிஹரிக்க முடியாதல்லவா ?(வெளிப்படையாக) ஸகே ! மகரத்வஜ !

ஆசைப்படுவதில் ஸவர்த்தர்களான மஹாமோஹனுடைய சத்ருக்களின் யோசனையை வெளிப்படுத்துவது அவர்களுக்கு விரோதிகளான நம்மால் செய்யத்தக்கது. 52

காமன்—ப்ரியே ! அப்படியானால் சொல்லுகிறேன். ஜ்ஞானமில்லாதவர்களின் கூட்டங்களுக்கு ராஜாவாகிய விவேகனைக் காரணமாக உடையதான அகர்த்ருத்வாபிமானம் (அதாவது ஒவ்வொரு கர்மங்களிலும் நான் கர்த்தாவில்லை, பகவானே செய்விக்கிறானென்று அனுஸந்திப்பது) முதலிய அனேக விதங்களான விபரீத ஜ்ஞானங்களோடு சேர்ந்ததாய் நம்முடைய குலத்துக்கு அபிசாரம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையுடையவர்களான உபநிஷத்தென்கிற ஊஷரமண்பூமியில் வஸிக்கிற க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடைய சிலபேரால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற நிவ்ருத்தி என்று பெயருடைய தர்மம் இருக்கிறதல்லவா, எந்த தர்மத்தில் நிஷ்டையுடைய புருஷனுக்கு அயலாருடைய தோஷத்தைப் பார்ப்பது முதலிய கார்யங்களில் குருடன், செவிடன், நபும்ஸகன், நொண்டி, ஊமை

[illegible]

[illegible]

முதலியவர்களைப்போல மிகவும் துக்கத்துடன்கூடியதான நிலைமை கேட்கப்படுகிறதோ? அப்படிப்பட்டதாயும், பதில் செய்யமுடியாததாயும், பிசாசைப்போல் புருஷனிடத்தில் ப்ரவேசித்ததாயுமிருக்கிற அந்த நிவ்ருத்தி தர்மத்தோடு புத்தி என்பவள் சேரப்போகிறாள். அப்படிப்பட்ட புருஷனிடத்திலிருந்து அந்த நிவ்ருத்தி தர்மத்தின் சேர்க்கையினால் நம்முடைய குலத்தில் த்வேஷத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட மனதை உடையவளாயும் மிகவும் சாந்தியையுடையதும் இனிமையை யுடையதுமான வேஷத்தினால் மறைக்கப்பட்டவளாயும், ஸம்ஸாரத்திலுண்டான ஸுகத்தை அநுபவிப்பதற்கு பைமரதீ * போன்றவளாயுமிருக்கிற பரபக்தி என்று பெயருடையவளான ப்ரும்மராக்ஷஸி உண்டாகப்போகிறாள். அப்படியே (சொல்லப்படுகிறதல்லவா?)

இரண்டு குலங்களுக்கும் கூடஸ்தராகிய ஜீவாத்மாவுக்குப் பத்னியாயும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்கள் வ்ருத்தியடையும் க்ரமத்தை யனுஸரித்து மாறிமாறி உண்டாகிற எண்ணிறந்த விகாரங்களை உடையவளாயுமிருக்கிற புத்தி என்பவள் ஒரு ஸமயத்தில் பராதீனத்தைஅடைந்தவளாய்க்கொண்டு மிகவும் க்ரூரஸ்வபாவ முடையவளாயும் (ஸம்ஸாரத்தை) முழுமையும் நாசம் செய்வதில் உண்டாகிய கெட்டயோஜனையினால் (அல்லது ஒரு

* பைமரதி - 77 -வது வயது, 7 - வது மாதம், 7 - வது நாள் ராத்திரி புருஷனுக்கு மிகுந்த கஷ்டமான (ஆபத்தான) தின மென்று சொல்லப்படுகிறது.

[illegible] 53

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மந்திரவிசேஷத்தினுல்) கொடிய ஸ்வபாவமுடையவளாயும், பய
த்தை உண்டாக்கக்கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவளாயுமிருக்கிற
பரபக்தியை உண்டாக்கப் போகிருள்.

பிறகு

வைராக்யம் முதலியவைகளோடு கூயடிவளும், பகவானி
டத்தில் பதிவ்ரதையின் ஸ்வபாவத்தை (வேறொருவருடன் ஸம்பந்
தப்படாமலிருத்தலை) வஹித்தவளுமான அந்தப் பரபக்தி அடக்கப்
பட்ட எல்லா இந்திரியங்களையு முடையவளாய்க் கொண்டு உக்ர
மான தபஸ்ஸை செய்யப்போகிருள். அந்தத் தபஸ்ஸினுல் ஸந்
தோஷத்தை அடைந்த பகவானுடைய கருணை கோடிகைடபாஸு
ரர்களுக்கு ஸமானமான ஒரு அஸுரனை அந்தப் பக்திக்குக்கிங்
கரனுக (உத்தரவுப்படி நடக்கிறவனுக) ச்செய்வாள்.

[என்று முடிக்காமல் நிற்கிருன்.]

வஸந்தன்—(தனக்குள்) அதுதான் ஸங்கல்பஸூர்யோதயம். இவனே
நமக்கு நாசத்தை உண்டு பண்ணுகிறவன் என்று இந்த ச்லோ
கத்தின் மிகுதி இருக்கவேண்டும். வேறுவிதமாக அத்தைப் பூர்த்
தி பண்ணுகிறேன் (ப்ரகாசமாக)

மிகுதியோவென்றல் சொல்லக்கூடியதல்ல.

ரதி: —(ஸபயஸம்ப்ரமம்) நாத! பரித்ராயஸ்வ! பரித்ராயஸ்வ! (இதி பர்தாரம் பரிஷ்வஜதி)

காம: —(காடமுபக்ருஹ்ய, அநநுபூதபூர்வமிவ நிர்வேஶம் நாடயந்) (ஸ்வகதம்)

ஜநித வலயபங்கே த்ருட்யத்தாராவலீகே
ஶமித நிகில கேதே மோஹஸந்தோஷ ஹேதௌ ।
ஸசகித பரிரம்பே ஸாம்ப்ரதம் காதராக்ஷ்யா:
த்யஜதி யுகலே விக்ரஹே பேதபுத்திம் ॥ 55

(ப்ரகாஶம்) ஸகி! மஹாமோஹஸைநிகப்ரதாநஸ்ய மம ப்ரேயஸீ ஸதீ மா பைஷீ:। ஸமாஶ்வஸிஹி! ஸமாஶ்வஸிஹி! இதம் புநரைந்த்ரஜாலிகநகரநிகரணப்ராயம் ஶ்ருதிவர்த்மநா ஶ்ரத்தாலுபாஷண்டவீதீகல்பிதம் கதாவஸ்து।

ரதீ—(பயத்தினால் உண்டான பரபரப்புடன்) நாதனே! காப்பாற்றும்! காப்பாற்றும்! (என்று பர்த்தாவைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறாள்.)

காமன்—(கெட்டியாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இதற்கு முன் அனுபவிக்கப்படாத ஸுகானுபவத்தை அபிநயித்துக்கொண்டு) (மனதிற்குள்)

வளைகள் ஒடிந்து போவதற்குக் காரணமாயும், ஹாரங்கள் அறுந்து போவதற்குக் காரணமாயும், எல்லாத் துக்கங்களையும் போக்கடிப்பதாயும், மஹாமோஹனுக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாவதற்குக் காரணமாயுமிருக்கிற சலித்துக் கொண்டிருக்கிற கண்களையுடைய ரதியினுடைய பயத்தோடு கூடின ஆலிங்கனத்தில் இப்பொழுது மனது சரீரங்களுடைய பேதத்தைப் பற்றிய எண்ணத்தையே விட்டு விடுகிறது (அதாவது இரண்டு சரீரங்களும் வெவ்வேறு என்பதே மறந்து விட்டது என்றபடி). 55

(வெளிப்படையாக) ஸகியே! மஹாமோஹனுடைய ஸேனையிலிருக்கும் ஜனங்களுக்குள் ப்ரதானனாகிய எனக்கு மிகவும் ப்ரீதிக்கு விஷயமான பத்னியாக இருந்து நீ பயப்படக்கூடாது. தைர்யத்தையடை! தைர்யத்தையடை! இது இந்திரஜாலவித்தை செய்பவன் பட்டணத்தை விழுங்குவதற்கு ஒப்பானதாயும் மூடர்களான வேதத்தை நம்பின வழியிலே போகிற புருஷனால் அன்றிக்கே கடைத்தெருவில் போகும் ஒருவனால் கல்பனைசெய்யப்பட்ட கதையல்லவா?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 57

[illegible]—([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

இது அப்படியல்லவா ?

கோழியின் க்ரமத்தை அனுஸரிப்பது * கெட்டநடவடிக்கை யென்று நிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற சந்திரன் இந்திரன் முதலியவர்களால் தாங்களே அப்படித் தவறி நடக்கும்படி நேரிட்டது. (ஆகையால்) ஓசையுடன்கூடிய வண்டுகளின் வரிசைகளே உடைய என்னுடையதாகிய வில் வளைந்து இருக்கும்பொழுது எவன் விரக்தியிருக்கும் வீட்டின் இடைகழியை ஆசையுடன் கூடியவனுகப் பார்க்கிறான் ? 56

அதிகபலசாலிகளான மந்திரிகளின் கூட்டங்கள் இருக்கட்டும்.

அஜாக்கிரதை, சோம்பேரித்தனம், தூக்கம், முதலிய அனேகம் விதங்களான அமைப்புகளே யுடையதான ஶரீரத்தை உடையவனும், புத்தியை மறைக்கக்கூடியபயங்கரமானரூபத்தையுடையவனுமிருக்கிற மஹாமோஹன் யாரால் ஜயிக்கப்படுகிறான் ? † 57

ரதி—(தனக்குள்) தைவவஶத்தினல் ஆர்யபுத்ரனுல் விபரீதமான

---

* அதாவது பலாத்காரமாக ஒருஸ்திரீயைப் புணர்தல்.

* மஹாமோஹன் எந்த உபாயத்தினுல் ஜயிக்கப்போகிறுன் என்கிற அர்த்தமும் த்வனிக்கிறது.

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃—

> 𑌅𑌯𑌿! 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌪𑌤𑍍𑌨𑌿! 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌭𑍈𑌷𑍀𑌃
> [illegible] 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 ।
> 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃
> 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 ॥ 58

𑌰𑌤𑌿𑌃—(𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂) 𑌹𑌾! 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌅𑌂𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍀𑌅𑌂𑌵𑌿𑌅 𑌦𑍀𑌸𑌇 । (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌹𑌾! 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂) 𑌅𑌜𑍍𑌜 𑌉𑌤𑍍𑌤! 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌸 𑌣𑌤𑍍𑌥𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌓? 𑌅𑌮𑌚𑍍𑌚𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌮𑌦𑌮𑌪𑍍𑌪𑌮𑍁𑌹𑌾𑌣𑌂? [illegible] 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌣𑌂 । (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃? 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌮𑌦𑌮 𑌪𑍍𑌰[illegible]

வார்த்தை சொல்லப்பட்டது. (வெளிப்படையாக) மஹாராஜாவுக்கு மங்களம் உண்டாகவேண்டும்.

வஸந்தன்—

அயி! மன்மதனுடைய பத்னியாகிய ரதியே! நீபயப்படாதே. மஹா மோஹன் முதலியவர்கள் இருக்கும் பொழுது ஜீவாத்மா மூல ப்ரக்ருதியை அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனுய் விரக்தியின் இடத்திலிருந்து நீங்கிவிடுவதை அடைவான். * 58

ரதி—(தனக்குள்) ஆ! கஷ்டம்! வஸந்தனுடைய வார்த்தையும் விபரீதம் போலவே காணப்படுகிறது. (வெளிப்படையாக) ஆர்யபுத்ர! விவேகனுக்காவது அவனுடைய மந்திரிகளாகிய சமம் தமம் முதலியவர்களுக்காவது பகுத்தறிவு இல்லையா என்ன?

---

* மஹாமோஹன் முதலியவர்கள் மரணம் அடைந்தபிறகு ஜீவாத்மா தன்னுடைய அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய ஸ்வபாவத்தை அடையவேணும் என்கிற ஆசை உடையவனுய்க்கொண்டு வைராக்யத்தினுல் மோக்ஷத்தை அடைவான் என்கிற அர்த்தமும் த்வனிக்கிறது.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] 59

[illegible]
[illegible]

(ஏனெனில்) ஜீவாத்மா ப்ரக்ருதியை விட்டுவிட்டுப்போனால் நமக்கும் அவர்களுக்கும் விநாசம் வ்யத்யாஸமில்லாமல் வரக்கூடியதல்லவோ ?

மன்மதன்—இது இப்படித்தான். நம்முடைய வ்ருத்தியைப்பொறுக்காதவர்களான பாபிஷ்டர்களான விவேகாதிகள் ஜ்ஞானத்தையேகண்ணுயுடைய ஒரு புருஷன் ஸாக்ஷியாயிருக்க அவன் விஷயத்தில் இரண்டு குலங்களேயும் வேருடன் பிடுங்கக்கூடியவைகளான வஞ்சனைகளில் ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி ஆரம்பம் செய்கிறுர்கள். எவ்விதத்திலும் புத்தியில்லாத இந்த விவேகன் முதலியவர்கள் வீணன யத்தனத்தையுடையவர்களாக ஆகப்போகிறுர்கள். ஏனெனில் ?

யுத்தத்திஞல் மரணமடைந்தவர்களையும், ஸுக்ரீவனுடைய ஸேனையிலிருந்த வீரர்களைப்போல ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத காமத்தின் சக்தியானது மறுபடி ஜீவிக்கும்படி செய்யப்போகிறது. 59

(திரைக்குள்) விபரீதமான ஜ்ஞானத்தையுடைய இவன் யார் ? அநுக்ரஹம் ஒன்றிலேயே நிலை நின்ற ஸந்தோஷத்தையுடைய நம்மையே பாபிஷ்டர்களாகப் பிதற்றுகிறுன். அடே !

[illegible]

[illegible] 60

அடே! விநயமில்லாதவனே! கெட்ட ஆசாரமுடையவனே! அசையாமலிருக்கும்படி விலங்கிடப்பட்ட கூடஸ்தர்களையுடையவர்களாயும், க்ரூரமான நடவடிக்கையை யுடையவர்களாயுமிருக்கிற உங்களை திரஸ்கரிப்பதிலும், ஜீவாத்மாவுக்குப் போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லாத் துக்கங்களையுமுடையதாகிய எல்லையில்லாத ஆநந்தத்தை அடைவிப்பதிலும், அப்பொழுதும் அந்த ஜீவாத்மாவினுடைய புத்தியில் அடங்கியிருப்பதினால் எங்களுடைய குலத்தை ஜீவிக்கும்படி செய்வதிலும், அஸுரர்களை ஜயித்தவனாகிய பகவானுடைய தயைக்கு அடங்கிய வ்யாபாரத்தை உடையவர்களாய் நாங்கள் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறோம். உபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிற இந்த ப்ரஸித்தமான வார்த்தையும் இருக்கிறதல்லவா?

தனக்கு அதீனமாய் ஸம்ஸரிப்பதாகிற நாட்யத்தில் தொடர்ந்திருக்கிற வ்யாபாரத்தை உடையவனாயும், தன்னுடைய விளையாட்டுக்காக நடிப்பவனாயுமிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவினுடைய ப்ரபன்னனாகிற வேஷத்தினால் ஸந்தோஷத்தை அடைவிக்கப்பட்ட ப்ரபுவாகிய பகவான் க்ருபையினால் ஓரிடத்தில் ஸ்திரமான அடையாளங்களுடைய வ்யத்யாஸத்தை உடையதாகிய தன்னுடைய ஸாம்யத்தைக் கொடுக்கப்போகிறான். * 60

---

* அதாவது, எப்படி லோகத்தில் ஒரு ப்ரபு நர்த்தனம் செய்யும் ஒரு நடனிடத்தில் அதிக ஸந்தோஷத்தினால் தனக்கு அஸாதாரணங்களான

தத்ஶ்ச

ரிபுஜயஜநிதம் யஶோ கரீய:

ப்ரியபரிரக்ஷண ஸம்ப்ருதஶ்ச தர்ம: ।

அபிமதவடநோத்பவஶ்ச ஹர்ஷ:

ஸமமிதி யாஸ்யதி ஸந்நிதிம் ஸ்வயம் ந: ॥ 61

காம:—(ஸபயாவஹித்யகவலோக்ய) ப்ரியே ! மோஹ பரிபந்தி பக்ஷே க்ருதாபிஷேகஸ்ஸ்வயமேஷ ஸஹதர்மசாரிண்யா ஸுமத்யா ஸஹாஹ்யமித்ராண உபலப்ரதே। அயம் ஹி

காம்யதி விவிக்தாம் மோஹவியும்ஸவ்யவந்து

விஶ்ருணதி நிஶாதாந்து வீக்ஷதே மோக்ஷஹேதூந் ।

ஆதலால்

சத்துருக்களை ஜயித்ததினல் உண்டான அதிகமான கீர்த்தியும் தகப்பனுரைக்காப்பாற்றினதால் உண்டாக்கப்பட்ட தர்மமும் நம்முடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டதினல் உண்டான ஸந்தோஷமும் அப்பொழுதே நம்மிடத்தில் வந்து சேரப் போகிறது. 61

காமன்—(பயத்துடனும், அதைமறைத்துக்கொண்டும் திரும்பிப்பார்த்து) ப்ரியே! மஹாமோஹனுடைய சத்ருக்களின் பக்கத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவனை விவேகன் தானே தனக்குப் பத்னியாகிய ஸுமதியுடன் சத்ருக்களுக்கு எதிர்முகமாகவே வருகிறுன். இவன்

சமம் முதலிய குணங்களின் கும்பல்களை விரும்பினவனுயும், மறைக்கப்பட்ட மந்திரத்தை அதாவது யோசனை, அன்றிக்கே

முகர், முதலியவைகளால் மாத்திரம் வ்யத்யாஸத்தை உடைய தன்னுடைய ஸாம்யத்தைக்கொடுக்கிருனே அதைப்போல பகவானுகிய ப்ரபு ஸம்ஸாரத்தில் தேவன், மனுஷ்யன், பசு, முதலிய அனேக வேஷங்களை த்தரித்துக்கொண்டு நடனம் செய்கிற இந்த ஜீவாத்மாவினுடைய ப்ரபன்னன் என்கிற வேஷத்தினுல் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனுய் பரமபதம் என்கிற ஸ்தானத்தில் தனக்கு அஸாதாரணங்களாகிய ச்ரிய: பதித்வம், ஜகத்காரணத்வம் முதலிய அடையாளங்களால் மாத்திரம் வ்யத்யாஸத்தை உடையதான தன்னுடைய ஸாம்யத்தைக் கொடுக்கிருன்.

நிஶமயதி ச கீதாம் நித்யஶோகாபஹந்த்ரீம்
குணவஶிஷ்ட வேதஶீர்ஷ குஹ்யஸந்தேஷ்டா விவேக: । 62

அபி ச

ப்ரத்யக்ப்ரவணம் ஸ்ம்ருதித்யுதிமிஹ ப்ராவிஶந்நு
ப்ராப்தோதயோப்யதிதராம் ராகபலோபபந்ந: ।
ஶார்ங்க்யாஜ்ஞாஹங்க்ருதிமயீம் மிஹிகாம் நிரஸ்ய
ஹாஷ்பாந்தபஸ்ய பஜதி விஷ்ணுபதம் விவேக: ॥ 63

திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலியவைகளை உடையவனுயும் இருக்கும் விவேகன் மஹாமோஹனை நாசம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனுய்க்கொண்டு ஸந்தேஹத்தைக் குறையும்படி செய்கிருன். வேதாந்தங்களை அடிக்கடி பராமர்சிக்கிருன். மோக்ஷதர்மங்களை அன்றிக்கே மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமான தர்மங்களைப் பார்க்கிருன். ஒரே இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பக்தியினுல் பகவத்கீதையைக்கேட்கிருன். 62

மேலும்

இந்த விவேகனுகிற ஸூர்யன் மேற்குத் திக்கைக் குறித்துப் புறப்படுகிற ஸ்மதியாகிற ப்ரகாசத்தை வ்ருத்தி செய்துகொண்டும், அடையப்பட்ட உதயத்தை உடையவனுயிருந்தாலும் அதிகமான சிவப்பு வர்ணத்தின் பலத்தோடு சேர்ந்தவனும், பகவானுடைய ஆஜ்ஞைக்கு வசப்பட்டவனும், அஹங்காரமாகிற பனியின் கும்பலை நாசம்செய்துகொண்டு ஆகாசத்தை அடைகிருன். அன்றிக்கே ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களைப்பற்றிய நிச்சயமான ஜ்ஞானத்தின் ப்ரகாசத்தை வ்ருத்திசெய்துகொண்டு தான் ஐச்வர்யத்தை அடைந்திருந்தபோதிலும் அளவில்லாத மோக்ஷத்தில் ஆசையின் பலத்தோடு சேர்ந்தவனுய் அஹங்காரத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டு தானே ப்ரகாசிக்கும் தன்மை உடையவனுகிய விவேகன் பகவானுடைய திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கிருன். 63

𑌤𑌦𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑌯𑍈𑌰𑌸𑌹𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।

[𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃]

॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚]

𑌰𑌾𑌜𑌾—(𑌸𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌮𑍍) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ! 𑌸𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌵𑌧𑌿𑌕
𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌷𑌵𑌨𑌵𑌿𑌟𑌪𑍈𑌕𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯

ஆகையினால் (அனுகூலமான) காலத்தை அடையாதவர்களாயும், ஸஹாயமில்லாதவர்களாயுமிருக்கிற நம்மால் சத்ருவின் எதிரில் நம்மை ப்ரகாசம் செய்துகொள்வது உசிதமல்ல.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நேகிதனாகிய வஸந்தன், பத்னியாகிய ரதி இவர்களுடன் வெளியே போகிறான்.]

மிச்ர விஷ்கம்பமென்கிற இரண்டாம் காட்சி முற்றிற்று.

மூன்றாவது காட்சி.

[பிறகு ராஜாவாகிய விவேகனும், பத்னியாகிய ஸுமதியும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

ராஜா—(யோசனையுடன்) ப்ரியே! எல்லையில்லாதபாபங்களாகிற விஷவ்ருக்ஷங்களின் காட்டுக்கு வேராயும், அதிகக் கொழுப்பை யுடையவனாயுமிருக்கிற மன்மதனுடைய ஆடம்பரம் உன்னால் கேட்கப்பட்டதா? எது என்னில்?—இவன் எல்லாப்பாபங்களை

[illegible]

[illegible]

[illegible] 64

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யும் போக்கடிப்பதில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கிற நம்மையே பாபத்தையாரோபித்துத் தூஷிக்கிறுன். அன்றியும்

அயலாரிடங்களில் இல்லாத தோஷங்களேயும் ஒருவன் பார்க்கிறுன். இருக்கிற குணங்களேப் பார்ப்பதில்லே. தன் விஷயத்திலோவெனில் இது மாறியிருக்கிறது. இது மோஹமாகிற மையினுடைய பெருமை. 61

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர ! க்ரூபியான ஜனங்கள் தம் முகத்திலிருக்கும் தோஷத்தை அழுக்கில்லாத கண்ணுடியில் ஆரோபிக்கிறுர்களல்லவா ?

ராஜா—தேவி ! இது உண்மையே. உள்ளபடியே அறிபவளாயும், அறிந்தபடி சொல்லுகிறவளாயும் இருக்கிருயல்லேயோ நீ ?

மேலும்

நீ நல்ல கவிகளின் வாக்கைப்போலப் போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லாத் தோஷங்களேயுடையவளாயும், எல்லேயில்லாத புருஷார்த்

𑌸𑌤𑍍𑌕𑌵𑌿𑌭𑌣𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾

𑌸𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌰𑌸𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 ॥ 65

(𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ! 𑌹𑌨𑍍𑌤 ! 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵-

---

தங்களை அடைவிப்பதில் ஸாமர்த்திய முடையவளாயும், * குணம், அலங்காரம், பாவம், ரஸம் இவைகளோடு கூடினவளாயுமிருக்கிறாய்.

(கொஞ்சம் யோசித்துக் கொண்டு) ப்ரியே! ஆ: கஷ்டம்! ஒரு விகாரமுமில்லாத ஆத்மாவை பீடைசெய்வதினால் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற இந்தக்காமன், க்ரோதன், லோபன், முதலியவர்கள் நல்ல வழியை அடைந்தவர்களாம்! அந்த ஜீவாத்மாவையே மோக்ஷத்தில் சேர்ப்பிப்பதற்கு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹ்ருத்தாகிய பகவானுடையதாய் மூன்றுவிதமான தாபங்களில் அப்படிப்பட்ட எல்லாஜனங்களையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்க

---

* அதாவது காவ்யம் சப்ததோஷமும் அர்த்ததோஷமும் இல்லாமலிருக்கிறது. சப்ததோஷமாவது வ்யாகரணத்தை அனுஸரித்திராமை, அப்ரஸித்தமாயிருக்கை முதலியது. அர்த்ததோஷமாவது அஸப்யமாக இருக்கை முதலியது. இங்குமோக்ஷம் முதலிய புருஷார்த்தங்களின் ஸ்வரூபங்களையும் உபாயங்களையும் தெரிவித்து அதை அடைவிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையது. குணங்களாவது ஓஜ: ப்ரஸாதம். அதாவது பதங்களைச்சேர்த்து அமைப்பதில் ஓர் விசேஷமான சோபையுடனும், க்ரூரமான பதங்களின் அமைப்பு இல்லாமலும் இருப்பது. அலங்காரமாவது உபமை உத்ப்ரேக்ஷை முதலிய அர்த்தாலங்காரங்களும், யமகம், ப்ராஸம் முதலிய சப்தாலங்காரங்களும். பாவங்களாவது ஆசை முதலியது. ரஸம், ச்ருங்காரம், முதலியவைகள். ஸுமதிபக்ஷத்தில் தோஷங்களாவது ஸந்தேஹம் விபரீதஜ்ஞானம் முதலியவைகளை உடைத்தாயிருத்தல். குணங்களாகிற அலங்காரங்கள். சீக்கிரத்தில் அறிவது, அறிந்ததை மறக்காமலிருத்தல் முதலிய புத்தியின் எட்டுவிதமான குணங்கள். அன்றிக்கே குணங்கள் என்றது எட்டுகுணங்களையும், அலங்காரம் என்றது சாந்தி, கருணை, தோஷங்களில் உபேக்ஷை, ஸந்தோஷம் முதலியவை. பாவம் ஒரேவிதமான அபிப்ராயம். ரஸம் பர்த்தாவிடத்தில் ஆசை.

𑌜𑌨𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌵𑌧𑍂𑌯 𑌕𑌾𑌪𑌥𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 ! 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌯𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑌃 । 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌨𑌿-
𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 ।

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌧𑍃𑌤𑌿-
𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌵𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌮𑌹𑌂
𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 — 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 ! 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦-
[illegible]
(𑌮𑌾𑌯𑌾) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 ! [illegible]

க்கூடியதாகிய தயையோடு சேர்ந்த கடாக்ஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற நாம் கெட்ட மார்க்கத்தில் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறவர்களாம்! அஹோ! ஆச்சர்யம்! இது மஹத்தான பயித்தியக்காரன் வார்த்தை. உன்னுடன் சேர்ந்து நிறைவேற்றக்கூடிய என்னுடைய அபலாரை அனுக்ரஹிப்பதாகிய வ்ரதத்தை நீ பார்.

இந்தப்பெரியதான ஆரம்பத்தில் பகவானுடைய தயையினால் உண்டாக்கப்பட்ட தைர்யத்தை உடையவனாகிய நான், ஓ! ஸுமதியே! வெளியிலும் உள்ளிலும் உண்டாகிற சத்ருக்களை ஜயித்துவிட்டு ஸமாதியில் சேர்த்து பரமாத்மாவை அடைவதினால் க்ருதார்த்தனாகச்செய்வதற்காக அடையப்பட்ட நியமத்தை உடையவனாயிருக்கிறேன். 66

ஸுமதீ — ஆர்ய புத்ர! எப்பொழுதும் அழுக்கற்றவனும் மஹாநந்தஸ்வரூபனும், தானே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவனும், எல்லா ஜனங்களாலும் பார்க்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தை உடையவனுமிருக்கிற அப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மா மஹாமோஹனாலும் அஹங்

ஸோ(அ)யம் நாம நிஜ ஸ்வபாவவிமலோ(அ)பி காமாதிபிர் துர்விநீதை:
துர்வார கர்வ ஸம்கலித துரிதோர்மி ஸங்காத ஸம்பாதஸம்
கட்டந பீஷணே து:க ஸாகரே நிக்ஷிப்த: ?

ராஜா—ப்ரியே ! ஸூக்ஷ்மதர்சிநி ! கிம் த்ருஷ்டமபஹ்நோதவ்யம்?
ச்ருதிகம் வா ந ப்ரத்யேதவ்யம் ? பச்யது பவதீ।

ஸ்வத: ப்ராப்தம் ரூபம் யதிஹ கில பாவேஷு ததபி
த்யஜந்த்யேதே த்ருஷ்டா நியதிவிஹிதோபாதிவசத:।
ப்ரக்ருத்யா திஷ்டந்தி ஹ்யபாயே விகமே ததைவ ததஹோ
(அ)நாதிஸ்ஸம்ஸார: புருஷமபிதத்தே விஜஹதி ச ॥ 67

மதி:—ஏவமேதத்। ததாபி கதம் ஏதாவந்தம் காலம்
பராக்ரமணேந தைவேந ...

காரம் மதம் த்வேஷம் முதலிய கொடியவர்களாலும் தடுக்கமுடியாத கர்வத்தினால் நிறைந்த பாபங்களாகிற பெரிய அலைகளின் கும்பல்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்குவதினால் பயங்கரமாகிய துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தில் எப்படித்தள்ளப் பட்டான் ?

ராஜா—ப்ரியே ! ஸூக்ஷ்மமாக அறியும் தன்மை உடையவளே ! பார்க்கப்பட்டது மறைக்கத் தக்கதா ? வேதத்தில் சொல்லியிருப்பது நம்பத்தக்கதல்லவா என்ன ? நீயே யோசித்துப் பார்.

வஸ்துக்களில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட எந்த ரூபம் இருக்கிறதோ அந்த வஸ்துக்கள் தைவத்தினால் சேர்க்கப்பட்ட காரணங்களினால் அந்த ரூபத்தை விடுகின்றனவாக நம்மால் காணப்பட்டன. * அந்தக்காரணங்கள் நீங்கிய பிறகு அந்த வஸ்துக்கள் தம் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட ரூபத்துடன் நின்று விடுகின்றதல்லவா ? அதைப்போல் இந்த அநாதியான ஸம்ஸாரம் ஜீவாத்மாவை மறைக்கிறது, நீங்கியும் விடுகிறது. 67

* செம்பருத்திப் பூவோடு வெள்ளை ஸ்படிகத்தை வைத்தால் அந்த பூவின் காந்தியால் ஸ்படிகமும் சிவப்பாய்க்காணப்படுகிறது. அப்புறம் எடுத்தால் முன்போல் வெளுப்பாய்க்காணப்படுகிறது. அதைப்போல.

दुःखसमुद्रमग्नः पारदर्शी उपेक्ष्यः ? (सास्रम्) सत्य-
मेतत्। तथापि कथम् एतावन्तं कालं परमकारुणि-
केन देवेन लक्ष्मीवल्लभेन दुःसहदुःखशततापितः
पामर उपेक्षितः ?

राजा — किं न श्रूयते भवता ? यदनादिनिजकर्मरूपा-
विद्यावरोधेन क्षेत्रज्ञ ईश्वरेण क्षिप्तः सं-
सारसमुद्रे तेनैव समुद्ध्रियत इति। यथा

मिथः कलहकल्पनाविषमवृत्ति लीला दया
परिग्रहणकौतुकप्रथितपारवश्यः प्रभुः।
स्वयमीक्षितसम्भवे सुकृतलक्षणे कुत्रचित्
घुणक्षतलिपिक्रमोपनिपातिनः पाति नः ॥ 68

ஸாரதி—இது இப்படியே. ஆகிலும் மிகுந்த கருணையுள்ளவனு யும் லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாயுமிருக்கிற தேவனால் பொறுக்க முடியாத அநேகதுக்கங்களினால் தபிக்கப்பட்ட இந்த ஜீவாத்மா இவ்வளவு காலம் ஏன் உபேக்ஷை செய்யப்பட்டான்?

ராஜா—இது உன்னால் கேட்கப்படுகிறதில்லையா? எதுவென்னில்? அநாதியான தன்னுடைய கர்மமாகிற அவித்யையின் தடையினால் ஈசுவரனால் தள்ளப்பட்டு ஸம்ஸாரத்தை அடைந்திருக்கும் இந்த ஆத்மா ஒரு ஸமயத்தில் அவனாலேயே உத்தரணம் செய்யப்படுகிறான் என்பது. எப்படியென்னில்:—

ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைபோடுவதினால் விருத்தங்களான வ்யாபாரங்களையுடைய லீலை, தயை, என்கிற தேவிகளை (இங்கு குணங்களைத் தேவிகள் என்று சொல்லியிருக்கிறது) அங்கீகரிப்பதில் உண்டான ஸந்தோஷத்தினால் ப்ரஸித்தமான பாரதந்த்ரனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடைய பகவான் தன்னாலே பார்க்கப்பட்ட உத்பத்தியையுடைய புண்யத்தின் அடையாளத்தையுடைய ஒரு வ்யாபாரத்தில் நத்தையினால் சுழிக்கப்பட்டது ஒரு எழுத்து ஆகிறது என்கிற ந்யாயத்தினால் சேர்ந்திருக்கிற நம்மை ரக்ஷிக்கிறான். 68

[illegible] 69

[illegible]

இவ்விடத்தில்

நாசம் செய்வது. வேறொரு இடத்தில்மாற்றிவிடுவது, வந்தவழியே திருப்புவது இவைகளைச் செய்யத்தகாததாயும் ஸ்திரமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட க்ரமத்தை உடைய ஸுகம் துக்கம் இவைகளாகிற நதிகளின் வெள்ளத்தில் விழுந்த இந்த ஜீவாத்மாவை அந்தப்பகவான் உயரத் தூக்கிவிட்டு ஸந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிறான். 69

ஸுமதி—ஆர்ய புத்ர! அநாதியாய் கழிந்த காலத்தில் இதற்கு முன் அடையப்படாத மோக்ஷம் அளவில்லாத இனிவரப்போகிற காலத்திலும் எந்தக்காரணத்தினால் எப்படி அடையப்படுகிறதென்கிற ஸந்தேஹமாகிற அழுக்கினால் பூசப்பட்டிருக்கிறது என் மனது.

ராஜா—தேவி! விவேகனுடைய பத்னியே! அறியப்படாத ப்ரமாணங்களினுடையவும் யுக்திகளினுடையவும் வழியை உடையவளைப்போல ஏன் இப்படி ஸந்தேஹிக்கிறாய்? அன்றிக்கே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காலம், ஸ்வபாவம், கர்மம், அகஸ்மாத்தாய் உண்டாகுமது, முதலிய வஸ்துக்களில் இந்த விஷயத்தில் எது காரணமென்று ரிஷிகளாலும் விமர்சிக்கப்பட்டது. 70

இப்பொழுது இந்த விஷயத்தில் இது அறியத்தக்கது.

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஒவ்வொரு புருஷன்தோறும் அநாதியாயும் விசித்திரங்களாயுமிருக்கிற பரம்பரையையுடைய கர்மம், அவித்யை, முதலியவைகளின் சக்கரத்தில் அந்தந்தக்காலத்தில் அனேகவிதமான பரிபாகமுண்டாகிறது என்பது எல்லாஸித்தாந்தங்களிலும் ஸித்தமான விஷயமல்லவா? அதில் அடையப்பட்டதனக்கு இடத்தையுடைய ப்ரதமாசார்யனை பகவானுடைய க்ருபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விவேகியான ஒருவன் ஒரு ஸமயத்தில் இந்த மாதிரியாக மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யம் வரையிலான ஸம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகவும் ஆகப்போகிறான். 71

மோக்ஷத்தை அடைவிக்கப்பட வேண்டியவனாகிய அந்த ஜீவாத்மா முதலில் என் எதிரில்

கர்வத்தினால் அதிகரித்த பத்து இந்திரியங்களாகிற பத்துத்தலைகளையுடைய மனதாகிற ராவணனால் அதிகாரம் செலுத்தப்பட்டதாயும், ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தினால் சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற இந்தத்தேஹத்தில் தீனமான தசையை யடைந்தவனு

[illegible] 72

[illegible]

[illegible] 73

[illegible]

யும், அந்த ஸமயத்தில் ஹனுமானுக்கு ஸத்ருசமான ஆசார்யனால் தெரிவிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை உடையவனாயுமிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா லங்கா பட்டணத்தில் காவலில் வைக்கப்பட்ட ஸீதையைப்போல அழுது கொண்டிருக்கிறான். 72

மேலும்

அனேகங்களான பாபங்களுக்கு வழியாகிய அல்லது ஜன்மாந்தரங்களில் செய்தபாபங்களைக் காரணமாக உடைய பரமாத்மாவுக்கு வஸிக்கும் இடமாகிய இந்த சரீரத்தில் பகவானால் அனுமதி செய்யப்பட்ட தன் புத்தியுடன் சேர்ந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை உடையவனாக இருக்கையினால் தடுக்கப்படாத தன் வ்யாபாரங்களை உடையவனாகிய இந்த ஜீவாத்மா மயக்கம் பிடித்த ராஜா வெவ்வேறு அபிப்ராயமுடைய மந்திரிகளாலே போல அனேக விதங்களான இந்திரியங்களினால் தம் தம் கார்யத்தில் பலாத்காரமாக இழுக்கப்படுகிறான். 73

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர ! இப்படி ஸாவதானமுள்ள புத்தியுடைய ஜீவாத்மா நெருப்பினால் சுற்றப்பட்ட வீட்டில் குடியிருப்பவனைப் போல இருக்கும் தன்னை இதை விட்டு வெளியில் புறப்படவே

ஷித ஹ்ருதயத இவாத்மாந ஜேத்ரத்து வாஞ்சி: கிம் ந நிஜ-
ஹதிஷயா ரக்ஷதி வாரரபஷ: ?

ராஜா—ப்ரியே ! ஸர்வவேதிநி ! அநாதி: ஸ்லுய த்ருஷ்ணாநீரோ ராஹஜயதி: ।

ஸ்ரீமது ஸவிஹத்ரிசுத்ரயிரா ஹத்யமெஸ்ரேஷ்யம்
ஸாத்ரேஷணிஸித்ரவசு ஸ்லுயஜிஹ்வரோநவேராரோஹ ।
த்ரிபாஹ்ரஹாணஸிவிநா த்ரிஹாணதரஷிகாயாஸிணா
விவித்ய விநிவெஸிதம் வஹதி வித்ரசேதநரூதம் ॥ 74

ஸாமதி:— (ஸவிஷாதம்) ஜதி ணாத உரத்தசுவஸம் வாராஹம் பாஜீ விசுசுரா கிம் பொரொஜ । (ஹாயா)ஜதி நாத । உந்த்தசுவம் வாராஷம் பாஜி: வியதரா கிம் பொயயதி ?

ணுமென்கிற ஆசையினுல் ஏன் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறதில்லை ?

ராஜா—எல்லாம் தெரிந்தவளாகிய ப்ரியே! அநாதியான இந்த ஆசையாகிற ஸமுத்திரம் தாண்டமுடியாததல்லவா ?

நன்றுகத் தேய்க்கப்பட்ட ஸ்படிக மணியினுல் செய்யப்பட்ட சுவரைப்போல் ஒருவராலும் பிளக்க முடியாத (அதாவது தானுகவே தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய பேதங்களை அடையாத) இந்த ஜீவாத்மா ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் என்கிற பிரிவுகளை யுடையதாயும் மூன்று விதங்களான வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு முதலிய மூன்று வர்ணங்களினுல் ஸ்பஷ்டமாகப்பார்க்கக்கூடிய உத்பத்தியை உடையதாயும், பெண்ணுசை மண்ணுசை பொன்னுசையாகிய மூன்றுவித ஆசைகளினுல் உண்டானதாயும், ப்ரக்ருதியாகிற வர்ணக்குச்சியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜ்ஞானம் சக்தி முதலிய ஆறு குணங்களையுடைய பகவானுகிய சில்பியினுல் பிரித்து எழுதப்பட்ட ஆச்சர்யகரமான சித்திரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறுன் (அதாவது பகவான் முன் இவன் செய்த கர்மங்களுக்குத் தகுந்தபடி சரீரத்தைக் கொடுக்கிறபடியினுல் பரதந்திரனை இவன் தாங்கிக்கொண்டு நிற்பது கடமையேயொழிய இவனுல் அதை நிவர்த்திப்பிக்க வொண்ணுது என்றபடி.) 74

ஸுமதி—இப்படிப் பயித்தியம் பிடித்த தசையையுடைய ஜீவாத்மாவை அவனுக்குப் பத்னியாகிய புத்தி ஏன் தெரிவிக்கவில்லை ?

राजा — प्रिये! सूक्ष्मभाषिणि! सापि बुद्धिर्नाम स्वयं प्रकाशापि संसृत्यवस्थायां वर्तते। यथा —

पत्यौ दूरं गतवति रवौ पद्मिनीव प्रसूता
कुड्मलाकारा संसृतिनिरुद्धा वर्तते बन्धुरम्भा।
छायाहीना कुमुदिनीव रविहृते तस्याः प्रिया
राहुग्रस्ते तुहिनकिरणे निष्प्रभा यामिनीव॥

सुमतिः — आर्यपुत्र! अस्य कर्मणा जीवात्मनः सहि बुद्धेः बन्धदशा, यस्य विषयोपभोगः विषसदृशः
विधुरेण सोऽवाप्तं बहुविधं विसंकटं करुणस्य।
(छाया) कृपयास्य! कतिकालेन यं बन्धविसहितस्य

ராஜா—ஸூக்ஷ்மமாகப் பேசுகிறவளாகிற ப்ரியே! அந்தப்புத்தி யும் தானே ப்ரகாசிக்கக் கூடியவளாயிருந்தபோதிலும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் இருக்கும் தசையில் தூங்குகிறவளைப் போல இருக்கிறாள். எப்படி என்னில்:—

அழகான முகத்தை உடைய ஸுமதியே! ஸூர்யன் பஹு தூரத்தில் போயிருக்கும் பொழுது (அதாவது கண்ணுக்குத்தெரியாமல் அஸ்தமித்திருக்கும் பொழுது) தானும் முகுளீபாவத்தை அடைந்திருக்கும் தாமரை ஓடையைப் போல தன்னுடைய பர்த்தாவாகிய ஜீவாத்மா பஹு தூரத்தில் போயிருக்கும்பொழுது (அதாவது தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை மறந்து பசு ஸ்தாவரம் முதலிய தசை அடைந்திருக்கும் பொழுது) தாயாராகிய புத்தியும் வாடிப்போன ஸ்வரூபத்தை உடையவளாய் அசங்காமல் இருக்கிறாள். சந்திரன் ராஹுவினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது ப்ரகாசமில்லாத ராத்திரியைப்போல (அதாவதுதன் பர்த்தாவாகிய ஜீவாத்மா ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தினால் மழுங்கின ப்ரகாசத்தை உடைத்தாயிருக்கும் பொழுது) அவனுக்கு ஸமமான ஸ்வபாவத்தை உடையவளாயிருக்கிறாள் (அதாவது மழுங்கிய ப்ரகாசத்தை உடையவளாயிருக்கிறாள் என்றபடி). 75

ஸுமதி—ஆர்யபுத்திர! புத்தியுடன் கூடிய இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு இந்தப் பந்த தசை மிகவும் துக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிரு

[illegible]

[illegible]

[illegible] 76

[illegible]

கிறது. அதிகமான துக்கங்களின் கூட்டங்களினால் கலங்கிய இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷம் வருகிற வழியை விஸ்தாரமாகத்தெரியப்படுத்திக்கொண்டு என்னை ஸந்தேஹம் இல்லாதவளாகச் செய்யும்.

ராஜா—தேவி! எப்பொழுதும் மங்களத்தையே விரும்புகிற ஸ்வபாவமுடையவளே! இந்த விஷயத்தில் காரணத்தை நன்ருக நிருபித்துக்கொண்டு முன்னால் அறியப்பட்ட விஷயத்தையே உனக்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

இந்த ஸம்ஸாரியினுடைய தடுக்கமுடியாத உறுதியையுடைய பாபங்களின் பரிபாகத்தினால் பலாத்காரம் செய்யும் ஸ்வபாவத்தையுடைய இந்த ஸம்ஸாரம் ஓய்வு இல்லாததாக ஆகிறது. இந்த ஸம்ஸாரத்தைத் தடுப்பதில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட கருணையுடன் சேர்ந்ததான ஸ்வதந்திரனை பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினுடைய சக்தி தானே ஒரு வ்யாஜத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் த்ருப்தி அடைகிறது. 76

ஸுமதி—என்னும் அந்த வ்யாஜம் கேட்கத் தக்கதாயிருந்ததேயானால் ஆர்யபுத்ரன் எனக்கு அதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible] 77

[illegible]

[illegible] 78

[illegible]

ராஜா—ப்ரியே ! பரிசுத்தமான வார்த்தை சொல்லும் ஸ்வபாவ முடையவளே ! இந்த விஷயத்தில் ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தின் சுருக்கம் கேட்கத்தக்கது.

காமம், த்வேஷம், அஹங்காரம் இவைகளால் நிறைந்த இந்த ஜீவாத்மா அனேகம் பிசாசுகளினால் பிடிக்கப்பட்டபாலன் மந்திரங்களில் ஸித்திபெற்ற மாந்திரிகனுடைய பார்வையினாலே போல வேதாந்தங்களில் ஸித்திபெற்ற ஆசார்யனாகிற புருஷச்ரேஷ்டனுடைய கடாக்ஷத்தினால் மோக்ஷத்தை விரும்பினவர்களுடைய மார்க்கத்தை அடைகிறான். 77

பிறகு

இந்த ஜீவாத்மாவுக்குத் தோஷமில்லாத ஆசார்யனுடைய கடாக்ஷமாகிற அம்ருதத்தில் முழுகுவது அத்ருஷ்ட வசத்தினால் கிடைத்த பொழுதே அழுக்கற்ற ஜ்ஞானம் முதலிய மோக்ஷதசைக்கு முளைகள் போன்றவைகளான அனேக குணங்கள் உண்டாகின்றன, 78

மேலும்

ஸ்வாயத்தேதர பாதபீதி பருஷ ஸ்வர்வாஸ துர்வாஸநா

பாஶாகர்ஷணயந்த்ரணாபிரபித꞉ க்ஷுப்தாத்மந꞉ க்ஷேத்ரிண꞉ ।

நிஷ்ப்ரத்யூஹவிஜ்ரும்பணே கருணாதுக்தார்ணவே நிர்பரா

பக்திஸ்ஸாத்யே பரே பாக்யவஶத꞉ ப்ராதுர்பவிஷ்யத்யஸௌ ॥ 79

அத்ராந்தரா ஸர்வஸ்வதக்ஷிணோ யஜ்ஞ꞉ ப்ரவர்த்ததே ।

யத்ர

க்ரியா ஜாக்ரத்பத்ந்யா விதிவதிஹ யஷ்டா ஸ்வயமஹம்
விதத்தே ஆர்த்விஜ்யம் ஶமதமமுகோயம் குணகண꞉ ।
ககுத்ஸ்தோத்தேஶ்யோ பவதி பகவாநாத்மஹவிஷ꞉
பஶு꞉ ஸ்தம்பே பத்தோ முக்திம் பஜதி விகலத்கர்மநிகல꞉ ॥ 80

இதமப்யத்ர பவத்யா பாவநீயம் ।

தனக்கு அடங்காததான திரும்பி விழுவதிலிருந்து பயத்தினால் க்ரூரமான ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பதில் உண்டான கெட்ட வாஸனையாகிற கயிற்றினால் இழுக்கப்படுவதாலும் கட்டப்படுவதாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கலக்கமடைந்த மனதையுடைய இந்தஜீவாத்மாவுக்குத் தடங்கலில்லாமல் வ்ருத்தியடைந்து கொண்டிருக்கிற தயைக்கு க்ஷீரஸமுத்திரமாயும், நம்மால் அடையவேண்டியவனாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில் பாக்யவசத்தினால் பரிபூர்ணையான பக்தி உண்டாகப்போகிறது. **79**

இதன் நடுவில் ஸர்வ ஸ்வத்தையும் தக்ஷிணையாக உடைய ஒரு யாகம் நடக்கிறது. எந்த யாகத்தில்—

பத்னியாகிய உன்னோடு சேர்ந்திருக்கிற நான் ஸ்வயமாகவே இந்த யாகத்தில் சாஸ்திரப்படி யஜனும் செய்யப்போகிறவன். சமம், தமம், முதலிய இந்த நல்ல குணங்களின் கூட்டம் ரித்விக்குகளின் கார்யத்தை செய்கிறது. பகவான் ஒரு காரணமில்லாமலும் ஆத்மாவாகிற ஹவிஸ்ஸுக்கு உத்தேச்யனாகிறான். யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்ட பசு (ஸம்ஸாரத்தை யடைந்திருக்கிற ஜீவாத்மா) நழுவியிருக்கிற கர்மங்களாகிற விலங்குகளை உடைய தாய் விடுதலை அடைகிறது (மோக்ஷத்தை அடைகிறான்). **80**

இதுவும் இந்த விஷயத்தில் உன்னால் அறியத்தக்கது.

ஸ்வரக்ஷணபரார்பணக்ஷணிகக்ரதோ: க்ஷேத்ரிண:

ப்ரதயந் க்ருபயா ஸ்திதிம் அபூர்வாம் க்ருதக்ருத்யதயா ஸ்வயம்।
ஜகதீவிபரிவர்தந ப்ரதித நித்யசக்தி: ஸ்வயம்
க்ஷபயத்யபுநர்ப்ரரோஹம் துரிதமஸ்ய ச்ரிய: பதி:॥ 81

ஸுமதி:—ஆர்யபுத்ர! கதா நாம ஏவம்வர்ணிதா அபவர்கதசா ஜீவஸ்ய ஸம்பவிஷ்யதி?

ராஜா—தேவி! த்ரைலோக்யவேதிநி! துஸ்தராநாதி துஃகஸாகரநிமக்நஸ்ய யதாசாஸ்த்ரம் யதாந்யாயம் ச கேநாபி காரணேந ஸந்தாரோ பவிஷ்யதீதி ஸந்தோஷ்டவ்யம் தாவத்।
இஹ ஹி—

தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்வதின் பாரத்தை ஸமர்ப்பிப்பதாகிய அதாவது ப்ரபத்தியாகிற ஒரு க்ஷணகாலத்தில் செய்யக்கூடியதாகிய யஜ்ஞத்தை உடைய இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு லோகங்களை மாற்றுவதில் அதாவது ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதியாதிகளைச் செய்வதில் ப்ரஸித்தமாயும் அழிவில்லாததாயுமிருக்கிற சக்தியையுடைய ப்ரபுவாகிய ச்ரிய:பதி நாராயணன் தன்னுடைய க்ருபையினால் இதற்கு முன் உண்டாகாததான ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கித் (க்ருதக்ருத்யன் என்கிற நிலைமை உண்டாக்கி) தானே இவனுடைய பாபத்தை மறுபடி உண்டாகாதிருக்கும்படி போக்கடிக்கிறான். 81

ஸுமதி—ஆர்ய புத்ர! இப்படிச் சொல்லப்படுகிற மோக்ஷதசை ஜீவாத்மாவுக்கு எப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது?

ராஜா—மூன்று லோகங்களையும் அறிந்தவளாகிய தேவி! பொறுக்கமுடியாததாயும் அநாதியுமான துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுகின ஜீவாத்மாவுக்கு சாஸ்திரப்படியும் ந்யாயத்தை அநுஸரித்தும் ஒரு காரணத்தினால் இதை விட்டுக்கரை யேறுவது உண்டாகப்போகிறது என்று இப்பொழுது ஸந்தோஷப்படத்தக்கது. இதில்—

நிரபாயதேசிகநிதர்சிதாமிமாம்
ச்ரிய:ஸஹாயகருணாதிரோஹணீம் ।
க்ரமசோதிருஹ்ய க்ருதிந: ப்ரதந்தே
பரிசுத்தஸத்வபரிப்ரும்ஹிதே பதே ॥ 82

அபி ச

ஸ்வயமேவ சமயந் ஸ்வாமிந: ஸ்வைரலீலாம்
ஸ்வேச்சாமாததாந: ஸ்வாது பத்யம் ப்ரஜாநாம் ।
அப்ரதிஹததயேதாநீமந்யதா வா பவித்ரீ
நிரவதிஸுகஸித்த்யை நிஷ்கம்பா ந சங்கா ॥ 83

அயம் ஹி

அவிரளகுணச்சாயா மாயாதபவ்யதிரோதிநீ
பரிஹ்ருதரஜ:பங்கா தாபைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா த்ரிபி: ।

அழிவில்லாதிருக்கும்படி ஆசார்யனால் காட்டப்பட்ட இந்த ச்ரிய:பதியினுடைய தயையாகிற படியை முறைப்படி ஏறி க்ருதார்த்தர்களானவர்கள் ஶுத்த ஸத்வத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பரமபதத்தில் ப்ரகாசிக்கின்றார்கள். **82**

மேலும்

பகவானுடைய தன்னிஷ்டப்ரகாரம் நடக்கிற லீலையைத்தானே நிவ்ருத்திசெய்துகொண்டும் ஜனங்களுக்கு ருசியும் ஹிதமுமான தன்னிஷ்டத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டும் இருக்கிற ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத(பகவானுடைய)தயைஎல்லையில்லாத ஸுகம் கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இப்பொழுதோ மற்றொரு ஸமயத்திலோ ஆகப்போகிறது, இது நிச்சயம். **83**

இந்த நெருக்கமான ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களின் நிழலை உடையதாயும் ப்ரக்ருதியாகிற வெய்யிலைத்தடுப்பதாயும் போக்கடிக்கப்பட்ட ரஜோ குணமாகிற சேற்றை உடையதாயும், மூன்று விதங்களான தாபங்களோடு சேர்க்கப்படாததாயும், அப்ராக்ருதமாயும், போக்கடிக்கப்பட்ட முள்ளுகளையுடையதாயும்

[illegible]
[illegible] ॥ 84

ஸுமதி:— [illegible]

ராஜா— [illegible]

விரோதிகள் ஒன்றுமில்லாததாயும் என்றபடி) இருக்கிறபகவானு
டைய தயாரூபமான இந்த ஒற்றை வழி ஒரு பட்டணத்திலிருந்து
சத்ருக்களால் ஜயிக்கமுடியாத மற்றொரு பட்டணத்துக்கு அழை
த்துக்கொண்டு போகிறது (அதாவது வேதாந்தத்திலிருந்து உண்
டாகி மோக்ஷமாகிற பட்டணத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு
போகிறது). **84**

ஸுமதி—ஆர்ய புத்திர! அளவில்லாத பாபங்களால் நிறைந்திருக்
கிற ஜீவாத்மாவுக்கு இந்த துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்துகரையேறு
வது உண்டாகும் என்கிற வார்த்தை குழந்தைகளுக்கு ஸந்தோ
ஷத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காகச் சொல்லப்படும் வார்த்தை
யைப் போலே உபச்சந்தனமாக (தத் காலத்தில் ப்ரீதியைக்
கொடுக்கக்கூடிய வார்த்தையாக) நினைக்கிறேன்.

ராஜா—மங்களகரையாயும் உண்மையான அர்த்தத்தை க்ரஹிக்கும்
ஸ்வபாவமுடையவளுமான தேவி! நாஸ்திகத்தன்மையை அடை
யாதே. ஸுமதியாகிறாயல்லவோ? உண்மையைச் சொல்லக்
கூடிய சாஸ்திரத்திற்கு மாறுதல் எங்கேயாவது பார்க்கப்பட்டி
ருக்கிறதா? பகவானுடைய பக்தர்களான ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதை
ப்பற்றிய ப்ரதிஜ்ஞை (உறுதிமொழி) க்காவது மாறுதல்
கப்பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? இது உனக்கு நம்பிக்கையை
உண்டாக்கக்கூடிய வார்த்தை.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 85

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

ஓ! ஸுமதியே! இந்த விஷயத்தில் நான் என்னுடைய தைவம் உண்டென்கிற நம்பிக்கையினுல் (அதாவது நம்பிக்கையின் பேரில்) ஆணையிடுகிறேன். உன்னாலும் (அதாவது உன்பேரில்) ஆணையிடுகிறேன். அஹங்காரமாகிற (தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமமாகிற) முதலை பிடித்துக் கொள்ளுவதினுல் உண்டாகிய தொந்தரவினுல் கதறிக் கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையினுல் ஏற்கனவே ப்ரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தின் மஹிமையானது தூக்கம் நீங்குவதினுல் விகாஸத்தை யடைந்த புத்தியை யுடைய உன்னாலேயே இது அறியத் தக்கது.

அதன்றியிலும் அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் ப்ரயத்தனம் செய்வதாகிய இந்தத் தர்மம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது.

அப்படியே

சரணமாக அடைந்த ஒருவன் தீனனுக இருக்கட்டும், அல்லது த்ருப்தனுக இருக்கட்டும் (அதாவது இப்பொழுதே மோக்ஷமடையவேண்டும் என்கிற அதிதீவ்ரமான அபிநிவேசத்துடன் கூடினவனுக இருக்கட்டும், கொஞ்சக்காலம் பொறுத்து மோக்ஷம் பெறவேண்டும் என்கிற அபிநிவேசத்துடன் கூடினவனுயிருக்கட்டும்), எப்பொழுதும் அபராதம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் இருக்கட்டும், இந்த அபராதத்திலிருந்து நிவ்ருத்தி அடைந்தாலும் அடையட்டும், தன் சக்திக்கு அனுகுணமாக ரக்ஷிக்கத்தக்கவன் என்கிற இந்த ராஜமார்க்கம் விச்வாமித்ரமுனி, புரு, ராமன்,

[illegible] ॥ 86

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ரகு, தேவதைகளின் பத்னிகள், நாளீஜங்கன் என்கிற கொக்கு, ப்ருஹஸ்பதி முதலிய பெரியோர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது.

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர ! பெரியோர்களான ப்ரும்மா முதலியவர்களும் மோக்ஷத்தில் ஆசையுடைய அந்தந்தப் புருஷர்களால் உபாஸிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி இருக்க ச்ரிய: பதியே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது ?

ராஜா—ஸூக்ஷ்மத்தை அறியக்கூடிய சக்தியை யுடைய ப்ரியே ! நீ இதை யோசிக்கவில்லையா ? பகவானுடைய மஹிமை மற்றொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததல்லவா ?

எல்லா உலகங்களுக்கும் முதலில் (முற்பட்ட காலத்தில்) ப்ரும்மாமுதல் கோரை வரையிலான ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டித்தல் காப்பாற்றுதல் இவைகளையுடைய (அதாவது அவைகளைத் தன் கார்யமாக உடைய) பரமபுருஷனிடத்தில் ஸ்திரையான பக்தி எல்லா ஆபத்துக்களின் நிவ்ருத்தியைக் கொடுக்கிறது. விரும்பப்பட்ட மோக்ஷத்தையுடையவனும் அந்த ச்ரிய: பதியைத் தவிர வேறு தேவதைகளின் கூட்டங்களை ஆராதிக்கிற மூடனாகிய

[illegible]

[illegible] 88

[illegible]

புருஷன் தாகத்தைப் பனியினல் தணிப்பதற்கு இச்சிக்கிருன் (அதாவது பனியினல் எப்படித்தாகம் சாந்தியடையாதோ அதைப்போல் மற்றவர்களினல் மோக்ஷம் கொடுக்க முடியாது) 87

சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட ஸூர்யன்கள் ஆயிரம் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இருட்டைப் போக்கடிக்கிறதில்லை யல்லவா? ஆகையினல்

ஜீவாத்மாவுக்கு ஒய்வில்லாத அநாதியான துக்கத்தை உண்டாக்குகிற ப்ரக்ருதியின் சக்திரூபமாகிற இந்த ராத்திரி நரகாஸுரனை நாசம் செய்தவனுகிய பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற ஸூர்யனுடைய மஹிமையினுலேயே மாத்திரம் நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியது. 88

ஸுமதி—ஆர்ய புத்ர! இப்பொழுது தேவதைகளினுடையவும் ரிஷிகளினுடையவும் மனது உயர்ந்த புருஷன், தாழ்ந்த புருஷன், இவர்களைப் பகுத்தறிவதில் ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருக்கிறது (அதாவது ஸந்தேஹப்பட்டுக் கொண்டிக்கிறது). உம்மாலோ வெனில் புருஷோத்தமன் ஒருவனிடத்திலே மாத்திரம் எப்படி நிஷ்ட்டை கட்டுப் படுத்தப்படுகிறது?

राजा — देवि! ननु सोपबृंहणनिपुणनिरूपिताभिरुपनिषद्भिरेव । प्रसिद्धं चैतद्वेदविप्रकेशवानामैकराश्यम् ।

> ज्ञेयं विष्णुर्वेदवाक्यानि मानं
> ज्ञातारश्च ब्राह्मणाः सत्त्वनिष्ठाः ।
> इत्थं त्रेधा ऐकराश्यं प्रतीतः
> कीटप्रायैर्दुःस्वतन्त्रैः किमन्यैः ॥ 89

अपि च [विलोड्य

शास्त्राण्यालोड्य सर्वाण्यशिथिलगतिभिर्युक्तिवर्गै-
स्वान्ते निर्धार्य तत्त्वं स्वमहर्षिसमितौ दत्तहस्तानुसत्यं(?)

ராஜா—தேவி! உபப்ருஹ்மணங்களுடன் நன்ருக நிரூபிக்கப்பட்ட உபநிஷத்துக்களாலேயே. வேதம், ப்ராம்மணர்கள், விஷ்ணு, இவர்கள் ஒரே ராசியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது ப்ரஸித்த மல்லவா?

அறிய வேண்டிய வஸ்து விஷ்ணு; வேதத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் வாக்யங்கள் ப்ரமாணங்கள்; அறிகிறவர்கள் ஸத்வ குணத்தில் நிலையுடைய ப்ராம்மணர்கள்; இப்படி இவை மூன்று களும் ஒரு இனத்தைச்சேர்ந்தவைகள் என்று நாம் அறிகிறோம். புழுவுக்கு ஸமானமானவர்களாயும், கெட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடையவர்களாயும் (அதாவது ஸ்வதந்திரர்களல்லாத தங்களை ஸ்வதந்த்ரர்களாக நினைத்திருக்கிறவர்களாயும்) இருக்கிற மற்றவர்க ளால் என்ன ப்ரயோஜனம்? 89

மேலும்

எல்லா சாஸ்திரங்களையும் ஆலோடனம் செய்து (அதாவது ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவைகளாகச்செய்து), கெட்ட யுக்தி களால் சிதறாத நடையையுடைய யுக்திகளின் கூட்டங்களினுல் விசாரித்து, தத்வார்த்தத்தைத் தன் மனதிற்குள் நிச்சயம்செய்து, ரிஷிகளின் பெரிய கூட்டத்தில் தன்னுடைய கையைத்தூக்கிக் கொண்டு ஸத்யம், ஸத்யம், ஸத்யம், என்று ஆதரவுடன் சொன்னவராய் வேதங்களை லோகத்தில் பரவச் செய்தவராகிய பரா

[illegible]
[illegible] ॥

'மஹாஜநோ யேந கத: ஸ பந்தா:' இதி மஹர்ஷிபி: பாஷிதம் ।
த்ருஶ்யதே சாத்ர ।

தர்கோ ந ப்ரதிதிஷ்டதி ப்ரவஹதி ஶ்ருத்யாபி வையாகுலீம்
க்ஷோபம் யாந்தி கிர: க்ருதா ருஷிபி: க்ஷுத்ரோக்தய: கிம் புந: ।
இத்தம் தத்வவிநிஶ்சயோ நிஹித இவ க்ஷிப்த்வா குஹாயாமதோ
வ்ருத்தாந்தே மஹாஜநஸ்ய நிபுண: ப்ரத்யஞ்ச ஆயுஞ்ஜதே ॥ 91

மஹாந்தஶ்ச வ்யாஸ வால்மீகி மநு ப்ருஹஸ்பதி ஶுக ஶௌநகப்ரப்ருதய: ப்ரவத்ந்த்யஸ்மாகம் பந்தாநம் । திஷ்டந்து பஹவ: । அயம் புநரேகோபி

சரின் புத்ரராகிய வ்யாஸர் ப்ரமாணமாகிருரேயாகில் பகவானைவிட மேலான தேவதை எது ப்ரகாசிக்கிறது (அதாவது பகவானைவிட எந்ததேவதை மேற்பட்டதாக ப்ரகாசிக்கிறது)? 90

'பெரியோர்கள் எப்படி நடந்தார்களோ அதுவே வழி' யென்றும் ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இவ்விடத்தில் காணப்படுகிறது.

யுக்தி ஒரு இடத்தில் முடிவுபெருது; வேதங்களாலும் மனதிற்குக் கலக்கம் உண்டாகிறது ; ரிஷிகளுடைய வார்த்தைகளும் ஒன்ருேடொன்று விரோதத்தை அடைந்தவைகளாய்க் கலக்கத்தை அடைகின்றன ; அல்ப மனுஷ்யர்களின் வார்த்தையைப்பற்றிக் கேழ்க்கவே வேண்டியதில்லை ; இப்படித் தத்வத்தின் நிச்சயம் புதையலைப்போல ஒரு குஹையின் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஸாமர்த்திய முள்ளவன் ஆத்ம விஷயத்தைப்பற்றிய தான பெரியோர்களின் வழியை அடைகிருன். 91

பெரியோர்களான வ்யாஸர், வால்மீகி, மனு, ப்ருஹஸ்பதி, சுகர், சௌனகர் முதலிய பெரியோர்கள் நம்முடைய வழியையே சொல்லுகிருர்கள். கீழ்ச்சொல்லிய அனேகம் பேர்கள் இருக்கட்டும். இவர் ஒருவர்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 92

[illegible]

[illegible]

(தன்னுடைய) க்ருபையினுல் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் பிறப்பு கிழத்தனம் முதலியவைகள் இல்லாததான ஸம்பத்தையும் உண்டாக்கிக் கொண்டவராயும் பரதேவதையின் உண்மையை அறிந்தவருமான பராசரர் தாமே நம்மை அங்கீகரிக்கட்டும். 92

ஸுமதி—ஆர்ய புத்திர! இந்த ஸமாதானம் இதற்கு மேல் ஸமாதானமில்லாதது. இப்பொழுது அனேக விதங்களான ஓத்தாசைகளை உடையதான வேதாந்த வாக்யங்களின் நிருபணத்தைப் பொறுக்காதவனுயும் த்வரையையுடைய மனதை உடையவனுயுமிருக்கிற ஜீவாத்மாவுக்கு எல்லா வேதங்களின் ஸாரார்த்தத்தை ஒன்று சேர்த்துத் தெரிவிப்பதற்காக உம்மை நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ராஜா—உன்னுல் நன்ருக யோசிக்கப்பட்டது. அந்த இந்த அர்த்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறேன்.

தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தை ஆதாரமாக உடைய மூன்று விதங்களான சேதனங்கள் அசேதனங்கள் ஆகிய வஸ்துக்களின்

ஶுபஸ்ரோதஸாம் ஸாங்கம் ஶ்ருதீநாம் விஶிஷ்டாநாம் ஶ்ரீபதிரஸௌ
வ்ரஜாநாம் ஸிந்தூநாம் உததிரிவ விஶ்ராந்திவிஷய: ॥ 93

கிஞ்ச

பர: பத்மாகாந்த: ப்ரணிபதநமஸ்மிந் ஹிததமம்
ஶுபஸ்தஸ்ய ஸங்கல்ப: சுலுகயதி ஸம்ஸாரஜலதிம் ।
இதி த்ராக் ப்ரஜ்ஞா ப்ரஜநயதா கேநாபி மநுநா
அவித்யாவேதாலீமதிபததி [illegible] ॥ 94

ப்ரியே! ஸம்க்ஷிப்த: [illegible] சித்தஸமாதாநஹேதுரதுநா
ப்ரதர்ஶித: ।

கிந்து

த்ருதநிகமகவசச்சந்நா:
கஷ்டம் ஸம்ப்ரதி குத்ருஷ்டய: கேபி ।

ஸமூஹத்தை உடையவராயும், தான் ஒருவரே நான்கு விதங்களான புருஷார்த்தங்களுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாயுமிருக்கிற அளவில்லாத இந்த ச்ரிய:பதி மங்களகரமான ப்ரவாஹங்களையுடைய (அதாவது உபாஸனங்களையுடைய) வேதங்களின் கூட்டங்களுக்கு, ஆறுகளுக்கு ஸமுத்திரம்போல இளைப்பாறுவதற்கு ஸ்தானம்.

மேலும்

உயர்ந்த தேவதை லக்ஷ்மீபதி. அவனிடத்தில் பக்தி ப்ரபத்திகளான மனதின் வணக்கமே மிகவும் நன்மையானது. மங்களகரமான அந்த ச்ரிய:பதியின் ஸங்கல்பம் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை உள்ளங்கையால் வாரிக் குடித்து விடுகிறது. இப்படி சீக்கிரத்தில் புத்தியை உண்டாக்குகிற ஒரு மந்திரத்தினால் இந்த ஜீவாத்மா அஜ்ஞானமாகிற பிசாசைத் தாண்டுகிறான். 94

ப்ரியே! அல்பமான புத்தியையுடையவர்களுக்கும் மனதின் ஸமாதானத்திற்கு காரணமாகிய சுருக்கம் இப்பொழுது நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆனால்

தங்களால் தரிக்கப்பட்ட வேதமாகிற கவசத்தினால் மறைக்கப்பட்ட சில குத்ருஷ்டிகள் (அத்வைதிகள்) இப்பொழுது பௌ

ஸம்மோஹயந்தி ஸஹஸைவ ததா²ந்யே

வ்யாக்²யோபஜீவநபராஸ்து தத²ா வாசா ॥ 95

அத² விஸ்தரேண ப்ரதிவிதி⁴ரஸ்ய வேதா³ந்தேஷு விஶாலமதிபி⁴ர வக³ம்யதே । இஷ்ட ஏவ ஹி விது³ஷாம் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தர ப்ரகாரணம் ।

மதி:—ஸாது⁴ ப⁴ணிதம் ஆர்யபுத்ரேண । ததா²பி தேஷாம் தேஷாம் மஹர்ஷீணாம் மதைஸ்தத³நுஸாரிணீபி⁴ஶ்ச யுக்திபி⁴ர் விப்லாவிதா வேதா³ந்தாஸ்தஸ்கரைரபஹ்ருதாநாம் க³வாம் ஸமூஹைஸ் ஸமா ப⁴விஷ்யந்தீதி மம மநோ பீ⁴தம் ஸம்வ்ருத்தம் । (ததா²) ஸர்வைரபி தைர்யுக்திபி⁴: பராஜிதா: ப்ரதிஷ்டா²பிதாஶ்ச வேதா³ந்தா: ப்ரதிஷ்டா²ப்யமாநா நிக³மார்தா²: ப்ரோதா²ய ப்ரகாஶம் ந ஸஹ்யந்தே இதி ஸம்வ்ருத்தம் ஸாத்⁴வஸம் மம ।

த்தர் முதலியவர்களை மைத்துனன்மார் ஒருவர்க்கொருவர் நிந்தித்துக்கொள்வதைப்போலக் கபடமாக நிந்திக்கிறார்கள். (அதாவது பௌத்தாதிகள் சொல்லும் அர்த்தங்களையே தாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு தாங்கள் வேதத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறவர்களாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றபடி.) 95

பிறகு இதற்குப் பதில் செய்வது விஸ்தாரமாக வேதாந்தங்களில் விசாலமான புத்தியை யுடையவர்களால் அறியப்படுகிறது. வித்வான்களுக்கும் முதலில் சுருக்கமாகச்சொல்லி அத்தையே விஸ்தாரப்படுத்துவது இஷ்டமல்லவா.

ஸுமதி—ஆர்ய புத்திரனால் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி இருந்தபோதிலும் அந்தந்த ரிஷிகளின் மதங்களினாலும் அதை யனுஸரித்த யுக்திகளினாலும் வஞ்சனை செய்யப்பட்ட (அதாவது பலாத்காரமாக இழுக்கப்பட்ட) வேதாந்தங்கள் திருடர்களால் இழுக்கப்பட்ட பசுமாடுகளின் கும்பல்களுக்கு ஸமானங்களாக ஆகப்போகின்றனவே என்று என் மனது அதிக பயத்தை உடையதாயிருக்கின்றது.

ராஜா— [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[[illegible]]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

ராஜா—அதிக ஸந்தேஹத்தினல் போதும்.

ஒருநாளும் தடுக்கப்படாத பெரியோர்களின் அங்கீகாரத்தையுடைய அனேகம் ஸ்ம்ருதிகளோடு ஒரே அபிப்ராயத்துடன் இருக்கிற வேதம் தன்னிடத்தில் பக்தியில்லாத (அனுகுணமில்லாத) ஸ்ம்ருதிகளைக் கனவிலும் பார்க்கிறதில்லை. தானே உண்மையான ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாயும் மிகவும் உறுதியான யுக்திகளினல் ரக்ஷிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற அந்த ச்ருதி ஓர் இடத்தில் நிலை பெருத குயுக்திகளின் கோலாஹலத்தைத் தடுத்து விடுகிறது. 96

[திரைக்குள்]

மூலத்திற்கே நாசம் வந்து விடுவதில் பயமில்லாதவனுனகெட்ட புத்தியையுடைய மஹாமோஹனல் கம்ஸனலே உக்ரஸேனன் போல ஜயிலில் வைக்கப்பட்ட நம்முடைய ப்ரபுவாகிய ஜீவாத்மா ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் உபகாரம் செய்யவேண்டு மென்கிற ஆசையுடைய ப்ரஸித்தரான விவேக மஹாராஜாவினல் தயை உடையவராயும் பலராமனுக்குப் பின் பிறந்தவராயும், அல்லது பலத்தினலே மிகுந்தவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனலேபோல விடுவிக்கப்பட்டவனய்க்கொண்டு ஸம்பத்தை அன்றிக்கே மோக்ஷ ஸம்பத்தை அடையப்போகிருன். 97

ராஜா—[illegible]

ஸுமதி:—[illegible]

ராஜா—[illegible]

[illegible] 98

ராஜா—(காதுகொடுத்து, ஆநந்தத்துடன்) ப்ரியே! வேதம்போல பொய்வார்த்தை சொல்லாததான அந்த இந்த அசரீரி வார்த்தை கேட்கப்படுகிறதா?

ஸுமதி—(ஆநந்தத்துடன்) ஆர்யபுத்ர! இந்த அசரீரி வார்த்தை தேவதையுடைய வார்த்தை யல்லவா? ஆதலால் ஒருவிதத்திலும் பொய்யாக மாட்டாது.

ராஜா—ப்ரியே! எவ்விதத்திலும் உன்னை ஸஹாயமாகவுடைய எனக்கு ஜயத்தின் ஸித்தி கையிலிருக்கிறது தானே. மேலும்

இந்த என்னுடைய சத்ருக்களின் கூட்டத்தை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையாகிற திவலையின் அல்பபாகமும் பகவானுடைய (எல்லாரையும்) அநுக்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையாகிற ஆற்றினால் வ்ருத்தி பண்ணப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையதாய்க்கொண்டு யதிகளின் கும்பல்களால் பஹுமானம் செய்யத்தகுந்த என்னுடைய ப்ரயத்னமாகிற கல்பக வ்ருக்ஷத்தை நன்றாக நனைக்கப்போகிறதாய்க்கொண்டு பலத்தோடு கூடினதாகச் செய்வதற்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சக்தியுள்ளதாகிறது (அதாவது பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தோடே சேர்ந்த என்னுடைய ஆசை என்னுடைய ப்ரயத்தினத்தை ப்ரயோஜனத்தோடு கூடினதாகச்செய்யும்). 98

[மறுபடியும் நேபத்யத்தில் துந்துபி வாத்யத்தின் ஓசைஉண்டாகிறது இருவரும் காது கொடுத்துக் கேட்கிறார்கள்.]

ஸுமதி—(ஆச்சர்யத்துடன்) ஆர்ய புத்ர !

நம்முடைய குலபதியாகிய ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷத்தை அடைவிப்பதாகிய உத்ஸவத்தில் உண்டாகக்கூடிய ம்ருதங்க வாத்யத்தின் ப்ரஸ்தாபம் எப்பொழுது வரப்போகிறது? (அதாவது அது இப்பொழுதுஇல்லையே என்று தாத்பர்யம்). யானையின் கூட்டமும் புதிதான யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை யுடையதாக ஆகிறதில்லையே. அப்படியிருந்தபோதிலும் ப்ரளய காலத்தில் உண்டான மேகங்களுக்கு ஸமமான ஒரு ஓசையுடைய எல்லா ஆகாசத்தையும் சப்தாயமான மாக்குகிறது. ஆஸ்சர்யம்! இது எப்படி? 99

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌵𑍃𑌷𑌭𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑌃। 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍।

[𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ராஜா—ப்ரியே! நமக்கு ஜயத்தில் உத்ஸாஹத்தை வ்ருத்திசெய்கிற தேவச்ரேஷ்டர்களால் இந்த துந்துபி வாத்யம் அடிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் இப்பொழுது நிலை நிறுத்தப்பட்ட நம்முடைய பக்ஷத்தையுடைய நம்மால் எதிரிகளின் பக்ஷத்தை நிராகரிப்பதில் யத்தனம் செய்யத்தக்கது.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு இருவரும் வெளியே போகிறார்கள்.]

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதன் என்றும் ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரர் என்றும் சொல்லப்படுகிற வேதாந்தா சார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்துக்கு
திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்
ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்
முதல் அங்கம் முற்றிற்று.

॥ 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌚]

𑌵𑌿𑌆𑌰𑌣𑌾 — 𑌸𑌮𑌜𑌲𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌣𑌿𑌅𑌰𑌣𑌿𑌵𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌅𑌣𑌿𑌡𑌾𑌲𑌤𑌡𑌾 𑌵𑌛𑍍𑌛𑌦𑌂𑌸𑌣𑍁𑌕𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌆 𑌵𑌛𑍍𑌛𑌲𑌾 𑌧𑍇𑌣𑍂 𑌵𑌿𑌅 𑌤𑍁𑌵𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌟𑍍𑌟𑌸𑌿।

𑌮𑍁𑌹𑌚𑌨𑍍𑌦𑌪𑌸𑌰𑌿𑌅𑌸𑍁𑌹𑌾𑌸𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌸𑌾
𑌵𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌏 𑌮𑌲𑍍𑌲𑍀𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌆𑌣𑌿𑌹𑌾।
𑌣𑌵𑌸𑍋𑌰𑌬𑍍𑌭𑌜𑍁𑌵𑍍𑌵𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌆
𑌸𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌉𑌵𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌹 𑌸𑍇𑌅𑌕𑌣𑌾 ॥ 1

(𑌛𑌾𑌯𑌾) — 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌜𑌲𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌿𑌕𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌨𑌿𑌟𑌾𑌲𑌤𑌟𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇।

𑌮𑍁𑌖𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑌾
𑌵𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌲𑍍𑌲𑍀𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃।
𑌨𑌵𑌸𑍌𑌰𑌭𑍍𑌯𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌣𑌾𑌃 ॥ 1

பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபம் என்னும்

இரண்டாவது அங்கம்.

ப்ரவேசகம் என்னும் முதல் காட்சி.

[ஸ்ரத்தை விசாரணை இருவரும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

விசாரணை—ச்ரமத்தினால் உண்டாகிய வேர்வை ஜலங்களின் திவலைகளின் கூட்டங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நெற்றியை உடையவளாய் கன்றுக்குட்டியைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற உத்ஸாஹத்துடன் கூடிய பசுமாட்டைப்போலே த்வரையை உடையவளாக இருக்கிறாய்.

முகமாகிய சந்திரனிடத்திலிருந்து பெருகுகிற அம்ருதம் போல் அழகுள்ளதாயும் காந்தியாகிற மலர்ந்த மல்லிகைப் புஷ்பத்தி

[illegible]

[[illegible]]

[illegible] ॥ ௨

[illegible]

விருந்து பெருகுகிற தேன்களுக்கு ஸமானங்களாயும் புதிதாயும் அழகாயுமிருக்கிற யௌவனமாகிற கொடியின் அரும்புகள் போலிருக்கிற வேர்வை ஜலங்களின் துளிகள் உனக்கு அழகை உண்டு பண்ணுகின்றன. 1

ஶ்ரத்தை—ப்ரிய ஸகியே! இப்பொழுது ஒருமுகமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை உடையவராயும், அதற்கு எதிரான ஸித்தாந்தங்களை நிராகரிப்பதில் செய்யப்பட்ட ப்ரதிஜ்ஞையை உடையவராயுமிருக்கிற மகாராஜாவாகிய விவேகனுடைய ஸஹதர்மசாரிணியான தேவியான ஸுமதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட கார்யத்தை நிறைவேற்றுவதில் உண்டான ஆசையி

[illegible]

[illegible]

ளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மங்களாசாரத்தை உடையவளாய் ஸ்திரீகள் விளையாடும் உத்யானவனத்தின் பக்கத்திலிருக்கிற ரத்னகிரியை அடைந்தவளாய்க்கொண்டு லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயணனுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளில் அர்ச்சனை செய்வதற்குத் தகுந்தவைகளான ஸ்வர்ணமயமான தாமரைப் புஷ்பங்களைக்கொண்டு வருவதற்காக ஆஜ்ஞை செய்துவிட்டு மங்களம் ஒன்றையே ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவளாய் ஸுகமாய் இருக்கிறாள். ஆகையால் சீக்கிரமாக ப்ரும்மாவினுடைய முகமாகிற தாமரஸ புஷ்பத்திற்கு ராஜஹம்ஸமாகிய ஸரஸ்வதியைப்போல் தெளிந்த பெருக்கை உடைய கங்காநதியைக்குறித்துப் போகிறேன்.

[வழியில் நடந்து வந்ததினால் உண்டான ஶ்ரமத்தை அபிநயித்துக்கொண்டு]

கரையில் முளைத்திருக்கிற கல்பக வ்ருக்ஷங்களின் நுனிகளில் ப்ரகாசிக்கிற மல்லிகைப் புஷ்பங்களின் வாஸனையின் பெருக்குகளால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அழகான ஜலப்பெருக்குகளினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இருகரைகளின் நடுவை உடையதாயும் வெளுத்த நிறத்தை (பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை)உடையதாயும் இருக்கிற கங்கை நம்முடைய பொறுக்கமுடியாத

[illegible] ॥ 2

விசாரணா—([illegible]) [illegible]

[illegible]

(ஸாயா)—[illegible]

பிறவிகளில் ஸஞ்சரிப்பதினால் உண்டான ச்ரமத்தினால் ஏற்பட்ட துக்கங்களை எப்பொழுது குறைந்தவைகளாகச் செய்யப் போகிறது. 2

விசாரணை—(எதிரில் சுட்டிக்காட்டி) அந்தக்கங்கை இதோ நமக்கு மிகவும் ஸமீபத்தில் வந்துவிட்டது. ஆகலால் இந்தப்பெரி யோர்களின் மனதைப்போல் குளிர்ந்த இளம் காற்றினால் அசை க்கப்பட்ட மந்தார வ்ருக்ஷங்களுடைய புஷ்பங்களிலிருந்து பெருகுகிற தேன்களின் வாஸனைகளால் நிறைந்த நாராயண னுடைய திருவடியிலிருந்து உண்டான கங்கா நதியின் மணலில் இருக்கிற மல்லிகைக்கொடியினால் அமைக்கப்பட்ட க்ருஹத் தில் துஷ்டர்களுடைய வார்த்தையைப்போல் க்ரூரமான ஸூர்ய

யத்ர—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

னுடைய கிரணங்களினுல் உண்டான தாபத்தைத்தணித்துக்கொண்டு க்ஷணம் கழித்துப்போவாய். எந்த இடத்தில்---

காற்றினுல் அசைக்கப்பட்ட இந்த வ்ருக்ஷங்கள் பூர்ணமாக வீசுகிற வாஸனையையுடைய தேன்களின் மிகுதியினுல் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டதாயும் மானத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியவனை மன்மதனுகிற வில்லாளிக்குப் பாணங்களின் கூட்டமாயும் நிழலில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற தேவேந்திரனுடைய தாஸிகளின் தலைமுடிச்சுகளில் வைக்கக்கூடிய மாலைகளுக்குத்தகுந்ததாயும் இருக்கிற புஷ்பங்களின் கூட்டத்தை கிளைகளின் நுனிகளால் சொறிகின்றனவோ. 3

ப்ரத்தை— ப்ரியஸகியான உனக்கு எப்படி இஷ்டமாயிருக்கிறதோ (அப்படியே செய்வோம்).

[என்று இருவர்களும் விளையாட்டுடன் உட்காருகிருர்கள்.]

ப்ரத்தை— ஹளா! விசாரணே! நீ எதற்காக இந்த இடத்தைக் குறித்து வந்தாய்?

விசாரணா— [illegible]

விசாரணை— ப்ரிய ஸகியினால் கேட்கத்தக்கது. இப்பொழுது வ்யவஸாயனாகிற (உறுதியான நிர்சயமாகிற) ஸேநாபதியுடன் சேர்ந்திருக்கிற விவேக மஹாராஜாவின் ஆரம்பத்தைக்கேட்டுக் கோபத்தையடைந்த ராஜாவாகிய மஹாமோஹனால் புத்த ஜிநதிகளின் ஸித்தாந்தங்களை ஸ்தாபிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களான கபடயுக்திகளை வாதம் செய்பவர்கள் குமதிகளின் கூட்டங்களுடன் சேர்ந்து புருஷோத்தமனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் செலுத்தப்பட்ட மனதையுடைய ஜீவாத்மாவை உழவன் குள்ளநரியைப் பார்த்த ந்யாயத்தினால் * வேறொரு அர்

---

* ஏர் பிடித்து உழுமவன் குள்ளநரியைப் பார்த்தவுடன் உழுவதை நிறுத்திவிட்டு அதைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடுவதைப்போல வேறு வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கை என்றபடி.

𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 ।

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 — 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌗𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂, [illegible] । (𑌪𑌾𑌠𑌾) [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 ।

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 — 𑌹𑌨𑍍𑌤 । [illegible]

த்தத்தில் ஆசையை உண்டுபண்ணி வஞ்சனைசெய்வதற்காக உத்திரவு செய்யப்பட்டவர்களாய் வருகிறார்கள் என்கிற ஜனவார்த்தையைக் கேட்டவளாகிய ராணியாகிய ஸுமதியினால் எதிரிகளின் நடத்தையை ஏகாந்தத்தில் ஸேநாபதிக்கு அறிவிப்பதற்காக உத்திரவு செய்யப்பட்டவளாய் மஹாராஜாவாகிய விவேகனோடு கூட ஆலோசனை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிற அந்த ஸேனபதியைப் பார்ப்பதற்காக இங்கு வந்தவளாகிறேன்.

ஶ்ரத்தை— இப்பொழுது பிசாசுகளின் கல்யாணத்தில் கழுதைகள் பாடினது போலாயிற்று. எதுவென்னில் :— மஹாமோஹனுடைய இஷ்டத்தில் இந்தக்கபடவாதிகளின் ப்ரயத்தினம். இருந்தாலும் இருக்கட்டும். மஹாராஜாவுக்கு இதர ஸித்தாந்தங்களை வேருடன் பிடுங்குவது அல்ப ப்ரயத்தனத்தினால் செய்யக்கூடியது.

𑌣𑌿𑌮𑍍𑌮𑍂𑌲𑌣𑌂 𑌤𑍁𑌏 𑌕𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌦𑌂? (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌸𑌖𑍇! 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂?

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾—𑌜𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌵 𑌣𑌿𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌹𑍋𑌇, 𑌜𑌂 𑌉𑌣 𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌣 𑌖𑌅𑌂 𑌹𑍋𑌇 𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌣𑌵𑌾𑌅𑌸𑌂𑌵𑌾𑌇𑌣𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌣 𑌪𑌮𑌾𑌣𑍇𑌣 𑌪𑍇𑌕𑍍𑌖𑌿𑌹𑌿𑌸𑌿 𑌤𑍁𑌮𑌂 𑌮𑌮 𑌵𑌅𑌣𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌤𑍍𑌤𑌣𑌂।

[illegible]

[illegible]

(𑌛𑌾𑌯𑌾)—𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌵𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌮 𑌵𑌚𑌨𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂।

விசாரணை— ஹலா! (ஓ! ஸகியே) ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவைகளாயும் பலமுள்ளவைகளாயும் அனேகங்களாயுமிருக்கிற எதிர் ஸித்தாந்தங்களை வேருடன் பிடுங்குவது ஒருவரால் (செய்யக்கூடுமென்று) உன்னால் எப்படி எண்ணப்பட்டது?

ச்ரத்தை— எது உண்மையோ அதுவே அழியாமல் இருக்கிறது, எது பொய்யோ அது சிலகாலம் கழித்துப் பொய்யாய் விடுகிறது, என்கிற ஜனங்களின் வார்த்தையை அனுஸரிக்கிற மிகவும் பலத்தையுடைய ப்ரமாணத்தினால் நீயே என்னுடைய வார்த்தையின் உண்மையைப் பார்க்கப்போகிறாய்.

த்ருஶ்யேத நா திவஸேஶ்வர இவ பஹுளே தமஸ்காண்ட ப்ராக்பாரஸம்
தீவ்யந் நஸ்வ இவா நல இவவிபாண்டம் விந்த்யாடவீ மண்டலம்।
கார்பாஸஸ்ய ப்ருஹஜ்ஜநஜவ ஸ்த்வரிதம் ரோதோ நதநீ கஞ்சதாராம்
ப்ரேக்ஷேணா நிவிஷ்டேவிகாரக்திதம் மேஹாந்தமிவேகப்ரு ஸ்தோ
த்ஸ்வா நிவேக விஜயகாங்க்ஷ்ய மஹாமோஹஸ்ய குமதிஸஸமூ
ஹணம் ஸாகரஸம்ஸேதுநாத்தாகஸ்ய உபல ஸஹாயாந்வேஷ
ணம்।

விசாரணா—ப்ரியஸகீ விஶ்வஸந் வசனேன। ஸஞ்ஜா
தே விசிகித்ஸா। ஶீக்ரம்பி ஶிஶுவேஷணம் ஸம்பந்நம் வே
வ:ஜி। (இதி நிஷ்க்ரான்தா) ப்ரதீஹாரியதாயீ ப்ரியஸகீ வசனேந।
ஶாந்தா மே விசிகித்ஸா। ஶீக்ரம்பிதக்ருத ப்ரேஷணா
ஸதீ ப்ரேக்ஷே।

ப்ருஸா—ஹஜா! ஸோணவித்த உத்தித்தணம் ஸஹித்தணம் தவஸ
ரூவிஸம். ஶஹம ஶரீராஜ ஶவிவஜம் ரூஜஸா। தம்ஸவிரா

மிகவும் அதிகமான இருட்டின் மிகுதியை நம்மால் பார்க்கப்படுகிற ஸூர்யன் போலவும், விசாலமான விந்த்ய பர்வதத்திலிருக்கிற காடுகளின் மண்டலத்தை வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற காட்டுத்தீபோலவும், மலைக்கு ஸமானமான பஞ்சுகளின் கூட்டத்தை மிகவும் வேகமாக வீசுகிற காற்றுப்போலவும் குமதிகளின் மதங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கடிப்பதற்கு நம்மால் பார்க்கப்பட்ட விவேக மஹாராஜா ஸாமர்த்தியமுள்ளவர். 4

ஆதலால் விவேகனை ஜயிக்கவேண்டு மென்கிற ஆசையையுடைய மஹாமோஹன் குமதிகளின் கூட்டத்தை ஸஹாயமாகச் சேர்த்துக்கொண்டது ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவன் கல்லை ஸஹாயமாகத் தேடிக்கொண்டதைப் போலே ஆகும்.

விசாரணை—ப்ரிய ஸகியின் வார்த்தையினால் நம்பிக்கையை உண்டாக்கப்பட்டவளாகிறேன். என்னுடைய ஸந்தேஹம் நிவ்ருத்தியடைந்தது. எனக்குச்செய்த உத்திரவை சீக்கிரமாகச்செய்துவிட்டு ராணியைப் பார்க்கப்போகிறேன்.

ஸ்வாஸம் ஸம்விஸ்ஸஸ । (ஹாயா) ஹலா! ஸமாநவித்த வ்ருத்தி
க்ஷம் ஸஸ்விக்ஷம் க்ஷயா ப்ரகாஸிதம் । அஹம்ச க்ஷமா நவமெ
தாரவ்யா । க்ஷமவி ராஜக்ருஹம் ப்ரவிஸஸ்வ ।

[இதி நிஷ்க்ராந்தெ]

॥ இதி ப்ரவெஸகொ நாம ப்ரதமொ பாகः ॥

॥ த்விதீயொ பாகः ॥

[ததः ப்ரவிஸதி ராஜா வ்யவஸாயஸ்ச]

(ராஜா)—ஸொநாபதெ! கடிந தரகம்மபாஸ கொடி நிபி
ஸ்யந்திதஸ்ய வ்யாபாரமொஹஸ்ரிநவர்ஷ மொக்ஷ
ணவ்ரததீக்ஷிதஸ்ய மம ஸலக்ஷ ஸஸ்யः ஸக்ஷமொக்ஷ விஷயக்ருதா

ஶ்ரத்தை— ஹளா! ஸமானமான நினைவை உடைத்தாயிருக்கை
யாகிற ஸ்நேஹம் உன்னால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது. நானு
ம் தாமரைப் புஷ்பங்களைப் பறிப்பதற்கு ஆரம்பிவித்து விட்
டேன். நீயும் ராஜாவின் வீட்டுக்குப் போ.

[என்று இருவரும் வெளியே போகிறார்கள்.]

ப்ரவேசகம் என்னும் முதல் காட்சி முற்றிற்று.

இரண்டாம் காக்ஷி.

[பிறகு ராஜா, வ்யவஸாயன் இருவரும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

ராஜா— ஸேநாபதே! மிகவும் உறுதியான கர்மங்களாகிற அனே
கம் பாசங்களினால் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டவனையும் வீண்
வ்யாபாரங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவனையுமிருக்கிற
ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷத்தை அடைவிப்பதாகிய வ்ரதத்தில்
தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற எனக்கு மோக்ஷ மார்க்கத்
தைப்பற்றி இதற்கு முன் செய்யப்பட்டதையும் செய்யப்ப

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 ।

(𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑌖𑍇𑌦𑌮𑍍)

𑌜𑌡𑌮𑌤𑌿𑌬𑌹𑍁𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌵𑌕𑍋𑌪𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌵𑍈𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌠𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌲𑍍𑌭𑌾𑌃 ॥ 5

𑌆𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂! 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌜𑌨𑌕𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑌮𑌯𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿? (𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇) 𑌹𑍇! 𑌹𑍇! 𑌅𑌪𑌸𑌦 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹! 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵

டாத கார்யத்தையும் நிரூபிப்பதினால் மிகுதியாய் இனிச்செய்ய வேண்டிய கார்யத்தை நிர்த்தாரணம் செய்வதற்கு இதுவே ஸமயம்.

(கொஞ்சக் காலம் நின்றுகொண்டு துக்கத்துடன்)

மூடர்களால் நிறைந்த இந்த லோகத்தில் பகவானுடைய நிக்ரஹத்தினால் பிறந்து ஒரு குற்றமுமில்லாத இந்த ஜனங்களிடத்தில் உண்டாகிய நிஷ்காரணமான த்வேஷத்தை உடையவர்களாய் கலஹத்துக்காகவே உண்டாக்கப்பட்ட வெவ்வேறு ஸித்தாந்தங்களை உடையவர்களாயுமிருக்கிற எத்தனை ஸாமர்த்திய முள்ளவர்கள் உளருதல்களின் வெவ்வேறு ப்ரகாரங்களை ஶிஷ்யர்களைப் படிப்பிக்கிறார்கள். 5

ஆ: ! கஷ்டம்! மயக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய அநேகம் விதங்களான மதங்களினால் பீடிக்கப்பட்ட இந்த லோகத்தில் இந்த அத்யாத்மவித்யை (விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தம் என்றபடி) எப்படி நிலைபெறப்போகிறது? (ஆகாசத்தைப் பார்த்து) அடே! அபசதமாகிய மஹாமோஹனே! மூன்று லோகங்களையும் மயக்குவதினால் உன்னால் என்ன அடையப்பட்டது?

[illegible]

𑌅𑌪𑌿 𑌚 ।

[illegible] ॥ 6

[illegible]

(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌨𑍀𑌯)

[illegible] ॥ 7

எது தான் அடையப்படப்போகிறது ? மேலும்—

எந்த இடத்தில் ம்ருத ஸஞ்ஜீவிநீ என்னும் ஒஷதியானது தேடும்படியான தசையை அடைந்ததோ (அதாவது அரிதாய் விட்டதோ) அவ்விடத்தில் கடலை உட்டியாணமாக உடையவள் (அதாவது தன்னைச்சுற்றிலும் ஸமுத்திரத்தையுடையவளான பூதேவி) அலரி முதலிய விஷ வ்ருக்ஷங்களை எல்லா இடங்களிலும் பெறுகின்றாள். 6

ஆகையால் நான், இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நிவ்ருத்திப்பதின் பொருட்டு பகவானையே (சரணமாக) அடையப்போகிறேன்.

(த்யானத்தை அபிநயித்து)

தானாகவே ஸித்தித்தவரும் அதாவது அநாதியானவரும், பரிசுத்தமான ஸ்படிகமலையை ஒத்தவரும், அம்ருதத்துக்கு ஒப்பான காந்திகளினால் போக்கடிக்கப்பட்ட தாபத்தையுடைய மூன்று லோகங்களை உடையவரும், அஸங்க்யேயங்களான வேதங்களினால் அநுஸரிக்கப்பட்ட கனைப்பதின் கல கல சப்தத்தை உடையவ

[illegible]

[illegible] 8

ஸேநா—[illegible]

ரும், போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லாத் தோஷங்களையும் உடையவரு மான குதிரை முகத்தையுடைய தேஜோ ரூபியான பகவானை ஸ்துதிசெய்கிறோம். 7

மேலும்—

ஸாமவேதங்களின் சேர்க்கையாகவும், ருக்வேதங்களுக்கு ப்ரதி பதங்களாயும், யஜுர் வேதங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், விக் னங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாயும், ஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தின் அலைகளின் வரிசையாகவும் இருக்கிற ஹயக்ரீ வருடைய கனைப்பின் கலகலவென்கிற சப்தம் வாதம் செய்வதில் கொழுப்பினால் கலக்கத்தை அடைந்த எதிரிகளான வாதிகளின் கோலாஹலத்தினால உண்டான மனதிற்குள் உண்டாகிய அஜ்ஞா னமாகிற இருட்டைப் போக்கடிக்கட்டும். 8

ஸேநாபதி—ஓ ! மஹாராஜாவே ! எந்தக் கார்யத்திலும் ஸித்தியை யடைந்த ஆரம்பத்தை உடையவராக இருக்கிறீர் அல்லவா ? உம் முடைய ப்ரபாவத்தினால் மஹாமோஹனுக்கு நாசமுண்டென்று சொல்லுகிற உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை அநரண் யருடைய சாபம் போலப் பொய்யாகாததல்லவா ?

[illegible]

[illegible] 9

[illegible]

[illegible]

[illegible] 10

[illegible]

இப்பவும் உம்மால் ஜீவாத்மாவுக்கு வேதாந்தங்களில் நிர்சயமான ஜ்ஞானமானது உண்டாக்கப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு நம் பிக்கையின் குறைவு மாத்திரம் நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டியது. 9

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன்) பத்ர! அழகான நடவடிக்கையை உடைய உன்னால் நன்றாகத் தெரிவிக்கப் பட்டவனாகிறேன். உன்னை ஸஹாயமாக உடைய எனக்குச் செய்யவேண்டிய மிகுதியான கார்யத்தையும் செய்து முடிந்ததாகவே நிச்சயிக்கிறேன்.

நூறுநூறாக உண்டானவர்களாயும் ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட மஹாமோஹனுடைய விச்வாஸத்தைத் தடுப்பதில் ப்ரயத்னம் செய்கிறவர்களாயு மிருக்கிற சாந்தி தாந்திமுதலிய இவர்கள் இருக்கட்டும். பகவானுக்கு அவர் ஒருவரிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட புத்தியையுடைய அல்லது அவரோடு ஓரே அபிப்ராயத்தைஉடைய விஷ்வக்ஸேனர் அஸுரர்களை ஜயிப்பதில்எப்படியோ அப்படியே ஒரு தோஷமுமில்லாத நீயும் எனக்கு எதிரிகளின் மதங்களாகிற இருட்டைப் போக்கடிப்பதில் காரணம். 10

ஸேநா—ஓ! தேவனே! ஆயுதங்கள் போல சத்துருக்களிடங்களில்

நிஷ்வ்யூத்யேஹ ஸமுதயிதே ரயிமதி ஸ்யேயை: ப்ராமாணாதிபி:

ஸ்வச்சந்த ப்ரயமோ ந ஸாயவிலவ: ஸ்வாபத்த ஸித்தி ஸம்வாந் ।

இத்யம்ஸத்யநுபந்நம் பரிவதத் ஸ்துஷாலய ஸ்வேதஸ

ஸந்தாபஸ்ப்ருதி வ்ருத்திஷு ஸ்வயமஹம் ச்சாயா ஸமேஸ்ய தே ॥ 11

தஸ்மாதாவாம் ஸமுத்ரிவாரா ஜலௌகஸ இவோத்ஸ்ருஷ்டா ந்யானே ந ஸம-

யம் வினா க்ஷணம் ப்ரஜீவாவ: ।

ராஜா—(விமிஸ்ய) ஸேனாபதே! பஸ்ய! பஸ்ய!

அஸுராதிமோஹநவிரள விஹிதா:

ப்ரமிதாவதீத ஸமா: ஸமயா: ।

அவநாவநேய திமிரக்ருதே:

ப்ரஸரந்தி ஸம்ப்ரசரநம் தத: ॥ 12

ப்ரயோகிக்கக் கூடியவனாக இருக்கிறபடியினால் நான் உமக்குப் பராதீனன் ஆனவனே.

ஒரு விரோதமும் இல்லாமல் உண்டாகிய ப்ரமாணம் முதலியவைகளினால் அடையப்பட்ட உறுதியை உடையவராயும், தன் இஷ்டப்படி வ்ருத்திஅடைந்து கொண்டிருக்கிற பராக்ரமத்தின் ஸம்ருத்தியை உடையவராயு மிருக்கிற நீர் உமக்கு வசப்பட்ட ஸித்தியை உடையவர். இப்படிஇருக்க ஒரு விரோதமுமில்லாமல் உண்டாகிற நினைவுகளின் ப்ரயோஜனங்களுடைய பரம்பரையையுடைய அப்படிப்பட்ட உமக்கு நான் ஸ்வரூபம், அது நிலைத்திருப்பது, அது ப்ரவ்ருத்திப்பது இவைகளில் நிழலுக்கு ஸமமானவன். 11

ஆகையினால் நானாவது ஸுமதியாவது ஜலத்தைவிட்டு எடுக்கப்பட்ட மீன்போல உம்மை விட்டுப்பிரிந்து ஒரு முஹூர்த்தமும் உயிருடன் இருக்கமாட்டோம்.

ராஜா—(யோஜித்து) ஸேநாபதே! பார். பார்.

அஸுரர் முதலியவர்களை மயக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டவைகளாயும், ஜ்ஞானத்தில் ப்ரமாணங்களால் தடுக்கப்பட்டவைகளாயு மிருக்கிற ஸித்தாந்தங்கள் ஸூர்யோதயத்தினால் போக்கடிக்கக்கூடிய இருட்டைப்போல இந்த உலகத்தின் மத்யத்தில் உலாவுகின்றன. 12

[illegible]

பகவானுடைய கைகளின் பலத்தினால் சுற்றப்பட்ட மந்தர பர்வதத்தினால் கடையப்பட்ட பெரிய ஸமுத்திரத்தின் ஓசைக்கு ஸமானமான அர்த்தமில்லாத அனேக விதங்களான வார்த்தையை உடையவர்களான வசமான வாக்கையுடைய இந்த வாதிகள் ப்ருஹஸ்பதியையும் மரம்போல்(வாயைமூடிக்கொண்டிருக்கும்படி) செய்ய ப்ரயத்தினப் படுகிறார்கள். ஆகையினால் இவர்கள் ஸாவதானமாகச் செய்யப்பட்ட ஆரம்பத்தை உடையதாயும், நன்றாகப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட தன் பக்ஷத்தை ஸாதிப்பது பரபக்ஷத்தைத் தூஷிப்பதாகிய இரண்டு கோரைப் பல்களை உடையதாயும், அடையப்பட்ட மிகவும்உறுதியான ஐந்துவிதங்களான* தர்க்கங்களாகிய நகங்களை உடையதாயும், உபநிஷத்துக்களாகிற காட்டில் ஸஞ்சரிப்பதாயும், ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத சக்தியை உடையதாயுமிருக்கிற ப்ரமாணங்களில் பராக்ரமமாகிற ஸிம்மத்தினால் நல்ல மார்க்கத்தில் நம்பிக்கையாகிற வாழைத் தோப்பைமுறிப்பதில் செய்யப்பட்ட ப்ரயத்தினத்தை உடைய க்ரூரர்களான விதண்டா வாதம் செய்கிறவர்களாகிற யானைகள் ஓட்டத்தக்கவர்கள்.

---

* அதாவது ஆத்மாஶ்ரயம், அந்யோந்யாஶ்ரயம், அநவஸ்தை, சக்ரகம், அநிஷ்டப்ரஸங்கம் என்னப்பட்டவை. ப்ரமாணங்களில் பராக்ரமத்தை உடையவனாகிய ஸிம்மம் என்றும் யோஜிக்கலாம்.

ஸேநா — [illegible]

[[illegible]]

குரு: — [illegible]

ஶிஷ்ய: — [illegible]

[illegible]

ஸேநா — ஓ! தேவனே! உம்மால் வாதத்துடன் வேதாந்த ஸித்தாந்தம் எதிரி மதங்களை வேருடன் பிடுங்குவற்காக உத்திரவு செய்யப்பட்டா ரல்லவா! ஆகையினால் இதோ வாதமாகிற யுத்தம் செய்யும் இடம் ஸமீபத்தில் இருக்கிறது.

[பிறகு ஆசார்யன், ஶிஷ்யன் இவர்களின் வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்ட ஸித்தாந்தம், வாதம், இவர்கள் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

குரு — ஆயுஷ்மந்! அறியப்பட்ட உண்மையான அர்த்தங்களை உடையவனும், எதிரிகளான வாதிகளாகிற லங்கையில் இருக்கும் ராக்ஷஸவீரர்களுக்கு ஹனுமான் போன்றவனுமிருக்கிற உன்னால் தானே ஆட்டி நிறுத்துவதைப்போல வேதாந்த தத்வார்த்தத்தை அசைக்கப்பட்டு நிச்சலமாக ஸ்தாபிக்கப் பட்டதுமாக அறிகிறேன்.

ஶிஷ்யன் — (வணக்கத்துடன்) பகவந்! உயர்ந்த யதியின் வேஷத்தினால் தத்தாத்ரேயர் போலக் காணப்படுகிறீர். எந்தத் தத்தாத்ரேயர் மஹரிஷிகளினால்.

கலியுகத்தின் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சாக்யர்கள், பாஷண்டர்கள் இவர்களால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தர்மமானது

த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா ஶ்ருதி:॥ இதி 13

குரு:—ஆயுஷ்மந்! அஸுராந் ஏதாந் பாஹ்யாம்ஶ்ச குத்ருஷ்டயஶ்ச। தாநஹம் விஷ்ணுரூபம் ஆஶ்ரித்ய விஜிகீஷே।

ஶிஷ்ய:—பகவந்! விஷ்ணுரூபதாரீ ஸந் விஷ்ணுபாவேந மயா ஸேவ்ய: பவஸி। ததஶ்ச—

உபவீதோர்த்வபுண்ட்ரவந்தம்
த்ரிஜகத்புண்யபலம் த்ரிதண்டஹஸ்தம்।
ஶரணாகதஸார்தவாஹகம் த்வாம்
ஶிகயா ஶேகரிணம் பஜாமி॥ 14

[இதி ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணமதி]

குரு:—ஆயுஷ்மந்!

நாசம்செய்யப்பட்டது. முன்பொரு காலத்தில் த்ரிதண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டவரான விஷ்ணுவினுல் வேதம் ரக்ஷிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறதோ.

குரு—ஆயுஷ்மந்! இந்தப் புறச்சமயத்தாரும் குத்ருஷ்டிகளும் அஸுரர்களல்லவா? அவர்களை நான் பகவானுடைய ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு ஜயிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

ஶிஷ்யன்—பகவந்! விஷ்ணுவின் ரூபத்தைத் தரித்துக் கொண்டவராய் இருந்து விஷ்ணு என்கிற பாவத்தினுல் என்னுல் ஸேவிக்கத் தகுந்தவராகிறீர். ஆதலால்

யஜ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்துக் கொண்டவராயும், ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களை (திருமண்காப்புகளை) தரித்துக் கொண்டவராயும், மூன்றுலோகங்களின் புண்யங்களின் ப்ரயோஜனமாயும், த்ரிதண்டத்தைக் கையில் தரித்துக் கொண்டவராயும், ஶரணாகதர்களின் கும்பல்களுக்கு முக்யமானவராயும், குடுமியின் முடிப்பினுல் தலைக்கு அலங்காரம் உடையவராயும் இருக்கிற உம்மை ஸேவிக்கிறேன்.

[என்று சொல்லி ஸாஷ்டாங்கமாக எட்டுவிதமான அங்கங்களுடன்கூட) நமஸ்கரிக்கிறுன்.]

குரு—ஆயுஷ்மந்!

ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த: ப்ரதிக்ஷிப்த பஹிர்மத: ।
பூயாஸ்த்ரைவித்யமாந்யஸ்த்வம் பூரிகல்யாண பாஜநம் ॥ 15

[இதி திவ்யஸூக்திபி: அநுக்ருஹ்ய பவித்ரம் ததாதி]

ஶிஷ்ய:—[ததாதாய ஶிரஸி நிதாய தக்ஷிணஹஸ்தே தாரயதி]

குரு:—

அவிஶ்ராந்தாநேகஶ்ரத்தாகலஹகலிதா ஸித்தமுநிபி:
தவ விபூத்யாஸஞ் ஸ்புரதி ஸ்வநிரவதிஸ்வாதி ஸஹ்ருதாம் ।
ஸ்வேந ஸ்வக்ஷீர ந்யாயஸ்புரண விபவாநந்த ஜநந
ஸ்வஹாநந்தப்ரஹ்மாநுபவபரிவாஹா பவந்துவியா: ॥ 16

ஶிஷ்ய:—(ஸப்ரஶ்ரயம்) அமோகாஶிஷோ மஹாபாகா: ப்ரஸாதய ந

நன்ருக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தை உடைய வனுயும், நிராகரணம் செய்யப்பட்ட எதிரிகளின் மதங்களை உடையவனுயும், மூன்று வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்களால் கொண்டாடத் தக்கவனுயும், அனேகம் விதமான மங்களங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் நீ ஆகக்கடவாய். 15

[(என்று அனுக்ரஹித்து) திவ்யஸூக்தி நிறைந்த தர்ப்பங் களினுல் செய்யப்பட்ட பவித்திரத்தைக் கொடுக்கிருர்.]

ஶிஷ்யன்—[அதைவாங்கித் தலையில் வைத்துக்கொண்டு வலது கையில் தரித்துக் கொள்ளுகிருர்.]

குரு—

ஓய்வில்லாத அனேக விதங்களான ஶ்ரத்தைகளுடைய கல ஹங்களின் வரிசைகளால் நிறைந்தவைகளாயும் முனிகள் ஸித்தர் கள் முதலியவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியவைகளாயும், அனேக விதங்களாயும், தேன் பால் கலந்ததைப் போலத் தன்னுடைய ஸ்வருபம் குணங்கள் விபூதிகள் இவைகளின் சேர்க்கையினுல் ப்ர காசித்துக் கொண்டிருக்கிற அளவில்லாத ஆநந்தத்தை உடைய பரமாத்மாவின் அனுபவத்தின் போக்குகள் (அதாவது அவைகள் உள்ளடங்காமல் கைங்கர்யரூபமாக வெளிப்படுதல், உன்னுடைய மனதில் ப்ரகாசிக்கக்கடவன. 16

சிஷ்யன்—(வணக்கத்துடன்) வீண் போகாத அனுக்ரஹங்களை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உடைய பகவானாகிய தேவரீருடைய அனுக்ரஹத்தினால் எனக்கு இஷ்டமானவையெல்லாம் ஸித்தமாகவே இருக்கிறது. ஆனாலும், ஓ! பகவானே! எந்த ஒரு விஷயத்தை நான் இப்பொழுதுகேட்கிறேனே அதை நான்கேட்பிவிக்கத் தகுந்தவனாயிருந்தால்கேட்பிவிக்க வேண்டியவனாகிறேன் (அதாவது எனக்கு அதைச்சொல்லலாம்படி யிருந்தால் அதைஎனக்குச் சொல்லவேண்டும்என்றபடி).

குரு—நன்றாக ஆஸ்ரயித்திருக்கிற நல்ல குணமுடைய சிஷ்யனுக்கு ஸமயம்வரும்பொழுது எது கேட்பிவிக்கத் தகுந்ததல்ல?

ஸிஷ்யன்—பகவந்! கலஹம்செய்து கொண்டு ப்ரஸங்கம் செய்வது ஹர்ஷிகளினால் தடுக்கப்படுகிறதே? வாதத்தினால் ப்ராம்மணனை ஜயித்துவிட்டு ஸந்தோஷப் படுகிறவனுக்குக் கெட்டமரமாயிருக்கும் ஜன்மத்தை அடைவது உண்டாகும் என்பதும் சொல்லப்படுகிறதே. (அப்படி இருக்க) இப்பொழுது எதிரிகளான வாதிகள் ஜயிக்கப்படவேண்டுமென்று எப்படி விரும்பப்படுகிறார்கள்?

குரு—(அனுக்ரஹத்துடன்) பத்ர! நல்ல புத்தியை உடைய உன்னால் நன்றாகக் கேட்கப்படுகிறது. ஆனால் வர்ணங்கள் ஆஸ்ரமங்கள்

𑌶𑌰𑌣 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌦𑌹𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 𑌇𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿 ।

𑌤𑌤𑍍𑌰—

𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑌯𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ 17

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌦𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌕𑌥𑌾𑌨𑌵

ஜாதி, கோத்திரம், ப்ரவரம், குலம், சரணம், இடம், காலம், முதலிய விஷயங்களின் வ்யத்யாஸத்தினுல் விதி நிஷேதங்களின் வ்யவஸ்தை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினுல் நான் இப்பொழுது அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியமத்துக்குத் தக்கபடி நானே எதிரிகளை ஜயிப்பதைச் செய்யாதவனுப் விச்வாமித்திரர் ஸ்ரீ ராமனைப்போல் உன்னைமுன்னே வைத்துக்கொண்டு குத்ருஷ்டிகளையும், புறச்சமயத்தவர்களையும் நிராகரிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அதில்—

ஓ! வீர! உனக்கு விதண்டா வாதத்துடன் * ஜல்பமும் தூரத்திலேயே இருக்கட்டும். ஸ்திரமான வாதஸ்வரூபியான நீயே எதிரிகளை நிராகாரணம் செய். 17

அதுவன்றியும் விச்வாமித்ரரால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட ராமனைப் போல் அடையப்பட்ட அதிகாரத்தை உடையவனும் என்னுடைய உத்திரவை அனுஸரித்தவனும் இருக்கிற உன்னல்

* விதண்டாவாதமாவது தங்களுடையபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்காமலே எதிரிகளின் பக்ஷத்தைத் தூஷித்தல். ஜல்பமாவது ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் ப்ரஸங்கம்செய்வது. வாதமாவது உண்மையைஅறிய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் ப்ரஸங்கம் செய்தல்.

[illegible]

ஶிஷ்ய:—(ஸாஞ்ஜலிபந்தம்) [illegible]

குரு:—[illegible]

[illegible] ॥ 18 ॥

ஶாஸ்திரவிதிப்படி விரக்தர்களோடு ப்ரஸங்கம்செய்யும் ஸமயம் தவிர மற்ற ஸமயத்தில் வேதம் பகவான் இவர்களைத் தூஷிக்கிற ப்ரதிவாதிகள் எல்லோரும், உண்மையான அர்த்தத்தின் நிர்ணயத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக பலே அதிபலே என்கிற இரண்டு வித்யைகளாலேபோல ஜல்பம் விதண்டா இவைகளாலே ஜயிக்கத்தக்கவர்கள்.

சிஷ்யன்—(கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு) பகவானாகிய தேவரீருடைய நியமனம் தலையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தபோதிலும் இந்தலோகம் முழுவதற்கும் ஆசார்யனாகிய பகவானாகிய தேவரீரால் அல்பம் தெரிந்தவனாகிய என்னிடத்தில் வாதம் பண்ணுகிறவனுடைய சுமை எப்படி ஏற்றப்படுகிறது?

குரு—இது அறியத்தக்கது.

எப்பொழுதும் ஒன்றோடொன்று தங்களே நிராகரணம் செய்து கொண்டிருக்கிற ஸித்தாந்தங்களின் கூட்டங்களில் ஸாமர்த்திய முடையவர்களாயும், கற்றுக்கொடுத்ததைவிட அதிகமாக க்ரஹிக்கக் கூடியவர்களாயும் இருக்கிற நம்முடைய சிஷ்யர்கள் சிலர் இந்தப்பூமியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் ஆஸ்சர்யகரமாயும் பரிபூர்ணமாயும் இருக்கிற பரவுதலை உடைய புத்தியினால் சிறப்புப் பெற்றவனை உன்னைவிட எதிரிகளால் ப்ரார்த்தி

ஶிஷ்ய: — யதா²தி³ஶதி ப⁴க³வான் | அத்³ய து கஞ்சித் ஸித்³தா⁴ந்தம் அநவலம்ப்³ய ந காபி கதா² ப்ரவர்ததே | அத: ஸ்வாபி⁴மதே க்வசித் ஸித்³தா⁴ந்தே மாம் அவஸ்தா²பயது ப⁴க³வான் |

கு³ரு: — ப⁴த்³ர! இஹ ஸ்வயூத்²யகதா²ஸு உப⁴யஸம்மதே ப்ரமாணே ஸ்தா²தவ்யம் | விபக்ஷ விக்³ரஹவேலாயாம் து வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தே ஸ்தே²யம் | தத்ராபி பாராஶர பாராஶர்ய ஶுக ஶௌநக போ³தா⁴யந ப்ரப்⁴ருதிபி⁴: பரிசிதம் பந்தா²நம் அநுஸ்ருத்ய பாரமார்த்²ய த³ர்ஶிபி⁴: ஆசார்யைருபதி³ஷ்ட விஜ்ஞாநை: அஸ்மாபி⁴: பரிசித விஶத³ க³ம்பீரா: ஸங்க்ஷிப்தா: ப்ரபஞ்சிதா: ப்ரப³ந்தா⁴: | தேஷ்வவஹித சேதஸா ஸ்வயா ப்ரதிஸம்ஹித பாரமார்த்²ய...

க்கப் பட்டவனுயும் நம்பக்கூடியவனுயும் இருக்கிறவர் மற்றொருவரும் இல்லை. 18

சிஷ்யன்—பகவானுகிய தேவரீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ (அப்படியே). இப்பொழுது ஒரு ஸித்தாந்தத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளாமல் ஒருவாதமும் நடக்கிறதில்லை. ஆகையினுல்தேவரீருக்கு இஷ்டமான ஒரு ஸித்தாந்தத்தில் என்னைத்தேவரீர் நிற்கும்படி உத்திரவு செய்யக்கடவீர்.

குரு— பத்ர! இவ்விடத்தில் நம்முடைய மதத்துக்குள் (வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை ஒப்பி இருக்கும் மதத்துக்குள்) இருப்பவர்களோடு செய்கிற வாதத்தில் இருவரும் ஒப்புக்கொண்ட ப்ரமாணத்தில் உன்னுல் நிற்கத்தக்கது. எதிரிகளோடு நடக்கும் வாதத்திலோ வென்னில் வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தில் நிற்கவேண்டியது. அதிலும் பராசரர், வ்யாஸர், சுகர், சௌனகர், போதாயனர் முதலியவர்களினுல் பழக்கப்பட்ட மார்க்கத்தை அடைந்து உண்மையான அர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்த ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடைய நம்மால் கொஞ்சமாயும் ப்ரகாசமாயும் கம்பீரமாயும் இருக்கிற ஆயிரம் ப்ரபந்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அவைகளில் ஸாவதானமாக வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவனுயும், நினைக்கப்பட்ட உண்

[illegible]

[illegible] 19

[illegible]

மையான அர்த்தத்தை உடையவனும் இருக்கிற உன்னால் ஸபையில் இருப்பவர்களின் மனதில் படக்கூடியவைகளான ப்ரமாணங்களும் யுக்திகளும் ப்ரயோகிக்கத் தக்கவைகள்.

சிஷ்யன்—பகவானாகிய தேவரீர் அனுக்ரஹித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு விஷயத்திலும் அஜாக்கிரதையை அடையமாட்டேன்.

ஆசார்யர்களின் அனுக்ரஹத்தினால் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற குணங்களின் மேன்மையை உடைய எந்த என்னுடைய மனதில் எந்த அர்த்தம் ஒரு தடவை ப்ரகாசிக்கிறதோ அது கொஞ்சமேனும் நழுவுகிறதில்லை. ரிஷியாவது மற்றவனாவது வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறானேயானால் அதுவும் அனேகம் விதமான விகல்பங்களை அடைந்து (இப்படியா அப்படியா என்கிற கேள்விகளுக்கு இடமாகி) ஒரு நொடிப் பொழுதுக்குள் நாசத்தை அடைகிறது.

குரு—பத்ர! ப்ரபஞ்சத்தை மயக்குகிற கபட யுக்திகளிலிருந்து பயத்தினால் உன்னை எப்பொழுதும் ஸாவதானத்தோடு சேர்க்கிறேன் (அதாவது ஸாவதானமாயிருக்கும்படி செய்கிறேன்). இவ்விடத்தில்—

கோணலான புத்தியையுடைய வேத பாஹ்யர்களாலும் குத்ருஷ்டிகளாலும் ஏற்படுத்தப் பட்டதாயும், வாதம் செய்கிறவர்க

ஶ்ருதபத ப்ரணீஸமிதாஸக்ஷ ப்ரகாஶந பதுஷா
ஜநயதி ஹ்ருதயவக்ரா ஸ்த்ரீவ யுக்திர்நிதாந்தம் பயம் ॥ 20

ஶிஷ்ய: — பகவந்! த்வத்ஸந்நிதௌ ஸ்நேஹாதிஶயாத் ஜாயதே ஶங்கா ।
த்வதாவேதித ஸர்வார்த்தே த்வதாஜ்ஞாவஶ வ்யவஸ்திதே ।
கதஞ்ஜல்பகதாம் ஸ்யாத் கஸ்சித்ப்ரத்யர்த்தீ மயி ஸ்திதே ॥ 21

குரு: — பத்ர! இதமபி ஸாவதாநம் த்யேயதா: ।

ஶிஷ்ய: — அநுக்ருஹ்ணாது பகவாந் ।

குரு: —

ஸங்க்ஷிப்தம் விஸ்த்ருதம் வா ம்ருதுமதிஸுபகம் ஸாஹஸப்ராக்ரியம் வா
ஶ்ரீமத்ராமாநுஜார்ய ஶ்ரீதம் வாஹணிதிவிக்ஷாரவ்யாக்யாஸ்திதம் வா ।

ளின் ஸபையில் முதன்மை பெற்றிருப்பவர்களுக்கும் ஒரு க்ஷணம் கடினமாயிருப்பதாயும் உளறுதலுக்கு (தப்பான அர்த்தங்களைச்சொல்லுதலுக்கு) ஒத்தாசையாக இருக்கிற பொய்யான அர்த்தங்களை நிரூபிப்பதினால் ப்ருத்தி அடைந்ததாயும் ஸ்திரீகளின் மனதைப் போல க்ரூரமாயுமிருக்கிற யுக்தி அதிக பயத்தை உண்டாக்குகிறது. 20

சிஷ்யன்—பகவன்! என்னிடத்தில் அதிக ப்ரீதியினால் இந்த அதிசங்கை உண்டாகிறது.

உம்மால் அறிவிக்கப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையுமுடையவனும், உம்முடைய உத்திரவின் கீழே இருப்பவனும் இருக்கிற நான் இருக்கும்பொழுது வேறு ஒருவன் எப்படித்தான் வாதம் செய்கிறவன் என்கிற எண்ணமுள்ளவனாவான்? 21

குரு—பத்ர! இதையும் ஸாவதானமாக நினைத்துக்கொள்.

சிஷ்யன்—பகவானாகிய தேவரீர் அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

குரு—

சுருக்கமானதாயும் (வேதாந்த தீபம்), விஸ்தாரமானதாயும் (ஸ்ரீபாஷ்யம்), ம்ருதுவான புத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ரியமானதாயும் (கத்ய த்ரயம்), ஊற்றத்துடன் இருப்பவர்களுக்கு ப்ரியமானதாயும் (வேதாந்த ஸாரம்), மூலமாகச் செய்யப்பட்டதாயும்

[illegible]

[illegible]

[illegible] 23

[illegible]

(வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம்), பகவானுடைய வார்த்தைக்கு அலங்காரமாகிய வ்யாக்யானமாயிருப்பதாயும் (ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்), கற்றுக் கொடுப்பதில் உண்டாகிய ஸௌகர்யத்தினால் உண்டான ஸந்தோஷத்தினால் வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட ஆசார்யர்களுடைய அனுக்ரஹத்தினால் வ்ருத்தி அடைந்ததாயும், பகவானால் அடையப்பட்ட வேதமாகிற ஸ்திரீகளின் தலைகளுக்கு அலங்காரமாயுமிருக்கிற நம்முடைய க்ரந்தம் நல்ல புத்தியுடையவர்களால் நம்பத்தக்கது. 22

சிஷ்யன்—என்ன சொல்லப்படுகிறது ? பகவானாகிய தேவரீருடைய க்ரந்தங்கள் உபநிஷத்துக்களுக்குக் கொள் கொம்பாக இருக்கின்றனவைகளல்லவோ ? அப்படியே—

தினந்தோறும் அழிவில்லாத ஸ்நேஹத்தினால் (ப்ரீதியினால் அன்றிக்கே எண்ணெயினால்) செய்யப்பட்ட நினைப்பதை உடைத்தாயிருக்கிற நல்ல புத்தியை யுடையவர்களினால் நல்ல தசையில் (ஸத்வகுணம் சாந்தி முதலியவை மேலிட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அன்றிக்கே அழுக்கில்லாத வத்தியில்) அனுபவிக்கத் தகுந்ததான ஸ்ரீபாஷ்யம் என்னும் விளக்குத தேவரீரால் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய அஜ்ஞானமாகிற ராத்திரியில் ஶரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டது. 23

மேலும்—

தேவரீரால் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யமாகிற ஶாஸ்திரம்ஒரு

தஸ்கேஷத்ரம் தத்வப்ரதீதி ஸம்பவேஷு ப்ரஜயிதம் ।
கோர ஸம்ஸார ஹேதோஸ் வ்யதிவ வதநோபாயதத்வ ப்ரகாசநம்

ஸூத்ராதிஷ்டம் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரபவதி ஸகரம் ஸாவிதவ்யம் ॥ 24

தயாபி வாசிப்ரவ்ருத்தி ஹேது மிக்ஷேயமித ப்ருச்சாமி தம்

ப்ருச்சாமி ।

குரு:—கிம் தத் ?

ஶிஷ்ய:—ஸ்வயமநுஜ்ஞாய ப்ரதிகூலமாசரந் கதமாப்த: ?

குரு:—ஸூக்ஷ்மார்த்தவிஷய ஸம்ப்ரஶ்நே ப்ரயோஜக ஸாமர்த்யம் அத்புதம் !

ஶிஷ்ய:—ஸாமர்த்யவஶ துர்நிவார ப்ரவ்ருத்தே ஶிஷ்டா நிவ்ருத்தி: கதம் ?

தடவை அறியப்பட்டிருந்தபோதிலும் நமக்கு அஸத் என்கிற தசையை (அதாவது ப்ரும்ம ஜ்ஞானமுள்ளவன் ஸத்தாகிறான், அதில்லாதவன் அஸத்தாகிறான் என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படும் ப்ரும்ம ஜ்ஞான மில்லாத அஸத் தசையை) போக்கடிப்பதற்கும், பகவானுடைய அநுக்ரஹத்துக்குக் காரணமான உபாயத்தை ப்ரகாசம் செய்வதற்கும், அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப் போக்கடிப்பதற்கும், தத்வ ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாகிற ஸுகத்தை வ்ருத்தி செய்வதற்கும், கெட்ட வழியிலிருந்து திருப்புவதற்கும், நல்ல வழியில் அடியை வைக்கும்படி செய்வதற்கும் ஶக்தி உள்ளதாகிறது. 24

அப்படி இருந்த போதிலும் சஞ்சலமான புத்தியையுடைய நான் இப்பொழுது முன்னால் அறியப்பட்டு மறக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைக்கேட்கிறேன்.

குரு—அது எது ?

சிஷ்யன்—தானே உத்திரவு செய்து அதற்கு விரோதமாக நடக்கும்படி செய்கிற பகவான் ஆப்தன் என்று எப்படி நிச்சயிக்கப்படுகிறான் ?

குரு—ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தைப் பற்றிக் கேழ்ப்பதில் ஸாமர்த்தியம் ஆச்சர்யகரமானது.

சிஷ்யன்—அதனின் காரணமாய் தடுக்க முடியாததான பாபத்தி

குரு: — ததபி ஸூக்ஷ்மாத் ஸூக்ஷ்மதரேண ஶ்ரூயதே ।

ஶிஷ்ய: — ஸ்வஸங்கல்பகாரித துஷ்க்ருதஸ்ய கதம் தண்டஸ்ஸ்வயம் விஹித:?

குரு: — த்ரிஷ்வப்யத்ர ந காபி அஸ்தி விஹதி: கர்மணோऽநாதித்வாத் ஸாந்தத்வாத் ।

ஶிஷ்ய: — (ஸஸந்தோஷம்) அல்பித ஶப்தேந கம்பீரார்த்தம் ஸுபுத்தி நிர்தாரணீயம் பாஷிதம் பகவதா । அத ஏவ ஸஹஸா ஸந்துஷ்டோ பவாமி ।

லிருந்து நிவ்ருத்திப்பது எப்படி விதிக்கப்பட்டது?

குரு—இதுவும் ஸூக்ஷ்மத்தைக்காட்டிலும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாய்க் கேட்கப்படுகிறது.

சிஷ்யன்—தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் செய்விக்கப்பட்ட பாபத்தையுடைய ஜீவாத்மாவுக்குத் தன்னாலேயே ஶிக்ஷை எப்படிச் செய்யப்பட்டது?

குரு—கர்மம் நிரகாரணம் முடிவைஉடையதாக இருக்கும் பொழுது இந்தமூன்று கேழ்வைகளிலும் ஒருவித விரோதமுமில்லை.

[அதாவது ஶாஸ்திரங்களில் தான்உத்திரவு செய்திருந்தபோதிலும் அநாதியான கர்மவாஸனையினால் உண்டாகிய அவனுடைய இச்சையையும் கூட்டிக்கொண்டு பகவான் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறான். அப்படிக் கர்மவசத்தினால் இவனுக்குப் பாபம்தடுக்கமுடியாமல் இருந்தபோதிலும் அந்தப் பரம்பரையில் நடுவில் சில யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலியவைபரிபாகம் அடையும் ஸமயத்தில் தடுக்கிற ஶாஸ்திரங்களை உணர்ந்து அவைகளால் தடுக்கப்படுகிற கார்யங்களால் உண்டாகக்கூடிய நரகம் முதலியவைகளிலிருந்து பயமும், அதைநிவ்ருத்திசெய்யப் ப்ரயத்தினமும் ஸம்பவிக்கலாம். பாபங்களைச் செய்யும்படி நியமித்ததும் அதற்குமுன் செய்த கர்மங்களின் பலம்என்கிற சுருக்கமானஸமாதானம் அறியத்தக்கது.]

சிஷ்யன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) கொஞ்சமாயும் ஸுலபமாய் அறியக்கூடியதாயும், கம்பீரமாயும், நல்லபுத்தியை உடையவர்களா

அத்ய ப்ரதமஸம்பவத்குமதி ஜால மூலங்கஷா
ம்ருஷாமத விஷாநல ஜ்வலித ஜீவஜீவாதவ: ।
த்ரய்யந்தகேஶ யதிவர ஸைரந்த்ர்ய:
விதந்வதி ஸதாஸதீ விஶாத பாஹ்ய ஸேவாநிருக்தய: ॥ 26

அபி ச.—

விதாமேஷு ஹ்ருதய ஏகைகவது: கதாஸத ஹ்ருத்யா
ஸ்வீகாரா நவஸித்தாந்த யதிவர க்ரந்தா நுஸந்தாயிநி ।
து:க்தாஸக்திவிஶேஷஸித்த தபி நீவந்த்யாமவந்த்யாவத:
கிம் காவ்யாம் கருமேத வஸ்துவாரஸோதீர்ணாதிக ஸம்ஜந்திஷிகாம் ॥

ல் அறியவேண்டியதாயும் இருக்கிறது பகவானாகிய தேவரீருடைய இந்தவார்த்தை. இதையே ஸபையில் இருக்கும் ஜனங்களைக் கேட்பிவிக்கிறேன்.

இப்பொழுதுதான் முதல்முதலாக உண்டான குமதிகளின் கும்பல்களை வேருடன்பிடுங்கக் கூடியவைகளாயும்; பொய்யான மதங்களாகிற விஷாக்னியினால் கொளுத்தப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாயும் வேதத்தின்தலைகளை முடிப்பதற்கு ஏற்பட்ட ஸைரந்த்ரிகைகளாயும் (ராஜமஹிஷிக்கு அலங்காரம்செய்யும் வேலைக்காரிகளாயும்) இருக்கிற * பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் அழிவில்லாத மோக்ஷத்தைப் பெருக்குகின்றன. 26

மேலும்—

மனதில் நினைப்பதொன்றையே மிகுதியாகஉடைய (அதாவது ஸபையில் சொன்னால் இவ்வர்த்தங்கள் அனேகம் பெயர்களால் கண்டிக்கப்படுமாதலால் தன் மனதிற்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியவைகள் என்றபடி) கெட்டஅர்த்தங்களால் கரடுகளான வார்த்தைகளாகிற அனேகம் கந்தைகளால் முடிந்து ஒன்றுக்கப்பட்ட ஸித்தாந்தங்கள் பாஷ்யகாரருடைய க்ரந்தங்களை அனு

---

* வேதாந்த வாக்யங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று விரோதமில்லாமல் ஒரேஅபிப்ராயமாக இருக்கும்படிசெய்யக் கூடியவைகள் என்றபடி.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌷𑌦 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍। (𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌚) 𑌹𑍋! 𑌹𑍋! 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃!

𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹-
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌿𑌲𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌂 ।
𑌵𑌿𑌕𑌟𑌮𑍁𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃
𑌕𑍁𑌲𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍁𑌲𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌲𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚—

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌨𑌿𑌗𑌮𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌂
𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌭𑌣𑌿𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌳𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ।

ஸந்தானம் செய்கிறவனிடத்தில் ப்ரகாசமாகாது. எப்படிஎன்னில்? முத்துச் சிப்பிகளினால் தெளிந்ததான கங்காநதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தலையையுடைய ருத்திரன் தப்பளைகளுக்கு இருப்பிடமான வாய்க்காலை மனதினால் எண்ணுவனா?

பகவந்! அளவிறந்த அனேகவித மதங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்ட இந்தலோகத்தில் பகவானாகிய உம்முடைய மதம் மிகவும் கொஞ்சமானது என்று ஸபையில் இருப்பவர்களின் ஸமீபத்தில் இருப்பவர்கள் உளறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இவர்களைக் குறித்துப் பதில்சொல்லுகிறேன். (திரும்பிப்பார்த்து) அடே! அடே! ஆடுகளே!

குமதிகளால் செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்களாகிற கந்தையின் முடிச்சுகளால் பெரிதான வேறு மதங்களில் ஆக்ரஹத்தையுடைய மனதை உடையவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய க்ரந்தத்தை சிறியதாக நினைக்கிறார்கள். விசாலமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய திருமார்பை அலங்கரிப்பதற்குத் தகுந்ததான கௌஸ்துபம் குலபர்வதத்தோடு தராசில்வைத்துப் பார்க்கும்போது எவ்வளவாக இருக்கும்? 28

மேலும்—

அநாதியான வேதங்களின் கூட்டங்களுடைய விவாதத்துக்கு இடமான வாக்யங்களின் அர்த்தங்களை நிச்சயம் செய்யக்கூடி

15

ரஸவரிஜே ஸ்ராவண வொஷ்ஷாடிக வாடிஜெஜநம்
ஸுவணவணிஜஃ கவல்பூராவலம் கிதிதூஹி ஜெநெதெ॥ 29

(கணதூகவ) கிம் ஬்ரூபய? நவீநமேதஜ்வமேதா ஜீதஜிதி।
[ஸஹஸ்தாஸ்ஸாலநம் விஹஸ்ய]

கிஞ்சிக்கெநாவிஜ்ரஷ்டம் வ்ருதிஹதவிஷய
ஜ்ஞெந தமெத்துநமெதமெஜ்ஞெ
தெல்வொவாஜா யிஷாதாம் ஹிதய்வேலிஸஜி
தூஷ்டுஜெத்தா நவத்தா।
ஜகஸம்ஸதெஜ்ஜக ஹமெக்தெ ரிதரவரிஹ்ரதள
நவ்யவஸ்யா நஸிஜஃ
வ்ருதெந்தவ்ய ஜஜயுலம்வடிதாரஜிலிஃ
வ்ராத்தநம் நூதநம்வா॥ 30

யதா யிருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸூக்தியை குத்ருஷ்டிகளி ன் வார்த்தைகளா லுண்டான கலக்கத்தினல் கலங்கியவர்கள் தள் ளினலும் தள்ளட்டும், அங்கீகரித்தாலும் அங்கீகரிக்கட்டும். ருசி, வாஸனே, இவைகளேப்பற்றிய ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற கோஷத் தினல் பட்டணங்கள் பிளந்துவிடும்படியாக இருக்கிற பச்சைக் க ற்பூரத்தின் விலேயை உப்பு வ்யாபாரிகள் எவ்வனவென்று நினேப்பா ர்கள்? 29

(காது கொடுத்துக்கேட்டு) என்ன சொல்லு கிறீர்கள்? உம்மு டைய மதம் புதியது என்று சொல்லுகிறீர்கள்?
[கைகளேத்தட்டிக்கொண்டு சிரித்து]

ஒரு வஸ்து ஒருவனல் பொய்யாகப் பார்க்கப்பட்டது. மற் ெருருவனல் அது உண்மையாகப் பார்க்கப்பட்டது. அவரவர்களே ச்சேர்ந்த ஜனங்களால் அவை இரண்டும் அங்கீகரிக்கப் பட்டன. இரண்டும் உண்மையென்று பயித்தியம் பிடிக்காதவன் சொல்லமா ட்டான். இப்படி இருக்க ஒரு கொள்கையில் பக்தி உள்ளவர்களா ல் மற்ெருன்றை விடுவதில் நிச்சயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய யுக் தி முதலியவைகள் ஒன்றும் ஏற்படவில்லே. ஆதலால் எதுவஸ்து வின் உண்மையை அனுஸரித்ததோ அதுவே பழையதா யிருந்த

[illegible]

[illegible] 31

[illegible]

[illegible]

போதிலும் புதியதா யிருந்தபோதிலும் நல்லபுத்தியை யுடையவர்களால் நம்பத்தக்கது. 30

மேலும்—

எல்லாம் அதைச் செய்யும்பொழுது புதியது. பிறகுநெடுங்காலம் கழித்துப் பழையது. இவைஇரண்டும் குணத்துக்கும் காரணமாகாது. தோஷத்துக்கும் காரணமாகாது. 31

குரு - அல்பபுத்தியையுடைய அல்பர்களான இவர்களால் என்ன ப்ரயோஜனம்? அர்த்தத்தைப் பற்றிய தோஷத்தைச் சொல்லுகிற மற்றவர்கள் நிராகரிக்கத் தக்கவர்கள்.

சிஷ்யன் - பகவந்! தோஷங்களின் வாஸனையொன்றுமே இல்லாத உம்முடைய மதத்தில் அர்த்தத்தைப்பற்றிய தோஷங்கள் கனவிலும் ஒருவனால் எப்படி எண்ணக்கூடும்? இவ்விடத்தில்—

வேதங்களினுடைய வரிசைகளில் தலைகளினால் (வேதாந்தங்களினால்) கொண்டாடப்பட்ட உம்முடைய மதத்தில் வீணனபுத்தியையுடைய எவனொருவன் தன் பக்ஷத்தில் இருக்கும் தோஷங்களை ஆரோபணம் செய்கிறானோ அந்தமூடன் தன்னுடைய கைகளால் வீசி எறியப்பட்டவைகளாயும் தன்னுடைய சரீர

[illegible] ॥ 32

[illegible] ॥ 33

[illegible]

[illegible]

த்திலேயேஅதிகமாகப் பெருகுகிற சேறுகளினுல் ஆகாசத்தைப் பூசுகிருனல்லவா ?

மேலும் -

இந்த உம்முடைய ஸித்தாந்தம் ஒருவராலும் தூஷிக்கத்தக்கதில்லையல்லவா ? இவ்விஷயத்தில் மூடர்களான ப்ரதிவாதிகள் வீணுனபேச்சுக்களை உடையவர்கள்.

தான் தன் கண்களை மூடிக்கொள்ளட்டும். அதினுல் ஸூர்யன் மறைக்கப்படவில்லை. தன் காதுகளைக் கெட்டியாக மூடிக்கொள்ளட்டும். அதினுல் குயில்காக்கையாகிறதில்லை. சிறுபிள்ளையாகிய தான் சுற்றட்டும். அதினுல்பூமி சுற்றுகிறதில்லை. முஷ்டிக் குத்துகளினுல் குத்தட்டும். அதினுல் ஆகாசம் கலங்கிப்போய்விடுமா ? சொல்.

குரு - ஓ ! ஷண்முகனே ! (ஷண்முகனென சிஷ்யனே என்றபடி) உண்மையையே சொல்லுகிருய். இப்பொழுது எதிரிகளான வாதிகள் எல்லாரையும் நிராகரிப்பதில் ஆரம்பித்திருக்கிற உனக்கு ஸபைக்கு யஜமானனையும் ஸபிகரையும்பற்றி யோசிக்கிறேன்.

[என்று த்யானத்தை அபிநயிக்கிருர்.]

ராஜா—ஸெநாபதெ! அயமிதாநீமாவயொருபஸர்பணாவஸர: ।

ஸெநா—மமாபி ரொசதெ மஹாராஜஸ்ய ஈப்ஸிதம் ।

[உபாவுபஸர்பத:]

ஶிஷ்ய: — ஸங்கடித: ஏஷ பகவந்! ஸபாபதி ஸ்ஸேநாபதி ஸஹாய: ।

குரு:—(பரிவ்ருத்யாவலோக்ய ஸஹர்ஷம் பஹுமாநம்)

உதிதஸ்ய ஹஸ்ய ஸ ஸந்த்யாகாலெ
வ்யவஸாயா தபஸெவிதொ விவெக: ।
விநிவர்தயதி ஸ்வயம்வ்ருஜாநாம்
விசிகித்ஸாரஜநீம் வியுக்தபொதாம் ॥ 34

அபி ச—

விவெகஸ்ய குணஶ்ரேஷ்டஸ்து வ்யவஸாயஸ்ஸபண்டிதை: ।

ராஜா - ஸேநாபதே! இப்பொழுது நாம் கிட்டப் போவதற்கு இது ஸமயம்.

ஸேநா - மஹாராஜவின் இஷ்டம் எனக்கும் ப்ரியமாயிருக்கிறது.

[இருவரும் கிட்டப் போகிறார்கள்.]

சிஷ்யன் - ஓ! பகவந்! ஸேநாபதியுடன் சேர்ந்தவராகிய ஸபாபதி ஸமீபத்தில் வந்து விட்டாரல்லவா.

குரு - (திரும்பிப்பார்த்து, ஸந்தோஷம், பஹுமானம், இவைகளுடன்)

காலத்தில் உதயத்தை அடைந்தவனும், வ்யவஸாயன் என்கிற வெய்யிலோடு கூடினவனுயு மிருக்கிற விவேகன் மறைக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை யுடையதான ஜனங்களுடைய ஸந்தேஹமாகிற ராத்திரியைத்தானே நிவ்ருத்திசெய்கிறான். 34

இவரும்—

குணங்களால் சிறந்தவாரன வ்யவஸாயன் என்கிற விவேக ராஜாவினுடைய ஸேநாபதி பண்டிதர்களுடன்கூட தன்னுடைய ப

[illegible] 35

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 36

[illegible]

க்ஷத்தில் இருப்பவர்களின் பொருட்டு (தன்னைப்ரகாசம்செய்து கொண்டு) நிற்கிறார். 35

ராஜா - (வணக்கத்துடன்) ஸேநாபதியுடன் கூடின விவேகனாகிய நான், பகவானாகியஉம்மை உசிதப்படி உபசரிக்கிறேன்.

குரு - மஹாராஜ ! எல்லாஇடத்திலும் க்ஷேமத்தை உடையவனாக ஆகக்கடவாய் ! மேலும்,

புத்தர், கணாதர், கௌதமர், ஜினர், கபிலர், ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களாலும், வேதாந்தவிசாரம் என்கிற கவசத்தைத் தரித்துக்கொண்டு விளங்குகிற பசுவின் முகம்போன்ற முகத்தையுடைய புலிகளாகிய மற்றவர்களாலும் வேதம்அனேகம் விதமாகக் கலக்கப் பட்டிருந்தபோதிலும் இந்த லோகத்தில் அந்தந்தக் காலங்களில் அனேகம் விதமாக அவதாரங்களைச் செய்து லோகங்களை ரக்ஷிப்பவராயும், உம்மை ரக்ஷிப்பவராயுமிருக்கிற பகவானால் காப்பாற்றப்பட்டதாய்க் கொண்டு கலகத்தைத் தாண்டுகிறது. 36

ராஜா - பகவந் ! இப்பொழுது உம்முடைய கடாக்ஷத்தினாலே

𑌕𑍃𑌤𑌸𑌕𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑌯𑌮𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 ।

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 — 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍! 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 । 𑌤𑌦𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌦𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 । (𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯) 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣! 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌵𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 —

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌷 𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌸 𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌮 ॥ 37

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

யே உண்டாக்கப்பட்ட எல்லா மங்களங்களையுமுடைய எனக்கு இந்த ஆசிர்வாதம் அதிகம்.

குரு - மஹாராஜாவே! நான் யோசிக்கும்பொழுது என் ஸம்க்ருத வசத்தினுல் ஸேனாபதியுடன் கூடினவராக ஸமீபத்தை அடைந்து நிற்கிறீர். ஆகையினுல் ஸதஸ்ஸுக்கு யஜமானனுகிய மஹாராஜாவினுல் இஷ்டமான கார்யத்தை ஸாதிப்பதற்காக இந்த சிஷ்யன் உத்திரவு செய்யத்தக்கவன்.

ராஜா - பகவானுகிய உம்முடைய இஷ்டத்தை உத்திரவு செய்கிறேன். (சிஷ்யனைப் பார்த்து) ஓ! ஸௌம்யனுன ப்ராம்மணோத்தமரே! எல்லா அர்த்தங்களையுமறிந்த பகவானை நன்ருக அடைந்தவராகிறீர்.

இவ்விடத்தில் இந்த உம்முடைய ஆசார்யன் தானே வேதாந்த ஸித்தாந்தமாக ப்ரகாசிக்கிறூர். எவன் வாதம் செய்கிறவர்களுக்கு யஜமானனுக ஆகிறுனே அப்படிப்பட்ட வாதமாகவே என்னுல் நீர் எண்ணப்பட்டீர். 37

இந்தவிஷயத்தில் உம்மால் இதுமுதலில் அறியத்தக்கது.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌃 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 —

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑍁𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌪𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌤𑍃𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌭𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌖𑍇
𑌮𑍇𑌘𑍈𑌕𑌾𑌶𑌯 𑌚𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍀𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌸𑍇𑌨𑌾 — 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍! 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 ।

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌵𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 —

𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 ।

சிஷ்யன் - மஹாராஜா உத்திரவு செய்யவேண்டும்.

ராஜா -

ஸாத்விகர்களை ஸாவதானத்துடன் கூடினவனாகஇருந்து அனுக்ரஹத்தை உடையவர்களாகச் செய்துகொள்ளும். பெரியோர்களுடைய ஆசாரத்தை ஸ்தாபனம்செய்யும். பாகவதர்களுடைய அபசாரத்திலிருந்து பயப்படும். தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களில் நிஷ்டையுடை'யவர்களை த்ருணத்தைப்போல் நினையும். நித்யனுயும், ஶேஷியாயும் எல்லா அபராதங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ளுமவனுயு மிருக்கிற ஶ்ரியঃபதியினிடத்தில் உம்முடையபரத்தை ஸமர்ப்பிவித்துவிட்டு க்ஷேமத்தை உடையவனுகிய ஓ! ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டரே! மேகம் ஒன்றையே எதிர்பார்த்திருக்கிற சாதக பக்ஷியினுடைய தர்மத்தைத் தரித்துக் கொண்டிரும். 38

ஸேநா - ப்ரும்மர்! உம்மால் மஹாராஜாவினுடைய வார்த்தை கவனிக்கப் பட்டதல்லவா?

சிஷ்யன் - வேறுஎன்ன ஸாவதானத்துடன் கேட்கவேண்டியது?

ராஜா -

வேதாந்த க்ரந்தங்களைப் பரிசயம்செய்யும் வேதபாஹ்யர்களான ஜனங்களுடன் சேர்க்கையை விட்டுவிடும். எப்பொழு

शिवानियमेन सज्जनानुशिष्टप्रह्वेवादिनोऽयिनः ॥

गुरुः — आयुष्मन्! अवहितेन श्रूयताम्।

शिष्यः — महानयं प्रसादः।

राजा — ब्रह्मन्!

प्रमाणपथविभ्रष्टप्रधानार्थविखण्डनैः।
स्थालीपुलाकनीत्यैव निवर्त्याः प्रतिवादिनः ॥ 40

न खल्वपि निघृष्यते सकलः सुवर्णपिण्डो वर्णनिष्कर्षाय।

शिष्यः — यथादिशति महाराजः। तदहं समराङ्गणायितकथासंरम्भसाहाय्य कथकानुत्तेजयामि। (किञ्चिदुच्चैः)

जयतिलकयित्री वाहिनी जनयित्री...

தும் பெரியோர்களைக் குறித்து ஶுஶ்ரூஷைசெய்யும். வேத பாஹ்யர் முதலிய வேதாந்த மதத்துக்கு விரோதிகளை திரஸ்காரம் செய்யும். 39

குரு - ஆயுஷ்மந்! ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனதுடன் கேள்.

சிஷ்யன் - இது பெரியதோர் அனுக்ரஹம்.

ராஜா - ப்ரும்மந்!

ப்ரமாண மார்க்கத்தைவிட்டு நழுவின முக்யமான அர்த்தங்களைக் கண்டிப்பதினால் இந்த ப்ரதிவாதிகள் பானை சோற்றுக்கு ஒருஅவிழ் பதம் என்பதைப்போல நிவ்ருத்தி செய்யத்தக்கவர்கள்.

வர்ணத்தின் நிஶ்சயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காகத் தங்கக் கட்டி முழுவதும் உரைக்கப்படுகிற தில்லையல்லவா?

சிஷ்யன் - மஹாராஜா எப்படி உத்திரவு செய்கிறரோ (அப்படியே) ஆதலால் நான் வாதமாகிற யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை அடைவதற்காக இந்த வாதம் செய்பவர்களைத் தூண்டுகிறேன். (கொஞ்சம் உரக்க)

எல்லா வித்யைகளாகிற நதிகள் உண்டாவதற்கு மலைபோ

ஜநிமயமருவ்ருத்தி ஶ்ராந்த விஶ்ராந்திஶாகீ ।
நிகிலகுமதிமாயா ஶர்வரீபாலஸூர்ய:
நிகமஜலதிவேலா பூர்ணசந்த்ரோ யதீந்த்ர: ॥ 41

[நேபத்யே]

தர்கவ்யாக்ருதிதந்த்ரஶிக்ஷிததிய: வேதேஷு பாஹ்யேஷ்வபி
ப்ரத்யக்ஷீக்ருத பௌருஷாஸ்தவ வயம் ப்ரூம: ஸபாமத்யமே ।
ஆஸேதோராஹிமாத்ரே: ப்ரதிபடாநாவேதஸம்ரம்பிணாம்
த்ருணாயாபி த்ருணாய வா ந து துஷாக்ராய மந்யாமஹே ॥ 42

ஸேநா — ஆர்ய ! ஶ்ரூயதே கிமு ப்ரதிபடவாதிநாம் ப்ராகல்ப்யவாத: ।

ன்றவராயும், ஜன்மமாகிற மார்க்கத்தில் சுற்றிவருவதால் ஶ்ரமத்தை அடைந்தவர்களுக்கு இளைப்பாறுவதற்கு மரம் போன்றவராயும், எல்லாக் குத்ருஷ்டிகளின் கபடயுக்திகளாகிற ராத்திரிக்கு இளம் ஸூர்யன் போன்றவராயும், வேதமாகிற ஸமுத்திரத்தின் ஜலம் பொங்குவதற்குப் பூர்ணசந்திரன் போன்றவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஜயிக்கிறார். 41

[திரைக்குள்]

தர்க்கம், வ்யாகரணம், மீமாம்ஸை, இவைகளில் நன்றாகப் பழக்கம் செய்யப்பட்ட புத்தியை உடையவர்களாயும் வேதத்துக்குப் பாஹ்யங்களான பக்ஷங்களில் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பிவிக்கப்பட்ட எங்களுடைய பராக்ரமங்களை உடைய இந்த நாங்கள் ஸபையின்நடுவில் சொல்லுகிறோம். ஸேதுமுதல் ஹிமவத்பர்வதம் வரையில் இருப்பவர்களாயும், வாதம் செய்வதில் ஆடம்பரத்தை அடைந்தவர்களாயு மிருக்கிற எதிரிகளான வித்வானகளை பஞ்சாகவாவது த்ருணமாகவாவது உமியின் நுனியாகவாவதுகூட எண்ணமாட்டோம். 42

ஸேநா - ஆர்ய ! எதிரிகளான வாதிகளின் தைர்யத்தினால் சொல்லப்படுகிற வார்த்தை கேழ்க்கப்படுகிறதா ?

ஶிஷ்ய: — (ஸக்ரோதம்) அலமதி கர்வேண ।

யதீஶ்வரஸரஸ்வதீ ஸுரபிதாஶயாநாம் ஸதாம்
வஹாமி சரணாம்புஜப்ரணதிஶாலிநா மௌளிநா ।
ததந்யமததுர்மதஜ்வலிதசேதஸாம் வாதிநாம்
ஶிரஸ்ஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம் ॥ 43

ராஜா — பகவந் ! ஆசார்யவிஷயபக்திப்ரகர்ஷவஶம்வதஸ்ய ஹ
நூமத இவ ஸமயோசிதமஸ்ய விகத்தநம் ।

குரு: — (ஸ்வகதம்) கோऽபிப்ராய இஹ விகத்தநஶப்தப்ரயோகே
விவேகஸ்ய ? (ப்ரகாஶம்)

ஶ்ருதிஶிகாஶரணஸ்ய தத்விரோதிநிரோதிந: ।
வ்ருத்தம் வாவதூகஸ்ய க்ருதிந: கிந்ந ஶோபதே ॥ 44

சிஷ்யன் - (கோபத்துடன்) அதிகக் கர்வத்தினல் போதும். ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸூக்திகளினல் வாஸனை ஏற்றப்பட்ட மனதைஉடைய பெரியோர்களின் தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை வணக்கத்தினல் ப்ரகாசிக்கிற தலையினல் வஹிக்கிறேன். அதைத்தவிர வேறுமதங்களில் உண்டாகிய கெட்ட அஹங்காரத்தினல் கொதிப்பெடுத்த மனதை உடைய வாதிகளின் தலைகளில் என்னல் இடது கால் வைக்கப்பட்டதை எல்லோரும் பார்க்கட்டும். 43

ராஜா - பகவந் ! ஆசார்யனிடத்தில் அழியாத பக்தியையுடைய பூஜ்யனகிய இந்த சிஷ்யனுக்கு இந்த ஆத்மஶ்லாகை (தற்புகழ்) ஹனுமானுக்குப்போல இந்த ஸமயத்துக்கு உசிதமானதுதான்.

குரு - (மனதிற்குள்) இப்பொழுது தற்புகழ் என்று சொல்லுகிற விவேக மஹாராஜாவுக்கு என்னதான் அபிப்ராயம் ? (வெளிப்படையாக)

வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தில் ஶரணையும், அதற்கு விரோதிகளைத் தடுப்பவனையும், வாதம்செய்வதில் ஸமர்த்தனுமான இந்த சிஷ்

[illegible]

[illegible]

[illegible] 45

யனுடைய இந்த ஆத்மஶ்லாகை அழகாயிருக்கவில்லையா என்ன?

சிஷ்யன் - (வணக்கம், பயம், இவைகளுடன் மனதிற்குள்) யோசிக்காமல் வந்ததாகிய ஆத்மஶ்லாகையினுல் வந்த தோஷத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக ஆசார்யர்களையும் அவர்களுடைய ஸித்தாந்தத்தையும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (வெளிப்படையாக)

மிகவும் அழகானதாயும் ஹ்ருதயகமலமாகிற ஸிம்மாஸனத்தில் ஆசையுடையவராகிய ஹயக்ரீவனுடைய ஸமுத்திரத்தின் அலைகளின் ஶப்தத்தைப்போன்ற கனைப்புகளினுல் போக்கடிக்கப்பட்ட ஶத்ருக்களின் கொழுப்பையுடைத்தானதாயும் அனேகவிதமான குணங்களையுடையதாயும் திக்குகளாகிற மெத்தைகளில் கட்டப்பட்ட ஜயத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடியவைகளான, அல்லது ஜயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளான நிசான்களில் கட்டப்பட்ட துணிகளினுலுண்டாகிய காற்றினுடைய வீசுவதினுல் தள்ளப்பட்ட அந்தந்த ஸித்தாந்தங் களினுடைய கும்பல்களாகிய பஞ்சுக் கொத்துகளின்போவதினுல் ப்ரகாசமாயிருக்கிற நல்லமார்க்கத்தைஉடையதாயும் அல்லது பெரியோர்களின் மார்க்கத்தைஉடையதாயும் அன்றிக்கே அநாதியாக ஸித்தமான மார்க்கத்தைஉடையதாயும் இருக்கிற நம்ஆசார்யர்களுடைய பரம்பரை மேன்மைபெற்று விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 45

கி ஞ—

தாயாஶ்லேஷ ஸநாயந ஶ்ருதிவய-ு வெயவ்ய வெடித்ரம்
வூாவீநா ஞயவஜதிம் யதிவதிः வ்ராவீகஸஶெஷ வெசு ।
வ்யாஸோ ஹாஸரஸொவிதோ விஜஹிதःவூாவெதஸெஸ்து தஸः
க்ஷ்வः கெஷிஶக ஸுகஸவ ஐயா பாயாய போயாய நः ॥

ராஜா—(ஸஹாஸம்) அஹ்ரா ஜராஹாக்தி ராயல்ஸ்ய க ஐவ நஜெதவ்யः? தயாஹி—

அஶிதிலஜராஹக்திஸஞ் வ்ரஶம்ஸாதிஶீலः
வூவர பஹூதி ஸுஹ்ரு வாஸ்தாதிகெவி ।
ஜணவதி விநியொக்தும் ஸம்ப்ரதாயம்
க்ருதவிதநவ்ருத்திः கிஞவிஜெதவ்யா நம் ॥ 47

மேலும்—

பகவானுடைய ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்குவதினாலே நாயக ஞேடு சேர்ப்பதினால் ஶ்ருதியாகிற ஸ்திரீக்கு (வைதவ்யமாகிற புரு ஷனை இழப்பதாகிற) துக்கத்தைப் போக்கடிப்பதாயும், பழைய தாயுமிருக்கிற ந்யாயங்களின் மார்க்கத்தை இந்த ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் ப்ர காசம் செய்யாமல் போவாரேயானால் வ்யாஸர் பரிஹாஸ ரஸத்து க்குத் தகுந்தவராவார். வால்மீகி மனதிலிருந்து நழுவிப்போனவரா வார். சுகர் விளையாட்டுக்காக ஏற்பட்ட கிளிப்பிள்ளையாக ஆவார். அப்படிப்பட்ட போதாயனரும் வீணை தொந்திரவுக்கு இடமான வராயும் செய்யப்படுவார். 46

ராஜா - (ஸந்தோஷத்தோடு) தடங்கலில்லாத ஆசார்ய பக்தியை உடைய ஆர்யனாகிய இந்த சிஷ்யனுக்கு எவன் தான் ஜயிக்கத்த க்கவனாகமாட்டான்? அப்படியல்லவா சொல்லப்படுகிறது!

குறையாத ஆசார்யபக்தி உடையவனாயும், அவரைஸ்தோத் திரம் பண்ணுவது முதலியதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாயும் அவருடைய (ஶ்ரீகோசம்முதலிய) வஸ்துக்கள், அவருடைய குடியி ருக்கும் க்ருஹம் முதலியது, இவைமுதலியவற்றில் விஶேஷபஹு மானத்தை உடையவனாயும், நல்லகுணமுடைய சிஷ்யனிடத்தில் உபயோகப் படுத்துவதற்கு ஸம்ப்ரதாயத்தைக் காப்பாற்றிக் கொ

ஶிஷ்ய꞉—ஸித்தாந்தபலாதேவ விஜிகீஷே । தத்ர ஸம்பஶ்யது மஹாராஜ꞉ ।

நிராபாதா போதாயந பணிதி நிஷ்யந்த ஸுபகா
விஶேஷாத் ஸந்யாஸ வ்யதிஹித ஶாரீரக நயா꞉ ।
கடந்தே ஶ்ரீபாஷ்ய ப்ரதித நிபந்தா நிஜகுணை
ர்நிரூடாநர்கார்தை ர்விபுத ஹ்ருதய ப்ரீதி ஜநிகா꞉ ॥ 48

கிஞ்ச—

த்ருஷ்டே (அ)பஹ்நவதோ (அ)நுமாந விஷயே
ஸாவஸ்த்ய ஸார

ண்டிருப்பவனும், பண்ணின உபகாரத்தை நினைத்துக் கொண்டிரு ப்பவனும், தோஷமில்லாத ஆசாரத்தை யுடையவனும் இருக் கிற சிஷ்யன் நிதியென்று ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட பகவா னை ஏன் அடையமாட்டான்? 47

சிஷ்யன் - ஸித்தாந்தத்தின் பலத்தினலேயே (இவர்களை) ஜயிக் கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த ஸித்தாந்தத்தில் இரு க்கும் அப்படிப்பட்ட பலத்தை மஹாராஜா யோசித்துப் பார்க் கவேண்டும்.

ஒருவித ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோத மில்லாதவைகளாயும், போதாயனருடைய க்ரந்தமாகிய வ்ருத்தி க்ரந்தத்தை அனுஸரித் திருப்பதினல் மிகவும் அழகாயும், தோஷமில்லாத உபர்யாஸத்தி னல் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கப்பட்ட சாரீரக ஸூத் திரங்களில் ஏற்பட்ட ந்யாயங்களை உடையவைகளாயும் இருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய க்ரந்தங்கள் ஒரு தடங்கலுமில்லாத தங்களு டைய முக்யமான அர்த்தங்களினல் வித்வான்களுக்கு மலர்ந்து கொண்டிருக்கிற விசேஷ ஜ்ஞானமாகிற ரஸத்தின் நாடியை அடிப்ப தற்கு (அதாவது நாடியை அடிப்பதினல் அந்த ரஸம் விசேஷ மாக ப்ரகாசிப்பதற்கு) சக்தியுள்ளவையாகின்றன. 48

மேலும்—

கண்ணுல் பார்க்கப்பட்ட விஷயத்தில் அபலாபம் (இல்லை யென்று மறுப்பது) செய்யாமையாலும், அனுமானத்தினல் அறி

ஶாஸ்த்ரேணைவாவஸேயே விஹதி விரஹிதே
நாஸ்திகஸ்ய ப்ரஹாணாஸ ।
நாயோவஜ்ஞ ப்ரவ்ருத்தம் பஹுவிதவிதம்
யாமுநேய ப்ரபந்தை
ஸ்த்ராதம் ஸம்யக்யதீந்த்ரைரிதம கிலதம:
கர்ஷணம் நஶ்ஷநம் । 49

ராஜா—கிமுச்யதே ?

[நேபத்யே—' தர்க்கம் வ்யாகரணம் ' இத்யாதி பூர்வ: பதிகாம ஸ
ப்ரதிஜ்ஞம் ஶ்ராவ்ய கலகல: । ஸர்வே ஸாகர்ணயந்தி ।]

ஶிஷ்ய: — [' யதீஶ்வர ' இத்யாதி பூர்வ: பஞ்சமேவோத்தமே
விரம்ய ராஜாநம் வலோகயதி ।]

ராஜா—பட்யதாம் பட்யதாம் ।

ஶிஷ்ய:—(ஶேஷம் படதி ।)

யக்கூடிய விஷயத்தில் லாகவத்தை (அதிக ஶ்ரமமில்லாமையை) அனுஸரிப்பதாலும், சாஸ்திரத்தினுலேயே அறியவேண்டியதாயும் மற்ற ப்ரமாணங்களினுல் தடங்கலில்லாமலு மிருக்கிற விஷயத்தில் இல்லே என்கிற புத்தியை விட்டுவிடுவதினுலும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளே முதல் காரணமாகக்கொண்டு ஆரம்பிவித்ததாயும், அனேக விதங்க ளான ஸ்ரீஆளவந்தாருடைய ப்ரபந்தங்களினுல் வ்ருத்திசெய்யப் பட்டதாயும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரரினுல் நன்ருய் ரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற இந்த நம்முடைய ஸித்தாந்தம் எல்லா அஜ்ஞானங்களே யும் போக்கடிக்கக்கூடியது. 49

[திரைக்குள் ' தர்க்கம் வ்யாகரணம் ' என்ருரம்பிக்கும் ஶ்லோகத்தையே மறுபடியும்சொல்லி ப்ரதிஜ்ஞையுடன் பெரிய கல கல சப்தம் உண்டாகிறது. எல்லோரும் கேட்கிருர்கள்.]

சிஷ்யன் —(' ஸ்ரீபாஷ்யகாராருடைய ' என்ருரம்பிக்கும் ஶ்லோகத்தை மறுபடியும் பாதியைச் சொல்லி நிறுத்திவிட்டு ராஜாவைப் பார்க்கிருர்.]

ராஜா — (மேலே) சொல்லலாம், சொல்லலாம்.

சிஷ்யன் — [மிகுதி ஶ்லோகத்தைச் சொல்லுகிருர்.]

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌆𑌰𑍍𑌯 ! 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌗𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌅𑌪𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 ।

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — (𑌸𑌗𑌰𑍍𑌵𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍) 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌃 ।

𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑍈𑌷𑌂 𑌕𑌣𑌚𑌰𑌣𑌕𑌥𑌾
𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇
𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌜𑌨𑌿𑌷𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌃
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 ।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌲𑌿𑌤𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌚𑌾𑌰𑍈𑌃
𑌰𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑌹𑌹
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌹 𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍀𑌯𑌃 । 50

ராஜா - ஆர்ய ! எல்லாம் தெரிந்தவரான பகவானுகிய இந்த ஆசார்யரிடத்திலிருந்து அறியப்பட்ட எல்லா வித்யைகளுக்கும் நிதி போன்றவராகிய பூஜ்யரான உமக்கு இப்பொழுது வித்வான்களுக்குள் சிறந்தவர்களான வாதத்துக்கு எதிர்த்து வருகிற இவர்களோடு உண்டாகும் வாதத்திலை ஸம்சயத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

சிஷ்யன் - (கர்வத்திலை உண்டான சிரிப்புடன்) மஹாராஜா இதை ஸாவதானமாகக் கேட்கவேண்டும்.

கணதருடைய ஶாஸ்திரத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பரிசயம் செய்தேன். கௌதமருடைய தர்க்கத்தையும் கற்றுக் கொண்டேன். மீமாம்ஸை என்கிற சாஸ்திரத்திலை தடித்த தேஹத்தைஉடையவனுக ஆனேன். ஸாங்க்ய யோக சாஸ்திரத்தை அடிக்கடி பார்த்தேன். இப்படி இருக்க ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால வெட்டித் தள்ளப்பட்ட அனேகம் விதங்களான பொய்யான சாஸ்திரங்களாகிய காட்டில் வழி நடப்பவர்களாயும், மனதிற்குள் அஜ்ஞானமாகிற இருட்டினுல் குருடர்களாயும் இருக்கிற அந்தந்தவாதிகளோடு விசாரிக்க வேண்டியதான அல்பமான விஷயமும் நமக்கு என்ன இருக்கிறது ?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 52

மேலும்—

ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் சொல்லப்பட்டதாய் அஜ்ஞானமாகிற இருட் டுக்கு விடியற்காலமான இந்த ப்ரதான ப்ரதிதந்திரத்தை இந்தக் கலியுகத்தில் எவனாவது ஒரு வித்வான் அறிவானேயானால் அவனொ ருவனிடத்திலேயே அந்தந்த மதங்களை ஸ்தாபிப்பதில் குதூஹலத் தினால் வ்ருத்தியடைந்திருக்கிற ஹேது வாதம் பண்ணுகிறவர் க ளுடைய ப்ரஸங்கமாகிற அலைகளின் கோலாஹலம் சீக்கிரத் தில் நாசத்தை அடைந்து விடுகிறது. 51

குரு - மஹாராஜ! வீணான பிதற்றல்களினால் ஓசைப்பட்டுக் கொ ண்டிருக்கிற முகமாகிற பேரிவாத்தியத்தை உடையவர்களாயும், வாதம்பண்ணுவதில் கோலாஹலம் செய்வதில் குதூஹலத்தை உடையவர்களாயு மிருக்கிறவாதிகள் இவர்கள்.

இந்தவாதிகள் நாய்களும் பன்றிகளும் * சண்டைசெய்வது போல வேதாந்தத்தைத் தடுக்கிறவர்களாய் வருகிறார்கள். அப்ப டிப்பட்ட இவர்களை இந்த ஸேநாபதி இரண்டு பேர்களுக்கு வாதம் ஏற்படும் பொருட்டுத் தடுக்கட்டும் 52

---

* நாய்கள் ஒன்றுக்கொன்று சண்டைபோட்டுக் கொண்டாலும், பன்றி ஒன்றைக்கண்டால் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அத்துடன் சண்டை போடுவதுபோல இந்த வாதிகள் பரஸ்பரம் சண்டைபோட்டாலும் எல்லோ ருக்கும் எதிரியான வேதாந்த ஸித்தாந்தத்துடன் சண்டைபோடக் கும்ப லாகக் சேர்ந்து வருகிறார்கள் என்றபடி.

[illegible] 53

[illegible] 54

சிஷ்யன் - (மனதிற்குள் பரிஹாஸத்துடன்)

எது ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்பட்டதோ, எது சாஸ்திரங்களில் அறியப்பட்டதோ, அது (அனுமானத்தினால் ஊஹிக்கப்பதைவிட) துர்ப்பலமானது என்பது முக்கியமாகிய இந்த வாதிகளின் அஜ்ஞானமாகிறது. யுக்திகள் உண்மையையே ப்ரயோஜனமாக உடையவைகளாக ஆகமாட்டாது. ஆதலால் இந்தலோகத்தில் புத்தியினால் எதை ஸாதிக்கக் கடவோம்? அல்ப புத்தியுடைய இவர்கள் இருக்கட்டும். இன்னும் சில துர்ஜனங்கள் மனதிற்குள் ப்ரமாணமென்கிற ஒரு அணையை வைத்துக்கொண்டு ஸபையிலிருக்கும் ஜனங்களை ஸபையில் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகள் நிறைந்த முகத்தை உடையவர்களாய் ஜயிக்கிறார்கள். ஆச்சர்யம்! 53 இது ஸபாபதி ஸேநாபதி யிவர்களால் கேட்கத்தக்கது.

தங்கள் இஷ்டத்தை ஸாதிக்கக்கூடிய ஹேதுக்களின் கூட்டம் பாதம் முதலிய தோஷங்களினால் நிராகரிக்கப்பட்ட பிறகு தங்களுடைய ஆகமங்களும் நித்யமாகிற வேதத்தினால் மறுக்கப்பட்டிருக்கத் தங்களுடைய ஸாமர்த்தியம் மாத்திரத்தையே கதியாக உடை

[illegible]

[illegible]

ய ப்ரதிவாதிகள் கும்பலாகச்சேர்ந்து வாதம் செய்தாலும் எனக்குப் போதுமானவர்களல்லர். 54

(சிரித்துவிட்டு) ஆச்சர்யம் ! ஆச்சர்யம் ! கர்மமாகிற இருட்டினுல் மறைக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய குமதிகள் மஹாமோஹனுக்கு ஸஹாயம் செய்கிறுர்கள் என்கிற இது குருடனுக்குக் குருடனுல் தடி கொடுக்கப்படுகிறது, நொண்டியினுல் நொண்டிதூக்கப்படுகிறுன் (என்றதுபோல் இருக்கிறது).

மேலும்—

இவர்கள் காட்டாறுகளில் மழைபெய்யும்பொழுது உண்டாகிற பெருக்குகளை அனுஸரித்தவைகளாயும் (அதாவது உடனே நசிப்பவைகளாயும் என்றபடி), பெரியவைகளாயும், அர்த்தமில்லாத சப்தங்களின் சேர்க்கையினுல் தெரிவிக்கப்பட்ட ஆடம்பரத்தை உடையவைகளாயும், கல்லுகளின் கூட்டங்களைக் கடித்துமுழுங்குவதற்கு ஸமானங்களாயு மிருக்கிற உபந்யாஸங்களின் க்ரமங்களினுல் அதிகக் குதூஹலத்தையுடைய சிறுபிள்ளைகளைத் தங்களுக்கு ஸஹாயமாக்கிக் கொள்ளுகிறுர்கள். 55

ஆச்சர்யம் ! ஆச்சர்யம் ! இந்த ப்ரதிவாதிகளின் வாதத்தை அனுமோதனம் செய்கிற மஹாமோஹன் பக்ஷத்திலிருக்கிறவர்கள் கழுதை பாடும்போது குள்ளநரி ஸந்தோஷப்படுவதை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறுர்கள்.

ராஜா — ஸேநாபதே! நியுஜ்யந்தாமிமே நிஸ்ஸீம நிகமாந்த வித்³வேஷ விலுப்த பு³த்³த⁴ய: ப்ரத்யேகம் கதா² ப்ரவர்த்த நாய।

ஸேநா — நியச்சா²மி தாநேதாந் நிஷ்ப்ரயோஜநாட³ம்ப³ராத்। (பரிவ்ருத்யாவலோக்ய) போ⁴:! போ⁴:! த்ரயீபா³ஹ்யா: குத்³ருஷ்டயஶ்ச!

அலமிஹ மித²ஶ்ஶ்லாகா⁴மத்தால்பதீ⁴ஜநஸம்மதை-
ரநக⁴பரிஷத்ப்ரத்யாதி³ஷ்டைரலீகவிகத்த²நை:।
அவிதத²கதா² யாத்ரோபாயா தி³நம் ப்ரவஹாஸ்ய தத்
ப்ரவஹதி ஹ வ: ப்ரத்யாஸந்நாவிஸம்வதி³ஷ்வதி பங்கு³தா॥

ஶிஷ்ய: — ப⁴க³வந்! இத: ப்ரஸார்யதாம் த்³ருஷ்டி:।

ராஜா—ஸேநாபதே! வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தில் உண்டாகிய பரிபூர்ணமான த்வேஷத்தினால் நாசம் செய்யப்பட்ட புத்தியை யுடைய இந்த வாதிகள் தனித்தனியே வாதம் செய்வதற்காக நியமிக்கப்படட்டும்.

ஸேநா—இவர்களை ப்ரயோஜனமில்லாத ஆடம்பரத்திலிருந்து இப் பொழுது அடக்குகிறேன். (திரும்பிப்பார்த்து) ஓ! ஓ! வேதபா ஹ்யர்களே! குத்ருஷ்டிகளே!

ஒருவரை ஒருவர் ச்லாகை பண்ணிக்கொள்ளுவதினால் கர்வத்தை அடைந்திருக்கிற அல்ப ஜ்ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸம்மதங்களாயும், தோஷமில்லாத (வித்வான்களுடைய) ஸபையினால் நிராகரிக்கப்பட்டவைகளாயுமிருக்கிற பொய்யான ஆத்ம ச்லாகை செய்வதினால் இப்பொழுது போதும். உண்மையாக வாதம் செய்பவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர்களான பெரியோர்களை அனுஸரிப்பதில் (அதாவது அவர்கள் ஸமீபத்தில்) உங்களுடைய வ்யாபாரத்துக்கு நொண்டியாயிருக்கை உண்டாகப்போகிறது. இது நிச்சயம். (அதாவது பெரியோர்களின் ஸபையில் அவர்களை அனுஸரிக்க உங்களால் முடியாது என்றபடி.)

சிஷ்யன்—பகவந்! இவ்விடத்தில் கண் செலுத்தத்தக்கது.

மாஹாராஷ்ட்ரீம் மாகதீம் ஶௌரஸேனீம்

லாடீம் கௌடீம் இத்தமந்யாஶ்ச [illegible]।

புத்தார்ஹத்ப்யாமாகமீக்ருத்ய தத்தாம்

ஹாஸ்யாம் பாஷாம் ஹந்த [illegible]॥ 57

அஹம் த்வஶேஷபாஷாவித் தத்ததப்யஸ்தபாஷயாபி தாநிமா நேதாந் ப்ரதிக்ஷேப்ஸ்யாமி। வதந்தி ஹி பிஶாசாநாம் பிஶாசபாஷயைவோத்தரம் தேயமிதி।

குரு:—யதாருசி தைவீம் மைவீம் வா பாஷாம் பக்ஷயஸ்வ। கிந்து தைவ்யேவ விஶ்வஹ்ருதயங்கமா। மஹாராஜோऽபி ப்ராயஶஸ்தஸ்யாமேவ பஹுலம் தத்ததிருஷ்டி:।

ராஜா—பகவந்! அதித்ருஷ்டோऽயம் பவத்ப்ரஸாதபாஜநோ மஹாநுபாவ:।

ஸேநா—கிமத்ர சித்ரம்?

புத்தர், ஜினர், முதலியவர்களினுல் ஆகமமாக எழுதப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட மஹாராஷ்டிரம், மாகதம், ஸௌரஸேநம், லாடி, கௌடீ, இன்னும் இப்படிப்பட்டவைகளான பரிஹாஸம் பண்ணத்தகுந்த பாஷைகளை (இவர்கள்) அங்கீகரிக்கிறார்கள். 57

எல்லாப்பாஷைகளையும் அறிந்த நானும் அவரவர்களால் அப்யாஸம் செய்யப்பட்ட பாஷைகளினாலும் இந்த வாதிகளை நிராகரிக்கப்போகிறேன். பிசாசுகளுக்குப் பிசாசுகளின் பாஷையாலேயே பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களல்லவா.

குரு—உன்னிஷ்டப்படி ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையையோ மற்றெந்தப் பாஷையையோ ஆதரிக்கக்கடவாய். ஆனால் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையே ஜனங்களுக்கு மனோஜ்ஞமானது. மஹாராஜாவும் பெரும்பாலும் அந்தப் பாஷையிலேயே அதிகமாக வைக்கப்பட்ட பார்வையை யுடையவர்.

ராஜா—பகவன்! உம்முடைய அனுக்ரஹத்துக்குப் பாத்திரமாகிய இந்த மஹானுபாவன் மிகவும் தைர்யமுடையவர்.

ஸேநா—இதில் என்ன ஆச்சர்யம்?

கயாகலஹ களதாக்ஷ ஹ்ருஷ்யஹ்ருஹீத களதஸூத
ஹ்ருயாஜலயி ஸம்பூபஹ்ருஸந கலாம்ஷஸம்ஷிதயஃ ।
ஜயந்தி ஸுயியோ யதிக்ஷிதிஹ்ருதிவாஸந
ஹ்ருஹாவ வரிவக்த்ர ஹ்ருதி ஸாரதீ ஸம்பதஃ ॥ 58

அபிச—

விகல்பாடோபேந ஶ்ருதிபதஶேஷம் விபடயந்
யதீந்த்ரா நிக்ஷேபே யதிக்ருதவதி ஶப்தே விரமதி ।
விதண்டாஹங்காரோத்ததிகயக வேதண்டவ்ருந்தா
தியாத வ்யாபார வ்யதிகர ஸம்ரம்ப கலஹஃ ॥ 59

ஶிஷ்யஃ—ஸபாபதி ஸேநாபதி ஸாக்ஷிகம் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய தயா
ரூபேவ தேஶிக த்ருஷ்டி த்ருடதம்ஶிதஸ்ய கயாஹவேஷு

வாதமாகிற சண்டையில் உத்ஸாஹமாகிற பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களான குதர்க்கம் செய்பவர்களுடைய ப்ரஸித்தியாகிற ஸமுத்திர ஜலத்தை முழுங்குவதில் அகஸ்தியர் போன்றவர்களாயும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் ஸமீபத்தில் உபாஸிப்பதின் ப்ரபாவத்தினால் பரிபக்குவத்தை அடைந்த ஜ்ஞானம், வாக்கு, இவைகளாகிற செல்வத்தை உடையவர்களுமான வித்வான்கள் மேன்மையுடன் விளங்குகிறார்களல்லவா! 58

மேலும்—

விகல்பங்களின் ஆடம்பரத்தினால் எல்லா வேத மார்க்கத்தையும் நிராகரித்துக்கொண்டும், விதண்டாவாதத்தினால் அஹங்காரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ப்ரதிவாதிகளாகிற யானைக்கூட்டங்களுடைய தைர்யமான வ்யாபாரத்தினால் உண்டாகிய அயலாரை நிராகரிப்பதில் பரபரப்போடு சேர்ந்த கலஹமானது பாஷ்யகாரர் என்கிற சப்தம் யாத்ருச்சிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்குமளவில் ஓய்ந்துவிடுகிறது. 59

சிஷ்யன்—ஸபாபதி ஸேநாபதி இவர்களை ஸாக்ஷியாகக்கொண்டு ஆரம்பிவித்தவனையும், தயையையே ஸ்வரூபமாக உடைய ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினால் உறுதியான கவசத்தோடு கூடினவனாகச்

[illegible] ?

[illegible]—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 60

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

செய்யப்பட்டவனுயும் (அதாவது காப்பாற்றப் பட்டவனுயும்) இருக்கிற எனக்கு வாதமாகிற யுத்தத்தில் என்ன பயமிருக்கிறது ?

இப்பொழுது உலகங்களுக்கு உண்டான மஹா பயத்தைப் போக்கடிக்கிற இந்த யதிச்ரேஷ்டரால், உண்டானது முதல் நல்ல ராஜாவை உடையதான என்னுடைய இந்த புத்தி ப்ரயோஜனத்தோடு கூடியதாயிருக்கிறது. எந்தப் பாஷ்யகாரருடைய க்ரந்தங்களாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தில் உண்டாகிய அம்ருதமாகிற ஸித்தெளஷதத்தை ஸாப்பிட்டவர்களுக்கு (அநுபவித்தவர்களுக்கு) பகவானுடைய ப்ரக்ருதியாகிற பெரிய ராத்திரி தூக்கத்துக்குக் காரணமாகிறதில்லையோ ? (அதாவது ப்ரக்ருதி அஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குவதில்லையோ என்றபடி.) 60

மேலும், நாம் இவ்வளவு நாள்களாக அநேகம் ஆயிரம் விதண்டாவாதம் செய்பவர்களின் கூட்டங்களினுல் அலங்கரிக்கப்பட்ட துணட்ரம், சோளம், பாண்ட்யம், கேரளம், கர்ணுடம், நேபாளம், மாளவம், லாடம், கெளடம் முதலிய தேசங்களில் ஒருவராலும் கண்டிக்கப்படாத அஹங்காரத்தை உடையவர்களாய் ஒரு விரோதமுமில்லாத ந்யாயமாகிற ராஜமார்க்கத்தினுல் வேதமாகிற வழிகளில் ஸஞ்சரித்துககொண்டும், பெரியோர்களுடன்

ரணா ஸ்நிக்³தை⁴வ ஜாதஸ்ஸுக²மந்வபூ⁴ம: ।

கிம் ப³ஹுநா ?

ஆஸ்தாம் நாத² யதீந்த்³ர பத்³த⁴திஜுஷாமாஜாநஶுத்³தா⁴ மதி:

ஆஸ்தாம் வ்யாஜவிது⁴ர கா³ம்பீ⁴ர்யம் ஸாரஸ்யகம் ஶாஶ்வதம் ।

கோ வா ஸம்முக²முந்மேஷயேத³பி வ்யாஹாரஸாடோப தர்கோத்³ப⁴டா

ஶஸ்த்ராஶஸ்த்ரிவிஹாரஸம்ப்⁴ருதரணாஸ்வாதே³ஷு வாதே³ஷு ந: ॥

ஸேநா — கிமுச்யதே ?

ஏகேநைவ த்³வாப்⁴யாம் வா ஆர்யஸ்ய வாபி லப⁴தே யத் ।

ந தத் த்ரிபி⁴ரஷ்டாபி⁴ஸ்ஸஹஸ்ரேணாபி சக்ஷுர்பி⁴: ॥ 62

நித்யாஸீந ஹயக்³ரீவ விலஸஜ்ஜிஹ்வாக்³ர ஸிம்ஹாஸநா

தா⁴ராவாஹிக ஹேலயாதி⁴தா³ம் ஸமயிகா [illegible] ந்யாஸ உந்யாஸமே ।

ஸ்நேகத்தை அடைந்தவர்களாயும் ஸுகத்தை அநுபவித்தோம். அனேகமாய்ச் சொல்லுவதினல் என்ன ப்ரயோஜனம் ?

யதிராஜனுடைய மார்க்கத்தை அடைந்தவர்களுடைய உண்டானது முதல் பரிசுத்தமான புத்தி இருக்கட்டும். ஒரு காரணமில்லாமல் கம்பீரமாயும், அழகாயும், மதுரமாயும், அழிவில்லாததுமான அப்படிப்பட்ட க்ரந்தமும் இருக்கட்டும். ஆடம்பரத்தோடு கூடின யுக்திகளின் கும்பல்களாகிற ஆயுதங்களை எடுத்துச் செய்யும் விளையாட்டினல் பரிபூர்ணமான யுத்தத்தில் உண்டாகிய ஆநந்தத்தை உடைய நம்முடைய வாதங்களில் (அதாவது ஒருவர்க்கொருவர் யுக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வாதம் செய்யும் பொழுது வீரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு சண்டை செய்வதைப் போலிருக்கும் என்றபடி) நம் எதிரில் எவன் கண்ணைத் திறந்து பார்ப்பான் ? 61

ஸேநா—என்ன சொல்லப்படுகிறது ?

ஆசார்யனுடைய ஒன்று அல்லது இரண்டாகிற கடாக்ஷத்தினல் எதை அடைவானே அதை மற்றொருவனுடைய மூன்று, எட்டு, ஆயிரமாகிய கண்களினல் அடையமுடியாது. 62

எப்பொழுதும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற ஹயக்ரீவனல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற நாக்கின் நுனியாகிற ஸிம்ஹாஸன

யஸ்யாஸௌ ஭ஜதே கதா³பி அஜஹத்³பூ⁴மா ஸ்வயம் பூ⁴மிகாம்
மக்³நாநாம் ப⁴விநாம் ப⁴வார்ணவ ஸமுத்தாராய நாராயண꞉॥

கு³ரு꞉ — மஹாராஜ! ப⁴வ்யபா⁴ஷிதேந ப⁴வத்ஸேநாபதிநா நிய மிதஸ்ய பரபக்ஷஸ்ய வாதி³முக்²யா꞉ ஏகைகஶ꞉ ப்ரவிஶந்து। (ஶிஷ்யமுத்³தி³ஶ்ய) ஸௌம்ய! ஶ்ருணு வேதா³ந்தப்ரத்யாஸந்நதயா ப்ரத²மம் ஸமுத்தி²தாநாம் ஸாங்க்²யாநாம் ஸ்வமதோபந்யாஸப்ரகாரம்।

[illegible]—

கபிலாஸுரி பஞ்சஶிகா²தி³ முநி
ப்ரதிபாதி³த ஸாங்க்²ய மதப்ரவணா꞉।

த்தையுடையவனாகிய, ஆசார்யனைக் காட்டிலும் இந்த லோகத்தில் வேறுபட்டதும் மேல்பட்டதுமான தேவதையை நான் எண்ணவில்லை (ஸாரதீபிகை வ்யாக்யாநம்). அன்றிக்கே ஆசார்யனைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட பரதேவதையாகிய பகவானையும் இந்த லோகத்தில மேல்பட்டதாக நாம் எண்ணவில்லை (ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினி வ்யாக்யாநம்). இந்த நாராயணன் தானே எப்பொழுதும் விடப்படாத தன்னுடைய மஹிமைகளை உடையவனாய்க்கொண்டு (ஸம்ஸாரத்தில்) முழுகி இருக்கிற ஸம்ஸாரிகளை இந்த ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றி விடுவதற்காக எந்த ஆசார்யனுடைய வேஷத்தை அடைகிறானோ. **63**

குரு—மஹாராஜாவே! அழகான பேச்சையுடைய உம்முடைய ஸேனாபதியினால் அடக்கப்பட்ட இந்த எதிரியின் மதத்தில் இருக்கிற வாதிகளுக்குள் சிறந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராக வரட்டும். (சிஷ்யனைப்பார்த்து) ஓ! ஸௌம்ய! வேதாந்தத்திற்கு ஸமீபமாக இருப்பதினால் முதலில் வாதத்துக்காக வெளிவந்திருக்கிற ஸாங்க்யர்களுடைய தங்கள் மதத்தை உபந்யாஸம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை இப்பொழுது கேள்.

இவர்கள் கபிலமுனி, ஆஸுரி, பஞ்சசிகாசார்யர், முதலிய ரிஷிகளால் நிரூபிக்கப்பட்ட ஸாங்க்ய மதத்தில் விச்வாஸத்தை

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂
𑌪𑍁𑌰𑌷𑌂 𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌾𑌵𑍃𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 ॥ 64

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—(𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂) 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌨𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌃 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂)

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌤𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ 65

(𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 ! 𑌭𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ।

𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌷𑍌 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑍌
𑌪𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑍁𑌯𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌰𑌣𑍈𑌃 ।

உடையவர்களாய், ப்ரக்ருதியையும் ஜீவாத்மாவையும் பிரிந்து விட்டு, பாபத்தினுல் மறைக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவர்களாய் பரமாத்மாவைப் படிக்கவில்லை. 64

சிஷ்யன்—(மனதிற்குள்) ஆரம்பிவிக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த வாதத்தில் முதலில் இந்த ஸபையிலிருக்கும் ஜனங்கள் வசப் படுத்தத்தக்கவர்கள். (வெளிப்படையாக)

அழிவில்லாத சாந்தியாகிற தேனுடைய ரஸத்தை அனுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்களாய்ப் பகவானுடைய திருவடிகளாகிற தாமரைப்பூவில் இருக்கும் வண்டுகளைப் போன்றவர்களான (ஸபையிலிருப்பவர்களை) நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஒரே ஊக்கத்தை உடைய மனதோடுகூடிய நான் எப்படி உங்களுக்குக் காதுகளுக்கு அம்ருதம் போன்ற வார்த்தைகளை வெளிபடுத்தக் கடவேனே அப்படி நீங்கள் மிகுந்த அநுக்ரஹத்தைச் செய்யுங்கள். 65

(ஆசார்யனைப்பார்த்து வணக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு) பகவந்! தேவரீருடைய நியமனத்தினுல் முதலில் ஸாங்க்யர்களை நிராகரிக்கிறேன்.

ப்ரக்ருதியினுல் கட்டப்பட்ட உங்களால் ப்ரக்ருதியும் ஜீவாத்மாக்களும் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்களேயானுல் அனேகமான வேத

[illegible]

[illegible] ॥ 66

ஸேநா—தேவ!

[illegible]

[illegible] ॥ 67

ராஜா—பகவந்! [illegible]

குரு:—மஹாராஜ! [illegible]

ங்களுக்கு சிரோபூஷணமான பரமாத்மா என்ன குற்றம் செய்தார்? அனேகமான குயுக்திகளினால் கடினமான ஸ்வபாவத்தை உடைய உங்களால் பகவான் நிராகரிக்கப்படுகிறாரேயானால் உங்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டதையும், திருடர்கள் அபஹரிப்பார்கள். 66

ஸேநா—தேவ!

ஆர்யனாகிய இந்த சிஷ்யரின் வார்த்தையினால் ஸாங்க்யர்கள் ப்ரபஞ்சங்களுக்குப் பதியான பகவானை ஒப்புக்கொண்டு ஒழிந்து போன பரபரப்பை உடையவர்களாய் (இந்தப் பரமாத்மாவை) இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகவோ, இருபத்தாறாவது தத்வமாகவோ, இருபத்தேழாவது தத்வமாகவோ எண்ணுகிறார்கள். 67

ராஜா—பகவந்! இந்த ஸாங்க்யர்கள் பகவானை ஒப்புக்கொண்டவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்களேயானால் உம்முடைய பொறுமைக்குப் பாத்திரர்களான இந்த ஸாங்க்யர்கள் இப்பொழுது வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தின் ஸமீபத்தை அடையட்டும்.

குரு - மஹாராஜாவே! இப்படிச் சொல்லவேண்டாம். ஏனெனில் பகவானை ஒப்புக்கொண்டவர்களான போதிலும் பெரும்பாலும் ஒரே அபிப்ராயத்தை உடைய யோக ஸித்தாந்தத்தில் ஏற்பட்டபடி அளவிடப்பட்ட ஐச்வர்யத்தை உடையவனாக ஈச்வரனை ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் வைக்கப்பட்ட பார்வையையுடைய இந்த ஸாங்க்யர்களுக்குப் பதில்சொல்ல வேண்டியதிருக்கி

ஶ்ருதிவசஸ்ஸு ஸ்தி²தாயாம் ஸித்³தா⁴ந்தே உபநிஷத்³வாதீ ।

ராஜா — ஆதிஷ்டோ ப⁴வதாயம் ஶிஷ்யஶ்ச ஸமயதோ வாக்யேந

ஶிஷ்ய: —

யத³பதே³ யோக³ஶாஸ்த்ரே ஶ்ருதிவிருத்³தே⁴ ப்ரதிஷ்டி²தா: கேசித் ।

ப்ரதிபி³ம்ப³துல்யம் ப்ரவத³ந்தி ப⁴க³வத ஐஶ்வர்யம் ।

ஸ்வாபா⁴விகஜ்ஞாநஶக்திப³லாதி³கு³ணக³ணாந்

ஶ்ருண்வந்த்யேதாந் ஶ்ருதிக³ணிதி ப்ரஷ்டாவிதயா ॥ 68

ஸேநா — தே³வ !

க்ருதம் ஸாங்க்²யக்ருதாந்தஸ்தை²: க்ருபணைரத்ய ஶிக்ஷிதை: ।

கணாத³மதப⁴ங்கா³ய காயமாயம் ஶாஸநம் ॥ 69

ராஜா — நியுக்த ப⁴வதாயம் யதா²ர்ஹம் நிக³மாந்த விபக்ஷபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபாய ।

ருது. ஆதலால் உபநிஷத்தில் ஏற்பட்ட ஸித்தாந்தத்தைப்பற்றி வாதம் செய்கிற இந்த சிஷ்யன் உத்திரவு செய்யப்படட்டும்.

ராஜா - இந்தசிஷ்யர் இப்படிப்பட்ட உம்முடைய வார்த்தையிஞலேயே உத்திரவு செய்யப்பட்டாரல்லவா!

சிஷ்யன் -

யோகமென்று பெயருடைய விருத்தமான சாஸ்திரத்தில் படிப்பை உடையவர்களான இந்தச் சிலர் பகவானுடைய ஐச்வர்யத்தை ப்ரதிபிம்பத்துக்குத் துல்யமாகச் சொல்லுகிறுர்கள். ஜ்ஞானம் சக்தி, பலம், முதலிய குணங்களின் கூட்டங்களை ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டவைகளாகச் சொல்லுகிற உபநிஷத்துக்கள் இவர்களுக்கு வீண் போகாத பதில் வார்த்தை. 68

ஸேநா - தேவ!

தீனர்களாய் இப்பொழுது நிராகரிக்கப் பட்டவர்களான ஸாங்க்ய ஸித்தாந்தத்தில் இருப்பவர்களால் போதும். கணுதருடைய மதத்தைப் பங்கம் செய்வதற்காக இந்த சிஷ்யருக்கு உத்திரவுசெய்யத்தக்கது. 69

ராஜா - இவர் உசிதப்படி வேதாந்தத்துக்கு விருத்தங்களான

शिष्यः — महाराज! यदाज्ञापयति देवः ।

सम्प्रति —

असद्वस्तुसिद्ध्यादिसंकल्पनाभ्यां
श्रुतिप्रक्रियाणामुपेक्षावतश्च ।
उलूकोपदेशव्यपदेशप्रवृत्तैः
कथाशेषितासौ कणादप्रणादैः ॥ 70

गुरुः — (सबहुमानं वीक्षते)

शिष्यः — (सपरिहासम्) आश्चर्यमिदं श्रूयतां महाराजेन ।

राजा — किं तत्?

शिष्यः — एते किल कणचरणमतानुवर्तिनः परमानन्दलक्षणं परमेश्वरसाम्यस्वभावं पाषाणसाम्य

பக்ஷங்களை நிராகரிப்பதற்காக முன்னமேயே உத்திரவு செய்யப்பட்டார்.

சிஷ்யன் - மஹாராஜ! உத்திரவுப்படி அநுஷ்டிக்கிறேன். இப்பொழுது—

இதற்கு முன் இல்லாத வஸ்து உண்டாகிறதுஎன்பது முதலிய அர்த்தங்களைப் புதிதாகக் கட்டுவதினாலும், வேதத்தில் சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அங்கீகரியாமல் விட்டு விட்டதினாலும் கோட்டானுடைய உபதேசம்என்கிற வ்யாஜத்தினால் ஏற்பட்ட கணாதருடைய வார்த்தை கதை மாத்திரம் மிகுதியாகச் செய்யப்பட்டது. 70

குரு - (பஹுமானத்துடன் பார்க்கிறார்)

சிஷ்யன் - (பரிஹாஸத்துடன்) மஹாராஜாவினால், மிகவும் ஆச்சர்யமான இந்தவிஷயம் கேட்கத்தக்கது.

ராஜா—அஃதென்ன?

சிஷ்யன்—கணாதருடைய மதத்தை அநுஸரிக்கிற இவர்கள் பரமானந்தத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைய பரமாத்மாவோடு ஸமமாயிருக்கும் ஸ்வபாவமாகிற மோக்ஷத்தை அங்கீகரியாமல் கல்லு

[illegible]

ராஜா—[illegible]

ஸோநா—தேவ!

[illegible]

[illegible] ॥ 71

ராஜா—(ஸாஶங்கம்) [illegible]

ஶிஷ்ய:—([illegible]) ராஜந்! [illegible]

[illegible]

க்கு ஸமமாக இருப்பதையே ஸ்வரூபமாக உடையது மோக்ஷம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் கும்பகர்ணன்தான் ஜயிக்கிறான். அவனுக்கு சாபமே அநுக்ரஹமாக ஆகவேண்டும்.

ஸோநா—தேவ! இது உண்மையே.

வைநாசிகர்களில் பாதியாகிய இந்தக் காணாதர்கள் * ஆர்யராகிய சிஷ்யரால் நிராகரிக்கப் பட்டார்கள். பிறகு வேதத்தைத் தூஷிப்பவர்களான இந்த வைநாசிகர்கள் நிராகரிக்கத் தக்கவர்கள்.

ராஜா—(ஸந்தேஹத்துடன்) ஆர்ய! யுக்திகளாகிற இந்திரஜால வித்யையில் ஸமர்த்தர்களானபௌத்தர்களை நிராகரணம் செய்வதில் சக்தியுடையவர் ஆகிறீரா?

சிஷ்யன்—(பொறுமையை அடைந்தவரைப்போலே) ஓ! ராஜாவே! உம்மால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட ஒருவனாகிய எனக்கு நிராகாரணம் செய்வதற்கு இவர்கள் போதாதவர்கள்.

அப்படியல்லவா—

---

* வஸ்துக்கள் க்ஷணங்கள்தோறும் நசிக்கின்றன என்று சொல்லுகிறபடியினால் பௌத்தர்கள் வைநாசிகர்கள் என்னப்படுகிறார்கள். அவர்களை அநுஸரிப்பதினால் அவர்களில்பாதி இந்தக் காணாதர்கள் என்றபடி.

𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌭𑌾𑌷𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌂
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌧𑍀𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍋
𑌸𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌹𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 72

𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿—

𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌙𑍍𑌨𑌾𑌗𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌡𑌾𑌃
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।

மூடனாகிய வைபாஷிகன் ப்ரபஞ்சத்தை ஒவ்வொரு நிமிஷம் தோறும் நாசமடைவதாகச் சொல்லுகிறான். ஸௌத்ராந்திகன் புத்தி அனேக விதமாக இருப்பதினால் வெளியில் இருக்கும் வஸ்துக்கள் ஊஹிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறான். யோகாசாரன் இந்த வெளி வஸ்துக்களைப் பொய் யென்று சொல்லுகிறான். மற்றவர்களான மாத்யமிகர்கள் எல்லாவஸ்துக்களையும் அப்படியே பொய்யென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் வார்த்தைகளாலேயே தடுக்கப்பட்டவர்களாய் என் எதிரில் கர்வத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். 72

அப்படியேயல்லவா—

ஒருவர்க்கொருவர் கொம்புகளால் இடித்துக்கொண்டு சண்டைசெய்வதில் ஆசையோடு கூடின புத்தியை உடைய திங்நாகன் * முதலிய மூடர்களே! உங்கள் ஸித்தாந்தப்படி இந்தக்கொள்கை இப்பொழுது அதிகமான ஆபத்தை அடையப்போகிறது. நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள். ** புத்தர் முதலிய உங்கள் மதத்தினர்

---

* திங்நாகன் என்பவன் பௌத்த மதத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்த ஒருவன், 'தந்தாதந்தி' என்பதினால் திக்கஜம் என்கிற பொருளும் புலப்படுகிறது.

** ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஒரு நிமிஷத்திலிருந்து இரண்டாவது நிமிஷத்தில் நசித்து விடுகிறது என்று சொல்லுகிறபடியினால் ஒருவஸ்துவை அறிந்து அதைப்பற்றி அயலானுக்குச் சொல்லும்பொழுது, வஸ்து உண்டாவது ஒரு நிமிஷம், அதை அறிவது ஒரு நிமிஷம், பிறருக்குச் சொல்லுவது ஒரு நிமிஷம், ஆக மூன்று நிமிஷம் அது இருக்கவேண்டிவரு

[illegible]

[illegible]

ஸேநா—[illegible]

எல்லோரும் அறியவேண்டிய வஸ்துவை அறிந்து விசதமாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் நமக்கு ஜயமுண்டாயிற்று, அப்படிக்கு இல்லாமல் போனபோதிலும் மறுபடியும் நமக்கே ஜயமுண்டாயிற்று. ஆகையினால் இப்பொழுது நம்முடைய தூர்யவாத்தியம் வாசிக்கத்தக்கது. 73

ஸேநா—(ஶ்லாகை செய்துகொண்டு) தேவ! சுருக்கமாயும் கம்பீரமாயும் ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாததுமான ஸபையிலிருக்கும் ஜனங்களின் மனதிற்கு த்ருப்திகரமுமான ஆர்யரான சிஷ்யருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு திறமையற்ற இந்த பௌத்தர்கள் திக்குக்கள்தோறும் ஓடுகிறார்கள். ஆனால் மாத்யமிகனென்று ப்ரஸித்தனான இந்த பௌத்த மதத்தின் தலைவனான வீரன் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட தூஷணத்தை அநாதரவு செய்துவிட்டுத் தைர்யம் ஒன்றையே தனக்கு ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளுவதினால் தன்னுடைய பாண்டித்யத்தை ப்ரகாசம் செய்கிறான். ஆகலால் இவன் விசேஷித்து நிராகரிக்கத்தக்கவன். எந்த இவன் இப்படிச் சொல்லுகிறானே—

இறது. வஸ்துவை அறியாமல் சொல்லப்படுகிறதென்றால் அவ்வார்த்தை ப்ரமாணமாகாது. ஆதலால் இரண்டு விதத்தாலும் க்ஷணிகமென்று ஸாதிப்பது முடியாது என்றபடி.

பாஷா வைபாஷிகாணாம் ஶமமநுபவதாத்
  ஸ்வஸ்தி ஸௌத்ராந்திகேப்யோ
யோகாசாரா: ப்ரயோகம் விஜஹது கிமு தை:
  தார்க்கிகைஶ் ஶங்கராத்யை: ।
மித்யாதத்த்வவ்யவஸ்தாவிகடநபடுநா
  தக்ஷேண ஶௌண்டீர்யபாஜா
ஶூந்யாத்வைதவாதீ நிரவதிவிஜய:
  துர்ஜேயோ நிர்ஜிகீஷுர்ஹி ஏத: ॥ 74

ராஜா— ஆர்ய! விஶ்வமித்யாத்வ வ்யவஸ்தாபநே வைதண்டிக பண்டிதம்மந்ய: ஶூந்யவாதீ ஶூந்யதாம் ப்ராபயிதவ்ய: ।

குரு:— பத்ர! ஸாவதாநம் ப்ரதிவதிதவ்யா: ।

வைபாஷிகர்களுடைய வார்த்தை ஶமத்தை அனுபவிக்கட்டும், ஸௌத்திராந்திகர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும், யோகாசாரன் தன் யுக்திகளின் ப்ரயோகத்தை விட்டுவிடட்டும். இவர்களுக்குத் தாஸர்களான சங்கரர் முதலியவர்களால் என்ன ப்ரயோஜனம்? வஸ்துக்கள் பொய்யென்றும் உண்மையென்றும் சொல்லுவதில் தூஷணத்தை உண்டாக்குவதில் அதிகமான சௌர்யத்தினுல் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் (அதாவது ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் பொய்யென்றும் சொல்லமுடியாது, உண்மையென்றும் சொல்லமுடியாது என்று வாதம் செய்வதில் தைர்யமுள்ளவனும்) சூந்யம் ஒன்றே தத்வம் என்று சொல்லுகிற (மாத்யமிகன் என்று பெயருடைய) கபடமில்லாமல் வாதம் செய்வதில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத நான் வந்திருக்கிறேன். 74

ராஜா— ஆர்ய! எல்லாவஸ்துக்களும் பொய்யென்று ஸ்தாபிக்கிறவனும், தன்னைப் பண்டிதனென்று நினைத்துக்கொண்டவனும், விதண்டாவாதம் செய்பவனுமிருக்கிற சூந்யவாதி சூந்யமாயிருக்கையை அடைவிக்கத்தக்கவன்.

குரு— பத்ர! ஸாவதானமாகப் பதில் சொல்லக்கடவாய்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂? 𑌅𑌯𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰 𑌵𑌿𑌘𑌟𑍍𑌟𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌤 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾-
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌚𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿 𑌵𑍈𑌤𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍂𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑌨𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌮𑍌𑌸𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 75

[𑌨𑍇𑌪𑌥𑍍𑌯𑍇]

𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌃 ! 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌃 !

𑌸𑍇𑌨𑌾 — 𑌨𑍈𑌵𑌂 । 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍌𑌗𑌤𑌮𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦 𑌶𑌬𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚

சிஷ்யன்— இந்த விஷயத்தில் ஸாவதானம் வைக்கவேண்டியதென்ன ? இவன் என்னுடைய தாயார் மலடி என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவதை அனுஸரித்த உண்மையில்லாத பிதற்றல்களினால் தனக்கும் பிறந்தது முதல் மரண பர்யந்தம் மௌனமாயிருப்பதை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளப்போகிறான். மேலும்—

ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்ளுவதினால் ஒடிந்துபோன யுக்திகளாகிற ஆயுதங்களினுடைய ஸமூஹத்தினால் போக்கடிக்கப்பட்ட சமத்காரத்தை உடைய விதண்டாவாதம் செய்கிற இந்த மாத்யமிகன் தானே கண்டிக்கப்பட்டான். இந்த விஷயத்தில் (சொல்லவேண்டியது) என்ன மிகுதியாயிருக்கிறது ? ஏதாவது ஒரு தூஷணத்தைச் சொல்லுவது தன்னாலேயே கொல்லப்பட்ட வஸ்துவை உலக்கையால் அடிப்பதற்காக ப்ரயாஸப்படுவதைப்போல் ஆகும். 75

[திரைக்குள்]

பிசாசுகள்! பிசாசுகள்.

ஸேனா— அப்படி இல்லை. இந்த ஜைனர்கள் பௌத்தர்களின் மதத்தை நிராஸம் செய்ததினால் உண்டான ஸந்தோஷம், துக்கம் இவைகளுடன் கூடினவர்களாய் ப்ரத்யக்ஷத்தையும் அனுமானத்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 76
[illegible]

ராஜா—

[illegible]
[illegible] ॥ 77

[illegible]

தையும் ப்ரமாணமென்று ஒப்புக்கொண்டவர்களாய் மூடர்களை வஞ்சனை செய்கிறார்கள்.

(வேறற்றுப்போனதினால்) கொஞ்சம் கொஞ்சம் முளைத்ததான ஸப்தபங்கியை ஏற்படுத்தவேண்டியதற்காக உண்டான விருத்தங்களான உபந்யாஸங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட லஜ்ஜையை உடையவர்களாய் அழுக்கைத்தரித்துக்கொண்ட இந்த ஜைனர்கள் மயில்தோகையைச் சுற்றுவதினாலேயே மூடர்களை வஞ்சனை செய்கிறார்கள். இவர்களை நிராகரிப்பதற்காக இந்த ஆர்யனாகிய சிஷ்யன் அநுமதி செய்யப்படட்டும்.

ராஜா—

இல்லையென்று சொன்னதை உண்டென்று சொல்லுகிறவர்களாயும், உண்டென்று சொன்னதை உடனே இல்லையென்று கூறுக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற இவர்களுக்குத் தங்கள் வார்த்தையைத் தவிர வேறென்ன நிராகரணம் செய்யவேண்டும்? 77

(ஆசார்யனைப் பார்த்து) பகவந்! இவர்களுடைய ஸூர்யனை நிறுத்துவது, கருங்கல்லை வெடிக்கச்செய்வது, பொம்மைகளை வார்த்தை சொல்லும்படி செய்வது முதலிய ஜனங்களை வஞ்சனை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

செய்கிற உபாயங்களுக்கு உம்முடைய அனுக்ரஹமே நிராகரணம் செய்யவேண்டும்.

குரு—மஹாராஜ! இப்படிப்பட்ட வஞ்சனை செய்யுமவர்களுக்கு ராஜாக்களாலேயே சிக்ஷை செய்யத்தக்கது.

சிஷ்யன்— (பரிஹாஸத்துடன்)

புஜிக்கத் தகுந்தவைகள், புஜிக்கத்தகாதவைகள், தன்னுடைய பக்ஷத்தை ஸ்தாபிப்பது, தூஷிப்பது, இது முதலியவைகளில் இந்த மாத்யமிகர்கள் ஒருவிதமான நிச்சயத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று இருக்கும் விரோதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட இவர்களுக்கு வேதமார்க்கத்தைத் தூஷிப்பதினால் வ்ருத்தியடைந்த கோபத்தையுடைய தேவதைகளால் உறுதியாகத்தலையில் முளைத்த மயிர்களைப் பிடுங்குவதினாலேயே சிக்ஷை செய்யப்பட்டிருக்கிறது நிச்சயம். 78

மிகுதிசிக்ஷைதேவரீருக்கும் மஹாராஜாவுக்கும் வசப்பட்டிருக்கிறது.

ராஜா— ஸேநாபதே! ஆ! இவர்களைப்பார்ப்பது மிகவும் கஷ்டம். இவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியும் இடத்திலிருந்து தூரத்தத் தக்கவர்கள்.

ஸேநா— தேவ! உம்முடைய பராக்ரமமாகிய ஸூர்யனால் தடுக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கப்பட்ட பார்வையை உடையவர்களாய்க் கோட்டான்களைப் போலக் காட்டுமனிதர்கள் வஸிக்கும் மரங்களின் பொந்துகளில் அசங்காமல் ஒளிகிறார்கள்.

ராஜா—ஜைனர் முதலியவர்களைப்போல வேதத்தில் சொல்லப்படாத சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாய் தீவ்ரமான வ்ரதத்தை அடைந்து ரிஷிகளைப் பரிஹாஸம் செய்பவர்களாய், ப்ரமதகணங்களைப்போன்றவர்களாய் வேதாந்தத்தைத் தடுக்கிறார்கள் சிலர், இவர்கள் யார்?

குரு— இவர்களும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களாகிற பயிர்களை நாசம் செய்கிறவர்கள். மாடு முதலியவைகளைப்போலத் தூரத்திலேயே துரத்தத் தக்கவர்கள்.

சிஷ்யன் — இவர்கள் தாங்களே தூரத்தில் போய் விடுகிறார்கள். எப்படியென்னில்:—

கபிலர், கணாதர், புத்தர், ஜினர், முதலியவர்களுடைய சாஸ்திரங்களைப் பற்றி ப்ரஸங்கம் செய்வதில் கலகல சப்தம்செய்வதில் பாண்டித்யமுடைய வாதிகள் நழுவிப்போன புத்தியை உடையவர்களாய் இருக்கக்

[illegible]

[illegible] ॥ 79

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கௌதம ரிஷியினிடத்தில் அபராதம் செய்த ஜனங்களை மயக்குவதில் ஸந்தோஷத்தை உடைய ருத்திரனால் எந்த ஆகமம் சொல்லப்பட்டதோ அதில் ஶ்ரத்தை உடையவர்கள் தாங்களே போய் விடுகிறார்கள்.

ஸேநா— தேவ ! இவர்கள் இந்த ஆர்யனாகிய சிஷ்யனுடைய வார்த்தையைப் பொறுக்காதவர்களாய் ஜைனர் முதலியவர்களைப்போல ஒரு வஞ்சனை செய்யக்கூடிய உபாயத்தினால் தங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தில் ஶ்ரத்தையை வ்ருத்தி செய்வதற்காக ப்ரயத்தினம் செய்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில நம்பிக்கை வரக்கூடியதான இந்தக் கார்யத்தைச் செய்கிறார்கள். எத்தையென்னில் :—அகாலத்திலேயே மழையை வர்ஷிக்கிறார்கள்.

[திரைக்குள்.]

ஓடுங்கள்! ஓடுங்கள்.

ராஜா— என்ன ? என்ன ? (என்று பார்க்கிறார்).

ஸேநா— வேறொன்றுமில்லை.

கண்களுக்கு மையினால் செய்யப்பட்ட வத்தியாயும், மின்னலாகிற நடிக்குத் திரைகளாயும், ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும் கங்காநதிக்கு

[illegible] ॥ 80

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

([illegible])

[illegible] ?

[illegible] ?

யமுனையாகவும், ஆகாசமாகிற ஸமுத்திரத்துக்குக் கரையில் உண்டாகிய பச்சலைமரக்காடாகவும், வர்ஷாகாலமாகிற ஸ்திரீகளின் தலைமயிராகவும், கிழக்குத் திக்காகிற ஸ்திரீயை அலங்கரிப்பதற்குக் கஸ்தூரியாகவும், மன்மதனாகிற யானையினுடைய கொழுப்பினால் உண்டான மத ஜலங்களின் பெருக்காகவும் இருக்கிற மேகங்களின் வரிசை வ்ருத்தியடைகிறது. 80

மேலும்—

புதிதாக மலர்ந்து கொண்டிருக்கிற அரும்புகளினால் நிறைந்திருக்கிற கடப்பைமரத்தின் காட்டில் இருந்து அஸாதாரணமாக உண்டாகிற அம்ருதம்போன்ற தேனின் வாஸனையினுடைய ஸாராம்ஸத்தை எடுத்துக் கொண்டவைகளாயும், யானைகளால் ப்ரீதியுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாயும், மழையின் தாரைகளால் நனைக்கப்பட்ட பூமியின் வாஸனையையுடையவைகளாயும் இருக்கிற பெருங்காற்றின் கொழுந்துகள் அந்த மேகங்களின் ஸமூஹங்களிலிருந்து வீசுகின்றன. 81

[எல்லோரும் பரபரப்பு, ஆச்சர்யம் இவைகளுடன் பார்க்கிறார்கள்.]

ராஜா— பகவன்! இவர்களுக்குப் பதில் இருக்கிறதா?

குரு— நம்மால் ப்ரயத்தினம் செய்யவேண்டியது என்ன இருக்கிறது?

𑌸 𑌕𑍈𑌟𑌭𑌤𑌮𑍋𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌤𑍂𑌲𑌝𑌂𑌝𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑌨𑍇𑌮𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌜𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌧𑌯𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌪𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌃 ॥ 82

(𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 ।

𑌗𑍁𑌰𑌵𑌃 — 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ?

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 ! 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾 𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌶𑌣𑌜𑌰𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪

கைடபனுகிற இருட்டுக்கு ஸூர்யனுகவும், மதுவாகிற தூசிக்குப் பெருங்காற்ருகவும், ஹிரண்யனுகிற மலையைப் பிளந்தவராகவும், முறிக்கப்பட்ட காலநேமி என்கிற மரத்தை உடையவராயும், இதில் அநேகம் சொல்லி என்ன? தன்னை அடைந்தவர்களின் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை முஷ்டியில் பிடித்து ஸாப்பிடுகிறவராயும் இருக்கிற அந்தப் பகவான் தானே இந்தக் கபடமான கார்யங்களைப் போக்கடிக்கிறவராக ஏன் ஆகமாட்டார்? 82

(எல்லோரும் ஸந்தோஷம், ஆச்சர்யம் இவைகளுடன்) இந்தத்திக்குகளும் மூலைகளும் தெளிந்துவிட்டன.

குரு— பக்தர்களிடத்தில் ப்ரீதியையுடைய பகவான் ப்ரஸந்நனுயிருக்க எது தான் ப்ரஸாதத்தை அடையாது?

ராஜா— பகவந்! ஸாத்வத ஶாஸ்திரத்தை அத்யயனம் செய்தவர்களாயும், வேதாந்த வாதிகளுடன் ஒரே அபிப்ராயத்தை அடைந்தவர்களாயும், சவட்டைக் கோரைகளைப் போல ஸாரமில்லாத அநேக விதங்களான வித்யைகளாகிற பிதற்றல்களிலிருந்து பராங்முகமாகச் செய்யப்பட்ட மனதை உடையவர்களாயும் வெளியிலும் உள்ளிலும் ஶுத்தியை உடையவர்களாயும், ஶ்வேத த்வீ

வாஸிந ஐவ ஶாஷம் யவஃ வாராஷா ஷாஜிரா ஜௌவதிஷ
தீம் வஸிஷதிராவஜிமதிஷஜீ ।

கவிவ—

வாகவொராஷ வூதாஸத்ரா விராக்ஷ வூயழநா
ஷுமிரகொநாவாஷாநாதெஷ ரவாஸ ஃரொநாரயாஃ ।
நகதி திவிஷதமொஷ் நாய வூஹாவ ஸஜீக்ஷயா
ஜஹதி தழெர ரா நாமொவம் வரஷூர ஜீவிதாஃ ॥ 83

கிசெகதூதெ வூதிவக்ஷவ்ராயஷ்ஸ ?

குரு:—(ரிஜஸ்ா நாரொஹாஸயாஸ கணெளவியாய) நவா

ந வயா ।

நவாயஃ வூதிரொயொ வா வெஷஸாக்ஷதயொ கிஷ்யஃ ।
க்ஷூவுரா தஜஹொவாயஷ்ஶூதெந்ரா ஸிவ வரிக்ஷொகெஃ ॥ 84

பத்தில் வஸிப்பவர்களைப் போல ஶாபத்தையே விரும்பினவர்களாயும் இருக்கிற இந்தப் புருஷர்கள் இந்த உபநிஷத்தைச் சேர்ந்த ஸபையை அடைய விரும்புகிறார்கள். மேலும்—

பகவானோடுள்ள ஸம்பந்தத்தினால் விடப்பட்ட ஸாமாந்ய ஜனங்களை உடையவர்களாயும், அந்தப் பரமாத்மாவினுடைய அபிகமனம், உபாதானம் முதலிய ஆராதனங்களினால் வீண்போகாத ஆசையுடையவர்களாயும் ஒருவருக்கொருவர் ப்ராணனைப் போல ப்ரீதியையுடையவர்களாயுமிருக்கிற இவர்கள், தேவதைகளின் கூட்டங்கள் தங்களிடத்தில் நமஸ்காரம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுதும் பகவானுடைய ப்ரபாவத்தை யோசிப்பதினால் கர்வத்தினால் உண்டான ஆடம்பரத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். 83

இவர்களுடைய மதத்தில் உமக்கு ஏதாவது பதில் சொல்ல வேண்டியதிருக்கிறதா?

குரு— (தலையை அசைத்துக் கொண்டு காதுகளை மூடிக்கொண்டு) இல்லை, இல்லை.

வேதத்திற்கும் ஸாத்வத ஶாஸ்திரத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்

[illegible]

[illegible]

று, ஒன்றினால் மற்றொன்றை இல்லை யென்பதும், இவைகளை விகல்பமாகச் சொல்லுவதும் இல்லை. விவேகிகளால் வேதவாக்யங்களுக்குப்போல குத்ருஷ்டிகளுக்கு உண்டான அந்த விரோதப்ரமம் பரிஹரிக்கத் தக்கது. 84

சிஷ்யன்— அதை நான் இப்பொழுது தடுக்கிறேன். பரமாத்மாவினால் செய்யப்பட்ட பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரத்தில் மற்ற தந்திரங்களைப் போலச் சிற்சில இடங்களில் தோஷம் உண்டென்று உத்ப்ரேக்ஷை செய்கிற பண்டிதம் மன்யர்கள் இதைக் கேழ்க்கட்டும்.

தோஷம் இல்லாத தர்க்க மார்க்கத்தின் கரையை அறிந்தவர்களான நம்போலியர்களையுடைய க்ருதயுகத்தைச் சேர்ந்த வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தில் அடி வைத்தவைகளாய் (அதாவது அந்த ஸித்தாந்தத்தை அனுஸரித்தவைகளாய்) எல்லா வேதங்களுடைய ஸாரார்த்தத்தை அறிந்தவராயும் சிரக்கம்பம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற கருடனுடைய விளையாட்டுக்காகச் சாற்றப்பட்ட குண்டலங்களாயிருக்கிற (ஸர்ப்பங்களின்) தலைகளில் இருக்கிற மாணிக்கங்களின் ஒளிகளினால் ஆலத்தி வழிக்கப்படுகிற பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரங்கள் பக்ஷபாத மில்லாத மஹரிஷிகளைக் குறித்து ஏறட்டும் (அதாவது அவர்களால் ப்ரமாணங்களென்று அங்கீகரிக்கப்படட்டும்). 85

எல்லா வேதங்களைப் பிரிப்பதிலும் ஆசையுடையவராயும்

ஸ்வமதிமதித ஶ்ருதிஸிந்து ஸமுதித மஹாபாரத ஸுதா4 தீ3தி4திகா நிரவஶேஷ ஶமித பு4வநப4வந திமிரேண பா3த3ராயணேந ப4க3வதா நாராயணேந।

தத்2ய—

ஸ்வதஸ்ஸர்வப்ரேக்ஷீ ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்த்ராண சரண:
ஸ்வஸம்ஶ்ரித்யாநஸ்மாந் அவிதுமநக4ம் தந்த்ரமக்ருத।
இத3ம் ஶ்ரேய: புண்யம் ஹிதமித3மிதீவ வ்யவஸிஶந்
முநி: பாராஶர்ய: ப்ரகடயதி மாநத்வமகி2லம்॥ 86

ஸநா—தே3வ! அபர இவாயம் பாராஶர்ய: பாஞ்ச
ராத்ரம் ப்ரதிஷ்டா2பிதவாந்।

ன்னுடைய புத்தியாகிற மத்தினுல் கடையப்பட்ட வேதங்களா
ற ஸமுத்திரங்களிலிருந்து உண்டாகிய மஹா பாரதமாகிற சந்
ரனுடைய நிலவினுல் மிகுதியில்லாமல் போக்கடிக்கப்பட்ட உல
ங்களாகிற வீட்டிற்குள் இருக்கிற இருட்டை உடையவராயுமிரு
கிற பகவானுகிய நாராயணனுடைய அவதாரமாகிய பாதராயண
ஹரிஷியினுல் பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரம் ப்ரமாணம் என்பது
ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அதில்—

தானே எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறவராயும்,
னேகம் வேதங்களுக்குக் கிரீடம் போன்ற தன்னுடைய திருவடி
ள உடையவராயும் இருக்கிற பகவான் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்
ளாகிய நம்மைக் காப்பாற்றுவதற்காக தோஷமில்லாத யாதொரு
ந்த பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரத்தைச் செய்தாரோ இதுவே
ரேயஸ்ஸு, இதுவே ஶர்மம், இதுவே மஹா புண்ணியமா
து, இதுவே மிகவும் நன்மை என்று நிரூபிக்கிற பராசர மஹ
ஷி குமாரராகிய வ்யாஸரிஷி அந்த ஶாஸ்திரம் முழுமையும் ப்ர
ணமென்று ப்ரகாசம் செய்கிறார். 86

பநா—தேவ! இந்த சிஷ்யர் இன்னொரு வ்யாஸரைப்போலப் பாஞ்
சராத்திர சாஸ்திரத்தை ஸ்தாபித்தார்.

ராஜா—பகவந்! குருகுமாரிலமதாநுஸாரிண: கிமேதே நிரஸநீயா பவச்சிஷ்யேண?

குரு:—மஹாராஜ! வேதரக்ஷணப்ரவ்ருத்தா வேதாந்தபஹிஷ்க்ருதா மீமாம்ஸகா: தோஷயிதவ்யா பீஷயிதவ்யாஸ்ச।

ஶிஷ்ய:—(ஸாவஹாஸம்)

> நிர்தோஷேஷு ப்ரதிஷ்டேஷு நிகமாந்தேஷு ஸத்ஸ்வபி।
> கதம் ஸதஸி மீமாம்ஸா கபந்தோ நந்த்யதே॥ 87

ஸகலவைதிகஸதஸ்ஶிகாமணீநாம் உபநிஷத்விதாம் நிர்ணய:। பாபவத்பரித்யக்தகாம்யகர்மாண: நித்யநைமித்திககர்மாநுஷ்டாநதத்பரா விஷ்ணுபக்தாஸ்ச ஸந்து இதி। அத ஏவ கர்மப்ரஹ்மமீமாம்ஸயோ: ஏகஶாஸ்த்ர்யம் ஆசக்ஷதே ஸந்த:।

ராஜா—பகவந்! குரு, குமாரிலன் இவர்களுடைய மதத்தை அனு ஸரித்த இந்த மீமாம்ஸகர்கள் உம்முடைய சிஷ்யரால் நிராகரிக்க வேண்டியவர்களா?

குரு—மஹாராஜ! வேதத்தைக் காப்பாற்றுவதில் ப்ரவ்ருத்தித்தவர்களாயும், வேதாந்தத்தை விட்டவர்களாயும் இருக்கிற இந்த மீமாம்ஸகர்கள் ஸந்தோஷப்படுத்தவும் தக்கவர்கள், பயமுறுத்தவும் தக்கவர்கள்.

சிஷ்யன்—(பரிஹாஸத்துடன்)

இவர்கள் ஒரு தோஷமுமில்லாத வேதாந்தங்கள் இருக்க இந்த ஸபையில் மீமாம்ஸா ஶாஸ்திரத்தின் தலையில்லாத உடலை எப்படி அங்கீகரிக்கிறார்கள்? 87

எல்லா வைதிகர்களுடைய ஸபைகளுக்கு சிகாமணிகளாய் வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்களான பெரியோர்களின் நிர்ணயம் இதுவல்லவா? பாபத்தைப்போலக் காம்ய கர்மங்களை விட்டவர்களாயும், நித்யங்களாயும், நைமித்திகங்களாயும் இருக்கிற கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதில் ஆசையுள்ளவர்களாயும், விஷ்ணு பக்தர்களாயும் இருக்கவேண்டும் என்று. ஆகையினாலேயே பெரியோர்கள் கர்ம

[illegible]

[illegible]

[illegible] 88

மீமாம்ஸை, ப்ரும்ம மீமாம்ஸை, இவை இரண்டும் ஒரே ஶாஸ்திரம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன்) பகவந்! (ஆசார்யர்களிடத்தில்) கேட்டபடியும், தன்மனதில் நினைத்திருக்கிறபடியும் நிரூபித்து தன்னுடைய பக்ஷத்தைக் காப்பாற்றுகிறவராயும், எதிரிகளின் பக்ஷத்தை நிராகரித்தவராயும், வேதாந்தங்களுக்குக் கஷ்டத்தைப் பரிஹரித்தவராயும் இருக்கிற உம்முடைய சிஷ்யரால் தூண் நாட்டுவதைப்போல உண்மையான ஜ்ஞானம் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டது. அப்படி இருந்த போதிலும் வேதவிசாரமென்கிற கவசத்தைத் தரித்தவர்களாயும், வேதபாஹ்யர்களுடைய வழியைவிடாதவர்களாயும் இருப்பவர்களுக்கு எப்படிப் பரிஹாரம் செய்வது?

குரு—(மனதிற்குள் பரிஹாஸத்துடன்)

தெய்வத்தின் தைர்யத்தினால் வேதமார்க்கத்தை விட்டவர்களாயும், பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவார்த்தை உடையவர்களாயும், தங்கள் தங்கள் பத்னிகளால் கொண்டாடத்தக்க தங்களுடைய மதத்தில் ஆசையினால் நிறைந்த புத்தியையுடையவர்களாயும் இருக்கிற இந்த ப்ரதிவாதிகளின் அஹங்காரத்தைத் தாங்குவதற்குப் பூமி எப்படி பலக்தி உடையதாகும்? 88

[illegible]

[illegible] ॥89

[illegible]

சிஷ்யன்—மஹாராஜ! இவர்கள் வேதபாஹ்யர்களை நிராகரித்ததினுலேயே அடியற்றவர்களல்லவா ?

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் மூன்று வேதங்களாகிற ஸிம்மாஸனத்தை அடைந்திருக்கும்பொழுது பௌத்தர்களுடைய வார்த்தை தானே நழுவி விடுகிறது; கபிலருடைய வழி எங்கேயோ ஓரிடத்தில் ஒளிந்துவிட்டது; கணதருடைய வார்த்தை நாசமடைந்துவிட்டது; ப்ரும்மா, ருத்திரன் இவர்களுடைய வார்த்தைகள் வாஸனையை (அதாவது பெருமையை) அடையவில்லை; குமாரிலருடைய மதத்தை அனுஸரித்தவர்களின் வார்த்தை குறைந்து விட்டது; குருவின் மதம் மிகவும் தூரத்தில் தள்ளப்பட்டது; சங்கரர் முதலியவர்களைப் பற்றி என்ன ஸந்தேஹம் (அவர்களுடைய மதம் நிராகரிக்கப்பட்டதென்பதைப்பற்றி ஸந்தேஹிக்கவேண்டுமோ? அதாவது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றபடி). 89

அப்படிக்கில்லாமல் போனல் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற அனேகம் விதங்களான கல்பனைகளாகிற அலைகளின் கலஹங்களினுல் உண்டாக்கப்பட்ட இன்னதென்று நிருபிக்கமுடியாத விகல்பங்களின் உபத்திரவத்தினுல் ஸித்தியை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்களை மயக்குவதில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கிற இவர்களை நிராகரிக்கிறேன்.

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(கையைத் தட்டிக்கொண்டு சிரித்துவிட்டு)

இவர்கள் நான் இதுவென்கிற பதங்களுக்கு அர்த்தமாகாத ஒருவஸ்துவினிடத்தில் அவித்யையின் மஹிமையினுல் ஆகாசத்தில் கந்தர்வபட்டணம் (இந்திரஜால வித்யையினுல்) தெரிவதைப்போல இந்த லோகம் ப்ரமிக்கப்படுகிற தென்று சொல்லுகிருர்கள். இப்படிச்சொல்லும் இவர்கள் விந்த்ய மலையைக் காட்டிலும் அதிக உறுதியுடையவைகளாயும், வீண்போகாதவைகளாயும் இருக்கும் விரோதங்களினுல் மலடியின் பிள்ளையாகிய ராஜாவுக்கு வந்திபட்டுக்களாய் இருக்கு மவர்களின் கூட்டத்தில் சேர்க்கத்தக்கவர்கள் (அதாவது இவர்கள் சொல்வது. எல்லாம் ஆரம்பம் முதல் அஸங்கதமாயிருக்கிறது என்றபடி).

மேலும்— 90

பொருமையில்லாத நீங்களே (மேலேசொல்லப்போகிற விஷயத்தை) அறியவேண்டியது. நல்லகுணங்களை உடையதாயும், தோஷமில்லாததுமாகிய ப்ருஹ்மம் ஆராதிக்கத்தக்கது என்கிற மார்க்கம் ஒருவிசேஷமில்லாதது ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லுகிற இவர்களாலும் முதலில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வஸ்துவின் ஸ்திதி

[illegible]

இதை ஒன்றையே முடிவாக உடையதாகில் ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தமான நிர்க்குண மென்கிற வார்த்தையை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்கிற கர்வத்தினுல் சண்டைசெய்வது தோஷத்தோடு கூடியதாகும். (அதாவது ஸூத்திரங்களில் எல்லாவற்றையும் அறிதல் ஆநந்தம் முதலிய எல்லாக்குணங்களும் ப்ரும்மத்துக்கு உண்டென்று நிரூபித்து குணோபஸம்ஹார பாதத்தில் (ஶாரீரகஸூத்திரம், மூன்றும் அத்யாயம் மூன்றும் பாதத்தில்) எந்தெந்த வித்யையில் எந்தெந்த குணங்கள் உபாஸ்யங்கள், எவை விடத்தக்கவைகள், எவை சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்கவைகள் என்று விசாரித்திருப்பதினுல் அதில் உபாஸிக்கத் தக்கதாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ரும்மம் ஸகுணமென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவஶ்யம். இப்படி ஏற்பட்டபிறகு முதலில் நிஶ்சயம் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்துக்கு விரோதமில்லாமல் நிர்குண வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும். என்பது உபக்ரமாதிகரண ந்யாயத்தினுல் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயம். அதைவிட்டு முதலில் சொல்லியதற்கு விருத்தமாக ப்ரும்மம் நிர்குணம் என்று ஸ்தாபிக்க ஆரம்பிவிப்பது அனேகத் தோஷங்களுடன் கூடியதாகும் என்றபடி). 91.

ஆதலால் இந்திரஜித்தைப் போல உண்டாக்கப்பட்ட உலகத்தை மயக்குவதை உடையதாயும் ருத்திரனுல் அல்லது சங்கராசார்யரால் கொடுக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற ஒரு மாயையாகிற தந்திரத்தினுல் அன்றிக்கே கபடஶாஸ்திரத்தினுல் தன்னேடு ஸமமாக எதிர்த்து நிற்பவர்களுக்கு யுத்தத்தில் அதிகப் பீடையைச் செய்கிறவர்களையும் அன்றிக்கே ஸமாநாதி கரண வாக்யங்களுக்கு ஸரியான அர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லு

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌹𑌨𑍍𑌤 ! 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 ।

𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿—

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌪𑍁𑌃
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤 ॥ 92

𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌚𑌰𑌵𑌂𑌶𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾

கிறவர்களாயும், இருட்டில் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறவர்களாயும், அன்றிக்கே தமோகுணம் நிறைந்த ப்ரவ்ருத்தியைச் செய்பவர்களாயும், எப்பொழுதும் ஒரு நிலையில்லாத ஸ்வபாவ முடையவர்களாயும் இருக்கிற கலி யுகத்தில் உண்டாகிய ப்ரும்ம மீமாம்ஸகர்களாகிய இவர்களை நிராகரிப்பதற்காக லக்ஷ்மணாசார்யர் அவதாரம் செய்தார் என்பது உசிதந்தானே. பௌண்ட்ரக வாஸுதேவன் போன்ற அத்வைதிகளான இவர்களால் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட எப்பொழுதும் முக்தன் என்கிற வார்த்தையும் இவர்களுக்கு எப்பொழுதும் வாதத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கையை, அதாவது வாதத்தில் இவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதை, அன்றிக்கே இந்த வார்த்தை ப்ரஸங்கத்திலிருந்து எடுபட்டது என்பதை உண்டாக்குகிறது.

எப்பொழுதும் தோஷங்களினால் விடப்பட்டவனையும் வேறொரு விசேஷங்களோடு சேராத ஸ்வரூபத்தை உடையவனையும் இருக்கிற ஆத்மாவிற்குப் புதிதாக ஒரு மோக்ஷத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ரும்ம விசாரத்தில் ப்ரயத்னத்தையு முடைய இவன் கனவில் கண்ட புஷ்பத்தினுடைய தேனுக்கு வேறொரு ருசியை உண்டு பண்ணுவதற்கும் சக்தி உடையவனுவான் என்று நினைக்கிறேன். 92

ராக்ஷஸர்களின் வம்சத்துக்குப் பந்துக்களாயிருக்கிற இந்த * ராஹு

* ஒரே சாஸ்திரமாகிய பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளில் முன் பாகத்தைத் தள்ளிப் பின் பாகமாகிய வேதாந்த பாகத்தை மாத்திரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மீமாம்ஸகர்களுடைய இந்த ஸ்வபசாபிக்ஷுக ந்யாயம் * எல்லோராலும் அறியத்தக்கது. எந்த இந்த அத்வைதிகள் வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை விட்டவர்களான பாஹ்யர்களை நிராகரிக்கிறார்கள். தாங்களுமே வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆதலால் ஸபாகம்ப மென்று சொல்ல வந்த மூடபுருஷனால் சொல்லப்படுகிற பஸாபங்கம் என்னும் வார்த்தையைப்போலப் பரிஹாஸம் பண்ணத் தகுந்த வார்த்தையையுடைய இவர்களை நிராகரிப்பதிலும் நாம் வெட்கப்படுகிறோம். மூன்று லோகங்களையும் ரக்ஷிப்பதிலேயே ப்ரயத்தினம் செய்து கொண்டிருக்கிற வேதங்களோவெனில் இவர்களை நிராகரிக்கின்றன. சித் அசித் ஈஸ்வரன் என்கிற தத்வங்களின் உண்மையை அபலாபம் செய்கிற இந்தக் கலியுக ஸந்யாஸிகளுக்கு நித்யா நித்ய வஸ்து விவேகம் முதலிய நான்கு வித ஸாதனங்கள் †

ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால் ஒரு சரீரத்தின் தலைமாத்திரமாகிய ராஹுவைப் போன்ற வேதாந்தத்தை அங்கீகரித்தவர்களாகையால் அத்வைதிகள் ராஹுமீமாம்ஸகர்கள் என்னப்படுகிறார்கள்.

* வீட்டில் வந்த பிச்சைக்காரனுக்குப் பிச்சை இல்லை என்று நாட்டுப் பெண் சொல்லியனுப்பியதை ஸஹியாத மாமியார், இல்லை என்று சொல்ல அவளுக்கு அதிகாரம் இல்லை, இங்குவா, நான் இல்லை என்று சொல்லுகிறேன், நீ போகலாம், என்று சொல்லி அனுப்பினாளாம். அந்த ந்யாயம்போல் என்றபடி.

† நான்கு ஸாதனங்களாவன - நித்யா நித்ய வஸ்து விவேகம், ஶமதமாதி ஸாதனஸம்பத்து, இஹாமுத்ரபல போகவிராகம், முமுக்ஷுத்வம் என்பவை. அதாவது நித்யமான வஸ்து அநித்யமான வஸ்து

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍, 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂, 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ।

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌭𑌦𑍍𑌰! 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣?

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌾𑌮𑌿 ।

𑌯𑌦𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌯𑌾𑌦𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍌
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑍌 ।
𑌅𑌪𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃
𑌅𑌨𑍃𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑌣 𑌪𑌾𑌟𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 ॥ 93

இருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்களே. அதுவும் உண்மையானது இல்லாதது இவைகளின் பகுத்தறிவில்லாமை, ராகம் த்வேஷம் முதலிய ஸாதனங்கள் நிறைந்திருக்கை, லௌகிகங்களாயும் வைதிகங்களாயும் இருக்கிற கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதில் ஆசையில்லாமை, ஸம்ஸாரஸுக துக்கங்களையே அனுபவிப்பதில் ஆசை உடையவனா யிருக்கை, என்று இப்பொழுது அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பதை அனுஸரித்து மாற்றி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பெரியோர்கள் பரிஹாஸம் செய்கிறார்கள்.

குரு—பத்ர! இவ்விடத்தில் அதிக விஸ்தாரமாகச் சொல்லி என்ன ப்ரயோஜனம்?

சிஷ்யன்—பகவந்! மற்றொரு பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கின்றேன்.

பாஸ்கரர், யாதவப்ரகாசன், இவர்கள் வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தின் தாத்பர்யத்தை நிஸ்சயிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டார்களேயானால் பொய் பேசுவதில் உண்டான ஸாமர்த்யத்தில் சிறந்தவர்களான மற்றவர்களால் என்ன குற்றம் செய்யப்பட்டது? 93

இவைகளின் பகுத்தறிவு, சாந்தி தாந்தி முதலிய ஸாதனங்கள் நிறைந்திருக்கை, இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உண்டாகும் பலத்தை அனுபவிப்பதில் ஆசை இல்லாமை, மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனாயிருக்கை என்றபடி. இவை வேதாந்தவிசாரம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

அத ஏவ நிர்குண ப்ரஹ்மவாதினாம் ப்ரச்சன்னபௌத்த ப்ரஸித்திவத் யாதவப்ரகாஶபாஸ்கரயோரபி ஜைனகந்தி வேதாந்தி நாமதேயமனுஶ்ரூயதே । அஶேஷோபநிஷத்ஸாரரஹஸ்யம் ।

மிதோ பேதம் தத்த்வேஷ்வபிவததி பேதஶ்ருதிரதோ
விஶிஷ்டைக்யாதைக்யஶ்ருதிரபி ச ஸார்த்தா பகவதீ ।
ததர்த்தத்ராணார்த்தம் நிகிலஜகதந்தர்யாமிதயா
நிரீஶோ லக்ஷ்மீஶ: ஶ்ருதிபிரபராபி: ப்ரணிகத்யதே ॥ 94

ராஜா—ப்ரஹ்மந் !

தத்த்வாசாரோபயப்ரஷ்ட பாஷண்ட கணஸங்குலா: ।
க்ஷிதிர் பவதி காமேயம் க்ஷிதிநா ஸம்ப்ரதி கயா ॥ 95

ஆதலால் ப்ருஹ்மம் நிர்குணம் என்று சொல்லுகிற அத்வைதிகளுக்கு ப்ரச்சன்ன பௌத்தர் என்கிற ப்ரஸித்தியைப்போல இந்த யாதவ ப்ரகாச பாஸ்கரர்களுக்கும் ஜைனகந்தி வேதாந்திகள் என்கிற பெயரை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். எல்லா உபநிஷத்துக்களுக்கும் சேர்ந்து முக்யமான ரஹஸ்யார்த்தம் இது—

பேத ஸ்ருதிகள் * தத்வங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று இருக்கும் பேதத்தைச் சொல்லுகின்றன. ப்ரமாணங்களுக்குள் சிறந்ததான ஐக்ய ஸ்ருதியும், சேர்ந்த வஸ்து ஒன்றாதலால் அர்த்தத்தோடு கூடியது. இந்த அர்த்தங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக எல்லா லோகங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயும் தனக்குமேற்பட்ட ஒரு ஈஸ்வரன் இல்லாதவனாயும் இருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு பர்த்தாவாகிய நாராயணன் மற்ற ஸ்ருதிகளினால் சொல்லப்படுகிறான். 94

ராஜா—ப்ருஹ்மந் !

தத்வங்கள், ஆசாரங்கள், இவை இரண்டிலுமிருந்து நழுவிப்போன பாஷண்டிகளினுடைய கூட்டங்களினால் நிறைந்த இந்தக்

---

* பேத ஸ்ருதியாவது சித், அசித், ஈஸ்வரர்களை வெவ்வேறு என்று நிரூபிக்குமவை. இவ்வுலகத்தில் இருக்கும் தத்வம் ஒன்றே, அனேக தத்வங்களில்லை என்னுமது அபேத ஸ்ருதி. மற்ற ஸ்ருதிகளாவன அந்தர்யாமி ப்ராம்மணம் முதலியவை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 96

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 97

ாலம் மிகுந்த ஸாமர்த்தியஸாலியான உம்மால் இப்பொழுது புண்ய
டையதாக ஆகிறது. 95

ிஷ்யன்—மஹாராஜ! இதெல்லாம் பகவானாகிய ஆசார்யனுடைய
அனுக்ரஹத்தினால். இப்பொழுது—

கணாதர்களுடைய ந்யாயங்களாலும், கபிலருடைய கல்பனைகளா
ற நாடகங்களினாலும், குமாரிலருடைய ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்த
ான வார்த்தைகளினாலும், குருவின் க்ரந்தங்களாகிற முடிச்சுகளினா
லும், பௌத்தர்களினுடைய அனேகம் விதமான கதைகளினாலும்,
ந்த மதத்தை அனுஸரித்தவர்களுடைய பிதற்றல்களினாலும் வஞ்
னை செய்யப்பட்ட இந்த லோகம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீபாஷ்யம்
தலிய க்ரந்தங்களினால் உயர்ந்த குணங்களை உடையதாகச் செய்யப்
ட்டது. 96

மேலும்—

பகவானுடைய திருவடிகளில் உண்டாகிய விஸ்வாஸமாகிற ஆம்
ல் காட்டுக்கு நிலவுபோன்றவைகளாயும், தங்களுடைய ஸித்தாந்தங்க
ாகிற இருட்டில் ஸ்திரமான ஸந்தோஷத்தை உடைய துஷ்டவாதிக
ளின் கூட்டங்களாகிற கோட்டான்களின் பார்வைக்கு ஸூர்யோத
ம்போல் பயங்கரங்களாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய க்ரந்
ங்கள் ஒருவராலும் கலக்க முடியாத மோக்ஷத்தில் ஆசையை
ண்டாக்குகின்றன. 97

[illegible]

[illegible]

[illegible] 98

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 100

[illegible]

[illegible]

ஸேநா—தேவ !

மிகவும் ஸ்வாதீனமாகிய வாக்கின் வ்யவஹாரத்தை உடையவரா யும், வாதமாகிற யுத்தத்தில் மஹாரதராயும், எதிரிகளான வாதிகளை நிராகரித்தவராயும் இருக்கிற இந்த சிஷ்யர் ஸம்மானத்தை அடையத் தகுந்தவராகிறார். 98

சிஷ்யன்—ஸேநாபதே !

ஆசார்ய ஸ்ரேஷ்டருடைய அனுக்ரஹத்தினாலும், இந்த மஹா ராஜாவின் க்ருபையினாலும், உம்முடைய இப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷத் தினாலும், நான் ஸம்மானத்தை அடைந்தேன். 99

ராஜா—பகவந்! இந்த ஸேநாபதி ப்ரியமானதும், ஹிதமானதுமான வார்த்தையையே சொல்லுகிறார். ஆதலால்—

ப்ரத்யக்ஷமாக எல்லாருடைய கண்ணுக்கும் எதிரில் ஸபையில் ஜயித்தவராயும், ஒரே விதமான ஆசார்ய பக்தியினால் அலங்கரிக்கப் பட்டவராயும் இருக்கிற இந்தத் தேவரீருடைய சிஷ்யரைப் பஹு மானம் செய்வதற்கு விரும்புகிறேன். 100

சிஷ்யன்—மஹாராஜ! பகவானாகிய இந்த ஆசார்யனே ஸம்மானத்தை அடைய அர்ஹராகிறார்.

குரு—என்னுடைய உத்திரவினால் நீயும் (அப்படியே அர்ஹனாகிறாய்).

ராஜா — [illegible] !

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[[illegible]]

[illegible] — [[illegible]]

ராஜா — *பகவந் !*

இவர் வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தார், இவரால் தத்வ ஜ்ஞானம் மிகவும் உறுதியாய் உண்டாக்கப் பட்டது (என்று) திக்குகள்தோறும் அழகான ஶப்தத்தை யுடைய டிண்டிம வாத்யம் அடிக்கத்தக்கது என்கிற இது தைவாதீனமாக முன்னாலேயே என்னால் உத்திரவு செய்யப்பட்டது. ரஸம் ஒன்றுமில்லாமல் உபந்யாஸம் செய்வதில் அப்யாஸத்தினால் உண்டாகிய ஸாமர்த்தியத்தினால் க்ரூரமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற எதிரிகளான வித்வான்களுடைய மண்டை எலும்பில் குட்டுகிறதாகிற விளையாட்டை உடைய தங்க மயமான கடகத்தை இந்த சிஷ்யர் தமது இடது காலில் தரிக்க வேண்டும். 101

[என்று சொல்லிக்கொண்டு கடகத்தைக் கொடுக்கிறார்.]

சிஷ்யன் — *[ஆசார்யனைப் பார்க்கிறார்.]*

குரு:—பவது । அலங்கநீயா கலு ராஜாஜ்ஞா ।

ஶிஷ்ய:—யதாஜ்ஞாபயதி பகவாந் [இதி கடகமாதத்தே]

குரு:—ஆயுஷ்மந் ! அத்யப்ரப்ருதி தே கர்தவ்யம் ।

> ஸத்காரகீர்த்திதநலப்திஷு நிஸ்ப்ருஹாத்மா
> ப்ரஶ்நோசிதேஷு பரயா க்ருபயா ப்ரஸீதந் ।
> ஸத்தர்கதந்த்ரஸஹசாரிதமாஶரீரம்
> ஶாரீரகப்ரவசநவ்ரதமாத்ரியேதா: ॥ 102

ஶிஷ்ய:—யதாதிஶதி பகவாந் ।

[நேபத்யே]

குரு—அப்படியே நடக்கட்டும். ராஜாவின் உத்திரவு மீறத்தக்கதில்லை யல்லவா ?

சிஷ்யன்—பகவானாகிய தேவரீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ (அப்படியே).

[என்று சொல்லிக்கொண்டு கடகத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்.]

குரு—ஆயுஷ்மந் !

இன்று முதல் கொண்டு உனக்குச் செய்யவேண்டியதாகிய இந்த வார்த்தை கவனிக்கத்தக்கது.

பூஜை, கீர்த்தி, பணம், இவைகளை அடைவதில் ஆசையில்லாதவனாய்க் கேட்கத்தகுந்த சிஷ்யர்களிடத்தில் அதிகமான க்ருபையினால் அனுக்ரஹத்தைச் செய்துகொண்டு ஶரீரம் இருக்கும் வரையிலும் நல்ல தர்க்க ஶாஸ்திரம், மீமாம்ஸா ஶாஸ்திரம் இவைகளுடன் சேர்ந்ததாகிய வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை ப்ரவசனம் செய்வதாகிய வ்ரதத்தை ஆதரிக்கக்கடவாய். 102

சிஷ்யன்—பகவானாகிய தேவரீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ (அப்படியே).

[திரைக்குள்.]

𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂, 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 । 𑌆𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 ।

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌭𑌿𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌
𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍌 𑌮𑍋𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍌 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 ॥ 103

[𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿]

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌯𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯 । 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌬𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 ।

[𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇

॥ 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

——:o:——

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

போங்கள், போங்கள். ஆ:! கஷ்டம் வந்துவிட்டது.

ராகன் த்வேஷன் என்கிற பெயர்களால் வெகுகாலமாய் ப்ரஸித்தி அடைந்தவர்களாயும், மஹாமோஹனுடைய வேலைக்காரர்களாயும், மூடர்களாயுமிருக்கிற இந்த இரண்டு அஸுரர்களும் விஷ்ணுபக்தியோடு சேர்ந்தவளாகிய விரக்தியைப் பிடித்து ஜெயிலில் வைப்பதற்காக ஒரு தடங்கலுமின்றி வெளியில் புறப்படுகிறார்கள். 103

[எல்லோரும் பரபரப்புடன் கேட்கிறார்கள்.]

ராஜா—பகவந்! இப்பொழுது ஸாந்தி ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது பிசாசு உண்டானது போலாயிற்று. ஆதலால் தங்களால் தங்கள் இஷ்டப்பட்ட கார்யத்தைச் செய்வதற்காகப் போகத்தக்கது. நாங்களும் சத்துருக்களின் ஸேனையை நாசம் செய்வதற்காக இப்பொழுது யத்தினம் செய்யக்கடவோம்.

[என்று சொல்லிவிட்டு எல்லோரும் வெளியில் போகிறார்கள்.]

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதன் என்றும், ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்திரர் என்றும் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்துக்கு

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்

பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்

பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபம் என்னும்

இரண்டாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

——:o:——

॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌]

𑌰𑌾𑌗𑌃—𑌸𑌖𑍇 ! 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍋𑌮𑌿 ।

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

முக்த்யுபாயாரம்பம் என்னும்

மூன்றாவது அங்கம்.

——:o:——

சுத்தவிஷ்கம்பம் என்னும் முதல் காட்சி.

[ராகன், த்வேஷன் இருவரும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

ராகன்—ஸகே! (ஓ, தோழனே!) உன்னை ஸஹாயமாக உடைய எனக்கு யஜமானனுடைய கார்யத்தை நிறைவேற்றுவது அனேகமாய் முடிந்துவிட்டது என்று நிஶ்சயிக்கிறேன்.

த்வேஷ:—வயஸ்ய! த்வத்விருத்தவிஷய விவேகஸம்ரம்பநிரோதேந
 த்வதேககார்யஸ்ய மம ஸ்வகார்யவேதிநா மஹாராஜேந ।

ராக:—ஸகே! அந்யதபி தாவதவஸரோசிதம் ஆஜ்ஞப்தமாவேதயாமி ।

> விவேககூடநாட்யயா வ்யதிஹதேஷு பாஹ்யேஷ்வஸௌ
> த்ரிவர்கோபாயவர்த்தீ பரம் ஸாம்ப்ரதம் மோஹஸ்ரிய: ।
> விரக்திம் தாபஸீம் வ்யபநயாமி ஏகசராமஹம்
> விதேயா விநிவர்த்யதாம் ஸபதி விஷ்ணுபக்திஸ்த்வயா ॥ 1

ஸம்பவதி ச ஸர்வதா ஸர்வத: ப்ரஸாரிதாப்யாம் ஸ்வர்காபவர்க குணதோஷ ஜாலாப்யாம் தயோரேவ நிரோதய: । கதாவ

த்வேஷன்—ஸகே! உனக்கு விரோதமான விஷயங்களையுடைய விவேகனுடைய ஆரம்பத்திற்கு விரோதம் செய்வதினால் உன்னுடைய கார்யத்தையே என்னுடைய கார்யமாக உடையவனாக மஹாராஜாவாகிய மஹாமோஹனால் நான் உத்திரவு செய்யப்பட்டேன்.

ராகன்—ஸகே! இந்த ஸமயத்துக்குத் தகுந்ததாய் மஹாராஜாவினால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட மற்றொரு விஷயத்தையும் தெரிவிக்கிறேன்.

விவேகனுடைய வஞ்சனையினால் வெளியிலுண்டாகிய சத்துருக்கள் நிராகரிக்கப்பட்ட பிறகு மஹாமோஹனுடைய ஸம்பத்துக்கு இப்பொழுது தர்மார்த்த காமங்களாகிய மூன்று வித புருஷார்த்தங்களின் உபாயம் ஒன்றே ஆதாரமாக இருக்கிறது. (ஆதலால்) நான் ரிஷிகளுக்கு உண்டாகக் கூடியதாய் அல்லது ஒருத்தியாக இருக்கிற விரக்தியை வெகுதூரத்தில் தள்ளிவிடுகிறேன். உடனே உன்னால் விஷ்ணு பக்தி பலாத்காரமாகத் தள்ளத்தக்கவள். 1

எல்லா இடங்களிலும் விரிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தின் குணங்களும் மோக்ஷத்தின் தோஷங்களுமாகிற வலைகளினால் எவ்விதத்திலும்

𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 । 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌲𑍋𑌪𑌨𑍇
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 ।

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 ?

𑌰𑌾𑌗𑌃—𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹 𑌸𑍌𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

அவர்களைத் தடுப்பது ஸம்பவிக்கும். அனேகம் மாயைகளைத் தெரிந்தவனாகிய நானோவெனில் மாரீசன் ஸீதையை வஞ்சனை செய்ததைப் போல ஒருத்தியான விரக்தியை வஞ்சனை செய்துவிடுகிறேன். விஷ்ணுபக்தியைப் பலாத்கரித்து எடுத்துக்கொண்டு போவதில் ராவணனே உனக்கு உதாஹரணம்.

த்வேஷன்—பிறகு என்ன ?

ராகன்—வேதாந்த வாதியினால், மஹாமோஹனுக்கு மங்களமுண்டாக வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களாயும், ஹிரண்யாஸுரனுடைய புரோஹிதர்களே பூமியில் அவதாரம் செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களாயும் இருக்கிற கபந்த மீமாம்ஸகர்கள்* நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய மதத்தையே இன்னும் விசேஷ யுக்திகளுடன் பரவச்செய்து யஜமானனுடைய கார்யத்தை நிறைவேற்றுகிறேன்.

---

*மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தின் அடிபாகத்தை மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டு தலையாகிய வேதாந்த பாகத்தைத் திரஸ்கரித்தவர்கள் என்றபடி.

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 । 𑌯𑌦𑌿𑌹 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌧𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌵𑌿𑌜𑌯𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌰𑌾𑌗𑌃—

𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 ॥ 2

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍌
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕 𑌇𑌵 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 ।

த்வேஷன்—உன்னுடைய ஆரம்பம் உசிதமானதல்லவா! எதுவென்னில்:—இப்பொழுது நாஸ்திகத்வத்தை வ்ருத்திசெய்கிறவர்களான மஹாமோஹனுடைய ஸேனையில் இருப்பவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களுக்குஸேனையின் முன்பாகத்தில் ப்ரகாசிக்கிற ஜயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய த்வஜமாகிய நிரீஸ்வரமீமாம்ஸை* ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது—என்பது.

ராகன்—

அல்பமாயும் அழியக்கூடியதுமான ஆனந்தத்தை ஆசைப்படுகிறவன் ஆசைக்காரன் என்னில் அளவில்லாத ஸ்திரமான ஆனந்தத்தை ஆசைப்படுகிறவன் ஒருவனுக்கு விரக்தி என்பது எப்படிப்பட்டது? 2

(மேலும்)—

தன்னைத்தானே அடைவது ஸுகமென்பது பொய். தன்னைத் தவிர மற்றொன்றை அனுபவிப்பது என்னில் மோக்ஷமென்று ப்ரஸித்தமான புருஷார்த்தம் காமத்தைத் தவிர வேறு எதுவாகும்? ஆதலால் நம்மால் கொண்டாடப்பட்ட நிரீஸ்வர மீமாம்ஸகர்களுடைய க்ரந்தத்

---

*வேதாந்த பாகத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களாதலால் இவர்களுடைய மதத்தை நிரீஸ்வர மீமாம்ஸை என்கிறது.

> 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍈𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌭𑍀𑌮𑌂𑌸𑌕𑍋𑌕𑌤𑍍𑌯𑌾
> 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌹𑌾𑌗𑌾𑌣𑌨𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌏𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ 3

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌾𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌿𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑍋𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 ।

> 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇
> 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌕𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ।
> 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤
> 𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑌾𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ 4

𑌰𑌾𑌗𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌤𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌦𑌹𑌨𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌤𑌰𑍁𑌶𑌿𑌖𑌰 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌕𑍁𑌹𑌰 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿

தினால் தன்னுடைய இஷ்டப்படி உண்டாகிற அனேக குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய ஸ்வர்க்கமே மோக்ஷம். 3

த்வேஷன்—என்ன சொல்லப்படுகிறது? மஹாமோஹனுடைய ஶாஸ்திரமாகிய நிரீஸ்வர மீமாம்ஸையின் கரை அறிந்தவர்களாயும், உண்மையான அர்த்தத்தை உபதேசிக்கிறவர்களாயும் இருப்பவர்களினால் ஸாவதானத்துடன் நன்றாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயத்தின் முறையால் அறியப்பட்ட அர்த்தம் இதுதான்.

எல்லா லோகங்களையும் ஶரீரமாக உடைய பரமாத்மா அடையப்படுகிறனேயானால் அனேகவிதமான துக்கங்கள் உண்டாகிறபடியினால் துக்கம் நிவ்ருத்தி செய்யப்பட்டதாகாது. ஒரு விஶேஷணங்களுமில்லாத ஒரு ப்ரும்மம் அடையப்படுகிறதென்னில் அது போக்யமாயிருக்கையை அடையாது. ஆதலால் உபநிஷத்துக்கள் கேவலம் படிப்பதை மாத்திரம் ப்ரயோஜனமாக உடையவைகளாய் நின்றுவிட்டன. 4

ராகன்—ஸகே! நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட உன் வார்த்தையினால், காட்டுத்தீயினால் கொளுத்தப்படுகிற மரத்தின் நுனியில் இருக்கும் கூண்டுக்குள்ளிருந்து வெளியில் புறப்பட்ட பக்ஷிகளின் கூட்டங்கள்போல விஷ்ணு பக்தி தானே ஓடிப்போய்

ஸம்ப்ரதி அநாதிவிஷயாநுபவஸமுத்தி । ஸம்ப்ரதி அநாதிஸம்பந்த வாஸநா ஜாலஜடிலபுத்தே: ஜீவஸ்ய கதம் நாம நிர்விவேகோ விவேக: ஸம்ஸாரஜிஹாஸாம் ஸாதயிஷ்யதி? ஸ்வர்கே பூமௌ ச ஸம்பவந்தீநாம் யோஷிதாம் குணாவரணகௌதுகீ தத்குணைரேவ நிர்விடம் நிபத்யதே । அம்ருதாபத்யாநி ஸ்வர்லோக திலகபூதா: பத்மலோசநா: । யாஸாம்—

ஸ்மேரேண ஸ்தநகுட்மலேந மஹதா ஸௌவர்ணகும்போபமம் திரோதாயி தம்
நேத்ரேண ச்ரவணம் விலங்கயிஷிதம் நீரோத்பலஸ்ரீமுஷா ।
அங்கம் ஸர்வமலங்க்ரியேத விவிதை: ஹாவைராசார்யகை:
ஸ்த்ரீணாம் விஜிகீஷிதம் ச வயஸா யந்நவ்யநவ்யம் ஜகத் ॥ 5

விடுகிறது. இப்பொழுது அநாதியாக அனுபவித்ததினால் உண்டான வாஸனைகளின் கும்பல்களினால் வ்யாபிக்கப்பட்ட புத்தியை உடைய ஜீவாத்மாவுக்கு புத்தியில்லாத விவேகன் ஸம்ஸாரத்தை விடவேண்டுமென்கிற ஆசையை எப்படி உண்டாக்கப் போகிறான்? மேலும் ஸ்வர்க்க லோகத்திலும் பூமியிலும் உண்டான ஸ்திரீகளின் குணங்களை மறைக்கவேண்டுமென்கிற உத்ஸாஹத்தை உடைய விவேகன் அவர்களுடைய குணங்களாலே அழுந்தக் கட்டப்படுகிறான். அம்ருதத்தில் உண்டானவர்களாயும், ஸ்வர்க்க லோகத்திற்குத் திலகம் போன்றவர்களாயும், தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற கண்களை உடையவர்களாயுமிருக்கும் அப்ஸர ஸ்திரீகளைப் பார். எவர்களுடைய—

நாளுக்கு நாள் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற குசங்களாகிற மொக்கினால் இரண்டு கைகளின் நடுவாகிற மார்பு மறைக்கப்படவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்டது. கருநைதல் புஷ்பங்களின் அழகை அபஹரிக்கிற கண்ணால் காது தாண்டப்படவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்டது. மன்மதனை ஆசார்யனாக உடைய சேஷ்டைகளினால் ஶரீரம் முழுமையும் அலங்கரிக்கப்படவேண்டும் என்று இச்சிக்கப்பட்டது. ஸ்திரீகளுடைய அழகான யௌவன வயதினால் உலகம் முழுமையும் ஜயிக்கப்படவேண்டும் என்று இச்சிக்கப்பட்டது. 5

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌵𑌯𑍌𑌵𑌨𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 । 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌃 ।

> 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌾𑌕𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍
> 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 ।
> 𑌮𑌦𑌕𑌲𑍁𑌷𑌿𑌤𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
> 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌪𑌰𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌧𑍀𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌤𑌾𑌰𑌂 ॥　　　　6

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—(𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂) 𑌸𑌖𑍇! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃?

புதிதான யௌவன வயதின் வ்ருத்தி நிற்கட்டும். விளையாட்டுக்கள் உண்டாவதைப்பற்றிப் பராமர்சிக்கவேண்டும்.

கொடிபோன்ற புருவமானது உண்மையான புருஷார்த்தங்களை அபிநயித்துக் காட்டுகிறது. நடையும் மற்ற வழியை நிந்திக்கத் தக்கதாக எண்ணுகிறது. மதத்தினால் கலக்கத்தை யடைந்ததாயும் அசைந்துகொண்டும் இருக்கிற கருவிழிகளை உடையதா யிருக்கிற கண் மன்மதன் ஒருவனே ஸத்யன் என்கிற மன்மதாத்வைதத்தைத் தாத்பர்யத்தில் உடைய உபநிஷத்தை ஓதுகிறது.　　　　6

த்வேஷன்—(ஸந்தோஷம் பொறாமை இவைகளுடன்) ஓ! தோழனே! எல்லா ப்ரயோஜனங்களின் விசேஷத்தை அறிந்தவர்களாயும் உன் மதத்தை ஸ்தாபிக்கிறவர்களாயும் காம்ய புருஷார்த்தத்தை விரும்புகிறவர்களாயும் இருக்கிற இந்தப் பண்டிதர்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும் மஹா ஆநந்தத்தை ஸ்வரூபமாக உடையதாயும், மோக்ஷமென்று சில மஹர்ஷிகளினால் சொல்லப்பட்டதாயும் இருக்கிற ஸ்வர்க்கலோக ஸ்திரீகளின் அநுபவத்தை விட்டுவிட்டு பண்டிதர்களுக்கும் இந்த விருத்தமான வார்த்தை எங்கிருந்து உண்டானது?

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 7

𑌰𑌾𑌗𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 ।

𑌮𑌧𑍁𑌭𑌰𑌿𑌤𑌹𑍇𑌮𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌰𑍀-
𑌮𑌧𑍁𑌰𑌿𑌮𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌡𑌾𑌨𑍍 ॥ 8

(𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇) 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌥? 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿? 𑌅𑌹𑌹! 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌯𑌸𑍋 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍?

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—𑌅𑌹𑍋! 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌶𑌂𑌵𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍! 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 । 𑌨𑌵

எல்லா ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமாகிய பகவான் ஒரு தோஷமுமில்லாதவனாக எப்படி ஆவான்? அப்படியே எல்லாக் காம்ய பலங்களை விரும்புகிற பரமாத்மா ஒன்றிலும் அபேக்ஷை இல்லாதவனென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? 7

ராகன்—ஓ! தோழனே! இவ்வளவு மாத்திரமுமல்ல.

தேன் நிறைந்த தங்கக் குடங்களின் அழகை வஹிக்கிற ஸ்திரீகளின் ஸ்தனங்களை மாம்ஸமென்று எண்ணிக் கொண்டவர்களாய் (ஆதலால்) பிசாசுகளுக்கு ஸமமான வைதிகர்கள் மூடர்களை வஞ்சிக்கிறார்கள். 8

[ஆகாசத்தில்]

என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? அப்படி இல்லையா என்ன என்றா? ஆஸ்சர்யம்! ஆஸ்சர்யம்! குருடர்களுக்குப் பாலின் வெண்மை எப்படித் தெரிவிக்கப்படுகிறது?

த்வேஷன்—விவேகனுக்கு வசப்பட்டவர்களான வேதாளங்களுக்கு (அதாவது அவைகளைப் போன்ற வைதிகர்களுக்கு) வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தில் அதிகமான ஆக்ரஹம் இருக்கிறது. ஆஸ்சர்யம்! அப்படியன்றியே இது உசிதந்தான். செவிடர்களுக்கு குயில்

வைராணாம் கண்டக்ரஹணானந்தனாதி கோகிலாலாபா: । திஷ்ட
ந்து தே । விவேக ஏவ தாவஜ்ஜேதவ்ய: । யத:—

> விவேகவிஜயாதேவ வித்வத்விஷயஜோ ஜய: ।
> உபச்சின்னே விடபே நஹி ஸம்வர்த்ததே லதா ॥ 9

ராக:—ஸாது விசிந்திதம் ।

த்வேஷ:—(ஸோபஹாஸம்)

> அநவத்யகுணைகவஸதிமஸமோத்தரதாயிகம்
> ஸ்வவிதரணீயஸமஸ்தபுருஷார்த்தமுபாஸ்யம் ।
> உபநிஷதுபஹிதகர்ஷணபரிணதமதிஸாரமிதம்
> த்வய்யேவ விவேக ஏஷ மயி திஷ்டதி ஸாதயிதா ॥ 10

களின் ஆலாபனம் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காதல்லவா? இவர்கள் நிற்கட்டும். இப்பொழுது விவேகனே ஜயிக்கத் தக்கவன். ஏனெனில்—

விவேகனை ஜயித்ததினால் வித்வான்களுடைய கூட்டத்தையும் ஜயித்ததாய் விடுகிறது. கொள் கொம்பை முறித்துவிட்டால் கொடி அறுந்துபோகாதா என்ன? 9

ராகன் — நன்றாக யோசிக்கப்பட்டது.

த்வேஷன்—(உரக்கச் சிரித்து)

தோஷமில்லாத குணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும், தனக்கு ஒப்பானவரும் மேல்பட்டவரும் இல்லாததாயும், தன்னால் கொடுக்கத் தகுந்ததாகிய எல்லாப் புருஷார்த்தங்களை உடையதாயும், உபாஸிக்க வேண்டியதாயும் இருக்கிற ஒரு வஸ்துவை உபநிஷத்தாகிற உழுமண் பூமியில் உழலுவதினால் அழுக்கடைந்த புத்தியை யுடையவனாகிய விவேகன் நான் (உயிருடன்) இருக்கும் பொழுது ஸாதிக்கப் போகிறதில்லையல்லவா? 10

[नेपथ्ये] कः कोऽत्र भोः?

[उभौ कर्णं दत्त्वा] (सभयसंभ्रमं) आः कष्टमापतितम्! नरपतिनियोगनिर्वाहका कथमावां भविष्यावः? हन्त! विपरिवृत्तमिवास्माकं भागधेयम्।

इदानीं—

अतिक्रम्य दुरुच्छेद्यामास्माकीं गुणवागुराम्।
विरक्तिविष्णुभक्ती च विवेकस्यानुवृत्तितः॥ 11

स चैष ननु विरक्तिविष्णुभक्तिभ्यां प्रोत्साहितो देव्या सुमत्या दत्तहस्त इत एवाभिवर्तते। जितकाशिनश्चास्य सन्निधाने मन्दभागधेयाभ्यामावाभ्यामस्थातव्यम्। जीवन्तो

[திரைக்குள்]

ஆரடா அங்கே?

(இருவர்களும் காது கொடுத்துக் கேட்டு, பயம் பரபரப்பு இவைகளுடன்) ஆ: கஷ்டம் வந்து சேர்ந்தது! நாம் ராஜாவின் உத்திரவை நிறைவேற்றினவர்களாக எப்படி ஆகப் போகிறோம்? இப்பொழுது நம்முடைய அத்ருஷ்டம் மாறி விட்டதுபோல் இருக்கிறது.

இப்பொழுது—

ஒருவராலும் அறுக்கமுடியாத நம்முடைய குணங்களால் செய்யப்பட்ட (அதாவது நூல்களினால் பின்னப்பட்ட, அன்றிக்கே ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களால் செய்யப்பட்ட) வலையைத் தாண்டி விரக்தியும் விஷ்ணு பக்தியும் விவேகனுடைய இருப்பிடத்தைக் குறித்துப் போகிறார்கள். 11

அந்த விவேகனே இப்பொழுது விரக்தி விஷ்ணு பக்தி இவர்களினால் உத்ஸாஹத்தை உண்டு பண்ணப்பட்டவனாய் தேவியாகிய ஸுமதியினால் கைகொடுக்கப் பட்டவனாய் இங்கே வருகிறான். ஜயிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைய இந்த விவேகனுடைய ஸமீபத்தில் குறைந்த பாக்யத்தை உடைய நாம் நிற்பது உசித

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 12

[illegible]

[illegible]

மல்ல. உயிரோடிருப்பவர்கள் க்ஷேமங்களைப் பார்க்கிருர்கள் அல்லவா. நம்முடைய தம்பிகளாயும் சீக்கிரமாகக் கார்யத்தைச் செய்யக்கூடியவர்களாயும் இருக்கிற காமக்ரோதர்களினுலும் கொஞ்சம் ஸாவகாசம் செய்யவேண்டியது. அததின் காலத்திலேயே அல்லவோ எல்லாம் வந்து சேரும். வ்யவஸாயனை (ஸேநாபதியை) ஸஹாயமாக உடைய இந்த விவேகனுல் ஜயிக்கத் தகாதவன் ஒருவனும் இல்லையல்லவா? இப்படி இருப்பதினுல் ராஜாவின் கார்யம் கெட்டுவிடப் போகிறது.

தேவேந்திரனுடைய தாஸிகளாகிற அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய கண்களின் அசைந்து கொண்டிருக்கிற பார்வையை சுடுக (அதினுல் ஒன்றும் ப்ரயோஜனமில்லை) என்றபடி, யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் டங்கார ஶப்தத்தினுல் ஆடம்பரத்தை உடைய மன்மதனுடைய வில்லைச் சுடுக, பஞ்சம ஸ்வரத்தைப் பாடுகிற குயில்களைச் சுடுக, மூடர்களான மற்றவர்களினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்? ஶ்ருங்கார ஶாஸ்திரமாகிற ரங்கஸ்தலத்தில் கூத்தாடுகிற மஹா மோகனுடைய ஜயலக்ஷ்மியையும் சுடுக. 12

இப்பொழுது —

தேவேந்திரன் அஸுர ராஜாவைப்போல விவேகன் மஹா மோஹனை ஜயித்து ஸம்ஸாரத்தில் கட்டப்பட்டு உழலுகிற புருஷ

ஊர்த்வம் க்ஷணாத் த்ரிகுணரோதநிஷேதஜாதா
நந்தாச்ருபிர் ஜநயிதா விவேக: ॥ 13

[இதி நிஷ்க்ராந்தௌ]

॥ இதி ஸங்கல்பஸூர்யோதயே ப்ரதமோங்க: ॥

னுக்கு சீக்கிரத்தில் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதினால் வேதங்களுக்கு அவமானத்தினால் உண்டான கண்ணீர்களை ஆநந்தத்தினால் உண்டானவைகளாக விவேகன் மாற்றிவிடப் போகிறான். 13

[என்று சொல்லிக்கொண்டு இருவரும் வெளியே போகிறார்கள்.]

சுத்த விஷ்கம்பம் என்னும்

முதல் காக்ஷி முற்றிற்று.

॥ த்விதீயோ பாக: ॥

[தத: ப்ரவிஶதி விவேக: ஸுமதிஶ்ச]

விவேக: — தேவி! ஸமாஶ்வஸிஹி! ஸமாஶ்வஸிஹி! பரப்ரயுக்தபாடச்சரபயாபநோதநேந விரக்திவிஷ்ணுபக்தீ த்வத்ஸகாஶம் ப்ராபிதே।

ஸுமதி: — (தீர்கம் நிஶ்வஸ்ய) ணாஹ! தஹவி ஸஜ்ஜவி கிம் ஹோஜ்ஜத்தி தரலஹிஅஆ கிம் பணாமி? பச்சண்ணசாரிணோ ராஅதோஸா ஓஸரம் பெக்கந்தி। (சாயா) நாத! ததாபி ஸத்யோபி கிம் பவிஷ்யதீதி தரலஹ்ருதயா கிம் பணாமி? ப்ரச்சந்நசாரிணௌ ராகத்வேஷாவவஸரம் ப்ரேக்ஷேதே।

விவேக: — பீரு! அலம் தே ஹ்ருதயஸ்யேதம் தௌர்பல்யம்। கிமஸ்மாகமபி ஸந்நிதௌ ராகத்வேஷயோரவகாஶ:?

இரண்டாவது காக்ஷி.

[விவேகனும் ஸுமதியும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

விவேகன்—தேவி! ஸமாதானம் செய்து கொள்! ஸமாதானம் செய்து கொள்! எதிரியினால் ஏவப்பட்ட திருடர்களுடைய பயத்தைப் போக்கடிதது விரக்தி, விஷ்ணுபக்தி, இவ்விருவர்களும் உன் ஸமீபத்திறகு அழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

ஸுமதி—(பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு) நாத! அப்படி இருந்த போதிலும் இப்பொழுது என்ன ஸம்பவிக்குமோவென்று சலித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதை உடைய நான் என்ன சொல்லுவேன்? மறைந்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற ராகன், த்வேஷன், இவர்கள் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விவேகன்—பயந்தவளே! இந்த விஷயத்தில் உனக்கு மனதிற்குத் தளர்ச்சி உண்டாக வேண்டாம். நம்முடைய ஸமீபத்திலும் ராகத்வேஷங்களுக்கு இடமிருக்கிறதா?

அபிச—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 14

ஸுமதி:—(ஸவிஷாதம், ஸம்ஸ்க்ருதமாஸ்ரித்ய) ஆர்யபுத்ர !
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 15

மேலும்—

ஓ! பாலேயாகிய ஸுமதியே! நமக்கு உசிதமல்லாத ஸ்வர்க்கம் நரகம் முதலியவைகளின் வழிகளில் முன்பு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்ததை நினைத்துக்கொண்டு அதிகமாக வ்யஸனப்படுவது போதும். ஸார்ங்கமென்னும் வில்லைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ஒருவனை வ்யாஜமாக வைத்துக்கொண்டு அவன் விஷயத்தில் மிகவும் கம்பீரமான கீதையாகிற உபநிஷத்தை உபதேஸம் செய்து ஸரணமாக அடைந்த நம்மைக் காப்பாற்றுகிறார். 14

ஸுமதி—(துக்கத்துடன் கூட ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில்) ஓ! ஆர்யபுத்ரனே !

ஸ்ருஷ்டிகளிலும் ப்ரளயங்களிலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் அப்படியே நரகத்திலும் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய விழித்துக்கொண்டிருத்தல், ஸ்வப்நம், தூக்கம், மூர்ச்சை, மரணம், முதலிய அவஸ்தைகளில் துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டும் கல்லைப்போல இருந்துகொண்டும் பசுவிற்கு ஸமமாக இருந்து அல்பஸுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டும் இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா கொஞ்சம் கொளுத்தப்பட்டும், கொஞ்சம் கொளுத்தப்படாமலும் உயிருடன்கூடியும் இருக்கிற மரத்தின் தசைபோல் தீனனாகக் காணப்படுகிறான். 15

அபிச—

விசித்ரஜவவிஸ்ருஷ்டி லீலாநிலதரங்கணா
விபக்தஸுசிரவ்ருதா விபிநகர்மநிம்நகா ப்ரதிபதிபிஃ ।
ஜடாவவ்ருஜிநாவிலே ஜவந யௌவநாஸ்வாதநே
ஜராமரணபீஷணே ஜகதி ஜந்துராவர்த்யதே ॥ 16

விவேகஃ—(ஸாநுதாபம்) தேவி! ஸத்யமுதிதஃ பவத்யா । அத்ர
அபுநராவ்ருத்திபதமுநீ ஸமாருக்ஷதஃ புருஷஸ்ய
சிரகாலஸம்சித புண்யஸம்சய விசேஷ ஸாகண்யம் ।

பாதபய நிரீக்ஷண ப்ரமுதித ஸ்வர்வாஸ துர்வாஸநா
பங்கஸ்ஸம்ப்ரதிமோக்ஷஸீமநிரவதிம் பர்ஷாதி த்ருஷ்ணாம்பரே ।

மேலும்—

மிகவும் ஆஸ்சர்யகரமான வேகத்தை உடையதான எல்லா வற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற பகவானுடைய லீலையாகிய காற்றின் மோதுதலால் பிரிக்கப்பட்ட கர்மங்களாகிற காட்டாற்றின் வெள்ளங்களினால் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கிற பாபங்களினால் நிறைந்ததாயும், மிகவும் வேகமாக ஓடுகிற யௌவனத்தை ஸங்கமாக உடையதாயும், கிழத்தனம் மரணம் இவைகளால் பயங்கரமாயுமிருக்கிற இந்த உலகத்தில் இந்த ப்ராணி சுழற்றப் படுகிறான். 16

விவேகன்—(அனுதாபத்துடன்) தேவி! இதற்கு முன்பு நீ சொல்லியதெல்லாம் மெய்யே. இப்பொழுது திரும்பி வராதிருக்கிற வழியை அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையை உடைய புருஷனுக்கு வெகு காலமாகச் சேர்க்கப்பட்ட புண்யங்களின் கும்பல்களால் ஏற்பட்ட விசேஷத்தைக் கேள்.

திரும்பி விழுவதினால் உண்டாகிய பயத்தை யோசித்துப் பார்ப்பதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பதில் உண்டாகிய கெட்ட வாஸனையை உடைய ஜீவாத்மாவினுடைய புத்தி இப்பொழுது பரமாத்மாவினிடத்தில் எல்லை இல்லாத ஆசையை வ்ருத்தி செய்கிறது. மோக்ஷத்தில் ஆசை புத்தியின் தோஷத்தினால் சலித்

𑌅𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍇𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇
𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 17

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌗𑍁𑌣 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌸𑍁𑌧𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍈𑌷 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌶𑌤𑌃 ।
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑌰𑌸𑌤𑌰𑌸𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑌨𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 ‖ 18

𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚—

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌵𑌿𑌧𑌯𑌾
𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌮 ।

துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் கீழ்ச் சொல்லியபடி உறுதிப் படுத்தப்பட்டிருக்கும்பொழுது அதனுல் உபாஸனங்களில் ஶக்தியும் அததற்குத் தக்கபடி ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸ்தை உடையதாய் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. 17

மேலும்—

போக்கடிக்கப்பட்ட தோஷங்களையுடைய உயர்ந்த குணங்களை நிஶ்சயம் செய்வதினுல் உண்டாகிய பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ரீதியினுல் நிறைந்திருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா இப்பொழுது தன் அத்ருஷ்ட வசத்தினுல் அம்ருதங்களுடைய பெருக்குகளைப் போல ஒரே விதமான ஸுகத்தை உடைய உபாஸனமாகிற ஜ்ஞானங்களினுடைய விதிவாக்யங்களாகிற காற்றுக்களின் வ்யத்யாஸத்தினுல் உண்டாக்கப்பட்ட விகல்பத்தை அறியப்போகிருன். 18

இந்த ஜீவாத்மா பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளில் உண்டாகிற தேனை ஸாப்பிடுகிற வண்டு போன்றவனய் ஸ்வர்க்க லோகத்தையும் நரகமென்று நிஶ்சயம் செய்யப்போகிருன்.

இவ்விடத்திலும்—

[illegible] ॥ 19

[illegible] ॥ 20

அடிக்கடி போய்த் திரும்பி வருவதை யோசித்துப் பார்ப்பதி ஞல் ஸம்ஸார மார்க்கத்தின் ப்ரஸ்தாவத்தில் ஆசை ஒழிந்த பிறகு அந்தப் பகவானை அடைவதில் உண்டாகிய ஆஸ்சர்யத்தை அறி வதினுல் பரம புருஷனை அடையவேண்டும் என்கிற ஆசையும் விர்த்தித்த பிறகு குணங்களின் கூட்டங்களுடைய வெவ்வேறு பட் டிருக்கை ஒன்று யிருக்கை (அதாவது உபாஸனங்களில் எல்லா வற்றிலும் ஸத்யத்வாதி ஐந்து குணங்கள் ஒரே விதமாக அனுஸந் திக்கப் படவேண்டும் என்றும், அந்தந்த வித்யைகளுக்கு ப்ரதி நியதமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குணங்கள் தனியாக அநுஸந்திக்கப் பட வேண்டுமென்று ஶாஸ்திரங்களில் நிஸ்சயிக்கப்பட்டிருக்கை) இவைகளினுல் ஶோதிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடைய வித்யைகளின் கூட்டங்களில் உண்டாகிய ப்ரமத்தை நிவ்ருத்தி செய்வது இப் பொழுது உசிதமான கார்யம். 19

இவ்விடத்தில் மதிமயக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்யும் விதத்தைக்கோடி காட்டி நிரூபித்துச் சொல்லுகிறேன்.

மோக்ஷமென்பது ஒரே மாதிரியாக இருந்ததேயானுல் உபா யங்கள் வெவ்வேறு யிருப்பது பொருந்தாது, அப்படிக்கில்லாமல் பலவிதமென்று ஒப்புக்கொண்டால் அங்ய மதஸ்தர்கள் ஒப்புக் கொண்ட மாதிரியான தாரதம்யம் ஏற்படுகிறபடியினுல் ஸ்வர்க்கம் போல அழிந்துவிடக் கூடியதாகும் என்று ஶ்ருதி முதலிய ப்ரமா ணங்களின் ஸாமர்த்தியத்தைப் பற்றிய யோசனையை விட்டுவிட்டுச் சொல்லுகிறவர்களுடைய மிகவும் அல்பமாகிய இந்த ஆக்ஷேபம் அவரவர்கள் புத்திக் குறைவினுலேயே தடுக்கப்பட்டது. (அதா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வது மோக்ஷம் உண்டென்று சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களே அது பரமஸாம்யம் என்றும், ஒரே மாதிரி யென்றும் சொல்லுகிறபடி-ஞயில் அப்படிப்பட்ட ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதமாகச் சொல்ல யுக்திக்கு ஶக்தி இல்லை என்றபடி). 20

இப்படிச் சொன்னபோதிலும் எவர்கள் ஸந்தேஹத்தை அடைகிறார்களோ அவர்கள் எப்பொழுதும் ஸந்தேஹமே படுவார்கள். ஆயிரம் குடம் ஜலங்களினால் அலம்பப்பட்டிருந்தபோதிலும் காக்கை வெண்மையை யடையாதல்லவா. இப்படிப்பட்ட குயுக்தி வாதம் பண்ணுகிறவர்களுடைய கர்வங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கடிக்கிறவர்களாயும், எல்லாம் தெரிந்தவர்களாயும் இருக்கிற விரோதிகளினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் ஸந்தேஹமில்லாமல் அறிந்து பெரியோர்கள் பகவானை அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஸுமதி—(தோத்திரம் செய்துகொண்டு) நாத! ப்ரமாணங்களிடத்தில் ப்ரீதியினால் அழகானதாயும் எல்லாம் அறிந்த ஜனங்களி

[illegible] ।

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌹𑌿—

[illegible]

[illegible] ॥

(𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍)

[illegible]

[illegible] ॥ 22

னால் கொண்டாடத் தகுந்ததாயும் இருக்கிற உம்முடைய வார்த்தையினால் இப்பொழுது நிலைநிறுத்தப் பட்டவளானேன். ப்ரமாணங்களின் பலாபலங்களை விமர்சிக்கும் விஷயத்தில் உம்முடைய மஹிமை ஒப்புயர்வற்றதல்லவா (ஸமமானதும் மேற்பட்டதும் இல்லாததல்லவா).

இப்பொழுது—

ப்ரளய காலத்தில் ஆரம்பத்தில் அதிகமாக நர்த்தனம் செய்வதினால் கரையை மீறின அந்த ருத்திரனுடைய ஜடையிலிருக்கும் கங்கையினுடைய அலைகளால் அலம்பப்பட்ட சந்திரனுடைய காந்தி போன்ற காந்தியையுடையதா யிருக்கிற உம்முடைய கீர்த்தியை ஸமுத்திரக் கரைகளில் இருக்கிற மலைகளின் குகைகளில் நாக கன்னிகைகள் ஒவ்வொரு அக்ஷரங்களிலிருந்தும் உண்டாகிற பரிபூர்ணமான அம்ருதரஸத்தினாலே ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணப் பட்டவர்களாய்க் கொண்டு திருப்பித் திருப்பிப் பாடுகிறார்கள். 21

(வித்யையின் மஹிமையை நினைத்து ஸந்தோஷத்தினால் உண்டாகிய மயிர் கூச்சலுடன்.)

ஜ்ஞாநேந சைத்யேந ததா ஸ்வயம்ப்ரகாசமாநாஸ்
வீஷீ ஸீதல ஸாயுஸ ஸம்ஸஸாஹரா ப்ரஹ்மணோ வித்யா ஜநோ:
யாஸாம் கிமபி ஹ்ருதிதாவி தஜநோ முக்ஷா விஷாநிதாம்
ஊக்ஷிம் ப்ரேக்ஷதே ஹஸ்தஸ்த நிஹிதாம் மோக்ஷ ஸம்பத்ய ॥

விவேக:—கிமுச்யதே? சுவரோவிதவ்யாய:வஷ வாராஷ ஸ்ய விஷாஸார: । ச்வாவாஸ்ய ஸம்ஸார தோஷ தர்சந ஸாதத்ய ஸமுத்திதாதவி பரப்ரஹ்மதித்ருக்ஷா ஸம்ரம்ஹஜ்யம்ஹிதவ: பரவைராக்ய மூலயாநீ ஹவதி ।

ததாஹி—

நிஷிலம் வித்யாஸமூதாயிகமபி காம்யஞ்ச விஜஹ
த்ரஷ்ட்ரேதே கஞ்சு வ்ருதிநியதராதாய மூஷித: ।

மிகவும் வ்ருத்தியடைகிற அஸுரர்களுக்கு சத்துருவான நாராயணனுடைய கருணையாகிற கங்கையின் அலைகள்போல குளிர்ந்தவைகளாயும் நன்ருகத் தெளிந்தவைகளாயும், மதுரமானவைகளாயும் இந்தப் ப்ரும்மவித்யைகள் ப்ரகாசிக்கின்றன. ஸம்ஸாரமாகிற நெருப்பினல் தாபத்தை உண்டு பண்ணப்பட்ட ஒருவன் தன்னுடைய எண்ணத்தினுல் நினைக்கப்பட்ட இந்த ப்ரும்ம வித்யைகளில் ஏதாவதொன்றை அங்கீகரித்து அதனுல் அஜ்ஞானம் இருக்கும் பொழுதே மோக்ஷத்தைத் தன் உள்ளங் கையில் வைக்கப்பட்டதாகப் பார்க்கிருன். (அதாவது மோக்ஷம் ஸித்தமென்றும், உபாஸனம் செய்யும்பொழுதே மோக்ஷத்திற்குத் துல்யமான ஆநந்தம் கிடைக்கிறதென்றும் தாத்பர்யம்.) 22

விவேகன்—என்ன சொல்லப்படுகிறது? புருஷனுக்குச் சிந்தையாகிற சுமை பெரும்பாலும் கழிக்கப்பட்டதல்லவா? மேலும் இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரத்தில் தோஷங்களை இடைவிடாமல் பார்ப்பதினுல் உண்டாகிய வைராக்யத்தைக் காட்டிலும் பரப்ரும்மத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற பரபரப்பினுல் வ்ருத்தி அடைந்த உயர்ந்த வைராக்யம் ஆதாரமாய் நிற்கிறது.

அப்படியே—

ஶாஸ்த்ராக்ஷேபாதி நவஸுயோகாஸவஸிதே
ஸோயாவாயாதம் க்ஷரயதி ஜீநிஸ்ஸம்வந்தி ஜநு: ॥ 23

அபிச—

விஷயேஷாவ க்ஷிப்தம் விஷயரஸ ஹரவந்ருர
வ்ருஶம்ஸா யாயாக்ஷ்ம் வ்ருணிஷயதி விதேவி தநுஹ்ருக் ।
ஜயா ஷதே ஹஸ்தே ஜதிகஷேஷஜீஷுஷ்ந்) தரஸா
வரஷ்ரவெஷேகாஞ் ஸவஜயநியிம் ஷோஷஷயதி ॥ 24

ஸுஜதி:—(ஸவிஜயம்) தஹவி விகூஷே வ்ஜீவெஹ ஜேஹாஜோ
உஜணே வாஸணா ஊாவிக விஸகூரஸ வஷிஸ ஜோஹிவண ணீ

இப்பொழுது இந்த யோகம் செய்கிறவன் ஶாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்பட்டதாயும், வித்யை உண்டாவதற்குக் காரணமா யிருக்கிற காம்யங்களைவிட வேறு பட்டதாயும் இருக்கிற காம்யகர்மங்களை விட்டவனாயும், விடத்தகாமல் எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய (நித்ய நைமித்திக) கர்மத்தைப் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகவென்று அனுஷ்டித்துக்கொண்டு அதனால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனாயும் ஶுபமான பகவானுடைய ரூபத்தில் பக்தியாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தில் உண்டாகிய அம்ருதம்போல் இனிதான ஸமாதியில் மனத்தைச் செலுத்துவதற்கு அந்த மனதை த்வரைப்படுத்துகிறான். 23

மேலும்—

ஜீவாத்மா ஶப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிப்பதினால் உண்டான ஸுகமாகிற கந்தர்வ பட்டணத்தின் * ஸ்தோத்திரத்தின் உண்மையை வெட்கத்தோடு கூடி இருக்கும்படி மனதில் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது என்னால் கை கொடுக்கப்பட்டவனாய் சீக்கிரமாக அந்தப் புத்தியில் உண்டான கலக்கத்தைத் தாண்டி பரமாத்மாவினிடத்தில் ஒரே நிஸ்சயத்தை உடையவனாய் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை மாட்டுக் குளப்படியைப் போல் தாண்டுகிறான். 24

---

* இந்திர ஜால வித்யையில் கந்தர்வ பட்டணம்போல் காட்டுகிறதுண்டு, அதை ப்ரஶம்ஸிப்பதுபோலே விஷயானுபவம் பொய் என்று தாத்பர்யம்.

[illegible]

விவேகः— [illegible]

[illegible]

ஸுமதி—(யோசனையுடன் கூட) அப்படி இருந்தபோதிலும் ப்ரும்மா முதலிய மஹா யோகிகளும் வாஸனையினுல் உண்டாக்கப்பட்ட ஶப்தாதி விஷயங்களில் உண்டான ஸுகமாகிற தூண்டிமுள்ளி னுல் மயக்கப்பட்டிருக்க, சந்திரனைப் பிடிக்கவேண்டு மென்கிற ஆசையினுல் நீட்டப்பட்ட கைகளை உடைய சிறு பிள்ளைக்குப் போலே யாருக்கு எப்படி மோக்ஷமுண்டாகும் என்று விட்டுப் போன ஆசையை உடைய என் மனது வெட்கப்பட்டுக் கொண் டிருக்கிறது.

விவேகன்—அடி, பயந்தவளே! உண்மையை அறிந்தவளா யிருந்த போதிலும் அல்ப மனதை உடையவளைப்போல ஏன் அடிக்கடி ஸந்தேஹப்படுகிறுய்? இதைக்கேள்.

தைர்ய சாலியாகிய ஒருவன் ஶப்தம் முதலிய வெளியில் இருக்கும் விஷயங்களாகிற விஷம் கலந்த தேனைத் திரஸ்கரித்தவ னுய் அல்பமான ஸுகத்தை உடைய தன்னுடைய ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பதற்காக ப்ரயாஸப் படுவதிலிருந்து திரும்பினவனுய், எல்லை இல்லாத அதிக ஆநந்தத்தை உடைய பரமாத்மாவை அனு பவிப்பதில் ஆசை உடையவனுயும் விடவேண்டுமென் றுசைப்படப் பட்ட ஸம்ஸாரத்தை உடையவனுயும் இவ்வுலகத்தில் பகவானு டைய ஸங்கல்பத்தினுல் ஆகப்போகிறுன்.

[illegible]
[illegible] ॥ 25

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 26

[illegible]

ஶக்தி உடையவர்களாயும் கிளைகளில் ஏறிக்கொண்டும் இருக்குமவர்களால் அடையப்படாதவைகளான பரிபக்வங்களான பழங்கள் ப்ரயத்தினம் பண்ணாதவனாகிய வழிப்போக்கனுடைய எதிரில் அவனுடைய ஸுக்ருத பரிபாகத்தினால் விழுவது ஸந்தேஹமில்லாத விஷயமல்லவா.

மேலும்—

நித்ய ஸூரிகளால் அனுபவிக்கக் கூடிய பரமபதத்தைத் தான் அடையவேண்டு மென்று விரும்புகிறானேயானால், இதுவரையில் செய்த கர்மங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணப்பட்டதே யானால், இதற்குப் பிறகு கெட்ட கார்யத்தைச் செய்யாமல் இருப்பானே யானால், ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹ்ருத்தான ஈஶ்வரன் தன்னுடைய க்ருபைக்குப் பாத்திரத்தை எதிர்பார்க்கிறானேயானால், இதற்கப்புறம் (அதாவது மோக்ஷத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளான இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்த பிறகு என்றபடி) என் ப்ரும்ம ஜ்ஞானியானவன் மோக்ஷத்தை அடையமாட்டான் என்பதில் என்ன ஸந்தேஹம் சொல்லப்படுகிறது. 26

[illegible]

ஸுமதி—நாத! இப்படி உம்மால் கை கொடுக்கப்பட்ட புருஷன் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறானேயானால் அப்பொழுது காட்டுத்தீயினால் எரிக்கப்பட்ட இரண்டு நுனிகளையுமுடைய மரத்தின் நடுவில் இருக்கிற புழுவைப்போலவும் 1 செந்நாய்களினால் சுற்றப்பட்ட மான் போலவும், காற்றடிப்பதினால் அசைந்து கொண்டிருக்கிற கப்பல் நடுவில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற கப்பல் யாத்திரைக்காரர்களின் கூட்டத்தைப் போலவும் 2, பெரு வெள்ளத்தின் நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்டதினால் கலங்கின மனதை உடைய குள்ள நரிபோலவும் 3, பாம்பு வஸித்

1, 2, 3, 4, 5- பெரிய திருமொழி, 11-ம் பத்து, 8-ம் திருமொழியில் 'இருபாடெரி கொள்ளியின் உள்ளெறும்பே போல்' என்றும், 'காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர் மனம்போல' என்றும், 'வெள்ளத் திடைப்பட்ட நரியினம்போல' என்றும், 'பாம்போடொரு கூறை

விவேக:— ஹந்த! பாண்டித்யமவாப்யாபி பால்யேந திஷ்டஸி, யந்மோக்ஷ்யமாணமபி மோக்ஷிதமிவாபிமந்யஸே । பஶ்ய! பஶ்ய!

ஶாஸ்த்ரோக்தகுண விஶேஷ வர்ணாஶ்ரம நியமதேஶகாலா: ।
அநவஹித மநஸாநாம் பவந்தி நித்யம் பயோதயஸ்தாநம் ॥ 27

அந்யேஷு து விஶேஷம் போதயாமி ।

பயாபயஸ்தாந விஶேஷ வேதிந:
ப்ரமாத முக்தஸ்ய பரீக்ஷ்ய காரிண: ।

துக்கொண்டிருக்கும் வீட்டில் குடியிருப்பதினால் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதை உடைய குடும்பியைப் போலவும் 4, மிகவும் பெரியதுகளான அலைகளின் வேகத்தினால் கலங்கி இருக்கிற கங்கையின் கரையில் அசைந்து கொண்டிருக்கிற ஶரீரத்தை உடைய மரங்களின் கூட்டம் போலவும் 5, ஸ்ரீராமனுடைய ஶரங்களின் கூட்டங்களினால் எரிக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் இருக்கிற மீன்களின் கூட்டம் போலவும் ஏன் பயத்தினால் தொந்திரவு செய்யப்பட்டவனாகிறான்?

விவேகன்—பாண்டித்யத்தை அடைந்தும் பால்யத்தை அடைந்து நிற்கிறாய். ஏனெனில், மோக்ஷத்தை அடையப் போகிறவனையும் மோக்ஷத்தை அடைந்தவனாக நினைக்கிறாயே. பார், சற்றுப்பார்.

ஶாஸ்திரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட குணங்களின் விஶேஷங்களை உடையவைகளா யிருக்கிற வர்ண ஆஶ்ரமங்களைச் சேர்ந்த நியமங்கள், இடம், காலம் முதலியவைகள் அஜாக்கிரதையான மனதை உடையவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பயம் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாகின்றன. 27

மற்றவர்கள் இடத்திலோ வெனில் (அதாவது ஸாவதானமான மனதை உடையவர்களிடத்திலோ வெனில்) விஶேஷத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பயத்திற்கும், அபயத்திற்கும் காரணங்களானவைகளின் விஶேஷத்தை அறிந்தவராயும், அஜாக்கிரதையினால் விடப்பட்டவராயும்,

---

யிலே பயின்றாப்போலே' என்றும், 'ஆற்றங்கரை வாழ்மரம் போல்' என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதை இங்கு திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றறியத்தக்கது.

வராநுஹ்ருதி வ்ருதிவாஸ ஶங்க்யா
ஸயாநுபவெஸாவ்யஸயாய கல்ப்யதெ ॥ 28

ஆமொக்ஷாத் விதுஷோவி நிரநுபாயா ஹீதிரிதி நஹ:வ்ரு
ஸங்ந ஸளரஹாஸ்வாது: ।

திஷ்ஷு காலகரணா கரணாதி ரங்கெ
தெஹாதிகெ வ ஹிதஸாயந ஹாவயொமெ ।
துஷ்க்ருவஸ்ஷீ ரநுவிஷயதெதா விவித்ராம்
கிம் தது்துஸ்ய வாரஷஸ்ய ந ஹீதி ஹெதா: ॥ 29

ஸுமதி:—ஸவ்வம் கிஂ ஸவ்வம் விஜஜ ஹகாரணம் தா கஹம் ணிஹகா
ணிவ்வாகணிஜ்ஜம் வணிஹாணம் ஸம்வஜ்ஜ ? (ஹாயா) ஸவ்வம் கிஂ
ஸவவுரவி யதி ஹயஸ்ஸா நம் தக்கயம் நிஹுயநிவ்வாதுநீயம் வுணி
யாநம் ஸம்வதுதெ ?

யோசித்துக் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கக் கூடியவராயும் இருக்கிற வருக்கு பகவானுடைய அனுபவத்திற்குத் தடங்கல் வருமென்கிற ஸந்தேஹத்தினால் பயம் உண்டாவதும் மற்றவர்களுக்கு அபயத் திற்குக் காரணமாகிறது. * मोक्षाय 28

ப்ரும்மவித்யையை அனுஷ்டிப்பவனுக்கு மோக்ஷம் வருகிறவரையில் பயம் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லை என்பது ஆகாசத் தாமரைப் பூவின் வாஸனையை அனுபவிப்பதைப் போலாகும்.

திக்குகள், இடங்கள், காலங்கள் இவைகளிலும், கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பது, விடுவது முதலியவைகளிலும், நன்மைக்கு ஸாதனமாக இருப்பதற்கே யோக்யதையை உடைய தேஹம் முதலியவற்றிலும் விசித்திரங்களான பாபங்களின் பரம்பரையை நினைக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு எது பயத்திற்குக் காரணமில்லை என்னப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்டது எது? 29

ஸுமதி—இப்படி எல்லாம் பயத்திற்குக் காரணமாயிருந்ததேயானால் பயமில்லாதவனால் செய்யக்கூடியதான தயானம் எப்படிப் பூர்த்தி அடைகிறது?

* இது கீழ் ஆக்ஷேபத்தில் குறித்த திருமங்கை யாழ்வார், நம்மாழ்வார் போல்வாரைக் குறிக்கிறது.

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 — 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾। 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍। 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍।

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 — 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿। ([illegible]) 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃।

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 —

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌪𑌾𑌵𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂𑌭𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌦𑌧𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌕𑌰𑍇 𑌲𑌵𑌣𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌿𑌤𑌮𑍍॥ 30

𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯।

விவேகன்—ப்ரியே! உன்னால் நன்றாகக் கேழ்க்கப்பட்டது. ஸூக்ஷ்மமாகிய ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. தெரிந்ததாகிய அதையும் உனக்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதைக் கவனிக்கவேண்டியது.

ஸுமதி—ஆர்ய புத்திரன் உத்திரவு செய்யட்டும்.

விவேகன்—

வ்ருத்தி அடைந்திருக்கிற புத்தியில் உண்டாகிய தோஷங்களுக்கு ப்ரளய காலாக்னி போன்றதாயும், பாபங்களாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தன் வயிற்றுக்குள் அடக்கிக் கொள்ளுவதாயும் இருக்கிற பகவானுடைய க்ருபையை விட்டுவிட்டு கெட்டவழியில அடிக்கடி ஸஞ்சரிப்பதினால் (அதாவது ஸ்வர்க்காதி பலங்களுக்காகவும் அப்படிப்பட்ட பலங்களுக்குக் காரணமான அபூர்வம் முதலியவைகளுக்காகவும்) இந்த உலகத்தில் எந்தக் கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ அது உப்பு ஸமுத்திரத்தில் உப்பினால் அணை கட்டினது போலாகும். 30

எவன் வேறொன்றிடத்திலும் மனதைச் செலுத்தாமல் பகவானுடைய க்ருபை ஒன்றையே ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளுகிறானோ அவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ஸித்தி உண்டாகின்றதென்று அறிந்துகொள்.

[illegible] ॥ 31

[illegible]

தனிமைப்பட்ட எல்லா இருப்புகளையு முடையவனையும் (அதாவது எல்லாக் காலத்திலும் தனித்து இருப்பதில் த்ருப்தி உடையவனாய் என்றபடி), ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களினுடைய வ்யாபாரங்களில் அருவருப்பை யுடையவனையும், விரக்தியைத் தழுவிக் கொள்ளுவதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லாக் கெட்ட வாஸனையை யுடையவனையும், நிவ்ருத்தி தர்மத்தின் வழியில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவனையும், ஸாவதானமான மனதின் வ்யாபாரத்தை உடையவனையும் இருக்கிறவன் பகவானுடைய திருவடிகளில் ப்ரபத்தி செய்து பயத்தைத் தாண்டி ஸித்தி யடைகிறான். 31

ஸுமதி—இது உசிதந்தான். அப்படி இருந்தபோதிலும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறியப்பட்ட உண்மையான அர்த்தத்தை உடைய உண்மையே கேழ்க்கிறேன். தோஷம் இல்லாத ஆசார்யர்களிடத்தில் இருந்து நிஶ்சயமாய் அறியப்பட்ட வேதாந்த ஶாஸ்திரங்களில் தாத்பர்யத்தை உடையவர்களாயும், நாசம் செய்யப்பட்ட எல்லாச் சத்துருக்களையும் உடையவர்களாயும், மிகுதி இல்லாமல் போக்கடிக்கப்பட்ட தேவலோகத்தில் வஸிப்பதில் உண்-

தயாநாம் நிஷ்காஸித நிகில ப்ரதிபக்ஷாணாம் நிஶ்ஶ்ரேயஸ ப்ரஸூ-
தித நிஜாநுரூப ஸ்ப்ருஹாவாஸநா வாஸநாநாமநாலக்ஷித தோஷ
கந்த கல்யாணகுணைகதாந பகவச்சரணஸேவா மஹாநந்தாநுபவ
லம்படாநாமப்ரமாத பரிக்ருஹீத நிவ்ருத்தி தர்மாணாமஸம்-
பாவித ப்ரத்யூஹாநாமபி மஹா புருஷாணாம் கேந
புநர் விக்நநிபாதேந மோக்ஷோபாய: ஶீக்ரம் ந ஸம்பத்யதே?

விவேக:—ப்ரியே! இதமபி தே மஹாமதிபி ரவதாரணீயமதிர-
ஹஸ்யமாவேதயாமி, யத் ஸநக ஸநந்தந ஸநத்குமார நாரத ஶா-
ண்டில்ய ப்ரப்ருதய: பரமைகாந்திந: ப்ரதிபாதயந்தி। ஶ்ரவ-
ணீயம் ததேததவஹிதயா பவத்யா।

திமிம் கில திமிங்கிலோ கிலதி தத்கிலஸ் ததா
தத்வத்யச்ச தத்கிலகிலம் பஶ்ய கஸ்மிந்க்வசே।

டான ஆசையின் வாஸனையுடையவர்களாயும், தோஷங்களின் நாற்றத்தைப் பாராதவைகளான கல்யாண குணங்கள் ஒன்றுக்கே இருப்பிடமான பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பதில் உண்டாகிற பெரிய ஆனந்தத்தை அடைவதில் ஆசை உடையவர்களாயும், ஸாவதானத்துடன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிவ்ருத்தி தர்மங்களை உடையவர்களாயும், தடங்கல்களின் ஸம்பாவனை கூட இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிற மஹா புருஷர்களுக்கும் கூட எந்த விக்னத்தினால் மோக்ஷோபாயம் சீக்கிரத்தில் பூர்த்தி யடைகிறதில்லை?

விவேகன்—ப்ரியே! மஹா புத்திமான்களினால் அறியக் கூடியதாய் மிகவும ரஹஸ்யமான இந்த அர்த்தத்தை உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன், எதை ஸநகர், ஸநந்தநர், ஸநத்குமாரர், நாரதர், ஶாண்டில்யர் முதலிய பரமைகாந்திகள் நிரூபித்திருக்கிறார்களோ. அப்படிப்பட்ட இது ஸாவதானையாயிருக்கிற உன்னால் கேழ்க்கத்தக்கது.

திமிங்கிலம் (என்னும் பெரிய மீன்) திமி என்னும் சிறிய மீனை விழுங்கிவிடுகிறது. அப்படியே திமிங்கிலத்தை திமிங்கிலகிலம் (என்னும் இன்னும் பெரிய மீன்) விழுங்கிவிடுகிறது. அப்படியே திமிங்கிலகிலகிலம் (என்னும் இன்னும் பெரிய மீன்) திமிங்கில கிலத்

[illegible]
[illegible] ॥ 32

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 33

[illegible]

[illegible]

தை விழுங்கிவிடுகிறது. இப்படிச் சின்ன மீனைப் பெரிய மீன் விழுங்கிவிடுகிறது என்பதைக் கர்மங்களின் வரிசைகளிலும் பார். எல்லாப் பாபங்களுமாகிய ஸமுத்திரத்தை விழுங்குவதாகிய வ்யா பாரத்தில் அகஸ்த்யரைப் போன்ற நிவ்ருத்தி தர்மத்தையும் தோஷ மில்லாத பாகவதர்களுடைய நிக்ரஹம் விழுங்கிவிடுகிறது. 32

இப்படிப்பட்ட மற்றொரு விதத்தையும் அறிந்து கொள்ளுவாயாக.

ப்ரஸித்தமாகிய எல்லாப் பாபிகளின் கூட்டத்தையும் விட க்ருதக்னன் (முன் பண்ணின உபகாரத்தை மறந்தவன்) ஒருவனே மேற்பட்டவனாகிறான். அப்படிப்பட்ட க்ருதக்னனையும் விட மேற் பட்டவன் செய்யப்படுகிற உபகாரத்தை மறந்தவன். அவனையும்விட மேற்பட்டவன் கொடிய ஸ்வபாவத்தை உடையவனான செய்யப் போகிற உபகாரத்தை மறப்பவன். 33

ஸுமதி—இப்படி ஒப்புயர்வில்லாத மகிமையை உடையதாகிய ப்ரும்ம வித்துக்களின் நிக்ரஹத்தினுடைய மஹிமை நிரூபிக்கப் பட்டது. நாத! இதற்கு மறுபடியும் பரிஹாரம் இல்லையா?

விவேகன்—ஒரே விதமான பரிஹாரம் இருக்கிறது. எதுவென் னில், மறுபடியும் அவர்களுடைய அநுக்கிரஹம் வரும்படி செய்து கொள்வது.

தயாஹி—

தொயொஜ்ஜநெ ந வஸிதாவ ஊவெத்ய ஜஹை

ஹொயெந ஜீவதி வா நஃ க்ரமயொஜிதெந ।

தஷ்ஹத்யஜந தஸுவேஸி வ்ரவிஷ

ஸதஸம்ஸ்ரயெண ஹஜதெ வரஊாயஷீ ஹ்ரஷிம் ॥ 34

ஈவிவ—

வஹா ஜந் ஸாக்ருத விஜம்

ஸ்ஹவிஊவவார ஊவீரமம் வாராஷம் ।

ஈஹிஸாதி நித்ய ரக்ஷா

ஸக்ஷா ஊவவஹ ஸாயிநீ விஜ்யா ॥ 35

ஸாவ—

வர ஹக்திரவ்ரகம்வ்யா

நிவ்ருத்தி யஊாநாவஸிமாணவமொஸ ।

அப்படியே—

மீன் என்கிற ஒரு ப்ராணி ஜலத்தைவிட்டு எடுப்பதினல் தாபத்தை அடைந்து மறுபடியும் க்ரமமாகச் சேர்க்கப்பட்ட ஜலத்தினலேயே (எப்படி) பிழைக்கிறதோ அதைப்போல பெரியோர்களின் நிக்ரஹத்தினல் அஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமான ஸம்ஸாரத்தை அடைந்தவன் மறுபடியும அந்தப் பெரியோர்களை ஆஸ்ரயிப்பதினல் உண்மையான ஜ்ஞானத்தை அடைகிருன். 34

மேலும்—

அனேக ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட புண்ணியங்களினல் ஸித்தி அடைந்தவனையும் ப்ரும்மவித்துக்களின் அபசாரத்தில் இருந்து வெகு தூரத்தில் விலகிப்போகிறவனையும் இருக்கிற புருஷனை மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான ப்ரும்ம வித்யை எப்பொழுதும் ஆசையுடன் கூடியதாய் அதிவேகமாக வந்து அடைகிறது. 35

அதுவும்—

அசைக்க முடியாததாகிய அந்தப் பரபக்தி நிவ்ருத்தி தர்மங்களோடு சேர்ந்ததாகிய அமாநித்வம் முதலிய குணங்களுடைய சேர்க்

ஹவஜஸயிவொ தவாதீ்ர

ஜாதா வ்யஸிம் ஷிநெ ஷிநெ ஹஜதெ ॥ 36

ஸுமதி:—(ஸவிமர்ஶம்) ஜாதம் ஸத்யம், ஜஜ ஷுணிவாற ணிகஜ ஙஜ ணிம்ஷிக்ஷ கவக்ஷ ணிஸெஸ கஸாகஸ ஜோவ வக்ஷ ணிவெவ ஜொரஹா கணிம ஊஹிம ஹரிம ஐஹிம வஸிக ணெஸிதண வதி வாகமூ வஜூஹா வரம வாராஸத ஸிஜ ஸாஹண ஜொகஜொராக்ஷ ணஹொதி। (ஹாயா) யுக்தமேதக், யதி ஷு நிநுவார நியதிபவநிஜிநுதா கவக்ஷ நிஶெஷ கஷாயஸ்ய ஜோ க்ஷவக்ஷ நிகெஷவயொஹ்யா கணிம ஊஹிம ஹரிம ஷவிம வஶி கெவஶிக்வ ப்ராவித ப்ராகாஜ்ய ப்ரஜூவா: வரம வாராஷா ஸூநு விஜிஸாய ந யொஹாஜொராயா ந ஹவதி।

விவெக:—ஸத்யம் ஜெவி! ஷுஜநுயா ஸநெத ஷுறஜெ வெரி ணொ யொஹாஜொராயா:। தஜெஷாம் ஸம்ஹவெ வரிஹாரணாஷவி

கையினால் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்திற்குத் தெப்பமாக இருந்து கொண்டு நாள்தோறும் வ்ருத்தியடைகிறது. 36

ஸுமதி—(யோசனையுடன்) தடுக்கமுடியாத தைவத்தின் பலத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டவைகளாயும் மிகுதியில்லாமல் பாபங்கள் பக்வமாகாதவர்களுக்கு மோக்ஷமென்கிற பக்ஷத்தில் சேர்க்கத் தகுந்தவைகளாயும் இருக்கிற * அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, வசித்வம், ஈஶித்வம், ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம் முதலிய பரம புருஷார்த்தம் ஸித்திப்பதற்கு உபாயமான யோகத்திற்கு விக்னங்கள் உண்டாகாமல் இருந்ததேயானால் இது உசிதம்தான்.

விவேகன்—தேவி! (இது) உண்மையே. அழிவில்லாத சத்துருக்களாயும் யோகத்திற்கு விக்னங்களாயும் இருக்கிற இந்த ஶத்ருக்

* அணிமா என்பது சிறிய ரூபத்தை உடையவனாகை. மஹிமா பெரிய ரூபத்தை உடையவனாகை. கரிமா பாரமுள்ளவனாகை. லகிமா லேசாயிருக்கை. வஶித்வம் இந்திரியங்கள் தனக்கு வசப்பட்டு நிற்கை. ஈஶித்வம் ஸ்வதந்திரனாயிருக்கை. ப்ராப்தி நினைத்தபோது நினைத்த இடத்திற்குச் செல்லுதல். ப்ராகாம்யம் நினைத்தபோது நினைத்தவைகள் எல்லாம் கிடைப்பது.

ஸம்ஹவமெவெஸ்வ வரிஹாரணெ ந நிர்வ்ருத்யஹா ஹவதி நெ ஶ்ரெயஸீ ஸிஜி: ।

[தத: ப்ரவிஶதி ஹஸ்தஜநுவத்ர ஹஸ்தஷிதொத்தாஶொ தூத:]

தூத:—(ஸாஞ்ஜலி பந்ஹம்) ராஜந் ! அயமஹமஸ்மி தெவஸ்யமஹா மொஹஸ்ய த்ருஷ்டிவயமநுஸ்ருதநு ஸவத்ராவ்ரதிஹதகதி: ஸம்வ்ருதிஸத்யொநாம தூத: । ததநிவாதயெ ஸாவரொதம் ஹவந்தம் ।

விவெக:—(ஸ்வகதம்) கிஞ்ஜித்த ஆயமாகத: ?

(ப்ரகாஶம்) அஸ்தாநவ்ருத்திவிஹாயாவரிஜிதாயுஷ்ஹவ ஹவா: ।

கள் ஜயிக்க முடியாதவைகள். ஆதலால் இவைகளை ஸம்பவித்த பிற்பாடு பரிஹரிப்பதை விட இவைகளின் ஸம்பவத்தையே தடுத்து விடுவதால் மோக்ஷத்தின் ஸித்தி ஒரு தடையும் இல்லாமல் உண்டாய் விடுகிறது.

[பிறகு பனை ஓலையை ஶிரஸ்ஸில் தரித்துக் கொண்டவனாகிய தூதன் ப்ரவேசிக்கிறான்.]

தூதன்—(கையைக் கூப்பிக்கொண்டு) ராஜந்! இந்த நான் தேவனாகிய மஹா மோஹன் என்கிற மஹா ராஜாவின் கண் பார்வையை விடாமல் எவ்விடத்திலும் தடுக்கப்படாத ஸஞ்சாரத்தை உடையவனாகிய ஸம்வ்ருதி ஸத்யன் என்கிற தூதனாக ஆகிறேன். ஆதலால் தேவியோடு கூடிய உம்மை ஸேவிக்கிறேன்.

விவேகன்—(மனதிற்குள்) எதற்காக இவன் வந்தான்? (வெளிப்படையாக) இடம் இல்லாத இடத்தில் இருப்பதை விட்டுவிட்டு கணக்கில்லாத ஆயுஸ்ஸை உடையவனாக இருக்கக் கடவாய். (அதாவது அத்வைதிகள் நம்மால் பார்க்கப்படுகிற உலகங்களைப் பொய்யென்று ஒப்புக்கொண்டு, ஆனால் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றனவே என்று ஆக்ஷேபம் வருகிறதே என்னில் அது வ்யாவஹாரிக ஸத்யம் அதாவது வ்யவஹாரம் நடக்கிற வரையில் ஸத்யம் என்பது பொருள். இதையே, பௌத்தர்களில் சிலர் ஸம்வ்ருதி ஸத்யம் என்றார்கள். இதை விவேகன் உனக்கு இடம் இல்லாதவைகளாய் வாஸ்தவத்திலேயே ஸத்யமான நம்மால் பார்க்கப்படும் உலகங்களை விட்டுவிட்டு நீ பிழைத்திருக்க வேண்டும் என்று பதில் இங்கு உரைத்தபடி.)

தூதः—(உத்தமாங்காவதாரிதம் ஈஷத்விகஸிதாஞ்ஜலிகோஶநிஹிதம் தாலபத்ரகண்டம் ப்ரதர்ஶ்ய) இதம் கில மஹாராஜ! சதுர்தஶபுவநசக்ரவர்த்திஸம்ஶயாமாத்யநிஶ்சிதநிகிலகார்யஸ்ய துர்மதிப்ரதிஷ்டிதஸ்ய தேவஸ்ய மஹாமோஹஸ்ய லோபநாம்நா கணகேந லிகித்வா பவதர்த்தம் ப்ரேஷிதமந்தரங்கேண மயா உபஹ்ருதமலங்கநீயம் ஶாஸநம் ।

விவேகः—(ஸாநாதராவஹித்தம்) ஹே தூத! அஸ்மாகமபி ப்ரியோ பவஸி । ததிஹ உபஹ்வரே ஸ்வயமேவ வாசய ।

தூதः—யதாஜ்ஞாபயதி மஹாராஜः। [இதி விநயநிப்ருதம் வாசயதி]

ஶதக்ரத்வாதிதேவஸ்ய மஹாமோஹஸ்ய ஶாஸநம் ।
ஸம்ஸாரஹ்ராஸபீதாநாம் ஸ்மரமுக்யைரபி ஸம்ஸ்துதம் ॥ 37

தூதன்—(தலையில் நின்றும் இறக்கப்பட்டதாய்க் கொஞ்சம் மலர்ந்ததாகிய அஞ்ஜலியில் வைக்கப்பட்ட பனை ஓலைத் துண்டைக் காண்பித்து) மஹாராஜ! இது பதிநான்கு உலகங்களுடைய ஸமூஹத்திற்கு சக்ரவர்த்தியாய் ஸந்தேஹமாகிற மந்திரியினால் நிஶ்சயிக்கப்பட்ட எல்லாக் கார்யங்களையும் உடையவராயும் துர்மதியின் இஷ்டப்படி நிலையை உடையவராயும் இருக்கிற தேவனாகிய மஹா மோஹனுடையதாயும் லோபனென்று பெயருடைய கணக்கனால் எழுதி உமக்காக அனுப்பப்பட்டதாயும் அந்தரங்கனாகிய என்னால் கொண்டுவரப்பட்டதாயும் இருக்கிற தவறக் கூடாத உத்திரவு.

விவேகன்—(அநாதரவு, அலக்ஷ்யம், இவைகளுடன்) ஓ! தூதனே! நமக்கும் ப்ரியனாகிறாய் அல்லவா. ஆதலால் இங்கு ஸமீபத்திலிருந்து நீயே படி.

தூதன்—மஹா ராஜாவாகிய நீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ அப்படியே. [என்று வணக்கத்துடன் வாசிக்கிறான்.]

இது ஸம்ஸாரம் குறைந்து விடுகிறதென்று பயந்திருக்கிற தேவதைகளுக்கும் இஷ்டமா யிருக்கிற காமன் முதலியவர்களால் பூஜிக்கப்படுமவனாயிருக்கிற மஹா மோஹனுடைய உத்திரவு. 37

विवेकः—(सावहित्थं, सान्तर्हासम्) देवि! किं वयमपि शासनीया दुरात्मनो महामोहस्य? परचित्तवेदनार्थमिह वाचिकं तावच्छ्रोतव्यम्। हुं! ततस्ततः।

दूतः—

परोपास्तिश्रद्धामयमुदितवृत्तं यदिह ते
तदैश्वर्यं प्राप्त्यै भवतु बहुमन्तव्यमिह तत्।

विवेकः—(सावज्ञं नाटयन्) प्रिये! श्रुतः कथितः किलायं भिक्षुपादप्रसारणन्यायः। सर्वथा स्वाभाव्यमेव शवमुष्टिवद्गृहीतग्राहिता महामोहस्य।

விவேகன்—(மறைத்துக்கொண்டு, மனதிற்குள் சிரிப்புடன்) தேவி! துராத்மாவாகிய மஹா மோஹனுக்கு நாமும் உத்திரவு செய்யத் தக்கவர்களா என்ன? எதிரியினுடைய அபிப்ராயத்தை அறிந்து கொள்ளுவதற்காகத் தூதன் சொல்லுகிற வார்த்தை முழுவதும், கேழ்க்கத் தக்கது. தூதனே! அப்புறம், அப்புறம் (மேலே வாசி என்றபடி).

தூதன்—

இப்பொழுது நீ (ஜீவாத்மாவிற்கு) பரப்ரும்மத்தை உபாஸனம் செய்வதில் ஶ்ரத்தையை உண்டாக்கின அளவாக நம்மை மீறி நடந்தாயே, அது ஐஶ்வர்யங்களை அடைவதற்குக் காரணமாக ஆகட்டும், அப்படி இருந்தால் அப்பொழுது அதை அங்கீகரிக்கிறோம்.

விவேகன்—(அலக்ஷ்யத்தை அபிநயித்துக்கொண்டு) ப்ரியே! ப்ரும்மசாரி காலே நீட்டினுப் போலே இருக்கிற இந்த ந்யாயம்* உன்னுல் கேட்கப்பட்டதா! அதுவுமன்றி மஹா மோஹனுக்கு சவமுஷ்டியைப் போலத் தான் பிடித்ததையே பிடித்துக் கொண்டிருக்கை ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டது.

---

* ஒரு ப்ரும்மசாரி ஒரு வீட்டில் காலே வைத்துக்கொண்டு நிற்பதற்கு இடத்தை யாசித்து, அதைப் பெற்றுக்கொண்டவன்,

ஸுமதி:—ஸத்யம் ஸத்யம் । (ஸாயா) ஸத்யமேதத் ।

விவேக:—தத: ।

தூத:—

அதிக்ராந்தாவஸ்தா ஸ்ருஷ்டப்ருகுடி நட நாரம்பஸமயே

ப்ருசம் க்ருத்யாத்யை: ப்ருதிஹத நிராஸோ ந பவஸி ॥ 3

விவேக:—ப்ரியே! ஸ்வதர்ம நிரதா நஸ்மாந் ப்ரதி ஸோயமாசீர்வா-

த: । அயி, மோஹதூத! கிமஸ்தி சேஷம் வாசிதவ்யம்?

தூத:—அஸ்தி கிஞ்சிதாத்மீய ஸேநாபத்யோ: காம க்ரோதயோர் வைப

விஷயம் ।

விவேக:—அஸ்து கோ தோஷ:? ச்ருணுமஸ்தாவத் ।

ஸுமதி—இது அப்படித்தான் இருக்கிறது.

விவேகன்—அப்புறம் (மேலே படி என்றபடி).

தூதன்—

மீறி நடந்தாயேயானால் நம்முடைய புருவம் கொஞ்சம் நெறிக்க ஆரம்பித்த ஸமயத்தில் மிகவும் கோபிஷ்டர்களான கோப முதலிய சத்துருக்களினால் தடுக்கப்பட்டவனாய் நீ (உயிருடன் இருக்கப் போகிறதில்லை. (அன்றிக்கே அவர்களால் தடுக்கப்பட்ட னாகப் போகிறதில்லை என்றும் ஒரு அர்த்தம் த்வனிக்கிறது.) 3

விவேகன்—ப்ரியே! நம்முடைய தர்மத்தில் நிலையை உடைய நம் மைக் குறித்து இது ஆசீர்வாதம். அடே! மோஹனுடை தூதனே! வாசிக்கவேண்டியதின் மிகுதி இருக்கிறதா?

தூதன்—தன்னுடையவர்களான ஸேனைத் தலைவர்களாகிய காம க்ரோதன் இவர்களுடைய மஹிமையைப் பற்றியது கொஞ்ச இருக்கிறது.

விவேகன்—இருக்கட்டும், என்னதோஷம்? அத்தையும் கேட் போம்.

அதன் மூலமாக அங்கு இடம் பிடித்துக்கொண்டு, கொஞ்சகால கழித்து வீடு முழுவதும் தன்னுடையதென்று வழக்குப் பே ஆரம்பித்தானும் என்றபடி.

தூதஃ—

விஶ்ராயிதோ விஷயஶேஷ்வதி கஸ்ய ஸோ(அ)த்ர
வீரः ப்ரஸித்தமஹிமா விபுதேஷு காமः ।
க்ரோதோஜ்ஜ்ரிதம் யதநுபாவவஶேந ஶம்போः
ஶ்ருங்காரஶீதலமபூந்நயனம் த்ருதீயம் ॥ 39

கிஞ்ச—

காமோ(அ)பவத் ப்ரதமதோ(அ)த இதி ஹி
ப்ரூதே ஸதீ ஶ்ருதிः
காமேநைவ ஜகஜ்ஜநிஸ்திதிலயே
ராத்யः புமாந் க்ரீடதி ।
நிஷ்காமோ(அ)பி ஸகாம ஏவ லபதே
நிஶ்ஶ்ரேயஸம் துர்லபம்
காமः கஸ்ய வஶே க ஏஷ ந வஶே
காமஸ்ய ந ஸ்யாஜ்ஜகே ॥ 40

தூதன்—

ஸகல தேவதைகள் இடங்களில் ப்ரஸித்தி பெற்ற மஹிமையை உடையவனும், மற்ற எல்லாரையும் விடமேற்பட்டவனும் இருக்கிற காமன் யாருடைய ஶக்தியினால் நாசத்தை அடையப்போகிறான்? எந்தக் காமனுடைய ப்ரபாவத்தினால் ருத்திரனுடைய கோபத்தினால் திறக்கப்பட்ட மூன்றாவது கண் ஶ்ருங்காரத்தினால் குளிர்ந்ததாக ஆயிற்றோ. 39

மேலும்—

நல்லதான (பழையதான) ஶ்ருதி இந்தக் காமன் முதலிலேயே இருந்தான் என்று சொல்லுகிறது. உலகுக்கு ஆதியென்று சொல்லப்பட்ட புருஷனாகிய பகவான் காமத்தினாலேயே உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பது, ரக்ஷிப்பது, நாசம் செய்வது இவைகளினால் விளையாடுகிறார். ஒன்றிலும் ஆசை இல்லாதவனும் ஆசையோடு கூடினவனாகவே ஒருவராலும் அடைய முடியாத மோக்ஷத்தை அடைகிறான். அப்படிப்பட்ட காமன் யாருடைய வசத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறான்? காமனுடைய வசத்தில் எவன் அகப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்டவன் எவன் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறான்? 40

ஸுமதி:—மஹாராஜ! கிம் தாவந்மஹிம்நி மந்மதோ ஜேதுமஶக்ய:!
(ஹாயா) மஹாராஜ ! கிம் யுஷ்மாபிரபி மந்மதோ ஜேதுமஶக்ய:?

விவேக:—தேவி! மித்யா ஜ்ஞாநப்ரியஸ்ய மோஹஸ்ய ப்ரலாபே கிம் ப்ரத்யுச்யதே? ஶ்ருணுமஸ்தாவத் கிம் வதந்தி?

தூத:—

யதி கோபாய ந கோபமீதிவர்த்ததே ।
அகோப விஷயம் கோபம் கதம் ஜேஷ்யதே ॥ 41

ததுபயத: பாஶா ரஜ்ஜு: ।

ஸுமதி:—நாத! காமாதபி கோபோ மந்மதே, ஜே... காமஜயேபி ஸஹகாரணம் மோஹ? (ஹாயா) நாத! ந காமேதாபி கோபோ மந்ம..., யேந காமஜயேபி ஸ... யம் காரணம் பவதி?

ஸுமதி—மஹாராஜ! மன்மதன் உங்களாலும் ஜயிக்க முடியா... தவனு?

விவேகன்—தேவி! பொய்யான ஜ்ஞானத்திலேயே ப்ரீதி உடையவ... ஞகிய மஹா மோஹனுடைய உளறுதலுக்கு என்ன பதில் சொல்... லப்படுகிறது? மிகுதியையும் கேழ்ப்போம்.

தூதன்—

கோபத்தின் பொருட்டு கோபித்துக் கொள்ளுவானேயானு... கோபத்தைத் தாண்டமாட்டான். கோபித்துக் கொள்ளாத கோப... தை ஒருவன் எப்படி ஜயிக்கப் போகிருன்? (அதாவது கோபம் கெட்டது என்று அதன் விஷயத்தில் கோப முண்டாகியே அதை ஜயிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாத பக்ஷத்தில் கோபத்தை ஜயிக்க முடியாது. அப்படி ஜயித்தால் கோபத்தைப் பற்றிய கோபம் இருக்கிறது என்றபடி.) 41

ஆதலால் இரண்டு பக்கத்திலும் சுருக்குடையகயிறுபோல்இருக்கிறது.

ஸுமதி—நாத! காமத்தைக் காட்டிலும் கோபன் ஜயிக்கமுடியா... தவனு? எந்தக் காரணத்தினுல் காமனே ஜயிப்பதற்கும் தான்... காரணமாகிறுனே.

விவேக:—ப்ரியே! ஸ்தாநக்ரோதோ ந பரம் தோஷாய, யோ(அ)ஸௌ காமாதிநிரஸநஹேதுதயா பரமார்த்தவேதிபி: ப்ரஶஸ்யதே। (தூதமவலோக்ய) தூத! ஶ்ருதம் ஶ்ரோதவ்யம்। ப்ரூஹி மத்வசநாத் ஸ்வஸ்வாமிநம்।

> அப்ராணிதமஹாமோஹமநங்கீக்ருதமந்மதம்।
> விதூதப்ரதிகம் லோகோ விவேகம் பஹுமம்ஸ்யதே॥

தூத:— யாம்யஹம்। [இதி த்வித்ராணி பதாநி பரிக்ரம்ய]

(ஸ்வகதம்)

> ஸர்வப்ரபோதநஸமர்த்தகயா ஸமேத்யா
> வஸந்த்யா ஸஹாயவிரசித விஶ்வஹிதம் விவேகம்।

விவேகன்—ப்ரியே! கோபம் உண்டாக வேண்டிய இடத்தில் கோபம் உண்டாவது தோஷத்திற்குக் காரணமாகாது, எது காமன் முதலியவர்களை நிராகரிப்பதற்குக் காரணமாக இருப்பதினால் உண்மையை அறிந்தவர்களினால் கொண்டாடப் படுகிறதோ. (தூதனைப் பார்த்து) தூத! கேழ்க்கவேண்டியது கேழ்க்கப்பட்டது. என்னுடைய உத்திரவினால் உன்னுடைய ராஜாவைக் குறித்துச் சொல்லு.

உயிரில்லாமல் செய்யப்பட்ட மஹாமோஹனை உடையவனாயும், அங்கீகரிக்கப்படாத மன்மதனை உடையவனாயும் அன்றிக்கே சரீரமில்லாமல் செய்யப்பட்ட மன்மதனை உடையவனாயும், நிராகரிக்கப்பட்ட கோபத்தை உடையவனாயும் இருக்கிற விவேகனை உலகம் பஹுமானம் செய்யப்போகிறது. 42

தூதன்—நான் போய் வருகிறேன்.

[என்று சொல்லிவிட்டு இரண்டு மூன்றடிகள் நடந்து]

(தன் மனதிற்குள்)

ஜெதாும் கு ஊவ ஜமதி வூஹவெத்யாவி

ஹாரீ நியொஜயதி மொஹ ஐதி ஹயஊ: ॥ 43

(வூகாஶம்) ஃஹாராஜ! 'குலெஷெக்கம் காூவஹூாயெடு' ஐதி நீதிம் நாதிவதெதடுயா: ।

[ஐதி நிஷ்காகு:]

ஸுூமதி:—ஆயூஉத்த! ஜஜமூக்தி ஸாஹண ஸஜ்ஜா வூரூவஸா மொஹ வஉதெஹிம்காமக்ஷாஹ ஹொஹ ஃஈஃஷூர வஹூநீஹிம் குஹிஹுஸுஜ ஊகூவம்தெதா தூஹ வரிஷ்மொ விஈஜொ ஹொஜ । (ஹாயா)ஆயடுவூத! யதி ஃூக்தியாயநஸஜ்ஜ: வூரூஷொ மொஹவூயூமெக்ஷ: காம குூய ஹொஹ ஃஃ ஃாஷ்ஷு யடு வூஹூதிஹி ரஹிஹுயமெத ஊதாவாநு தவ வரிஶூமொ விஹயொ ஹவிஷூதி ।

தூங்குகிறவனை எழுப்புவதில் உதஸாஹத்தோடு கூடிய ஸுமதி என்கிற பத்னியுடன் சேர்ந்து செய்யப்பட்ட ப்ர பஞ்சத்தின் நன்மையை உடையவரான விவேக மஹாராஜாவை ஜயிப்பதற்கு இந்த உலகத்தில் யார் தான் ஶக்தி உடையவனா வான்? அப்படியிருந்தபோதிலும் நமக்கு ராஜாவாகிய மோஹன் நம்மை இப்படிச் சொல்லும்படி உத்திரவு செய்தார். 43

(வெளிப்படையாக) மஹாராஜ! 'குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒருவனை விட்டுவிடவேண்டும்' என்கிற ந்யாயத்தை மீறவேண் டாம்.

[என்று சொல்லிவிட்டு வெளியில் போகிறான்.]

ஸுமதி—ஆர்யபுத்திர! மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான உபாயங் களைச் செய்ய ஆரம்பிவித்த புருஷன் மஹா மோஹனால் அனுப் பப்பட்ட காமன், க்ரோதன், லோபன், மதன், மத்ஸரன் முதலி யவர்களினால் ஜயிக்கப்படுகிறானேயானால் இவ்வளவாகிய உம் முடைய ஶ்ரமம் வீணாய்ப் போய்விடுமே.

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃—𑌦𑍇𑌵𑌿 ! 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 । 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 ।

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌬𑍋𑌧𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌚𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌪𑌙𑍍𑌕𑌤𑌃
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

[𑌨𑍇𑌪𑌥𑍍𑌯𑍇]

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑍈𑌤𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃—𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃—

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌵𑌪𑌾𑌦𑌚𑌾𑌰𑌪𑌟𑌾𑌨𑌾𑌶𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑌾𑌲𑌿𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍍𑌲𑌾𑌰𑌵𑌪𑌾𑌜𑌵𑌾 ।

விவேகன்—தேவி! இப்படி நினைக்காதே. எப்பொழுதும் நல்லதையே எண்ணிக்கொண்டிரு.

வேதாந்தங்களினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகள் நிஸ்சயிக்கப்பட்ட பிறகு அதற்கு மற்ற ப்ரமாணங்களோடு விரோதம் வருகிறது என்கிற ப்ரமமும் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அங்கங்களோடு கூடிய உபாயங்களின் பிரிவை அறிவினால் நிறைந்த புத்தியையுடைய இந்த யோகம் செய்பவன் காமக்ரோதம் இவைகளாகிற கூரான முள்ளுகளோடு சேர்ந்த பாபங்களாகிற சேறுகளின் கூட்டங்கள் இல்லாததாயும் குளிர்ந்ததாயும் இருக்கிறவழியினால் மோக்ஷத்தை அடையப்போகிறான். 44

[திரைக்குள்]

திவ்யவைதாளிகர்கள்— மஹாராஜனாகிய தேவன் ஜயிக்கட்டும்.

முதலாவது வைதாளிகன்—

ராத்திரியாகிற ஸ்திரீ அடிவைத்து நடப்பதற்காகப் போடப்பட்ட துணியாகவும், ஆசையாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தின்

ஸம்மோஹத்விபஶோணபிந்துபடலீ ஸந்த்யாராஜஸீ ஜ்ரும்பதே
ப்ரத்யக்திக்வநிதாபயோதரதடீகாஶ்மீரபங்கத்யுதி: ॥ 45

த்விதீய:—

இநேநேவ விநாக்ருதி வ்யஸநவிஹ்வலஸந்த்யாவதூ
வியுக்தகபரீபரப்ரஸரகல்பதாமாவஹத்கம் ।
விஶ்ருங்கலகலிந்தஜாஜலதரங்கஸங்காதவத்
மலீமஸிதமிதம் தமோ ஜகதஶேஷமாவேஷ்டதி ॥ 46

விவேக:—(கர்ணம் தத்வா) தேவி! நிராஹீதப்ராயஸ்யாஸ்ய ப்ர-
திபக்ஷஸ்ய ஸாத்விகஸங்காஹஸ்யா ஸம்ப்ரயத: ப்ராயேண

பெருக்காகவும், மன்மதனாகிற கடப்பைமரத்தின புஷ்பங்களினுடைய தூசியின் பரவுதலாகவும், ஸ்ருங்காரமாகிற புருஷனுடைய தலையில் வைக்கப்பட்ட செம்பருத்திப் புஷ்பமாகவும், மஹாமோஹனாகிற யானையின் சிவந்த நிறமுள்ள புள்ளிகளின் ஸமூஹமாகவும், மேற்கு திக்காகிற ஸ்திரீயினுடைய ஸ்தனங்களில் இருக்கிற குங்குமப்பூவின் குழம்பினுடைய காந்தியைப்போன்ற காந்தியையுடையதாயும் இருக்கிற ஸந்த்யாகாலம் வ்ருத்தி அடைகிறது. 45

இரண்டாவது வைதாளிகன்—

ஸூர்யனைவிட்டுப் பிரிந்ததினால் உண்டான வ்யஸனத்தினால் ஸ்ரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஸந்த்யா காலமாகிற ஸ்திரீயினுடைய அவிழ்ந்திருக்கிற தலைமயிர்களின் கும்பல்கள் பரவுவதைப்போல ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாயும், தடங்கலில்லாத யமுனா நதியின் ஜலத்தினுடைய அலைகளின் வரிசைகள்போலக் கறுத்ததாயும் இருக்கிற இந்த இருட்டு எல்லா உலகத்தையும் வ்யாபரிக்கிறது. 46

விவேகன்—(காதுகொடுத்துக் கேட்டு) தேவி! மிகவும் தைர்யமாகப் பேசுகிற இந்த வைதாளிகர்கள் கோட்டானுக்கு ஸமமாகிய நம்

[illegible]

[illegible] 47

[illegible]

[illegible] 48

சத்துருவின் ஸௌப்திக வததில்* உத்ஸாஹ முண்டாகிற ஸமயத்தை அநேகமாக அறிவிக்கிறார்கள். நீ நன்றாய்ப்பார்.

ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தை அடைந்த பிறகு இவ்வுலகத்திற்கு வெளிச்சம் சுருக்கத்தை அடைந்துவிடுகிறது. இருட்டின் பரவுதல் கிழக்கு திக்கின் முகத்தை மறைத்துவிடுகிறது. ஓ! ஸுமதியே! இப்பொழுது ஒருவராலும் அடக்கமுடியாத மன்மதன் வஸந்தருது வோடு சேர்ந்து ப்ரபஞ்சத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அனேக மான ந்யாய விரோதமான கார்யங்களைச் செய்கிறான். 47

மேலும்—

ஸ்திரீகள் ஆலத்தி வழிப்பதாகிய நியமத்தைச் செய்வதற்காக இடைவிடாத பரம்பரையையுடைய ஆபரணங்களின் ப்ரகாசங் களினால் மங்களத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட விளக்குகளின் ப்ரகாசங்

---

* ஸௌப்திகவதமாவது தூங்கும்பொழுது கொன்றுவிடுதல். பாரதத்தில் இது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ததிஹ ஸாந்த்யம் நியமமநுஷ்டாய பரப்ரஹ்மப்ரவணமநஸம் ப்ரத்யகாத்மாநமபிரக்ஷாமி । பவத்யபி க்ஷாந்தி ஶாந்த்யாதிபி[illegible] ஸேவிதா மங்களாசரணஸஜ்ஜயிதா [illegible] ப்ரதீக்ஷா பவேத் தயா: ।

[இதி ஸந்த்யா ஸஹ நிஷ்க்ராந்தா:]

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீ ஸ ங் க ல் ப ஸூ ர் யோ த யே

॥ க்ஷாந்த்யாரம்போ நாம த்ருதீயோ(அ)ங்க: ॥

॥ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:॥

களை இரட்டிக்கிறவர்களைப்போல நாலு பக்கங்களிலும் ஒரே ஸம யத்தில் அந்தப்புரத்தை அலங்காரத்தோடு கூடினதாகச் செய் கிறார்கள். 48

ஆதலால் இப்பொழுது நான் ஸந்த்யா காலத்தில் செய்யவேண்டிய அனுஷ்டானத்தை முடித்துவிட்டுப் பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்தி யோடு கூடிய மனதைஉடைய ஜீவாத்மாவைக் காப்பாற்றுகிறேன். நீயும் க்ஷாந்தி ஶாந்தி முதலியவர்களுடன் சேர்ந்தவளாய் மங்களா

சரணம் என்கிற மெத்தையில் அன்றிக்கே மங்களாசாரங்களைச் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மெத்தையில் ஏறிக்கொண்டு நான் திரும்பி வருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிரு.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு ஸுமதியுடன் வெளியே போகிருன்.]

இரண்டாவதுகாக்ஷி முற்றிற்று.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்

பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதய தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில்

மூன்ருவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ कामादि व्यूहभेदो नाम चतुर्थोऽङ्कः ॥

[ततः प्रविशति कामो वसन्तश्च]

कामः—सखे! वसन्त!

इक्षुः कोदण्ड ईदृशं मम बाणाः पुष्पाण्यमी सायका
सध्रीङ्कारमञ्जुध्वनिमधुकरश्रेणीशिञ्जिनी ।
भीरुस्वाभाव्यभाजोऽबलाजनो मम बलं तथ्यं वचः कथ्यते
सोऽहं जित्वा त्रिशूलप्रभृतिकसकलान् सङ्कल्पमात्रोदयः ॥

अपि च—

காமாதி வ்யூஹபேதம் என்னும்

நாலாவது அங்கம்.

[பிறகு காமன் வஸந்தன் இருவர்களும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

காமன்—ஸகே! வஸந்த!

ம்ருதுவாகிய இப்படிப்பட்ட கரும்பு எனக்கு வில்; இந்தப் புஷ்பங்கள் பாணங்கள்; தந்தியைப்போல அழகான ஶப்தத்தை உடைய வண்டுகளின் வரிசை நாண்கயிறு; ஏற்கனவே பயத்தையே ஸ்வபவமாக உடையவர்களாயும் பலமில்லாதவர்களாயும் இருக்கிற ஸ்தீரீ ஜனங்கள் எனக்கு ஸேனை; மிகவும் உண்மை சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நான் ஶூலாயுதத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் ருத்திரன் முதலியவர்களை ஜயித்தவனும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தினாலே உண்டான வ்ருத்தியை உடையவனும் ஆகிறேன். 1

மேலும்—

[illegible]
[illegible] 2

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 3

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

எனக்கு ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா அஸ்திரங்களை உடையவனும், எனக்குத் துணைவனுமாகிய நீ இருக்கும் பொழுது மஹாமோஹனல் ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் ஒற்றைக்குடையின் கீழ் ஆளப்பட்டது. நீயே பார். 2

வஸந்தன்—என்ன சொல்லப்படுகிறது? காமனுகிருயல்லவா.

சில பல வித்தியை ஆசைப்பட்டு ஆசைப்பட்டுத் தங்களுடைய ஶரீரங்களால் ஶாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்பட்டதாயும் அல்லது விதிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற சர்மத்தை செய்து செய்து பிறகு அறிவுடையவர்களாய் காமன் செய்தான் கோபன் செய்தான் என்று ஆஶ்சர்யமான மஹிமையுடைய உன்னிடத்தில் (பழியை) வைத்து விடுகிருர்கள். 3

மேலும்—

ஓ! மன்மதனே! உனக்கு ருத்திரன் முதலியவர்களோடு பராக்கிரமத்தினுல் உண்டாகிய விளையாட்டு, தேவதைகளுடைய வீடுகள் யதேச்சமாக ஸஞ்சரிக்கும் இடம், ஸமுதிரத்தினுல் சூழப்பட்ட பூமி முழுவதும் பூந்தோட்டம், அழகுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நீ எப்படி வர்ணிக்கப்படுகிருய்? 4

காம: — ஸகே! ஸகலலோகவிதித ப்ரபாவோ வஸந்த விஜயஸ்வ । யதேதத் —

ப்ரஸூதா த்வயி ஸம்பவ: ஸுமனஸாம் விஶ்வம் த்வயா நந்த்யதே
ருதூனாம் ஸங்க்யே ஷட்ஸ்வக்ரேஸரோ ஜ்யோதிஷ்டோமஸ்த்வதாஶ்ரயம்
யத்ர ஶ்ரீர்த்ருதபங்கஜா பவ பரஸ்த்வத்ஸம்ஶ்ரயோ மாதவ:
காலேஷு ஸத்ருஶ: கதம் ஸஹிதா காமோ த்வத: ஸ்வஸ்ஸக: ॥ 5

கிஞ்ச —

வஸந்தஸ்த்வம் வஹ்நிர்மலயபவந: ஸாரதிரஸௌ
அஶோகாதிஜ்வாலாமதுகரகணோ தூமபடலீ ।
ஸுதாஸூதிஸ்ஸோமஸ்தவிஹ ஜிதநிர்வாணபவனோ
விரக்தேஷ்வாஹ்யம் ப்ரோஹிணமிதி மாதேஷு விஸ்த: ॥ 6

காமன்—ஸகே! எல்லா ஜனங்களாலும் அறியப்பட்ட உன்னுடைய ப்ரபாவத்தையும் நினைத்துப்பார்? எந்தமஹிமை இப்படிப்பட்டதோ.

புஷ்பங்களுக்கு அல்லது தேவதைகளுக்கு உத்பத்தி உன்னிடத்திலிருந்து என்று ப்ரஸித்தமாய் இருக்கிறது. ப்ரபஞ்சம் முழுமையும் உன்னால் ஆநந்திப்பிக்கப் படுகிறது. ஆறு விதங்களான ருதுக்களுக்குள் முதன்மையானவன் நீ. ஜ்யோதிஷ்டோமயாகம் உன்னையே ஆதாரமாக உடையது (அதாவது வஸந்தருதுவிலேயே ஜ்யோதிஷ்டோமம் செய்யவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி) எந்த உன்னிடத்தில் லக்ஷ்மீ கையில் தரிக்கப்பட்ட தாமரைப்பூவை உடையவள் ஆகிறாளோ (மற்ற ருதுக்களில் தாமரைப் புஷ்பம் புஷ்பிக்கா தாகையினால் என்றபடி), எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நாராயணன் அல்லது வைகாசிமாதம் உன்னையே ஆதாரமாக உடையது (அதாவது உனக்கப்புறம் வருகிறது என்றபடி), மன்மதன் உனக்குத்துணை. (ஆதலால்) உனக்கு ஸமமாகிய காலங்களில் சிறந்தவன் எவன் இருக்கப்போகிறான்? 5

மேலும்—

வஸந்தனாகிய நீ நெருப்பு; தென்னல் காற்று உனக்கு ஸஹாயம்; அசோகபுஷ்பம் முதலியது ஜ்வாலை; வண்டுகளின் கூட்டம் புகைகளின் ஸமூகம்; சந்திரன் எண்ணெ; ஆதலால் இப்

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃—𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍇𑌤𑌨! 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑌤𑌿𑌶𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌵 ।

𑌋𑌤𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑌮𑌯𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍁𑌃 ॥ 7

𑌕𑌾𑌮𑌃—𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 ।

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃—𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 । 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷 𑌚𑍇𑌤𑌃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌣𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌾 ।

பொழுது அணைகிறது என்கிற வார்த்தையே இல்லாதவனாய், அன்றிக்கே மோக்ஷம் என்கிற வார்த்தையை ஜயித்தவனாகிய உனக்கு ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களுடைய வைராக்கியம் கொளுத்த வேண்டிய வஸ்து. 6

வஸந்தன்—மஹாவீரனாகிய மன்மதனே! என்னைப்போன்றவர்களுடைய மேன்மையெல்லாம் உனக்காக ஏற்பட்டதே. எப்படியென்னில்:—

என்னை முதலாவதாக உடைய ருதுக்களெல்லாம் உனக்கே அனேக விதங்களான அஸ்திரங்களை உண்டாக்கிக் கொடுப்பவைகளாக ஏற்பட்டவைகள்; சந்திரன் உனக்கு ஜயிக்கவேண்டிய காலத்தையும் ஸூர்யன் இளைப்பாறவேண்டிய காலத்தையும் ப்ரகாசம் செய்கிறான். 7

காமன்—இந்த ஒருவரை ஒருவர் ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் விரிவு இருக்கட்டும். ராஜாவினுடைய வேலையைக் கவனிக்கவேண்டியது.

வஸந்தன்—தோழனால் எது சொல்லப்படுகிறதோ அப்படியே. ஆதலால் இப்பொழுது ஸமமான அபிப்ராயத்தை உடைய நமக்குள் ஸமாதி செய்வதில் ப்ரயத்தினம் செய்து கொண்டிருக்கிற புருஷனுடைய மனதைக் கலக்கவேண்டிய விஷயத்தில் ஶ்ருங்கார ரஸத்தை வ்ருத்தி செய்து கொடுக்கவேண்டிய சந்திரோதயம் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் கார்யம் எனக்கு வசப்பட்டிருக்

காமः—ஸுஹ்ருத்ஸம்மதமிதமிதாநீமநுதிஷ்டாமி। அயம் அபரி
சித ஶ்ருங்காரரஸாதாரணாபிலாஷீ புருஷஶ்சிரபரிசித
ஸுகாஶ்ரயேண ஸுகேந ஸாபிலாஷஸ்ஸ்ருஜ்யதே। ந
ஹி தேவாஸுர ஸித்த கந்தர்வ வித்யாதர கிந்நர கிம்
புருஷ மாநுஷாதி ஸகலபுருஷசக்ஷுः ப்ரத்யக்ஷம்
ஸ்வதः புருஷார்த்தபூதம் ஸ்த்ரீஸமாக்யாநம் ப்ரஹ்ம।
நசைததநுசிதம்।

பரமாநந்ததாயிந்யः ப்ரஜாநாம் ஸ்ருஷ்டிஹேதவः।
ப்ரஹ்மலக்ஷணஶாலிந்யோ ந கதம் ப்ரஹ்ம யோஷிதः॥ 8

வஸந்தः—ஸகே! த்வதபிமதஞ்ச ஶ்ருதிஶிரோபிரபி ஸ்வீ

கிறது. உன்னால் ஸ்ருங்கார ரஸத்திற்கு ஆதாரமான ஸ்திரீகள் முதலியவர்களுடைய சேஷ்டை முதலியவைகள் உண்டாக்கத் தக்கவைகள்.

காமன்—தோழனுக்கு இஷ்டமான கார்யத்தை இப்பொழுது நான் செய்கிறேன், இதற்கு முன் பரிசயம் செய்யப்படாத பரப்ருஹ்மமாகிய பகவானுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தைப்பற்றி த்யானம் செய்வதை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் புருஷன் வெகு நாளாய்ப் பரிசயம் செய்யப்பட்டு வந்த ஸுகத்திற்கு ஆதாரமாகிய ஸ்திரீ முதலியவைகளில் ஸுகமாய் ஆசையுடையவனாகச் செய்யக்கூடியவனாகிறான். தேவதைகள், அஸுரர்கள், ஸித்தர், கந்தர்வர், வித்தியாதரர், கிம்புருஷர், மனுஷ்யர், முதலிய எல்லாப் புருஷர்களுடைய கண்களுக்கு ப்ரதயக்ஷமானதும் தானே ப்ரயோஜனமாகக் கூடியதுமான ஸ்திரீ என்கிற பெயருடைய ப்ருஹ்மம் இருக்கிறதல்லவா? இது அனுசிதமானதல்ல.

பரமாநந்தத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாயும் ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணங்களாயும் (ஆகையினாலே) ப்ருஹ்மத்திற்குச் சொல்லிய லக்ஷணம் பொருந்தினவர்களாயும் இருக்கிற ஸ்திரீகள் என் ப்ருஹ்மமாகக் கூடாது? 8

வஸந்தன்—ஸகே! உனக்கு இஷ்டமாகிய இந்த அர்த்தம் உபநிஷத்துக்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீகளே ப்ரும்

यो ब्रह्मादिभि[illegible] । उक्तं च [illegible]
[illegible] ।

अपि च—

> [illegible] स्पन्दनं यौवनानां
> अकृतकरमणीया वृत्तयो विलासानाम् ।
> [illegible]
> [illegible] ब्रह्मणां शाश्वतानाम् ॥ 9

कामः—(सहर्षम्) सखे ! वसन्त ! [illegible]

ततश्च—

> [illegible]
> [illegible] दृष्टिः ।
> [illegible]
> [illegible] कांक्षित [illegible] ॥ 10

மமென்று முதலில் சொல்லுகின்றன. பிறகு அன்றிக்கே புருஷனும் ஆகலாம் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும்—

யௌவன வடதையுடைய ஸ்திரீகளின் கண்களுடைய ம்ருதுவாயும் அழகாயும் அல்பமாயும் இருக்கிற அசைதலும் விளையாட்டுக்களும் தன்னால் செய்யப்படாமல் ஸ்வபாவத்திலேயே உண்டானவைகளான அழகான வ்யாபாரங்களும் மஹர்ஷிகளையும் அழிவில்லாத அனேகம் ப்ரும்மங்களையும் தள்ளிவிட்டு அபஹரித்துத் தன் வசமாக்க விடும். 9

காமன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) ஸகே வஸந்த! உண்மையாகவே இந்த வார்த்தை சொல்லப்படுகிறது.

ஆதலால், நர்த்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறதும் பாணங்களின் வரிசையோடு ஸமமாகச் சொல்லப்பட்ட பார்வைகளை உடையது

வஸஂதஃ—வயஸ்ய வாஷயந்து ! கூஷாஷெஶவதிநீஷ ஃ
கூாஶிநீஷ ஸிஜந்ஸ்ஜீஹிதஂ ।

கூஷ் ஹி—

ஷாஷாஷீதவோஜொஹிதஞூஷெத
ஶாஶாநூதவஶவதிவகூஷாஷஃ ।
ஹாவஹெஷஷூதகீகூதாதுஜெநா
யொமிநஸ்ஜதி யளவதநயீஃ ॥ 1

காஃ—(விஷிஷு, ஸரொஷஹாஸஂ)

யதி ஊாஃவஊது ஸஂயதெத
வூவஸாயாநய ஷவிநெதா விவெகஃ ।
வநிதாஶதவஂவிதஸூவாஂஸஃ
ஷயஊாயாஸூதி ஸளஹரெரவஷூாஂ॥ 12

மான இந்த அப்ஸரஸ்ஸுக்களின் கூட்டம் என்னால் அனுப்பப
பட்டதாய் புண்ணியம் இல்லாத ப்ரும்மத்தோடு சேர்க்கையை
விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனை சீக்கிரமாக அடையட்டும். 10

வஸந்தன்—ஓ! தோழனாகிய மன்மதனே! ஸ்திரீகள் உன்னுடைய
உத்திரவுக்கு வசப்பட்டு நிற்கும் பொழுது நம்முடைய இஷ்டம
ஸித்தித்து விட்டது. இப்பொழுது—

மதுரமான பாட்டாகிற மத்யத்தினால் மயக்கப்பட்ட காதை
உடையவனும், அழகான நர்த்தனத்திற்கு வசப்பட்ட கண்களை
உடையவனும், பாவங்களுடைய பிரிவுகளுக்கு அடிமையாக்கப்பட்ட
மனதை உடையவனும் இருக்கிற யோகியின் புத்தி ஸ்திரீகளின்
கூட்டத்தை விடுகிறதில்லை. 11

காமன்—(நினைத்துக்கொண்டு கோபத்தினால் சிரித்துவிட்டு)

வ்யவஸாயனுடைய சேர்க்கையினால் கர்வத்தை அடைந்த
விவேகன் என்னை அவமானம் செய்துவிட்டு யோகத்திலேயே
ப்ரயத்தினம் செய்வானேயானால் அனேகம் ஸ்திரீகளினால் வஞ்
சனை செய்யப்பட்ட புருஷனுக்குத் தானே ஸௌபரியின் தசையை
உண்டாக்கப் போகிறான். 12

வஸந்த꞉—கிமத்ராஶ்சர்யம் ? விதிதம் ஹி பவதோ வீராயிதம் ।

விகஸ்வரஸந்தாநப்ரஸவவிஶிகாஸவமத
ப்ரமத்ப்ரமரீநிகரஸம்ஹதஜ்யாலதஸ்ய꞉ ।
ப்ரஹ்ருஷ்டபரப்ருதீபணவவேணுவீணாதிபி꞉
ஸ்வநக்ராமவர்ஷிதே தவ ஸாயக யுத்தோ விஜய꞉ ॥

ததிஹ அல்பவ்யாபாரஸாத்யே வஸ்துநி ந த்வயா த்வரிதேந
பவிதவ்யம் ।

மாபூத்ஶோபவிஶிகம் நமிதம் யந்த்ரே
மௌர்வீ ச மாபவது ஸந்ஹிதவிப்ரவாஹா ।
ஸந்திஷ்டதேஜஸி ஸகே ! ஜயிநாம்வரேண்ய꞉
ஸாவாநிஷ்ட்ரநிஹிதே தஶதஸ்ஸகலேஸ꞉ ॥ 14

வஸந்தன்—இ தில் என்ன ஆச்சர்யம் இருக்கிறது ? உன்னுடைய
வீரத்தனம் ப்ரபஞ்சங்களினுல் அறியப்பட்டிருக்கிறதல்லவா ?

மலர்ந்திருக்கிற கல்பக வ்ருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களாகிற பாணங்
களினுடைய தேனுல் உண்டான மயக்கத்தினுல் சுழன்று கொண்
டிருக்கிற பெண் வண்டுகளின் கும்பல்களினுல் சேர்க்கப்பட்டிருக்
கிற நாண் கயிற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற மன்மதனுகிய
உன்னுடைய பராக்ரமம் ஓசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஸந்
தோஷத்தை உடைய பெண் குயில்களாகிற பணவம் புல்லாங்
குழல் வீணை முதலிய வாத்யங்களினுல் பாடப்படுகிறது 13

ஆதலால் அல்ப ப்ரயாஸத்தினுல் அடையக்கூடியதாகிய இந்த
விஷயத்தில் நீ த்வரையை உடையவனுக இருக்கவேண்டாம்.

வீண்போகாத பாணங்களையுடைய உன்னுடைய தனுஸ்ஸு
வளைக்கப்பட்டதாக ஆகவேண்டாம். நாண் கயிறும் தொடுக்கப்
பட்ட பாணங்களை உடையதாக ஆகவேண்டாம். என்னுல்

𑌕𑌾𑌮𑌃 — 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤-
𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 —

𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌨𑍀𑌯𑍋𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

𑌅𑌪𑌿𑌚 —

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌕𑌤𑌿𑌕𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌿[𑌭𑌿𑌃]

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 — 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌹-
𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍇 । 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃
𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌿𑌰𑌣𑌮𑌭𑌿𑌭𑌵𑌸𑌿 ।

காண்பிவிக்கப்பட்டவைகளாயும் கிளேகளாகிற பாணப்பைகளில் வைக்கப்பட்டவைகளாயும் இருக்கிற அனேகம் விதங்களான அஸ்திரங்களினாலும், ஓ! தோழனே, விவேகன் பயப்படுவான். 14

காமன்—மிகவும் பலமுள்ளவனாகிய சத்துருவின் விஷயத்தில் இப்படி மந்த ப்ரயத்தினத்தை உடையவனாக இருக்கக்கூடாது. உலகத்தில் காணப்படுகிற தல்லவா!

அல்பமான ப்ரகாசத்தினால் செய்யக்கூடியதாகிய இருட்டுக்களை போக்கடிப்பதாகிய விஷயத்தில் ஸூர்யன் ஆயிரம் கிரணங்களோடுகூடினவனாக உதிக்கிறான். 15

மேலும்—

யுத்தத்தின் ப்ரஸ்தாவம் இருக்கட்டும், சொக்கட்டானிலாவது வாதம் மாத்திரத்திலாவது மனிதனுக்கு அல்பமாகிய அபிமானம் உண்டாயிற்றேயானால் கவிகளினால் (எவ்வளவு ஆபத்துகள் உண்டாகின்றனவென்று) காண்பிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 16

வஸந்தன்—என் இப்படி உன்னுடைய மஹிமையை மறைத்துவிட்டு உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் ஆகிய எல்லா ஜனங்களையும் அவமானம் செய்கிற உனக்கு வேறொருவரிடத்தில் இருந்து ஸ்வல்ப

अपि च—

विपुलस्थूलाभोगस्तनि नृत्यद्विहारतुरङ्गमे
मदारम्भस्तम्बेरमनिचयसंरुद्धमध्यमे ।
रतिरसमयोत्सङ्गे स्वच्छन्दविक्रीडितस्यन्दने
स्वैरं भवतः सैन्ये न जीवति जीवति ॥ 17

नवैवेदानीं पुरुषस्समाधिसमयमधिरूढः, यतस्ते तद्वि-
घ्नोदयविहतिशङ्का। दृश्यते हि—

स्मरति बहुतरान् संसारभयान् गृह्णाति
वाञ्छति परब्रह्मतत्त्वं सम्प्रति वीक्षते ।

அவமானம் நேரிடுமென்று ஸந்தேஹிக்கிறாய். அனேகம் விட்டில் பூச்சிகள் சேர்ந்தபோதிலும் ஸூர்யனை அவமானஞ் செய்யாதல்லவா? இப்பொழுது—

விசாலமான ஸௌந்தர்யமாகிய காலாட்களை உடையதாயும், விளையாட்டுக்களாகிற குதித்துக்கொண்டிருக்கிற குதிரைகளை உடையதாயும், மத்யத்தினால் உண்டாகிய மயக்கத்தின் ஆரம்பமாகிய யானைகளால் அடைக்கப்பட்ட நடுபாகத்தை உடையதாயும், விளையாடுவதில் உண்டாகிய ஆசையாகிய தேர்களின் கூட்டங்களை உடையதாயும் இருக்கிற உன்னுடைய (ஸ்திரீகளாகிற) ஸேனை உயிரோடிருக்கும்பொழுது இந்திரியஜயம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசை உடைய ஒருவன் எவ்விடத்தில் உயிரோடிருப்பான்? 17

இப்பொழுது புருஷன் ஸமாதியாகிற உயர்ந்த ஸ்தானத்தை ஏறினவனாக ஆகவுமில்லை. அப்படியிருந்தாலல்லவோ அவன் விஷயத்தில் உன்னுடைய இஷ்டத்திற்குத் தடை உண்டாகுமென்று ஸந்தேஹம் உண்டாகலாம். அப்படியே காணப்படுகிறதல்லவா—

இந்தப் புருஷன் அதிகமான (ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய) பயங்களை நினைக்கிறான், அப்படி இருந்தபோதிலும் ஸம்ஸாரத்தைப்பற்றி ஆசையும் படுகிறான், பரமாத்மாவை அடைவதில் அதிகமான ஆசையை யுடையவனாக ஆகிறான், ஸம்ஸார ஸௌக்யத்தையும்

[illegible]
[illegible] ॥ 18

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 19

[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ।

விரும்புகிறுன், ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய ஸுகதுக்கங்களாகிய வெள்ளத்தில் அதிக ஆசை உடையவனுகிறுன், மறுபடியும் வெட்கப்படுகிறுன், ஆகையால் இப்பொழுது ஸந்தேஹத்திலிருக்கிற த்யானம் நிஸ்சயமான அபாயத்தை உடையது. 18

காமன்—ஆகையினுல் இப்பொழுது இஷ்டனுன தோழனுகிய உன்னுல் ஸௌப்திகவதம் செய்வதற்கு இது ஸமயம் என்று காண்பிவிக்கப்பட்டது. எப்படி என்னில்:—

இந்தப் புருஷன் பூர்த்தியை அடையாத யோகத்தை உடையவனுக இருக்கும்பொழுது, இது தேர் தடைபட்டு நிற்பதினுல் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற கர்ணனிடத்தில் அர்ஜுனனுக்குப்போல, எனக்கு எல்லா அஸ்திரங்களையும் விடுவதற்கு ஸமயம். 19

வஸந்தன்—இப்படியே இருக்கட்டும், உன்னுடைய இஷ்டஸித்தி நன்றுய் இருக்கிறது.

அனேகம் கோடி பாபங்களினுலும் போக்கடிக்க முடியாத பரமாத்ம த்யானமாகிற சேற்றில் விரக்தி என்பவளுடைய வஞ்சனையினுல் விழுவதற்கு ஒரேவித ஊக்கத்தை உடைய இந்த ஜீவாத்மா உன்

[illegible]

[illegible] 20

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 21

காமஃ—[illegible]

னுடைய அஸ்திரங்களுடைய கும்பல்களாலே அடிபடுவதால் போக்கடிக்கப்பட்ட கர்வத்தை உடையவனுய்த் துக்கத்தை உடையவனுக வும் ருத்திரன் முதலியவர்களால் அடையப்பட்ட ஸம்ஸாரஸுகத்தையே மறுபடியும் அடையட்டும். 20

மேலும்—

தென்னல்காறு, நிலவு, மல்லிகைப் புஷ்பங்கள், வண்டுகளின் ஶப்தங்கள் முதலிய ஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய உன்னுடைய ஸேனை களுக்கு முக்யமான த்வஜமாயிருக்கிற சிரிப்பது பேசுவது விளையாடு வது இவைகளின் ஆஶ்சர்யங்களினுல் விடாத அழகை உடைய ஸ்திரீ களுடைய ப்ரஸ்தாவத்தினுல் யோகியாக இருந்தபோதிலும் எவன் ஆசை இல்லாமையை அடைகிருன்? 21

காமன்—ஸகே! எவ்விதத்திலும் விவேகன் மூடனே. ஏனெனில் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது, ஆகாசத்தைத் தாண்டுவது, கானலைக் குடிப்பது, தரையில் முழுகுவது முதலியவைகளைப்போல முடியாததான ஸமாதி செய்வதை மனதிலும் ஶரீரத்திலும் ரோகத்தை உடைய ஜீவாத்மாவிற்கு சிறு பிள்ளையைப்போல செய்து வைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிருனே.

சுவிவ—

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌫𑌲𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾
𑌸𑍁𑌰𑌤𑌰𑍁𑌣𑍀𑌵𑌿𑌬𑍍𑌬𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ **22**

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑌂𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾
𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌂
𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑌕𑌥𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 ॥ **23**

மேலும்—

ஸப்தாதிகளை அனுபவிப்பதில் ஆசையினால் உண்டாக்கப்பட்ட பரபரப்பை விடாதவனும், ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களாகிய மத்யத்தைக் குடிப்பதினால் மயக்கம் பிடித்தவனும் இருக்கிற ஜீவாத்மாவை மோக்ஷத்தை அடைவிப்பதற்கு யத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற விவேகன் அம்ருதத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட திராக்ஷைக்கொடியின் பழங்களின் ரஸங்களைப்போல் இனிமையுள்ள அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய விளையாட்டுக்களின் மஹிமையை அறியவில்லை. 22

இப்பொழுது இரண்டு பக்கத்திலும் சுருக்கை உடைய கயிறு உன்னால் பார்க்கப்படட்டும்.

விவேகனுடைய ஸஹாயத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட வைராக்கியத்தின் மஹிமையையுடைய ஜீவாத்மா என்னிடத்தில் கோபித்துக் கொள்ளுவானேயாகில் அவன் கோபத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டவனாக ஏன் ஆகமாட்டான்? அப்படிக் கோபத்தைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவானேயானால் என்னை எப்படி விலக்கமுடியும்? ஆகலால் மூடமான மனதை உடையவர்களுடைய காமம் கோபம் என்பதை ஜனிக்கிறது என்பதின் ப்ரஸ்தாவம் வீணானது. 23

[illegible]

[illegible]

[illegible]

24

[illegible]

[illegible]

[பிறகு விகாரமான வேஷத்துடன் கோபன் ப்ரவேசிக்கிறுன்.]

கோபன்—(வேகமாக ஓடிவந்து) தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதினுல் ஜயிக்கப்பட்ட விவேகனுடைய வைபவத்தை உடையவனும், எனக்கு ஸ்நேஹிதனும் இருக்கிற மன்மதனுகிய உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகவேணும். யாரவன் விவேகனுக்கு வசப்பட்டவன் காமம் கோபம் இவைகளை ஜயிக்கிறது என்கிற ப்ரஸ்தாவத்தைப் பற்றிய வீணுன பிதற்றலைச் செய்கிறுன்? (நாலு பக்கமும் சுற்றி விட்டு அட்டஹாஸத்துடன்)—

யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற அதிகமான சிப்பாய்களின் ஆர்ப்பாடங்களாகிய நர்த்தனத்திற்கு நடனுயிருக்கிற இந்த க்ரோதனுகிய நான் கிளம்பிவிட்டேன். விவேகன் என்கிற ப்ரஸ்தாவம் எப்படி உண்டாகும்? எந்த என்னை அனுஸரித்திருக்கிற அஸுரர்களிடத்திலிருந்து பயத்தினுல் தாபத்தை அடைந்திருக்கிற தேவஸ்திரீகளின் ஸ்தனங்களில் சந்தனக்குழம்பைப் பூசுவது வ்யர்த்தமாகிறதோ (அதாவது அந்தத் தாபத்தை சாந்தி செய்கிறதில்லையோ). 24

காமன்—எனக்கு இஷ்டனுன தோழனும் என்னுடைய சத்ருக்களிடத்தில் எப்பொழுதும் கோபத்தை உடையவனும் மஹாரதிகனும் இருக்கிற உனக்கு நல்வரவா! யஜமானனுடைய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — 25

[illegible]

கார்யத்தை நிறைவேற்றும் ஸமயத்தை யோசித்து எனக்கு ஸஹாயம் செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினால் வந்தவனாகிறாய். ஜிதேந்திரியர்களான ருத்திரன் முதலியவர்களையும் உன்னுடைய வசத்தில் நடத்துகிறாய். (ஆதலால்) மஹாமோஹனால் எல்லாம் ஜயிக்கப்பட்டது. அஹோ! மேலும்—

டம்பன் வீணான ஆரம்பத்தை உடையவனாயிருந்த போதிலும் மன்மதனாகிய நான் யுத்தத்தை விட்டு நீங்கியிருந்தபோதிலும் மஹாமோஹன் குறைந்த உத்ஸாஹத்தை உடையவனாயிருந்தபோதிலும் பாபமாகிற காடு எங்கும் சூழ்ந்துகொண்ட நெருப்பை உடையதாயிருந்த போதிலும் நீ ஸ்வல்ப அவமானம் முதலிய அநேகம் விறகுகளினால் விசேஷ ஜ்வாலையை உடையவனாய்க்கொண்டு பரமாத்மாவைப்பற்றிய த்யானத்தைத் தடுக்க சக்தி உடையவனாகிறாய். 25

வஸந்தன்—மன்மதனுடையவும் உன்னுடையவும் சேர்க்கை உண்டாயிற்றே(அந்த) இது காற்றும் நெருப்பும் சேர்ந்ததைப்போல. ஆதலால் இப்பொழுது ஸாமக்ரிகள் சேர்ந்த பிறகு செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்வதில் என் உதாஸீனமாக இருக்கிறீர்கள்? உத்ஸாஹத்தை உடைய புருஷனை இஷ்ட ப்ரயோஜனத்தின் ஸித்தி தானே அனுஸரிக்கிறதல்லவா? இப்பொழுது இஷ்ட

[illegible]

[illegible] 26

[illegible]

ஸ்நேஹிதனுகிய மன்மதனுல் அடிக்கடி சொல்லபபட்ட மேலே சொல்லப்போகிறதையே இஷ்ட பலத்தை அடைவிக்கக் கூடிய உபாயமாக நான் யோசிக்கிறேன். எது வென்னில்:—

ரதியின் பரிசாரிகைகளான ஸ்திரீகளால் வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட ர்த்னமயமான கொடிகளின் பூங்கொத்துகள்போல் ஆசைப்படக் கூடியவைகளாயும் அழகாயும் இருக்கிற ஸ்தனங்களினுடைய பாரங்களினுல் வணங்கினவர்களாயும், மன்மதனுடைய வில்லில் இருக்கிற நாண் கயிறுகளான வண்டுகள்போல் அழகான கருவிழிகளை உடைய கண்களையுடைய தேவ ஸ்திரீகள் விரக்தியையே தனமாக உடைய புருஷனை அருகில் இருந்து ஶுஶ்ரூஷை செய்யட்டும். 26

காமன்—காலங்களுக்குள் உயர்ந்தவனுகிய வஸந்தனுகிய நீ இந்தக் காலத்திற்கு உசிதமான கார்யத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறவனுகிறுயல்லவா! ஆதலால் தேவலோகத்தில் இருக்கிற தாஸிகளுக்கு முன்னே போகிற ஸேனுவீரனுகிய இந்த க்ரோதனையே நாணை இழுத்துக்கட்டிய தனுஸ்ஸை உடைய நான் பின் செல்லுகிறேன். நீயும் நாலு பக்கங்களிலும் கண்ணைச் செலுத்திக்கொண்டு எங்களுடைய பக்கங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு ஸாவதானத்துடன் அனுஸரித்து வரக்கடவாய்.

[illegible]

வஸந்த:— [illegible]

[illegible]

[எல்லோரும் அப்படியே செல்லுகிறார்கள்.]

வஸந்தன்—மஹா மோஹனுடைய ஸேனையிலிருக்கும் ஜனங்களுக்குள் சிறந்தவர்களான காமன் கோபன் இவர்களால் இந்த ஸமயத்தில் என்னுடையதாகிய இந்த வார்த்தை கேட்கத்தக்கது. யோகத்தின் ஆரம்பத்தை ஸௌப்திக வதத்தினால் போக்கடிப்பதற்கு இதுவேஸமயம். எந்த ஸமயத்தில் நாலுஸமுத்திரங்களையும் வ்ருத்திசெய்கிற சந்திரனுடையதான கிரணம் உண்டாயிருக்கிறதோ. இப்பொழுது யௌவனப் பருவமுள்ள ஸ்திரீகளுடைய முகமாகிற சந்திரனுக்குத் தாஸனாகிய சந்திரனுடையதாகிய அவன் உதயமான ஸமாசாரத்தைத் தெரிவிக்கிற சில கிரணங்கள் கிளம்பிவிட்டன. இவைகள்—

திமிஎன்கிற மத்ஸ்யத்தின் வாயினால் குடிக்கப்பட்டுக் கக்கப்பட்டிருக்கிற வெண்மையான ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலங்களுக்கு ஸமானங்களாயும் ராத்திரியாகிய ஸ்திரீயின் விளையாட்டினால் உண்டாகிய சிரிப்புகள் போல் அழகாய் இருக்கிறவைகளாயும், சிறந்த பச்சைக் கற்பூரத்தோடு கலக்கப்பட்ட ஹரி சந்தனத்தின் குழம்பின் காந்தியைப்போன்ற காந்தியை உடையவைகளாயும் இருக்கிற சந்திரனுடைய கிரணங்கள் கிழக்குத் திக்காகிற ஸ்திரீயை ப்ரகாசமாகப் பூசுகின்றன.

[illegible]

[illegible] 27

[illegible]—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 28

[illegible]—[illegible]

[illegible]

[illegible]—

[illegible]

[illegible]

மேலும்—

மதஜலத்தின் சேறுகிற அழுக்கை யடைந்திருக்கிற காதில் இருக்கிற சங்கத்தினல் உண்டாக்கப்பட்ட யானையினுடைய காந்திபோல் இருக்கிற இந்தச் சந்திரனல் உண்டாக்கப்பட்ட உதய பர்வதத்தின் காந்தியைப் பாருங்கள். 28

கோபன்—ஸகே! ஶம்பராஸுரனைக் கொன்றவனாகிய மன்மதனே! இந்த வஸந்தன் உண்மையான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்.

இப்பொழுது—

இந்திரனுடைய திக்கின் (கிழக்கு திக்கின்) கோடியில் பரிஹாஸம் செய்யப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்திரத்தின் காந்தியை உடைத்தாயிருக்கிற அல்லது பொங்கிக் கொண்டிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தின் காந்தியை உடைத்தாயிருக்கிற இந்த நிலா ஆம்பல்புஷ்பத்தில் வஸிக்கிற லக்ஷ்மியை உண்டாக்குகிறது. அழகான கருவிழிகளின் திறப்பதை உடைத்தாயிருக்கிற அன்றிக்கே அழகான நக்ஷத்திரங்களின் உத

உநாமிவ விவதிருதம் யாமதாரகோ நீலேந

நிஶாமுகே நிஶாகாமேவ திமிரகுந்தலம் கலய ॥ 29

காம:—ஸாஹாவநீய: ஸமஸ்தஸம்ஹாரதரதம: ஸமதிகவாத நதடீயஸ்தரகிரண ஸம்ஜாதஸ்மராவசதி ஜடாமண்டல வா மே தாரகேஶ்வர: ।

அபி ச—

கல்யாணீ ககவீ குமுதீநீ ஸந்தோஷதாந வ்ரத்

ஸாந்த்ரா தங்க்ரயாஶ்ரநாதரத்யஸ்தாவஸ்தாகணி: ।

ஶ்ருங்காராகமதேஶிகஸ்த்ரிஜகதாமாநந்தநாமீந்துரோ

ஹோ ஹைஸவதிஶாநிரந்தரதமஸ்தந்த்ராஜஹாத்வாஶா:॥ 30

யத்தை உடைத்தாயிருக்கிற ராத்திரியின் ஆரம்பத்தில் ஒருஸ்திரீயின் முகத்தில் கொஞ்சம் தள்ளப்பட்டது போல் இருக்கிற இருட்டின் ஸமூஹமாகிற மயிரை அன்றிக்கே இருட்டின் ஸமூஹம் போன்ற மயிரைப் பார். 29

காமன்--மிகவும் அதிகமான இருட்டுக்களின் ஸமூஹத்தைப் போக்கடிப்பதில் அதிக ஸாமர்த்தியமுள்ள கிரணங்களை உடையவனும், அடையப்பட்ட ருத்திரனுடைய ஜடாமண்டலத்தை உடையவனும் இருக்கிற எனக்குத் தோழனாகிய இந்தச் சந்திரன் கொண்டாடத் தகுந்தவனல்லவா? இவன்—

அழகான நிலாவை உண்டாக்கிக்கொண்டு ஆம்பல் ஓடைகளுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதையே வ்ரதமாக உடையவனும் அதிகமான பயத்தை உடைய சக்கரவாகம் என்கிற பெயரையுடைய பெண் பக்ஷிகளுக்கு விரஹதாபத்தை உண்டு பண்ணுவதில் சிந்தாமணி போன்றவனும் (அதிகமாக உண்டாக்குமவனும் என்றபடி) ஸ்ருங்கார ஸாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனும் மூன்று உலகங்களுக்கும் ஆநந்தத்தின் நிரம்பைத் தட்டிக் கிளப்புமவனும் (அதாவது ஆநந்தத்தை உண்டாக்குமவனும்) இருக்கும் சந்திரன் எல்லாத் திக்குக்களிலும் சந்து விடாமல் நிறைந்திருக்கிற இருட்டின் சோம்பேறித் தனத்

[illegible]—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 31

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 32

தைப் போக்கடிக்கிறான் (அதாவது இருட்டு அசையாமல் இருப்பதை அசையும்படி செய்கிறான்). 30

மேலும்—

பகவானுடைய திருவடியிலிருந்து அன்றிக்கே ஆகாசத்திலிருந்து உத்பத்தியை அடைந்து பரவி இருக்கிறதாய் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற நக்ஷத்திரங்களாகிற நுரைக் கொத்துக்களின் வரிசைகளினால் வ்யாபரிக்கப்பட்டதாயும் உதய மலையிலிருந்து பெருகினதாயும், கங்கையின் வெள்ளத்திற்கு ஸமானமாயும் இருக்கிற நிலாவினுடைய ஸமூஹம் இருட்டாகிற யமுனையை விசித்திரமான வர்ணத்தை உடையதாக்குகிறது. 31

தோழனாகிய க்ரோதனே! எனக்கு ஸஹாயங்கள் சேர்ந்திருப்பதைப்பார்.

இந்தச் சந்திரன் எனக்கு ப்ரியனான ஸ்நேகிதன்; இந்த நிலா எனக்குத் தோழி; பாணங்களைச் செய்து கொடுப்பதினால் என்னுடைய பஹுமானத்திற்கு விஷயமாகிய வஸந்தன் எனக்கு பந்து; ஓ! க்ரோதனே! ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத வேகத்தை உடைய நீ எனக்கு ஆபத்துக்காலத்தில் காப்பாற்றுகிறவன்; புஷ்பங்களைத் தனுஸாக உடைய இப்படிப்பட்ட என்னுடைய எதிரில் ப்ராணனை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற எவன் நிற்பான்? 32

गोपः—सखे! अनुकूलो हि विधिः किं नाम नानुकूलयति?

अपि च—

विजेतुं कामः कामं त्वां निष्काम इति का कथा।
त्वन्निष्कासननिष्कामस्सकामस्त्वय्यनुबध्यते॥ 33

कामः—अलमनेन विलम्बहेतुना व्याक्षेपेण। उपक्रान्तसमाधिरस्माभिरुपसर्पणीयः पुरुषः।

[सर्वे तथा कुर्वन्ति]

वसन्तः—पश्यतैनं परमपुरुषचरणयुगलनिहिताशयं अपहृतबाह्यविषयरागं समुचितकारिणा विवेकेन समुपोहितं प्रारब्धयोगं पुरुषम्।

கோபன்—ஸகே! அனுகூலமாகிய தைவம் எதைத்தான் அனுகூலமாக்குவதில்லை? மேலும்—

காமனாகிய உன்னை ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவன் காமம் இல்லாதவன் என்பதற்கு ப்ரஸ்தாவம் எது? உன்னை நிவ்ருத்தி செய்வதில் ஆசை இல்லாதவன் உன்னை விடாமல் இருப்பதினால் காமத்தோடு கூடினவனாகவே ஆகிறான். 33

காமன்—தாமதத்திற்குக் காரணமாகிய இந்தக் காலப்போக்கினால் போதும். ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட ஸமாதியை உடைய புருஷன் நம்மால் ஸமீபத்தில் போகத்தக்கவன்.

[எல்லோரும் அப்படியே செய்கிறார்கள்.]

வஸந்தன்—பரமாத்மாவினுடைய இரண்டு திருவடிகளிலும் வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவனும் அபஹரிக்கப்பட்ட வெளியில் இருக்கும் விஷயங்களில் ஆசை உடையவனும், உசிதமான கார்யத்தைச் செய்கிற விவேகனுடைய ஸஹாயத்தினால் ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட யோகத்தை உடையவனுமிருக்கிற இந்தப் புருஷனைப் பாருங்கள். இவன்—

கயம் ஹி—

அத்யஸ்யந்த்யநுவிவம் நித்ராதி வ தேஹம்:

ஸ்வாத்மாநம் வஶ்யத்யவலதி ஶநைஹ் விதிநா ।

நிவ்ருத்திம் ஶாஸ்த்ராஶ்ரயஹ்யதி ஸம்ஸ்ருத்தெள ஸுகெ

ஷியாவ்ருத்யாஶாஸ்த்வ்யது வர்ஷ ஜஹதோயாயித ஜவ॥ 34

காமஃ—ஸகெ! க்ரோத! இதாநீம் ஸம்க்ஷோபணீயஶாதெதி

ஶாந்தஜதி ஸமயிதம் வஸந்தேந। ஶ்ருத்தவிமுக்தபாஹ்யா

ஹ்யந்தரவைரிவிதஶ்ஜயா ஸஹாயிநீ ஶநாதிஸந்ததி

விசித்ரகார்யா வைஷயிகீ வாஸநா ।

ஸ்வகத்வதிஷ்ஷதா ஸவ்யயோஷிதைகாந்ததோ

ரதிஸ்ஸந்தோஷஸயா லஹதஹாஷிதம் யோகிபி: ।

பயத்திற்குக் காரணங்களை நிரூபிக்கிற க்ரந்தங்களை வாசிக்கிருன்; அடிக்கடி தூங்கவும் தூங்குகிருன்; தன்னுடைய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிருன்; க்ரமப்படி தேஹத்தையும் உபசரிக்கிருன்; துக்கமாகிற ஸமுத்திரம் நிவ்ருத்தி அடைவதை ஆசைப்படுகிருன்; ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய ஸுகத்தில் ஆசையும் படுகிருன்; இப்படி இருவகைப்பட்ட வ்யாபாரங்களினுல் துக்கத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மா ஊஞ்சல் ஆடுகிறவன்போலிருக்கிருன். 34

காமன்—ஸகே! க்ரோத! இப்பொழுது நம்மால் கலக்கக் கூடியவனுயிருக்கும் தசையை இந்தப் புருஷன் தாண்டவில்லை என்று வஸந்தனுல் சொல்லப்பட்டது. வெகு தூரத்தில் தள்ளப்பட்ட வெளியிலும் உள்ளிலும் இருக்கிற சத்துருக்களை உடையவர்களாலும் நமக்கு ஸஹாயமாயும் அநாதியான தொடர்ச்சியினுல் ஏற்பட்டதாயும், விசித்திரமான கார்யங்களை உடையதாயும் இருக்கிற ஶப்தாதி விஷயங்களில் உண்டாகிய வாஸனை ஜயிக்கமுடியாதல்லவா?

ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டவேண்டுமென்கிற ஆசை உடைய ஜீவாத்மாவிற்கு ஏகாந்தத்தில் (மோக்ஷத்தில்) உண்டாகிய ஆசையுடன் விளையாட்டும், யோகிகளுடன் அழகான ஸல்லாபங்களும் இருக்கட்டும். அப்படி இருந்தபோதிலும் அனேக விதமான

[illegible]

[illegible] 35

வஸந்த:—[illegible]

மமகாரங்களினுல் (அதாவது எல்லாம் என்னுடையவைகள் என்கிற புத்தியினுல்) உண்டான வாஸனையினுல் செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைய அதாவது சுற்றப்பட்ட மனது ஒரு ஸமயத்தில் பக்கத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது (அதாவது மேலே போகவொட்டாமல் தடுத்து முன் வாஸனையிலேயே இழுத்து விடுகிறது என்றபடி). 35

வஸந்தன்—சத்துரு ஜனங்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியவர்களான உங்கள் இருவர்களாலும் இந்த மற்ருெரு விஷயமும் கவனிக்கத்தக்கது. எல்லாப் பற்றுகலில் இருந்தும் நிவ்ருத்தி அடைந்தவனுக்கும் பஹுமானத்தை அடைவது ஸமாதிக்கு விரோதி. ஆதலாலல்லவோ நினைக்கப்பட்ட ப்ரும்மாவின் வசனத்தை உடையவர்களான ஸம்வர்த்தர், பரதர், விதுரர், முதலியவர்கள் பாபம் போவதற்குக் காரணமாகிய ஜனங்களின் அவமானத்தை விரும்பினவர்களாய்ப் பைத்தியக்காரன் நடத்தையை அபிநயித்தார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது இந்த ஜீவன் எப்பொழுது அவமானத்தில் ஆசையை அடைவானே அதற்கு முன்னமேயே பஹுமானம் இல்லாமற்போவது முதலியவைகளை வழியாக வைத்துக்கொண்டு க்ரோதனுல் பலாத்காரமாய் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் ப்ரவேசிக்கவேண்டும். அன்றிக்கே—

காம: —

ஶ்ருணோதி கதயத்யஸௌ பரிசிநோதி ஸம்ப்ருச்சதே
ஸபர்யயதி காயதி ஸ்ப்ருஶதி பஶ்யதி ஸ்தௌதி ச ।
உத்வநியதாநுரோ: உரஹிஷ்ம் ஸேவாரஸே
ந ஹந்த கில ஶக்யதே ஸ்திரவிவேகதுர்காஸ்தித: ॥ **36**

ரதி: —

விததபரிக்ரஹத்யஜநநிர்வ்ருதபுத்திரஸௌ
தயிதபரஸம்க்ரஹேபி விதிநைவ பரம் நியத: ।

இந்த ஆத்மா பகவானுடைய குணங்களைக் கேட்கிருன்; அய லானுக்குச் சொல்லுகிருன்; தான் பரிசயம் செய்கிருன்; அதில் தன க்குள்ள ஸந்தேஹங்களைப் பெரியோர்களிடத்தில் கேட்கிருன்; பக வானை ஆராதிக்கிருன்; அவனுடைய நாமங்களைப் பாடுகிருன்; அவன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிவிக்கப்பட்ட துளஸி முதலியவைக ளைத் தொடுகிருன்; அவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பார்க் கிருன்; ஸ்தோத்திரம் செய்கிருன்; இப்படியே பகவானுடைய திருவ டிகளில் கைங்கர்யம் செய்வதினுல் உண்டான ஆநந்தத்தில் எப்பொ தும் ப்ரீதியை உடையவனுயும் உறுதியான விவேகமாகிய கோட்டைக் குள் இருப்பவனுயும் இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவை இப்பொழுது நம் மால் கலைக்க முடியாது. 36

மேலும்—

வீணன வஸ்துக்களை விட்டுவிடுவதினுல் ஸுகத்தோடு கூடிய புத்தியை உடையவனுயும், அப்படி வீணுகாத ப்ரயோஜனத்தோடு கூடிய வஸ்துவை அங்கீகரிப்பதிலும் ஶாஸ்திரத்தினுல் மிகவும் கட்டுப் பட்டவனுயும், ஸமீபத்தில் வந்திருந்தபோதிலும் அதர்மத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்துக்களை அநுபவிப்பதை விட்டுவிட்டு ப்ராணிகளின்

[illegible] 37

[illegible]

[illegible] 38

ஹிம்ஸையைத் தள்ளியிருக்கிற இந்த ஆத்மா அஜகரருடைய வ்ருத்தியை அடைகிறான். 37

காமன்—(வெட்கத்துடன் சிரித்துவிட்டு) ஸகே! ஸாமர்த்திய மில்லாதவனைப் போல ஸமயத்தில் பயத்தை யடைகிறாய். காலத்திற்கு உசிதமான கார்யத்தை அறியவில்லை.

ருதுக்களுக்குள் சிறந்தவனும் அளவிறந்த ஸுகங்களை அனுபவிப்பதற்குத் தகுந்த ஐஶ்வர்யத்தை உடையவனும் இருக்கிற நீ நமக்குத் தோழன்; நான் தேவதைகள் மனிதர்கள் பசு பக்ஷி முதலிய இவைகள் எல்லாவற்றையும் தன் வசமாக்கிக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தை உடைய அப்படிப்பட்ட காமன்; க்ரூரமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனும் நமக்கு அநிஷ்டத்தைப் பொறுக்காதவனுமான க்ரோதன் இவன்; இந்த மூன்று பேர்களாலும் அஶ்வத்தாமா முதலியவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸௌப்திகவதம் இப்பொழுது செய்ய வேண்டியது. 38

वसन्तः — सखे! प्रतिसंहितकार्यसाधन एवास्मि। किन्तु समयमतिक्रामति पुरुषे कथममोघव्यापारा भविष्याम इति तु विचिन्तयामि। पाटच्चरलुण्ठितेषु भवनेषु जाग्रतोऽपि यामिकाः किमुपकरिष्यन्ति?

अयं हि—

प्रवेतुमनवद्यां वृत्तिमपवेतुमवक्रियाम्।
भजते विश्वकर्तारं भिषज्यन्तमिवातुरः ॥ 39

क्रोधः — (ससंभ्रमम्) श्रोतव्यमेतत् [illegible] च कामेन मामकं मनीषितनिर्वहणकौशलम्। यदहम् —

जनेषु [illegible] चरित्रवत्सु
[illegible]।
विनिपातितपातकः
[illegible] ॥ 40

வஸந்தன்—ஒ! தோழனே! நான் யோசிக்கப்பட்ட கார்யத்தை உடையவனாகவே ஆகிறேன். நாம் பிடித்துக்கொள்ளத்தகுந்த காலத்தை புருஷன் தாண்டிவிட்டானாகில் நம்மால் வீண் போகாத வ்யாபாரத்தை உடையவர்களாக எப்படி ஆக முடியும் என்று மாத்திரம் யோசிக்கிறேன். வீடுகள் திருடர்களினால் கொள்ளையிடப் பட்ட பிறகு காவல்காரர்கள் விழித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும் என்ன உபகாரம் செய்யப் போகிறார்கள்? இந்தப் புருஷன்—

தோஷமில்லாத நடவடிக்கையை வ்ருத்தி செய்வதற்காகவும் கெட்ட கார்யத்தைக் குறைப்பதற்காகவும் நோயாளி வைத்தியனை அடைவதைப்போல ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான பகவானை அடைகிறான். 39

க்ரோதன் – (பரபரப்புடன்) வஸந்தனாலும் ஸ்நேகிதனாகிய காமனாலும் தன் இஷ்டத்தை முடித்துக்கொள்ளும் இந்த என்னுடைய ஸாமர்த்தியம் கேட்கத்தக்கது. எதுவென்னில்:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஜமதக்னி முதலியவர்களை விட்டுவிட்டும் ராவணன் முதலியவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டும் ஆஶ்சர்யகரமான பராக்ரமத்தை உடைய புருஷர்களை நான் உபாயத்தினுல் கொன்று விட்டேன். 40

வஸந்தன்—இப்படிப்பட்ட இந்த உன்னுடைய ஸாமர்த்தியம் ப்ரஸித்தமானதுதான். அப்படி இருந்தபோதிலும் மிகவும் வைராக்யத்தை உடைய புருஷனிடத்தில் உனக்கு இடம் ஏது?

க்ரோதன்—(ஹா! ஹா! என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு) அவ்விடத்திலும் எனக்கு மிகவும் இஷ்டமாகிய இடம் இருக்கவே இருக்கிறது. எப்படி என்னில்:—

வீடு முதலிய பரிக்ரஹங்களை விட்டவனுயும் ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களாகிய முதலையினுல் விடப்பட்டவனுயும் இருக்கிற புருஷனுக்கும் நான் கந்தைத்துணி, தர்ப்பாஸனம், கமண்டலு, இது முதலிய வஸ்துக்களை அபஹரித்து விடுதல் ஒளித்துவிடுதல் முதலியவைகளை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டவனுய் மனதிற்குள் கலக்கத்தையும், பொய்வார்த்தை சொல்லுவதையும், இல்லாத குற்றத்தை ஆரோபணம் செய்வதில் ஆசையையும், கோட்சொல்லுவதையும், அஜ்ஞானம் முதலியவைகளையும் உண்டாக்கி த்யானத்திற்கு நாசத்தை அதிசீக்கிரத்தில் கொடுத்துவிடுவேன் (உண்டாக்கிவிடுவேன்). 41

மேலும், ருத்திரன் முதலிய மஹா புருஷர்களுடைய மனதைக் கலக்

𑌵𑌹𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌿𑌨𑍀𑌂

𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍈𑌲𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।

𑌅𑌯𑌤𑍍𑌨𑌧𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌶𑍇𑌖𑌰𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌃

𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ 42

𑌕𑌾𑌮𑌃 — 𑌸𑌖𑍇! 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤! 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍।

𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌾𑌮𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌨𑍀𑌚𑌂

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑌰𑍍𑌣 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 [illegible] ।

𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 [illegible] 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌂 [illegible]

𑌕𑌾𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 [illegible] 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 [illegible] 𑌤𑌮𑌃॥ 43

குகிற எனக்கு ஸமாதியில் வைக்கப்பட்ட மனதையுடைய புருஷனுடைய ஆரம்பத்தைக் கெடுப்பதில் என்ன ஆஸ்சர்யம் இருக்கிறது? எனெனில்:—

ப்ரயாஸமில்லாமல் தாங்கப்பட்டிருக்கிற பூமண்டலமாகிற தலையில் வைக்கப்பட்ட பூங்கொத்தினல் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஐராவதம் (தேவேந்திரனுடைய யானை) தேவேந்திரனை வஹிக்கட்டும்; அஸுர ஸேனையை நிராகரிக்கட்டும்; குலபர்வதங்களைப் பிளக்கட்டும்; அனேகம் காடுகளைத் துகைக்கட்டும்; இவைகளால் ஆஸ்சர்யப்படக் கூடியதாக ஆகுமா? 42

காமன்—ஸகே! வஸந்த! க்ரோதனல் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தையும் உண்மையாகவே நினைக்கத்தக்கது.

தூக்கம் மூர்ச்சை மரணம் இந்தத் தசைகளில் கிடைக்கக்கூடாததாயும், உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்கிற வ்யத்யாஸம் இல்லாததாயும், ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதிகளின் வ்யத்யாஸங்கள் நிவ்ருத்தி அடைந்ததாயும், ப்ரளயகாலத்தில் உண்டான வர்ஷா காலத்தில் கரையை மீறிப் பெருகுகிற யமுனையின் அலைகளைப்போல் கறுத்த நிறமுள்ளதாயும் இருக்கிற கோபத்தினல் உண்டாகிய இருட்டைத் தாண்டுவதற்கு எவன் ஶக்தி உடையவனவான்? 43

அபி ச வால்மீகிப்ரமுகமஹர்ஷிபிருத்கோஷிதம் மம
மஹிமாநம் மாவமம்ஸ்தா:। அஹஹ!

விராதகரிகேஸரீ விசிகவஹ்நிதக்³தா⁴ர்ணவ:
ப்ரஹ்ருதவாந் க²ரதூ³ஷணப்ரமுக²தை³த்யசக்ரம் மஹத்।
விஹததசகந்த⁴ரோ த³லிதகும்ப⁴கர்ணஸ்ததா²
மச்சரஜநிதே ஸ்தி²த: ஸ்வல்பவ்யாபாரே ராக⁴வ:॥ 44

வஸந்த:—காம! ஸாது க்ருதம் ப⁴வதா।

காம:—வயஸ்ய! த்வாமபி ப³ஹுமந்யஸ்வ। த்வதா³யத்தவ்யாபார:
யதோ மயா ஸர்வமேததனுஷ்டி²தம்।

வஸந்த:—ஹந்த! மகரத்⁴வஜ! மஹாவீராணாமபி ப⁴வதி தை³ந்யம் ப⁴வத்ப்ரபா⁴வேண ...யதா²வா-

---

மேலும், வால்மீகி முதலிய மஹர்ஷிகளினலும் உத்கோஷிக்கப்பட்ட என்னுடைய மஹிமையையும் அவமதிக்காதே (அதாவது தாழ்ந்த தாக நினைக்காதே). அஹஹ!

விராதனுகிய யானைக்கு சிங்கமாயும், பாணமாகிற அக்னியினல் கொளுத்தப்பட்ட ஸமுத்திரத்தை உடையவராயும், மிகவும் அதிகமான கரன் தூஷணன் முதலிய ராக்ஷஸர்களின் கும்பலை ஜயித்தவராயும், ராவணனைப் போக்கடித்தவராயும், கும்பகர்ணனை த்வம்ஸம் செய்தவராயும் இருக்கிற ஸ்ரீராமன் என்னுடைய பாணங்களினல் உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு அல்ப வ்யாபாரத்திற்கு உட்பட்டு நின்ருர் (அதாவது அழுவது முதலியதைச் செய்தார்). 44

வஸந்தன்—ஓ! காமனே! உன்னல் நன்ருகச் செய்யப்பட்டது.

காமன்—ஓ! தோழனே! உன்னையும் நீ பஹுமானம் செய்து கொள். (ஏனெனில்) உனக்கு வசப்பட்ட வ்யாபாரங்களை உடையவனுக இருந்தன்ருே என்னல் இவை யெல்லாம் செய்யப்பட்டது.

வஸந்தன்—ஓ! மன்மதனே! உன்னுடைய ப்ரபாவத்தினல் மஹாவீரர்களுக்கும் கூட தீனமாயிருக்கும் தசை உண்டாகிறது. எது

रागोद्दामविवृद्धदृष्टिः प्रलपति भ्रान्तिं विघूर्णते स्खलति ।
पन्थानं त्यजति स्त्रीरागासवघूर्णितो युक्तायुक्तं न जानाति ॥ 45

(विचिन्त्य) यद्यपि दुर्जया यूयं कामक्रोधौ, तथापि किञ्चिन्मनसि मे परिवर्तते । सहायसम्पदत्र सर्वेष्वपि कार्येष्वयत्नसिद्धिकारणम् (पदशब्दं सूचयन्) —

धर्मध्वंसधुरन्धरस्य शमदमारम्भप्रमाथिनः
प्रज्ञापारमिताम्बुराशिविहितप्रोच्छोषणप्रत्ययः ।
ध्यानारूढमनोजयप्रतिहतव्याघातनिर्वर्तिनः
सप्तापारमितोऽस्ति संप्रति महान् लोभः किमर्थीयते ॥

வென்னில்:—பைத்தியம் பிடித்த அவஸ்தையையும் அடைகிருர்கள்—(என்பது). மேலும்—

ஸ்திரீயாகிற கள்ளினல் உண்டாக்கப்பட்ட மயக்கத்தினல் ஒன்றும் தெரியாத புருஷன் ஆசையினல் (சிவப்பினல்) பூசப்பட்ட கண்களை உடையவனய் ஸம்பந்தமில்லாத வார்த்தைகளைப் பிதற்றுகிருன், மயக்கத்தை அடைகிருன், சுழலுகிருன், வழியை விட்டு விலகிப் போகிருன், இது யுக்தம் அயுக்தம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதில்லை. 45

(கொஞ்சம் யோசித்து) காமக்ரோதர்களாகிய நீங்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவர்கள் தான். அப்படி இருந்த போதிலும் என் மனதில் ஒன்று தோன்றுகிறது. அதிக ஸஹாயத்தோடு கூடியவனயிருக்கை எல்லாக் கார்யங்களிலும் அதிக ப்ரயத்னமில்லாமல் ஸித்தி உண்டாவதற்குக் காரணமாகிறது. (அடி ஓசையைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு)—

தர்மத்தை த்வம்ஸம் செய்வதில் முதன்மையானவனும் சாந்தி தாந்தி முதலியவைகளின் ஆரம்பத்தையே நாசம் செய்பவனும், ஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தை வற்றும்படி செய்பவனும், த்யானம் செய்கிற புருஷர்களுக்கு உண்டாகும் தடங்கலை நிவ்ருத்தி செய்பவர்களை ஜயிக்கக்கூடியவனும் இருக்கிற லோபன் மோக்ஷத்தில் ஆசையை

காமக்ரோதௌ—(ஸஹர்ஷமவலோகயத:)

வஸந்த:—விஶ்வஸ்ய மோஹநோ லோப இஹாஹ்வாதும் ஸமர்ஹதி ।

காமக்ரோதௌ—ஸம்ப்ரதாரிதம் ஸௌஹார்தமுபஸந்தேந ।

காம:—(சோடிகாதாநம் நாடயதி)

க்ரோத:—(ஸோத்ஸாஹமநுமோததே)

[தத: ப்ரவிஶதி லோபஸ்த்ருஷ்ணா ச]

லோப:—

மஹாமோஹஸ்யாஜ்ஞாம் ஶிரஸி நிதததாநஸ்ஸஜமிவ

மஹம் த்ருஷ்ணாஜாநிஸ்த்வரிதமிஹ லோப: ஸமுதித: ।

ப்ரதிஷ்டஸ்தாத்ருக்ஷ ப்ரதிமவிபுலோத்துங்கமயெ

ரவத்யைஸ்ஸௌவர்ணைஸ்ஸமுதயமவ த்ருப்தம் வஹயிதா ॥ 47

விலக்கி விடுவதற்காக மஹாமோஹனால் ஏவப்பட்டவனாய் த்ருஷ்ணையா கிற தாஸியுடன் கூட உதயமாகிறான் (வருகிறான்). 46

காமக்ரோதர்கள் -(இருவர்களும் ஸந்தோஷத்துடன் பார்க்கிறார்கள்.)

வஸந்தன்—எல்லாருடைய மனதையும் மயக்கக்கூடிய லோபன் இங்கே கூப்பிடத்தக்கவன்.

காமக்ரோதர்கள்—ஸ்நேகிதனாகிய வஸந்தனால் நன்றாக யோசிக்கப்பட்டது.

காமன்—(கையைச் சொடுக்கிக் கூப்பிடுகிறான்)

க்ரோதன்—(பெருங் கூச்சலுடன் அனுமோதனம் செய்கிறான்.)

[பிறகு லோபனும் த்ருஷ்ணையும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

லோபன்—

மஹாமோஹனுடைய இந்த உத்திரவைப் புஷ்ப மாலையைப் போல் தலையில் தாங்கிக்கொண்டு த்ருஷ்ணைக்குப் பர்த்தாவாகிய லோபன் என்கிற நான் வேகமாக இங்கே வந்தேன். எனக்காகவே கொடுக்கப்பட்ட மிகவும் அதிகமான அகலம் நீளம் இவைகளை உடைய ஸ்வர்ண மயங்களாயும் பரிபூர்ணங்களாயும் இருக்கிற அனேகம் ப்ரும்

[illegible]

[illegible]

[illegible] 48

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 49

[illegible] (ஹாயா) [illegible]

மாண்டங்களிலும் (அவைகளை எனக்கு கொடுத்த போதிலும்) எனக்கு த்ருப்தியை யார் உண்டு பண்ணப் போகிறான்? 47

(த்ருஷ்ணையைக்கட்டிக் கொண்டு) ஓ! ப்ரியையாகிய த்ருஷ்ணையே!

எல்லா தேவஸ்திரீகளுடைய ஸௌந்தர்யங்களின் கும்பல்களில் யௌவனம் மாறுதவளான உன்னை ப்ரும்மாதானே செய்தார். 48

அதை இப்போது காட்டுகிறேன்—

பள்ளத்தை மூடுவதற்காகப் போடப்பட்ட தங்கமலை வெள்ளிமலை முதலியவைகளினாலும் த்ருஷ்ணே! உன்னுடைய இடுப்பில் இளைத்திருக்கை மேல் மேலென வ்ருத்தி யடைகிறது. 49

த்ருஷ்ணை—ஆர்யபுத்ர! உமக்குப்பத்தினியாகிய என்னுடைய ஸௌந்தர்யம் எல்லா ஸ்திரீகளைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கிறது என்கிற இது ஒரு ஆச்சர்யமா? ஆகிலும் தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்க

ஹாடகஸங்காஶாந்தாவத்ஹாரேண தத் ஸௌபாக்ய ஸம்பாதநாநி
ஹாரகேயூரரஶநாநூபுராணி கயா காரணீயாநி ।

லோப:—ப்ரியே ! அல்பப்ரயாஸஸாத்யாநி ப்ரார்த்தயஸே । நிர்ஜிதா:
நநு மயா தேவாஸுர கிந்நர கிம்புருஷ வித்யாதர
ருஷி மநுஷ்ய திர்யஞ்ச: யதா பரஸ்பரமேவ வ்யதிக்நந்தி ।
யதா வா த்ருணகணமபி மேரும் மந்யந்தே । தத்ர தநத
இதி ப்ரஸித்தஸ்ய த்ர்யம்பகஸகஸ்ய த்ருஷ்ணா வைஶஸம்
ஆகர்ணய ।

ஸ்வம் நாஶ்நாதி விலக்ஷயதி ந ஹஸ்தே
யத்தே புந: புநரஸௌ ஸஹஸ்ரயநாயா ।
நிர்த்தாரஸம் நவஸஹஸ்ரதாம் நிதீநாம்
ரக்ஷாவிஶ்ராவ ஏவ ஸம்ப்ரதி ராஜராஜ: ॥ 50

ளுடைய வீடுகளில் இருக்கிற எல்லா ரத்தினங்களினாலும் என்னு டைய அழகுக்குத் தகுந்தவைகளான ஹாரங்கள் தோள்வளைகள் அரைநாண் மாலைகள் சிலம்புத்தண்டைகள் உம்மால் செய்யத்தக்க வைகள்.

லோபன்—அல்ப ப்ரயாஸத்தினால் செய்யக்கூடிய இவைகளைப் ப்ரார்த் திக்கிறாயே. என்னால் தேவதைகள் அஸுரர்கள் கின்னரர்கள் கிம்புருஷர்கள் வித்தியாதரர்கள் ரிஷிகள் மனிதர்கள் திர்யக்குக்கள் எல்லாம் ஜயிக்கப்பட்டவைகளல்லவா? எப்படி என்னில் ஒருவர்க் கொருவரே கொன்று கொள்ளுகிறார்கள். உமி நுனியையும் மஹா மேருவாக நினைக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் தனதன் (பணத்தைக் கொடுப்பவன்) என்கிற பிருதினால் ப்ரஸித்தனாய் ருத்திரனுக்கு ஸ்நேஹிதனாகிய குபேரனுக்கு என்னால் உண்டாக்கப்பட்ட தசை யைக் கேள்.

கையில் கிடைத்த தனத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை; ஆஸ்சர்யத் தோடுகூடிய மனதை உடையவனாய்த் தான் அனுபவிக்கிறதுமில்லை; இப்படிப்பட்ட இவன் மேல்மேலென அதிகமான பணத்தில் ஆசை

[illegible]

யை வஹிக்கிறுன். இப்பொழுது அந்தக் குபேரன் பெரிய நிதிகளுக் குக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிசாசம்போலத் தூக் கத்திஞல் உண்டாகும் ஸுகத்தையும் அடைகிறதில்லை. 50

த்ருஷ்ணே—ஆர்யபுத்திர! உம்மால் மூன்று லோகங்களும் அர்த்தம் என்கிற புருஷார்த்தத்தில் உண்டாகிய விஸ்வாஸத்தில் நிலைநி றுத்தப்பட்ட மனதை உடையவைகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் பொழுது விவேகனுல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புருஷனுடைய தசை எப்படிப்பட்டது?

லோபன்—ப்ரியே! இது இப்பொழுது விசாரிக்கத் தக்கது. அந்தப் புருஷனுடைய ஸமாதியில் உண்டான ஸந்தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக மஹாராஜாவாகிய மஹாமோஹனுல் உத்திரவு செய் யப்பட்ட காமன் க்ரோதன் இவர்கள் என்வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களாய் இருக்கிறுர்கள். அவர்களுடன் சேருவோம். (கிட்டிவந்து) லோபன் என்று பெயருடைய நான் எனக்குப் பெரியோர்களாகிய காமக்ரோதர்களை ஸேவிக்கிறேன்.

த்ருஷ்ணே—நாட்டுப் பெண்ணுகிய இந்த நான் பெரியோர்களை ஸேவிக் கிறேன்,

[इत्युभौ प्रणमतः]

कामक्रोधौ — दीर्घायुषौ भूयास्ताम् ।

वसन्तः — अहो ! निदाघवेलानभस्वद्दावाग्नीनामिव भवतां समागमः । किमस्ति यन्न राज्ञो महामोहस्य सेत्स्यति ? भवत्पत्नीनां रतिजिघांसातृष्णानां मा भून्माङ्गल्यभूषणवियोगः ।

[सर्वे परस्परमाश्लिष्यन्ति ।]

कामः — अपि स्वागतमस्मदभिलषितार्थपुरुषार्थरक्षकाय लोभाय ।

लोभः — अथ किं, अनुग्रहपात्रं नन्वहं भवताम् ।

क्रोधः — अपि अमोघव्यापारो मोक्षवार्तादूरवर्ती कच्चिदवेक्षसे स्वामिकार्यम् ?

[என்று இருவரும் ஸேவிக்கிறார்கள்.]

காமக்ரோதர்கள்—நீண்ட ஆயுஸ்ஸை உடையவர்களாக இருக்கக் கடவீர்கள்.

வஸந்தன்—ஆஶ்சர்யம்! உங்களுடைய சேர்க்கை வெய்யில் காலமும் காற்றும் காட்டுத்தீயும் ஆகிய இவைகளின் சேர்க்கைபோல் இருக்கிறது. ராஜாவாகிய மஹா மோஹனுக்கு எந்த இஷ்டம்தான் ஸித்திக்கப் போகிறதில்லை? உங்களுடைய பத்னிகளாகிற ரதி ஜிகாம்ஸா (கொல்லவேண்டு மென்கிற இச்சை) த்ருஷ்ணை இவர்களுக்கு மாங்கல்யமாகிற பூஷணம் இல்லாமல் போவது உண்டாக வேண்டாம்.

[எல்லோரும் ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.]

காமன்—நமக்கு மிகவும் விரும்பக்கூடியதான அர்த்தம் என்கிற புருஷார்த்தத்தைக் காப்பாற்றுகிற லோபனுக்கு நல்வரவா?

லோபன்—ஆம், உங்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமல்லவா நான்.

க்ரோதன்—வீண்போகாத வ்யாபாரத்தை உடையவனாயும், மோக்ஷமென்கிற ஸமாசாரத்திற்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பவனாயும் இருக்கிற நீ யஜமானனுடைய கார்யத்தைக் கவனிக்கிறாயா?

[illegible]

[illegible]

லோபன்--உங்களுடைய ஆதாரத்தினல் எல்லா இடத்திலும் வீண் போகாத வ்யாபாரத்தை உடையவனுக ஆகிறேன். துர்யோதனன் முதலியவர்களைப்போல என்னுல் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிற லோகத்தினுடைய இப்பொழுது உண்டாகிய ஒப்பற்றதான இரண்டாவது புருஷார்த்தமாகிய அர்த்தத்தில் (பணத்தில்) நிஸ்சயத்தைப் பார்.

ராஜாக்கள் அல்பமாகிய பூமியின் புழுதிகளின் அல்பபாகத்தில் உறுதியான ஆசையை உடையவர்களாய்க்கலக்கத்தை அடைகிறுர்கள். தேவதைகளில் சிறந்தவர்களும் எங்கேயாவது எவனுவது ஒருவன் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்திற்காகத் தபஸ்ஸு செய்வனே என்று பயப்படுகிறுர்கள். பிச்சை எடுக்கிற சிலருக்குள் ஒருவன் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருந்தானேயானுல் மற்றவர்கள் தங்களை அவமானம் செய்ததாக எண்ணுகிறபடியினுலும் இப்பொழுது இந்த உலகம் தர்மதிக்கு வேலைக்காரிகளாகிய அஸூயை ஈர்ஷை முதலியவர்களுடைய பக்ஷத்திலேயே நிற்கிறது.

மேலும்—

பணத்தில் முடிவில்லாத ஆசையினுல் நிறைந்த மனதை உடைய ப்ராணிகள் பத்துத் திக்குக்களையும் சுற்றுகிறுர்கள். பூமியை மேடுபள்ள மாக்குகிறுர்கள். பணக்காரர்களுக்கு ப்ரியமானசாடு

[illegible]

[illegible] ॥

वसन्तः— [illegible] ?

[illegible] ...

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 53

வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அயலாருடைய சின்னங்களை தரிக்கிறார்கள். கப்பல்களினால் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள். வீணாக யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். 52

வஸந்தன்—ஆயுஷ்மானாகிய மஹாமோஹனுடைய மந்திரிகளுக்குள் ஶ்ரேஷ்டனாகிய லோபனே! த்ருஷ்ணையுடன்கூடிய உன்னுடைய தாகிய முன்னும் பின்னும் இருக்கும் தர்மம் காமம் என்கிற புருஷார்த்தங்களை உண்டாக்கக் கூடியதாயும் தானே எல்லாருடைய மனஸ்ஸாக்ஷிகமாக ஸுகமாக அறியப்படுகிறதாயும் எல்லா ராஜாக்களாலும் அடையக்கூடிய உபவேதங்களுக்குள் கடைசியாகிய அர்த்த ஶாஸ்திரத்தினால் ஸித்தித்ததாகவும் ப்ரத்யக்ஷமான புருஷார்த்தமாயும் இருக்கிற அர்த்தம் (பொருள்) என்கிற புருஷார்த்தத்தில் என்ன விரோதம் இருக்கிறது? இதுவும்—

அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி உண்டாயிருக்கிற தர்மத்தினாலாவது அதர்மத்தினாலாவது காமஶாஸ்திரத்தை முக்யமாக உடையவர்களினால் அங்கீகரிக்கக் கூடியதான அர்த்தமென்று பெயருடைய புருஷார்த்தம் ஸம்பாதிப்பதிலும் காப்பாற்றுவதிலும் ஒருவருக்கும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கொடுக்கக்கூடாது என்கிற வ்ரதத்திலும் உனக்கு வஶப்பட்டிருக்கிறது. 53

நீங்கள் எல்லோரும் என்னுடைய கேள்வியைக் கவனிக்க வேண்டும். விவேகனுகிய கவசத்தினுல் கலேக்கமுடியாத ஜ்ஞானத்தை உடைய பண்டிதனுகிய இந்த ஜீவாத்மா எப்படி நம்மால் ஆக்ரமிக்கக்கூடியவனுவான் ?

காமன்—ஸகே ! இதைப்பற்றி நான் இப்படி யோசிக்கிறேன். நான் முன்னே போகிறேன்; நீங்கள் இரண்டு பக்கங்களேயும் பின் பக்கத்தையும் ரக்ஷித்துக் கொண்டவர்களாய் நடுவில் த்ருஷ்ணையை வைத்து என் பின் துடர்ந்து வருமவர்களாக இருக்கவேண்டும். இப்படி அயலாரால் கலேக்க முடியாததான வ்யூஹத்தினுல் நம்முடைய குலத்தை நாசம்செய்ய வேண்டுமென்கிற விவேகனுடையதாகிய எண்ணத்திற்கு நாம் விரோதிகளாகப் போகிறேம் (அதாவது அதை நிறைவேற வொட்டாமல் செய்வோம்) என்று.

[அப்படியே வ்யூஹம் கட்டிக்கொண்டுஎல்லோரும் ஐந்தாறு அடி நடக்கிறுர்கள்.]

காமன் — (அதிவேகமாக நாண்கயிற்றில் பூட்டப்பட்ட பாணத்தை

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 54

வஸந்தः—(ஸூக்ஷ்மமவலோக்ய) அஹோ ! [illegible]
[illegible] ।

[illegible]—

[illegible] ।
[illegible] ॥

யுடைய புஷ்பமயமான தன்னுடைய தனுஸ்ஸை ஆட்டிக்கொண்டு) இப்பொழுது நாண் கயிற்றை இழுத்துக் கட்டப்பட்ட தனுஸ்ஸை உடைய என்னுடைய ம்ருதுக்களாயும் பயங்கரங்களாயும் இருக்கிற பாணங்களுக்கு லக்ஷ்யம் (குறிப்பு) கிடைத்திருப்பதைப் பாருங்கள்.

இந்தப் புருஷன் த்யானத்தினால் விசேஷமாக அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்ட ஜீவாத்மாவை உடையவனும், இந்திரியங்களுடைய ஸமூஹங்களை அடக்குவதினால் அசையாதவனும், அடக்கப்பட்ட மூச்சுக்காற்றை உடையவனும், நிவ்ருத்தி என்று பெயருடைய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவனும், வீடு முதலிய பரிக்ரஹங்களில் ஆசை இல்லாதவனும் இருக்கிறான். 54

வஸந்தன் — (உற்றுப் பார்த்து) அஹோ ! நாம் எல்லோரும் ஜாக்ரதை உள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் இவ்விடத்தில்-

ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்திரத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்ட இந்த ஜீவாத்மாவைத் தமோகுணம் இல்லாத பரமபதத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப் போகிறவனும் ஸுமதியோடு சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற விவேகன் ஏகாந்தத்தில் ஒரு ரஹஸ்யத்தை (ரஹஸ்யமாகிய திரு

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃—(𑌸𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍) 𑌹𑍇 ! 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 ! 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌭𑌿𑌮𑌤𑌮𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑌃—

𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍋𑌦𑌰𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌬𑌹𑍁𑌲𑌮𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 ।
𑌜𑌲𑌧𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌜𑌾𑌤𑌕𑍇𑌲𑌿𑌜𑌾𑌤𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌲𑍋𑌲𑌃
𑌸𑍁𑌖𑌬𑌡𑌿𑌶𑌾𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌢𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌪𑌦𑌂𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 ॥　　56

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 ।

𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌸𑍍𑌸𑍂𑌹𑌮𑌾𑌣𑍇𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌷𑌿
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌜𑌪𑌵𑍇𑌶𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌯𑌾 ।

வஷ்டாக்ஷரத்தை) பராமர்சிக்கிறான் (அதின் அர்த்த விசாரம் செய்கிறான் என்றபடி) அன்றிக்கே ஜீவாத்மாவிற்கு ஏதோ ஒரு ரஹஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.　　55

க்ரோதன்—(புருவத்தை நெரித்துக்கொண்டு) ஓ! வஸந்த! சுராத்மாவாகிய விவேகனால் எது வேண்டுமானாலும் பராமர்சிக்கப் படட்டும். ஜீவாத்மாவோவெனில் மன்மதனை முன்பே வைத்துக் கொண்டு போகிற நம்முடைய இஷ்டத்தைத் தாண்டவில்லை. ஏனெனில் —

ஒரு தோஷமுமில்லாத த்யானமாகிற ஸம்பத்தினால் தன் வயிற்றை வளர்க்குமவனாகிய (அதாவது த்யானத்தை விழுங்கி விடுமவனாகிய அதாவது அதை நாசம்செய்கிற) இந்த மன்மதன் மிகவும் பல முள்ளவைகளான பெரிய அலைகளாலே நிறைந்ததான பாபம் நிறைந்த ஸமுத்திரமாகிய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய விளையாட்டை உடைய (விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற) ஸுகமாகிற தூண்டியினால் தனக்கு வசமாக்கப்பட்டதான மூடமதிகளாகிற ப்ராணிகளின் கூட்டத்தை உபதம்சங்களின் ஸ்தானத்தில் வைக்கிறான்.　　56

இந்த ஜீவாத்மாவினுடைய த்யானத்தின் விசேஷத்தை நீ பார்.

ஸாஷ்டவெஷ்யாகெ௯ஷ்ய ஶ்ருதிவ்ஸிஷ்டஇக்ஷஃவாஸமெதா
உாநிஸ்ஸாந்திவ்யாஜாநுவரயதி ஶ்ருஙாரநிமஂ ॥ 57

வஸஞ்ஃ—(ஸ்வமதம்) கூஶாஂாதுகூஉதெயஉநுயாகலு நா। (ஶ்ர காஶம்) ஸவெ! உஞஆஉதிவக்ஷஸஷியஎ கிஉெநநஉ மலுஹாஷிதெந ?

ஞோஹஃ—ஸவெ! வஸஞ! ஷியா தாவநுமெஜஷா உதிவ க்ஷஉதிக்ஷெவஹீதா உஹ்யாஶஸயிதவ்யா। (தஷாஉவ யொக்ய) ஸாஉாஷி! தஷெ! உஹாவீரஉயூமதா உஹதவ் வி உதிவக்ஷ உா ஜெஹஷீஃ।

தஷா—ஸகஜ ஸாராஸார உஹிக உாஹவெஸா தாஜெஹ ஸா ஜீவஜெஸா ணிஷும் ணிஷஜஹி। (ஹாயா) ஸகஙஸாரா

தன் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் ஒப்பரிகை (மெத்தை); அழகான ஶாந்தி முதலிய குணங்களின் கூட்டம் அலங்காரங்கள். த்யானமே ஸம்போகம்; ஏகாந்தத்தில் ஜபம் செய்து கொண்டிருப்பது ரதியின் ப்ரஸ்தாபம்; இந்த ரிஷி இப்பொழுது உலகம் தூங்கிக் கொண்டிருக்க வேதங்களின் கூட்டங்களாகிற அந்தப்புரத்தில் இருந்துகொண்டு ஶாந்தி என்கிற வ்யாஜத்தினுல் ஶ்ருங்கார ஶாஸ்திரத்தையே ப்ரகாசம்செய்கிறுன். 57

வஸந்தன்—(மனதிற்குள்) இப்படி வேறு விதமாகக் கல்பனை செய்வது ஆசைமாத்திரத்தினுல் உண்டாக்கப் பட்டது. (வெளிப்படையாக) ஸகே! மிகுந்த பலசாலியான சத்துருவின் ஸமீபத்தில் இப்படி ஸாமர்த்தியமாக பேசுவதினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்?

லோபன்—ஸகே! வஸந்த! இப்பொழுது இந்த என்னுடைய பத்னி சத்துருவினிடத்திலிருந்து அவமானம் நேரிடுமென்று பயப்பட்டவளாகையினுல் ஸமாதானம் செய்யத் தக்கவள். (த்ருஷ்ணையைப் பார்த்து) அழகான முகத்தை உடைய த்ருஷ்ணேயே! மஹா வீரர்களுடைய வ்யூஹத்தின் நடுவில் இருக்கிற நீ சத்துரு எவ்வளவு பெரியவனு யிருந்தபோதிலும் பயப்படாதே.

த்ருஷ்ணே—எல்லாத் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் கொண்டாடப்பட்ட மஹிமையையுடைய நீங்கள் உயிரோடிருக்கும்பொழுது எப்பொழுதும் நான் பயமில்லாதவளாயிருக்கிறேன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] 58

[illegible]

[illegible]

காமன்—(மனதிற்குள் பயத்துடன் திரும்பிப் பார்த்து) நம்மால் இப்பொழுது கால்கள் பின்னால் வாங்கி வைக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், இப்பொழுது—

ஒருநாளும் குறையாத ஜ்ஞானமாகிற ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட பலத்தினால் தைர்யத்தோடு கூடினதாயும் ஆஶ்சர்யகரமுமான நடவடிக்கையை உடையவனாயும் பொறுமை ஸந்தோஷம் ஆகிய மிகவும் உறுதியான கவசத்தை அணிந்தவனாயும் இருக்கும் விவேகன் யாரோ ஒரு ஸாரதியால் ஓட்டப்பட்ட (ப்ரும்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்ட) ப்ரணவமாகிற ரதத்தை ஏறிக்கொண்டு எதிரில் தோன்றி என்னுடைய வ்யூஹங்களின் அமைப்பைக் கலையும்படி செய்கிறான். 58

[எல்லோரும் பயப்படுகிறார்கள்.]

வஸந்தன்—

நீங்கள் மூன்று பேர்களுக்குள் எவனாவது ஒருவனுக்கு யாராலாவது ஆபத்து உண்டாகுமேயானால் தன் பக்தர்களையே தனக்கு உயிராக உடையவனாகையாலே மஹாமோஹன் தானே ப்ராணனை விட்டுவிடப் போகிறான். அவனுக்குப் பத்னியான துர்மதியும் அப்

ஸத்யெஸ்நேநாத்ரியேத நியதம் தத்வஹா ஹாஹூதி

ஸதஸ்தம்வ த்யவஸவர்ணம் க்ஷதி தக்ஷிவம் விவெகாஸஹாஸ ॥

லோப:—சுராஜகௌரவஸாஹிரத் ந யோஜ்யம் தே யிஷ்யதி

வ ராஜா ஸ்வயமேவ க்ருத்யஶேஷம் ।

க்ரோத:—(ஸநிவேதம்)யிக்! யிக்! கியதா காலேநாஸ்

ஹிராவஸிதம் ராஜக்ருத்யம் ?

லோப:—ஸகே !

சுதிக்ராந்து காலஸ்தவநரயவேகேந ஹதா

ந ஶக்யம் ஶக்யேத வ திவஹநவாத ப்ரஹித: ।

ஹதஸ்ரோதோரோயே ந வமயதிதவ்யம் க்ருதயியா

தஹாரம்: ஶ்ரயாநாவஸிதநஹீதிவ திஹ: ॥ 60

பொழுதே அந்த ராஜாவுடன் அனுமரணம் செய்வாள், நிஸ்சயம். ஆதலால் விவேகன் வந்திருக்கும் இடமாகிய இந்த ஜீவாத்மாவின் இடத்தில் இருந்து சீக்கிரத்தில் திரும்பிப் போவது உசிதம். 59

லோபன்—ராஜா இல்லாத நாம் இப்பொழுது யுத்தம் செய்வது தகுதி யல்ல. ராஜாதானே செய்யவேண்டிய மிகுதி கார்யத்தை யோசிக் கப் போகிறார்.

க்ரோதன்—(துக்கத்துடன்) இவ்வளவு காலமாக நம்மால் ராஜாவின் கார்யம் என்ன செய்யப்பட்டது ? சீ! சீ!

லோபன்—ஸகே!

ஸூர்யனுடைய தேரின் மிகவும் அதிகமானவேகத்தினால் போய்க் கொண்டிருக்கிறதாயும் அதைத் திருப்பக் கூடிய காற்று இல்லாததா யும் இருக்கிற காலம் தடுக்கவும் முடியாது. புத்திமானாகிய மனிதனால் தாண்டிப் போகிற வெள்ளத்தைத் தடுப்பதில் ப்ரயத்தினம் செய்யக் கூடாதல்லவா ? ஆதலால் இனி வரப்போகிற பயத்தைத் தடுக்கக் கூடிய கார்யத்தை ஆரம்பிவிப்பது சிறந்தது. 60

𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 ।

𑌕𑌾𑌮𑌃 — 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌾
𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 ।

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑍌𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑌧𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃
𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌗𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌦𑌰𑍍𑌪𑌕𑍁𑌹𑌨𑌾𑌸𑍂𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆதலால் இப்பொழுது நம்மால் நம்முடைய ஆயுஸ்ஸைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவஶ்யம், எல்லா இடத்திலும் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றல்லவோ ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

காமன்—உலக வ்ருத்தாந்தத்தை அறிந்தவனாகிய லோபனால் இந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்ததாகிய இந்தக் கார்யம் யோசிக்கப்பட்டது.

ஸௌப்திக வதம் செய்யவேண்டுமென்று அதில் ஸாவதானமாயிருக்கிற நம்மால் ஆகஸ்மிகமாகக் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிற விவேகனாகிய பெரிய பாதாளத்தினுடைய பள்ளத்தின் நடுவில் விழுவது அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல. இப்பொழுது டம்பன் தர்ப்பன் குஹனை அஸூயை முதலியவர்களிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கண்ணை உடையவனாகிய அதாவது அவர்களுடைய ஸமீபத்தில் வஸிக்கிற, ('𑌉𑌦𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃' என்று பாடாந்தரம், அவர்களிடத்தில் கார்யத்தை ஸாதிக்கக்கூடியவர்கள் என்கிற பஹுமானத்தை உடைய) மஹாமோஹன் சத்துருக்களை எதிர்ப்பதாகிய கார்யத்தில் இப்பொழுதே யத்னம் செய்யப்போகிறார்.

𑌤𑌦𑌯𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌹𑍇 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

[𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇

॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஆதலால் நாம் இப்பொழுது வெவ்வேறு திக்குகளை உத்தேசித்தவர்களாய் ஓடிப்போவோம். தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகப் பூமியை விட்டுவிடவேண்டும் என்றல்லவோ சொல்லுகிறார்கள்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு எல்லோரும் போகிறார்கள்.]

இப்படித் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்.
பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்

காமாதிவ்யூஹபேதமென்னும்

நாலாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌟𑌕𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌹𑌨𑌾 𑌚]

𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃—𑌅𑌹𑌹! 𑌅𑌯𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌹𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍇𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌹𑌲𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀।

𑌕𑍁𑌹𑌨𑌾—[illegible]

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

டம்பாதிகளின் உபாலம்பம் என்னும்

ஐந்தாவது அங்கம்.

[பிறகு டம்பன் குஹனை இருவரும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

டம்பன்—அஹஹ! ஓ! தர்மபத்தினியாகிய குஹனையே! உன்னை நான் கூப்பிடுகிறேன். நீ எனக்கு ப்ருஹஸ்பதிக்குத் தாரைபோலவும், கௌதமருக்கு அஹல்யை போலவும், இதர புருஷர்களைத் தொடாதவளாயும், ஒரு க்ஷணகாலம் பிரிவையும் ஸஹிக்காதவளாயும் இருக்கிறவளாய் என்னுடன்கூட தர்மானுஷ்டானம் செய்கிறவளல்லவா?

ஸெவாஹி(ஹாயா)யஉ ாஹணெஷ்ரொஹணதி। தயாவி ஜாஹி
திஷிஷாஷிஜஹ்ஷநாஜ। ஊத்ஷ்ய வஸிஷ்஠஦ெஷ்யதிவவநீ
யம் ஜூஹஷ்ரஹிநா। யதாஹம் தஷ்கரெஸ் கிதவெவ ரூஜாணீ
ஹிநஷெரெ ரஸெஷெஜ்ஜ: வாஷண்டிஹிரஞெஸாரவி தாஜ்ஜ
ஜெஹ: வ ாயிஷாஷி, தஜாவி தாந ஸ்ஸாஜேவ ஸ்வஸ்ஸா
ஜெஸெவெ।

ஜஊ:—(ஸாதஹஷாஸ்ய) ஊத ணவ ஸவரொஸவகிய தாவ
ஷவி। ஊதஷ்வாந ரநூதாநவி ஜெ ஹாஹவதஷாரீநு
யத: ஊதஜ்ஷாநீஜெதரவி ஸ்ஷ்ஹிஷரோஜயாநயா யஜ்ஞ
வத்ஷ்யா ஸயா நஜாஜிஷவி ஸஜஸஹோஷஹாத்ரம் விஹிஷ்யதெ।

குஹனே—ப்ராம்மண ஸ்ரேஷ்டராகியநீர் எந்தவார்த்தையைச்சொல்லு கிறீரோ (அது அப்படியேதான்). ஆனாலும் உங்களால் குறிக்கப் பட்ட உதாஹரணத்தினாலே நான் வெட்கப்படுகிறேன். வஸிஷ்டருக்கு அருந்ததிபோல என்று க்ரஹஸ்தராகிய உம்மால் சொல்லத்தக்கது. நான் திருடர்களாலும் வேடர்களாலும் க்ராமக் கணக்கர்களாலும் ராஜாவின் மந்திரிகளினாலும் பாஷண்டிகளாலும் அவர்களைப் போன்ற மற்றவர்களாலும் எப்பொழுது ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறேனோ அப்பொழுது அவர்களைத் தங்களாகவே நினைத்துக்கொண்டு அடைகிறேன்.

டம்பன்—(மனதிற்குள் சிரித்துக்கொண்டு) ஆகையினாலேயே எல்லா உலகத்திற்கும் பதிவ்ரதையாகிறாயல்லவா (அதாவது எல்லா உலகத்திலும் பதிவ்ரதை என்று ஸ்தோத்திரம் செய்வதுபோல எல்லாஜ் ஜனங்களுக்கும் அவரவர்களுக்குப் பதிவ்ரதை என்று பரிஹாஸம் செய்தபடி). இப்பொழுது கார்ஹபத்யம் முதலிய என்னுடைய அக்னிகள் நடுவில் அணைந்துபோன போதிலும் எங்கிருந்தாவது கொண்டுவரப்பட்ட அக்னியினால் மறுபடி அதை வ்ருத்தி செய்கிற (மறுபடியும் அதை மூட்டுகிற) யஜ்ஞபத்னியாகிய உன்னால் என்னுடைய அக்னி ஹோத்திரம் ஒருபொழுதும் விட்டுப்

பர்வகாலேஷ்வநாவிஷ்க்ருதவர்ஷயா த்வயா உபலக்ஷ்யமாண-
ணமாஸாதிஷு ச நித்யமேவ வர்த்தந்தே, நிர்வர்த்யந்தே ச
பிண்டபித்ருயஜ்ஞாதிகம். கா கதா ப்ராயஶ்சித்தஸ்ய ?

குஹநா—ஶாந்தம் பாபம்! ஶாந்தம் பாபம்! ஜாது அக்நீநாம் விச்சேத
ஸம்பவே ஹி புநராதாநம் அபேக்ஷ்யதே। ந கதாசித் அஸ்மத்க்ருஹே அக்நீநாம் விச்சேத
ஏவ। அஸ்மாஸு ஸாநுக்ரஹாபி: குலதேவதாபி: நித்யம் ரக்ஷ்யந்தே அஸ்மதக்நய:।
ததா ருதுதோஷஸம்பவே ஹி ப்ரச்சாதநம் அபேக்ஷ்யதே। (ஹாயா) ஶாந்தம் பாபம்!
ஶாந்தம் பாபம்! ஜாதே ஏவ விச்சேதே ஸமாதாநீயம்। ந
ஏவ அக்நிஹோத்ரஹோமாநாம் விச்சேத:। ப்ரஸங்காத்:ஏவ
ருதுதோஷவதா நித்யம் ப்ரச்சந்நாக்நிஹோத்ரம் உக்தம்। ததா உத்
தம் ஏவ பர்வஸு அநாவிஷ்கரணீயம்। ப்ராயஶ்சித்தம் ச ஏவ

போகிறதில்லை. பௌர்ணமாஸ்யை முதலிய காலங்களில் உனக்கு
ஆர்த்தவதோஷம் உண்டானபோதிலும் அதை மறைத்துக்கொண்
டிருக்கும் உன்னால் என்னுடைய தர்ஶ பூர்ணமாஸ இஷ்டிகள் எப்
பொழுதும் துடர்ந்து வருகின்றன. பிண்டதானம் ஶ்ராத்தம்
முதலியவைகளும் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. ஆதலால் (காலத்
தில் செய்யாமையினால் உண்டாகும்) ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு ப்ரஸ்
தாவமே இல்லை.

குஹனா—பாபம் ஶாந்தி அடைக! பாபம் ஶாந்தி அடைக! அக்னி
களுக்கு அணைதல் உண்டானாலன்றோ மறுபடியும் மூட்டவேண்
டும். எந்த ஸமயத்திலும் நம்முடைய க்ருஹத்தில் அக்னிகளுக்கு
அணைவது என்பதே கிடையாது. நம்மிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை
உடைய குலதேவதைகளினால் எப்பொழுதும் நம்முடைய அக்னி
கள் காப்பாற்றப் படுகின்றன. அப்படியே ருது தோஷம் உண்
டானாலன்றோ மறைக்க வேண்டும். பர்வகாலங்களில் ருதுஸமயம்

[illegible]

நேர்ந்தாலும் அந்தக் குலதேவதைகளாலேயே அவைகள் காலம் தாண்டித் தாமதித்து வருகின்றன.

டம்பன்— குஹனே! நன்ருயிருக்கிறது! நன்ருயிருக்கிறது! நமக்குப் பத்னியாகிருய் அல்லவா. நம்முடைய ப்ராம்மண்யத்தை ஸ்தாபிக்கிறவளாயும், யஜ்ஞங்களில் என்னுடன் சேர்ந்து தீக்ஷை செய்துகொள்ளும் பத்னியாயும், சிறந்த ச்ரோத்ரியனுக்குப் பெண்ணுயும் இருக்கிற உன்னைப் பஹுமானம் செய்கிறேன். தினந்தோறும் பசிதாகங்களினுல் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற என்னுடையதான ஏகாதசிகளில் பூர்ணமாகப் போஜனம் செய்ததையும் மறைக்கிற உன்னுலல்லவோ த்வாதசீ வ்ரதம் என்னுல் அடையப்படுகிறது. வீடுகள்தோறும் பாரணைக்கு வேண்டிய த்ரவ்யங்களை ஸம்பாதிக்கிறது என்கிற பரபரப்பினுல் ப்ரஸித்தமும் செய்யப்படுகிறது. ஆனுல் ஒரு ரஹஸ்யமான ஸமாசாரத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது இந்தக் கலியுகத்தின் அவதார பேதங்கள்போல் (அதாவது கலியுகமே இப்படி வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்திருப்பதைப் போல) எல்லாத் தர்மங்களையும் விட்டவர்களாய் ஸந்யாஸிவேஷம் தரித்தவர்களாய் (இவ்வுலகத்தை)

[illegible] । 𑌏𑌤𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌨𑌹𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍃-
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌥𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿-
𑌚𑌰𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌕𑌲-
𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿-
𑌣𑌮𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑌭𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌯𑌥𑌾—'𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌦𑌮𑍍𑌭! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌕𑍇𑌨
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑍀𑌯𑌃'-𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃-

மாயையின் விலாஸங்கள் என்று ப்ரகாசம் செய்துகொண்டவர்களாய் இருக்கிற சில அஸுரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ராவணன் அர்ஜுநன் இவர்களைப்போல உன்னைப்பிடிக்க விரும்புவார்கள். ஆதலால் என்னுடைய ஸமீபத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் பிரிந்திராதே. சிறந்த ப்ராம்மணனாகிய என்னை உன்னைத்தவிர மற்றவர்கள் ஒரு முஹூர்த்த காலமும் சுச்ரூஷைசெய்ய யோக்யதை உடையவர்களல்ல. நான் இப்போது ஸ்வர்க்கலோகத்திலும் பூமியிலும் உண்டாகிய எல்லா ஸுகங்களுக்கும் யஜமானனாய் ராஜாவாகிய மஹாமோஹனுக்கு அனுசிதமான கார்யத்தைச் செய்கிற ஆததாயியாகிய விவேகனைக் குறித்து அபிசாரயாகம் (சத்துருவைக் கொல்ல வேண்டும் என்று ஆசைப்படுமவனுக்கு அதை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஒருவிதயாகம்) செய்வதற்காக தேவியாகிய துர்மதியால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டவனாகிறேன். எப்படியென்னில்:— 'வத்ஸனாகிய டம்பனே! எல்லாத் தர்மங்களையும் கெடுக்கிற உன்னால் விவேகன் நாசம்செய்யத் தகுந்தவன்'—என்று. ஆகையினால் நான் எப்பொழுதும் ஒன்றிலும் ஆசை இல்லாதவனாக இருந்தபோதிலும் தாக்ஷிண்யத்திற்கு வசப்

𑌹𑍋𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌪𑌰𑌵𑌶𑌤𑌯𑌾 '𑌷𑌟𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿। 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌗𑍁𑌰𑍁𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰 ।

𑌕𑍁𑌹𑌨𑌾— 𑌹𑌦𑍍𑌧𑍀 ! 𑌹𑌦𑍍𑌧𑍀 ! 𑌸𑌅𑌲𑌾𑌗𑌮𑌸𑌾𑌰𑌗𑍍𑌗𑌹𑌣𑌵𑌿𑌸𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌓 𑌸𑌮𑌦𑌮𑌪𑍍𑌪𑌮𑍁𑌹𑍇𑌹𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌖𑌿𑌦𑍋 𑌕𑌹𑌂 𑌅𑌹𑌿𑌚𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌿 ? 𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌏𑌸𑍋 𑌵𑌅𑌣𑍇𑌣 𑌅𑌹𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌣𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌅𑌦𑌿 । (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌹𑌾 𑌧𑌿𑌕𑍍! 𑌹𑌾 𑌧𑌿𑌕𑍍! 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌗𑌮𑌸𑌾𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌥

பட்டிருப்பதினால் 'ஆறு பேர்கள் *விஷயத்தில் அபிசாரம் செய்யாதவன் பதிதனாவான்' என்கிற மஹர்ஷிகளின் வார்த்தையை அநுஸரித்தவனாய் ஒருவராலும் காணப்படாத ஒருதேவதையை ஆராதனம் செய்யவேண்டும் என்று ஆசைஉடையவனாய் நியமத்தை வைத்துக் கொண்டவனாக இருக்கிறேன். ஆதலால் எனக்கு ஸ்வர்க்க லோகத்தில் இருக்கும் கங்கையின் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்தவராயும் லோகபாலகர்களுக்குக் குருவாயும் இருக்கிற ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களினால் கொண்டு வரப்பட்ட பாரிஜாத புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் (எடுத்து) கொண்டுவா.

குஹனை — ஆஹா! திக்! எல்லா வேதங்களுடைய ஸாராம்ஶத்தை அறிவதில் ஸமர்த்தனும் ஶாந்தி தாந்தி முதலிய மந்திரி ஜனங்களால் காப்பாற்றப் பட்டவனும் இருக்கிற விவேகன் எப்படி அபி

---

* நெருப்பு வைத்தவன், விஷம் கொடுத்தவன், கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு வெட்டவந்தவன், பணத்தை அபஹரித்தவன், பூமியை அபஹரித்தவன், பார்யையை அபஹரித்தவன், ஆகிய அறுவர் என்றபடி.

அபி⁴சர்யதே? தாத்³ருʼஶேஷு ச யோऽபி⁴சார꞉ க்ருʼத꞉ கர்துரேவ பாபாவஹ இதி ஶ்ரூயதே ।

த³ம்ப⁴꞉—அயி! முக்³தே⁴ ப்³ராஹ்மணி! அவிசாரிதாஸ்மத்³வைப⁴வா கிம் பா⁴ஷஸே?

வித்³யாஶ்சதுஷ்கஸஹிதா விதி³தா த³ஶைவ
க்ஷிப்ரம் சதுர்கு³ணிதவிதோ⁴꞉ கலா꞉ கலாஶ்ச ।
காலே ச ஸாம்யவிஹிதா꞉ க்ரதவ꞉ ஸஹஸ்ரம்
யஶோத்⁴வஜாஶ்ச பு⁴வனேஷு மயா நிப³த்³தா⁴꞉ ॥ 1

அயி! வரயோஷித்ஸஹத⁴ர்மசாரிணி! ஆஸ்தாம் வித்³யாசாரமாஹாத்ம்யம் । அஸ்மத்³வைராக்³யமபி நிர்வர்ணய ।

சாரம் செய்யப்படுகிறான்? அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் செய்யப் படும் அபிசாரம் செய்தவனுக்கே பீடையைச் செய்கிறதென்று கேட்கப் படுகிறதே.

டம்பன்—அயி! மூடையாக ப்ராம்மணியே! நம்முடைய வைப வத்தை விசாரிக்காதவளாய் என்ன சொல்லுகிறாய்?

நாலோடு சேர்ந்த பதினாலு வித்யைகள் அறியப்பட்டதுகள்; சந் திரனுடைய கலைகளின் கணக்கை நாலு மடங்குகளாகப் பெருக்கின அதாவது அறுபத்திநான்கு கலைகளும் அதி சீக்கிரத்தில் அறியப் பட்டதுகள்; அந்தந்தக் காலங்களில் ஆயிரம் யஜ்ஞங்கள் நன்றாகச் செய்யப்பட்டதுகள்; என்னுடைய தர்மத்தை ப்ரஸித்தப்படுத்தக் கூடிய கொடிகள் உலகத்தில் நாட்டப்பட்டதுகள். 1

அயி! சிறந்த தர்மிஷ்டனான என்னுடைய பத்னியே! வித்யை ஆசா ரம் இவைகளினால் உண்டான மஹிமை இருக்கட்டும். நம்மு டைய வைராக்யத்தையும் நன்றாய் யோசித்துப்பார்.

[illegible] 2

[illegible]

[illegible]

பரசுராமன் பூமண்டலத்தை எல்லாம் ஜயித்து எனக்குக் கொடுப்பதற்காக வணக்கத்துடன் கூடியவராய் அடிக்கடி ப்ரார்த்தித்தார். ப்ரபஞ்சத்தை த்ருணமாக நினைத்திருக்கும் என்னால் (அது) மறுக்கப்பட்டது. நம்முடைய இந்த வைராக்யத்தின் மஹிமையைப் பார்த்ததினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆஸ்சர்யத்தை உடைய தேவஸ்ரேஷ்டர்களினால் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் இவைகளையும் ஶாந்தி ஒன்றையே தனமாக உடைய நான் நிராகரித்து விட்டேன். 2

குஹனே— இது இப்படியேதான். இப்படிப்பட்ட மிகுந்த ப்ரபாவத்தை உடைய உங்களால் செய்யப்படுகிற விவேகனைப் பற்றிய அபிசாரம் ஶ்யேனயாகமா? அல்லது வேறு ஏதாவதா? எந்த யாகத்தில் நான் கூட தர்மானுஷ்டானம் செய்யவேண்டியவளாக இருக்கவேண்டுமோ.

டம்பன்—அயி! மஹா ஶ்ரோத்ரியனுடைய பத்னியாகிய குஹனே! மஹானுபாவர்களான நம்முடைய ஶிஷ்யர்களுடைய மிகவும் ரஹஸ்யமான இதை உனக்குத் தெரிவிக்கிறேன். உன்னுடைய தோழி

[illegible]

[illegible]

[illegible] 3

[illegible]

[illegible]

களான த்ருஷ்ணை முதலியவர்களுக்கும் இதைச் சொல்லாதே. இந்த அபிசாரம் ஶ்யேனயாகம் முதலியவைகளைப் போலத் தனித்து விதிக்கப்பட்ட தொன்றல்ல. பின்னை எது வென்னில்:—

எவைகள் தர்மங்களாக ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டனவோ அவைகள் எல்லாம் என்னுடைய ஸம்பந்தம் மாத்திரத்தினால் பொதுவாக விவேகனுக்கு அபிசாரமாக இருக்கையை அடைகின்றன. 3

குஹனை—நன்றாக யோசிக்கப்பட்டது. அயலாரைப் பீடை செய்வதாகிய இந்த யஜ்ஞத்தில் உங்களுக்கு யார் உபதேசம் செய்வான்?

டம்பன்—ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! அயி! மூடே! எல்லாம் தெரிந்த எனக்கு வேறொரு உபதேசம் செய்பவனால் என்ன ப்ரயோஜனம்? தங்கள் தங்களைப் பண்டிதனாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற மற்றவர்கள் எல்லாம் என்னை அடைந்து தங்கள் ஸந்தேஹத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் என்னால் இப்பொழுது உயர்ந்தவர்களான எல்லா ஜனங்களையும் அவமானம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடையவனையும் எல்லா ஜனங்களினுடைய மன

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தையே ஸாக்ஷியாக உடையவனும், மஹாமோஹனுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு உபாத்யாயனும் கர்வன் என்று பெயருடையவனும் இருக்கிற தர்ப்பன் ஸாக்ஷியாக (பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனாக) ஏற்படுத்தப் பட்டான். இப்பொழுது அவனுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஒன்பது தடவை புண்யாஹவாசன ஜலத்தினால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட இந்த ஸித்தாஶ்ரமத்தில் அதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டவனாய் ஸப்த ரிஷிகளினால் போடப்பட்ட தர்ப்பாஸனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறேன்.

குஹனை—யுக்தமாகச் செய்யப்பட்டது, கார்யத்தின் ஸித்தி கையில் கிடைத்ததாக ஆகவேண்டும்.

டம்பன்—(சகுனத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு) நம்முடைய குலதர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவளான குஹனே! என்னுடைய வலது கண் துடிக்கிறது. இப்பொழுதே ஸ்நேஹிதனோடு சேர்க்கை உண்டாகப்போகிறது. (எதிரில் பார்த்து) ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற காந்தியினால் வ்யாபிக்கப்பட்டுக் கண்ணால் பார்க்கமுடியாத

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶரீரத்தை உடைய மஹாத்மா பூமண்டலத்தில் இறங்கி நம்மு டைய ஆஶ்ரமத்தை நோக்கி வருகிறான், யார் இவன்?

[பிறகு பெரிய பாதுகைகளைத் தரித்துக்கொண்டவனாய், விசாலமாயும் நீண்டும் இருக்கிற கைகளை வீசிக்கொண்டு மிகவும் உறுதியான தடியில் தொங்குகிற ப்ரதிஜ்ஞா பத்ரிகையாகிற கொடியை உடைய தாபப்ன் ப்ரவேசிக்கிறான்.]

தாப்பன்—நான் ராஜாவாகிய மஹாமோஹனால் உயர்ந்த ஜனங்களை நிராகரிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவனாய் எல்லா உலகங்களுடைய தாரதம்யத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் சுற்றிக்கொண்டு ப்ரும்மலோகத்திலிருந்து இந்தப் பூலோகத்தில் இறங்கி சக்ரவாள பர்வதம் வரையில் பத்துத் திக்குக்களையும் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு தேவேந்திரன் முதலான திக்பாலகர்களினால் பூஜிக்கப் பட்டவனாய் மத்யம், காமதேனு, அம்ருதம், சந்திரன், பாரிஜாதம், சிந்தாமணி, இவைகளைக் கொடுத்த மஹா ஔதார்யம் பொருந்தினதாயும், மந்தர பர்வதமாகிற மத்தினால் கடையும் பொழுது உண்டான கலக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டதாயும்

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible] ॥ 4

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

மதுகைடபர்களைக் கொன்ற விஷ்ணுவுக்கு மாமனாராயும் இருக்கிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஹாரமாகிற உப ஹாரத்தை அணிந்துகொண்டு இந்தப் பாரதவர்ஷத்திற்குத் திரும்பி வந்தேன். இப்பொழுது—

என்னை இந்த உலகம் பதிமூன்றாவது ஸூர்யனாகவும் ருத்திரர் களுக்குள் பனிரண்டாவதாகவும், வஸுக்களில் ஒன்பதாவதாகவும் எண்ணக்கூடும். 4

(யோசித்துவிட்டு கோபத்தினால் உண்டான சிரிப்புடன்) இந்த உல கத்தின் மூடத்தனம், அஹோ, ஆஸ்சர்யம். எவர்களுக்கு நம் முடைய ஸிஷ்யர்களுக்குப் பதிலாக அவர்கள் பாரம்பரையில் சேர்ப் பதும் பரிஹாஸம் செய்யத் தக்கதோ, அவர்களும் எனக்கு ஸம மாக இருக்கையையாவது, மேற்பட்டதாக இருக்கையையாவது அடைவதற்கு வீணான ஆசையை அடைகிறார்கள்.

இந்த உலகத்தில்—

சந்தஸ்ஸூ ஸாஸ்திரத்தினால் நிறைந்த புத்தியை உடையவர்க ளும், வ்யாகரணத்தை அறிந்தவர்களும், கல்பஸூத்திரத்தில் ஸந் தேஹம் இல்லாதவர்களும், ஸீக்ஷாஸாஸ்திரத்தில் நன்றாக அப்யாஸ

நிர்ணீதார்த்தா நிருக்தஸ்ருதிவிபயா மீமாம்ஸயா மாம்ஸலா
 தந்த்ரே நயவிஸ்தரேஷு ஸ்தாயிய ஸ்வரூஷயா வஸ்த்ரிதா:॥
(ஸூகாசே)—ரே! ரே! பாலிஸ! கிம் ப்ரவீஷி? குதஸ்
 தேயம் ஸிக்ஷா? கீத்ருஸீ ச பரிசிதிரிதி? (ஸஹஸ்ததா
 லநம் விஹஸ்ய)—
விதிகடிதேந விஹங்கமேந க்ருத:
 பயஸோ ரஸிக்ஷ்யத விவேக விதி: ।
கதி வா திநாநி வத பயோநிதிநா
 சுலுகீக்ருத: கலஶஜந்ம ஜலதி: ॥ 6
ஸூஸ்த்ராஞாவஷிப்லவதோ ஊவீயமாஸ்லாகீவித்யா கஹிஜநவ்யத்ராஸ்யா
 ஷெவ்யஹம் நிஸ்ஸோஹ்யிக: ।

செய்யப்பட்ட மனதையுடையவர்களும், ஸூர்யன் முதலிய க்ரஹங்களின் ஸமூகங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தை நன்ருய் அறிந்தவர்களும், நிருக்தியின் அர்த்தத்தை நிர்ணயம் செய்தவர்களும், கர்ம தேவதா ப்ரும்ம இவைகளைப் பற்றியதான மூன்று விதமான மீமாம்ஸா ஶாஸ்திரத்தினுல் நிறைந்தவர்களும், தர்க்க ஶாஸ்திரத்தின் விரிவுகளில் கூத்தாடுகிறவர்களுமாயும் இருக்கிற எல்லாப் பண்டிதர்களும் என்னுல் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். 5

(உயரப்பார்த்து) அடே! சிறுபையலே! என்ன சொல்லுகிருய்? இப்படிப்பட்ட ஶாஸ்திரங்களில் உனக்கு அப்யாஸம் யாரிடத்திலிருந்து உண்டானது? எப்படிப் பரிசயம்செய்தாய்? என்று சொல்லுகிருய்? (கையைத் தட்டிக்கொண்டு சிரித்துவிட்டு)—

ஹம்ஸபக்ஷியினுல் பால்ஜலம் இவைகளைப் பிரிப்பது தெய்வ ஸங்கல்பத்தினுல் உண்டானதல்லாமல் எங்கிருந்து கற்றுக்கொள்ளப் பட்டது? ஸமுத்திரத்தை விழுங்கின அகஸ்த்யர் எவ்வளவு நாள் அதைப் பரிசயம் செய்தார்? 6

எல்லா ஶாஸ்திரங்களிலும் ப்ரவ்ருத்திக்கக்கூடிய நம்முடைய வித்யை

[illegible]

[illegible]

[illegible] 7

[illegible]

[illegible] 8

இருக்கட்டும். நல்ல வம்ஶத்தில் பிறப்பு அனுஷ்டானம் இவைகளா லும் நான் ஒப்புயர்வில்லாதவன். எப்படி. என்னில்:—

(7) என்னுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு யஜ்ஞம் முதலியவை களைச் செய்து வைக்கக்கூடிய புருஷர்கள் இல்லாமையினால் இந்த உல கத்தில் என்னுடைய வம்ஶத்திற்கு முதலாவது கூடஸ்தர் முதற் கொண்டு நம்முடைய குலம் யஜ்ஞம் ஒன்றும் செய்யாததென்று ப்ர ஸித்தமானது. ஒருவராலும் கண்டறியக்கூடாததும் இந்திரியங்களைத் தொந்திரவுசெய்யக் கூடாது என்கிற ஶாஸ்திரவிதியைப் பலமாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டதும், எல்லா விஷயங்களிலும் வ்யாபா ரத்தை உடையதாயும், இவ்வுலகத்தில் இருக்கும் தபஸ்ஸுக்களைக் காட்டிலும் மேற்பட்டதுமான ஒருவித தபஸ்ஸை யார் அறிவார்கள்? (எதிரில் பார்த்து) அஹோ !

இந்த உலகத்தில் அனேகம் பேர்களான வேத பாஹ்யர்களென் றும்குத்ருஷ்டிகள் என்றும் சொல்லப்பட்ட நம் ஶிஷ்யர்கள் தேவதைக ளின் கூட்டங்கள் ஸாவதானமாக இருந்தபோதிலும் மஹாமேரு பர்வ தத்தை மறைக்கத்தக்கவர்கள். மிகவும் பலமுள்ளவைகளான வஞ்சனை யினால் கண்டுபிடிக்கமுடியாதவைகளான மோச யுக்திகளினால் இவ்வுல கத்தை ஒன்றும் தெரியாதவன் செவிடன், நொண்டி, குருடன் இவர்க ளுக்கு ஸமமாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள்.

[illegible]

[illegible] 9

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அப்படிக்கில்லாமல்—

இப்பொழுது எதிரிகளை அபலாபம் செய்யாத ப்ரமாணங்களின் கூட்டங்களினால் என்ன ப்ரயோஜனம்? இவ்வுலகத்தை மணிமந்திரம் ஓஷதி (பச்சிலை) வஞ்சனை செய்யக்கூடிய பேதம்(புத்தியைக் கலைத்தல்) இவைகளினால் எனக்கு வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். 9

யாரோ ஒருவன் என்ன சொல்லுகிறான்? ப்ரமாணங்களின் கூட்டங்கள் நன்றாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்க சிலரால் இப்படித் திருடர்களின் வ்யாபாரம் எப்படிச் செய்யக்கூடியதாகும் என்று சொல்லுகிறான்?

(கோபத்துடன் ஹூங்காரம் செய்து) அடே! பராம்மணபஸு! பார்! எல்லா உலகத்திலும் ப்ரஸித்தமாயும் ப்ரத்யக்ஷத்தினால் அறியப்பட்டதாயும் இருக்கிற ஆகாயத்தின் கறுப்பு நிறம் ப்ரமாணத்தை ஒப்புக்கொண்டவர்களினால் நிராகரிக்கப்படவில்லையா?

மேலும்—

முன்பே ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளாய் நம்பிக்கையை வைத்தவர்களுக்கு ப்ரமாணங்களாயும் இருக்கிற ஆறு ஸித்தாந்தங்களினால் என்ன

வஸ்துஸ்தித்யைக்யபங்கே
யுக்திவிரோதை: கஸ்ய கீத்ருக்வ்யவஸ்தா।
அக்ஷோப்யத்வித்ரிகக்ஷ்யா
வ்யவஹரணஸஹாந் ஸ்வோஹாநீதநீத்யா
ஸித்தாந்த ஸித்தாந்தபேதாந்
ந: ஸ்வோபஹிததிய: ப்ரத்யவஸ்தாபயந்து ॥ 10

(அபஸவ்யம் பஶ்யந்) ஏதே மகதகலிங்காந்த்ரத்ரமிடகர்ணாட
கேரளகொங்கணாதயோ ஜநபதா:।

ஆஹஹ !

அஷ்டாசத்வாரிம்ஶதம் பௌத்தபேதாந்
நீசோக்த்யாஹம் லீலயா நிர்மிமாண:।
அத்யாஸீநோ போதிவ்ருக்ஷஸ்ய மூலம்
வித்யாதர்பம் வைதிகாநாமஹார்ஷம் ॥ 11

ப்ரயோஜனம்? வஸ்து ஸ்திதி ஒன்று யிருக்கிறதென்பது (அனேகம் விதமான) யுத்திகளின் விரோதத்தினல் கெடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது எதற்கு எப்படிப்பட்ட வ்யவஸ்தை உண்டாகிறது? எதிரிகளினல் கலக்கமுடியாத இரண்டு மூன்று கக்ஷிகள் வ்யவஹாரம் செய்வதைப் பொறுக்கக்கூடியவைகளாயும் நம்மால் ஊஹிக்கப்பட்ட யுக்திகளால் ஏற்பட்டவைகளாயும் இருக்கிற அனேக விதமான ஸித்தாந்தத்தின் பிரிவுகளை நம்மால் உண்டாக்கப்பட்ட புத்தியை உடைய நம்முடைய ஶிஷ்யர்கள் மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கட்டும். 10

(வலது பக்கம் திரும்பிப்பார்த்து) இவைகள் மகதம் கலிங்கம் ஆந்த்ரம் த்ரமிடம் கர்ணுடம் கேரளம் கொங்கணம் முதலிய தேசங்கள். ஆஶ்சர்யம்.

நான் அரசமரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு விளையாட்டினுல் தாழ்ந்த பாஷையினாலே பௌத்தமதத்தின் நாற்பத்தெட்டு விதங்களான உட்பிரிவுகளை உண்டாக்கி வைதிகர்களுடைய வித்யையினுல் உண்டான கர்வத்தைப் போக்கடித்தேன். 11

தத: ப்ரவிஶதி ஸம்ஹ்ருஷ்டநாகரகோ நாகரிகஶ்ச நிஶ்ஶேஷித
விபக்ஷாஸ்மத்ஸ்வீயவிஜயஸ்தம்பா ஸஞ்சாரத்வீபஸப்த
வாஸிந: ।

அபிச—

அத்வைதம் க்வசிதர்பிதம் க்வசிதிஹ த்வைதம் ப்ரஸாதிதம்
த்வைதாத்வைதஸமாஹ்ருதி: க்வசிதஸாத்யா வ்யவஸ்தாபிதா ।
தத்தத்வாதிமதாக்ரஹோதித ம்ருஷாப்ரஸங்கஸந்ததிபி: வாதிநாம்
மல்லமேஷஸம்மர்தஸந்தர்ஶநாநந்த: ப்ராப்ஸ்யதே ॥ **12**

(பரிவ்ருத்யாவலோக்ய) யவநதுருஷ்காத்யா
க்ராந்தா: ம்லேச்சதேஶா: ।

இஹ ஹி—

அது முதல் நம்முடைய ஶிஷ்யர்கள் மிகவும் ப்ரஸித்தமான பெயர் உடையவர்களாயும், பெயர்களை மாத்திரம் மிகுதியாகச்செய்யப்பட்ட எதிரிகளை உடையவர்களாயும் ஏழு த்வீபங்களிலும் த்வஜஸ்தம்பத்தை நாட்டிக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்.

மேலும்—

சிலரிடத்தில் என்றால் அத்வைதம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது; சிலரிடத்தில் த்வைதம் கொடுக்கப்பட்டது; ஒருவராலும் ஸாதிக்க முடியாததான த்வைதம் அத்வைதம் இவைகளின் சேர்க்கை சிலரிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது; அந்தந்த வாதிகளினுடைய அந்தந்த மதங்களில் உண்டாகிய வீணான ஆக்ரஹத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட ப்ரஸங்கங்களின் பரம்பரைகளினால் இப்பொழுது மல்லர்கள் ஆடுகள் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்வதைப் பார்ப்பதினால் உண்டான ஆனந்தத்தை அடைவோம் என்று நினைக்கிறேன். 12

(திரும்பிப்பார்த்து) இவைகள் யவனர்கள் துலுக்கர்கள் முதலியவர்களினால் தொந்திரவு செய்யப்பட்ட ம்லேச்ச தேசங்கள். இவ்விடத்தில்—

वादद्यूतपणं प्रविश्य [illegible] क्षिप्ताभिमानः स्वयं
[illegible] विजहति क्षिप्रं मया त्याजितः ।
[illegible] बृहस्पतिप्रभृतिभिः क्लृप्तान् [illegible]
[illegible] मोहयत्यञ्जसा ॥

[illegible] कक्षावलम्बितपुस्तका विस्तारितश्मश्रुप्रभृतयः केचिदेते विपश्चित इवाभान्ति । भोः! प्रतारितोऽस्मि मायावात [illegible] ।

तथाहि—

[illegible]
[illegible] ।

ஒரு ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டன் வாதமாகிற சொக்கட்டானில் ஒன்றை (அதாவது எதிரியின் மதத்தில் ப்ரவேசித்து விடுவதை) பந்தயமாகவைத்து எதிரியினால் போக்கடிக்கப்பட்ட கர்வத்தை உடையவனாய் மனதில் துக்கத்துடன் வைதிகமார்க்கத்தை அதி சீக்கிரத்தில் விடும்படி என்னால் செய்யப்பட்டவனாய் ஜினர், புத்தர், ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களினால் செய்யப்பட்ட ஸித்தாந்தங்களின் க்ரமங்களை ஒன்றோடொன்று கலந்து சொல்லிக்கொண்டு சிறு பிள்ளைகளை மயக்குகிறான். 13

இந்தத் தேசங்கள் பசு ம்ருகம் பக்ஷிமுதலியவைகளுக்கு ஸமானமான ஆர்யர்களல்லாதவர்களால் வாஸம் செய்யப்பட்டவைகள். நம்முடைய கண்ணுக்குப் புலப்படத்தக்கவைகள் அல்ல. இந்தத் தேசங்களில் அக்ஷரங்கள் இன்னதென்று நிச்சயம் இல்லாதவர்களாய் விஸ்தாரமாக வளர்க்கப்பட்ட மீசை தாடி முதலியவைகளை உடைவர்களாய் இருக்கிற இந்த சிலர் பண்டிதர்களைப்போலத் தோன்றுகிறார்கள். ஆச்சர்யம்! மேல் எழுந்தவாரியாகப் பார்த்ததினால் நன்றாக வஞ்சனை செய்யப்பட்டேன். எப்படி என்னில்:—

with books hanging from their girdles

[illegible] ॥ 14

[illegible]

ஒன்றோடொன்று சேராத அனேகம் விதமான வார்த்தைகளை உடையவர்களாயும் அல்பஜ்ஞானத்தினால்கர்வத்தைஉடையவர்களாயும் ஆசார்யர்களை அவமானம் செய்பவர்களாயும் தர்மார்த்த காமங்கள் மோக்ஷம் இவைகளை அடைய யோக்யதை இல்லாதவர்களாயும் ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்களைப்போலக் காட்டுவதினால் அசைக்கப்பட்ட அவயவங்களை உடையவர்களாயும், விரல்களை ஆட்டுவதையே ஸாரம்ஸமாக உடையவர்களாயும் இருக்கிற இந்த மூடர்களான ராஜாக்களுக்கு மந்திரிகளான இவர்களால் போதும் (இவர்களைப் பார்த்ததுபோதும் என்றபடி). 14

(வடதிக்கை நோக்கி) இவ்விடத்தில் இவன் ஒருவன் காஸ்மீரதேசத்தில் இருந்தோ ஜலந்தரதேசத்தில் இருந்தோ தெற்குமுகமாக வருகிறான். இவனிடத்தில் இருந்து நம்முடைய பத்னிகளாகிய அஸூயை ஈர்ஷை இவர்களுடைய நிலைமையைக் கேட்கிறேன். பத்ர ! ப்ராம்மணோத்தமரே ! துர்மதியின் உத்திரவினால் ஹிமவத்பர்வதத்தைச் சுற்றிவருவதற்காகப் போனவர்களாகிய நம்முடைய பத்னிகளாகிய அஸூயை ஈர்ஷை இவர்களுடைய இப்போதை ஸமாசாரத்தை அறிவாயா? (காதுகொடுத்துக்கேட்டு) என்ன சொல்லுகிறான்? அவர்கள் ஸுமதியின் தோழிகளாகிய மைத்ரீ (ஸ்நேகம்) கருணை, முதிதை (ஸந்தோஷம்) உபேக்ஷை இவர்களாகிற மோசக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காரிகளினல் நிவ்ருத்தி மார்க்கமென்று பெயருடைய ஒரு சுரங்கத்தில் அடைக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறன்? (கோபத்துடன்) ஹா! பொய்வார்த்தை சொல்லுகிறன் இந்த ப்ராமண பிசாசம் அடே! துராத்மாவாயும் விதவா புத்திரனயும் இருக்கிற ப்ராம்மணனுகிற ப்ரும்ம ராக்ஷஸனே! எந்தலோகத்தில் ஸஞ்சரித்தபோதிலும் நம்முடைய பத்னீ என்பதை விடாமல் இருக்கிற பதிவ்ரதைகளாகிய இவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கெட்டதசை எப்படி வரும்? (நன்றுகப் பார்த்து) இவன் முன்னமேயே நம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவன். மலைகளில் வஸிக்கிற வேடர்களின் அரசர்களினல் ஒவ்வொரு தேசங்கள்தோறும் சாரனக அனுப்பப்பட்டு உலகங்களைச் சுற்றுவதையே ஸ்வபாவமாக உடைய ஒரு வழிப்போக்கன். (பரிஹாஸத்துடன்) ஆஸ்சர்யம்! ஒரு தேசத்தில் ஒரு காலத்தில் உண்டாகிய தோஷங்களின் சேர்க்கை இவன். எப்படி என்னில்:—

இவனுடைய மாமியார் ஜைனர்களுடைய வ்ரதத்தை உடையவள் (அதாவது அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவள்); இவனுடைய ஸம்பந்

[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

திகள் பௌத்தர்கள்; இவனுடைய தாயாரும் தகப்பனும் பாசுபத மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; இவனுடைய குரு தேசாந்தரத்தி லிருப்ப வன் (அதாவது இன்னான் என்று தெரியாது என்றபடி); இவனுடைய பத்னீ ஸாங்க்ய ஸித்தாந்தம் யோக ஸித்தாந்தம் இவற்றில் இருப்ப வள்; சர்வாகனுடைய ஶிஷ்யன் இவனுக்குத்தோழன்; மித்யா சாரன் என்கிற பெயருடைய இவன் வைதிக தர்மங்களை அபலாபம் செய்கிறவனாகிய வைதிகன். 15

ஆதலால் மித்யாசாரன் என்கிற பெயருடையவனும் வேடர்களுக்கு சாரனும் பொய் வார்த்தை சொல்லுகிறவனும் இருக்கும் இவன் நம்மைப்போன்ற மகாத்மாக்களினால் ஸம்பாஷிக்கத் தக்கவனல்ல. இவனைப் பார்த்ததினால் உண்டாகிய தோஷத்தைப் பரிஹரிப்பதற் காக ஸூர்யனையாவது என்னையேயாவது பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன், (வீசி நடந்து) ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! இவ்விடத்தில் மஹா நதிகளான கங்கை யமுனை இவைகளின் நடுவில் இருக்கும் தேசங்கள் இவைகள். இவைகளில் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட ப்ருஹஸ் பதியின் புத்தியை உடைய நம்முடைய அனேகம் ஸித்தாந்த ங்கள் சேர்ந்திருப்பதினால் விசித்ரமான உபந்யாஸத்தை ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவரத்தை உடையவனா யிருந்தபோதிலும் எவன் அறியப்போகிறான்? அனுவாதம் முத லியவைகளுக்கு ப்ரஸ்தாவம் ஏது? இவ்விடத்தில் மோக்ஷ மார்க்

ஜ்ஞாத: ப்ராந்தஸ்தாநாத்யய: ? உபஹ்வராபவர்க்கப்ரவர்த்திநோ
யோஷ்யதேநாஸ்மத்ஸ்வாமிநா ஸமாஹூதை: ப்ரதீசீகோடிவாஸ
ம்லேச்சபூபதிபிரயமோத்தரீக்ருதா ராஜதாந்ய: । அத்
தாம்பிகப்ரவரா: கேசந ஸஞ்சரந்தி ।

ததாஹி —

அயாசகா: கிமபி ஸுலபே ஸாவஜ்ஞோக்திபாஜோ
தநாயா ஸௌம்யநாட்யா ஸமுசித ஸாகூதசேஷ்டா: ।
நிவ்ருத்த்யாக்யே தர்மே ப்ரக்ருதிஸித்தநிஷ்டாபிநயநா:
நமஸ்யந்தே ஸத்பி: ப்ரகடிதஸமாஸ்வாதத்ருஶ: ॥ 1

அபிச, கலாவேதத் கண்டகரஹிதஸாம்ராஜ்யம் । மஹாமோஹ
ஸ்ய தபஸாம் பரிபாக: ।

கத்தைத் தடுப்பதில் ப்ரயத்தினம் செய்து கொண்டிருக்கி
நம்முடைய ராஜாவினல் வரவழைக்கப்பட்ட மேற்கு திக்கு
கோடியில் வஸிக்கிற ம்லேச்ச ராஜாக்களினல் இந்த ராஜதான
கள் தாறு மாருகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விடத்திலு
டாம்பிகர்களுக்குள் சிறந்தவர்களான இந்தச் சிலர் சஞ்சரிக்கிரு
கள். இவர்கள்—

16. ஒன்றையும் யாசிக்காதவர்களாயும், தானுகக் கிடைத்ததி
அநாதரவோடு கூடிய வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவர்களாயும், பண
தில் ஆசையாகிற நாடியோடு சேர்ந்த அதில் அபிப்ராயத்தோடு கூடி
நடவடிக்கை உடையவர்களாயும், நிவ்ருத்தி என்று பெயருடை
தர்மத்தில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட நிஷ்டையை அபிநயிக்கி
வர்களாயும், ஶாந்தி ரஸத்தை ப்ரகாசம் செய்கிற கண்ணை உடையவ
களாயும் இருக்கிற சிலர் பெரியோர்களினல் நமஸ்கரிக்கப்படுகிருர்கள்

மேலும் இது கலி காலத்தில் தடங்கல் இல்லாத ஸாம்ராஜ்யம்
மஹாமோஹனுடைய தபஸ்ஸின் ப்ரயோஜனமாகவுமாம், எது செ
ன்னில்:—

ஸ்வதந்திரைகளான (ஒருவருக்கும் பராதீனப்படாதவர்களான
ஸ்திரீகளோடு அதாவது தாஸிகளோடு ஸுரதகேளியாகிற ஸௌக்கி

ஸ்வதந்த்ர வாரவணிந்ரீ ஸௌத்ரகேஜிஸளத்ராஜேணீ
ரஸாவிஷ்க்ருத ஸ்மரோநாஹவாம் ரஹஸி நிர்விஶ்ய ஸ்வைரம் க்ஷபாம் ।
மாத்யாஹ்நிகா விஹிதகேளீஷு வஞ்சகே
வ்யயிதவித்தம் விதம்யதே ஜகத் ॥ 17

அத்ர வாரீணாம் ப்ராயிஷ்டிதம் தேஶவர்த்யஜதாம் பஹிராவரண
மாத்ர ஸம்ரக்ஷித வர்ணாஶ்ரமாணாம் அநந்யகதிகாநாம்
த்விஜாநாமக்ரஹாராः ।

ஸந்தேஶஷ்வ—

ஸம்ஸ்காராः பரமோத்ஸவைகரூபாஸ்ஸந்த்யாவிநோதாவதி
ஸாவித்ரீ ஜபவாசஜாப்ரதநா ஶ்ரௌதவ்ருத்தாந்தாயிகம் ।

மணி * என்னும் யாகத்தில் உண்டாகிய ரஸத்திஞல் உண்டாக்கப் பட்ட மன்மதனை உடைய ராத்திரியை ஏகாந்தத்தில் அனுபவித்தவர் களாயும், மத்யாஹ்னத்தில் அனேக விதங்களான வேஷங்களிஞல் மறைக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கிற தைர்யசாலிகளான மோசக்காரர் களிஞல் வீணுகக் கொடுக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை உடைய இந்த உல கம் மோசம் செய்யப்படுகிறது. 17

இவ்விடத்தில் இவைகள் ம்லேச்சர்களிஞல் வஶிக்கப்பட்ட தேச த்தை விடாதவர்களாயும் வெளி வேஷத்திஞல் மாத்திரம் காப்பாற் றப்பட்ட வர்ணுஶ்ரம தர்மங்களை உடையவர்களாயும் வேறு கதி இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிற ப்ராம்மணர்களின் அக்ரஹா ரங்கள். இந்த தேஶங்களில்—

உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் உத்ஸவத்தையே ஸ்வரூப மாக உடையவைகள்; ஸந்தியாவந்தனம் விநோதத்தை எல்லையாக உடையது ; காயத்ரீஜபமோ லோக வ்ருத்தாந்தங்களிஞல் நிறைந்த

---

* ஸௌத்திராமணி என்னும் யாகத்தில் ஸுராக்ரஹம் வைக்கப் பட்டு, ஹோமம் செய்த மிகுதி பானம் செய்யப் படுகிறது என்று ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் அந்த ஸுராதகேளியில் கேவலம் மதுபானம் செய்கிருர்கள் என்றபடி.

[illegible] விஶ்வம் [illegible]
[illegible] ॥ 18

[illegible] !
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] அக்3நிஹோத்ரம் ॥ 19

[illegible]

ஸ்வரூபத்தை உடையது; ஶௌசம் நர்த்தனத்திற்குத் துல்யமாய் (கேவலம் அபிநயம் மாத்திரமாய்) இருக்கிறது; மோஹராஜாவினுடைய இஷ்டப்படி ப்ரபஞ்சத்தைப் பரிணமிக்கும்படி செய்கிற கலிகாலத்தினுடைய சார்வாகனுடைய மதத்தில் ப்ரகாசமான அடிவைப்பை உடைய ஆசாரம் இப்படி இருக்கிறது. 18

இவ்விடத்தில் இதுவும் ஒரு பெரிய தர்மம் இருக்கும் விதம். ஆஶ்சர்யம் !

யுவாவாகிய ஶரீரத்தை உடையவர்களாய்க் கறுத்த தலைமயிர்களையுடைய இந்தத் தம்பதிகள் இருவரும் சேர்ந்து நடத்தக் கூடியதாயும், ஒருவர்க்கொருவரை தேவதையாக உடையதாயும், மன்மதனைக் காரணமாக உடையதாயும் இருக்கிற அக்னிஹோத்திரத்தை * எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். 19

மேலும்—

---

* இந்த ஶ்லோகத்தில் அக்னிஹோத்திரம் என்றது—ஶாஸ்திரத்தில்சொல்லியபடி அக்னிஹோத்திரத்தைச்செய்யும் விதமாகவே இவர்கள் ஸுரதகேளியாகிய அக்னிஹோத்திரத்தை அதற்குச் சொல்லிய காலை மாலை என்கிற விபாகம் இல்லாமல் எப்பொழுதும் நடத்துகிறார்கள் என்றபடி. இதில் சேர்ந்து நடத்தக்கூடிய என்பது வரையில் இரண்டுக்கும் பொதுவானது, மிகுதி இந்த இவர்கள் செய்யும் அக்னிஹோத்திரத்திற்கு விஶேஷம் என்றறியத்தக்கது.

[illegible]

[illegible] 20

[illegible]

[illegible]

வீதிகள் தோறும் கபட வார்த்தையாகிய வட்டிக்கு விட்டுப் பிழைக்கும் வ்யாபாரத்தை (அதாவது கபடமான ஶாஸ்திரத்தை உபதேசித்து அத்தால் பணம் பெற்று ஜீவிப்பதை) அடைந்தவர்களாய் பரிசுத்தமான வேஷத்தை உடையவர்களான இந்த எல்லோரும் இப்பொழுது பரீக்ஷிக்கப்படாத ஶிஷ்யர்களைக் கிளியைப் போல வேதாத்யயனம் செய்து வைக்கிறார்கள். 20

(மற்றோரிடத்தில் பார்த்து) இவர்கள் சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட முக்த புருஷர்களைப் போல் அசையாதவர்களாய்ப் பழையதான மடத்தின் சுவற்றின் ஒரு மூலையை அடைந்து மௌனமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (உற்றுப் பார்த்து) ஆஶ்சர்யம்! இவர்கள் மிகவும் நீண்ட தர்ப்பங்களின் ஸமூஹங்களினால் நிறைக்கப்பட்ட விரல் சந்துகளை உடைய வலது கையினால் மூக்கு முழுமையும் பிடித்துக்கொண்டு ப்ராணன் இருக்கிறதோ இல்லையோ என்று ஸம்ஶயம் உண்டாகும் வரையில் ப்ராணாயாமம் செய்வதை அபிநயிக்கிறார்கள். (கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு)—

சதுரமாகப் பேசும் ஸாமர்த்தியம் இல்லாமையினால் மௌனத்தை

[illegible]

[illegible] 21

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 22

([illegible]) [illegible]

[illegible]

வஹித்தவர்களாயும், வேறொருவர்கள் இவரை ஆதரிப்பவர்கள் இல்லா மையினால் ஒருவர்க்கொருவர் கும்பலாய்ச் சேர்ந்தவர்களாயும், வேறு கதி இல்லாமையினால் பிச்சையாகிற வ்ருத்தியை செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற இவர் சிலர் வெகு நாளாய் வஹிக்கப்பட்ட குதிரையின் * ப்ரும்மசர்யத்தை உடைய பெரியோர்கள். 2

(கோபத்துடன் கைகளை உதறிக்கொண்டு)—

அதிகமான கர்வத்தினால் மயங்கினவர்களாயும், அஹங்காரமாகிய பிசாசைத் தடுக்காதவர்களாயும், வாதமாகிற யுத்தத்தில் ஸ்திரமாக நிற்காதவர்களாயும், தர்க்க ஶாஸ்திரத்தின்படி ப்ரகாரத்தை அறியாதவர்களாயும், வாஸ்தவமல்லாத(ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத) நியமத்தில் நிஷ்டை உடையவர்களாயும், டம்பத்தின் ஆரம்பத்தைத் தாண்டாதவர்களாயும், சமத்காரமாகப் பேசுவதைக் கற்றுக்கொள்ளாதவர்களாயும் இருக்கிற இப்படிப்பட்ட அஸத்துக்களைப்பார்த்தது போதும்.

(மற்றொரிடத்தில் கண்ணைச் செலுத்தி) இவர்களோவெனில் பிடிக்குள் அடங்காததான யஜ்ஞோபவீதங்களினால் மறைக்கப்பட்ட மார்பை

---

* குதிரையின் ப்ரும்மசர்யையாவது பெண் குதிரையைக் காணுதவரையில் தன்னுடைய காமத்தை அடக்கிக்கொண்டிருந்து, அதைக் கண்டவுடன் ஒருவராலும் அடக்கமுடியாதபடி த்வரித்தல். அதைப் போல் இருக்கை என்றபடி.

நயநநாஸாஜிஷு ஜஹூ வணபூாஹிரஹாம் நூஸூஹ வஃயபூ யாஜோாதூ கவயிகஸாயபூயாதாயாதவஜதி வரிஸாவ திஷாவிதம் வெயாஜிநகுஸொாதூா ஜாஸநஜதியிஷூஹி। ஹ ஹ! வஷாம் ஜஹாயொமிநாஜேவூஜூ தமெஹாவெகூூம், யெந ஹயஜேஹூஹபூஹஹி।

யதஸூ—

ஹூஹெ்ஷூவ யூஜஜஜிதயா ஜஹிதம் உஹபூஜஷூா
உாவீயாம்ஸம் கஜேவி வாாதஸவ திஷாவூ உணூ।
வாஹொவாஹ வ ஹிஹிதயநாநு வாணிநொ ஹகிநஜாநு
நாவெகூஷஹெ கிதவஜநயொ நாஜதவீயபூவாஷா:॥ 23

கஹஹாீ மிரஹாஜஹாம் யூாநஜஹிநயஹ: வாா: வதிஷா

உடையவர்களாயும், கையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜபமாலையை உடையவர்களாயும், கை, கால், கண், மூக்கு முதலிய இடங்களில் மந்திரங்களின் அக்ஷரங்களை எப்பொழுதும் வைப்பவர்களாயும், தீர்த்தயாத்திரை போவதில் உத்ஸாஹத்தை உடைய வழிப்போக்கர்களின் கூட்டம் போக்கு வரத்துசெய்யும் வழியின் ஸமீபத்தில் போடப்பட்ட வஸ்திரம், க்ருஷ்ண ஜினம், தர்ப்பம், இவைகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாய்ப் போடப்பட்ட ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மஹாயோகிகளான இவர்களுடைய வைராக்யம் மிகவும் ஆஶ்சர்யம், எதினால் தாங்களே தங்கள் மனதிற்குள் பரிஹாஸம் செய்துகொள்ளுகிறார்களோ. எந்தக் காரணத்தினால்—

டம்பனுடைய கொடிமரம்போன்றதாயும் அதிகமான தர்ப்பக்கட்டுகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் நீண்டதாயும் இருக்கிற ஒரு தடியை எதிரில் நிறுத்திவைத்து கால் கடையில் வைக்கப்பட்ட பணங்களை உடையவர்களாய்ப் பக்தியினால் வணங்கிக்கொண்டிருக்கிற ப்ராணிகளை பெயர் மாத்திரத்தினால் ஆசார்யர்களாயிருக்கிற வஞ்சனை செய்யும் இந்த யோகிகள் பார்க்கிறதில்லை. 23

ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! இவர்கள் இடைவிடாமல் மனதிற்குள் த்யானம் செய்வதை அபிநயிக்கிறவர்களாய் எதிரில் ஸ்தாபிக்கப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ?

[illegible]—

[illegible] ।

[illegible] ॥ 24

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

பட்ட தேவதையையும் கண் திறந்து பார்ப்பதில்லை. ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற ஆசார்யர்கள் தாயார் தகப்பனுர் முதலியவர்களையும் பாதி திறக்கப்பட்ட கண்ணுல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் பார்க்காமல் இருப்பதை அபிநயிக்கிருர்கள். ஸேவிப்பது முதலியவைகளுக்கு ப்ரஸ்தாவம் ஏது ? இவர்களுக்குள்—

ஶாந்தி இந்திரிய ஜயம் ஆசாரம் த்யானம் வைராக்யம் இவைகளில் நிஷ்டையை உடையவர்களான டாம்பிகர்கள் டம்பம் இல்லாமையை அபிநயிக்கிற டாம்பிகனுடைய பதிஞயிரத்தில் ஒரு பாகத்தைக்கூடப் பெற மாட்டார்கள். 24

இவ்விடத்தில் இவன் பூனையின் * வ்ருத்தி கொக்கின் † வ்ருத்தி இவைகளை அனுஸரித்தவர்களாய் வேதத்தில் சொல்லிய வித்யைகளில் நிஷ்டையை உடையவர்களான தபஸ்ஸு செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவனுகிய மஹாயோகி.

---

* பூனையின் வ்ருத்தியாவது தான் ஏகாந்தமாய் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஸமீபத்தில் வந்த வஸ்துக்களைப் பிடித்துக்கொள்ளுதல்.
† கொக்கின் வ்ருத்தியாவது சிறிய வஸ்துக்கள் கிட்டே வந்தாலும் அவைகளில் வைராக்யத்தைக் காட்டி நம்பிக்கை உண்டாக்கி விட்டு பெரியதான வஸ்து கிட்டினதும் அதை ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுதல்.

உஹ்ராவ்ருதேத க்ஷிதிதலே நிஹிதைக பாத:

சித்ரம் ஸஜீவமிவ திஷ்டதி டாம்பிகேந்த்ர: ॥ 25

அதஸ்த்ராய தேதாத்ருசோ யாயஜூக:—

ம்ருத்கல்பிதோர்த்வ திலகாஞ்சித பாலசேதா...

...

...

... ॥ 26

(பரிவ்ருத்யாவலோக்ய) அஹோ தண்ட காஷாய ...

... ॥

அதிகமான அப்யாஸத்தினுல் அசங்காத ஶரீரத்தை உடையவ ஞயும், கைகளை உயரத்தூக்கிக்கொண்டவனுயும், தபஸ்ஸில் தன்னு டைய நிலைமையை ப்ரகாசம் செய்பவனைப் போலவும் தர்ப்பத்தினுல் மூடப்பட்ட பூமியில் வைக்கப்பட்ட ஒரு காலையுடையவனுயும் இருக் கிற டாம்பிகர்களுக்குள் சிறந்தவனுகிய இவன் உயிரோடு கூடிய சித்தி ரம் போல் இருக்கிருன். 25

இவ்விடத்தில் இவன் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுடையவனுகிய யஜ் ஞம் பண்ணுகிறவன்—

மண் ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பதை அடையாளமாக உடைய நெற்றி, மோவாய்க்கட்டை, மூக்கு முழங்கால்கள், கைகள், வயிறு, முதலிய அங்கங்களினுல் தான் செய்த நமஸ்கார விசேஷத்தை ப்ர காசம் செய்து கொண்டிருப்பவனுயும், மூடப்பட்ட பாதி கண்ணை உடையவனுயும், டம்பமே வடிவெடுத்து வந்ததைப் போல் இருக்கும் இவனொருவன் தங்கமலை கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டு அக்னி ஹோமம் செய்கிருன். 26

(திரும்பிப் பார்த்து)—காஷாயம் தண்டம் இவைகளை மாத்திரம் கதியாக உடைய கலியுக ஸந்யாஸிகளின் வைராக்யம் ஆஶ்சர்யம்!

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌜𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌿
𑌶𑌾𑌟𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑌠𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 ।
𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌯 ॥ 27

(𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍) 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍀𑌦𑍃𑌶𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿𑌤𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

𑌯𑌥𑌾 —

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍋𑌦𑌧𑌿𑌸𑍈𑌕𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿
𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌨𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌫𑌲𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ 28

பிக்ஷையென்றும், ஶிஷ்ய ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்பட்ட தக்ஷிணை யென்றும், வஸ்திரமென்றும், மடமென்கிற ஸ்திரமான ஒரு இருப்பிடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும், க்ரந்தங்களை வாங்குவதற்காக வேண்டிய த்ரவ்ய மென்றும் சொல்லிக்கொண்டு ஸந்யாஸிகளும் எப்பொழுதும் பணத்தில் ஆசைப்படுகிறார்கள். 27

(ஸந்தோஷத்துடன்) - இப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் நிறைந்த ஜீவலோகத்தில் மஹாமோஹனுடைய இஷ்டம் ஸித்தித்து விட்டதற்கு துல்யம். ஆனாலும் கங்கை யமுனை இவைகள் சேரும் இடத்தில் இது ஓர் இடம் விவேகனுக்கு இருப்பிடம் போல் தோன்றுகிறது. ஏனெனில்:—

அனுஷ்டானமாகிய ஸமுத்திரத்திலுண்டான மணல் குன்றுக்கு ஸமமான மணல்களின் கூட்டம் ஓரிடத்தில் இருக்கிறது. பாபத்தைப் போக்கடிக்கிற ஆயுதங்களின் கூட்டம்போல் க்ரூரங்களான ஸர்ப்பங்களின் கூட்டம் ஓரிடத்தில் இருக்கிறது. மற்றோர் இடத்தில் ஆராதனம் பண்ணிக் கழிக்கப்பட்ட புஷ்பம் துளிர்கள் பழங்கள் இவைகளின் கூட்டம் ப்ரகாசிக்கிறது. இது மஹாயோகியான

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 29

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒருவருடைய எல்லோராலும் கொண்டாடத்தக்க ஆஶ்ரமம் என்று நினைக்கிறேன். 28

இவ்விடத்தில்—

வேதங்களுக்கு விருத்தமான புத்தியாகிய சேற்றையும் ஶப்தாதி விஷயங்களின் வ்யாபாரங்களாகிய விந்த்யமலையில் இருக்கும் காட்டையும், தர்மார்த்த காமங்களாகிற கானல்களையும், ப்ரக்ருதியாகிற வலையினால் உண்டாகிய கட்டையும், தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் க்ரமத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்து இவர் ஒருவர் முக்தனைப் போல ப்ரகாசிக்கிறார், இவர் ஸூர்யனுக்குப் பிள்ளையோ அல்லது தமையனோ அல்லது தகப்பனாரோ தெரியவில்லை. 29

இப்பொழுது இவருடைய ஸமீபத்தில் போகிறேன்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆஶ்ரமத்தின் ஸமீபத்தில் போகிறான்.]

(சகுனம் உண்டானதாக குறிப்பிட்டுக் கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன்) துடிப்பதாகிய நர்த்தனத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற என் வலது கண் இவ்விடத்தில் எனக்குப் பத்னியின் சேர்க்கை ஸமீபத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது, நிஶ்சயம்.

[பிறகு ஸந்யாஸினியின் வேஷத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற அஸூயை ப்ரவேசிக்கிறாள்.]

असूया — अहं हि विवेकप्रतिभटचूडामणेर्महाराजस्य महामोहस्य देव्या दुर्मत्या विश्वजनहृदयविश्रम्भकवेषपरिग्रहेण विदुषां चित्तानि प्रवञ्चयितुमादिष्टा परिक्रम्य चतुर्दश भुवनानि प्रयागतीर्थे स्नात्वा भगवतो धर्मध्वजनामधेयस्य कुलपतेराश्रमं । निवृत्तास्मीहापि गुणवद्विषये दोषानुप्रकाशयितुं चारतन्त्रं तन्त्रयितव्यं ।

(स्वसामर्थ्यं बहुमत्य)

अपि दत्ताभयानां विश्वदोषापहारिणा ।
न शक्यमीश्वरेणापि निरवद्येन वर्तितुम् ॥ 30

निरङ्कुशाः खलु स्वपरिगृहीताः पुरुषाः नित्यविद्य

அஸூயை — நான் விவேகனுடைய எதிரிகளுக்குள் சிகாமணியாகிய மஹாராஜாவாகிய மஹா மோஹனுடைய பத்னியாகிய துர்மதி தேவியினால் எல்லா ஜனங்களுடைய மனதிற்கும் நம்பிக்கை உண்டாக்கக்கூடிய வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டு வித்வான்களுடைய மனதை வஞ்சனை செய்வதற்காக உத்திரவு செய்யப்பட்டவளாய் பதினாலு உலகங்களையும் சுற்றிக்கொண்டு ப்ரயாக தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்து பகவானாகிய தர்மத்வஜர் என்று பெயருடைய குலபதியின் ஆஸ்ரமத்தைக் குறித்துத் திரும்பி வந்தேன். இவ்விடத்திலும் நல்ல குணமுடையவர்களின் விஷயத்தில் தோஷங்களை ப்ரகாசம் செய்வதற்காக ஸாமர்த்தியமாக சாரர்களுடைய கபடம் செய்யத்தக்கது.

(தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு)

நான் ஸாவதானத்தைச் செலுத்தி இருக்கும்பொழுது ப்ரபஞ்சங்களுடைய தோஷங்களை யெல்லாம் போக்கடிக்கக்கூடிய பகவானும் தோஷம் இல்லாதவராக இருக்கமுடியாது. 30

என்றால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புருஷர்கள் ஒரு தடங்கலும் இல்லாதவர்கள் அல்லவா. எப்பொழுதும் இல்லாததான தோஷத்தையும் இருப

ஊ_நஊவி ஜொஷம் விஜ்ஞாநவஷாவாஜயஷி । கிஊ_த விஜ்ஞாநம் ।

தயாஹி—

நிரவயி ஶுணஶ_ாஜெ ஶாஜெ நிராமவி வாமவி
ஶூரணஊஷி தாஜொகா ஜொகா வஜஷி வஜஷிகெ ।
வ்ர_த_ந_ஹதிம் வாலிஜெ_ாஹம் ஊநாமவஸவ_ூணம்
வஸிஊதஷணெ ஷுஷாவஜெ ஊயா கிஊஜாஸஜெத ॥ 31

(வஸிகூ ஞ்)க ஊஜெத வ_த்யாஸஊஸரஸிஜ_நஙெ_நீவவந் ஊஷீதஜநிஹிதயொமாஸநாஃ ஶிரதரவய_ூஜைவ_ந_வந ரநிஹ்ஜொஊ தரஜ_ூகாயா ஊணஜபியு ஶிவா ஜடாஊ

பதைப் போல ஆரோபணம் செய்கிறார்கள். இருக்கிற தோஷத்தைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டியதில்லை. எப்படியென்னில்:—

எல்லையில்லாத நல்ல குணங்களின் ஸமூஹங்களை உடையவராயும், ஒரு குற்றமும் இல்லாதவராயும் இருக்கிற ராமனிடத்தில் தங்கள் வார்த்தையாகிற கத்தி ப்ரகாசிப்பதினால் அபஹரிக்கப் பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையஜனங்கள்பெரியோர்களின் ஸமீபத்தில் ஸ்திரீயை வதம் செய்ததையும், வாலியை வஞ்சனை செய்ததையும், யுத்தத்தில் கொஞ்சம் பின்னால் கால் வாங்கினதையும்(தோஷமாக) சொல்லுகிறார்கள். கொஞ்சம் குணத்தை உடையவனாய் ப்ரகாசமான தோஷங்களை உடையவன் விஷயத்தில் வீணாக என் உதாஸீனர்களாக இருப்பார்கள்? 31

(கொஞ்சம் நடந்து)—ஸமீபத்தில் இருக்கிற கங்கையின் கரையில் இருக்கிற கடப்பைமரக்காட்டில் பூமியில் வைக்கப்பட்ட யோகம் செய்வதற்குத் தகுந்த ஆஸனத்தை உடையவர்களாய் மிகவும் உறுதியான ஆஸனம் போட்டுக்கொண்டிருப்பதினால் மேடுபள்ளமாயும் அசங்காததாயும் உயர்ந்ததாயும் நேராக இருப்பதாயும் இருக்கிற ஶரீரத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கிற மொட்டைத் தலையை

நய: । (நிரூப்ய) ஹந்த ! விதி₃தமேதத் । (ஸாந்தர்ஹாஸம்)—

ஸ்தநப₄ரநதமந்த: ப்₃ரஹ்ம ஸந்த்₄யாயமாநா:
புலகிதநிப்₄ருதாங்கா₃: புஷ்பபா₃ணாக₃மஜ்ஞா: ।
விஜிதகரணவர்கா₃ விஶ்ருதாத்மாந ஏதே
த்யஜிதநிகி₂லத₄ர்மா முக்தபா₄வம் ப₄ஜந்தே ॥ 32

நாமதஶ்சைதாந் நிர்தி₃ஶாமி—

ஶ்ரத்₃தா₄யாஜீ ஷட்₃ரஸப்₃ரஹ்மவாதீ₃
காமைகார்தீ₂ காரணீ நிஷ்க்ரியாஸ: ।

உடையவர்களாயும், ஜடையை வளர்த்துக் கொண்டவர்களாயும் குடுமியை உடையவர்களாயும் இருக்கிற (ரிஷிகள் இருக்கிறார்களே) இவர்கள் யார்? (நிரூபித்துப் பார்த்து) ஓஹோ! அறியப்பட்டது. (மனதிற்குள் சிரிப்புடன்)—

ஸ்தனங்களுடைய சுமையினால் வணங்கி இருக்கிற ப்ரும்மத்தை (ஸ்திரீகளை) மனதிற்குள் த்யானம்செய்து கொண்டிருப்பவர்களாய், மயிர் கூச்சலோடு கூடிய அசங்காத சரீரத்தை உடையவர்களாயும், மன்மதனுடைய ஶாஸ்திரத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயும், இந்திரியங்களால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாயும், மிகவும் ப்ரஸித்தர்களாயும் இருக்கும் இவர்கள் எல்லாத் தர்மங்களையும்விட்டு விட்டவர்களாய் முக்தர்களாய் இருக்கையை அடைகிறார்கள். 32

இவர்களைப் பெயரினாலும் குறிக்கிறேன்—

இவர் அயலாருக்குத் தன்னிடத்தில் விஸ்வாஸம் வருவதற்காக யஜ்ஞம் செய்யுமவர்; இவர் ஆறு ரஸங்கள் நிறைந்த ஆஹாரம் ஸித்திப்பதற்காக ப்ரும்ம விசாரம் செய்கிறவர் (அன்றிக்கே ஆறு ரஸத்தோடு கூடின அன்னத்தையே ப்ரும்மமென்று சொல்லுமவர் என்றாகவுமாம்); இவர் காமம் என்கிற புருஷார்த்தத்தில் இதுவே ப்ராப்யம் என்கிற

[illegible]

[illegible] ॥ 33

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 34

நிஸ்சயத்தை உடையவர் ; இவர் பலஹோரையாகிற சோழிக்கு அடிமைப்பட்டவர் ; இவர்கள் எல்லோரும் சார்வாகஶாஸ்திரத்தில் ஸித்திபெற்றவர்களான பூனைகளினுடையவும் * கோழிகளினுடையவும் கொக்குகளினுடையவும் ஶிஷ்யர்கள். 33

எல்லா வஸ்துக்களும் தங்களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும் என்பதை மாத்திரம் பற்றிய இவர்களுடைய ப்ரயத்தினத்திற்கு க்ஷேமம் உண்டாகவேண்டும். அப்படியே காணப்படுகிறதல்லவா—

எந்த ஆலமரத்தின் புதிதான துளிரான இலையில் நாராயணனுக்கு இது (ஒரு ஸமயத்தில்) படுக்கையாக இருந்தது என்கிற அனுஸந்தானம் செய்யத் தக்கதோ, நர்த்தனம் செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவரான ருத்திரன் எந்த மரத்தின்கீழே தன்னுடைய ஶ்ரமத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுகிறாரோ, அப்படிப்பட்ட ஆலமரத்தின் முற்றிலும் மலராத இலைகளை உடைய குருத்தை (துளிரை) ஸந்யாஸி விசாலமான ஸாப்பிடுவதற்குப் பாத்திரமாகிய இலை வேண்டும் என்று அபேக்ஷித்தவனாய் அடிக்கடி பார்க்கிறான். 34

---

* அதாவது அவைகள் செய்யும் வ்யாபாரத்தைக் கற்றுக்கொண்டவர்கள். பூனையினுடையவும் கொக்கினுடையவும் வ்யாபாரங்கள் 288-ம் பக்கத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோழியினுடைய வ்யாபாரமாவது பலாத்காரமாய் ஒன்றை அபஹரித்தல்.

(கர்ணம் தத்த்வா) கிம் ப்ரூத பிக்ஷவ: ஸந்ந்யாஸபரி-
க்ரஹ: பரிவாதநஞ்சேதி? விருத்தமிதி? ஹீ! ஹீ! நிக்ரு-
ஹீதா பவந்த: ஸ்வவசநவிரோதேந । ப்ரவ்ரஜிதா:
ப்ராக் பவந்தோபி ஸ்வக்ருஹேப்ய: । பரிஹஸத² ச மாமிதி ।
(அந்யதோவலோக்ய) அயம் வைதிக: ஸ்வர்ணகுண்டலத-
ண்டகமண்டலுதர: கடீதடநிபத்தநிர்க்ரந்தித தர்பரஜ்ஜுரஷ்-
டகாச்ராத்தபோஜநநிரந்தராத்மாதகுக்ஷிரநவரதவிரசிதஹும்-
காரஸந்த்ரஸ்தஸந்நிஹிதஜநஸ்ததஸ்ததோ தத்தத்ருஷ்டிஸ்த்ரு-
ணீக்ருதஜகத்த்ரயஸ்ஸ்வர்கிபிரப்யத்ருஷ்யம் ...

(காதுகொடுத்துக் கேட்டு)—ஸந்யாஸிகளே! என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?
ஸந்யாஸ்யாஶ்ரமத்தை அங்கீகரித்திருப்பதும் அயலாரைத் தூஷிப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தம் என்று சொல்லுகிறீர்கள்? ஹி! ஹி! நீங்கள் உங்களுடைய வார்த்தைக்கே விரோதமாகச் செய்வதினால் ஶிக்ஷிக்கப்பட்டீர்களல்லவா? நீங்களும் உங்கள் வீடுகளில் இருந்து வெளியில் வந்து விட்டீர்கள். என்னைப் பரிஹாஸமும் செய்கிறீர்கள் அல்லவா. (மற்றோர் இடத்தில் திரும்பிப்பார்த்து) வேதிருருவனாகிய இவன் இவ்விடத்தில் ஸ்வர்ணமயமான கடுக்கன்கள், தடி, கமண்டலு, இவைகளைத் தரித்துக் கொண்டவனாய் இடுப்பில் இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட தர்ப்பக் கயிற்றை உடையவனாய் அஷ்டகா ஶ்ராத்தத்தில் போஜனம் செய்ததினால் சந்தில்லாமல் நிறைந்த பெருத்த தொப்பையை உடையவனாய் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற ஹூம் என்னும் ஶப்தத்தினால் எதிரில் இருக்கும் ஜனங்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டவனாய் இங்குமங்கும் பார்த்துக்கொண்டு மூன்று லோகங்களையும் த்ருணமாக நினைத்தவனாய்த் தேவதைகளினாலும் நுழைய முடியாததான தர்மத்வஜனென்று பெயருடைய குலபதியின் ஆஶ்ரமத்தை அடைய வேண்டு

[illegible]

தார்ப்பன்:— [illegible]

அஸூயா— [illegible]

தார்ப்பன்:— [illegible]

மென்று ஆசைப்படுகிறுன். இவனை இப்பொழுது ஆஶ்ரமத்தின் வாசற்படியை மறைத்து நின்றுகொண்டு விஶேஷ ஆகாரங்களினுல் அறியவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

தார்ப்பன் — (ஸமீபத்தில்வந்து வணக்கத்தை அபிநயித்துக் கொண்டவனுய்) பூஜ்யையாகிய ஸ்திரீயே! பாரத கதையில் ப்ரஸித்தமான மஹிமை உடையவளாய் ஸந்யாஸ ஆஶ்ரமத்திற்கு யஜமானனுகிய தேவதை போன்றவளாய் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட யோகத்தின் ஸித்தியை உடையவளாய் இருக்கும் நீ மிகவும் ஸுலபையாகவே தோன்றுகிறுயே. ஆகலால் நான் இப்பொழுது உன்னை ஊர் குலம் கோத்திரம் முதலிய விசேஷ ஆகாரங்களினுல் அறிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அஸூயை—பத்ர! ஸந்யாஸ ஆஶ்ரமத்தை அடைந்தவர்களினுல் சொல்லத்தகாததைக் கேட்கிறுய். என்னை நமஸ்காரம் செய்யாமல் என் யூபஸ்தம்பம்போல் நிற்கிறுய்?

தார்ப்பன்—வயது, கர்மம், வித்யை முதலியவைகளினுல் நான் மேற்பட்டவன். நீயோவெனில் ஆஶ்ரமம் ஒன்றினுல் மேற்பட்டவள்.

அஸூயா—அத தஸ்மிந்நாஶ்ரமே யோஸௌ ஸகலத

ர்மவிஶேஷவேதீ, தமேவ தர்மஸம்ஶயம் ப்ருச்சாவ:।

தர்ப்ப:—யதபிமதம் பவத்யாஸ்தத்ப்ரதிபத்யாமஹே । திஷ்டத்வயம்

விசார: । கிந்து கிஞ்சிதுத்ப்ரேக்ஷதே ।

வபு:ஸந்நிவேஶேந பாவவீக்ஷிதசேஷ்டிதை: ।

அநுபூதபூர்வாம் மந்யே த்வாம் த்வேஷஸ்து விஶேஷத: ॥ 35

அஸூயா—அஹமபி த்ருஷ்டபூர்வமிவ பவந்தம் பாவயாமி ।

திஷ்டத்வயம் விசார:। பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகைரபி மஹா

நுபாவைரேவ ப்ரத்யஹமபி க்ரியாவிஶேஷேண வந்தித

பாதாம் மாமநாத்ருத்ய தீபயஷ்டிரிவ திஷ்டத: பா

யார் ஸேவிக்க வேண்டியவன் யார் ஸேவிக்கப்பட வேண்டியவன் என்கிற இந்த விஷயத்தில் ஸம்ஶயப்பட்டுக்கொண்டு நிற்கிறேன்.

அஸூயை—அப்படியாகில் இந்த ஆஶ்ரமத்தில் எந்த எல்லாத் தர்மங்களையும் அறிந்தவராகிய இந்தக் குலபதி இருக்கிறாரோ, அவரையே இந்தத் தர்மஸம்ஶயத்தைப் பற்றிக் கேட்போம்.

தர்ப்பன்—உனக்கு எது இஷ்டமோ அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விசாரம் இருக்கட்டும். ஆகிலும் என் மனதில் ஒன்று தோன்றுகிறது.

உன்னை ஶரீரத்தின் அமைப்பினாலும் அபிப்ராயங்கள், பார்வைகள், சேஷ்டைகள் இவைகளினாலும் முன்னால் அனுபவிக்கப் பட்டவளாகவே நினைக்கிறேன். த்வேஷமோ என்னில் உனக்கு வேறாக இருக்கிறது. 35

அஸூயை—நானும் உன்னை முன்னால் பார்க்கப்பட்டவனாகவே எண்ணுகிறேன். இந்த விசாரம் இருக்கட்டும். மஹானுபாவர்களான பரமஹம்ஸர்களென்கிற ஸந்யாஸிகளினாலும் ஆசாரத்தினால் மிகவும் சிறந்தவள் என்று அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்யப்படும் என்னை நமஸ்காரம் செய்யாமல் தீவட்டித் தடிபோல் நிற்கிற வெள்ளை வேஷ

-रपटस्य ते प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेन विधापयितुं तव च शुद्धिमापादयितुमिच्छामि ।

दर्पः — (स्वगतम्) परिगृहीतसंन्यासाश्रमापि धृष्टेव किं प्रजल्पति? (प्रकाशम्, सविचिकित्सम्) अस्तु तदस्याश्रमस्य स्वामी पृच्छ्यताम् ।

[इत्युभावपसृतौ]

दम्भः — (उभौ दृष्ट्वा शनैर्व्रतमभिनीय पत्नीं चेष्टया प्रेरयति)

कान्ता — (ससम्भ्रममुपसृत्य) हे ब्रह्मन्! हे संन्यासिनि! [illegible]

-டியைத் தரித்துக் கொண்டவனாகிய உனக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை இந்த ப்ராம்மணனால் விதிக்கும்படி செய்வதற்கும் உனக்குப் பரிசுத்தியை உண்டாக்குவதற்கும் விரும்புகிறேன்.

தர்ப்பன்— (மனதிற்குள்) ஸந்யாஸாஸ்ரமத்தைப் பரிக்ரஹித்தவளாகிய இவள் தைர்யமாக என்னமோ பிதற்றுகிறாள்? (வெளிப்படையாக) (ஸங்கேதத்தை அபிநயித்துக் கொண்டு) அப்படியானால் இருக்கட்டும். இந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு யஜமானர் நம்மால் கேழ்க்கப்படட்டும்.

[என்று இருவரும் போகிறார்கள்.]

-ம்பன்—

(இருவரையும் பார்த்துவிட்டு மெள்ள வ்ரதத்தை அபிநயித்துக் கொண்டு பத்னியை சேஷ்டையினால் ஏவுகிறான்.)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தர்ப:— [illegible]
[illegible]
[illegible]

குஹனே—(பரபரப்புடன் கிட்டே வந்து) ஓ! ப்ராம்மணோத்தமரே! ஓ! பகவதி ஸந்யாஸிநியே! உங்கள் இருவராலும் என்னுடைய வீட்டுக்காரரின் ஸமீபத்தில் இருந்து விலகி தூரத்திலேயே நிற்கத் தக்கது. வெகுதூரம் வழி நடந்து வந்ததினால் அஶுத்தியை உடையவர்களாயும் ஸ்நானம் செய்யாதவர்களாயும் இருக்கிற உங்களுடைய ஸமீபத்தில் இருப்பது மிகவும் பரிஹரிக்கத் தக்கது. மந்திரத்தின் ஸித்திக்கு விரோதியாகிய உங்களுடைய நிழல் மஹாயோகியாகிய இவருடைய ஶரீரத்தில் படக்கூடாது. இந்த யோகியை மஹாத்மாக்களாகிய ரிஷிகளும்கூட வெகு தூரத்தில் இருந்தே நமஸ்கரிக்கிறார்கள் அல்லவா. அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கங்கா ஜலத்தை என்னுடைய யஜமானர் ஒரு பொழுதும் கையால் தொடுவதில்லை.

தர்ப்பன்—அபூர்வ தம்பதிகளாகிய உங்களுடைய தர்மத்தில் ஏற்பட்ட இந்த வ்ரதம் மிகவும் பெரியதா யிருக்கிறது. மேலும் நாங்கள் கங்கையும் யமுனையும் சேரும் இடத்தில் ஸ்நானம் செய்தவர்களாய் மிகவும் பரிசுத்தங்களான மந்திரங்களினால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொண்டவர்களாய் இருக்கிறோம். ஸூர்யனைப் போல் தேஜஸ்ஸை

[illegible]

[illegible]:—([illegible])

[illegible]—([illegible]) [illegible]

யுடையவர்களாய் இருக்கிற எங்களுடைய நிழல் உன்னால் பார்க்கப் படுகிறதா? ஆனால் நரகத்தில் விழுவதே (உங்களால்) அடையப் படுகிறது. அஹஹ! ஒருவர்க்கொருவர் ஸேவிக்கிறவராயும் ஸேவிக்கப்படக் கூடியவராயும் இருக்கையைப் பற்றிய ஸந்தேஹத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக வந்திருக்கிறவர்களான எல்லா ஜனங்களாலும் கொண்டாடப் பட்டவனாயும் எல்லாரையும்விட மேற்பட்டவனாயும் இருக்கிற அதிதியாக என்னையும் பரமஹம்ஸை என்று சொல்லப்பட்ட ஸந்யாஸினியான இவளையும் அநாதரவு செய்துவிட்டு ஆஸ்ரமத்தில் இருப்பவர்களுக்குள் தாழ்ந்தவனாகிய உன்னுடைய இந்தப் பர்த்தா மௌன வ்ரதம் என்கிற வ்யாஜத்தினால் தன்னுடைய மூடத்தனத்தை மறைத்துக் கொள்ளுகிறார், நிஸ்சயம்.

டம்பன்—(புருவத்தை நெரித்துக் கொண்டு ஹூங்காரத்தைச் செய்கிறான்.)

[illegible]ஹனை—(வேகமாகக் கிட்டவந்து, உள்ளங் கையினால் வாயை மூடிக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கொண்டு) மிகுந்த ப்ரபாவத்தை உடைய தர்மத்வஜ! மௌன வ்ரதத்தை ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் கர்மத்தினுல் முடித்துவிட்டு யோக்யர்களான அதிதிகளுக்கு தகுந்த பதில் சொல்லத் தக்கது.

டம்பன்—(ப்ராணயாமத்தை அபிநயித்து ப்ரணவத்தை உரக்கச் சொல்லிவிட்டு) (மனதிற்குள்) இந்தப் பேசத் தகாதவர்களுடன் பேசுவது நம்முடைய இஷ்டத்தினுல் அல்லாமல் தானே வந்தது. (வெளிப்படையாக) அடே! வ்ராத்ய ப்ராம்மணா! மூடர்களான ஜனங்களுக்குள் தலைமை பெற்றவனே! உன்னுடைய மூடத்தனத்தை மறைக்கிற என்னை மூடன் என்று சொல்லுகிறுய். தைவாதீனமாய் தபஸ்ஸு செலவழிந்து விடும் என்கிற பயத்தை உடைய என்னுல் இவ்வளவு காலம் சபிக்கப்படவில்லை. என்னுல் சபிக்கப் பட்ட எத்தனை பேர்கள் சாம்பலாகி விட்டார்கள். இதற்குமுன் ஒருவராலும் அறியப்படாதவனுகிய கெட்ட நடவடிக்கையுள்ள ப்ராம்மணனே! வெகுதூரம் போ, என்னுடைய கண்களிலிருந்து உண்டாகிய அக்னியினுல் உனக்கு சாம்பலாக ஆகிவிடும் தன்மை உண்டாக வேண்டாம்.

𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌨 𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑍇 ।

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑌮𑌿𑌵

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌭𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌃

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌮𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑌾

[illegible]

[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰! [illegible]

𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ **36**

(𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯) 𑌅𑌹𑍋 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑌿𑌕! 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰! 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑌃 [illegible] 𑌮𑌯𑌾

தர்ப்பன்—(கோபத்துடன்) அடே! மூட! ப்ராம்மணன் என்று ஜாதியில் உண்டாகிய பஹுமானத்தினால் என்னால் காலால் தலையில் உதைக்கப்படவில்லை.

மேலும்—

பூமண்டலத்திற்குத் திலகம்போன்றதாகிய தொண்டைமண்டலத்தில் ஸத்யவ்ரதம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் சின்ன காஞ்சி என்னும் அக்ரஹாரம் எனக்கு இருப்பிடம்; எங்களுடைய கூடஸ்தர் ஸ்கந்தன் என்கிற ராஜாவினால் ஸேவிக்கப் பட்டவர் (அதாவது அவருக்குக் குரு என்றபடி); ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஶிஷ்யர்கள் அதிகம் என்பதினால் ப்ரஸித்தி பெற்றவனும் ப்ரஸங்கங்களாகிய யுத்தங்களில் முன்நிற்பவனும் இருக்கிற நான் ஓ! கிழவனே! கிணற்றில் இருக்கும் ஆமை போன்ற உன்னால் எப்படிப் பார்க்கவும் படவில்லை. கேட்கவும் படவில்லை.

(சிரித்துவிட்டு) அடே! மஹா டாம்பிகனே! என்னுடைய ஆசாரம் தெரியாதவனே! என்னைத் துராசாரன் என்று ஏன் கூப்பிடுகிறாய்? அன்றிக்கே என்னுடைய ப்ரபாவத்தை அறிந்தவன் என்னைத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தவிர வேறு யார் இருக்கிறுன்? மஹா யோகிகளும் கூட எந்த என்னுடைய நல்ல குலம் வித்யை அனுஷ்டானம் இவைகளில் பதினுறில் ஒரு பங்கைக்கூடப் பெறமாட்டார்களோ. ஸாதாரண ஜனங்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டியதில்லை. ஆகையினுலே யல்லவோ முன்று வர்ஷம் முன்பே பிறந்தவர்களான ஶ்ரோத்திரியர்களையும் நான் ஸேவிக்கிறதில்லை. என்னுடையதாகிய தர்மத்தை பரவச்செய்வதில் உண்டான ஶ்ரத்தையை நீ அறிந்து கொள்ளவில்லையா ?

நடுத்தெருவில் சொல்லிக்கொண்ட வார்த்தையினுல் ஸம்ஶயிக்கபட்டவளான ஒரு கிழவியின் பந்துவோடு வார்த்தை சொன்னதினுல் மஹாபதிவ்ரதைபாயும் எல்லாக் குணங்களுக்கும் இருப்பிடமாயும் இருக்கிற தாயார் என்னுல் பயந்து விடப்பட்டாள். ஆஶ்சர்யம், வித்யைகளினுலும், கல்யாணம் செய்துகொண்ட இடத்தினுலும் எல்லா உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தமான ஆசாரத்தினுலும் என்னுடைய கூடஸ்தரைவிடச் சிறந்தவனுகிய எனக்கு ஸமமாக யார் சொல்லப்படுகிருர்கள்? மேல்பட்டவரைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டியதில்லை. 37

டம்பன்—அடே! ஆபாஸ ப்ராம்மண! விநயம் இல்லாதவனே! கெட்ட ஆக்ரஹத்தை உடையவனே! நீ இப்படி அனுஷ்டிக்கப்பட்ட நல்ல

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌮𑌭𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑌿?

𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃—𑌹𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜! 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍍! 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌧𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌾। 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌲𑍋𑌕𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿। (𑌸𑌾𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌂)

𑌹𑍋! 𑌮𑍂𑌢𑌵𑌞𑍍𑌚𑌕!

ஆசாரத்தை உடையவனாக இருந்தாயேயாகில் ஸந்யாஸினியான இவளை என் ஸேவிக்கவில்லை? தகப்பனாரைப்போல எல்லா ஜனங்களாலும் பூஜை செய்யப்பட்டவனும் அறியவேண்டிய ஶாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்த மஹாத்மாக்களினாலும் அறியப்படாத ப்ரபாவத்தை உடையவனும் மூன்று வர்ஷம் முந்தின ஶ்ரோத்திரியனும் இருக்கிற என்னையும், 'பதிவ்ரதா தர்மத்தில் உண்டான நியமத்தினால் ப்ரத்யக்ஷமாக அறியப்பட்ட உயர்ந்த தத்வம் தாழ்ந்த தத்வம் இவைகளை உடையவர்களான ப்ரும்மா முதலியவர்களாலும் அடிக்கடி ஸேவிக்கப்பட்டவளாய் இருக்கிற என்னுடைய தர்மபத்னியையும் என் ஸேவிக்கவில்லை ?

தர்ப்பன்—அடே! தர்மத்வஜ! தன்னைத்தானே ஸ்தோத்திரம் செய்துகொள்ளுவதினால் மஹா பாபியானவனே! இப்பொழுது பூஜிக்கத்தகுந்த என்னுடைய பூஜையை மீறி நடந்தமையினால் தாழ்ந்த ஜன்மத்தை அடையப்போகிறாய், நாய் ஜன்மத்தையோ அல்லது சண்டாள ஜன்மத்தையோ (அடையப் போகிறாய்); எல்லா லோகங்களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்கிற நான் ஓர் இடத்திலும் உன்னைப் பூஜை செய்கிற ஒருவனையும் பார்க்கவில்லை. (உரக்கச் சிரித்துவிட்டு) அடே மூடர்களை மோசம் செய்கிறவனே!

ப்ரஜாநாம் பதயோ த்³ருஷ்டா: பஶூநாம் ப்³ருஹஸ்பதீ ।
ந ச த்வமதி⁴கஸ்தேப்⁴யோ ந சாஸ்மாஸு ப³ஹூக்ருதே ॥ 38

நூநமதி⁴கஜநபரிவாதே³ந ஸஹஸைவ நிரயம் க³மிஷ்யஸி ।

குஹநா — ப⁴அவஇ! ஏஸோ து³ப்³ப³ம்ஹணோ மஹேஸி பரிவாதே³ண விணாஸம் பாவிஸ்ஸதி । (சா²யா) ப⁴க³வதி! ஏஷ து³ர்ப்³ராஹ்மணோ மஹர்ஷிபரிவாதே³ந விநாஶம் ப்ராப்ஸ்யதே ।

அஸூயா — அயி! யாஜ்ஞிகபத்நி! து³ர்ப்³ராஹ்மணீவ கிமிதி நாம க்³ருஹாக³தமதிதி²மதி⁴க்ஷிபஸி? கிந்து அந்யோந்யம் பரிவாதி³நாவேதௌ மஹாநுபா⁴வௌ க்ஷணமாத்ரமஸ்மாபி⁴: க்ஷந்தவ்யௌ ।

த³ம்ப⁴: — (ஸக்ரோத⁴ம்) ரே! ரே! வாசாடவாயஸ! ஸாரமேய இவ வ்ருதா² பர்யடநஶீலோ(அ)ஸி ।

எத்தனையோ ப்ரும்மாக்கள் பார்க்கப்பட்டார்கள்; அப்படியே ருத்திரர்களும் ப்ருஹஸ்பதியும் பார்க்கப்பட்டார்கள்; நீ அவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனல்ல; என்னைப் பூஜிக்கவும் இல்லை. 38

மேல் பட்டவர்களை நிந்திப்பதினால் அதிசீக்கிரத்திலேயே நரகத்தை அடையப் போகிறாய். நிஶ்சயம்.

குஹனை—ஓ! ஸந்யாஸினியே! இந்தக் கெட்ட ப்ராமணன் மஹரிஷியை நிந்திப்பதினால் நாசத்தை அடையப்போகிறான்.

அஸூயை—அயி! தர்மானுஷ்டானம் செய்பவரின் பார்யையே! கெட்ட ப்ராம்மண ஸ்திரீயைப் போல வீட்டிற்கு வந்திருக்கிற அதிதியை என் அவமானம் செய்கிறாய்? ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் நிந்தித்துக் கொள்ளுகிற இந்த மஹானுபாவர்கள் ஒரு நிமிஷகாலம் நம்மால் பொறுத்துக்கொள்ளத்தக்கவர்கள்.

டம்பன்—(கோபத்துடன்) அடே! அடே! காக்கையைப் போலக் கத்துகிறவனே! நாயைப் போல வீணாகச் சுற்றுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகிறாய். அப்படியே சொல்லப் படுகிறதல்லவா?

தயாஹி—

ஜாதிமாத்ர ஶரணா வஹிஷ்க்ருதா:
கேவிஷாத்ருதஜவந்ய வ்ருத்தய: ।
ரோஷணா விவஶியா விநோதயா
ஹ்ரேபயந்தி ஜநமஸ்பஹ்ரிய: ॥ 39

தர்ப்ப:—(ஸஹஸ்தாஸ்பாலநம் விஹஸ்ய) யதாவஸ்தித வாதிநே மஹ்யம் மர்கட இவ கிமிதி குப்யஸி ?

டம்ப:—ரே! ரே! ஸ்தம்ப இவ வ்ருதா ஸ்தூலஸ்ஸம் விஶ்வவ்ருத்தாந்தம் ந ஜாநாஸி ।

அயி வாரதி கதாசித்ஸத்யலோகாவகண்டே
ஸபதி ஸநகமுக்யை ஸாகமப்யாஜிஹாந: ।

ப்ராம்மணனுயிருக்கை முதலிய ஜாதி மாத்திரத்தைக் கதியாக உடையவர்களாயும் (குப்பைகளின் குவியல்களேயே இருப்பிடமாக உடையவைகளாயும்), பெரியோர்களினுல் திரஸ்கரிக்கப் பட்டவர்களாயும் (வீட்டுக்கு வெளியிலேயே நிறுத்தப் பட்டவைகளாயும்), தாழ்ந்த நடவடிக்கையையே ஆதரவுடன் செய்பவர்களாயும் (கெட்ட வழியாக ஸம்போகம் செய்கிறவைகளாயும்), கோபித்துக் கொள்ளுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களாயும், வீணுக ஓடிக்கொண் டிருப்பவைகளாயும் இருக்கும் சில ப்ராணிகள் தாங்கள் வெட்கத்தை விட்டவைகளாய்ப் பார்க்கிறவர்களேயும் வெட்கப்படும்படி செய்கிருர்கள். 39

தர்ப்பன் (கையைத் தட்டிக்கொண்டு சிரித்து) உண்மையைச் சொல்லுகிற என்னிடத்தில் குரங்கைப்போல் ஏன் கோபித்துக் கொள்ளுகிருய்?

டம்பன்—அடே! தூணைப்போல வீணுகப் பெருத்திருக்கிற நீ உலக நடவடிக்கையை அறியவில்லே.

நான் ஒரு ஸமயத்தில் ஸத்யலோகத்தின் ஸமீப ப்ரதேசத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ப்ருஹ்மா அதி வேகமாக ஸநகர் முதலிய மஹர்ஷிகளுடன் எதிர்கொண்டு வரும்பொழுது மிக

ஸவிநயநிஹ்ருதாஜஸவுஸ: க்ஷாலிதைந

ஸ்வயமுவஹஸவஹஸ்தம் வாணிநா வஸ்யொநி: ॥ 40

கதிகதிஹ வராதந தாவஸா:

கஜெயஸ்ரீவவம்ஶ ஸமூஹவா: ।

கதிதரதி ஶஹாஷ்யவி வாதகா

ந்யஹஹ ஶாஶக்வாஜஜாவுதா: ॥ 41

குஹநா.—ஸத்யம் வஹம் ஶிஷ்டம் ஶவி ஸஹயம்ஶ ஶ்ருதிணீவ।

(ஹாயா) ஸக்யெதக, ஜ்யேஷ்டம் அயாவி ஸஹயஶுவாஸிண்யா।

தவ்ப:—(ஸ்வகதம்) நநுநஶயஶயெபா ஜஶ: । ஜயஶவி குஹ நா । ந வஷ்ணெஷாநீஜ்யம் வாஸித ஶதிவஜநம் வா ஸம்ஹ வதி । தஶெதாவெவாஸஉநாஹதாவஹ்யவஹயாஶி (வ காஶம்) ஹஹவதி விஶ்வெஷிநி ! யக்ஷி விஷஶிஹ கிஶவி ஹஹ வவெத்ய நிவெஷயாஶி ।

வும் வணக்கத்தோடு கூடிய அசங்காத ஶரீரத்தோடு கூடியவராய் ஏழுதடவை அலம்பப்பட்ட தன் கையினுல் தானே அர்க்யத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். 40

இப்பொழுது எத்தனைபேர்கள் ப்ரும்மாவின் வம்ஶத்திலே பிறந்தவர்களும் பழைய காலத்து ரிஷிகளும் என்னுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்திஞல் ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவர்களாய் மஹா பாதகங்களை யெல்லாம் தாண்டிவிட்டார்கள். 41

குஹனை—இது உண்மை, கூடவே இருந்து தர்மானுஷ்டானம் பண் ணுகிற என்னுலும் பார்க்கப்பட்டது.

தர்ப்பன்—(மனதிற்குள்) இவர் நமக்குப் பெரியவராகிய டம்பன். இவ ளும் குஹனை. மற்ருெருவருக்கும் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையும் அதிகமாகப் பேசுவதும் ஸம்பவிக்காதல்லவா. ஆதலால் இந்த விஷ யத்தை நமக்குப் பந்துக்களாகிய இவர்களையே ஒப்புக் கொள்ளும் படி செய்கிறேன். (வெளிப்படையாக) எல்லாம் அறிந்தவளாகிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 42

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 43

பெரியவளாகிய ஸந்யாஸினி! யுக்தியினுல் ஏற்பட்ட ஒரு விஷயத்தை இப்பொழுது உனக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்.

இவள் அயலாருடைய பணத்தை அபஹரிப்பதிலேயே ஸாமர்த்தியத்தை உடையவளாய் கோணலான புத்தியை உடைய பெரியவளான த்ருஷ்ணை. இவர் பசுவைக் கொல்லுவதை மாத்திரம் மிகுதியாக உடையதாய் பெயர் மாத்திரத்தினுலே யஜ்ஞங்களென்று சொல்லப் படுகிற யாகங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவராயும் எல்லா ஜனங்களையும் தனக்கு வசப்படுத்திக் கொண்டவராயும் இருக்கிற டம்பர். 42

ஆதலால் இவர்கள் இடத்திலிருந்து தர்ம ஸந்தேஹத்தை எப்படி நிவ்ருத்தி செய்து கொள்ளப் போகிறேம்?

அஸூயை—நானும் இப்படியே எண்ணுகிறேன்.

டம்பன்—(மனதிற்குள் சிரிப்புடன்) உங்களையும் நான் யுக்தியினுல் இவ்விதமாக நிஸ்சயிக்கிறேன்.

அதிக குணமுடையவர்களைத் தூஷிப்பவனுயும் ஓசையையே (கூச்சல் போடுவதையே) ஸாரமாக உடையவனுயும் இருக்கும் நீ கர்ப்பமே வந்திருக்கிறுய், நிஸ்சயம். ஸந்யாஸி வேஷத்தைப் போட்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

டுக் கொண்டிருக்கிற இவள் உன்னுடைய பத்னியாகிய அஸூயை யாகவே இருக்கவேண்டும். 43

(திரைக்குள்) கௌட தேசத்திலும் லாடதேசத்திலும் உண்டாகிய தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த க்ருஹத்திற்கு யஜமானனும் அதிதியும் உண்மையையே சொல்லுகிறார்கள்.

[எல்லோரும் ஜ்ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் பார்த்து ஸந்தோஷப்படுகிறார்கள்.]

டம்பன்---(ஸந்தோஷத்துடன்) தோழனாகிய தர்ப்பனே! நாம் அஶ-ரீரி வாக்கினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டோம்.

தர்ப்பன்---பொய்யில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுகிறதல்லவா இந்த அஶரீரிவாக்கு. ஆதலால் பெரியவராகிய உம்மால் என்னுடைய குற்றம் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது.

டம்பன்---என்னாலும் குற்றம் செய்யப்பட்டதல்லவா.

[டம்பன்தர்ப்பன் இருவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் கையைப் ப்பிக்க் கொள்ளுகிறார்கள். ப்ரியவசனத்தையும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார் கள். அஸூயை குஹனை இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் கெட்டியாய்க் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.]

𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 — 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌭𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌃 ।

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚]

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—(𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌹𑌸𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌜𑌾𑌤𑌭𑌯𑌕𑌲𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍈𑌕𑌤𑌸𑍇𑌤𑌵 𑌇𑌵 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑌲𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪

ம்பதர்ப்பர்கள்—நாம் இவ்விடத்தில் நம்முடைய இஷ்ட ப்ரகாரம் பகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யத்ருச்சையாலே சேர்ந்தோம். இந்த ஸமயத்தில் பிறகு மஹாராஜா நம்மால் அடையத்தகுந்தவர்.

[பிறகு மஹா மோஹனும் துர்மதியும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்]

ஹாமோஹன்—(யோசித்து) ப்ரியே! மிகவும் ஸாஹஸமான கார்யத்தைச் செய்பவனும் குலத்தை நாசம் செய்பவனும் இருக்கிற விவேகனை த்வம்ஸம் செய்வதில் ப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்தவனாயிருக்கிற என்னால் ஸமாதி செய்வதில் ஆசையோடு கூடிய புருஷனைக் கலைப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்களாய் சிங்கம் காடு இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று காவலாய் இருப்பதைப்போல ஒருவர்க்கொருவர் ரக்ஷகர்களான காமன் க்ரோதன் முதலியவர்கள் அந்தக் காலத்தில் உண்டாகிய பயத்தினால் கலங்கினவர்களாய் மணலால் போடப்பட்ட அணைகளைப்போல வ்யூஹம் கலைந்து திரும்பி எவ்விதத்திலும் நம்முடைய முகத்தைப் பார்ப்பதற்கும் யோக்யதை இல்லாதவர்களாய் வெவ்வேறு திக்குகளில் ஓடி ப்ராயோபவேசம் செய்து விட்டார்கள் என்று நம்மால் கேட்கப்பட்டது. ஆதலால் இப்பொழுது உன்னால் அவர்கள் பத்தினிகளாகிற ரதி ஜிகாம்ஸை த்ருஷ்ணை

யஸ்யை ரதி ஜிஹ்வாம்ஸா த்ருஷ்ணா ஸுதகாமோ மயிகா ...
காமேஷு ப்ரணிதிஸ்ஸமாஸ்வாஸயிதவ்யா: ।

துர்மதி:—ஆர்யபுத்ர! பூர்வமேவ தாஸ்தேஷாம் ஸ...
... (ஸாயா) ஆர்யபுத்ர! பூர்வமேவ தாஸ்தேஷாம் ஸ...
ப்ரஹிதா: ।

மஹாமோஹ:—ஸாது ப்ரியே! ஸாது! யதாஸ்மதனுரூ...
அனுஷ்டிதம் பவத்யா । ப்ரத்யாஸ்வாஸ்தாஸ்ஸமரஸமயே ஸமா...
ஹ்வாதவ்யா: ।

துர்மதி:—பாடம் பாடம் (ஸாயா) பாடமேவ ।

மஹாமோஹ:—(விஷாதாதிசயம் நாடயன்) ப்ரியே! அத்ய ய...
வத்ய திஹதகீர்திப்ரவத வேஹ ஸௌஜந்யஶூன தூராத்மநா...
விவேகேந ஸஹ விவாதஸ்ஸம்வ்ருத்த இதி । யதாத்வம் நாரீஷு...
நிஸ்ஸாம்யிகா ததாஹம் புருஷேஷு ।

யத:—

இவர்களை அந்தக் காமன் முதலியவர்களிடம் அனுப்பி என்னுடைய மந்திரிகளாகிற! அவர்கள் ஸமாதானம் செய்யத்தக்கவர்கள்.

துர்மதி—ஆர்ய புத்ர ! முன்பே அவர்கள் அந்தக் காமாதிகளின் ஸமீபத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

மஹாமோஹன்—ப்ரியே ! நல்லது ! ஏனெனில் நம்முடைய பத்னியாக இருப்பதற்குத் தக்கபடி உன்னால் செய்யப்பட்டது. ஸமாதானம் செய்யப்பட்ட அவர்கள் யுத்தம் செய்ய வேண்டிய ஸமயத்தில் வரவழைக்க வேண்டியவர்கள்.

துர்மதி—அப்படியே.

மஹாமோஹன்—(அதிகவ்யஸனத்தை அபிநயித்துக் கொண்டு)ப்ரியே! இது வரையிலும் ஓர் இடத்திலும் தடுக்கப்படாத யஶஸ்ஸையுடைய நமக்கு ஸத்ருஶனல்லாத துராத்மாவாகிய விவேகனோடு சண்டை நேர்ந்தது என்பதைப்பற்றி வெட்கப்படுகிறேன். எப்படி நீ ஸ்த்ரீகளுக்குள் ஒப்புயர்வில்லாதவளோ அப்படிப் புருஷர்களுக்குள் நான்

ஸுராஸுரஜநா: ஸ்வமௌலிஷு நித்யம்
நிதததி ஶாஸந பத்ரிகாம் மதீயாம் ।
ப்ரதிபலிதவிவிதகாந்திவர்ண
மணிமகுடாம்ஶுமஷீரஸாநுலிப்தாம் ॥ 44

அபிச—

வஶ்ய: ஸுரஸங்கோ மயா நியமித:
க்ஷோணீப்ருத: கிம் புந:
பத்மாம்போநிதிபர்வதேஷு நிஹிதா
ஸ்ருஷ்டா மயா த்ரைமூர்த்தய: ।
விஶ்வம் கர்த்தும் அகர்த்தும் அந்யதயிதும்
த்ருடப்ரமோகக்ரமா
ஸோஹம் கஸ்ய வஶே ந ஸ்யாம்
ந ச மே கிம் கஸ்ய வா கல்ப்யதே ॥ 45

எனெனில்—

தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுடையகூட்டங்களின் ரத்தின ங்கள் இழைத்த கிரீடங்களில் இந்த எழுத்து ப்ரதிபலிக்கும்பொழுது அந்தந்த ரத்னங்களின் நிறங்களைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவைகளாயும் அந்த ரத்னங்களுடைய காந்திகள் இந்த எழுத்துக்களில் படும்பொழுது மை பூசப்பட்டது போலவும் இருக்கிற என்னுடைய உத்திரவு எழுதிய சிறிய பத்திரிகையை எப்பொழுதும் தலையில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். 44

மேலும்—

தேவதைகளினுடைய கூட்டம் எனக்கு வசமாக்கிக் கொள்ளப் பட்டது. ராஜாக்களைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டிய தில்லை. த்ரிமூர்த்திகளும் தாமரைப்பூ ஸமுத்திரம் மலை இதுகளில் வைக்கப் பட்டார்கள். என்னுடைய புருவம் இந்த இப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கும் ஸ்ருஷ்டியாமல் இருப்பதற்கும் வேறு விதமாகச் செய்வதற்கும் வீண் போகாத க்ரமத்தை உடையது. அப்படிப்பட்ட

(स्वगतम्) किं तावदद्य केनापि हेतुना प्रत्यागच्छता विवेकेन प्रतिविधातव्यम्। अस्तु। नन्वहं महामोहः। (प्रकाशम्) प्रिये! यद्यपि च सर्वत्र मया प्रवर्तिताः सिद्धान्ताः केचिदुपनिषद्वर्त्मवर्तिभिः जलधरैस्सहस्रकिरणा इव मनाक् तिरस्कृताः। यद्यपि च कामादयश्चिकीर्षितवैफल्यजनितवैलक्ष्यात् सर्वादर्शनलक्ष्या प्रच्छन्नमासते। तथापि भेदाभेदौ वस्तूनां पूर्वपक्षसिद्धान्तौ च सर्वत्र विपर्यस्य विश्वं व्यामोहयामि। अथ वा पुनरहङ्कारादि सहचरवर्गाभिमतप्रत्यक्षप्रमाणं प्रधानं लोकादृष्टकल्पनाक्लेशविहीनमर्थकामैक

நான் யார் வசத்தில் இருக்கிறேன்? எவன் என்னுடைய வசத்தில் இல்லை? யாருக்கு எது சொல்லப்படுகிறது? 45

(தனக்குள்) இப்பொழுது ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் ப்ரகாசத்தை அடைந்துகொண்டு வருகிற விவேகன் விஷயத்தில் பதில்செய்ய வேண்டியது எது? இருக்கட்டும், நான் மஹாமோஹன் அல்லவா. (வெளிப்படையாக) ப்ரியே! என்னால் எல்லா இடங்களிலும் பரவச் செய்யப்பட்ட அனேகம் ஸித்தாந்தங்கள் உபநிஷத்தில் சொல்லியபடி நடப்பவர்களாகிய சிலரால் மேகங்களால் ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் போல் கொஞ்சம் மறைக்கப்பட்டதுகள். காமன் முதலியவர்களும் தங்களால் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கப்பட்ட கார்யம் நிறைவேறாமல் போனதினால் உண்டாக்கப் பட்ட வெட்கத்தினால் ஒருவராலும் காணப்படாதவர்களாய் மறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும் வஸ்துக்களுடைய பேதத்தையும் அபேதத்தையும் பூர்வ பக்ஷம் ஸித்தாந்தம் இவைகளையும் எல்லா இடங்களிலும் மாற்றி ப்ரபஞ்சத்தை மயக்குகிறேன். அப்படிக்கில்லாமல் போனால் நான் மறுபடியும் அஹங்காரம் முதலியவர்களுக்குஇஷ்டமாயும் முதலாவதாகிய ப்ரத்யக்ஷம் என்கிற ப்ரமாணத்தையே முக்யமாக உடையதாயும்லோகத்தில் காணப்படாத வஸ்துக்களைக் கல்பனை செய்வதில் உண்டாகிய ஶ்ரமம் இல்லாததாயும் அர்த்தம் காமம் இவைகளை மாத்திரம் புரு

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌮𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌡𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑌵𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌨𑍌 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌹 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ 46

𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 '𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌜𑌯𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 ।

ஷார்த்தமாக உடைய தாகையினால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் அழகாய்த் தோன்றக் கூடியதாயும் பொய் யில்லாததுமான ஸித்தாந்தத்தை மிகவும் கம்பீரங்களான யுக்திகளினால் மறுபடியும் ப்ரகாசம்செய்து அல்பபுத்தியை உடைய விவேகனை வீணன உத்ஸாஹத்தை உடையவனாகச் செய்யப் போகிறேன்.

ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, காற்று இவைகள் தத்வங்கள். இவைகள் ஒன்று சேருவதினால் சில வஸ்துக்களின் சேர்க்கையினால் மயக்கம் கொடுக்கும் ஶக்தி உண்டாவதைப்போல அறியும் தன்மையும் உண்டாகிறது. இப்படிக் கில்லாமல் இவைகளைவிட வேறாகிய ஆத்மா வேறு யாராலாவது பார்க்கப்பட்டிருக்கிறானா? ஶரீரம் நாசமடைந்த பிறகு ஸுகம் என்பது எப்படி உண்டாகும்? இப்படிப் பட்ட சார்வாக மதத்தை ப்ருஹஸ்பதி உண்டாக்கினார். 46

உபநிஷத்தும் பலமுள்ளவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸித்தாந்தம் பலமுள்ளது என்பதை நினைத்துக்கொண்டு 'இது அஸுரர்களுடைய உபநிஷத்து' என்று ஸ்தாபிக்கிறது. ஆதலால் இப்பொழுது உபநிஷத்தைப்பற்றி வாதம் செய்கிறவர்களால் உபநிஷத்து ப்ரமாணம் என்பதை ஸ்தாபிப்பது நமக்கு சத்ருருகையினால் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட ஜயபத்திரம்போல் இருக்கிறது.

ஈவிவ—

ஷூஉதவிவஸீதஉெ௳ந்ருஃ
கொ ாஶதி ஹூ௫யெ வியீயதெ ஸெ௵ாழ ।
ஊஉாறஹாஶிக்ஷிதாமெய௳
ஈஷு தாமெயெ௳ யசயா ஹூ௫யழ ॥ 47

௮ூஉ௳திஃ—ஈயபு உத! வவுவஉத வஉாணொ ஊஹவ
ஐ விஷூஞொ ஊஹவஉாண ஸாஹிக வஸராவ விஸ
ஞூணம் ஊஹஷணம் ஐஈர விஷூஞாணம் வஹாஜ கஹம்
ராஐ ? (ஸாயா) ஞூய௳வத ! வதூக்ஷஉாத வஉாணொ
ஊஹூஹஷதி ஸிஜாஜஃ ஊஹவஉாண ஸாயிதவஸராக்ஷ
விஷயாணாம் ஊஹஷநாஉிதாஸிஜாஜாநாம் வஹாதஃ கயம்
திஷெஊ ?

உஹாஜொஹஃ—விெய ! நஷநம் ஷூஉத வாவஞூ ஊஹா
ஸயா வஸிவஹூஸி । தஜெதஜாகணெ௳ஞாம் ।

மேலும்—

மற்றவர்களினுல் மனது ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கும்பொழுதே தங்களுடைய அனுபவத்திற்கு விரோதமாகத் தங்கள் இஷ்டப்படி சொல்லப்படுகிறது. ப்ருஹஸ்பதியினுல் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தங்களே உடைய நம்முடைய கும்பல்களினுல் தங்களுடைய மனது ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறது. 47

துர்மதி—ஆர்யபுத்ர! ப்ரத்யக்ஷம் மாத்திரத்தை ப்ரமாணமாக உடைய ப்ருஹஸ்பதியின் ஸித்தாந்தம் அனேகம் ப்ரமாணங்களேக் கொண்டு ஸாதிக்கப்பட்ட கண்ணுக்குத் தெரியாத விஷயங்களே யுடைய அனேகங்களான மற்ற ஸித்தாந்தங்களின் எதிரில் எப்படி நிலைத்திருக்கும் ?

மஹாமோஹன்—ப்ரியே! நம்முடைய மதம் மிகுந்த பலமுடையது என்பதை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசையினுல் கேட்

[illegible] 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍

𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌵 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌤𑍇 ।

[illegible]

[illegible] 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 48

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃—𑌅𑌜𑍍𑌜𑌉𑌤𑍍𑌤! [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌖𑍋 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌓? 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾? (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃? 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌃? 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾?

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌵𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 ।

கிருய், நிஸ்சயம். அது இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது, அதை நீ கேள்.

இந்த வேதங்கள் பண்டிதர்களல்லாத தங்களைப் பண்டிதர்களாக நினைத்திருக்கும் சிலரைத் தங்களுக்கு அனுகூலமாகச் செய்து கொண்டு பொய் இல்லாததுபோல சிலவற்றைப் பிதற்றுகின்றன. இந்த ப்ருஹஸ்பதியின் மதம் ப்ரகாசமாகப் பரவச் செய்யப்படும் பொழுது அவை ஸாரம்ஸங்கள் ஒன்றும் இல்லாததாய் மௌனமாய் இருப்பதை அடைகின்றன. 48

ஆயிரம் ஸூர்யனுடைய ப்ரதிபிம்பங்கள் சேர்ந்தபோதிலும் ஒரு காலத்திலும் ஸூர்யனை அவமானம் செய்கிறதில்லை யல்லவா.

துர்மதி—ஆர்யபுத்திர! மிகவும் பலமுள்ளதாகிய இந்த ப்ருஹஸ்பதியின் மதத்தில் மோக்ஷமென்பது எது? போகம் எது? தேவதை எது?

மஹாமோஹன்—இது இப்பொழுது ஸாவதானமாய் இருந்து கேட்கத்தக்கது.

ஶரீர வ்யயோ முக்திர்போகம்ஸ்ததிரஸ்த்ரீ ।
தேவதா ஸ்ஸுக்ஸ்வ்ரயிந்ய: ஸியஸ்தாரண்யஹிஷண: ॥ 49

ஶவஶ தேவி! வரீயதி ப்ரதிப்ராஸ்த்ய ப்ரத்யக்ஷத ஶவெ
தே வரிவ்ஸ்நா: ப்ரத்யக்ஷா: । அபி வாஸ்தகம் விவெக
ரூபவெரிவிஜயே ஶதாஸமேவ ப்ரத்யக்ஷ தேவதா
நாம் ப்ஸாத: ப்ரயாநகாரணம் ।

துர்மதி:— ஹொதா ணாத வஸாதெ ஐ ஜீரூணம் ஸஹாவ
ஜொஹாணம் ஸவெ அணாணம் தேவகூணம் । தெண அஹம்வி
வெவ விஜெஉம் திஸிஜஇ ? (ஶாயா) ஸவ தா நாம ப்ஸாத:
ஸ்ணாம் ஸூாவயோஷ்யாநாம் ஸவெதநாநாம் தேவதாநாம்
தெந கயம் விவெகொ விஜெதும் ஶக்யதெ ?

மஹாமோஹ:— இத்யம் நாம—

அபி தபஸி ரதாநாவ்யீதாமநாநா
மபி யமநியமாதெ ரூநஹம் ஶிக்ஷிதாநாம் ।

ஶரீரம் நாசம் அடைவது மோக்ஷம்; உயர்ந்ததாகிய ஸ்திரீயின் ஸம்போகமே போகம்; அந்தப் போகத்தைக் கொடுக்கிறவர்களான யௌவனத்தையே அலங்காரமாக உடைய ஸ்திரீகள் தேவதைகள். 49

தேவி! இப்படி உண்மையை அறிகிற உன் எதிரிலேயே இந்தக் கேள்விகள் பதில் சொல்லப்பட்டதுகள். மேலும் நமக்கு விவேகன் என்கிற சத்துருவை ஜயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் இந்த ப்ரத்யக்ஷமான தேவதைகளின் அனுக்ரஹமே முக்யமான காரணம்.

துர்மதி—வார்த்தை சொல்லத் தக்கவர்களாயும் ஜ்ஞானத்தோடு கூடியவர்களாயும் இருக்கிற ஸ்திரீகளாகிய தேவதைகளின் அனுக்ரஹம் இருக்கட்டும். அதினால் விவேகன் எப்படி ஜயிக்கப்படுகிறான்?

மஹாமோஹன்—இப்படித்தான்.

தபஸ்ஸில் எப்பொழுதும் நிஷ்டையுடையவர்களாய் வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்களாயும் யமம் நியமம் முதலியவைகளை

ஸிமியமதி ஸமாயிம் ஸிவிஹஸா நவெக்ஷம்
வாதநாமயவிதம் வாஸநா ஹிதியநழ ॥ 50

பஞ்சி வளவநிஷடிா: வரிஹ்ரத விஷயாநாமாதயா வாஸ
வாமாஷமாவஸஸஹஸ்ராவி ஜக்ஷணாதிக மக்ஷீணவிஹ்ரதி
ஸாஷிநீஹிராவஹொமமளுதி மஹதிதம் ஸாரஸ்யம்। ந வமா
வ்ருஸ்ஹிகஹயாதயாயமாநெராஸி விஷமாவெ நிவதிதவ்யம்।

கவிவ—

தமிஸ்ராஸீதாம்ஸா ஹுவககவியஷாவதவைஷிநெதஃ
வக்ஷவாநாம் ரமூாமணி மாகாரதமணீர நஷிநெநஃ।

றல் தினந்தோறும் அடக்கப்பட்டவர்களாய் இருந்தபோதிலும் அவ
களுடைய த்யானத்தைச் சித்திரை வேலைக்காரன் கையினால் செய்
ப்படாததும் வாஸனையாகிற சுவற்றில் ஒட்டிக் கொண்டதாயும் இரு
கிற ஸ்திரீயாகிற ஒரு சித்திரமானது சிதறும்படி செய்கிறது. 50

பநிஷத்தை அடைந்திருக்கும் புருஷர்களும் விஷயங்களில் ஆசையை
விட்டுவிட்டு பரமாத்மாவை அடைந்தவனுக்கும் ஸாப்பிடுவது முத
லியதையும் குறைவில்லாத விளையாட்டுக்களையுடைய ஸ்திரீகளோடு
ஸம்போகத்தையும் (மற்றும்) இவை முதலியதையும் உண்டென்று
சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் ரஸமுடையதாய் இருக்கிறது.
தேளினிடமிருந்து பயந்து ஓடுகிறவன் பாம்பின் வாயில் அகப்பட்
டுக்கொள்ளுவது உசிதமில்லையல்லவா.

மலும்—

இருட்டு, சந்திரன், பூங்கொத்துக்கள், ஆகாசம், சுழல், இவைக
ளாடு சேர்ந்தவைகளான வாழை மரம், ஸ்படிகமணியினால் செய்யப்
ட்ட கண்ணாடி, பாணப்பைகள், தாமரைப் புஷ்பங்கள், இவைகளால்
சய்யப் பட்டவர்களாயும் (அதாவது தலைமயிர், முகம், ஸ்தனங்கள்
டுப்பு, நாபி, இவைகளையும், துடை, முழங்தாள், கணுக்கால், உள்ளங்
ல், இவைகளையும் அந்தந்த வஸ்துக்களாக ரூபித்துச் சொல்லப்பட்
ருக்கிறது) எதிரில் அசைந்துகொண்டு வருகிற மன்மதனுடைய

ஸ்தாநே கேசித் உதயதி யாவத் நாகிநீநாம்
ஸ்வஸ்த்ராவாஸ ப்ரவிததாகா ப்ரதீஹாராஃ ॥ 51

அஹஹ! அநாதிஶுத்தயா ஸம்மதாநாம் வைகுண்டவிமாநி காநாம் வைநதேயாதீநாமஜாநஸித்தா: கதிகதி மிமாஸி ந்ய: ஶ்ரூயந்தே । ஶ்ரூயதேசிய ஸகலஸம்ஸார நிவர்தகஸ்ய ஸர்வேஶ்வரோ லக்ஷ்மீஹரிணி நீளாநாயக: । ததிஹ காமபு ருஷார்த்தம் ப்ரதிக்ஷேபகை: கபேய வ்ருத்திபி: ப்ரதி ஹதநகரஜியக்ஷா நிக்ஷிப்தேந பாவகேந ஸ்வநகரமபி த ஹ்யதே । யஸ்யாஸள மோக்ஷப்ரத இதி மோக்ஷாபிரு ஷ்யதே ।

ஸவ —

ஸேனேயில் இருக்கும் நிசான்களுக்கு ஸமானமானவர்களாயும் இருக் கிற ஸ்திரீகளை நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் எவர் தைர்யத்தை உடை யவர்களாவார்கள்? 51

ஆஶ்சர்யம்! அநாதியாகப் பரிசுத்தர்களாக ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட வைகுண்டத்தில் விமானத்தினல் ஸஞ்சரிக்கிற கருடன் முதலியவர் களுக்கும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட எவ்வளவு ஸ்திரீ கள் இருப்பதாக ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப் படுகின்றன. எல்லாரு டைய ஸம்ஸாரத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்கிற பகவானும் லக்ஷ்மீ பூமீ நீளா என்கிற ஸ்திரீகளுக்கு நாயகனுக ஶ்ருதியில் சொல்லப் படுகிறானல்லவா. ஆகையினல் இப்பொழுது காம புருஷார்த்தத் தைக் கெட்டதென்று நிந்திக்கிற குரங்குகளைப் போலப் பிடித்த தையே பிடிக்கும் ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களான வைதிகர்களி னல் சத்ருவின் பட்டணத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்கிற ஆசையினலே வைக்கப்பட்ட நெருப்பினல் தங்களுடைய பட்டண மும் கொளுத்தப் படுகிறது (அதாவது சத்துருவை திரஸ்கரிப்பதி னல் தன் மதமும் திரஸ்கரிக்கப் பட்டது என்றபடி). மோக்ஷத்தை கொடுக்கிறவன் என்று எவன் ஒருவன் அந்த மோக்ஷத்தை விரும்பு கிற ஜனங்களினல் சொல்லப் படுகிறானே, அவனும்—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 52

ததஶ்சார்வாகபக்ஷப்ரதிக்ஷேபோ திவ்யதம்பதீஸமர்த்தநம் சேதி ஶதம் தாநம் ப்ரதிக்ஷேபிணோ விம்ஶதிதாநவதுபஹாஸ்யம் ।

கிஞ்ச—

[illegible]

[illegible]

ஸத்வ குணத்தை வ்ருத்தி செய்பவனும் அநாதியான புருஷனும் இருக்கிற அந்தப் பகவான் அனேகம் முகங்களையுடைய ஆதிசேஷனோடு சேர்ந்தவராய் வைகுண்டம், ஸ்ரீரங்கம் முதலிய ராஜதானிகளில் பத்னிகளோடு விளையாடுகிறார்.* 52

ஆகையால் சார்வாகனுடைய பக்ஷத்தை நிராகரிப்பதும் திவ்ய தம்பதிகளை ஸாதிப்பதும் ஆகிய இது நூறு ரூபாய் கொடுப்பதை வேண்டாம் என்று மறுக்கிறவனுக்கு இருபது ரூபாய் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுவதைப் போலப் பரிஹாஸம் செய்யத்தக்கதே ஆகும். மேலும்—

மூடர்களினால் அங்கீகரிக்கக் கூடியவைகளான மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனங்களான தர்மங்களைச் சொல்லுகிற க்ரந்தங்களைச் செய்தவர்களாயும், அதிக மஹிமையை உடையவர்களாயும் இருக்கிற ப்ரும்மா

---

*ஶ்ருங்காரத்தின் ஸ்தாயியாகிய ஸத்வத்தை வ்ருத்திசெய்துகொண்டு அன்றிக்கே கிழவனாய் இருந்தபோதிலும் பலத்தை வ்ருத்தி செய்துகொண்டு அனேகம் விதமான விடர்களுடன் சேர்ந்து அனேகம் விதமான ராஜதானிகளில் பத்னிகளோடுகூட விளையாடுகிறார் என்றும் அர்த்தம் சொல்லலாம்.

𑌹𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥ 53

(𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ?

𑌦𑌾𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 ।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂
𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

(𑌸𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍍) 𑌕𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌃 ? 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 । (𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌟𑌯𑌤𑌿)

முதலியவர்களால் ஜாக்ரதையுடன் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரும்மசர்ய வ்ரதம் முதலியவைகளினால் உண்டான ஆயாஸமும் (மோக்ஷத்தில்) ஸ்திரீ முதலியவர்களின் போகத்தை அடைவதற்குக் காரணமாகிறது. 53

(காது கொடுத்துக்கேட்டு) யாரோ ஒருவன் என்ன சொல்லுகிறான்?

எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாரும் தகப்பனாருமாய் இருக்கிற லக்ஷ்மீ நாராயணன் இவர்களுக்கு ஒருவர் பத்னியாயும் ஒருவர் பர்த்தாவாயும் இருக்கும் தன்மை அவர்களுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டது. ஸ்திரீ முதலிய பிரிவுகளைக் கல்பனை செய்திருப்பதும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்த லக்ஷ்மீநாராயணன் இவர்களிடத்தில் கைங்கர்யம் ஸித்திப்பதற்காக. இப்படியே மற்ற எல்லாமும் (அதாவது விளையாடுவது ஸாப்பிடுவது முதலியதைச் சொல்லியிருப்பதும் கைங்கர்யத்திற்காகவே). இப்படி யாகையினால் இப்பொழுது உங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிற விரோசனனுடைய ஸித்தாந்தமாகிய சார்வாக மதம் புத்திமான்களுக்கு அதில் த்ருப்தி இல்லாமையையே உண்டு பண்ணுகிறது. 54

(கோபத்துடன்) யாரடா அங்கே? இந்தத் தைவம் உண்டென்று நம்பிக்கை உடையவனாகிய கோட்டான் நம் பார்வையிலிருந்து தள்ளத்தக்கவன். (என்று அலக்ஷ்யத்தை அபிநயம் செய்கிறான்.)

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃—𑌅𑌜𑍍𑌜𑌉𑌤𑍍𑌤! 𑌮𑌮 𑌕𑌿𑌲 𑌣𑌿𑌹𑌿𑌲𑌾𑌓 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌣𑍀𑌓 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌓। 𑌤𑌾𑌹𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌜𑍇𑌵𑍍𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌅𑌵𑌿𑌜𑌏 𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌣𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍𑌹𑌿। (𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌪𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌖𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑌨𑍍𑌦𑌮𑌇𑌤𑍍𑌥𑍀𑌸𑌂𑌭𑍋𑌅𑌪𑍍𑌪𑌹𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍂𑌣 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌥𑌿𑌰𑌪𑍍𑌪𑌹𑌾𑌣𑍇𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌸𑍁 𑌮𑌏𑌸𑍁 𑌪𑌉𑌰𑌾𑌅𑌰𑌾 𑌜𑌣𑌾 𑌹𑍋𑌨𑍍𑌤𑌿? (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌮𑌮 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿। (𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑌾𑌦𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿?

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑍇𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃।

துர்மதி—ஆர்யபுத்ர! எல்லா ஸ்திரீகளும் எனக்கு வேலைக்காரிகள், அவர்களாலேயே விவேகனை ஜயிப்பது ஏற்படுகிறது என்னில் பரிபூர்ண பஹுமானத்தை உடையவளாக ஆகிறேன். (யோசனை செய்துவிட்டு) ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஏற்பட்டதாய் மிகவும் ஆநந்தமாகிய ஸ்திரீகளுடன் ஸம்போகத்தையே முக்ய ப்ரயோஜனமாக உடைய உம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை விட்டுவிட்டு ஜீவாத்மா முதலிய அழியாத வஸ்துக்களை அடைவதை முக்யமான ப்ரயோஜனமாக உடைய அந்தந்த மதங்களில் ஜனங்கள் விசேஷ ப்ரீதியை உடையவர்களாக ஏன் ஆகிறார்கள்?

மஹாமோஹன்—ப்ரியே! இந்த ஆஸ்திகர்களாகிய பிசாசுகளினுடைய அந்த பரம்பரையின் ந்யாயம் *விசாரிக்கப் படாமல் உண்டானது.

* குருடர்கள் ஒருவனை ஒருவன் பின் தொடர்ந்து செல்லுவதைப் போல மூடர்கள் சென்ற வழியே செல்லுதல் என்றபடி.

அபாஸ்ய பார்ஹஸ்பத்யம் அநபாயம் அஹோ மதம்
 விவித குதர்க்கஸமூஹாயிதகலஹோத்ஸாஹிந: ।
கபிலப்ரஹ்மகணபுக்ஸுகதஜிந
 ப்ரமுகஸித்தாந்தேஷு ஸ்ப்ருஹயந்தி ॥ 55

அபிச —

ஸசித்ரவர்ணம் ஜகதஸ்து ஸ்வபாவஸித்தம் ।
கிம் வா நிரூபணீயம் கண்டகதைக்ஷ்ண்யாதி காரணம் கவிபி: ॥ 56

இத்தம் நாம ஸ்வபாவஜ: ஸ்வபாவவாத: கார்யகாரணபாவஸ்து காக
 தாலீயந்யாயமநுஸரதி । பவது —

ப்ருஹஸ்பதியினால் ஏற்படுத்தப் பட்டதாயும், ஒரு அபாயமும் இல்லாததுமான மதத்தை விட்டுவிட்டு அனேகம் விதங்களான குயுக்திகளின் ஸமூஹங்களினால் சண்டை போட்டுக் கொள்ளுவதில் உத்ஸாஹத்தை உடையவர்கள் கபிலர் ப்ரும்மா கணாதர் புத்தர் ஜினர் முதலியவர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸித்தாந்தங்களில் ஆசையை வைக்கிறார்கள். 55

மேலும்—

ஜங்கமம், ஸ்தாவரம், ஆகிய இவை எல்லாம் மயில் தோகையில் சந்திரனைப் போல இருக்கும் ஒரு இடம் அனேக விதமான வர்ணங்களை உடையதாகத் தெரிவதைப் போல ஸ்வபாவத்திலேயே ஆஶ்சர்யகரமானது. முள் கூராக இருப்பது முதலியவைகளுக்குக் காரணம் கவிகளாலும் நிரூபிக்க முடியுமா? 56

இப்படி ஸ்வபாவமே அவைகள் விசித்திரமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்பது ஒருவராலும் விடமுடியாதது. சில இடங்களில் சில வஸ்துக்கள் காரணங்களாகவும், சில வஸ்துக்கள் அவைகளால் உண்டானவைகளாகவும் இருப்பது காகதாளீய ந்யாயத்தை* அனுஸரித்திருக்கிறது. இப்படியே—

---

*காகதாளீய ந்யாயம் என்றது பனைமரத்திலிருந்து பழம் நன்றாகப் பழுத்திருப்பதினால் காம்பற்று விழுகிற ஸமயத்தில் ஒரு காக்கை அதில் உட்காருவதைப் பார்த்தவர்கள் காக்கை உட்கார்ந்ததினால் அது விழுந்ததாக நினைக்கிறார்கள், அதைப் போல என்றபடி.

[illegible]

[illegible] 57

[illegible]

[illegible] 58

[illegible]

அது அப்படிப் பட்டதென்றும் அப்படிப்பட்டதில்லையென்றும், அப்படிப்பட்டதில்லை என்று எதிரி சொல்லில் அது இப்படிப்பட்டது என்றும், வீணாக உண்டான ப்ரஸங்கங்களினால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற வாதிகளினுடைய கூச்சல்களின் க்ரமத்தினால் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்ட ப்ரகாரத்தை உடையதாயும், உலகங்களை மாற்றக் கூடியதாயும், அனேகம் குயுக்திகளாகிற உலுப்பாம் கட்டிகளினால் கரடு முரடாயும் இருக்கிற ஸித்தாந்தங்கள் வெகு தேசங்களில் உத்கோஷிக்கப்படுகின்றன. 57

இப்படி உலகம் தொந்திரவு செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது—

வெகு காலம் ஶுஶ்ரூஷை செய்து கொண்டிருந்ததினால் ஸந்தோஷப் படுத்தப்பட்டவராயும், ஸரியான பாத்திரத்தை அறிந்தவராயும் இருக்கிற ப்ரும்மாவினால் தெரிவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை உடைய விரோசனன் உயர்ந்ததான அஸுரோபநிஷத்துக்களினுடைய ரஹஸ்யார்த்தத்தை (அதாவது சார்வாக மதத்தை) ஜனங்களுக்கு ப்ரசுரப் படுத்தினார். 58

மேலும்—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 59

[illegible]

[illegible]

இந்த மதத்திலேயே முன்னோர்களினால் ஶரீரம் நாசமடைவதே மோக்ஷம் என்று சொல்லப் பட்டது. அது ப்ரயோஜன மற்றது என்று எண்ணி என்னால் வார்த்திகம் என்னும் க்ரந்தத்தில் ஸ்தனங்கள் இரண்டும் பெரியதாயிருப்பதினால் ஸ்தாபிக்கக்கூடிய பெருமையை உடையதாயும் அனேகம் விதமான குணங்களேயும் விபவங்களேயும் உடைய (ஸ்திரீகளாகிற) ப்ரும்மத்தோடு ஸம்போகத்தில் ஸாம்யத்தை அடைவதே (மோக்ஷம் என்று) வேறு விதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

துர்மதி—ஆர்யபுத்ர ! உங்களால் இப்படிக் காப்பாற்றப் படுகிற ஜீவாத்மாக்களின் கும்பலே மற்ற ஸித்தாந்தங்களின் க்ரமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் காரணமில்லாமல் த்வேஷத்தை உடையவர்களாய்ப் பீடிக்கிறார்கள்.

மஹாமோஹன்—இருக்கட்டும், நமக்கு என்ன கெட்டுப்போய் விட்டது ? திருடர்கள் தங்களுடைய ஸ்வபாவத்தை விடுவதில்லேயல்லவா ? ஸாவதானமான புத்தியை உடையவர்கள் அவர்களால் தடுக்கப்படுகிறது மில்லே.

[illegible]

[illegible] 60

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேதாந்தங்களைப் படித்துக்கொண்டவர்களாய் அயலாரைக் குறித்துப் பரிஹாஸ வார்த்தைகளைச் சொல்லட்டும் ; தடஸ்தர்களாய் இருக்கையை அடைந்து பெரியோர்களை அவமானம் செய்ய விரும்பட்டும்; தங்களுடைய இஷ்டத்தை இதுவே சாந்தர்களுடைய நடவடிக்கை என்று சொல்லட்டும்; மனதில் கர்வத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தாழ்ந்த ஸ்வபாவத்தை உடைய இந்த வாதிகளினால் இப்பொழுது நமக்கென்ன ப்ரயோஜனம் ? 60

(யோசித்துவிட்டு) ப்ரியே ! இப்பொழுது நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை மறுபடியும் ஸ்தாபிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடைய புருஷர்கள் தேடத்தக்கவர்கள். யாரடா அங்கே ?

டம்பன் முதலியவர்கள்—(அதிவேகமாகக் கிட்டே வந்து) இந்த நாங்கள் கிட்டே வந்துவிட்டோம்.

[என்று கிட்டே வருகிறார்கள்.]

மஹா மோஹன்—நம்முடைய குலத்திற்கு நன்மையை விரும்பிக் கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு நல்வரவா ?

𑌦𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 — (𑌸𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂) 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌜𑌨𑍇𑌨?

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾?

𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 — (𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂) 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿? (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂) 𑌦𑍇𑌵! 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌪𑌤𑍇! ‘𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿। 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍀𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂। 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 —

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌜𑌲𑌧𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌲𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿।

டம்பதர்ப்பர்கள்—(வணக்கத்துடன்) மஹாராஜ! உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினுல் எல்லா இடங்களிலும் ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸஞ்சாரத்தை உடையவர்களாய்த்திரும்பி வந்தோம். இந்த வேலைக்காரர்களாகிய எங்களால் என்ன செய்யப்படவேண்டியது?

மஹாமோஹன்—இப்பொழுது காமன் முதலியவர்களின் ஸமாசாரம் எப்படிப்பட்டது?

டம்பன்—(மனதிற்குள்) ராஜாவிற்கு எதைத் தெரிவிப்பேன்? (வெளிப்படையாக) தேவ! துர்மதிக்குப் பர்த்தாவாகிய மஹாராஜாவே! ‘ராஜாக்கள் இடங்களில் உண்மையான வார்த்தையே ப்ரகாசிக்கிறது’ என்கிறபடியே அநிஷ்டமாக இருந்த போதிலும் கண்ணுல் பார்க்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். நான் காமனுடையவும் வஸந்தனுடையவும் இப்பொழுது உண்டாகிய தசையை அறிந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்குள்—

காமன் முடிவில்லாத ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களில் ஆசையாகிற ஸமுத்திரத்தில் மனது முழுகிக்கொண்டிருக்க வஸந்தருது ஸமீபத்தில் இருக்கத் தென்னல்காற்று உயிருடன் இருக்க ஒருதாம் தன்

[illegible]
[illegible] 61

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 62

[illegible]

ஞல் செய்யப்பட்ட ஸௌப்திகவதத்தில் இருந்து திரும்பினதால் உண்டான வெட்கத்திஞல் தூங்குகிறவனைப் போல் இருந்து கொண்டு பாணங்களைத் தொடுவதே இல்லை. 61

மற்றொருவனைப் பற்றியும் கைமுதிக ந்யாயத்திஞல் ஏற்பட்ட விஷயத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

க்ருபணர்களிஞல் கொண்டாடத் தகுந்த வ்யாபாரத்தை உடைய லோபன் விவேகனுடைய வஞ்சனையிஞல் தன்னுடைய ஶரீரத்திலும் கூட வைராக்யத்துடன் கூடின புத்தியை உடைய புருஷனுக்கு (புருஷனுடைய விஷயத்தில்) என்ன ஆதாரத்தைஅடைவான்? 62

தர்ப்பன்—தூர்மதியினிடத்தில் பண்டிதஞன தேவனே! நான் இப்பொழுதுண்டாகிய க்ரோதனுடைய அவஸ்தையைப் பார்த்தேன். ‘பண்டிதனை உண்மையிஞல் த்ருப்தி செய்து வைக்க வேண்டும்’ என்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்தவஞய் என்ஞல் எப்படிப் பார்க்கப்பட்டதோ அப்படியே தெரிவிக்கிறேன். இவன் எப்படி இருக்கிருன் என்னில் :—

ஷிஸவ்ருஜஃ ப்ருஜ ஊ ஹிணஸ்ருஷ்டிஸஜ்கி யா

வாரஸங்க்ருதய மக்ஷயஹ்ரு கூபிதாண்டவாடம்பரஃ ।

விரக்திவிஷவல்லீஸம்வ்ருதிகரேண ரோஷஃ ஸ்வயம்

ஸாஷாத்வ இவ வதிதே ஸாஹஸிகேஷு ஸௌவஸ்திகஃ ॥ 63

மஹாமோஹஃ—(ஸவிஷாதம் விஹஸ்ய) அஹோ! விவேகஸ்ய

குலவாதினோ துராசம்ஸிதம் । யதாஸௌ ஸர்வத்ர

நிரவகாஶஸ்யாத் ததாஸ்மாபிரவஹிதைஸ்ஸர்வதோ

வ்யாபநீயம் । ஸ்வகுலஸம்ரக்ஷண ப்ரவ்ருத்தாநாமஸ்மாகம் ஸ்வய

மதர்ம ஏவ தர்ம: । வதந்தி வேதிஹாஸிகா: 'ஸ தர்ம

யதர்மஸ்ஸ்யாத் தம் ப்ரதிநரம் ஹவேசு' இதி । தர்மவா

பதினாலு உலகங்களாகிய இலைகளை உடைய ப்ரும்ம ஸ்ருஷ்டியை நாசம் செய்வதில் முன்னாலே உண்டாகக் கூடியதான ப்ரளய காலத்தில் உண்டான புருவம் அசங்குவதின் ஆர்ப்பாட்டத்தை உடையவனும்,வீரர்களுடைய விளையாட்டுக்கு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்பவனும், அதாவது அதை வ்ருத்தி பண்ணுகிறவனும் இருக்கிற க்ரோதன் தானே வைராக்யமாகிற விஷக் கொடியின் ஸம்பந்தத்தினால் தூங்குகிறவனைப்போல் இருக்கிறான். 63

மஹாமோஹன்—(துக்கத்துடன் சிரித்துவிட்டு) ஆஶ்சர்யம்! இது குலத்தைநாசம் செய்பவனாகிய விவேகனுடைய கெட்ட ஆலோசனை. எப்படி இவன் எல்லா இடங்களிலும் இடம் இல்லாதவனாகப் போவானோ அப்படி ஸாவதானத்துடன் கூடின நம்மால் இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் அதர்மத்தினால் பரவச் செய்யத்தக்கது. நம்முடைய குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஆரம்பித்திருக்கிற நமக்கு இந்த அதர்மமே தர்மம் ஆகும். புராணம் தெரிந்தவர்கள் அப்படியே 'அந்தந்த மனிதனைக்குறித்து அதுவே தர்மமாகும் அதுவே அதர்மமாகும்' என்று சொல்லுகிறார்கள் அல்லவா? இப்படி நம்மால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட அவனுடைய இருப்பிடத்தை எல்லாம் உடையவனும் தானும் விசேஷ பலம் இல்லாதவனும்

ஷ்டாதவஸ்தாநோ விவேக: ஸுகேநைவ ப்ரஸபமஸ்மாபிர்வேந
ஸாதநீய: । அதவா கோऽயம் விவேக:? ந ஹி ஶாகச்சேதநஸ்ய
லவநே ஶஸ்த்ராயாஸ: க்ரியாஸமாஹார: । ந ஹி தூலராஶி
நிர்தஹநார்தம் வஹ்நிநா ஸம்ரப்யதே । (விம்ருஶ்ய) ப்ரியே! குல
யஶோரக்ஷிணி! ஸ்வச்சந்தவ்ருத்தேருத்தமகுணஸ்ய மே வஶ்ய
யாவஜ்ஜீவம் ஆரப்தகார்யாபரித்யாக: ।

காமஸ்திஷ்டது கோபலோபஸஹித: காமம் ஸமேத்யாது வா
ரக்ஷஸ்ஸம்யதி ராமஸ்திதிமஹம் வ்யக்தா விவேகாஹவே ।
காமம் த்வேஷ ரதோ பவத்விஹ கலி: ஸாரதிர்துர்மதே
தம்பஸ்ஸம்ப்ரதி ஜைத்ரதுந்துபிரவோ தர்பஸ்து யாது கங்கட: ॥

இருக்கும் விவேகன் ஸுகமாக ஜயிக்கத்தகுந்தவனவான். அன்றிக்கே விவேகன் என்கிற இவன் யார்? கீரையை வெட்டுவதில் அரிவாளுக்கு எவ்வளவு பாரம் உண்டாகும்? ஊகுகளின் கும்பல்களைக் கொளுத்துவதற்கு நெருப்பினால் அதிக ப்ரயத்னம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதில்லை யல்லவா. (யோசனைசெய்துவிட்டு) ப்ரியே! நம்முடைய குலதர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவளே! உன் இஷ்டப்படி நடப்பவனும் உயர்ந்த குணங்களை உடையவனும் இருக்கிற என்னுடைய உயிர் உள்ள வரையில் ஆரம்பித்த கார்யத்தை விடாததைப்பார்.

காமன் க்ரோதன் லோபன் இவர்களுடன் ஶ்ரமத்தை அடைந்தாலும் அடையட்டும்; யுத்த ஸமயத்தில் வந்து அடைந்தாலும் அடையட்டும்; நான் விவேகனோடு சண்டைசெய்யும்ஸமயத்தில் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்யும்பொழுது ராமன் இருந்த நிலையை அதாவது ஏகாகியாய் எதிரிகளை ஜயித்த நிலையை ப்ரகாசம் செய்யப்போகிறேன். இத்தக் கலிகாலம் எனக்குத் தேராக இருக்கட்டும். துர்மதி! நீ ஸாரதியாய் இரு; டம்பன் இப்பொழுது ஜயத்தைத் தெரிவிக்கும் துந்துபி வாத்யமாக இருக்கட்டும், அப்படியே தர்ப்பன் கவசமாக இருக்கட்டும்.

[illegible]

டம்பன்—மஹாராஜ! தனக்கு வசப்பட்ட எல்லா ஸித்திகளையு முடைய உமக்கு எங்கள் இடத்தில் எதிர்பார்க்க வேண்டியது என்ன இருக்கிறது?

யுத்தகளத்தில் விளையாடுவதாகிய வ்யாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற உமக்கு எதிரில் எவன் நிற்பான்? காமம் என்கிற புருஷார்த்தத்தில் தன் இஷ்டப்படி நடக்கிற காமனின் பொருட்டு எவன் த்வேஷம்செய்ய விரும்புகிறான்? எந்த உம்மால் அபிப்ராயத்துடன் பார்க்கப்பட்ட க்ரோதன் பூமியைப்பொடியாக்கு வதற்கும் குலபர்வதங்களை வீசி எறிவதற்கும் ஏழு ஸமுத்திரங்களையும் குடித்து விடுவதற்கும் ஶக்தி உடையவனாகிறானே (அவனுடன் எவன் எதிர்ப்பான்). 65

அப்படி இருந்தபோதிலும் நாங்கள் உம்மால் உத்திரவு செய்யப் பட்டவர்களாய் உமக்கு வசப்பட்ட வ்யாபாரத்தை உடையவர்களாய் எங்களுடைய ஶக்திக்குத் தகுந்தபடி ப்ரயத்தினம் செய்யப் போகிறோம். குரங்குகளும் ராமனுக்கு உபகாரம் செய்ததுகள். இடையர்களும் க்ருஷ்ணனுக்கு ஸஹாயம்செய்ய உத்ஸாஹத்தை உடையவர்களானார்கள்.

மஹாமோஹன்—எனக்கு இஷ்டமான கார்யத்தையே உங்களுக்கு நான் உத்திரவு செய்கிறேன்.

[illegible]

[illegible] ॥ 66

दम्भदर्पौ — स्वीकृतोऽयं स्वामिसन्देशः ।

[इति सदारा निष्क्रान्ताः]

महामोहः — (स्वगतम्) [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓ! டம்பனே! நீ இப்பொழுது நிஸ்சயத்துடன் கூடினவனுய் உன்னுடைய தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக பரிசுத்தங்களான நதிகளுக்கு ஸமீபமான இடங்களை அடையக்கடவாய். ஓ! தர்ப்பனே! நீ மிகவும் உறுதியாகக் காணப்பட்ட வைராக்யத்தினுல் உண்டாகிய கொழுப்பையுடைய தோஷம் இல்லாத தபஸ்ஸு செய்யும் காடுகளில் வாஸம் செய்யக்கடவாய். 66

டம்பதர்ப்பர்கள்—ராஜாவினுடைய இந்த உத்திரவு அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு அவரவர்கள் பத்னிகளுடன் வெளியில் போகிருர்கள்.]

மஹாமோஹன்—(மனதுக்குள்) சத்துருவைக் கொல்லுவதில் முதலாவது காரணம் எது? விசாரித்து அறியப்பட்டது.

வயிற்றுக்குள் இருக்கும் ஜாடராக்னி எரிந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது (அதாவது பசி எடுத்தபொழுது) நான்குவிதமான ஆஹாரங்களை உட்கொண்டு துர்மதியாகிய பத்னியுடன் கூட ப்ராணுக்னி ஹோத்திரம் ஒன்றையே பரிபாலனம் செய்யப் போகிறேன் (அதா

ததஶ்ச ஜாத்யாஶ்ரயநிமித்ததுஷ்டைரிஷ்டைரேவஸ்ரேஷ்ட்ர
ஷாஹாரவிஹாரைஃ ஸ்ப்ருஷ்டசேஷ்டே புருஷே கயமிவ
விவேகஸ்ய விஜயாஶம்ஸா ?

(ப்ரகாஶம்)—

அலம் மேருஸ்தோமைரலமபி ச கைலாஸநியுதை
ரலம் த்வீபைரஷ்டாதஶபிரலமேபிர்புவனைஃ ।

வது ஸ்நான ஸந்த்யாதி கர்மங்களை அநுஷ்டித்துப் பகவதாராதனாதி
களைச் செய்து அந்த ஶேஷத்தை புஜிக்காமல், கேவலம் பசியெ
டுத்த பொழுது கிடைத்ததாகிய ஏதாவது ஒரு ஆஹாரத்தை ஸாப்
பிட்டுக் கொண்டு இருக்கப் போகிறேன். இப்படி ஆஹாரம் ஶுத்
தம் இல்லாவிடில் ஸத்வகுணம் சுத்தி அடையாமல் மனதும் கலக்க
மடையும் என்றபடி) 67

பிறகு ஜாதி, இருப்பிடம், காரணம் இவைகளினால் தோஷமுள்ளவை
களாயும் * தனக்கு இஷ்டமானவைகளாயும் இருக்கிறவஸ்துக்களி
னால் பூர்ணமான ஆஹாரத்தையும் விளையாட்டையும் கண்ட இடத்
தில் வ்யாபாரத்தையும் உடைய புருஷன் விஷயத்தில் விவேகனுக்கு
தான் ஜயிப்பதைப் பற்றிய ஆசை எப்படி உண்டாகும் ?

(வெளிப்படையாக)

மேரு பர்வதங்களினாலும் போதும் ; லட்சம் கைலாயபர்வதத்தி
னாலும் போதும்; பதினெட்டுத் தீவுகளினாலும் போதும்; எல்லா உல
கங்களினாலும் போதும் ; ஏனெனில் பரிபூர்ணங்களான ப்ரும்மாண்
டங்களினாலும் எனக்குத் திருப்தி உண்டாகிறதில்லை (இவைகள்
எல்லாம் ப்ரயோஜனமற்றவைகள் என்றபடி), அப்படியிருந்தபோதி

---

* ஜாதியினால் துஷ்டமானவை வெங்காயம் உள்ளிப்பூண்டு முத
லியவை. இருப்பிடத்தினால் (சேர்க்கையினால்) துஷ்டமானவை பதிதர்
முதலிய அநர்ஹர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை.
காரணத்தினால் துஷ்டமானவை நகம் மயிர் முதலியவைகளினால் தீண்
டப் பட்டதும் ஏகாதசி முதலிய நிஷித்த தினங்களில் அன்னம் முத
லியவைகளும்.

[illegible]
[illegible] 68

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃—[illegible]

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—[illegible]

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃—[illegible]

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾]

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾—[illegible]

லும் என்னுடைய மனது இட்பொழுது எதிரியின் நாசத்தையே அதிக ஆக்ரஹத்துடன் எண்ணுகிறது (அதாவது இவ்வளவு கொடுத்தாலும் அவைகள் வேண்டியதில்லை, எதிரியின் நாசமே முக்கியமானது என்று எண்ணுகிறது). 68

துர்மதி—இப்பொழுது மந்திரிகளை சத்துருக்களை நாசம் செய்வதாகிய கார்யத்தில் உத்திரவு செய்வதினல் அனுக்ரஹம் செய்யத் தக்கவர்கள்.

மஹாமோஹன்—பரியே! செய்பத்தகுந்தகார்யம் செய்யத்தகாத கார்யம் இவைகளை அறிந்தவளாகிருய் அல்லவா, நானும் அப்படியேயோசிக்கிறேன். ஆகையினல் அந்தப்புரத்தில் அந்தரங்கமான வேலைக்காரன் ஒருவன் வரவழைக்கத் தக்கவன்.

துர்மதி—ஸகி! துர்வாஸனே! இங்கே வா.

[துர்வாஸனை பிறகு ப்ரவேசிக்கிருள்.]

துர்வாஸனை—இதோ நான் வந்திருக்கிறேன். மஹாராஜாவும், அவருடைய பத்னியும் என்னை உத்தரவு செய்யட்டும்.

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 ! 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌹𑌿 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌥𑌯𑌿𑌮𑌗𑌣𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌮𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍𑌭𑌦𑌰𑍍𑌪 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ।

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌭𑌵𑌭𑌯𑌭𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌂𑌜𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌤 𑌯𑍋𑌗𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋
𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 ॥ 69

மஹாமோஹன்—பத்ரே ! 'உங்களை மஹாராஜாதிராஜனையும் எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரனையும் இருக்கும் மஹாமோஹன் துர்மதியுடன்கூட ஆஜ்ஞாபிக்கிறார், காமன் க்ரோதன் லோபன் மதன் மாத்ஸர்யன் டம்பன் தர்ப்பன் இவர்களாகிய ஏழு மந்திரிகளுக்கும் முக்திக்ஷேத்திரங்களும் ஏழு த்வீபங்களும் மஹாமோகனால் கொடுக்கப்பட்டது என்று எழுத வேண்டியது' என்று என்னுடைய உத்திரவினால் கணிதசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களான கணக்கர்களைப் பற்றிச் சொல்லு.

மேலும்—

நம்முடைய பெயர் காதில் படுவது மாத்திரத்தினால் அதிகமாக உண்டான பயத்தை உடையவர்களான தேவதைகளை அவரவர்கள் அதிகாரங்களில் இருந்து விலகினவராகச் செய்து அவரவர்கள் இருப்பிடத்தில் இருந்து வெளியில் துரத்தி இந்த எல்லா உலகமும் யாத்ருச்சிமாகப் பேசும் பொழுதும் ஒரு கார்யங்களில் நம:, ஸ்வஸ்தி, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா என்பவைகளையும், மஹாமோஹனைப் பற்றியவைகளாகச் சொல்ல வேண்டும். (அதாவது யஜ்ஞயாகங்கள் பித்ரு க்ரியைகள் எல்லாவற்றையும் மஹாமோஹனுக்கு என்று செய்ய வேண்டும் என்றபடி.) 69

இதி ।

துர்வாஸனா — ஏவம் குருதாம் மஹாராஜோ மஹிஷீ ச । (ஸாயா)

யதாஜ்ஞாபயதி மஹாராஜோ மஹிஷீ ச ।

[இதி நிஷ்க்ராந்தா]

(நேபத்யே) விஜயதாம் தேவ: ।

புக்திக்ஷமம் ஸமப்ரகாஶம் விதந்வந்

ஸாம்ஸாரிகஸுகஸேவநே மதிஸுத்தவ: ।

ஸமா விஶேஷவிபவம் ப்ரதிவஸ்துஶோபா

ஶோபேஶ்வர ஸவித ஸாதி மயஸ்திவாஸீ॥ 70

இஹாபி—

உபஹரதி ஸ்வஸ்திவகதரா

ஸ்நேஹதா ஶோகஸ்ய ஸுகேதி ஶ்ரேஷ்ய: ।

துர்வாஸனை—மஹாராஜாவும் ராஜபத்னியும் எப்படி உத்திரவு செய்கிறார்களோ அப்படியே.

[என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியே போகிருள்]

[திரைக்குள்]

மஹாராஜா ஜயிக்க வேண்டும்.

ஸாப்பிடுவதற்கு யோக்யமான மத்யாஹ்ன காலத்தை ஒரே வித ப்ரகாசத்தை உடையதாகச் செய்துகொண்டு தன்னுடைய வெய்யிலினுல் மனிதர்களுக்கு நடப்பதற்கு விரோதியாயும், மேற்குதிக்கை அடையப்போகிறவனுயும் இருக்கிற ஸூர்யன் ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய ஸுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு யோக்யமான ஸித்தாந்தத்தை ஜனங்களுக்கு ஒரேவிதமான ஆசைப்படவேண்டியதாகச் செய்துகொண்டு தன்னுடைய ப்ரதாபத்தினுல் ஜீவாத்மாக்களுக்கு நல்ல கதிக்கு விரோதியாயும் மற்றொரு திக்கை ஜயிப்பதாகிய ஆசையை அடையப்போகிற உம்மைப்போல் ப்ரகாசிக்கிருர். 70

இப்பொழுது—

துர்மதிக்கு வேலைக்காரனுகிய சமயல்காரன் மஹாமோஹனுக்கு இந்திரன் வருணன் இவர்கள் வீட்டில் இருந்து ருசி உள்ளதாயும், நெய்முதலியவைகளின் பெருக்கோடு கூடியதாயும், ஸூ என்கிற எழுத்

𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌾𑌖𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 ‖ 71

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—(𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌸𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌲𑌿𑌕𑌃! 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂। [𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇

‖ 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌲𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ‖

தை முதலில் உடையதாயும், த ர என்கிற எழுத்துக்களைக் கடைசியில் உடையதாயும் அதாவது ஸுதா ஸுரா, அம்ருதம் மத்யம் என்கிற ஆஹாரத்தை கொண்டு வருகிறான். 71

மஹாமோஹன்— (காது கொடுத்துக்கேட்டு) ப்ரியே! ப்ராணன் என்கிற பதத்தினால் சொல்லக்கூடியவைகளாயும் எல்லா ஶரீரங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறவைகளாயும் எல்லா ஸித்தாந்தங்களினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாயும் இருக்கிற தேவதைகளுக்கு ஆராதனம் செய்யவேண்டிய காலத்தை இந்த வைதாளிகன் தெரிவிக்கிறான். ஆதலால் அந்தப்புரத்தில் ப்ரவேசிப்போம்.

[என்று அப்புறம் போகிறார்கள்.]

இப்படித் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ. உ.வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்

டம்பாத்யுபாலம்பமென்னும்
ஐந்தாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑍀]

𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑍀 — 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌸𑍂𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑍀 ।

𑌮𑌮 —

𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑌵𑌿𑌰𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑌦𑌮𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌜𑌰𑍇𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃
𑌸𑌹 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌶𑍈𑌶𑌵𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்தாநவிஶேஷ ஸங்க்ரஹம் என்னும்

ஆறாவது அங்கம்.

ஶுத்த விஷ்கம்பம் என்னும் முதல்காக்ஷி.

[பிறகு கஞ்சுகி (ஒரு வேலைக்காரன்) ப்ரவேசிக்கிறான்.]

கஞ்சுகீ— தர்ப்பனிடத்தில் இருந்து உண்டானவனும் ஸ்தம்பன் என்கிற பெயருடையவனும் பெரியோர்கள் வருவதைத் தடுப்பவனுமும் இருக்கிற நான் ராஜாவாகிய மஹாமோஹனுடைய வாசல் காவல்காரன். எனக்கு—

ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத இந்தக் கிழத்தனம் நெருங்கி இருக்கிற மடிப்புகளால் படிகள் போல் இருக்கிற இந்த ஶரீரத்தை வேகமாக அடி வைத்துக்கொண்டு ஏறிவிட்டது. அப்படி யிருந்தபோதி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 2

[illegible]

[illegible]

லும் விதியின் வசத்தினுல் பால்யத்தில் பிடிக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட இந்தப் பிராம்புத்தடி என்னேடுகூடவே ஸஞ்சரிக்கிறது. 1

மேலும்—

பயமில்லாமல் ஸஞ்சரிப்பதற்கு விரோதத்தைச் செய்கிற கிழத்தனத்தினுலும் ராஜாவின் உத்திரவினுலும் மிகவும் தொந்திரவு செய்யப்பட்டவனுகிறேன். நடுவில் ஏற்பட்ட இஷ்டத்தின் தடங்கல்களினுல் முற்றிலும் நிறைவேருத ஆசை ஒய்கிறதில்லை, வயது எல்லாம் போய்விட்டது. 2

எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொதுவான நடத்தையை உடைய கிழத்தனம் இருக்கட்டும். 'தேசத்திற்கு உண்டான துக்கத்தைப்பற்றி ஒருவன் துக்கப்படத் தகுந்தவனல்லன்' என்று ந்யாயம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். ராஜாவின் உத்திரவோவெனில் மிகவும் கடினமானது.

பணத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையினுல் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டட்டும்; மலையின் உச்சியை ஏறட்டும்; தாதுக்களை சுத்திசெய்யட்டும் (அதாவது ரஸவாதம் செய்யட்டும்); ஆயுதங்களின் எதிரில் நிற்கட்டும், அதாவது யுத்தகளத்தில் சண்டை செய்யட்டும்;

[illegible]

[illegible] ॥ 3

ஆ: ! கஷ்டம் !

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ஜீவிதாஶம்

[illegible] ॥ 4

[illegible]

இவைகளெல்லா வற்றையும் செய்தாலும் செய்யலாம்) இவைகள் எல்லாவற்றிலும் இது மிகவும் கடினமானது, எதுவென்னில்—பயத்தினுல் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் பணத்தினுல் மதம்பிடித்த ராஜாக்களின் வீடுகளில் ஸஞ்சரிப்பது என்பது. 3

ஆ! கஷ்டம்!

ஒவ்வொரு அவயவங்கள் தோறும் நடுக்கத்தினுல் அசைக்கப்பட்ட சொக்காயை உடையதாயும் பூர்ணமாக உண்டாகிய நரையை உடையதாயும் இருக்கிற அயலானுக்கு அதீனமான இந்த ஶரீரத்தில் குறையாத ஆசைஉடையவனுயும் கிழத்தனம் மரணம் இவைகள் இல்லாதவனாய் உயிரோடிருப்பதில் ஆசை உடையவனுயும் இருக்கிற என்னை என்னுடைய மனதே பரிஹாஸம் செய்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆஶ்சர்யம். 4

(பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு யோசித்து விட்டு) வேலை இல்லாமல் இருப்பதே ஸௌக்யத்திற்குக் காரணம். அன்றிக்கே மஹாமோஹனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிற எனக்கு வீணை இந்தத் துக்கத்தினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்? ஸ்வதந்திரனுயும் க்ரூரமான ஶிக்ஷை உடையவனுயும் இருக்கிற யஜமானனுடைய உத்தரவுப்படி நிற்க

தெவெ மஹாராஜெ மஹாமொஹெ ஸ்வசாரசக்ஷுஷா விவக்ஷிதப்ரத்யாஹாரம் ஶத்ரு
க்ஷேத்ரேஷு விவக்ஷஸஞ்சிஷு கலுஷ ப்ரவர்த்தநாய ஸர்வத
ர்மநிர்மூலநெ கலௌ ப்ரஸ்தாபிதெ ப்ரதிபக்ஷஸைந்ய
பேத கோவிதம் பாகஶாஸநாதிஷு பஶுபக்ஷ்யாதிஷு
சாவிஶேஷேண நிரங்குஶகதிம் விக்நநாமாநமேவ ஸஞ்சரந்தம்
ப்ரேஷ்ய ஸமாசாரம் கிம் வக்ஷ்யதீதி ஸந்தேஹடோலாதிரோஹண
தரளிதாஶயஸ்தத்யாகதிமாவேதிதும் மாமாதிஷ்டவாந் ஸ
மாதிஷ்டஃ ஸோயம் விக்நஸ்ஸம்ப்ரமஸஞ்சாரிதயமநியமாதிஸ்தாந
ஸ்தத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதைஃ மங்களாகாரைஃ ஸர்வத்ர
ப்ரதிஹதகதிஸ் ப்ரத்யாஹாரஸம்ரம்பே ஸம்ப்ரதி த்வாரம்

வேண்டும். மிகவும் ஸாமர்த்திய முள்ள வேலைக்காரன் செய்யத்
தகுந்த கார்யம் எப்பொழுதும் செய்யத்தக்கது. இப்பொழுது
ராஜாவாகிய மஹாமோஹன் சாரனாகிய கண்ணால் சத்ருவின் நடவடி
க்கையை அறிய வேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவனாய் சத்ரு
இருக்கும் இடங்களில் பாபத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காக
எல்லாத் தர்மங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவனாகிய கலி அனுப்பப்
பட்ட பிறகு எதிரியின் ஸேனையை மித்ரபேதம் செய்கிற உபாயத்
தில் ஸாமார்த்தியம் உள்ளவனாயும், இந்திரன் முதலியவர்கள் இடங்
களிலும், பசு பக்ஷி முதலிய ஜந்துக்கள் இடங்களிலும் துல்யமாக
தடங்கல் இல்லாத ஸஞ்சாரத்தை உடையவனாயும் இருக்கிற விக்
னன் என்று பெயருடைய சாரனை அனுப்பி, அவன் என்ன சொல்
லப் போகிறான், நல்ல ஸமாசாரத்தையா கெட்ட ஸமாசாரத்
தையா என்கிற ஸம்சயமாகிற ஊஞ்சலில் ஏறி இருப்பதினால்
சலித்துக் கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவனாய் அவன் திரும்பி
வருவதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் தனக்குத் தெரிவிப்பதற்
கும் என்னை உத்திரவு செய்தார். அப்படிப்பட்ட இந்த விக்னன்
அதிவேகமாகச் சுற்றப்பட்ட யமம் நியமம் முதலிய ஐந்து இடங்
களை உடையவனாய் அந்தந்த இடங்களில் ஏற்பட்ட மங்களாகாரங்
களால் எல்லா இடங்களிலும் தடுக்கப்பட்ட ஸஞ்சாரத்தை உடைய
வனாய் இப்பொழுது த்யானத்தை ஆரம்பிப்பதில் த்வாரையை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 5

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உடையவனாகிய விமானத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற மஹாராஜாவாகிய விவேகனைப் பார்த்து விட்டு திரும்பி வந்தவனாய் ராஜாவை பார்க்க வேண்டிய ஸமயத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு அந்தப்புரத்திற்கு ஸமீபத்தில் இருக்கிறான். இவன் பார்த்தபடி சொல்லுகிறவன். அப்படியே அவனால் சொல்லப்பட்டது ப்ரத்யக்ஷத்தை அனுஸரித்திருக்கிறது. ஏனெனில் —

விவேகன் மனோரதமாகிய ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு தர்க்கன் என்பவனை ஸாரதியாக உடையவனாய் த்யானம் செய்வதற்குத் தகுந்த இடத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவனாய் இங்கே வருகிறான். 5

ஆகையினால் நானும் உத்தரவுப்படியே நடக்கிறேன்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளியே போகிறான்.]

சுத்த விஷ்கம்பம் என்னும் முதல் காட்சி முற்றிற்று.

[பிறகு கீழ்ச் சொல்லியபடி விவேகன் பிரவேசிக்கிறான்.]

விவேகன்—ஓ! ஸாரதியே! ஆரோபிக்கப்பட்ட காரணத்தை ஆரம்

ஸத்ய ஸந்தவாதிநா நிஷ்டிவ்யக்திநா நியமஸமதிகேந
ந வாமாநுகூல்யத்யஜதா தத்நிஷ்டஸூசகேந த தி வ
யபுயவயபுவஸாயிநா க்வயாஸள ஐ ஏநவ ம்பெ மாஷ்ய
வமாஸணமதே ।

தர்க்கந்:—தேவ ! ஸஹாவி வஸ ஸாய த்வ ஸா: ।

....

பமாக உடையவனுயிருந்த போதிலும் முடிவில் உண்மையைச் சொல்லுகிறவனும் ஒன்றினுலும் தடுக்கப்படாத ஸஞ்சாரத்தை உடையவனும் அதிகமான நியமத்தையுடையவனும், எதிரிக்கு அனுகூலத்தை விட்டவனும் அவனுக்கு அனிஷ்டத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடியவனும் எதிரியின் இஷ்டத்திற்கு விரோதத்தில் முடிவை யுடையவனும் இருக்கிற உன்னால் * இந்த என்னுடைய மனோரதம் (மனதின்படி நடக்கிற ரதம்) நல்ல வழியில் போகிறது.

தர்க்கன்—தேவ ! நானும் உமக்கு வசப்பட்ட ஸஞ்சாரத்தை உடையவனல்லவா.

---

* தர்க்கம் என்றது இந்த மலை நெருப்பையுடையது. புகை இருப்பதினால் என்று அனுமானம் செய்யும் பொழுது எதிரி புகை இருக்கட்டும் அது நெருப்பில்லாமல் இருந்தால் இருக்காதா என்னவென்று ஆக்ஷேபித்தானாகில் நெருப்பு இல்லாவிடில் புகையும் இருக்காது என்று அனுமானத்திற்கு ஒத்தாசையான யுக்தி. அதில் கீழ்க்கூறிய ஐந்தும் இருக்கின்றன என்றறியத்தக்கது. அதாவது நெருப்பில்லாமல் போனால் என்று ஆரோபிதமாக வைத்துக் கொண்டு கடைசியில் நெருப்பு இருக்கிறதென்று உண்மையில் முடிவு பெறுகிறது. இதற்கு எதிர் நடையான தர்க்கம் சொல்ல முடியாது. புகை இருக்கும் இடம் எல்லாம் நெருப்பும் இருக்க வேண்டும் என்று அநேகம் இடங்களில் கண்டறியப்பட்ட வ்யாப்தி இருக்கிறது. இது எதிரிக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறதில்லை. அவனால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாத புகை இருக்காது என்பதை ப்ரஸ்தாபித்துக் கொண்டு அவனுடைய இஷ்டமான நெருப்பு இல்லை யென்றது இல்லை என்று தெரிவிக்கிறது என்றபடி.

கிஞ்ச—

ஸ்வபக்ஷபரபக்ஷாவிமௌ விவிச்ய யதி ந க்ஷமதா ।
க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகாந்த⁴: கிம் கரிஷ்யதி பூருஷ: ॥ 6

விவேக:—வயம் வத்ஸே ஸம்ப்ரதி! இதா³நீம் வஶீக்ருதஸர்வேந்த்³ரியஸ்ய பூருஷஸ்ய தா⁴ரணாதி³ ஸித்³தி⁴ஸாத⁴நஸ்தா²நமந்விஷ்ய ஸர்வம் லோகம் பரிக்ரம்ய மத்⁴யலோகாவலோகநாய மேருஶிக²ரமதி⁴ரூடா⁴: । (ஸமந்ததோ³வலோக்ய)

ஸ்பு²ரத³ரபரிவாதி³ ஶாரஶைலவிஶாலம்
[illegible] வலயமேவ சக்ரவாளாத்³ரிநேமி ।
த³த⁴தி ஜலத⁴யோ(அ)மீ ஸப்த ஸம்வேஷ்ட்ய சக்ரம்
ஸ்பு²ரிதவிவித⁴[illegible]பட்டஸம்ஸ்த்ரஶோபா⁴ம் ॥ 7

மேலும்—

உம்மைக் கொண்டு தன்னுடைய பக்ஷம் எதிரியினுடைய பக்ஷம் இவைகளைப் புருஷன் பிரித்தறியாமல் போவானேயாகில் செய்யத் தகுந்த கார்யம் செய்யத்தகாத கார்யம் இவைகளைப் பற்றிய பகுத்தறிவில்லாதவனுய் என்ன செய்யப்போகிருன்? 6

விவேகன்—ஸாரதே! நாம் இப்பொழுது எல்லா இந்திரியங்களையும் தனக்கு வசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்குத் தாரணை முதலியவைகள் ஸித்திப்பதற்குக் காரணமான இடத்தைத் தேடிக் கொண்டவர்களாய் எல்லா உலகங்களையும் சுற்றி விட்டு மத்ய லோகத்தைப் பார்ப்பதற்காக மேருபர்வதத்தின் நுணியில் ஏறியிருக்கிறோம். (நாலு பக்கமும் பார்த்து விட்டு)—

ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற ஆரைக்கால்களின் மாதிரியை உடைய அழகான சுற்றுமலைகளை உடையதாயும், சக்ரவாள பர்வதத்தை வட்டையாக உடையதாயும் விசாலமாயும் பெரியதாயும் இருக்கிற பூமியாகிற சக்ரத்தில் முற்றிலும் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்த ஏழு ஸமுத்திரங்களும் சேர்க்கப்பட்ட அநேக விதமான பட்டங்களுடன் (கட்டுக்களுடன்) ப்ரகாசமாக விவாதம் செய்கிற (அதாவது அவைகளைப் போன்ற) அழகைத் தரிக்கின்றன. 7

ஜுஷ்டம் ஹரி த்ரிகுண்ணஸாரகாஞ்சாரம தாமதவெஜநிவெடிவியா
ராணாம் காஸகாஸா நாம் கிஸவி விரூஸ்ஹஸ்தாநம் ।

கபயம் வ—

ஸாஜமவதி நாஜவியுதெ
ஸுவெதெ கணிமுகாரவெஃ ।

விலஸதி கெஸரஹுயா
வரிவ்ருததநர த்ருகாஷநக்ஷாஹ்ருக ॥ 8

கஸாவிஷ ஸஜெதா நிவதஜஹிவடிலவிர தஸவாரவரிஸ
ரா ஷ்ரூஹ்வகஉஜகஜஷ்ரூணாஹிகா ஜவமஹிகஸயா
ரஸயாயாராயொரணீ வமுயமூஸாண ஜமுாஙவாஙா ஷ்ருத்யா
ஸீக்ஷதி விஙாயஸிநஸவியவநதராவாழிகா ।

இந்த ப்ரக்ருதியாகிற பாலைவனத்தில் போக்கு வரவு செய்வதினால் உண்டான துக்கத்தில் நிர்வேதம் இல்லாதவர்களான காம்ய புருஷார்த்தங்களை ஆசைப்படு மவர்களுக்கு ஒருவித இளைப்பாறுமிடம் இது.

ஆதிஶேஷனாகிற தண்டினால் தூக்கப்பட்ட பூமியாகிற தாமரைப் புஷ்பத்தில் காய்போன்றதாயும் தாதுகள் போன்ற மலைகளினால் சுற்றப்பட்டதாயும் இருக்கிற இந்த மேருபர்வதம் இவ்விடத்தில் ப்ரகாசிக்கிறது. 8

இவ்விடத்தில் இதோ நாலுபக்கங்களில் இருந்தும் வந்து விழுகிற வண்டுகளின் ஸமூஹங்களினுடைய ஶப்தத்தினால் ஓசைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஸமீபத்தை உடையதாயும், நன்றாய் மலர்ந்திருக்கிற மொகுழம் மொக்குக்களாகிற ஜாலகங்களின் நுணியிலிருந்து பெருகுகிற மிகவும் ருசியுள்ள தேன் பெருக்குகளின் வரிசைகளினால் நிறைக்கப்பட்ட மரத்தடியில் இருக்கும் பாத்தியை உடையதாயும் இருக்கிற கங்காநதியின் ஸமீபத்தில் இருக்கும் மரங்களின் கும்பல் ஸமீபத்தில் வருகிறது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 9

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 10

இவ்விடத்தில்—

ஒரு தடங்கலு மில்லாமல் கிளம்பி இருக்கிற மதநாடியினல் நினைவை உடைய தாடைகளை விளையாட்டினலே உதறுவதினல் சலித்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டுகளின் ஸமூகத்தினல் அசைந்து கொண்டிருக்கிற கல்பிதமான சாமரத்தை உடையதாயும் (அதாவது அந்த வண்டுகளின் கூட்டங்களை சாமரத்தைப்போல் இருக்கின்றது என்றபடி), ம்ருதுவாக அசைக்கப்பட்டிருக்கிற மந்தா பர்வதத்தினுடைய தாழ்வரையில் இருந்து கிளம்பி இருக்கிற தாதுக்களின் ஸமூஹங்களாகிற ஸிந்தூரங்களினுடைய காந்தியினல் அழகாயும் இருக்கிற யானைகளுக்குள் சிறந்ததான ஐராவதம் விளையாடுகிறது. 9

மேலும்—

ஸமீபத்தில் இருக்கிற ஐராவதம் என்கிற யானையினுடைய துதிக்கையினல் விழுங்கப்பட்டதாயும், பிறகு ஸ்ரமத்தினல் கல்பக வ்ருக்ஷங்களின் தளிர்களினல் உண்டாக்கப்பட்ட தடையை உடையதாயும், மன்மதனல் வ்ருத்தியடைந்த ஆசையினல் விளையாடுகிற தேவஸ்திரீகளின் அவிழ்ந்திருக்கிற மயிர்களில் தொங்குகிற மாலைகளில் இருக்கிற தேன்களின் திவலைகளை அடித்துக்கொண்டு வருகிறதாயுமிருக்கிற காற்றின் பரம்பரை வீசுகிறது. 10

तर्कः—(स्वगतम्) मेरुसानुमद्रामणीयकमग्नचित्तं महाराजं प्रक्रान्ते सन्त्वरयामि। (प्रकाशम्)

देव! किञ्जल्ककेसरायमाणकेसराचलपरिवृतकाञ्चनशिखरिकर्णिकास्थितेन भवता सर्वतोवीक्षितः क्षितिपद्मः ?

विवेकः—सत्पथवर्तिना भवता प्रदर्शितवीक्षितैव साकल्येन। प्रस्तुतानुगुण्याय तु प्रत्येकशो विवेक्तव्यः।

अथवा—

द्विसप्तभुवनात्मकब्रह्माण्डगह्वरप्रेक्षणे
क्षितिरस्त्यवशिष्यते तदिह सर्वधर्मास्पदे।

தர்க்கன்—(தனக்குள்) மேரு பர்வதத்தின் அழகில் முழுகின மனதை உடைய மஹாராஜாவை ஆரம்பி விக்கப்பட்ட கார்யத்தில் த்வரைப் படும்படி செய்கிறேன். (வெளிப்படையாக) தேவ! தாதுக்களைப்போல் இருக்கிற கேஸர பர்வதங்களினுல் சுற்றப்பட்டிருக்கிற மேருபர்வதத்தின் சிகரமாகிய காயில் இருக்கிற உம்மால் பூமியாகிற தாமரைப்பூ எல்லா இடமும் பார்க்கப்பட்டதா என்ன?

விவேகன்—நல்ல வழியிலேயே நடக்கிற உன்னுல் காண்பிவிக்கப்பட்ட பூமி முழுமையும் பார்க்கப்பட்டது. ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற கார்யத்திற்கு அனுகூலமாக இருப்பதற்காகவோ வெனில் தனித்தனியாக பகுத்தறிய வேண்டும். அப்படிக் கில்லாமல் போனுலும்—

பதினாலு உலகங்களாகிய ப்ரும்மாண்டத்தைப் பார்த்ததில் பூமி ஒன்றே மிகுதியா யிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லாத் தர்மங்களையும் செய்வதற்கு இடமாகிய இந்தப் பூமியை தர்மார்த்த காமங்களையே தங்களுக்கு இருப்பிடமாக உடைய தேவதைகள் வஸிப்பதற்கு ஸ்தானமாகிய நிலாவ்ருதவர்ஷம் முதலிய பாகங்களை விட்டு என்னு

த்ரிவமுர்வபுஹெஷந த்ரிதஶயொர்வ வஷித்ருஜம்
ஸ்யந்தயரயொக்ஷம் ஸவதி ஹாரதெகொதூர்வம் ॥ 11

தர்க்க:— யதாஜ்ஞாபயதி தேவ:।
[இதி வேகேந ரதம் ஸ்யந்தயதி]

விவேக:— ஸூத! திஷ்ட! திஷ்ட! யாவதநங்கவிஜயினோ பகவா
நீலலோஹிதஸ்ய நிவாஸ: கைலாஸஶிகரமவலோக்யதே।

தர்க்க:— (ரதவேகம் ஸ்தாபயதி)

விவேக:— (பரிதோ த்ருஷ்டிம் பாதயித்வா)

விஜிதமதனேநாபி வினாயமதேநாபி ஸதா
நிரவயவிஸம்யஸ்ய ந பதம் கைலாஸகிரி: ।
கஜமுர்வமண்டலோஜ்ஜ்வலநதாநகஸிந்து ஸர்தா
யமுனாஜலம் ஜலாபஹகஜ்ஜல கம்பலித: ॥ 12

டைய தேரை சீக்கிரத்தில் பாரதவர்ஷம் ஒன்றைக் குறித்துப்
போகும்படி செய். 11

ர்க்கன்—மஹாராஜா எப்படி ஆஜ்ஞாபிக்கிறீரோ அப்படியே.

[என்று ரதத்தை வேகமாக ஓட்டுகிருன்.]

விவேகன்—ஓ! ஸாரதியே! நில்லு, நில்லு, இப்பொழுது மன்மதனை ஜயித்தவராகிய ருத்திரனுக்கு வாஸஸ்தானமாகிய கைலாஸ பர்வதம் காணப்படுகிறது.

ர்க்கன்—[தேரின் வேகத்தை நிறுத்துகிருன்.]

விவேகன்—(நாலுபக்கத்திலும் கண்களைச் செலுத்திப் பராமர்சித்து) மன்மதனை ஜயித்தவராகிய ருத்திரனால் எப்பொழுதும் அடை
யப்பட்டிருந்த போதிலும் கைலாஸபர்வதம் அநங்ய ப்ரயோஜன
மான த்யானத்திற்கு இடமல்ல. ஏனெனில் விநாயகருடைய தாடையா
கிற மலையில் இருந்து பெருகுகிற அதிகமான மத ஜலமாகிற யமுனை
யின் அலைகளுடைய சலசலவென்கிற ஶப்தத்தினால் அதிகமான
கறுப்பு வர்ணத்தினால் கம்பளத்தில் சுற்றப்பட்டது போல்
இருக்கிறது. 12

[illegible]

[illegible]

[illegible] 13

[illegible]

[illegible] 14

[illegible]

தர்க்கன்——(தேரை நடத்தி) மஹாராஜ! கந்தர்வர்களின் கூட்டங்களி
னுல் அடையப் பட்டிருக்கிற கந்த மாதன பர்வதத்தைப் பாரும்.

விவேகன்——(ஸந்தோஷத்துடன் பார்த்து)

ஓ! ஸாரதியே! எல்லா ஜனங்களினுடைய மனதையும் கவரக்
கூடியதான இந்தப்பர்வத ஶ்ரேஷ்டத்தை இனி வரப்போகிற ஸ்வர்
க்கங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கெல்லாம் காரணமாகிய கிழங்கு போல் இருப்
பதாக நினைக்கிறேன்.

ஸித்தர்களினுல் அடையப்பட்டிருக்கும் இந்த மலையும் யோகம் செய்ப
வர்களுக்கு வாஸஸ்தானம் அல்ல. மேலும்——

இவ்விடத்தில் சேர்ந்து ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வர்க்க லோகத்தில் உண்
டான அழகான வேடஸ்திரீகளின் மயிர்களில் மலர்ந்திருக்கிற மன்மத
னுடைய பாணங்களாகிய புஷ்பங்களின் கூட்டங்களில் இருந்து
வருகிற தேனின் வாஸனையினுடைய ஸாராம்பரங்களை அடித்துக்
கொண்டு வருமவைகளாயும் மதம் நிறைந்த யானைகளின் கூட்டங்
களினுடைய தாடைகளாகிற கொப்பரையில் இருந்து பெருகுகிற
பெரிய திவலைகளினுல் குளிர்ந்தவைகளாயும் இருக்கிற காற்றுகள்
வீசுகின்றன. 13

தர்க்கன்——அப்படியாகில் இவ்விடத்தில் சிறந்த தபோவனத்தில் மஹா
ராஜாவினுல் கண் செலுத்தத்தக்கது.

விவேகஃ — (தூரதஃ பஶ்யந்)

[illegible]

[illegible] ॥ 15

தர்கஃ — [illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

விவேகன் — (தூரத்தில் பார்த்துக்கொண்டு) —

தன்னுல் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீராமனுடைய யுத்தமாகிற விளையாட்டைப் பற்றிய அனேகம் ஶ்லோகங்களை கானத்துடன் பாடுகிற வழியை க்கற்றுக் கொடுப்பதில் ஆசையுடையவர்களான ஸித்தர்களின் கூட்டங்களினுல் சுற்றப்பட்டவராயும் உறுதியாயும் கடினமயாயும் இருக்கிற யுத்தத்தில் உண்டான காயத்தை உடையவராயும் மேரு பர்வதத்தின் சிகரம் போன்ற ஶரீரத்தை உடையவராயும் இருக்கிற குரங்கு கதளிகா வனத்தை உத்தேசித்து வருகிருர். இப்படி வருகிறவர் யார்? 15

தர்க்கன் — மஹாராஜா ஸாவதானமாகப் பார்க்கட்டும்.

பழுத்த பழத்தை ஸாப்பிடுவதில் உண்டான ஆசையினுல் ஸூர்யனை பிடிக்க வேண்டும் என்று இச்சித்தவராயும், காற்று கருடன் இவர்களோடு போட்டி போடுவதில் ஸாமார்த்தியமுள்ள வேகத்தினுல் அதிகரித்தவராயும், ராவணனுடைய பட்டணத்தைக் கொளுத்துவதில் உத்ஸாஹத்தை உடைய தன்னுடைய வாலின் ப்ரபாவத்தை உடையவராயும், ஸ்ரீராமனுடைய யுத்த ஸமயத்தில் அவர் விளையாடுவதற்குத் தகுந்த ரதமாயும் இருக்கிற இந்த ஹனுமான் கிட்டே வந்து விட்டார். 15

விவேகன் — (ப்ரீதியுடனும் சமத்காரத்துடனும் பார்த்துக் கொண்டு) இவர் இப்பொழுது கேட்கிற ஜனங்களின் காதுகளுக்கு அமிருதம்

[illegible]

[illegible] ॥ 16

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 17

[illegible]

போன்றதாயும், வர்ணிப்பதற்கு மேற்பட்ட வைபவத்தை உடைய
தாயும் இருக்கிற ஒன்றைப் பாடுகிறார். (எப்படி என்னில்:—)

பகவானாகிய பரத்வாஜருடைய ஆஸ்ரமத்திலும். அப்படியே
ஶபரியின் வீட்டிலும் போஜனம் (செய்யப்பட்டது); மிகுந்த தபோ
பலம் நிறைந்த விஸ்வாமித்ரரும் அப்படியே குரங்குகளுக்கு ராஜா
வாகிய ஸுக்ரீவனும் அனுஸரிக்கப் பட்டார்கள்; பரசுராமருடைய
தபஸ்ஸும் காக்கையின் வலதுகண்ணும் போக்கடிக்கப்பட்டது. இப்
படி ராவணனுக்கு சத்ருவாகிய ஸ்ரீராமனுடைய ஸுலபமாயும்
மேன்மை பெற்றதுமான வ்யாபாரங்கள் விளங்குகின்றன என்று
பாடுகிறார். 1

(பராமர்சித்து விட்டு) இந்திரியங்களை ஜயித்தவராய் ப்ரஸித்தரா
யிருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் உத்கோஷிக்கப்படுகிற தந்து
வீணை புல்லாங்குழல் ம்ருதங்கம் இவைகளை உடையவர்களாயும்
செய்யப்பட்ட நர்த்தனத்தை உடையவர்களாயும், ஒப்பில்லா
ஸ்வரஸமூஹங்களைப் பாடுவதில் ஆசை உடையவர்களாயும் இருக்
கிற கந்தர்வ தம்பதிகளினால் சூழப்பட்டிருக்கிற இவருடை

த்³யபூ³ம் பதி²ஹி ஸாத்த்விகஸ்ய ஸங்கீ³தரஸே(அ)பி தபோவநே
ஸாயம் ஸித்³தி⁴ம் ந ஶ்ரத்³த³தே⁴ । பஶ்யாமி ச ஸரஸகீ³தாஸ்வாத³ஸ
மாக்ருஷ்டாவஸ்தி²தமபூர்வம் ஸஜீவம் சித்ரம் । இஹ ச—

பரிணமதி ஜநாநாம் ஸம்விதா³நந்த³ரூபா
நிகி²லமபி விஹாய ஸ்நிஹ்யத்யந்தரங்க³ம் ।
ஸ்வரபரிணதிசித்ராம் மூர்ச்ச²நாம் பூ⁴ஷயந்தீ
ஶ்ருதிஸநாதி²ததந்த்ரீஜ²ங்க்ருதை: ஸ்வைரகீ³தை: ॥ 18

அஶக்யஸ்ஸந்நிதௌ⁴ பரித்யாக³: ஸம்யமாரம்ப⁴விரோதி⁴நாம் விஷ
யாணாம் ।

அநுக்த்வா விக்ரீணந்நிஹ மத³நஹஸ்தே த்ரிபு⁴வநம்
வரஸ்த்ரீமஞ்ஜீரஸ்வநிரபி கிலமோகநாதை³ர்வை: ।

ஸத்வகுணம் நிறைந்ததா யிருந்தபோதிலும் இந்தத் தபோவனத்தில் யோகஸித்தி உண்டாகுமென்று நான் நம்பவில்லை. ரஸமுள்ள கானத்தை அனுபவிப்பதினால் இழுக்கப்பட்டதாயும் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே நின்றதாயும் இருக்கிற அபூர்வமான உயிரோடு கூடிய சித்திரம்போன்ற ஜனத்தைப் பார்க்கிறோம். இவ்விடத்தில்—

ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்களின் மாறுதல்களினால் விசித்திரங்களான ஆரோஹணாவரோஹணங்களை அலங்கரிக்கிற ஶ்ருதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தந்திகளின் ஜங்கார ஶப்தத்தை உடைய இஷ்டப்படி உண்டாகிற பாட்டுகளினால் ஜனங்களினுடைய ஜ்ஞானம் ஆநந்தமாக மாறிவிடுகிறது, மனது மற்றெல்லா வ்யாபாரங்களையும் விட்டு அதிலேயே ப்ரீதியை அடைகிறது போல இருக்கிறது. 18

யோகத்தை ஆரம்பிவிப்பதற்கு விரோதிகளான விஷயங்களினுடைய ஸமீபத்தில் (ஆசையை) விடுவது முடியாது.

சொல்லாமலே இந்த உலகத்தில் மூன்று லோகங்களையும் மன்மதன் கையில் விலைக்கு விற்கக்கூடியதாயும், கலஹம்ஸத்தின் ஶப்தம்போல் இனிமையான ஓசையை உடையதாயும் இருக்கிற அழகான

யஃப்ரூஸாவெணோ யதிநஉநவம் உாகுஉவி வா
விகூதயூம் வயயூாவெநா விஜிதகஊஹம்ஸீகஊாவஃ ॥ 19

சுவிவ—

கூ0நநியஒோவி வாராஷ
ஷஹஸாநவநீதகூ ாம்ஹயஃவதி ।
வாயாவதி வஹ்நிகூாணெ
ஸஹிஹிதெ ஸவதி மீயஉாநஉகிஃ ॥ 20

தகூயூஃ—சுஸ்வம்। தயாவி ஸவயூயாதாராதவிதிதம் ஸவயூள
ஷயிஸம்ஹவஸாநம் ஸவெயூாவீயூயாஸயிகஉஹிஉவதும்ஹிஉவ
து உவயொகயதா ஜெவஃ ।

வை ெஉநாகஜநகொ யாணீயெநாதணயூகஃ ।
திஃஶாவஜாஉதா தூம்வைக ஶூஶாரொ மிஸிஃ ॥ 21

ஸ்திரீகளின் சிலம்புத் தண்டைகளின் ஓசையும் கூடயாத்ருச்சிகமாகக் காதில் கேட்கப்பட்டதாய் தோஷமில்லாதவனுகிய யோகியையும் முக்தனுனவனேயும் விகாரத்தை அடைவிப்பதற்குப் போதுமானது. பார்ப்பது முதலியவைகளினுல் என்ன ப்ரயோஜனம்? 19

மேலும்—

மிகவும் கடினமான வ்ரதங்களை உடைய புருஷனும் அழகான ஸ்திரீகளாகிற நெருப்புக்குழி ஸமீபத்தில் இருக்கும்பக்ஷத்தில் அப்பொழுதே உருகிப்போன புத்தியை உடையவனுய் சீக்கிரத்தில் வெண்ணெக்குடம்போல் ஆகிருன். 20

தர்க்கன்—இப்படி இருக்கட்டும். அப்படி இருந்தபோதிலும் உயர்ந்த எல்லா தாதுக்களாலும் விசித்ரமாகச் செய்யப்பட்டதாயும் எல்லா ஓஷதிகளுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாயும் எல்லா மலைகளையும்விட அதிகமான மஹிமையை உடையதாயும் இருக்கிற ஹிமவத் பர்வதத்தை மஹாராஜா பார்க்கவேண்டும்.

இது மைநாகபர்வதத்திற்குத் தகப்பனுராயும, பூமியாகிற பசுவிற்குக் கன்றுக்குட்டியாயும், மேருபர்வதற்கு மாப்பிள்ளையாயும், ருத்திரனுக்கு மாமனுராயும் இருக்கிற மலை. 21

விவேக꞉—(ஸர்வதோ த்ருஷ்டிம் தத்வா) இயம் ஹி பகவதீ பாகீரதீ ।

அத்ர ச—

வாஹிந்ய꞉ கதி ஸந்தி வந்யமஹிஷஶ்ரேணீ விஷாணாஹதி
க்ஷுப்யத்துர்க்ரஹகர்த்தமோத்கவயஸ ஸ்தத்ஸ்திதிம் க்ஷாம்யதி ।
வாரிக்ரீடித வல்கதங்கவபுஷாம் ஜம்பாரிஸீமந்திநீ
வக்ஷோஜக்ஷரதங்கராகஸுபகஸ்ரோதஸ்ஸ்தந்யா ந ஸங்காவஹா ॥ **22**

யதிஸித்திவிஷயஸ்தபோதநாநாம்
ந பவதி ஸம்யமிநாம் நிவாஸயோக்ய꞉ ।
ஹரிசரணநதீ நிபாதகோஷ
ப்ரதிதவனிதகாநந கஹ்வரோ ஹிமாத்ரி꞉ ॥ **23**

விவேகன்—(எல்லா இடத்திலும் கண்ணைச்செலுத்தி) இது மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதான கங்கையல்லவா. இவ்விடத்தில்—

காட்டு எருமைகளின் கூட்டங்களினுடைய கொம்புகளின் இடிப்பதினால் கலங்கி இருக்கிற போக்கடிக்க முடியாத சேற்றோடு சேர்ந்த ஜலங்களை உடைய ஆறுகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன. ஜலக்ரீடைகளில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் ஶரீரங்களை உடைய இந்திரனுடைய அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளின் ஸ்தனங்களிலிருந்து பெருகுகிற சந்தனப் பூச்சுக்களினால் அழகான நடுவை உடைய கங்கா நதி அந்த ஆறுகளுடன் ஸமமாக இருப்பதைப் பொறுப்பதில்லை (அதாவது மற்ற ஆறுகளுடன் ஸமமாகாது) 22

தபஸ்ஸு செய்து ஸித்தி அடைந்தவர்களுக்கு வஸிக்கக்கூடிய ஸ்தானமாயும் பகவானுடைய திருவடியிலிருந்து உண்டான கங்காநதி விழுவதிலிருந்து உண்டாகிய ஓசைகளினால் ஶப்தாயமானமாகச் செய்யப்பட்ட காடுகள் குகைகள் இவைகளை உடைய இந்த ஹிமவத் பர்வதம் யோகம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு வஸிப்பதற்கு யோக்யமாக ஆகிறதில்லை. 23

(ஸஸம்ப்⁴ரமாஶ்சர்யம்) அயே! கத²மிஹாவிசிந்திதோபஸ்தி²தம் க்⁴ராண-
த்வங்மோஹனம்? இஹ ஹி—

உத்³யாநாயாதவித்³யாத⁴ரமிது²நரதிஶ்ராந்த்யபக்ராந்திஹேது-
மத்⁴வார்த்³ராங்க³ஸ்துஷாரோக்ஷிதஸுரயுவதிநிஶ்வாஸவிஶ்வாஸபூ⁴மி: ।
சந்த்³ராங்கச்சே²த³யோக்³யஸ்தி²தம்ருக³மத³ஸந்தீ³ப்யமாநோ
நேபாலீகண்ட²பாலீபரிமலஸுப⁴க³: ஸ்பு²ரதி மந்த³வாத: ॥ 24

அதஸ்ஸத்வரமார்யாவர்த்தாய ப்ரவர்த்யதாம் ரத²: ।

அத்ர வா—

நவயௌவநது³ர்மத³க்ருத்யாக்ருத்யாநபி⁴ஜ்ஞநாரீ-
து³ஶ்சரிதோபப்லவதூ³ஷிதாபி ஜாதி: ।

(பர்பரப்பு ஆஸ்சர்யம் இவைகளுடன்) ஓ! ஸாரதியே! இவ்விடத்தில் நாம் யோசனை செய்யாமலே மூக்குக்கும் தோலுக்கும் மயக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதான ஒரு வஸ்து எப்படி உண்டானது? இவ்விடத்தில்—

உத்யான வனத்தில் வந்திருக்கிற வித்யாதர தம்பதிகளினுடைய க்ரீடையினால் உண்டான ஶ்ரமத்தைப் போக்கடிப்பதற்குக் காரணமாயும், தேன்களினால் நனைந்த ஶரீரத்தை உடையதாயும் தேவஸ்திரீகளின் மூச்சுக்காற்று என்று நம்புவதற்கு இடமாயும் சந்திரனிடத்தில் இருக்கும் களங்கத்தைத் திரஸ்கரிக்கும் இடத்தில் வைக்கப்பட்ட (அதாவது திரஸ்கரிக்கக்கூடியதான) கஸ்தூரியினால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற நேபாளதேசத்து ஸ்திரீயின் தாடைகளில் இருக்கிற வாஸனையினால் அழகானதாயுமிருக்கிற இளம்காற்றுவீசுகிறது. 24 ஆகையினால் ஆர்யாவர்த்த தேசத்தைக் குறித்து வேகமாக ரதம் ஓட்டத்தக்கது. இவ்விடத்தில்—

புதிதான யௌவன வயதில் உண்டாகிய கெட்ட மதத்தினால் க்ருத்யா க்ருத்யங்களை அறியாத ஸ்திரீகளின் கெட்ட நடவடிக்கையாகிற தோஷத்தினால் ஜாதி கெடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் இப்பொ

[illegible] 25

[illegible]

ழுது தோஷமில்லாத பதிவ்ரதா ஸ்திரீகளின் பரம்பரையினால் பெரியோர்கள் இடங்களில் இப்பொழுதும் நாசத்தை அடையவில்லை. 25

தர்க்கன்—அனேக விதங்களான புண்ய தீர்த்தங்கள் தபோவனங்கள் இவைகளினால் நிறைந்ததாகிய விந்த்ய பர்வதம் ஹிமவத் பர்வதம் இவைகளின் நடுப்ரதேசம் அடையப்பட்டது. இவ்விடத்தில் புண்யதீர்த்தங்களுக்கு யாத்திரை செய்வதினால் க்ருதார்த்தமான வழி நடப்பவர்களின் கும்பல் வெகு காலமாய் உபவாஸம் செய்து கொண்டிருக்கிற என் கண்களுக்கு அதிகமான பாரணையை நிறைத்துக் கொண்டு (அதாவது த்ருப்தியை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு) அதிகமான தர்மம் கிடைத்ததினால் உண்டான ஸந்தோஷத்தினால் மதம் பிடித்த யானையின் தோளிலே ஏறினதைப்போல இங்குமங்கும் போகிறது. (நாலுபக்கங்களிலும் பார்த்து துக்கத்துடன்) தடங்கல் இல்லாத கலியின் பலத்தினால் மிகவும் சுருக்கத்தை அடைந்த வேதமார்க்கங்களை உடைய இந்தத் தேசம் கிழக்கு திக்கில் இருந்தும் வடக்கு திக்கிலிருந்தும் மேற்குதிக்கில் இருந்தும் வந்த பாஷண்டிகளின் கூட்டத்தினால் வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கப் பகவானாகிய தர்மம் அனேகமாக மூன்று கால்களும் ஒடிபட்டிருக்கும் பொழுது நிரூபித்துப் பார்க்கப்படும் பக்ஷத்தில் ஒரு இடமும் மிகுதியாய் இருக்கவில்லை. அப்படி இருந்தபோதிலும் பக

ததாவிர்பாவிதாவதாரநிர்தூதகல்மஷோऽயம் ஸந்த்ருஶ்யதாம்
ஸாகேதஜநபத: ।

அயோத்யா திவ்யம் பதமிஹ ஸரயூரத்ர விரஜா
விஹாரோऽத்ரே யூபா விதிநியமநிர்பத்தபஶவ: ।
அகம்ப்யஸ்வாதந்த்ர்ய: ஸ்வபதமதிரோஹந் ரகுபதி:
ஸஹாநைஷீதேஷ ஸ்திரசரமஶேஷம் [illegible] ॥ 26

விவேக:—(ஸர்வதோ த்ருஷ்டிம் ப்ரஸார்ய)
உபவநஶுகவ்யாஹ்ருதத்ரய்யநுக்ருதிஸுபகம்
ப்ராக்தநஸாந்தாநிகாநுஷ்டாநநாதோபநதம் ।
விரதஜநகோஷம் தீரே ஸரய்வா
ரகுகுலந்ருபதீநாம் ஶோபதே ரத்நயூபை: ॥ 27

வானுடைய அவதாரத்தினல் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவங்களை உடைய இந்த அயோத்யா பட்டணம் பார்க்கத்தக்கது.

இந்த அயோத்யா பட்டணம் ஆகாசத்திற்கு மேல் இருக்கிற பரமபதம் தான்; இவ்விடத்தில் இந்த ஸரயூ ப்ரவஹிக்கிறதே இதுவே விரஜாநதி; இவைகள் ஶாஸ்திர விதிப்படி (யஜ்ஞாதிகளை) அனுஷ்டிக்கும் பொழுது பசுக்களைக் கட்டின ஸ்ரீராமனுடைய யூபஸ்தம்பங்கள்; ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸ்வாதந்தர்யத்தை உடைய ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய ஸ்தானத்தை ஏறப்போகிறவராய் அந்த ஸமயத்தில் (இந்தப் பட்டணத்தில் இருக்கும்)ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் இவை எல்லாவற்றையும் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு போனார். 26

விவேகன்—(எல்லா இடத்திலும் கண்ணைச் செலுத்தி)

மூன்று வேதங்களையும் சொல்லுகிற பூந்தோட்டங்களில் இருக்கிற கிளிகளினல் அடிக்கடி ஊகிக்கக்கூடியதான முற்காலத்தில் உண்டான தர்மானுஷ்டங்களின் தொடர்ச்சியை உடையதாயும் வெகுகாலமாய் ஒழிந்து போன ஜனங்களுடைய ஓசையை உடையதாயும் இருக்கிற ஸரயூநதியின் இந்தக்கரை ரகுவம்சத்தில் பிறந்த ராஜாக்களினுடைய ரத்னமயங்களான யூபஸ்தம்பங்களினல் ப்ரகாசிக்கிறது. 27

(ஸஹஷ-ுவ ஊெகொ ஊ ஃ ஃந ஸுஜ தூ)

விஷயிஹிரஸள வஶெக்ஷவெ-ுரஶ ஃஶ்நாரஜநீவரஶ
வ ஶ்ஃயதியொய ஶஜாநாநாஶ வ வொயஸஶொக்தவெ: ।
ஜநகஸ தயா ஷெவ்யா ஜஷோ ஃஶதூஹயஶ ஸதாஶ
ஃஶாயஸதொ ஷெவ: ஸ்ரீமாநு ஃயாஸ்ரூதாவஸிஃ: ॥ 28

(ஸகள தகஃனு ஶ்ஶவயுநு)

நஃஷுவெஸுகவெஸுவந ஹவத நிஷிஞுநஜந
ஸ்வயஶரக்ஷாதீக்ஷா ஸஃயிகவஜீுநாந யஶவெ ।
ஸராயீஶவெஸ்ரக்ஷணகவிதஶாவாயயவய-ு
ஃஷுஷ்தா ஃஜ-ுாத ஷுஶஃந வஃாஷொஜ ரஜவெ ॥ 29

(ஸந்தோஷத்தினல் உண்டாகிய மயிர்கூச்சலுடன் த்யானம் செய்து கொண்டு)

எந்த ஸ்ரீராமன் யோகம் செய்பவர்களுடையஇந்திரியங்களாகிற முகங்களினல் க்ரூரனுகிய மனதாகிய ராவணனை ஜ்ஞானங்களாகிற பாணங்களின் கூட்டங்களினல் போக்கடிக்கிறரோ அப்படிப்பட்டவராயும், ஜனகமகாராஜாவின் பெண்ணுகிய ஸீதையோடு சேர்ந்தவராயும், தசரதசக்ரவர்த்தியின் பிள்ளையாயும் தயையாகிய அம்ருதம் நிறைந்த ஸமுத்திரமாயும் இருக்கிற ஸ்ரீமானுன தேவன் பெரியோர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கிறர். 28

(ஸந்தோஷத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு)

வேறு கதி இல்லாத ஜனங்களைத் தானே ரக்ஷிப்பதாகிய தீக்ஷையினல் அன்றிக்கே ரக்ஷிப்பதில் தீக்ஷித்துக் கொண்டிருப்பதினல் மிகவும் வ்ருத்தியடைந்த கீர்த்தியை உடையவராயும் தேவேந்திரனுடன் இஷ்டப்படி இருந்த ஸமயத்தில் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிற கௌதமரிஷியின் பத்னியாகிய அஹல்யையினுடைய கல்லாயிருக்கையாகிற கெட்ட ஜன்மத்தைப் போக்கடிக்கத்தக்கதான தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற தன் திருவடிகளின் தூள்களையுடையவராயும் இருக்கிற அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமன் பொருட்டு இந்த நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். 29

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(யோசித்து விட்டு) ஓ! ஸாரதே! இந்தத் தேசமும் இப்பொழுது பாஷண்டிகளின் கூட்டங்களினுடைய ஸஞ்சாரத்தினால் போக்கடிக்கப்பட்ட நிவ்ருத்தி தர்மத்தை உடையதாயும் நிவ்ருத்தி தர்மத்தில் நிஷ்டையை உடைய ஶாந்தர்களினால் விடப்பட்டதாயும் இருக்கிறது.

தர்க்கன்—தேவ! அப்படியாகில் மற்றொரு அவதார ஸ்தலம் இதோ பார்க்கத் தக்கது.

விவேகன்—(மதுரா பட்டணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு) பூமியின் பாரத்தைப் போக்கடிக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையை உடைய வாஸுதேவனால் தன்னுடைய படுக்கையாகிய ஆதிஶேஷனுடன் இவ்விடத்தில் அன்றோ அவதாரம் செய்யப்பட்டது.

(ஸந்தோஷத்துடன்)—

அதி விசித்திரங்களாயும் அதிகங்களாயும் இருக்கும் சரித்திரங்களின் க்ரமங்களினால் இந்த உலகங்களை ரக்ஷித்தவராயும், வஞ்சனையினால் இடையராயும் (அதாவது வஸுதேவனுக்குப் பிள்ளையாயிருந்து கம்ஸாதிகளை வஞ்சிப்பதற்காக இடைச்சேரியில் வளர்ந்தவராயும்), யமுனையில் மிகவும் ப்ரீதி உடையவராயும், காளியன் என்கிற பாம்பின் விசாலமான படங்களின் வரிசைகளாகிற கூத்தாடும் இடத்தில் பயம்இல்லாமல் ஸஞ்சரிக்கும் பொழுது க்ரமப்படி ஸஞ்சாரத்தை

𑌕𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌥𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾 [𑌪𑌾𑌯𑌤𑍇𑌤
𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌢𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 30

(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍) 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 । 𑌸 𑌪𑍁𑌨𑌃 —

𑌸𑍍𑌤𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑍀𑌨𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌚𑌟𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍋𑌷𑌾𑌂 ।
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑌪𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋𑌪𑌃 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌮𑍀𑌲𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 ॥ 31

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

அடைந்தவராயும் (அதாவது ஒரு தலையில் கூத்தாடி அது களைத்த பிறகு மற்றொரு தலையிலாக வரிசையாகக் கூத்தாடினவராயும்) இருக்கிற அந்த நாதனின் பொருட்டு நம்முடையதான நம: என்கிற பதம் ப்ரயோகிக்கப்படட்டும். 30

(எல்லா இடத்திலும் பார்த்து ஸந்தோஷத்துடன்) இவ்விடத்தில் பகவானுடைய பரிஹாஸ நடவடிக்கைகள் ஒரு தடங்கலும் இல்லாமல் நடந்தன அல்லவா. அந்தப்பகவான்—

மிகவும் ருசியுள்ள வெண்ணெயை (அதாவது அன்றைக்கே சேர்த்து கடைந்தெடுக்கப்பட்ட வெண்ணெயை) திருடுவதற்காகக் குடத்தின் உள்ளளவும் நீட்டப்பட்ட கைகளை உடையவராய், (தன்னைக் கட்டி அடிப்பதற்கு) கயிற்றைக் கொண்டு வருவதற்காக ஓடிக்கொண்டிருப்பவளாயும் தன்னிடத்தில் உண்டான கோபத்தை உடையவளாயும் இருக்கிற தாயாரைப்பார்த்து அந்த இடத்தை விட்டு அப்புறம் போகாமலும், நின்ற இடத்திலேயே நிற்காமலும் கொஞ்சம் அசைந்துகொண்டிருக்கிற திருவடிகளை உடையவராயும், அப்பொழுதே தன் இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டவராயும் இருக்கிற ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிக்கிறவராய் இருந்து பொய்யாக இடையராய் அவதாரம்செய்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் நம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும். 31

மேலும்—

46

வாஸோ ஹ்ருத்வா தி³நகரஸுதாஸந்நிதௌ⁴ வல்லவீநாம்
லீலாஸ்மேரோ ஜயதி லலிதாமாஸ்தி²த: குந்த³ஶாகா²ம் ।
ஸவ்ரீடா³பி⁴ஸ்ததநு வஸநே தாபி⁴ரப்⁴யர்த்²யமாநே
காமீ கஶ்சித் கரகமலயோரஞ்ஜலிம் யாசமாந: ॥ 32

ஹந்த! ஸூத! ஸாம்ப்ரதமஸௌ முக்³த⁴கோ³பிகாவ்ருத்தாந்
ஸ்மாரயதி ஸம்ப்ரதி மது⁴ரா ।

ஜலாஶயேநேவ விஹாய ஸம்ப்லுதா
த்³வாரவதீமிவாயநா ।
ந பா⁴வயே ஸம்யமஸம்பதா³ஸ்பத³ம்
ந காலத: கஸ்ய கு³ணவ்யதிக்ரம: ॥ 33

தர்க்க: — (ரத²ம் ப்ராங்முகீ²க்ருத்ய) தே³வ! ப⁴க³வதோ
வதாரபவித்ரீக்ருதக்ஷேத்ரஸ்ய விப்⁴ரமே க்ஷேத்ராஞ

யமுனையின் கரையில் இடைப்பெண்களின் வஸ்திரங்களை அப
ஹரித்துக்கொண்டு விளையாட்டினால் சிரித்துக்கொண்டவராயும், அழ
கானகொருக்கத்திமரத்தின் கிளையில் ஏறினவராயும், பிறகு வெட்கத்து
டன் கூடிய அந்த ஸ்திரீகளினால் வஸ்திரங்கள் ப்ரார்த்திக்கப்பட்
டிருக்கும் பொழுது தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற கைகளின் கூப்பு
வதை யாசிக்கிறவராயும் இருக்கிற ஒரு காமுகராகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்
விளங்குகிறார். 32

ஓ! ஸாரதியே! இப்பொழுது இந்த மதுராபுரி க்ருஷ்ணனால் அனுப
விக்கப்பட்ட மூடர்களான கோபஸ்திரீகளின் சரித்திரத்தை ப்ர
காசம் செய்கிறது. ஆஶ்சர்யம்.

இப்பொழுது ஸமுத்திரத்தினால் முழுக்கப்பட்ட த்வாரகா பட்ட
ணத்தைப் போல இந்த மதுரா பட்டணத்தையும் அதர்மத்தினால்
நெருக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிந்து இதை யோகமாகிற ஸம்பத்
திற்கு இடமாக நான் நினைக்க வில்லை. காலத்தின் மாறுதலினால்
எதற்குத்தான் குணத்தில் மாறுதல் உண்டாகிறதில்லை? 33

தர்க்கன்—(தேரைக்கிழக்கு முகமாகத் திருப்பி) தேவ! பகவானு
டைய அவதாரத்தினால் பரிசுத்தமாகச் செய்யப்பட்ட இ

[illegible]

[illegible] 34

[illegible]

ண்டு க்ஷேத்திரங்களுக்கும் அதர்மத்தினால் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்க மற்ற க்ஷேத்திரங்களில் ஆசை ஏது? அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட சக்கரத்தின் அடையாளத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கல்லுகளின் ஸமூஹத்தினால் தெரிவிக்கப்பட்ட பகவானுடைய விசேஷமான அபிமானத்தை உடைய வட கிழக்குத் திக்கிலுள்ள ஸாளக்ராம க்ஷேத்திரம் பார்க்கத்தக்கது.

மறுபடியும் பிறப்பதிலிருந்து பயந்தவர்களாகிய அப்படிப்பட்ட புண்டரீகர் முதலியவர்களினால் வெகுகாலம் வஸிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹரி க்ஷேத்திரம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸாளக்ராம க்ஷேத்திரம் இது. இதில் அழுக்கற்றதான இந்த சக்ரதீர்த்தத்தில் ஒரு தடவை முழுகினவனுக்கு அதி சீக்கிரத்தில் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் பள்ளத்தில் இருந்து கரையேறுவது உண்டாகும். 34

விவேகன்—(தூரத்தில் இருந்து பார்த்து) மிகவும் பரிசுத்தமாய் இருந்தபோதிலும் இந்த இடம் இப்பொழுது என்னுடைய மனதிற்கு ருசிக்கவில்லை.

ஏனெனில்—

[illegible]

இந்த இடம் ஸாளக்ராம சிலைக்குள் இருக்கிற அல்பமான தங்கத்தில் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற திருடர்களுக்கு ஸமானமான லுப்தர்களினால் கெடுக்கப்பட்டதாயும், அனேகமான குணங்களையுடையதாய் இருக்கிற பரமாத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரமாகிய அம்ருத ஸமுத்திரத்தில் ஆசை உடையவர்களாயும், அடிக்கடி உண்டாகிய தடங்கலை உடையவர்களாயும் இருக்கிற மோக்ஷத்தில் ஆசையையுடையவர்களால் விடப்பட்டதாயும் இருக்கிறது. 35

தர்க்கன்—அப்படியாகில் கங்கையின் அலைகளினால் அலம்பப்பட்ட சுற்றிலும் இருக்கும் இடங்களில் தபஸ்ஸு செய்துகொண்டிருக்கிற சிறந்த ரிஷிகளினால் அடையப்பட்டதாயும் வாரா நஸீ என்று பெயருடைய இரண்டு ஆறுகளினால் சூழப்பட்ட ஸமீப ப்ரதேசத்தை உடையதாயும் பூமிக்குத் திலகம்போன்றதாயும் இருக்கிற இந்த வாராணஸீ க்ஷேத்திரம் உம்முடைய கடாக்ஷங்களுக்குப் பாத்திரமாகக்கூடும்.

விவேகன்—(பஹுமானத்துடன் பார்த்து)—

இவ்விடத்தில் மன்மதன் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட முன் இருந்த அழகை உடையதான சரீரத்தைப் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அடைந்து ரதியென்கிற தன்னுடைய பத்னியுடன் சேர்ந்து

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌯𑌂𑌬𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ **36**

𑌅𑌪𑌿𑌚—

𑌇𑌹 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌃 ।

𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾-

𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 ॥ **37**

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌸𑌮𑌾𑌚𑌿𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍀𑌮𑌲𑍀𑌮𑌸 𑌰𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌯𑌵𑌨 𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌿𑌜 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍈

ருத்திரனுடையதான மூன்றாவது கண்ணிலிருந்து பயந்தவனாய்த் தர்மத்திற்கு விரோதத்தைச் செய்ய விரும்புகிறதில்லை. 36

மேலும்—

இவ்விடத்தில் அநாதியான புருஷோத்தமனை அறியாதவர்களாய் இருந்தபோதிலும் கால வசத்தினால் மரணம் அடைகிறவர்களுக்கு மிகவும் தயவுடையவராகிய ருத்திரன் உபநிஷத்துக்களுக்கும் எட்டாததாகிய ரஹஸ்யமாகிய தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார். 37

இப்பொழுதோவெனில் வெகுகாலமாகச் சேர்க்கப்பட்ட பாபங்களின் கூட்டங்களினால் தோஷத்தை உடையவர்களாயும், பகவானுக்கு அஸாதாரணமான தர்மங்களை அறியாதவர்களாயும், வேதபாஹ்யர்களான துலுக்கர் முதலியவர்களுக்கு ஸமானமான ஜாதியில் பிறந்த தேச ராஜாக்களின் ஸமீபத்தில் இருப்பதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட ஸௌசம் ஆசாரம் இவைகளை உடைய புருஷர்களோடு வ்யத்யாஸம் அறியப்படாத மூன்று நான்கு ஸாது ஜனங்களுடன் கூடியதாயிருக்கிற இந்த வாராணஸியை ஸமாதியாகிய மெத்தை

𑌤𑌾 𑌜𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌿 𑌸𑌯𑌾𑌯𑌿𑌰𑍋𑌹𑌣𑌵𑍇𑌸𑌾
𑌵𑌾𑌨𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌯𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌯𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨 𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇

𑌵𑍇𑌤𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿—

(38) 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌦𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀
𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌥𑌾𑌸𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌸 𑌹𑌨𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌵𑍇𑌤 𑌨𑍋
(விசிந்த்ய) 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂! 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯। [𑌵𑍇𑌤𑌵𑍇॥

𑌵𑌿𑌟𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌕𑌗𑌾𑌯𑌕𑌵𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇
𑌵𑌿𑌲𑌷𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌜𑌹𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ 39

பில் ஏறுவதற்குப் படியாக இருக்கிற தாரணை த்யானம் இவைகள் ஸித்திப்பதற்குத் தகுந்த இடமாக என் மனது எண்ணவில்லை. M அப்படியே—

எந்தப் பட்டணம் பகவானுடைய கதையாகிற அம்ருத ரஸத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பாகவதர்களுடைய மனதிற்கு ருசிக்க வில்லையோ அது காசி என்பதினால் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை; அது இந்தப் பூலோகத்தில் இருக்கிற அயோத்யை என்பதினால் பெரியோர்களினால் வஸிக்கப்படுகிறதில்லை; காஞ்சீ என்பதினால் விளங்குகிறதில்லை; அது மதுரை என்பதினால் உயர்ந்தது என்கிற பாரத்தை (மஹிமையை) வஹிக்கிறதில்லை; மற்ற வேறு எந்தப் பட்டணமும் கொண்டாடத் தக்கதல்ல. 38

(யோசித்து) மஹாமோஹனுடைய கெட்ட நடவடிக்கை மிகவும் ஆஸ்சர்யமானது.

விடர்கள், விதூஷகர்கள், நாடகர்கள், தாஸிகளுக்குப் பதிகள், இவர்களினால் இந்தப் பூமி முழுவதும் வ்யாபிக்கப் பட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. (இப்படி இருக்க) எந்த இடத்தில் வாஸத்தை செய்து

तर्कः—देव ! भवन्तमन्तरेण के नाम सदसत्परीक्षासहाः ? स्वभावशुद्धस्यापि कलिकालसंक्षोभमलिनसौन्दर्यो मध्यदेशः। दक्षिणापथस्तु निरीक्षणीयः। तत्र हि कावेर्यादिमहानदीसेवितेषु श्रीरङ्गादिषु तेषु तेषु स्थानेषु नारायणपरायणा महान्तः साम्प्रतमपि सम्भवन्तीति पौराणिकाः वदन्ति।

विवेकः—सारथे ! प्रमाणानुसारप्रवृत्तिः भवसि। किन्तु प्रख्यापितधर्मविप्लवमनार्यजनसङ्कुलमचिरादेव विन्ध्याचलपरिसरमतिक्रमेम। पश्य !

दृशो विमोहयन्ति मृगतृष्णा-
सतरङ्गिताभिरवसौ ।

கொண்டு ஒரு க்ஷணகாலமும் பரமாத்மாவை த்யானம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடும் ? 36

தர்க்கன்—தேவ ! உம்மைத்தவிர யார்தான் நல்லது கெட்டது இவைகளைப் பரீக்ஷை செய்வதற்குத் தக்கவர்கள்? ஸ்வபாவத்திலேயே பரிசுத்தமா யிருந்தபோதிலும் கலியுகத்தினால் உண்டான கலக்கத்தினால் நழுவிப்போன அழகை உடைய இந்த நடுத்தேசம் இருக்கட்டும். தெற்குதேசம் பார்க்கத்தக்கது. அவ்விடத்தில் காவேரி முதலிய மஹாநதிகளினால் அடையப்பட்ட ஸ்ரீரங்கம் முதலிய அந்தந்த இடங்களில் பகவானையே ப்ராப்ய ப்ராபகமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற மஹான்கள் இந்தக் கலியுகத்திலும் அவதரிக்கிறார்கள் என்று புராணம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

விவேகன்—ஓ ! ஸாரதியே ! ப்ரமாணத்தை அனுஸரித்த வ்யாபாரத்தை உடையவனாகிறாய் யல்லவா. ஆனால் தர்மம் நசித்துப் போய் விட்டதென்று அறியப்பட்டதாயும் ஆர்யர்கள் இல்லாத ஜனங்களால் நிறைந்ததாயும் இருக்கிற விந்த்யாசலத்தின் ஸமீபத்தை அதிசீக்கிரமாகத் தாண்டுவோம். பார்—

அலைகளோடு கூடிய கானல்களினால் பார்க்கிறவர்களை வஞ்சனை செய்வதாயும் ஜலம் இல்லாததாயும் இருக்கிற இந்தப் பாலைவனம் (தண்

ஶார்ங்கிரிஸ்ய தமஸா துர்ஜந
கோஷ்டீவ தூராத் பரிஹார்யா ॥ 40

அயம் அத்ர ஹுதவஹஜ்வாலாமத்யாஸீந இவ த்ருஶ்யதே பதிக: । ஹா கஷ்டம் !

அதியத்நக்ருஹீதாநந்தகூபஸ்ய பாந்த:
கதிபயஜலபிந்தூந் குண்டிகாபீதஶேஷாந் ।
கரசரணகபோலேஷ்வர்ப்பயந் தாபதப்த:
கலயதி மருபூமிம் க்லாந்திக்லாந்ததேஹ: ॥ 41

அபி சாத்ர கதிசித் வார்த்துஷிகவ்ருத்தய: க்ருச்ச்ரஸம்பாதித
த்ருப்தா: க்ருபணதரமநஸ: கீடா: பாமரா: ।

ணீர் இல்லாத இடம்) துர்ஜனங்களின் கும்பலைப்போலத் தூரத்தில் பரிஹரிக்கத் தக்கது. 40

இவ்விடத்தில் இந்த வழிப்போக்கன் நெருப்பின் ஜ்வாலைகளின் நடுவில் இருப்பவனைப்போல் காணப்படுகிறான். ஆ ! கஷ்டம் !

இந்த வழிப்போக்கன் மிகுந்த ப்ரயாஸத்தினால் எடுக்கப்பட்டதாயும் குடுக்கையினால் குடிக்கப்பட்டு மிகுதியாயும் இருக்கிற (அதாவது வெய்யிலில் கொதித்த குடுக்கை ஜலத்தைத் தூக்குவதற்குள் தானே அதை உறிஞ்சி விட்டது என்றபடி) இருண்ட கிணற்றின் ஜலங்களுடைய சில திவலைகளை கைகள், கால்கள், தாடைகள் இவைகளில் தடவிக்கொண்டு அதிககான தாபத்தை உடையவனும் வாடின ஶரீரத்தை உடையவனும் இந்தத்தண்ணீர் இல்லாத இடத்தை மிகவும் ஶ்ரமப்பட்டு தாண்டுகிறான். 41

மேலும் இவ்விடத்தில் சிலர் வட்டிக்கு விடுவதை வ்ருத்தியாக அடைந்தவர்களாயும் கஷ்டத்தினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பணத்தினால் த்ருப்தியை அடைந்தும் மிகவும் க்ருபணமான மனதை உடையவர்களாயும் இருக்கிற அல்பபுருஷர்கள்.

இவர்கள் தர்மத்தையாவது காமத்தையாவது மோக்ஷத்தையாவது அனுஸரிக்க வில்லை. பணம் ஒன்றையே புருஷார்த்தமாக எண்ணி துக்கத்தையே அனுபவிக்கிறார்கள். 42

ந யஶோநாவதோஜெ ந கூர்ஶம் நாவாநஹுவம்
கயஜெக ஶாவாஸ்ரித்ய உாஃவஜெவொவஹாம்ஜஜெத ॥ **42**

வஷ வெஷாஶாயிவத்ஶாஶுஜொ நவயநஶஷ: ।
ஶுஷவதி வஞுதி ஸ்வதி ஶாஹ்யதி ஹாஜாராஜெத
ந வ வஷவீஶவெதி ந வ யாஶ ந வ த்ருவஜெத ।
விகூதிஶதவ ஸஞதி விஷஶாஶய ஜொஷஹாவா
யநஶிராஶஜெந யஶதீவ யராவஷயம் ॥ **43**

கவி வ—

கஹிஜநவயொவிஶ்யாவஜெத்த ரகிஷ்வகவஜெர
ரதிஶயஹ்யதஸ்தவ்யந்ஹா.தணாய ஶஹீயஸ: ।
நவயநஶஷக்ஷீவ: க்ஷாஜொாநடீஷ்கூதி:கூஶா
ஹரகிமணநாஜெவ்யாரஞஷிம் ந கிம் ஷ்திவத்ஸ்யஜெத ॥ **44**

இவன் இவர்களுக்குள் யஜமானனுயிருப்பதை அடைந்தவனுகியபுதிய பணத்தினுல் மூடனுயிருக்கிறவன்—

இவன் பிதற்றுகிருன், சுழலுகிருன், தடுக்கி விழுகிருன், மயக்கத்தை அடைகிருன், ஹூங்காரத்தைச் செய்கிருன், வழியை அறியவில்லை, தன்னுடைய இருப்பிடத்தையும் அறிய வில்லை, வெட்கப்படவுமில்லை, அனேகம் விதமான விகாரங்கள் உண்டாவதற்கு இடமாகிய கோணலான மனதில் உண்டாகிய தோஷத்தினுல் உண்டான பணமாகிற கள்ளினுல் உண்டாக்கப்பட்ட மயக்கத்தினுல் பூமண்டலத்தை ஊதுகிறவன் போல் இருக்கிருன். 43

மேலும்—

தோஷத்தோடு சேராத நல்ல வம்ஶம் வயது வித்யை அநுஷ்டானம் இவைகளினுல் மேன்மையை அடைந்திருக்கிற பெரியோர்களை த்ருணமாக நினைத்து (அலக்ஷ்யம் செய்து அதினுல்) திருப்தி அடைந்தவனும், புதிதாகிய பணத்தினுல் உண்டான மயக்கத்தினுல் மயக்கத்தை அடைந்தவனும், அல்ப ஸ்வபாவமுடையவனும், நடனுடைய ஸ்வபாவம் போன்ற ஸ்வபாவத்தை உடையவனும் இருக்கிற இவன் க்ரமமாக நரகலோகத்தை அடைபவர்களின் கணக்கை எழுதுவதில் உள்ளடங்கி இருக்கிறதை என் அடைய மாட்டான்? 44

ஹந்த ! நிரர்தி²கா பத்³மபு⁴வ: பூருஷ ஸ்ருஷ்டிரீத்³ருஶஸ்ய ।
அத²வா மஹீயஸாமுபகாராய ।

விதா⁴துர் யாதி தமஸா க்ருதேன கிம்
யதி³வா ந வேத்தி ந விதி⁴ர் நநு வா வயம் ।
ப்ரதீபோபகாரிபரம் யதஸ்தத:
ப்ரதியோகி³னோ ப⁴வதி தஸ்ய ஸாத⁴கதா ॥ 45

தர்க்க: — (ரத²வேக³மபி⁴னீய)

அதிக்ராந்தோ விந்த்⁴யஶ்ஶப³ரக³ணஸம்பா³த⁴விபின:
புரஸ்தாத் கிஷ்கிந்தா⁴வனமபி ச பஶ்சாத³பஸ்ருதம் ।
அஸஹ்யப்ராரம்பா⁴மபி பததி ஸஹ்யாத்³ரிஶிக²ராத்
ஜவாத் காவேரீயம் ஸரிது³பரிஸிந்த்⁴வோரபி⁴ரயா ॥ 46

ஆஶ்சர்யம் ! பகவான் இப்படிப்பட்ட புருஷர்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது வ்யர்த்தமானது, அன்றிக்கே பெரியோர்களுக்கு உபகாரத்திற்காக.

அப்படியே—

ஸூர்யனை ஸ்ருஷ்டிக்கட்டும், இருட்டை ஸ்ருஷ்டத்ததினால் என்ன ப்ரயோஜனம் ? ப்ரும்மா அறியவில்லை யென்பதில்லை. நாமும் அறியவில்லை என்பதில்லை. ஆதலால் அந்த இருட்டினால் அதற்கு எதிர் நடையான வெளிச்சத்திற்கு ப்ரயோஜனத்துடன் கூடியதாயிருக்கை உண்டாகிற தல்லவா ? ஆதலால் பின்னால் சொல்லப்பட்டது முதலாவது சொன்னதற்கு உபகாரம் செய்கிறது. 45

தர்க்கன்—(தேரின் வேகத்தை அபிநயம் செய்து)

வேடர்களுடைய கூட்டங்கள் நிறைந்த காடுகளை உடைய விந்த்ய மலை தாண்டப்பட்டது. எதிரில் கிஷ்கிந்தையின் காடு அதுவும் பின்னால் போய் விட்டது. பொறுக்க முடியாத வேகத்தை உடைய இந்தக் கங்கையைக்காட்டிலும் உயர்ந்த வேகத்தை உடைய காவேரி என்கிற நதி ஸஹ்யமலையின் சிகரத்தில் இருந்து விழுகிறது. 46

விவேக: —(ஸர்வதோ(அ)வலோக்ய ஸவிஷாதம்)

உராம் ஸ்வாதுதீர்த்தாம் தக்ஷிணாஸ்யா ஜாஹ்நவீம் ।
சோரை: ஸம்வ்ருதம் மந்யே வித்யாம் க்லிஷ்டாம் துர்த்தியாம் ॥ 47

இஹ ஹி ஸந்நிஹிதா: ஸந்த்யக்த பரிக்ரஹா அபி ஸர்வஸாஹஸிகஜந ஸமாஜநித பயாயத்த சலசித்தா: ப்ரபஞ்ஜநதூயமாந கதலீகாண்டா இவ கம்பந்தே । அபி சாமீ கலியுககல்மஷ ஸங்கா இவ கேசந புருஷா: க்ஷோணீஸ்த்ரீ ஹாராயமாணாந் அக்ரஹாராந் ஹரந்தி । ததா ஹி—

ஸ்தநாபோக நிஷேவிதா அபி ந தத்ருசுர் மீலந்த்யஹோ
மந்மதாந்த:புரவதூ ஸ்தநவதி ந ஜஹத்யேதா ந்ருஸம்ஸதா:।

....

விவேகன்—(நாலு பக்கமும் பார்த்து துக்கத்துடன்)

ருசியான தீர்த்தத்தை உடைய இந்த தெற்கு திக்குக்கு கங்கையாகிற காவேரியை கெட்ட புத்தியை உடையவர்களினல் பீடிக்கப்பட்ட வித்யையைப்போலத் திருடர்களினல் சூழப்பட்டதாக நினைக்கிறேன். 47

இவ்விடத்தில் ஸமீபத்தில் இருப்பவர்கள் பரிக்ரஹங்களை விட்டவர்களாய் இருந்தபோதிலும் திருடர்களின் கூட்டத்தினல் உண்டாக்கப்பட்ட பயத்தினல் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவர்களாய் பெருங் காற்றில் அடிபடுகிற வாழைமரம் போல் இருக்கிருர்கள். மேலும் இவர்கள் கலியுகத்தில் உண்டாகக்கூடிய தர்மங்களின் (அதாவது பொய் சொல்லுவது முதலிய அதர்மங்களின்) கூட்டங்கள் போல் இருக்கிற சில புருஷர்கள் பூமியாகிற ஸ்திரீக்கு ஹாரங்கள் போல் அலங்காரங்களாய் இருக்கிற அக்ரஹாரங்களை கெடுக்கிருர்கள். அப்படியே—

மன்மதனுடைய அந்தப்புரத்தில் இருக்கிற ஸதிரீகளின் ஸ்தனங்களுக்கு ஸமமான கடினஸ்வபாவத்தை உடையவர்கள் மூர்கர்கள் ஏனெனில் அவைகள் முக்தாஹாரங்களினல் அடையப்பட்டவைகளாய் இருந்த போதிலும் அது இருப்பதற்கு சந்து கொடுக்கிற

[illegible]
[illegible] ॥ 48

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

தில்லை. அதைப்போல் இந்த மூர்க்கர்களான புருஷர்களும் ஆஹாரங் களைக்கூட விட்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் ஜீவனம் செய்வதற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. கட்டின போதிலும் உறுதியாக நெருக்கப்பட்ட பொழுதும் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்க மாக இருப்பதை விடுகிறதில்லை. அப்படியே மூர்க்கர்களும் விலங்கி டப்பட்ட போதிலும் உறுதியாகப் பீடிக்கப்பட்ட போதிலும் ஒருவர் கொருவர் தொந்திரவு செய்து கொள்ளுவதை விடுவதில்லை. அவை கள் உஷ்ணகாலத்தில் குளிர்ந்திருக்கையை அடைந்து குளிர்ந்த காலத்தில் உஷ்ணமாயிருக்கையை அடைகின்றன. அப்படியே மூர் க்கர்களும் க்ரூரமான மனிதர்களிடத்தில் ம்ருதுவாயிருக்கும் தன் மையை அடைந்து ம்ருதுவான ஸ்வபாவத்தை உடைய ஸாதுக் கள் இடத்தில் க்ரூரமாயிருக்கையை அடைகிறார்கள். 48

தர்க்கன்—இந்தக் காவேரியின் ஸமீபத்தில் இது ப்ருஹஸ்பதியைக் காட்டிலும் அதிகமான புத்தியை உடையவர்களாயும் பகவானு டைய தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற திருவடிகளுக்கு வண்டுகள் போன்ற மனதை உடையவர்களாயும் இருக்கிற புத்திமான்களி னால் அடையப்பட்டதாயும், யதுவம்ஶத்திற்கு ஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய அங்கீகாரத்தினால் ப்ரஸித்தமான குணத்தி னால் ஏற்பட்ட பெயரை உடையதாயும் இருக்கிற யாதவாசலம் என்கிற பெயருடைய உத்தமமான மலை.

இவ்விடத்தில்—

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌤𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌵𑌾𑌗𑍁𑌰𑌾𑌂
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌿𑌣𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍁𑌹𑌨𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃
𑌕𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥ 49

𑌅𑌪𑌿 𑌚, 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌗𑌿𑌰𑍌।

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍀𑌚𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌮𑌿𑌲𑌦𑍍𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌡𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃॥ 50

ருத்திரனுடைய மதயாகிற சேற்றையும், கபிலருடைய கல்பனை யாகிற (ஸாங்க்ய மதமாகிற) வலையையும், ஒருவராலும் தாண்ட முடியாததான ப்ரும்மாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யோகஶாஸ்திரமாகிற யந்திரத்தின் நடுவையும் தாண்டி அத்வைதிகளினுடைய வஞ்சனையின் வாயில் விழுந்து கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவின் கையைப் பிடித்துத் தூக்குவதில் ஸாமர்த்தியமுடையவரான லக்ஷ்மணர் என்று பெயருடைய யோகி (ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்) விளங்குகிறார். 49

மேலும் வ்யாஸர் முதலியவர்களினால் ஆராதிக்கப்பட்ட தெற்கு திக்கில் இருக்கும் பதரிகாஶ்ரமமாகிய பகவானுக்கு வாஸஸ்தானமாகிய இந்தப் பர்வதத்தில்—

லக்ஷ்மீ கௌஸ்துபம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய தம்முடைய திருமேனியினால் ஶ்வேதத்வீபத்தில் வஸிப்பவர்களுக்குப் போல மனதிற்குள் உண்டாகிய ஸந்தோஷத்தை வார்த்தை சொல்லாமலே கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ரபுவாகிய பகவான் ப்ரும்ம வித்யைகளாகிற அநேக அலைகளின் வேகத்தினால் க்ஷீர ஸமுத்திரத்தின் ஆர்ப்பாட்டத்தை அடைந்திருக்கிற பாஷ்யகாரருடைய ஜயம் உண்டான ஸ்தானமான இந்தப் பர்வதத்தில் தனக்கு இருப்பிடத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். 50

அமும்—

கடாக்ஷலஹரீபரம்பரா: கபலிதாம்ருதஸந்தோஹயா
விலோசநயுகஶ்ரியா வித்ருத ஸர்வதாநவ்ரதம் ।
ஶுகாதிபிருபாஸிதம் ஶமிதஸர்வபீதிம் ஜநா
ஸுஸத்வமயசாரணம் ஶரணயந்தி நாராயணம் ॥ 51

விவேக:—(ஸஸந்தோஷமவலோக்ய ஸவிமர்ஶம்) ஸூத! ஸஹ்யஸ்ய ஸ்ப்ருத்யாஸத்தேரஸஹ்யபவநஸம்க்ஷோபஸஞ்ஜாதவிகலஸ்ய துர்பலபுத்தே: கதமிஹாவகாஶ:?
யதா தாவதயம் ஹைமவதீயகிரிர்வாஸோ யதூர்க்ஷாயபர: ।
கர்ணாலங்க்ருதி விப்ரமம் பஜதி ய: கர்ணாடதேஶஶ்ரிய:

இவரை—

கடாக்ஷங்களினுடைய பரம்பரைகளின் காந்தியினால் அம்ருதங்களின் குவியல்களை உள்ளே வைத்துக் கொண்டிருப்பதாய் (அதாவது அம்ருத தாரை போன்ற கடாக்ஷவர்ஷத்தை உடையதாய்) இருக்கிற இரண்டு கண்களின் அழகினால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியும்படி ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட எல்லா வரன்களையும் கொடுப்பதில் வ்ரதத்தை உடையவராயும், சுகர் முதலிய மஹர்ஷிகளினால் த்யானம் செய்யப்பட்டவராயும், எல்லா பயங்களையும் போக்கடிக்கிறவராயும் இருக்கிற இந்த நாராயணனை நல்ல நடத்தை உடையவர்கள் (புண்ய சாலிகள்) சரணமாக அடைகிறார்கள். 51

விவேகன்—(ஸந்தோஷத்துடன் பார்த்து யோசனையுடன்) ஆ! ஸாரதே! ஸஹ்யமலை கிட்ட இருப்பதினால் பொறுக்க முடியாத காற்றினாலுண்டான கலக்கத்தினால் பயமுறுத்தப்பட்ட துர்ப்பலமான புத்தியை உடைய புருஷனுக்கு இவ்விடத்தில் எப்படி இடம் கிடைக்கும்?

அதுவுமல்லாமல் எந்தக் கிரி கர்ணாடதேசத்தின் சோபையாகிய பெண்ணுக்குக் காதில் போடப்பட்ட அலங்காரத்தின் சோபையை அடைகிறதோ அப்படிப்பட்ட அதிகமான குணத்தை உடைய இந்த யதுகிரி வஸிக்கக்கூடிய இடமாக இருந்தாலும் இருக்கட்டும். தர்ம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ரைப்புஷ்பங்கள்போன்ற கண்களையுடைய பகவானுடையதிருவடிகளை த்யானம் செய்வதில் புத்தியை உடையவர்களுக்குத் தகுதியான (வஸிக்கக்கூடிய) மற்ற இடங்களையும் சொல்லு. எனக்கோவெனில் அப்படிப்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் அதாவது அவைகளைப் பற்றிக் கேட்பதில் ஸந்தோஷம் இருக்கிறது. 52

ஆதலால் வேறொரு இடத்தில் தேரை ஓட்டு.

தார்க்கன்—(அப்படியே செய்து) தேவ! வஜ்ராயுதம்போல் பயங்கரமான பரசுவினால் பிளக்கப்பட்ட துஷ்டர்களான ராஜாக்களின் ரத்தங்களினால் நிறைக்கப்பட்ட அனேகம் பெரிய மடுக்களில் பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்தவராயும் பூமண்டலத்தை நல்ல பாத்திரத்தில் தானம் செய்தவராயும் இருக்கிற பரசுராமருடைய ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸத்ருஶமான வாஸஸ்தானமாகிய இந்த இடம் பார்க்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில்—

நானும் என்னுடைய பிள்ளையாகிய ருத்திரனும் தேவதைகள் எல்லாரும் த்யானம் செய்வதிலேயே ஸ்திரமாக வைக்கப்பட்ட மனதை உடைய இந்த ரிஷிகளும் இந்தப் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 53

விவேகः—[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 54

(விவிஞ்ய) [illegible]

[illegible]

[illegible]

அறியவில்லை என்று நாபியில் உண்டான தாமரைப்பூவில் வஸிக்கிற குழந்தையாகிற ப்ரும்மாவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ பத்மநாபன் லக்ஷ்மியுடன்கூட ஆதிசேஷனாகிற படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். 53

விவேகன்—(பார்த்துவிட்டு ஸந்தோஷத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு)—

(தம் தகப்பனாகிய) ஜமதக்னியை தொந்திரவு செய்ததினால் உண்டான கோபாக்னியை த்ருப்திசெய்விக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை உடையவராய் எந்தப் பரசுராமன் இந்தப் பூமியை க்ரமமாக இருபத்தோரு தடவை ராஜாக்கள் இல்லாததாகச் செய்தாரோ, ஒரு யாகத்தில் அந்தப் பூமியைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்துவிட்டு ஸமுத்திரத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு வஸிக்கிற அந்தப் பரசுராமன் ப்ரும்மாமுதல்கொண்டு புழு வரையிலும் அமங்களத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். 54

(யோசித்து) இவர் மலைய பர்வதத்தில் வஸிக்கிற மஹர்ஷிகளுக்கு நிவ்ருத்தி தர்மத்தை உபதேசம் செய்துவிட்டு அல்பபுத்தியை உடையவர்களுக்கு அவரவர் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி ப்ருவ்ருத்தி தர்மத்தை உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். மேலும்—

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 55

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 56

பசியினல் பிச்சைஎடுக்கிற அல்ப ஜனங்களினல் சொல்லப்பட்ட பொய்யான குணங்களின் கூட்டங்களை உடையவர்கள் கெட்ட வழியினல் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட அல்ப த்ரவ்யத்தினல் உண்டான கெட்ட அஹங்காரமாகிற கள்ளின் குணமாகிய மயக்கத்தினலே கலங்கின புத்தியின் கலஹமாகிற விஷத்தினல் க்ரூரங்களான பரிஹாஸ வார்த்தைகளினலே மோக்ஷத்தில் ஆசையுடைய பெரியோர்களை அடிக்கடி நிந்திக்கிறார்கள். 55

தர்க்கன்—இப்படியாகில் மலய பர்வதம் மஹாராஜாவினல் பார்க்கத் தக்கது.

விந்த்ய பர்வதத்தைத் தடுப்பதினல் ப்ரகாசமான மஹிமையை உடையவராயும், மிகுதி இல்லாமல் ஆசமனீயம் செய்யப்பட்ட ஸமுத்திரத்தை உடையவராயும், அஸுரனை விழுங்குவதில் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிற வயிற்றில் இருக்கும் ஜாடராக்னியை உடையவராயும், இந்திரப் பட்டத்தைப் பெற்ற நஹுஷனைப் பாம்பாகச் செய்வதில் தடுக்க முடியாத ஶக்தியை உடையவராயும், ப்ரும்மாவிற்குப் பிள்ளையாயும் இருக்கிற அகஸ்திய ரிஷி இங்கு வஸித்துக்கொண்டு முக்தனைப்போல ப்ரகாசிக்கிறார். 56

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 — (𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯) 𑌸 𑌕𑌥𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃?

𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃 ।
𑌸 𑌭𑌵𑌿𑌤 [illegible] 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌾𑌶𑍇
𑌕𑌤𑌕𑌨𑌿𑌭𑌾𑌂𑌶𑍁 [illegible] 𑌦𑍍𑌸𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥ 57

𑌤𑌰𑍍𑌕𑌃 — 𑌦𑍇𑌵! 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 ।

[illegible]
𑌶𑌾𑌖𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌰𑌿𑌣𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 [illegible] ॥ 58

விவேகன்—(சொல்லப்பட்டதைக் கொண்டாடிக்கொண்டு) அந்த ரிஷி நம்மால் எப்படிப் பார்க்கத்தக்கவராவார் ?

எல்லையில்லாத மஹிமையை உடையவராயும், விந்திய பர்வதத்தைத் தடுத்தவராயும், வேதமாகிற பெரிய ஸமுத்திரத்தில் எப்பொழுதும் ஓடக்காரனும் (அதாவது இவர் காட்டின வழியிலேயே தன் தாத்பர்யத்தை அறியும்படி இருக்கை என்றபடி), (அகஸ்திய நக்ஷத்திரம் ப்ரகாசமடையும் பொழுது ஜலங்கள் எல்லாம் தெளியுமாகையினால்) தேத்தாங் கொட்டைக்கு ஸமமான காந்தியை உடையவராயும், நம்முடைய புண்யங்கள் போன்றவராயும் இருக்கிற அவர் ஏதாவது ஒரு ஸமயத்தில் வெளியில் வருவாரேயானால் பார்க்கத்தகுந்தவராவார். 57

தர்க்கன்—மஹா ராஜ ! இது அவருடைய ஆஶ்ரமம் இருக்கும் இடம்.

மத்யாஹ்னம் முழுமையும் தாபம் இல்லாமல் இருக்கிறது, ராத்திரியும் அதிக குளிர்த்தி பொருந்தியதல்ல, கிளையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற கிளிகள் தாங்களே தத்வத்தைப்பற்றிய வித்யையைச் சொல்லுகின்றன, யானைகளின் கூட்டங்கள் த்வேஷம் இல்

ஏதே சாகஸ்த்யஶிஷ்யாணாமந்யேஷாமபி மஹர்ஷீணா
மாஶ்ரமாஃ ।

இஹ ப்ரஶாந்தேஷு தபோவநேஷு
ப்ராதீத வேதாந் ப்ரதிபந்நதீக்ஷாந் ।
அந்வாஸதே வஹ்நிமதோ யதார்ஹம்
சாயா ஸஜீவா இவ தர்மதாராஃ ॥ 59

விவேகஃ—(ஸவிஸ்மயமிவாவலோக்ய)

ஹந்த !

வந்யா ஶ்லிஷ்டலவங்கசந்தநவநா முக்தாப்ரஸூதிர் நதீ
தாம்பூலீவலிதாலிபூகவடிகா கச்சோபகண்டஸ்தலீ ।
காலே தக்ஷிணமாருதா விதததே காமாக்நிஸந்துக்ஷணம் [ணஃ॥
குஞ்ஜாந்யத்ர ச புஞ்ஜதே யுவதிபிஃ ஸ்வர்லோகஶ்ருங்காரி

லாததாய் சிங்கங்களுடன் கூட விளையாடுகின்றன. ஆதலால் இது நம்முடைய புண்யங்களால் உண்டான ஸமாதிக்கு ஸ்தானம். 58

இவைகளும் அகஸ்தியருடைய ஶிஷ்யர்களான மற்ற ரிஷிகளினுடைய ஆஶ்ரமங்கள்.

இவ்விடத்தில் மிகவும் ஶாந்தியை உடைய தபோவனங்களில் நன்ருக வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்களாயும், தீக்ஷையை அடைந்தவர்களாயும், கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகளை உடையவர்களாயும் இருக்கிற (ரிஷிகளை) அவரவர்களின் தர்ம பத்னிகள் உயிருடன் கூடிய நிழலைப்போல அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி அனுஸரிக்கிருர்கள் 59

இவ்விடத்தில் காடுகள் ஏலக் கொடிகளினுல் ஆலிங்கனம் செய்யப் பட்ட சந்தனமரத்தை உடையதுகள். நதியோ வெனில் முத்துக்களின் உத்பத்தி ஸ்தானம். ஜலக்கரைக்கு ஸமீபத்தில் இருக்கும் இடம் வெற்றிலைக்கொடியினுல் சுற்றப்பட்ட பாக்குமரங்களின் ஸமூஹத்தை உடையது. வஸந்த காலத்தில் தென்னல் காற்றுகள் மன்மதனுகிற நெருப்பை வ்ருத்தி செய்கின்றன. இவ்விடத்தில் இருக்கும் பொந்துகளை ஸ்வர்க்கலோகத்தில் இருக்கும் தேவதைகள் தங்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளுடன் அனுபவிக்கிருர்கள். 60

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆதலால் இது மனுஷ்யர்களினல் அனுபவிக்கக் கூடியதான பூமியில் இருக்கும் ஸ்வர்க்கம். இப்படி அழகான இந்த இடத்தில் மன்மதன் என்கிற ப்ரஸ்தாபத்தில் வெறுப்பு உடையவர்களான மஹரிஷிகள் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள் என்கிற இது மிகவும் ஆச்சர்யமானது. நாமோ வெனில் வேறோர் இடத்தைத் தேடுவோம்.

தர்க்கன்—மஹாராஜ! நளனல் செய்யப்பட்ட ஸேதுவைப் பார்ப்பதில் உத்ஸாஹத்தோடு கூடிய ரிஷிகளின் போக்குவரத்தினல் வ்ருத்தியை யடைந்த வைபவத்தை உடைய இந்த பாண்ட்ய தேசம் ஸமீபத்தில் பார்க்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில்—

ஸரஸ்வதியின் விபூதிகளாகிய எல்லா ஶப்தங்களுக்கும் ஸாரமானதாயும் ஶாந்தியாகிற ஸ்திரீ வஸிக்கும் அந்தப் புரமாயும், மிகவும் நீண்டதான ஸத்வம் முதலிய குணங்களின் விஸ்தாரத்தினல் (நூல்களை விரிப்பதினல்) ஜீவாத்மாக்களை ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுகிற ப்ரக்ருதியைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிற நம்மாழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் (திருவாய்மொழி முதலிய ப்ரபந்தங்கள்) பரம்பரையாக ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்களாகிய நமக்கு எப்பொழுதும் பிரிவில்லாத லக்ஷ்மியின் சேர்க்கையை உடைய ஸ்வயம்ப்ரகாசமான நிதியாகிய பகவானை ப்ரத்யக்ஷமாக பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும்.

விவெகஃ:—(ஸஹஷ‍ுஹக்திவ‍ுஜகொஜ‍ுமம்)

கிரஂஜநமயம் ஜநஃ கிமவி நெத்ருமு‍ுஷி‍ுய
ஞஸ்யதி ஶமஸிஷெ நரகவெஶி ஜீவாதவெ ।
சுமஸ்த்யுஶிஸிநிஹீமா ஸ‍ுஹமவீவிகா வொதர
ஸ்வக்ஷணஸரஸ்வதீ ஸ‍ுரவிகெஸர ஸ்ராவிநெ ॥ 62

தக‍ுஃ:—சுந்யஷவி கிஷிஷிஹாவமொகநீயம் மஹாராஜெந ।

விவேகன்—(ஸந்தோஷம் பக்தி இவைகளினுல் உண்டான மயிர் கூச்ச லுடன்)

இந்த ஜனமாகிய நான் மையில்லாத அல்லது ஒருவிதத் தொந்திரவும் இல்லாத ஒரு (ஜ்ஞானமாகிற)கண்ணை மலரச் செய்யவேண்டியதற்காக நரகாஸுரனைக் கொன்ற பகவான் ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமானவராயும், அன்றிக்கே அப்படிப்பட்ட பகவானைத் தனக்கு ப்ராணுதாரமாக உடையவராயும், அகஸ்த்யர் வஸிக்கும் மலையில் இருந்து உண்டாகிய தாம்ரபர்ணீ நதியின் அழகான அலைகளுக்கு ஒப்பான தம்முடைய (நம்மாழ்வாருடைய) திருநாமத்தை அடையாளமாக உடைய வாக்குக்களினுல் வாஸனையோடு கூடிய மகிழம்பூ மாலையினுல் எல்லோரும் கொண்டாடத் தகுந்தவராயும் இருக்கிற அன்றிக்கே அப்படிப்பட்ட மகிழம்பூ மாலையை * தாமே ஶ்லாகித்துக் கொண்டிருப்பவரான நம்மாழ்வாரின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன். 62

தர்க்கன்—இவ்விடத்தில் மற்றொரிடமும் மஹாராஜாவினுல் பார்க்கத் தக்கது.

---

* இவ்விடத்தில் அந்தத் திருக்குருகாநகர் என்னும் ஸ்தலத்தைப் பற்றிய திருவாய்மொழியின் நிகமனத்தில் ஆழ்வார் தாமே தம்மை நிர்த்தேசித்தருளும்பொழுது 'நாட்கமிழ் மகிழ்மாலை மார்பினன்' என்று அஸாதாரணமாக அருளிச்செய்திருப்பதை குறிப்பிட்டபடி.

அக்3ர்ய பஶ்ய வ்ருஷாசலம் க்ஷிதிப்4ருதாம் ஶ்ரேஷ்ட2ம் யத3க்3ரே ஹரேர்
ஶ்ருங்கீ3ரோத3கசந்த3நாடவிஹதிர் நித்யம் நிஹாகிநீ ஸம்பத3ம் ।
ந்ருத்யத்3த்4வஜ நக3ஸ்த2வாஹநியத வ்யாலோலஶாகா2வலீ
ஶாகா2தாடித சந்த்3ர ஶ்யந்தித ஸுதா4 தா4ராபி4 ஸம்வர்த்தி4தம் ॥

விவேக:— அஹஹ ! அத்ர ஸர்வத: ப்ரஸவிணீ வைப4வம்
வ்ருஷகி3ரிபதே: கருணா । (ஸாஞ்ஜலிப3ந்த4ம்)

த்வயா ஜுஷ்ட: ஸ்ருஷ்டிம் ப4ஜதி பரமேஷ்டீ2 நிஜபதே3
வஹந் மூர்த்தீரஷ்டௌ விஹரதி ஶூலீ பரிப்3ருட4: ।
பி3ப4ர்த்தி ஸ்வாராஜ்யம் வ்ருஷகி3ரிபதி ஶ்ருங்கா3ர கருணே
சமூநாஸீரோ தே3வாஸுர ஸமரநாஸீரஸுப4ட: ॥ 64

எதிரில் எல்லா மலைகளுக்குள்ளும் சிறந்ததான திருமாலிருஞ் சோலை மலையைப்பாரும். எந்த மலையின் நுணியில் அசங்கிக்கொண் டிருக்கிற சந்தனக் காடுகளின் வாஸனையை அடித்துக்கொண்டு வரு கிற காற்றினால் எப்பொழுதும் அசங்கிக்கொண்டிருக்கிற கொடிமுடி யில் இருக்கும் காடுகளின் கிளைகளினால் அடிக்கப்பட்ட சந்திரன் இடத்தில் இருந்து பெருகுகிற அம்ருதப் பெருக்கினால் வ்ருத்தி செய் யப்பட்ட பகவானுடைய சிலம்புத்தண்டையி லிருந்து பெருகின தீர்த் தம் கங்கையினுடையதான சிறந்த சோபையை அடைகிறதோ. 63

விவேகன்— ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! இவ்விடத்தில் இருக்கும் பக வானுடைய க்ருபை எல்லா இடங்களிலும் பரவி இருக்கிறதல் லவா.

(கையைக் கூப்பிக்கொண்டு)

திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கு அலங்காரமானபகவானுடைய கரு ணையே! உன்னால் அடையப்பட்டவராய் பரமபத நாதன் தன்னுடைய ஸ்தானத்தில் ஸந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிறார். ருத்திரன் எட்டு விதமான ஶரீரங்களை வஹித்துக்கொண்டு விளையாடுகிறார். தேவாஸுர யுத்தங்களில் ஸேனையின் எதிரில்வந்து நிற்கும் தேவேந்திரன், ஸ்வர்க்க லோகமாகிய ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிறான். 64

[illegible]

[illegible] 65

[illegible]

[illegible]

(தெற்குத் திக்கில் பார்த்து)

நளனுடைய கையினால் வைக்கப்பட்ட மிகவும் உன்னதங்களான ஹிமவத்பர்வதம் மந்திரபர்வதம் மேருபர்வதம் விந்த்யபர்வதம் இவைகளின் கொடிமுடிகளினாலும் வானர ஸமூகங்களின் அடிவைப்பதினாலும் ஜலத்திற்குள் முழுகியிருக்கிற இந்த ஸேது ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைத் தடுக்கிறது. 65

(பராமர்சித்து) நளனால் செய்யப்பட்ட ஸேதுவைக் கட்டுவதற்காக அடுக்கப்பட்ட மலைகளின் சிகரங்களின் கும்பல்களில் மோதுவதினால் அதிக ஓசையை உடைய தெற்கு ஸமுத்திரத்தின் அலைகளின் கோஷங்களினால் செவிடாகச் செய்யப்பட்ட ஸமீப தேசத்தில் வஸிக்கும் ஜனங்களின் காதுகளை உடைய இந்த தேசத்திலும் ஸமாதி ஸம்பவிக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையினால் இதற்கு வடகிழக்காகத் தேர் ஓட்டத்தக்கது.

தர்க்கன்—(அப்படியே செலுத்தி) மஹாராஜ! இது நெருக்கமான தென்னைமரங்களின் வரிசையினால் சூழப்பட்ட பாக்கு மரங்க

विवेकः—(सभीतमवलोक्य सोद्वेगम्)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 66

इह च योगसिद्धिं वाञ्छतः पुरुषस्य सिद்धोऽपि विनङ्क्ष्यति। तथा च वृद्धिमिच्छतो मूलस्यापि नाशवदुपहास्यता।

ளின் புதிதான பாளேகளின் வாஸனையினால் த்ருப்திபண்ணி வைக்
கப்பட்ட வழிப்போக்கரான ஜனங்களின் மனதை உடைய சோள
தேசம்

விவேகன்—(நாலு பக்கமும் பார்த்துவிட்டு பயத்துடன்)

ஸாரதே! என்னுடைய தேரை அதிசீக்கிரத்தில் இதைவிட்டு
வேறு இடத்திற்கு ஓட்டு. ஏனெனில் இவ்விடத்தில் அஸமர்த்த
கர்களான ஜனங்களினுடைய மனதை அபஹரிப்பவர்களாயும் வேக
மாக நடப்பதினால் ஓசைப்படுகிற ப்ரும்மாவின் பத்னியாகிய ஸரஸ்
வதியின் சிலம்புத் தண்டைகளின் ஓசைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதி
னால் அழகான வாக்குகளின் ப்ரகாசத்தை உடையவர்களாயும் இருக்
கிற கவிகள் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள் (ஆதலால்). 66

இவ்விடத்தில் யோகம் ஸித்திக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிற
புருஷனுக்கு இதுவரையில் ஸித்தியை அடைந்ததான யோகமும்
நாசமடையப் போகிறது. அப்படியாகில் வ்ருத்தியை (வட்டியை)
ஆசைப்படுபவனுக்கு முதலுக்கே நாசம் வந்ததைப்போல் பரிஹா
ஸம் செய்யத் தகுந்தவனாயிருக்கை பலிக்கும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தர்க்கன்—(எதிரே குறித்துக்காட்டி) மஹாராஜ! இவ்விடத்தில் எல்லா வேதங்களின் தாத்பர்யத்தோடு சேர்ந்ததாயும் அதிகமான பரவுதலை உடைய பகவானுடைய க்ருபையினால் வ்ருத்தி அடைந்த வைபவத்தை உடையதுமான ஸ்ரீரங்கத்தையும் ஏன் பார்க்கவில்லை?

விவேகன்—(பார்த்து) ஸாரதியே! எப்பொழுதும் மலர்ந்திருக்கிற செங்கழுநீர் புஷ்பங்களின் வாஸனையோடு சேர்ந்திருப்பதினால் லோகத்தில் இருப்பதைவிட மேல்பட்ட மஹிமையை உடையவைகளான சோளதேசத்தில் இருக்கும் தோப்புகளின் வரிசைகளினால் அபஹரிக்கப்பட்ட எல்லா இந்திரியங்களினுடைய வ்யாபாரங்களை உடையவனாயும் மிகவும் மேலெழுந்தாப் போலே பார்த்ததினால் ப்ரமத்தை அடைந்தவனாயும் இருக்கிற என்னால் சீக்கிரத்தில் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட வில்லை.

(மனதில் ஸந்தோஷத்துடன்)

ஸ்ரீரங்க விமானத்தினால் அடையப்பட்ட அழகாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள மணலை உடையதாயும், யாத்ருச்சிகமாகத் தூங்குகிற ஆறு குணங்கள் நிறைந்த பகவானுக்குப் படுக்கையாயிருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய ப்ரதிபிம்பத்தை உள்ளே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய

[illegible]

[illegible] ॥ 67

(ஸாஞ்ஜலிபந்தம்)

க்ருபாரஸௌகபரிதாம் த்ரிதாபஹாராம்

நயநஶ்ரேணீம் மயி தநுஷ்வ ரங்கபதே ।

[illegible]

[illegible] ॥ 68

அபிச—

[illegible] [யாம்।

[illegible]

....

தாயும் ருசி உள்ளதாயும் இருக்கிற அலைகளினால் நிறைந்ததாயும் இருக்கிற காவேரியை என்னுடைய கண்பயமில்லாமல் பார்க்கிறது. 67

(கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு)

ஓ! ரங்கநாதனே! அதிகமான க்ருபையாகிற ஜலங்களின் வெள்ளத்தினால் நிறைந்ததாயும், மூன்றுவிதமான தாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும், பாபங்களாகிற அக்னியின் ஜ்வாலையினால் உண்டாகிய போக்கடிக்க முடியாத துக்கமாகிற மையினால் அழுக்கடைந்ததாகச் செய்யப்பட்ட ப்ரபஞ்சமாகிற மெத்தைக்கு போக்கடிக்க முடியாத வர்ணத்தைக் கொடுக்கும் சுண்ணும்புமாயுமிருக்கிற திருக்கண்களின் காந்திகளின் ஸமூஹத்தை என்னிடத்தில் அலை வீசும்படி செய்யும். 68

மேலும்—

ஓ! ரங்கநாதனே! கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிற மனதினால் தாஸனாக இருக்கையை அங்கீகரித்துக் கொண்டு உம்முடைய திருவடிகளில் எப்பொழுதும் கைங்கர்யம் செய்யக்கடவேன். இப்படியன்றி மூடிக்கொள்ளப் பட்ட கண்களை உடையதாயும், நெறித்துக் கொண்ட புருவங்களை உடையதாயும்,

[illegible] ॥69

(யோசித்து) [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 70

அடிக்கடி அவமானத்திற்குக் காரணங்களான ஶப்தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டதாயும், பயங்கரமுமாயும் இருக்கிற எவனாவது ஒரு பணக் காரனுடைய முகத்தில் பிச்சை எடுப்பதினால் வெட்கத்துடன் கூடிய தாயும், லுப்தர்களை அடைந்திருப்பதாயும் இருக்கிற கண்ணைப்போட மாட்டேன் (அப்படிப்பட்டவன் முகத்தில் விழியேன் என்றபடி.) 69

(யோசித்து) ஓ ஸாரதியே ! முதலாவது ஸ்தானமாகிய இது இருக்கட்டும். வேறு ஏதாவதொன்றைக் காட்டப் போகிறாயா ?

தர்க்கன்—(வடக்கு திக்கில் காண்பிவித்து) மஹாராஜ ! இது எல்லாப் பூமிகளுக்கும் சிரோபூஷணம்போன்ற தொண்டைமண்டலம். இவ்வி விடத்தில்—

தேவஶ்ரேஷ்டர்களினால் ஸேவிக்கப்பட்டதாயும், ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய பயத்தைப் போக்கடிக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிற ஸத்யவ்ரதம் என்று பெயருடைய ஒரு க்ஷேத்திரம் ப்ரகாசிக்கிறது. எந்த க்ஷேத்திரத்தில் பரமபதத்தில் வஸிக்கும் பரமாத்மா தன் பிள்ளையாகிய ப்ரும்மாவினால் செய்யப்பட்ட அஶ்வமேத யாகத்தில் பூமியில் உண்டான பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கடிப்பதற்கு ஆவிர்ப்பவித்தாரோ. 70

அயம் ச ஸர்வதேஶவாஸிநாமந்வயாகதோ நிஶ்சய: ।

ஐக்யம் தேவைக்யம் த்ரிகஸாம்யமத²
தாத்³ரூப்யைக்யம் த்ரயாணா
மந்யத்ரேஶத்வமித்யாத்³யநுமிதகு³ணிதா
நாத்³ரியந்தே ந ஸந்த: ।
த்ரய்யந்தைகார்த்²ய ஸ்ம்ருத்யநுக³மமநு
வ்யாஸவாக்யாதி³ஸித்³த⁴:
ஶ்ரீநாராயணோ ந: பதிரகி²லதநு
ர்முக்திதோ³ முக்தபோ⁴க்³ய: ॥—இதி. 71

இஹ ச முநிபரிஷத³நுக்³ருஹீதோ முக்தகல்ப: கஶ்சிதா³ஹிதவஹ்நிமநுஜாநாதி ।

இந்தத் தேசத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு வம்ஶபரம்பரையில் ஏற்பட்ட நிஶ்சயம் இதுவல்லவா.

ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவைகள் எல்லாம் ஒன்று, தேவதைகள் எல்லாம் ஒன்று, த்ரிமூர்த்திகளை அடைந்திருக்கிற ஸமமாயிருக்கை அதாவது மும்மூர்த்திகளும் ஸமம், த்ரிமூர்த்திகளும் ஒன்று, த்ரிமூர்த்திகளைத் தவிர வேறு ஒருவனுக்கு ஈஶ்வரத்வம் உண்டு, என்றிவை முதலிய மூடர்கள் சொல்லுகிற வார்த்தைகளைப் பெரியோர்கள் ஆதரிப்பதில்லை. ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையவைகளான வேதாந்தங்களினலும், அவற்றை அனுஸரித்த மனு வ்யாஸர் முதலிய ரிஷிகளின் வார்த்தைகளினலும் லக்ஷ்மியோடு கூடிய நாராயணன் நமக்கு ஸ்வாமி, எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு ஶரீரங்களாக உடையவர், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவர், மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களினல் அனுபவிக்கத் தகுந்தவர்—என்று 71

இவ்விடத்தில் ரிஷிகளின் கும்பல்களினல் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவராய் முக்தருக்கு ஸமானமான ஒருவர் அக்னியை ஆதானம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசையையுடைய ஒருவரை அனுமதி செய்கிறார்.

ഇഹ ബഹുവിധി സിദ്ധൈഃ ശ്രൗതകൈസിദ്ധിഹേതും
പ്രണിഹിതമനസാ വേദ്യപ്രാജ്യഭക്തിഃ പ്രസാദ്യ ।
പ്രഹതതരവിപക്ഷൈഃ കർമ്മയോഗൈഃ പ്രജാനാം
മനസി സുഹൃദഗ്നീനാദധാനോ യജേഥാഃ ॥ 72

വിവേകഃ—(സഹർഷബഹുമാനമഞ്ജലിം ബദ്ധ്വാ)

ദ്വിരദശിഖരിസീമാസദ്മവാൻ പദ്മയോനേ
തുരഗസവനവേദ്യാം ശ്യാമളോ ഹവ്യവാഹഃ ।
കമലജലധികന്യാ വല്ലരീ കല്പശാഖീ
കലയതു കുശലം നഃ കോപി കാരുണ്യരാശിഃ ॥ 73

இவ்விடத்தில் அனேகங்களான ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால்ஏற்பட்டவைகளாயும் ஶரணாகதியைமுதலாவதாகஉடையதாயும் இருக்கிற பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடிய கார்யங்களினால் நிறைந்த பக்தியை உடையவனுய்க்கொண்டு லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயணனே அனுக்ரஹத்தை உடையவனகச் செய்துகொண்டு மிகவும் பரிசுத்தனுய்க் கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதற்கு யோக்யனுய் ஜனங்களுக்கு ஒருவித காரணமுமில்லாமல் ஸுஹ்ருத்தாய் அச்னிகளை ஆதானம் செய்யக்கடவாய், யஜ்ஞமும் செய்யக்கடவாய். 72

விவேகன்—(ஸந்தோஷம் பஹுமானம் இவைகளுடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு)

ஹஸ்திகிரி என்னும் இருப்பிடத்தினால் இருப்பிடத்தை உடையவனுயும் அதாவது அதில் வஸிப்பவனுயும், ப்ரும்மாவினுடைய அஶ்வமேதம் செய்யும் வேதியில் இருக்கிற கறுத்த நிறமுடைய அக்னியாயும், லக்ஷ்மியாகிற கொடிக்கு கல்பக வ்ருக்ஷமாயும் இருக்கிற தயையின் கும்பலாகிய ஒரு பகவான் நமக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்க வேண்டும். 73

(मुहूर्तं विचिन्त्य)

संसारावर्तवेगप्रशमनशुभदृग्देशिकप्रेक्षितोऽहं
सन्त्यक्तोऽन्यैरुपायैरनुचितचरितेष्वद्य शान्ताभिसन्धिः ।
निश्शङ्कस्तत्त्वदृष्ट्या निरवधिकदयं प्रार्थ्य संरक्षकं त्वां
न्यस्य त्वत्पादपद्मे वरद निजभरं निर्भरो निर्भयोऽस्मि ॥ 74

(सूतमवलोक्य) दृष्टमेव सर्वं निर्विष्टं द्रष्टव्यम् ।

तर्कः — अत्र श्रूयतां दृष्टिर्देवेन । अयं पर्यवसित
परावरतत्त्वयाथात्म्यमाहात्म्यरहस्यक्षितिरिव पर

(கொஞ்சகாலம் யோசித்து விட்டு)

ஓ ! வரதனே! ஸம்ஸாரமாகிற சுழலின் வேகத்தைப் போக்கடிக்
கக்கூடியதான கடாக்ஷத்தை உடைய ஆசார்யனால் கடாக்ஷிக்கப்
பட்ட நான் வேறு உபாயங்களினால் விடப்பட்டவனாய் ஏனக்குத
தகாததான கார்யங்களைச் செய்வதில் இப்பொழுது நிவ்ருத்தி யடைந்த
எண்ணத்தை உடையவனாய் உண்மையை அறிவதினால் ஸந்தேஹட
இல்லாதவனாய் எல்லை இல்லாத தயையை உடைய உம்மை ரக்ஷகனா
ப்ரார்த்தனை செய்து என்னுடைய பாரத்தை (அதாவது என்னை
ரக்ஷிக்கவேண்டிய பாரத்தை) தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற உம்மு
டைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு ஒரு பாரமுமில்லாதவனாயும்
ஒரு பயமுமில்லாதவனாயும் இருக்கிறேன். 7

(ஸாரதியைப் பார்த்து) பார்க்க வேண்டியதெல்லாம் பார்க்கப்பட்ட
தல்லவா.

தர்க்கன்—இவ்விடத்தில் மஹாராஜாவினால் கண் வைக்கத்தக்கது. அ...
யப்பட்ட உயர்ந்த தத்வம் தாழ்ந்த தத்வம் இவைகளின் உ...

ஜேதஜேநகஜேதஸ்ய தஸ்ஜந ப்ரயாஸபரிஶ்ராந்தயோ ர ா வ
யோ விஶ்ராந்திஸ்தாநமிவ ஹகவதா ஸ்வயமேவ நிர்மிதோ
தூராதவலோக்யமாநவிகட தரஹாடகக்கூட விராஜமாநத
ஶதிஶாவகாஶ: கலிபலப்ரஸாரிதஸகலஸங்கடப்ரஶமநோ
வேங்கடாத்ரி ராலக்ஷ்யதே।

வாரே ஶ்ருங்கிஷாதிவதீராஷவத ப்ரஸ்ருதி வாயஸ்வீநீ
வாயஃ வாதவரம் வராஹ்யத ஜோரணை ஶரணைஸ்ததாம்।
வாராவயம் விவேகவக்த்ரியிய ஸக்வாஸ்வதக்வம் வரம்
வஶ்யந்த: ப்ரவரந்தி ஹந்த ஸத்விந ஸ்வைரவி நிர்வைரதா:॥

மையான ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்த மஹாத்மாக்களினல் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்பட்ட பரமபதம் போல் இருப்பதாயும் அனேகமான இடங்களைப் பார்த்ததினல் உண்டான ப்ரயாஸத்தினல் ஶ்ரமமடைந்த நமக்கு இளைப்பாறுவதற்கு இடம் போன்றதாயும் பகவானல் தானகவே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டதாயும் வெகு தூரத்தில் இருந்தே பார்க்கப்படுகிற மிகவும் விசாலங்களான ஸ்வர்ணமயங்களான சிகரங்களால் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற பத்து திக்குகளின் இடத்தை உடையதாயும், கலியுகத்தின் பலத்தினல் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்ட எல்லாத் துக்கங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிற இந்த வேங்கடாசலம் பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் இந்த மலையின் சிகரங்களில் பெரியோர்களுக்கு வாஸஸ்தானமும் பகவானுடைய திருவடிகளில் இருந்து பெருகுகிற ஆகாச கங்கை என்கிற நதியின் ஜலங்களின் கும்பல்கள் இடைவிடாமல் விழுவதினல் ஆஸ்சர்யமுமான பெரிய காட்டில் எல்லா ப்ராணிகளும் உயர்ந்த தத்வம் தாழ்ந்த தத்வம் இவைகளைப் பற்றிய பகுத்தறிவினல் பரிபக்குவமான புத்தியை உடையவைகளாயும், உயர்ந்த தத்வமாகிய திருவேங்கட முடையானை எப்பொழுதும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவைகளாயும் ஒன்றுக்கொன்று த்வேஷம் இல்லாமையினல் ஸுகத்தை உடையவைகளாயும் ஸஞ்சரிக்கின்றன ஆஸ்சர்யம்.

𑌇𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌜𑌲𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵

𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌰𑌤𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍌𑌤𑌿 ।

𑌮𑍃𑌦𑍁𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌦𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍇

𑌧𑍃𑌤𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌰𑍇 ।

𑌵𑍃𑌷𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌦𑌯𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂

𑌭𑌵𑌨𑌿𑌧𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌮𑍂𑌲𑌹𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌹𑌰𑍀𑌂 ॥ 76

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌨𑌵𑌰𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌦𑌤𑌿 ।

𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌬𑌰𑍀

𑌕𑍁𑌚𑍇𑌲𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

இவ்விடத்தில் ஒருவர் அநாதியான பாபங்களின் வாஸனையாகிற ஸமுத்திரத்தை நாசம் செய்யக் கூடியதாயும் எல்லாராலும் கொண்டாடத் தகுந்ததாயும் இருக்கிற பகவானுடைய தயையை எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்.

ம்ருதுவான மனதை உடையவளாயும், மன்மதனுக்கு ஹிதமான கார்யங்களைப் போக்கடிப்பவளாயும், அன்றிக்கே மன்மதனை ஜயித்த வர்களுக்கு ஹிதமானவளாயும், எல்லா ஜனங்களாலும் கொண்டாடப் பட்டவளாயும், தேவதைகளைக் காபாற்றுமவளாயும், வித்வான்கள் இடங்களில் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்ட அவர்களின் ஆத்மாவைக் காப்பாற்றுகிற பாரத்தை உடையவளாயும் (அதாவது) ஆத்ம ரக்ஷணத்தை விஸ்தாரமாகச் செய்பவளாயும்), மிகவும் மதுரமானவளாயும், திருவேங்கடமாமலையில் வஸிக்கும் பகவானுக்கு மிகவும் இஷ்டமானவளாயும், மங்களங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும் இருக்கும் தயையே! என்னிடத்தில் ஸம்ஸாரத்தின் காரணத்தைப்போக்கடிக்கக் கூடியதான பெரியதான உன்னுடைய ப்ரவாஹத்தைச் செய்யவேண்டும்—என்று. 7

மற்றொரு இந்த ஶ்லோகத்தையும் அடிக்கடி ஆவ்ருத்தி செய் கிறார்.

ஓ! தயையே! வேடர்களுக்கு அரசனாகிய குஹன், வானரங்களின் கூட்டங்களுக்கு அரசனாகிய ஸுக்ரீவன், யாரோ ஒருவளாகிய ஶபரி, குசேலர், (சந்தனம் கொடுத்த) அந்தக்கூனி இடை ஸ்திரீ

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌮𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌭𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌸𑌿॥

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 — [𑌸𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿]

𑌤𑌰𑍍𑌕𑌃 — (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌶𑍈𑌲𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌘𑍋𑌰𑌰𑍂𑌪𑌕𑌲𑌿𑌜𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇
𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌵𑌿𑌧𑌯𑍇 𑌸𑍌𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃॥

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 — 𑌸𑌾𑌧𑍁 ! 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 — '𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋

மாலாகரர் என்று சொல்லப்படும் இவர்களுடைய தாழ்ந்திருக்கையையும், ஸ்ரீநிவாஸனுடைய உயரத்தையும், அதாவது மேன்மையையும், அதிகமான உன்னுடைய ப்ரவாஹங்களினால் ஸமமாகச் செய்கிறாய். 77

விவேகன்—[பஹுமானத்துடன் பார்த்து விட்டு ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவிக்கிறார்.]

தர்க்கன்—(நாலுபக்கமும் பார்த்து விட்டு)

மஹாராஜ! ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடம், ஹஸ்திகிரி, இவைகள் உம்மால் பார்க்கப்பட்டன. த்ரமிட தேசத்தில் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற ப்ரும்மாவினால் ஆராதனம் செய்யப்பட்ட இன்னும் சில தேசங்களும் பார்க்கப் பட்டதுகள். புதிதாக உண்டானதாயும், பயங்கரமாயும் இருக்கிற கலியுகத்தினால் உண்டான கலக்கத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடிய இந்த இடங்களுக்குள் ஏதாவது ஓர் இடத்தில் தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களை விட்டு, மோக்ஷத்தை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்கு த்யானம் செய்வதற்கு ஸுகமாக இருக்கை உண்டாகட்டும். 78

விவேகன்—ஓ! ஸாரதியே! இப்பொழுது உன்னால் உசிதமான வார்த்தையே தெரிவிக்கப்பட்டது. ரிஷிகளாலும் 'இந்திரியங்களின்

யத்ர யத்ர வஸேந்நர: தத்ர தத்ர குருக்ஷேத்ரம் நைமி
ஶம் புஷ்கராணிச॥'—இதி।

அபிச—

வஸிக்த்ரா வ்யாப்த ப்ருத்வீ விசரிதம் அநிசம் த்யாநயோக்யாய தேஶம்
கலிக்ஷோபாத் க்வசிந்மே ஜகதி ந கதி: ஸுலபா ஸம்பவதி।
ததாபி த்ருஷ்டவ்யம் ஸார்வபௌம கிரயோக்யம் ...
க்ரியாயோக்யம் கிஞ்சித் ததபி யத்ர ஸ்தாநம் ஸ்தேயம் ॥ 79

ஸம்பவந்தி ச ஸர்வத்ர ஶ்ரேயஸாம் அந்தராயா: ஶமயிதவ்யாஸ்தே
ஸர்வநிர்வாஹகைக ஶரணாவலம்பிபி:। அபி ச
ஸ்வயமேவாஹ பகவாந்—'மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயா-
மேதாம் தரந்தி தே'—இதி।

கூட்டங்களை அடக்கிக் கொண்டிருக்கிற புருஷன் எங்கெங்கு இடத்தில் வஸிக்கிறானோ அந்தந்த இடத்திலேயே குருக்ஷேத்திரம் நைமிசம் புஷ்கரம் முதலிய க்ஷேத்திரங்கள்' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

மேலும்—

த்யானம் செய்வதற்கு இடத்தைத் தேடிக் கொண்டு நம்மால் அனேகமாக பூமிமுழுவதும் சுற்றப்பட்டது. கலியுகத்தின் கலக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த உலகத்தில் ஒருஇடத்திலும் நல்ல கதி ஸுலபமாய்க் கிடைக்காது. அப்படி இருந்த போதிலும் இந்தப் பூமியில் க்ருதயுகத்தில் செய்யக் கூடிய பக்தியோகத்தை அனுஷ்டிப்பதற்குத் தகுந்ததான தோஷம் இல்லாத ஏதாவது ஒரு இடம் எப்படியாவது பார்க்கத்தக்கது. 79

எல்லா இடங்களிலும் நல்ல காரியங்களுக்குத் தடங்கல்கள் உண்டாகும். அவைகள், எல்லாவற்றையும் நிர்வஹிக்கக்கூடியவரான ஒரு பகவானையே ஶரணமாக அடைந்தவர்களினால் போக்கடிக்கத் தக்கவைகள். மேலும் அப்படியே பகவான்தானே 'என்னையே எவர்கள் ஶரணமாக அடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்தப்ரக்ருதியைத் தாண்டுகிறார்கள்' என்று சொல்லி இருக்கிறார். இதுவுமல்லாமல் —

[illegible] —

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 80

[illegible] —

[illegible] ।

[illegible] ॥ 81

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

அனேகவிதமான தடங்கல்களினால் நிறைந்தவைகளாயும் யாத்ருச்சிகமாகப் பலம் உண்டானதைக் கண்டிருப்பது மாத்திரத்தினால் வ்ருத்தி அடைந்த குணத்தினால் உண்டான ப்ரஸித்தியை உடையதுகளாயும் வெளியில் உண்டானவைகளாயுமிருக்கிற இந்த இடங்களினால் போதும். எல்லா தோஷங்களையும் யோகம் செய்பவனுக்கு போக்கடிக்கத்தக்கதாயும், உயர்ந்த குணங்கள் நிறைந்ததாயும் ஶரீரத்திற்குள் இருக்கிற த்யானம் செய்யும் இடம் ஒன்றை ஏற்படுத்துகிறேன். (அதாவது மனதாகிய ஸ்தானம் ஸ்திரமா யிருக்கும்படி செய்கிறேன்). 80

மேலும்—

ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுப் பிரியாதவர்களான அநாதியான பரமாத்மாவிற்கும், அவனை ஶரணமாக அடையவேண்டும் என்று விரும்புகிற ஜீவாத்மாவிற்கும், ஶரீரத்திற்குள் இருக்கிற ஒரு இடம் (ஹ்ருதய கமலம்) ஒரு தோஷமு மில்லாதது. 81

ஓ! ஸாரதியே! இதையும் நீ யோசிக்க வேண்டும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 82

[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பரிசுத்தமான ஆசாரங்களாகிய தபஸ்ஸு செய்யும் காட்டில் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண் டிருப்பவனும், ஜ்ஞானமாகிற மலையை அடைந்தவனும், லக்ஷ்மீகாந்தனுடைய திருவடிகளில் ஆசையாகிற கங்கையில் தினம் முழுகுவதினால் ப்ரகாசித்துக் கொண் டிருப்பவனும், ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களைப் பற்றிய ச்ருதிகளை விசாரிப்பதாகிய தபஸ்ஸினால் போக்கடிக்கப்பட்ட தோஷத்தை உடையவனுமிருக்கிற ஜீவாத்மா எந்த ப்ரயோஜனத்திற்காக எங்கே போகப் போகிறான்? இந்த நிலைமையை யாருக்குச் சொல்லப் போகிறான்? 82

மேலும்—

கங்கை, ஸேது, ஸரஸ்வதீ, யமுனை, கோதாவரி, நர்மதா, துங்க பத்ரை, சோணம், காவேரீ, முதலிய தீர்த்தங்களை விரும்புவதினால் போதும், எப்பொழுதும் ஸமீபத்தில் இருப்பதாயும், எல்லாப் பாபங் களையும் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும், மோக்ஷத்தை அடைவிக்கக் கூடிய தாயும் அனேக குணங்களை உடையதாயும் இருக்கிற ப்ரும்மத்தை இந்த யோகி வெய்யில் காலத்தில் குளிர்ந்த தடாகத்தை ப்ரவேசிப் பதைப்போல ப்ரவேசிக்கிறான். 83

ததயம் ஶுபாஶ்ரயநிர்தாரணேந தாரணாதிகக்ஷ்யாஸு விஶ-
ததராம் வ்ருத்திம் வாஸுதேவஸ்ய விதாஸ்யாம: ।

[இதி ஸஸூதோ நிஷ்க்ராந்த:]

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸங்கல்பஸூர்யோதயே

॥ ஸ்தாநவிஶேஷஸங்க்ரஹோ நாம ஷஷ்டோऽங்க: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஆதலால் நாம் ஶுபாஶ்ரயத்தை* நிஶ்சயம் செய்வதிஞல் தாரணை முதலிய பர்வங்களில்† மிகவும் ப்ரகாசமான நிலைமையை ஜீவாத்மாவிற்கு உண்டாக்குவோம்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு ஸாரதியுடன் வெளியில் போகிருன்]

இப்படித் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ. உ. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்

ஸ்தாநவிஶேஷ ஸங்க்ரஹம் என்னும்

ஆருவது அங்கம் முற்றிற்று.

---

* ஶுபம் - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியது, ஆஶ்ரயம் - த்யானத்திற்கு விஷயமாகக் கூடியது, இந்த இரண்டும் சேர்ந்ததான பகவானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை என்றபடி.

† பர்வங்கள் என்றது தாரணை த்யானம் ஸமாதி இவைகளில் என்றபடி.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌃 ॥

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃]

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃— 𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀। 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍀 𑌚𑌿𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌮𑍍। 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 ...

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶாகாஶ்ரய நிர்த்தாரணம் என்னும் ஏழாவது அங்கம்.

[பிறகு ஸம்ஸ்காரன் ப்ரவேசிக்கிறான்.]

ஸம்ஸ்காரன்—நான் அனுபவத்தின் பிள்ளையாயும் ஸம்ஸ்காரன் என்கிற பெயரை உடையவனும், எல்லா வித்யைகளையும் கற்றுக் கொண்டவனும் இருக்கிற மஹாராஜாவாகிய விவேகனுடைய ஶில்ப வேலைக்காரன். தேவதைகளுக்கு ஶில்பியாகிய விஶ்வகர்மாவையும், அஸுரர்களுக்கு ஶில்பியான மயனையும் ஜயித்துவிட்டு இளைப்பாற வேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவனாய் வெகுகாலமாகத் தூங்கினேன். அப்பொழுது இந்த ஸமயத்தைப் பார்த்து மஹாமோஹனால் ஏவப்பட்டவர்களாயும், மது கைடபர்களைப்

[illegible]

போல மிகவும் பலசாலிகளாயும் இருக்கிற ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளினல், இவன் ஸத்வகுணத்திற்கு ஸ்நேஹிதன் என்கிற காரணத்தினல் கொல்லப்பட வேண்டுமென்று இச்சிக்கப் பட்டேன். புருஷர்களுக்குள் அஜாக்கிரதையாக இருப்பதே சத்துருவிற்கு கைகொடுத்ததுபோலாகு மல்லவா. பிறகு நான் அதி சீக்கிரத்தில் பகவானுடைய தயையினல் ஏவப்பட்ட தேவியாகிய ஸுமதியினல் ஸஹத்ருஷ்டி (ஒன்று சேர்ந்ததாகப் பார்ப்பது) ஸத்ருஶ த்ருஷ்டி (ஸமமான வஸ்துவைப் பார்ப்பது) என்கிற வேலைக்காரிகளினல் எழுப்பப்பட்டேன். ஆதலால் இங்கே ஓர் இடமும் கிடைக்காமையினல் சத்ருக்கள் அங்கங்கே ஓடிவிட்ட பிறகு ஏதோ ஒரு காரணத்தினல் உலகத்தினுடைய சித்திரத்தை பார்க்கவேண்டு மென்கிற ஆசையை உடைய மஹாராஜாவாகிய விவேகனுடைய ஸேனதிபதியாகிய வ்யவஸாயனல் மஹாராஜாவின் இஷ்டத்தைக் குறித்து ஆஜ்ஞை செய்யப்பட்டவனகிறேன். அந்த மஹாராஜாவினல் உண்டாக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையவனகிய நான் உத்திரவுப்படி செய்தும் விட்டேன். ஏனெனில் ஸமயத்திற்குத் தக்கபடி நடக்கிற வேலைக்காரர்களுக்கல்லவோ வேலை ஸ்திரமாக இருக்கிறது. ஆதலால்—

[illegible] —

[illegible] ।
[illegible] ॥ 1

[illegible]

[illegible] —

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 2

ப்ரும்ம வித்யையை அனுஷ்டிக்கிற புத்திமானுகிற ஜீவாத்மாவி னுடைய மனதையே என்னுடைய ஶக்தியினுல் சித்திரம் எழுதக் கூடிய சுவராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னுல் ஶுத்தம் * அஶுத் தம் என்று பிரிக்கத் தகுந்ததான ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் எழுதப் பட்டது.

(எல்லா இடத்திலும் சுற்றிப்பார்த்து) ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம் அனேகம் ஆயிரம் ஶில்பங்கள் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் சில சித்திரமே சில ஸமயங்களில் மேன்மைபெற்று விளங்குகின்றன

இவ்விடத்தில்—

இடம் மிகவும் மழமழப்பானது. அதன்மேல் பூசப்பட்ட காரை உறுதியாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. கோடுகளோ ஸூக்ஷ்ம மாயிருக்கின்றன. நூல் அடித்த இடங்களோ உறுதியாயிருக்கின்றன வர்ணமோ மழமழப்பானது. அந்தந்த சித்திரங்களுக்குத் தகுந்த மேன்மை இருக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய ஶில்பவித்யையின் ப்ரயோஜனம் பரிபக்வமாயிற்று என்று நினைக்கிறேன்.

---

*சுத்தமாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்ற பகவானுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹங்கள். அசுத்தமாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுடைய தேவ மனுஷ்யாதி ரூபங்கள்.

[illegible]

மேலும், ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஶக்தி உடையவர்களுக்கும் அதிகமான அப்யாஸம் மேல் மேலென விஶேஷத்தைச் செய்கிறதல்லவா. அப்படியே 'ஒவ்வொரு வஸ்துக்களுக்கும் ஶக்தி தனித் தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லுகிறார்களல்லவா. அன்றிக்கே எல்லா ஸில்பிகளுக்கும் பொதுவாகிய இது இருக்கட்டும். எனக்கோவெனில் என்னால் எழுதப்படவேண்டியவைகளான பகவானுடைய அவதாரங்களின் அநுக்ரஹத்தினால் இப்பொழுது இது வரையில் பார்க்கப்படாததான இப்படிப்பட்ட கையின் ஸாமர்த்தியம் காணப்படுகிறது. ராஜாவாகிய விவேகன் என்ன நினைக்கப்போகிறாரோ? ராஜாக்கள் வேலைக்காரர்கள் செய்யும் வேலைகளைப்பற்றி தடங்கலில்லாதவர்கள் அல்லவா? க்ரமப்படி அநுக்ரஹத்தையும் செய்வார்கள் உபேக்ஷையும் செய்வார்கள். அப்படியல்லாமல் ந்யாய மார்க்கத்திலேயே நிலையை உடைய நம்முடைய ராஜாவாகிய இந்த விவேகன் யோசிக்காமல் ஒரு கார்யம் செய்கிறவரல்ல அல்லவா? ஆகையினால் நான் ராஜாவாகிய விவேகனுடையவும் தேவியாகிய ஸுமதியினுடையவும் பஹுமானத்துடன் சேர்ந்த அநுக்ரஹத்தினால் க்ருதார்த்தனாகப் போகிறேன்.

ஊதரவ—

விஶ்வஹீணநவிஶ்வகா்ஜுஶவநாவாத்ஃயகாதய்ஹெச

ஶிஶெஷா: கஶூய்தவுணுநவேஸள வெதஃ ஷிதெ உணுவை: ।

ஶதஹஸஹஃவொவிஶஷய ஊஜெ ஸொவாஙு மொவாநஸீ

உயஂ யத் மவாக்ஷயதி விஹிதவ தூர் விதுகூோ: ॥ 3

(நெவவெஷுூ) க: கொத ஹோ: ?

ஸஂஸ்காரஃ—(ஶூகா ஸஹஷஃ) கிமாவீதி ஶிஷ ஶாஸஂ

வ்யவஸாயதஹஸஸூ உதிஸஹாயொ விவெகஃ । தஉஹ ॰

யயொவிதவஶிஜநகதெ வதிஷெ ।

[ஊதி நிஷ்க்ராந்த:]

॥ ஊதி ஶுஜவிஷ்கஂம: ॥

இவ்விடத்தில்—

எல்லா ஜனங்களையும் ப்ரீதி செய்விக்கக்கூடிய விஸ்வகர்மாவினுடைய சித்திரம் எழுதுவதிலுண்டான ஸாமர்த்தியத்திற்குப் பயத்தைக்கொடுக்கிற இந்த சித்திரங்களினுல் இந்த மண்டபம் மனது நிலைத்திருப்பதற்கு அலங்காரத்தைச் செய்கிறதுபோல் இருக்கிறது, எந்த மண்டபத்தில் புதிதாகச் செய்யப்பட்ட சித்திரங்களின் வரிசைகளை உடைய ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்ட தூண்களில் உண்டாகிய இந்தக் கிரணங்கள் படி கொடுங்கை இவைகளின் நடுவை ஜன்னலை உடையதுகள்போல் செய்கின்றனவோ. 3

(திரைக்குள்) ஆரடா அங்கே?

ஸம்ஸ்காரன்—(கேட்டு, ஆநந்தத்துடன்) வ்யவஸாயனுல் கைகொடுக்கப்பட்ட விவேகன் ஸுமதியுடன் சித்திர மண்டபத்தின் ஸமீபம் வந்துவிட்டாரா என்ன? ஆகையினுல் நான் ஸமயத்திற்குத் தக்கபடி வேலைக்காரன் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

[என்று வெளியே போகிறுன்]

சுத்த விஷ்கம்பம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[பிறகு விவேகன், ஸுமதி, வ்யவஸாயன், இவர் மூவரும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்].

வ்யவஸாயன்—இப்படி ! இப்படி! ராஜா வரவேண்டும். எல்லா ஆச்சர்யங்களும் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்ப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினால் வந்திருக்கிற இந்திரனுடைய பட்டணத்தில் இருக்கும் ஸ்திரீகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெளிப்ரதேசத்தின் ஸமீபங்களையுடைய உள்ளிலும் வெளியிலும் தொங்கவிடப்பட்ட அதிகமான தேனையும் வாஸனையையும் உடைய மந்தார புஷ்பங்களின் மாலைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்ரசாலை, எந்த மண்டபத்தில் சித்திரம் எழுதப்படாத சுவரும், ஒன்றில் மற்றொன்று பரதிபலிப்பதினால் சித்திரம் எழுதப்பட்டதுபோல் ப்ரகாசிக்கிறதோ.

[எல்லோரும் உள்ளே நுழைவதை நடிக்கிறார்கள்.]

வ்யவஸாயன்—(சித்திரசாலையைக் காண்பித்துக்கொண்டு) ராஜாவும் தேவியும் இதைப்பார்க்கவேண்டும். இவ்விடத்தில்—

𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌃
𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌦𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀 ।
𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌖𑌦𑌨𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍
𑌚𑌿𑌰𑌗𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 ॥ 4

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍀𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 ॥ 5

𑌰𑌾𑌜𑌾—(𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍) 𑌦𑍇𑌵𑌿! 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿—

அதிகமான பரிசயத்தை அடைந்து அதிக ஸாமர்த்தியத்தைப் பெற்றவனும் சிறந்தவனும் தேவதைகளினாலும் அனுஸரிக்கத்தகுந்தவனும் இருக்கும் ஸம்ஸ்காரனாகிய சில்ப வேலைக்காரன் வெகுகாலம் முற்பட்டதாக இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது பார்க்கத்தகுந்ததாகும்படி த்யானமாகிற சித்திரம் எழுதப்படும் சுவற்றில் ஒருவித தோஷமுமில்லாததான ப்ரபஞ்சத்தை உள்ளபடியே எழுதினான். 4

மேலும்—

இந்தச் சித்திரத்தில் வேதம் முதலிய ப்ரமாணங்களில் உண்டாகிய நம்பிக்கையினால் எழுதப்பட்ட முன் இருந்தவைகளும் இனி வரப்போகிறவைகளும் இருக்கிற வஸ்துக்களும் ஒரேவிதமாக நமக்கு இப்பொழுது இருக்கிறவைகளைப்போல ஆகின்றன. 5

ராஜா—(நாலுபக்கமும் கண்ணைச் செலுத்தி) தேவி! இது வரையில் இல்லாததான இந்த ஆஶ்சர்யம் பார்க்கத்தக்கது. எதற்குத் தன்னைத்தவிர வேறொரு உபமானத்தை நாம் அறியவில்லையோ. ஆனாலும் ஒன்றிருக்கிறது. அப்படியேயல்லவா.

𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌮𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 ।
𑌦𑌹𑌰𑌗𑌗𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ 6

(𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯) 𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌜𑌠𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌂 । 𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌂 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 ॥ 7

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃— 𑌨𑌾𑌥! 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌤𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮? (𑌹𑌾𑌸𑌂) 𑌨𑌾𑌥! 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌶

அளவில்லாதவைகளான ப்ரபஞ்சங்களாகிற சித்திரங்களுக்கு இடமாயும் அளவிடப்பட்டதாயும் இருக்கிற இந்த மண்டபம் தஹராகாசம் என்று பெயருடைய பரமாத்மாவைத் தனக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறது (அதாவது தஹராகாசம் என்கிற பரமாத்மா தான் சிறிய ஶரீரத்தை உடையவனாயிருந்து ஸகல ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதைப்போல என்றபடி). 6

(யோசித்துவிட்டு) அப்படிக்கில்லாமல் போனால் தன் வயிற்றின் உள்ளே ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் வைத்துக்கொண்டவராகிய ப்ரளயகாலத்தில் குழந்தை வடிவமான பகவானுடைய சாதுர்யத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறது. மேலும்—

இந்த சித்திரம் வெளியில் உண்டாகிய வர்ணங்கள் எழுதும் கூர்ச்சிகள் இவைகளைக்கொண்டு எழுதப்பட்டதல்ல. பின்னை எப்படி என்னில்:—ஸந்தோஷத்தினால் பூசப்பட்ட அனேக விதமான த்யானத்தையே இந்தச் சித்திர வேலைக்காரன் சித்திரம் என்கிற வ்யாஜத்தினால் இவ்விடத்தில் ப்ரகாசம் செய்தான். 7

ஸுமதி—நாத! இவ்வளவு என்று நினைக்க முடியாத மஹிமையை உடைய பகவானுடைய ஶக்திக்குப்போல உம்முடைய ஶக்திக்கும்

ஸைவ தவ ஸமுசிதா த்ரஷ்டும் ஸ்ருஷ்டிம் ஸ்ருஷ்ட

இதி கிமாஶ்சர்யம் ?

ராஜா — அத்ர கில விஶ்வதஶ்சித்ரே விஶ்வசித்ரே —

அஶுத்தஸ்ருஷ்டி விஷயம் பாகம் பவபோக்யம் ।

அதிகப்ரதிகோடிவ்ருத்தம் த்ருஷ்டிஸ்தவ திதருக்ஷதே ॥ 8

ஸூத:—

ப்ரவ்ருத்தாயதாந்தர்த்ருஶ: ப்ரணிதாநவ்ருத்தி ஜுஷோ ஜநஸ்ய

குணத்ரயவிஹிதா யவநிகேயம் மதிரோதிகா ।

தத் ஸம்ஸாரஜ்வரஜ்வலநஜந்மபூமௌ க்வயா

திதருக்ஷணீய: ரஸ: அத்யாபத்ரயா த்யஜ்யதாம் ॥ 9

மற்றவர்களினால் செய்ய முடியாதது எல்லாம் பொருத்தமுடையதா கிறது என்பது ஒரு ஆஶ்சர்யமா என்ன ?

ராஜா—எல்லா இடத்திலும் விசித்திரமான இந்த ப்ரபஞ்சமாகிற சித்திரத்தில்—

ப்ரக்ருதியுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் அசுத்தமான ஸ்ருஷ்டியைப் பற்றியதாயும், ஸம்ஸாரியாகிய இந்த ஆத்மாவிற்கு அனுபவிக்கக் கூடியதாயும், அதிகம் என்பதற்கு எதிர் நடையாயிருப்பதாயும் அதா வது அல்பமாய் இருப்பதாயும் இருக்கிற பாகத்தை உன்னுடைய கண் பார்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறதா என்ன ? 8

இவ்விடத்தில்—

மிகவும் உயர்ந்ததான வ்யாபாரத்தை உடைய உள்ளே இருக்கிற கண்ணாகிய ஜ்ஞானத்ருஷ்டியை செலுத்தவேண்டும் என்கிற ஆசை உடைய புருஷனுக்கு ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களினால் செய யப்பட்ட இந்த ப்ரக்ருதி என்கிற திரை புத்தியை மறைக்கக்கூடியது ஆதலால் ஸம்ஸாரமாகிற கெட்ட தாபமாகிற நெருப்பு உண்டாவதற்கு இடமாகிய இந்த அஶுத்த ஸ்ருஷ்டியில் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசை இனி அதிக வெட்கத்தினால் உன்னால் விடத்தக்கது.

வ்யவஸாய:—தேவி! ஸம்யகாதிஷ்டம் தேவேந ।

ததா ஹி—

விவிதவிஷயத்வீபாரோஹாவரோஹவிஸம்ஸ்துல-

ஸ்திதிபிரந்யோந்யோத்பந்நத்ராஸவிஹ்வலைர்மத்ஸ்யை: ।

அஸமமதிபிர்வ்யாப்தோ ஜநைராஸ்ரித:

ப்ரக்ருதிஜலதி: ஸம்யோகலாலஸைர் த்ரஷ்டும் ந யோக்ய: ॥ 10

ஸுமதி:—ஆர்யபுத்ர! த்ருடவாஸநாபி: க்ருஷ்டாபி மம த்ருஷ்டிரிதாநீம் தவ நிதேசேந ப்ரத்யாக்ருஷ்யதே । (ஸாயா) ஆர்யபுத்ர! த்ருடவாஸநாபிராக்ருஷ்டாபி மே த்ருஷ்டிரிதாநீம் தவ நியோகேந ப்ரத்யாநீயதே ।

வ்யவஸாய:—ததஸ்ஸகலஸுத்தஸ்ருஷ்டேர் பகவதோ விபவாவதாரே தேவேந தேவ்யா ச த்ருஷ்டிர் நிவேசநீயா ।

வ்யவஸாயன்—தேவி! ராஜாவினால் இது நன்றாக உத்திரவு செய்யப் பட்டது, அப்படியே யல்லவா—

அனேக விதங்களான ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களாகிற தீவு களில் ஏறுவது இறங்குவது இவைகளினால் சலித்துக்கொண்டிருக் கிற நிலையை உடைய ஒன்றுக்கொன்றி னிடம் இருந்து உண்டான பயத்தை உடைய இப்படிப்பட்ட ஆமை மீன் முதலிய இவைகளுக்கு ஸமமான புத்தி இல்லாத ஜனங்களினால் அடையப்பட்ட ப்ரக்ருதியா கிற ஸமுத்திரம் யோகம் செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களினால் பார்க்கத்தகுந்ததல்ல. 10

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர! மிகவும் உறுதியாக உண்டாக்கப்பட்ட வாஸனை களினால் இழுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் என்னுடைய கண் இப் பொழுது உம்முடைய உத்திரவினால் திருப்பி இழுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

வ்யவஸாயன்—அப்படியாகில் ஶுத்த ஸ்ருஷ்டியாகிய பகவானுடைய விபவாவதாரத்தில் ராஜாவினாலும் தேவியினாலும் கண் செலுத் தத்தக்கது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 11

ராஜா—[illegible]

[illegible]

வ்யவஸாய:—[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இவ்விடத்தில்—

பரம், வ்யூஹம், வ்யூஹாந்தரம் என்கிற ஶப்தங்களினுல் பிரிக்கப் பட்ட அனேகங்களான பகவானுடைய ரூபங்களில் மனது நிலைத் திருக்கையை அடையாமல் போனபோதிலும் தேவதைகள் மனுஷ் யர்கள் திர்யக்குகள் இவைகளோடு ஸமமாக இருக்கையை அபிநயம் செய்கிற இந்த விபவாவதாரங்களின் ஸமூஹங்களில் உம்முடைய கண் செல்லட்டும். 11

ராஜா—தேவி! ஸேநாபதியினுல் யுக்தமான கார்யமே நிரூபிக்கப் பட்டது. பரிசயம் பண்ணப்பட்டதற்கு ஸமமான வஸ்துவினிடத் தில் மனது நிலைத்திருப்பது ப்ரயத்தினம் இல்லாமல் அடையக் கூடியதல்லவா.

வ்யவஸாயன்—தேவ! அவதாரங்களின் ரஹஸ்யங்களை அறிந்தவர் களுக்கு மறுபடி ஜன்மம் இல்லாமல் பகவானை அடைவது உண்டாகும் என்று ஒரு தோஷமும் இல்லாமல் உபதேசம் செய் கிற பரமாத்மாவாகிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுல் கீதையில் சொல்லப் படு கிறது. மேலும்—

[illegible]
[illegible] 12

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 13

ப்ரபுவாகிய பகவான் பார்ப்பது, * நினைத்துக் கொள்ளுவது தொடுவது முதலியவைகளினுல் தன்னுடைய ப்ரஜைகளை வ்ருத்தி செய்துகொண்டு மத்ஸ்யம் கூர்மம் பக்ஷி முதலியவைகளின் ஶரீரத்தை உடையவராகக் காணப்படுகிறுர். 12

இவ்விடத்தில்—

ஒரு தோஷமும் சேராமல் எல்லையில்லாத ஆறு குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய பகவான் தன் இஷ்டப்படி விளையாடுவதினுல் விபவாவதாரத்தை அடைந்தவராய் திர்யக்குக்களின் ஆகாரங்களாகிய இந்த ஆமை பன்றி மீன் பக்ஷி முதலியவைகளுக்கு ஸமமான ஆகாரங்களினுல் தான் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தவன் என்பதை உறுதிப் படுத்துகிறுர். 13

---

* அதாவது மீன் தன் குஞ்சுகளைப பார்ப்பதினுலேயே வளர்க்கிறதென்றும், ஆமை தான் நினைத்துக் கொள்ளுவதினுல் தன் குட்டிகளை வளர்க்கிறதென்றும், பக்ஷிகள் இறக்கைகளில் இடுக்கிக்கொள்ளுவதினுல் வளர்க்கிறதென்றும் ப்ரஸித்தம். அதைப்போல் பகவானும் செய்தருளினுர் என்றபடி. அன்றிக்கே ஜனங்கள் தன்னைப்பார்ப்பது, த்யானம் செய்வது தொடுவது முதலியவைகளினுல் காப்பாற்றுகிறுர் என்று மற்றெரு அர்த்தம், அதாவது ஜனங்களை அப்படிப்பட்ட கார்யங்களைச்செய்து ரக்ஷிக்கப்படுவதற்காகத் தாம் அவதரித்தருளினுர் என்றபடி.

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌅𑌪𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌮𑌶𑍇𑌷𑌜𑌨𑌸𑌂-
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌗𑌣𑌃 ।

𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 —

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌪𑌟𑍀𑌯𑌸𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇
𑌜𑌨𑌿𑌪𑌥𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ 14

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ।
𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿 ॥ 15

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — (𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌮𑌭𑌿𑌨𑌯𑌨𑍍)

ராஜா—எல்லா ஜனங்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய பரமாத்மாவினுடைய இந்த அவதாரங்களின் கூட்டம் அபாரமான தயையினால் உண்டானதல்லவா. அப்படியே—

பகவானுடையதாயும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுடைய பாபங்களின் உயிரைப் போக்குவதில் ஸாமர்த்தியமுடையதாயும் ப்ரஸித்தங்களான அநேகம் விதமான அவதாரங்களை உடையதாயும் இருக்கிற ப்ரபாவத்தினால் அதிக பலமுள்ள அஜ்ஞானம் த்ரோஹம் முதலிய அநேகம் சத்ருக்கள் நிறைந்திருக்கிற இந்த உலகத்தில் ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் வழி நடக்கிற எல்லா ஜனங்களும் ஜயித்தவர்களாகிறார்கள். 14

மேலும்—

க்ருபையினால் உலகங்களை ரக்ஷிப்பதற்காக ப்ரவாஹம்போல் அநாதியாயிருப்பதினால் ஒன்றுக்கொன்று முந்தினவைகளாய் இருக்கிற திவ்ய சரித்திரங்கள் கல்பங்கள் தோறும் உண்டாகின்றன. 15

வ்யவஸாயன்—(ஆஸ்சர்யத்திற்குப் பரவசமா யிருக்கையை அபிநயித்துக்கொண்டு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 16

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மயனாவது விச்வகர்மாவாவது மற்றவனாவது இவர்களைக்காட்டி லும் அதிக மாஹாத்ம்யத்தை உடைய ப்ருஹ்மாவும் தங்களுடைய சக்தியினால் மிகவும் விசித்திரமான இந்த சித்திரத்தை எழுத ஶக்தி யுடையவர்கள் அல்லர். பரிபூர்ணமான எல்லா ப்ருஹ்மாண்டங்களை யும் முதலில் ஸ்ருஷ்டித்தவனாயும் அதற்குத்தகுந்த ஜ்ஞானம் முத லியவைகள் நிறைந்தவனாயும் இருக்கிற லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராய ணன் தானே இவ்விடத்தில் தன்னைப்பற்றிய சித்திரத்தை எழுதி னார். 16

இவைகளுக்குள் ஸமுத்திரத்தை இடமாக வைத்துக்கொண்டு காண் பிவிக்கப்பட்ட அவதாரங்கள் மூன்று. அவைகளுக்குள் முதலா வதாகிய இந்த அவதாரத்தை ராஜாவும் தேவியும் பார்க்கவேண்டும்.

இது—

முழுகிப்போன வேதங்களின் கூட்டங்களைத் தேடுவதில் உத் ஸாஹத்தை உடைய பார்வைகளினால் ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலங்க ளுக்குள் தாமரைக் காடுகளை உண்டாக்குவதுபோலவும், நடுவில் தடங்கல் இல்லாமல் அலைகளின் ஓட்டத்தினால் ஒன்றின்பின் ஒன்றா கத் தள்ளப்பட்ட ஜலங்களின் கும்பலாகிய உஞ்சலில் ஏறுவதில்

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌦𑍇𑌵𑌿! 𑌪𑌶𑍍𑌯! 𑌪𑌶𑍍𑌯! 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃-(𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑍍) 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌜𑍋 𑌸𑌂𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍) 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌃 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿?

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

ஆசையோடு கூடியதாயும் இருக்கிற பகவானுடைய மத்ஸ்யாவதார ஶரீரம் காணப்படுகிறது. 17

ராஜா—தேவி! உன்னுடைய கண்ணுக்கு ஸமமாக இருக்கையை பகவானுடைய ரூபம் ப்ரகாசம் செய்கிறது பார்.

ஸுமதி—(பார்த்து, மனதிற்குள்) மனுஷ்யனாய் இருக்கிற யோகிக்கு மனுஷ்யர்களைப் போன்ற ரூபத்தில் மனதின் ப்ரீதி உண்டாக்கத் தக்கது. (வெளிப்படையாக) ஆர்ய புத்திர! இந்த மத்ஸ்யாவதாரம் செய்த பகவானைப்போன்ற உம்மால் ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவைகள் போல அஜ்ஞானமாகிற அந்தகாரத்தில் முழுகின வேதங்கள் எடுத்துக் காப்பாற்றப்படுகின்றன. பரமாத்மாவிற்கு இப்படிப்பட்ட மற்ற ரூபங்களும் இருக்கின்றனவா?

வ்யவஸாயன்—இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் ஒன்ருகிய இது பார்க்கத்தக்கது.

[illegible]

[illegible] 18

[illegible]

ராஜா— [illegible]

எந்த அவதாரத்தினுல் தேவேந்திரனுடையதாகிய ராஜ்யம் கிழத்தனமும் மரணமும் இல்லாததாக ஆயிற்ரே; ருத்திரனுடைய தலை அழகான சிரோபூஷணத்தையுடையதாயிற்ரே; ஸமுத்திரம் மிகவும் ப்ரியமான இருப்பிடமாக தனக்கு ஆயிற்ரே; அப்படிப் பட்ட மந்திர பர்வதமாகிற மத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு தனக்குத் தானே ஆதாரமாக இருக்கிற ஆமை. 18

இவ்விடத்தில் இது சில்பியினுல் எழுதப்பட்ட அந்த கூர்மாவதாரத் தைப்பற்றிய ஸ்லோகத்தினுடைய எழுத்துக்களின் வரிசை.

எப்பொழுதும் அசங்கிக்கொண்டிருக்கும்படி மந்திர பர்வதத் தின் திணேவு சொரிவதினுல் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற கூர்மத்தின் ஶரீ ரத்தை உடைய பரமாத்மாவின் மூச்சுக் காற்றுக்களின் வரிசைகள் மூன்று லோகங்களேயும் காப்பாற்றவேண்டும்; எந்த மூச்சுக் காற்றுக் கள் தள்ளுவதினுல் அசைந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரத்தின் ஜல மாகிற தாலுகவே ஆடிக்கொண்டிருக்கும் கட்டிலில் எப்பொழுதும் ஏறிக்கொண்டிருப்பதினுல் ஸுகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தப் பகவான் லக்ஷ்மியுடன்கூட விளேயாடுகிருரோ. 19

ராஜா— தனக்கு காரணமாகியஇந்தப் பரமாத்மாவை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளாத ப்ரும்மாவைக் குறித்து 'நான் முன்னமேயே இந்த ஜலத்தில் இருந்தேன்' என்று சொன்னவராகிய புருஷன் இவர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

यथा----

[illegible]

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர ! லக்ஷ்மீ தானகவே வரிப்பதற்குத் தகுந்த அப்படிப்பட்ட ஸௌகுமார்யத்திற்கு இருப்பிடமாகிய பகவானுக்கு இப்படிப்பட்ட கடினமாயிருக்கும் தன்மை எப்படி உண்டானது ?

ராஜா—கார்யத்தில் உண்டான கௌரவம் எதைத்தான் செய்விக்காது?

வ்யவஸாயன்—தேவ ! அம்ருதம் கடைய ஆரம்பிக்கும்பொழுது உண்டானதாகிய கூர்ம ரூபியான பகவானுடைய இந்த தசை மிகவும் ஆஶ்சர்யமானது. எப்படியென்னில்:—

ஒரு பக்கத்தில் உச்சைரவஸ் என்னும் குதிரை ; மற்றொரு பக்கத்தில் தேவேந்திரனுடைய யானையாகிய ஐராவதம் ; மற்றொரு பக்கத்தில் அம்ருதத்தின் உத்பத்தி ; இப்படி ஸமுத்திரத்திற்கு அதிகமான கலக்கமுண்டான தசையிலும் இந்தப் பகவானுகிற ஆமை ஒரு தடையும் இல்லாமல் தூங்கிக்கொண்டு தாங்கப்பட்ட மலையை உடையவராய்த் தேவதைகளினுடைய துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறார்.

सौमतिः—आर्यपुत्र! [illegible] भारो [illegible]। ([illegible]) [illegible] प्रतिष्ठितः।

राजा—प्रिये! [illegible] भागिनी।

व्यवसायः—इतो दीयतां दृष्टिर्देवेन।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥

राजा—([illegible]) देवि! [illegible]

ஸௌமதி—ஆர்யபுத்ர! உம்மிடத்திலேபோல இந்தப் பகவான் இடத்திலும் அம்ருதத்தை அடையவேண்டியதற்காக ஏற்பட்ட சுமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது (அம்ருதம் என்றது இங்கு மோக்ஷத்தையும், கேவலம் அம்ருதத்தையும் குறிக்கிறது).

ராஜா—ப்ரியே! நான் இப்படிப்பட்ட சுமையை வஹிப்பதில் நீயும் பாதி பாகத்தையுடையவள்.

வ்யவஸாயன்—இவ்விடத்தில் ராஜாவினல் கண் செலுத்தத்தக்கது.

ஸமீபத்தில் கௌஸ்துபம் என்கிற ரத்னம் உண்டாகும் இடமாயும், ஐராவதம் என்கிற யானைக்குக் கட்டுத் தறியாயும், ருத்திரனுக்கு விளையாட்டின்பொருட்டு உண்டான தலைக்கு அலங்காரமாகிய சந்திரனை உண்டாக்கினதாயும், வருணனுக்கு மதுபானம் செய்யும் இடமாயும், கல்பக வ்ருக்ஷத்திற்கு முதலில் நாற்றுவிடும் இடமாயும், தேவதைகளுக்குத் தங்கள் இஷ்ட ப்ரகாரம் ஆஹாரத்தை உண்டாக்கக் கூடிய மடப்பள்ளியாயும், பகவானுக்கு அந்தப் புரத்தில் உண்டான படுக்கையாயும் இருக்கிற ஸமுத்திரம் பார்க்கத்தக்கது. 21

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன் பார்த்துவிட்டு) ப்ருக்ருதியின் பரிணமமாக இருந்தபோதிலும் பரமாத்மா அங்கீகரித்ததினல் மிகவும் பரி

[illegible]

[illegible] (ஹாயா) [illegible]

[illegible]

[illegible] 22

[illegible]

[illegible]

சுத்தமான இந்த ஸமுத்திரம் பார்க்கத்தக்கது. மேலும் இந்த ஸமுத்திரம் அலைகளின் கும்பலினால் காமதேனு, கல்பக வ்ருக்ஷம், சிந்தாமணி, முதலியவைகளை நல்ல பாத்திரத்திற்குத் தானம் செய்வதினால் உண்டாக்கப்பட்ட அதிக ஸந்தோஷத்தை உடையதாய் கூத்தாட ஆரம்பித்ததைப்போல் இருக்கிறது.

ஸுமதி—இப்படியே இதைப் பார்க்கிறவர்களுடைய மனதும்.

வ்யவஸாயன்—இது பார்க்கத்தக்கது.

ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொண்டவைகளாயும், க்ரமப்படி பள்ளம் மேடுகளாயும், இரு பக்கங்களிலும் பரவினதாயும் இருக்கிற க்ஷீர ஸமுத்திரத்தின் அலைகள் ஸ்படிகத்தினால் செய்யப்பட்ட படிகளின் அழகை வஹிக்கின்றன. 22

மேலும்—

மலர்ந்த தாமரைப் பூவின் நடுவில் இருக்கிற இந்த ஸமுத்திரத்தில் உண்டானவளாகிய இந்த லோகமாதாவாகிய லக்ஷ்மீ பகவானு

𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾
𑌅𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ **23**

𑌰𑌾𑌜𑌾—(𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂)

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑌲𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌾
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌚𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾 ।
𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇
𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌕𑌲𑌭𑍁𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 ॥ **24**

(𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾)

𑌸𑍇𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌮𑌹𑌿𑌲𑌾 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂𑌤𑍇
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 ।

டைய திருமார்பாகிய ஆஸனத்தை ஏறிக்கொண்டு தன்னுடைய கடாக்ஷங்களினால் உலகங்களை ரக்ஷிக்கிறாள். 23

ராஜா—(பார்த்துவிட்டு, ஸந்தோஷத்துடன்)

மங்களங்களுக்கு குறைவில்லாத நிதியாயும், கருணையின் எல்லை நிலமாயும் (அதாவது தனக்கு மேற்பட்ட கருணை உடையவர் இல்லாதவளாயும்), எப்பொழுதும் ஸந்தோஷத்தை உடையவளாயும், அன்றிக்கே வேதங்களுக்கு அழிவில்லாத வாஸனையை உடைய தலையில் சூட்டப்பட்ட மந்தார புஷ்பமாகவும், பகவானுக்கு உயர்ந்த செல்வமாயும், எல்லா உலகங்களினுடைய ப்ரார்த்தனையை (பூர்த்தி செய்யக்கூடிய) காமதேனுவாயும் இருக்கிற அப்படிப்பட்ட தேவியாகிய லக்ஷ்மீ எனக்கு எப்பொழுதும் ஸமீபத்தில் இருக்கவேண்டும். 24

(கையைக் கூப்பிக்கொண்டு)

ஓ! லக்ஷ்மியே! தேவஸ்திரீகளின் தலைகளில் சூட்டப்பட்ட புஷ்பமாலைகளினால் அர்ச்சனை செய்யப்பட்டதாயும், ஆபத்துக்கள் ஒன்றுமில்லாத ஸம்பத்துக்கள் ஸித்திக்கும் இடமாயும் இருக்கிற உம்முடைய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளை ஸேவிக்கிறேன், எந்தத்

[illegible]

[illegible] ॥ 25

(ஸுமதிம் [illegible]) தேவி! [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 26

திருவடிகளில் கொஞ்சம் வணக்கப்பட்ட தலையை உடையவர்கள் இந்த ஶரீரத்தை விட்டு தமோகுணம் இல்லாத பகவானுடைய இருப்பிடமாகிய பரமபதத்தில் க்ருதார்த்தர்களாய் வஸிக்கப்போகிறார்களோ. 25

(ஸுமதியைப்பார்த்து) தேவி! இவள் அப்படிப்பட்ட எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாராயும் ஸமுத்திர ராஜன் பெண்ணாயும், பகவானுக்குப் பத்னியாயும் இருக்கிற தேவி, பொறுக்க முடியாத அபராதங்களைச் செய்து அத்தால் பயந்தவர்களாய் இருந்தபோதிலும், எந்த லக்ஷ்மியை முன்னிட்டுக்கொண்டுபோகிறவனுக்கு இந்தப் பகவான் மிகவும் ஸுலபமாய் அடையக்கூடியவராகிறாரோ.

இவ்விடத்தில்—

உனக்கு ஆகாரம் அதுவே; குணங்களின் மஹிமையும் அதுவே; ஆதலால் ஓசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அழகான சிலம்பு தண்டைகளையும், அரைநூண்மாலையையும் உடையதான இந்த அழகான ஸஞ்சரித்தல் (நடந்து செல்லுதல்) தடையாக (அதாவது வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடியதாக) இல்லாதபக்ஷத்தில் சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட லக்ஷ்மீ நீயாகவே இருக்கக்கூடும். 26

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌃 — 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌸𑌿। (𑌸𑌹𑌾𑌸𑌂) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌨𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌸𑌿।

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — 𑌦𑍇𑌵𑌿! 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 — ‘𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌂𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃। 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌮𑌈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍॥’ — 𑌇𑌤𑌿।

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑍇! 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌮𑍁𑌭𑌯𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿।

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍।

𑌰𑌾𑌜𑌾 —

ஸந்நதி—ஆர்யபுத்ர! இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தியமான வார்த்தையினால் உம்மை ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணனுக்கு ஸமமாக ப்ரகாசம் செய்துகொள்ளுகிறீர்.

வ்யவஸாயன்—தேவி! உங்களால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைப் புராணம் தெரிந்தவர்கள் ‘தேவதைகள் பசு ம்ருகங்கள், மனுஷ்யர்கள் இவைகளுக்குள் புருஷன் என்று பெயருடைய வஸ்துக்கள் பகவானாகிய விஷ்ணு; ஸ்திரீ என்று பெயருடையவைகளெல்லாம் லக்ஷ்மீ; ஓ! மைத்ரேயரே! இவர்களைக்காட்டிலும் மேலான வஸ்து இல்லை’ என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ராஜா—ஸேநாபதே! இப்படி இருவகைப்பட்ட இந்த உலகம் லக்ஷ்மீ, நாராயணன் ஆகிய இருவர்களுக்கும் நியமிக்கக்கூடியதான விபூதிகள் என்று சொல்லப்பட்டது.

வ்யவஸாயன்—ஆம் அப்படியே.

ராஜா—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 27

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 28

இந்த இருவகைப்பட்ட ப்ரபஞ்சமும் இருவருக்கும் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் தங்கள் இஷ்டத்தினலேயே எந்த இருவர்களுக்கும் விபூதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ; வேதாந்தங்களில் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற அப்படிப்பட்ட திவ்யர்களான தம்பதிகள் எனக்கு க்ருபை செய்யவேண்டும். 27

இது இருக்கட்டும். பகவானுடையதாகிய மற்ெருரு ரூபத்தையும் பார்ப்போம்.

வ்யவஸாயன்—லக்ஷ்மியைத் தரித்துக்கொண் டிருக்கிற ரூபம் காண்பிவிக்கப்பட்டது. பூமியைத் தரிக்கிற மற்ெருரு ரூபத்தைக் காண்பிவிக்கிறேன்.

மிகவும் வ்ருத்தி அடைந்திருக்கிற ப்ரளய காலத்தில் உண்டான ஸமுத்திரத்தில் இருந்து ஆவிர்ப்பவித்தவரா்யும், விளையாடும் பொழுது ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற சேற்றைப்போல் இருக்கிற கோரைப் பல்லின் நுனியில் ஒட்டிக்கொண்ட பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டவராயுமிருக்கிற ஆதிவராஹன் இவர். 28

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌅𑌹𑍋 [illegible] 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।

(𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌮𑍍)

[illegible] ।
𑌵𑌹𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍇 𑌪𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 29

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 30

ராஜா—ஆஸ்சர்யம்! மிகவும் பெரியதாயும் ஆஸ்சர்யகரமாயும் இருக்கிறது இந்தப் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ரூபம்.

(கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, ஸந்தோஷம் பக்திமயிர் நெரித்தல் தழ தழுத்தல் இவைகளுடன்)

குளம்பு வரையிலாக இருக்கிற ஒரு ப்ரளயகாலத்தில் இருந்த ஸமுத்திரத்தில் தூக்கிக்கொள்ளப்பட்டதான பூமியாகிற கோரைக் கிழங்கை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மிகவும் பெரியதான வராஹனின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன். 29

மேலும்—

வராஹத்தின் ரூபத்தை உடைய பகவானே! எப்பொழுதும் விடாத பூஜையை உடையவராயும் (எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயும் என்றபடி), க்ரமமாகத் தள்ளப்பட்டவைகளாய் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற அளவில்லாத ஸமுத்திரத்தின் ஜலப்பெருக்கில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டவராயும், பெரியதாயும் விசாலமாயும் இருக்கிற கொடுங்கையில் அசங்காமல் செய்யப்பட்ட குறுக்கு மரம்போல் இருக்கிற பூமியின் சுமையைத் தாங்குவதில் ஸாமர்த்தியமுடைய மூக்கின் அகலத்தின் நுனிபாகத்தை உடையவராயும் இருக்கிற உமக்கு இந்த நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 30

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖ 31

([illegible]) ।

[illegible]
[illegible] ।

இவர்—

ப்ரளயகாலத்தில் உண்டான அலைகளின் சப்தங்களைக் காட்டி-லும் அதிகக் கம்பீரமான குருகுரு என்கிற மூக்கின் ஓசையினால் பரிசுத்தமாகச் செய்யப்பட்ட ப்ரும்மாண்டத்தை உடையவராகிய கபடமான வராஹமான பகவான் எந்தக் காலத்திலும் உலகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும், எந்த வராஹனுடைய முளைபோன்ற கோரைப் பல்-லினுடைய நுனியில்உறுதியாகச்சேர்ந்திருப்பதினால் அசையாமல் எப்-பொழுதும் நிலைத்திருக்கையை உடைய பூஜ்யையான பூமி கோரைக் கிழங்கைப்போல ப்ரும்மாவாகிற கோரைப் புல்லை உண்டு பண்-ணிற்றோ. 31

(பூமி தேவியைப் பார்த்து, நமஸ்காரம் செய்துகொண்டு)

முன்னொரு காலத்தில் வராஹத்தின் ஆகாரத்தை உடையவரா-யும், உம்மிடத்தில் ப்ரீதியை உடையவராயும் இருக்கும் பரமபுருஷ-னால் பாதாள லோகத்தில் பார்க்கப்பட்டவளான உன்னுடைய க

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸
𑌨𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ 32

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 —

𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌭𑌰𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌗
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 ॥ 33

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 — 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰 [illegible]

யாணமாகிற மங்களகார்யத்திற்கு அவருடைய திருவடிகளினால் அடிக்கப்பட்ட ப்ரளய காலத்தில் உண்டான ஸமுத்திரம் உசிதங்களான ம்ருதங்க வாத்தியங்களாக இருந்தன. 32

மேலும்—

ஓ! பூமியே! பகவான் ஸமுத்திர ராஜன் பெண்ணாகிய லக்ஷ்மியை அவள் இடத்தில் உண்டான ப்ரீதியை அநுஸரித்து அதாவது ப்ரீதிக்குத் தக்கபடி தம் திருமார்பினால் வஹித்துக்கொண்டவராய் அநேகவிதமாக அடையப்பட்ட போகத்தை உடையவராய் அன்றிக்கே ஆயிரம் தலையினால் அடையப்பட்ட உடலையுடையவராய் ஆதிசேஷன் என்கிற ரூபத்தினால் உம்மைத் தலையினால் வஹிக்கிறார். 33

ஸம்மதி—எப்படி இந்த மஹாவராஹன் ப்ரளய ஸமுத்திரத்தில் முழுகின் பூமியைஉத்தாரணம் செய்கிறாரோ அப்படியே ஆர்யபுத்ரனாகிய

[illegible]

[illegible]—[illegible]

[illegible]—[illegible]

[illegible]—[illegible]

நீரும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் முழுகின புருஷனை உத்தரணம் செய
விக்கவேண்டும் மற்றொன்றும் சொல்லுகிறேன். மிகவும் உறுதியான
கோரைப் பல்லின் நுனியினால் பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷன்
என்கிற அஸுரனுடைய மார்பாகிய மிகவும் உறுதியான கதவுக
ளின் பாகங்களில் இருந்து வெளிக்கிளம்பி இருக்கிற அதிகமான
ரத்த ஆறுகளின் வெள்ளத்தில் கணகணவென்று ஓசைப்பட்டுக
கொண்டிருக்கிற மூக்கின் நுனியை உடைய யஜ்ஞவராஹனுடைய
ஸாமர்த்யத்தைப்போல இருக்கிற உம்முடைய யுத்தத்தில் உண்டா
கிய ஸாமர்த்தியத்தையும் பார்க்க விரும்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

வ்யவஸாயன்—தேவி! மங்களங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய உம்முடைய
உயர்ந்ததான இந்த இஷ்டம் ஸித்திக்கப்போகிறதல்லவா.

ராஜா—ஸேநாபதே! இப்படிப்பட்டதாய் ஆஸ்சர்யமான மற்றொரு
ரூபத்தையும் பார்ப்போம்.

வ்யவஸாயன்—அப்படியே ஆகட்டும். அப்படியாகில் ப்ரஹ்லாதனை
காப்பாற்றினவராகிய திவ்ய நரஸிம்மனாகிய பகவான் இதோ பார்
கத்தக்கவர். இவரால் கொல்லவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்ட

ஜிவாம்ஶிதோ ஹிரண்யாக்ஷாநுஜந்மா ஹிரண்யோ நாம தாந
வேந்த்ர:।

கல்பாந்தபாவகநிபே ஸ்வதபஸாம் புஞ்ஜே
தோஷாசரஸ்ய ஸமேத்ய கில ப்ரஸந்ந:।
தத்தவரோऽபிலஷிதே ப்ரதிபந்நபீதி:
ஸௌவஸ்திகத்வமபஜத் ஸ்வயமேவ வேதா:॥ 34

அபிச—

அநந்யலப்யயஶஸா துர்வாரதர்பாநல
ஜ்வாலாவலீடஜம்பஹ்ருத்ஸைந்யாடவீகோ ஹிரண்யாஸுர:।
யஸ்யாஸ்தாநீ பாதபீடவிலுண்டத்கிரீடகோடீரவை:
ஸ்வைரப்ரஸரம் ஸ்துவந்தி சரிதம் தேவாஸ்ச தைத்யாஸுரா:॥

ஹிரண்யாக்ஷனுக்குத் தம்பியாகிய ஹிரண்யன் என்கிற அஸுரன் இவன்.

ப்ரளய காலத்தில் உண்டாகிய அக்னியைப் போன்ற இவனுடைய தபஸ்ஸுகளின் கும்பல்களினால் தபிக்கப்பட்டவராய் ப்ரஸன்னராய் ஸமீபத்திற்கு வந்து அவனால் விரும்பப்பட்ட வரம் தன்னால் கொடுக்கப்பட்டபிறகு பயத்தை அடைந்தவராய் அந்த ப்ரும்மா தானே ஸ்வஸ்தி சொல்லுகிறவராக இருக்கையை அடைந்தார். 34

மேலும்—

ஒருவராலும் அடையமுடியாத கீர்த்தியினால் தடுக்கமுடியாத கர்வமாகிய அக்னியின் ஜ்வாலைகளினால் போக்கடிக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய ஸேனையாகிய காட்டை உடைய ஹிரண்யன் என்கிற அஸுரன் வார்த்தைகளுக்கு மிகுந்த தூரத்தில் இருக்கிறான் (வாக்கினால் சொல்ல முடியாதவன்); எந்த ஹிரண்யாஸுரனுடைய ஆஸ்தான மண்டபத்தில் இருக்கிற கால் வைத்துக்கொள்ளும் ஆஸனத்தில் புராளுகிற கிரீடங்களின் ஶப்தத்தினால் தேவதைகளும் அஸுரர்களும் தங்கள் இஷ்டப்படி பரவும்படி எவனுடைய சரித்திரத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களோ. 35

ஸ்துவந்தம் பரமாத்மாநம் ப்ரஹ்லாதம் ஸ்வஸூநும் ஸாக்ஷேபம் அதிக்ஷிப்த:, க்வ நு தே புருஷோத்தம இதி ப்ருஷ்ட: ஸர்வத்ரேதி ப்ரத்யவாதீத் ।

ராஜா — ததஸ்தத: ।

வ்யவஸாய: —

கிமத்ர ஹரிரித்யஸ்ய ப்ரகடிதோபஹாஸக்ரமம்
ஹிரண்யகரபாடிதாத் ஸ்தம்பாஜ்ஜ்ரும்பித: ஸம்ப்ரத: ।
ஸம்ரம்போத்ஸர்ப்பத்ஸடாபடலஸ்போடந
த்ருட்யத்கநகநாரவத்விகுணிதகர்ஜிதஸ்ஸிம்ஹராட் ॥ 36

அயம் —

இவனால் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்கிற தன் பிள்ளையாகிய ப்ரஹ்லாதன் நிந்தையுடன் திரஸ்காரம் செய்யப்பட்டவனாய் உன்னுடைய புருஷோத்தமன் எங்கேயடா என்று கேட்கப்பட்டவனாய் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறான் என்று பதில் சொன்னான்.

ராஜா—அப்புறம், அப்புறம்.

வ்யவஸாயன் —

இவ்விடத்தில் விஷ்ணு இருக்கிறானா என்று ப்ரகாசமாகச் செய்யப்பட்ட பரிஹாஸத்துடன் ஹிரண்யனுடைய கையினால் குத்தப்பட்ட தூணில் இருந்து அப்பொழுதே கிளம்பினவராய் பரபரப்பினால் உயரக் கிளம்பின சடா (உளை) மயிர்களின் ஸமூஹத்தினுடைய உதறலினால் வெடித்த மேகங்களினுடைய அதிகமான கர்ஜன ஸப்தத்தினால் இரட்டிப்பாகச் செய்யப்பட்ட கர்ஜனத்தை உடைய நரஸிம்மன் எதிரே ப்ரகாசிக்கிறார். 36.

இவர்—

[illegible]

[illegible] 37

ராஜா—(ஸவிஸ்மயம்) அஹோ! [illegible]

[illegible]

[illegible] 38

உளே மயிர்களே உதறுவதின் வேகத்தினல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற ஏழு உலகங்களின் நிலேயை உடைய ப்ரபுவாகிய இந்த ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் மிகவும் பயங்கரங்களான நகங்களின் நுணிகளாகிற வஜ்ராயுதங்களினல் தேவேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தை மழுங்கச்செய்ததினல் மிகவும் பலமுள்ளதாயும், குலபர்வதங்களில் இருக்கிற கல் ப்ரதேசங்களினுடைய உறுதியின் ஆடம்பரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிற ஹிரண்யனுடைய மார்பைப் பிளக்கிறார். 37

ராஜா—(ஆஸ்சர்யத்துடன்) அஹோ! இந்த மிகவும் ஆஸ்சர்யமான ந்ருஸிம்மன் மிகவும் பெரியவர்.

வஜ்ராயுதங்களின் வரிசைகள்போல் மிகவும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கடினங்களான நகங்களினுடைய நுணிகளினல் பிளக்கப்பட்ட மார்பில் இருந்து பெருகுகிற ரக்த நதிகளினல் நிறைந்த பத்து திக்குகளிலும் புதிதான ஸந்த்யாகாலத்தை ப்ரகாசம் செய்து கொண்டிருப்பவராய் ப்ரும்மாமுதல் புழு வரையிலான எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் சந்திரனுகிய இந்த ந்ருஸிம்மன் யஜமானனேக் கொல்லுவதி

தத் இஹ மஹாமோஹநிரஸநாய ப்ரார்த்தயே ஸ்மத்துரிதஶமநம் ।

விகஸ்வரநகஸ்வருக்ஷத ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸ்தலீ

நிரர்கல விநிர்கலத் ருதிரஸிந்து ஸந்த்யாயிதா: ।

ஹரந்து துரிதம் ரமா ஸஹசரஸ்ய லீலாஹரே

ரஹம்ப்ரதமிகாமிதஃ ப்ரகடிதாஹவா பாஹவ: ॥ 39

வ்யவஸாய:—தேவ! இயம் அஸ்மதபிமதஸம்பாதிநீ ஸ்வயமேவ பகவதா பாவநாமாத்ர நிர்மிதேவ ஸுந்தர விந்யாஸஶாலிநீ நிகிலபய நிர்மூலிநீ ஶ்லோகாக்ஷரபங்க்தி: । யதா—

ஞல் கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற அஸுரர்களுடைய ஸேனைகளின் கும்பல்களாகிற இருட்டை அனேகம் கைகளால் (கிரணங்களினுல்) தடுக்கிறுர். 38

ஆதலால் நானும் இப்பொழுது மஹாமோஹனை நிராகரிப்பதற்காக நம்முடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

(39) மலர்ந்திருக்கிற நகங்களாகிற வஜ்ராயுதங்களினுல் பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யனுடைய மார்பிலிருந்து தடங்கல் இல்லாமல் பெருகுகிற ரத்த நதிகளினுல் ஸந்த்யாகாலம்போல் சிவந்த வர்ணத்தை உடையதாயும், (அஸுரர்களைக் கொல்லுவதில்) நான் முன்னே நான் முன்னே என்று சண்டை செய்துகொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மியுடன் கூடியவராயும் தன் லீலையினுல் ந்ருஸிம்மனாய் அவதரித்தவராயும் இருக்கிற பகவானுடைய கைகள் என்னுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டும்.

வ்யவஸாயன்—தேவ! நம்முடைய இஷ்டமாகிய அர்த்தத்தை நமக்கு வரும்படி செய்விக்கிறதாயும், பகவான் தன்னுலேயே தன்னுடைய ஸங்கல்ப மாத்திரத்தினுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோல அழகான பதவிந்யாஸங்களினுல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாயும், எல்லாப் பயங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிற ஸ்லோகங்களின் எழுத்துக்களின் வரிசை இது. எப்படியென்னில்:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 40

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்லாதனை ஸந்தோஷப் படுத்துகிறவைகளாயும் ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற தேவதைகளினுடைய ப்ராணனுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்குகிறவைகளாயும், பயங்கரங்களான ப்ரளய காலத்தில் உண்டான மேகங்களின் ஸமூஹத்தினுடைய ஓசைகளின் ஆடம்பரங்களின் நிலையை நிராகரிக்கின்றவையாயும், ஏழு ஸமுத்திரங்களையும் கலக்குகிறவைகளாயும் இருக்கிற கத்திபோல் கூரான நகங்களின் விளையாட்டினுல் பிளக்கப்பட்ட சத்துருவையுடைய ந்ருஸிம்மனுடைய அத்புதங்களான கர்ஜனங்கள் நம்முடைய பயத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டும். 40

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன் பார்க்கிறார்).

வ்யவஸாயன்—தேவ! இது ஒரு அக்ஷரவரிசை. எப்படியென்னில்:—

ஒரு நிமிஷ காலம் நகங்களினுல் நிகாகரிக்கப்பட்ட பழைய சக்ரம் முதலிய ஆயுதங்களின் கூட்டத்தை உடையவராயும், தடுக்கப்படாத மஹிமையை உடையவராயும் இருக்கிற பகவானுகிற ஸிம்பம் மூன்று லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும், யத்ருச்சையாக உண்டான

யத்ராத்³பு⁴தாவதாரேऽவந்த்⁴யஜட²ரா யாத்³ருʼக்³விகாஸோத³யஸ்யாம் [ஸ்ரக்³த⁴ரா]
யா காசித் ஸ்தம்ப⁴ஹேமாஸுரக்³ருஹ(ே) ஸ்தூ²ணா பிதாமஹ்யா

ஸுமதி:— அஜ்ஜஉத்த! ஏஸோ ஹிரண்ணோ விஅ மஹாமோஹாஸுரோ புரிஸஸிம்ஹேண துஏ வஹணிஜ்ஜோ। (சா²யா) ஆர்யபுத்ர! ஏஷ ஹிரண்ய இவ மஹாமோஹாஸுர: புருஷஸிம்ஹேந த்வயா வத⁴நீய:।

வ்யவஸாய:— தே³வ! காலோபபந்நமிஹ கர்தவ்யம் ஸ்மாரயதி தே³வீ। ததி³ஹ நாதிவேலாநிமேஷநிஹிதத்³ருஷ்டிப்⁴யாம் ப⁴விதவ்யம்। ததா²பி ஸம்க்ஷேபேண தத்கிஞ்சித்³ த³ர்ஶயாமி। அஸுரைரபஹ்ருதத்ரைலோக்யப்ரத்யர்பணேந தே³வக³ணஸந்தோஷணாய ப்ரவ்ருத்தோ தி³வ்யவாமந:॥ அயமபி— [இத்யர்தோ⁴க்தே]

எந்த ந்ருஸிம்மனுடைய அவதாரத்தினல் மலடில்லாத வயிற்றை உடைய (புத்திரனை உண்டாக்கின) ஹிரண்யன் என்கிற மஹாஸுரன் வீட்டில் இருக்கிற ஒரு தூண் அதி சீக்கிரத்தில் ப்ரும்மாக்களுக்கு பாட்டியாக (தகப்பனைப் பெற்றவளாக) ஆயிற்றோ. 41

ஸுமதி— ஆர்ய புத்ர! இந்த ஹிரண்யனைப்போல மஹா மோஹனென்கிற அஸுரன் புருஷ ஸிம்மமாகிய உம்மால் ஒழிக்கத்தக்கவன்.

வ்யவஸாயன்— தேவ! தேவியான ஸுமதி இப்பொழுது இந்தக் காலத்திற்கு உசிதமான செய்யவேண்டிய கார்யத்தை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறாள். ஆதலால் இப்பொழுது இவ்விடத்தில் அதிகமாகக் கண்ணை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது (அதாவது அதிக ஸாவகாசம் பார்க்கக்கூடாது என்றபடி). ஆனாலும் சுருக்கமாகக் கொஞ்சம் காண்பிவிக்கிறேன். அஸுரர்களினல் அபஹரிக்கப்பட்ட மூன்று லோகங்களையும் திரும்பவும் கொடுப்பதினல் தேவதைகளின் கூட்டத்தை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பித்தவரான திவ்ய வாமனர் இதோ இருக்கிறார், இவரும்— [என்று பாதிவார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ராஜா—ஸேநாபதே! நில்லு! நில்லு! இந்தத் திவ்ய வாமனனிடத்தில் இருந்தும் ஒரு மங்களத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறேன். (ஸந்தோஷத்துடன்)—

(மூன்றடி கொடுத்தோம் என்று சொல்லி இரண்டடியைத் தந்து மூன்றாவது அடிகொடுக்காமல் பொய்யனானேமே என்கிற) வெட்கத்தினால் தடுக்கப்பட்ட மிகவும் உதாரனான பலி என்கிற அஸுரனுடைய கீர்த்தியாகிற ஸேனைக்கு மிகவும் வேகமுள்ள படனாயிருக்கிற (அவன் கீர்த்தி பரவுவதற்கு முன்பே அந்தத் திக்குகளில் வ்யாபித்த) ருத்திரனுடைய தலையைப் பரிசுத்தம் செய்கிற (அதாவது கங்கையை அவர் தலையில் விழும்படி செய்கிற) த்ரிவிக்கிரமனுடைய பராக்ரமம் அல்லது அடிவைப்பு நம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும், எந்த அடிகளின் ஆரம்பத்தில் தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்ட நிசான்களின் சரித்ரத்தை அனுஸரிக்கிற, அதாவது அவைகளைப் போன்றவைகளான வெள்ளங்களினால் கங்கை எட்டுத் திக்குகளிலும் பரவுகிறதோ. 42

ஸுமதி—தேவ! இவருடைய யசஸ்ஸைப்போல சத்துருக்களை நிராகரித்தவரான உம்முடைய கங்கைபோன்ற யசஸ்ஸின் ப்ரவாஹப் திக்குகள் தோறும் வருத்தி அடைகிறது.

[illegible]

வ்யவஸாயன்—இவர்கள் ப்ருகுவினுடையவும் ரகுவினுடையவும் யது வினுடையவும் வம்ஶத்தில் பிறந்தவர்களாய் மிகவும் பலிஷ்டர்களான துஷ்டர்களை நிராகரித்ததினால் மூன்று லோகங்களையும் காப்பாற்றினவர்களான மூன்று ராமர்கள் (அதாவது பரசுராமன், ராமன், பலராமன் என்றபடி). இவர்களுக்குள் இவர் அநேக விதமான புண்ய ஜனங்களை ஹிம்ஸை செய்த போதிலும் புண்ய ஜனங்களைக் காப்பாற்றினவராகிய (அதாவது பத்து முகங்களையுடைய ராக்ஷஸனான ராவணனை ஹிம்ஸித்தவராயும் அத்தால் நல்ல ஜனங்களைக் காப்பாற்றினவருமாகிய) நடுவில் அவரித்த ராமன். கோஸல ராஜாவின் பெண்ணாகிய கௌஸல்யைக்குப் பிள்ளையாக இருப்பதினால் மறைத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஜகத்காரணமாயிருக்கையை உடையவராயும், அன்றிக்கே காரண வஸ்துவின் ஸ்வபாவங்களாகிய ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களை உடையவராயும், பால்யத்திற்கு உசிதமான விளையாட்டினால் விஶ்வாமித்திருடைய யஜ்ஞத்தை ரக்ஷித்தவராயும், யுத்தமாகிற யஜ்ஞத்தில் கார்யத்தை நிர்வஹிக்கக்கூடியவைகளாயும் தனக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டவைகளாயும் இருக்கிற திவ்யாஸ்திரங்களை உடையவராயும், தன்னை ஆஶ்ரயித்த ஜனங்களின் விரோதிகளை நிராகரிப்பதில் ஒருவராலும் அடக்கமுடியாத புஜபலத்தை உடையவராயும், மிதிலா பட்டணத்தில் வஸிக்கிற ஸ்திரீகளின் கண்களாகிற சகோர பக்ஷிகளுக்குச் சந்திரனும் (அதாவது அவர்களை த்ருப்தி பண்ணி வைக்கிறவராயும்), ஸூர்யனுடைய வம்ஶமாகிய தாமரைப் பூவுக்கு ஸூர்யனும் (அதாவது ஸூர்யோதய காலத்தில் தா[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ரைப் புஷ்பம் மலர்ந்து அதன் வாஸனை முதலியவை வெளியில் பரவும், அதைப்போல் ஸ்ரீராமன் அவதரித்தபிறகு ஸூர்ய வம்ஶம் வ்ருத்தி அடைந்து, அதன் கீர்த்தியும் எங்கும் பரவிற்று என்றபடி), ருத்திரனுடைய சிறந்த தனுஸ்ஸை முறிப்பதில் மிகுந்த பலமுள்ள கைகளை உடையவராயும், பரசுராமனுடைய ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுக்குப் போகிற கதியைத் தடுத்ததாகிய உறுதியான கணுக்களை உடைய தாப்பாளைப்போன்ற (அதாவது தாப்பாள்போல் உள்ளேவராமல் தடுத்த) நீண்ட பாணத்தை உடையவராயும், தகப்பனாகிய தசரதருடைய வார்த்தையைக் காப்பாற்றுவதில் ப்ரதிஜ்ஞை செய்ததினால் அவமதிக்கப்பட்ட யௌவ ராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்தை உடையவராயும், ரிஷிகள் தபஸ்ஸு செய்யும் தண்டகாரண்யம் என்கிற காட்டிற்கு ஸஞ்சரிக்கிற பாரிஜாதமாயும், (அதற்கு ஶோபையைப் பண்ணிக் கொடுத்தவர், அந்த ரிஷிகள் கேட்ட வரங்களைக் கொடுத்தவர் என்றபடி) மிகவும் கடின ஸ்வபாவமுடைய கரனாகிய மரத்தை முறிப்பதில் பெருங் காற்றாயும், பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களாகிய கோரையின் காட்டை அழிப்பதில் பெரிய யானைக்குட்டியாயும், எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்ட உத்தமமான யுத்தத்தைப் பார்த்ததினால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்த ஸீதையினுடைய உறுதியான ஆலிங்கனத்தின் மஹிமையினால் ஸமமாக (பழைய தேகம் போல்) செய்யப்பட்ட விசாலமான யுத்தத்தில் உண்டான காயங்களை உடையவராயும், மாரீசன் என்கிற ஆஶ்சர்ய கரமான மானுடைய தோலினால்

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌬𑌹𑌲𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍇𑌨, 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌦𑍇𑌹𑌦𑌹𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌕𑌜𑌨𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨, 𑌅𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌮𑌮𑍁𑌨𑌿𑌜𑌨𑌭𑌜𑌨𑌶-
𑌮𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌕𑌾𑌲𑍁𑌷𑍍𑌯𑌶𑌬𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨, 𑌪𑌵-
𑌨𑌤𑌨𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌥𑌾𑌪𑌰𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨, 𑌤𑌰𑌣𑌿𑌸𑍁𑌤𑌶𑌰-
𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣, 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑌨𑌨𑌿𑌪𑍀-
𑌡𑌿𑌤 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌰𑌣𑌰𑌣𑌕𑌜𑌨𑌕 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌣𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣
𑌚𑌤𑍁𑌰 𑌕𑌪𑌿𑌪𑌤𑌿𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌶𑌿𑌲𑌾𑌤𑌲 𑌦𑌾𑌰𑌣 𑌦𑌾𑌰𑍁-
𑌣𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨, 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑌹𑍋𑌦𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮-
𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨, 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀

அலங்கரிக்கப்பட்ட பூர்ணமான தர்ப்பாஸனத்தை உடையவராயும், கழுகுக்கு அரசனாகிய ஜடாயுஸ்ஸினுடைய தேஹத்தைக் கொளுத்தவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் அறியப்பட்ட தன்னை ஆஶ்ரயித்த ஜனங்களிடத்தில் உண்டாகிய ப்ரீதியை உடையவராயும், வீண்போகாத மாஹாத்ம்யத்தை உடையரிஷிஜனங்களை ஆஶ்ரயித்திருந்ததினால் போக்கடிக்கப்பட்ட மனதின் கலக்கத்தையுடைய சபரி மோக்ஷத்தை அடைந்ததற்கு ஸாக்ஷியாயிருந்தவராயும், வாயு புத்திரனாகிய ஹனுமாருடைய ஶுபமான வார்த்தையினால் ப்ரீதி செய்விக்கப்பட்ட மனதை உடையவராயும், ஸூர்யன் பிள்ளையாகிய ஸுக்ரீவனுடைய ஶரணாகதியினால் பராதீனமாகச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை உடையவராயும் (அதாவது அவனுடைய ஶரணாகதியினால் வஶீக்ருதரானார் என்றபடி), விசாலங்களான கக்ஷங்களில் அழுத்துவதினால் பீடிக்கப்பட்ட ராவணனுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணினவனும் நான்கு ஸமுத்திரங்களிலும் விளையாடுவதில் ஸாமர்த்திய முடையவனும் இருக்கிற வானர ராஜாவாகிய வாலியினுடைய மார்பாகிய விசாலமான கல்ப்ரதேசத்தைப் பிளப்பதில் பயங்கரமான பாணத்தை உடையவராயும், சத்துருவின் தம்பியாகிய ராக்ஷஸனாகிய விபீஷணனை அங்கீகரிக்கிறதில் உண்டான பரபரப்பினால் ப்ரகாசமான ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கும் தன்மையை உடையவராயும் (அதாவது அந்த ஸமயத்தில் ‘[illegible]’ இத்யாதியால் தன்னு

க்ஷித ஸத்யவ்ரதேந, கபிகுலகரதலதுலிதகிரிநி
கரஸாதிதஸேதுபத ஸீமாஸீமந்தித ஸாகரேண, லங்கா
புராந்தஃபுரவதூவேபதுலாஸ்ய லீலோபதேஶதேஶிகேந, விஶங்கட
விஶிகவிதாரணவிகடித கிரீடவிஹ்வலவிஶ்ரவஸ்தநயவிஶ்ரம
ஸமய விஶ்ராணந விக்யாத விக்ரமேண, கும்பகர்ண கு
லாசலபிதுரவஜ்ரேண, இந்த்ரஜித்விஹந்த்ருலக்ஷ்மணஸாக்ஷி
கராவணத்வந்த்வயுத்தேந, நிகிலஜகத்பயங்கரராவண
தஶகண்டச்சேதநஜநிதஶோக ராக்ஷஸீருதிதஸமய ஜ
நிதவசந விக்யாபித வைபவேந, விபீஷண வஶீக்ருத

டைய ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை வெளியிட்டபடி), ஒருதரம் ஶரணாகதி செய்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் தீக்ஷிதராயும் அப்படித் தன்னுடைய வ்ரதத்தை ஸத்யமாகக் காப்பாற்றுகிறவராயும், வானரக் கூட்டங்களின் கைகளினால் தூக்கிக்கொண்டு வரப்பட்ட மலைகளின் கூட்டங்களினால் செய்யப்பட்ட அணையின் ப்ரதேசத்தினால் ஸமுத்திரத்தைப் பிரித்தவராயும், லங்கா பட்டணத்தின் அந்தப்புரத்தில் வஸிக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு நடுக்கமாகிற நர்த்தன லீலையை உபதேசம் செய்யும் ஆசார்யனாயும் (அதாவது, பயத்தினால் அவர்களை நடுங்கச்செய்தவராயும்), ஒரு தடங்கலு மில்லாத பாணங்களைக்கொண்டு அடிப்பதினால் பிளக்கப்பட்ட கிரீடங்களை உடையவனாய் தழதழத்தவனாகிய விஸ்ரவஸ்ஸின் பிள்ளையாகிய ராவணனுக்கு இளைப்பாறுவதற்கு ஸாவகாசத்தைக் கொடுத்ததினால் ப்ரஸித்தமான பராக்ரமத்தை உடையவராயும், கும்ப கர்ணனாகிய குலாசலத்தைப் பிளப்பதில் வஜ்ராயுதமாயும், இந்திரஜித்தை வதம் செய்தவராகிய லக்ஷ்மணனை ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு ராவணனோடு த்வந்த்வ யுத்தத்தைச் செய்தவராயும், எல்லா உலகங்களுக்கும் எப்பொழுதும் பயத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிற ராவணனுடைய தலைகள் பத்தையும் அறுத்ததினால் உண்டாக்கப்பட்ட துக்கத்தை உடைய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளின் அழும் ஸமயத்தில் உண்டான வார்த்தையினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட மேன்மையை உடையவராயும், விபீஷணனுக்கு ஸ்வாதீனமாகச் செய்யப்பட்ட லங்கை

க்ருதவைச்ரவணைச்வர்யேண, புஷ்பகஸாஹஸகோஷ்பதீக்ருதகமஹார்ணவேந, ப்ரதிஜ்ஞார்ணவதரணக்ஷணபரதமநோரதஸிம்ஹாஸநாதிரூடேந, திவ்யபௌமாயோத்யாதிதைவதேந, ஜாநகீஸஹதர்மசாரிணா, ஸர்வதர்மஸமாராதநீயேந, ஸநாதநதர்மேண, ஸாகேதஜநபதஜநிதந்யநிகிலஜங்கமஸ்தாவரஜந்துஜாததிவ்யகதிதாநப்ரகடிதநித்யநிஸ்ஸீமவைபவேந, பகவதா பக்தஜநாபிராமேண ஸ்ரீராமேண விச்வமேதத் ஸநாதீக்ருதம் ।

யின் ஐஸ்வர்யத்தை உடையவராயும், புஷ்பகவிமானத்தின் வேகத்தினால் மாட்டுக்குளப்படியாகச் செய்யப்பட்ட (அதாவது அதிசீக்கிரத்தில் தாண்டப்பட்ட) ஆகாசமாகிற பெரிய ஸமுத்திரத்தை உடையவராயும், பதினாலு வருடம் காட்டில் வஸிக்கை என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதை ஸாவதானமாக எதிர் பார்த்திருந்த பரதனுடைய ஆசையாகிற ஸிம்மாஸனத்தில் ஏறினவராயும் (அதாவது பதினாலு வருஷம் காட்டில் வஸிக்கும் ப்ரதிஜ்ஞையை நினைத்து நாள் எண்ணிக் கொண்டிருந்த பரதன் அந்தக்காலம் கழிந்த உடனே இப்பொழுது ஸ்ரீராமன் எழுந்தருளும் ஸமயம் என்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபடி விளக்ஷிதம்), மிகவும் சிறந்ததாகிய பூமியில் இருக்கும் அயோத்திக்குத் தேவதையாயும், அன்றிக்கே ஆகாசத்தில் இருக்கும் அயோத்தியான ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கும் பூமியில் இருக்கும் அயோத்திக்கும் தேவதையாயும், ஸீதைக்குப் பர்த்தா வானவராயும், எல்லாத் தர்மங்களினாலும் ஆராதனம் செய்யப்படக் கூடியவராயும், நித்யமான தர்மமாயும், கோஸல தேசத்தில் (அதாவது அயோத்யா பட்டணத்தில்) உத்பத்தியை அடைந்தபடியினால் க்ருதார்த்தங்களான ஜங்கமஸ்தாவரங்களாகிய ப்ராணிகளின் கூட்டத்திற்கு திவ்ய கதியைக் கொடுத்ததினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட நித்யமாயும் எல்லையில்லாததுமான ப்ரபாவத்தை உடையவராயும், பக்தர்களான ஜனங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிறவராயும் இருக்கிற இந்தப் பகவானாகிய ஸ்ரீராமனால் இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் நாதனை உடையதாகச் செய்யப்பட்டது.

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 — (𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍)

𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌪𑌯𑍋𑌵𑌿𑌶𑍋𑌷𑌣𑌕𑌲𑌾𑌪𑌾𑌰𑍀𑌣𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲

𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌘𑍋𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌜𑌨𑌤𑌾𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌕𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌸 𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨𑌃 ॥ 43

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 — 𑌦𑍇𑌵! 𑌣𑌲𑌸𑍇𑌦𑍁𑌕𑌤𑍍𑌤𑍁𑌣𑌾 𑌇𑌮𑌿𑌣𑍇𑌵𑍍𑌵 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌸𑍇𑌦𑍁 𑌸𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵𑌣𑍇𑌣 𑌤𑍁𑌏 𑌵𑌿 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌿𑌅𑌜𑌣𑍋 𑌕𑌿𑌦𑌤𑍍𑌥𑍀𑌕𑌰𑍀𑌅𑌦𑌿 । (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌦𑍇𑌵! 𑌨𑌲𑌸𑍇𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌜𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ।

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — 𑌦𑍇𑌵! 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤

விவேகன்—(ஸந்தோஷத்தினால் கண்கள் எல்லாம் மலரப் பார்த்துக் கொண்டு)

ஸமுத்திரத்தின் ஜலத்தை வற்றும்படி செய்வதாகிய கார்யத்தில் மிகவும் தேர்ந்ததான ப்ரளய காலத்தில் உண்டான அக்னி ஜ்வாலைக ளின் கூட்டத்தின் வ்யாபாரத்தை அபஹரிக்கிறதாய் இருக்கிற பாணங்களினுடைய வ்யாபாரத்தினால் பயங்கரமான க்ரமத்தை உடையவராயும், ஒருதரம் சரணாகதி செய்த ஜனங்களின் கூட் டத்தை ரக்ஷிப்பதையே முக்கியமான வ்ரதமாக உடையவராயும், ஶரீரத்தோடு கூடிய தர்மமாயும் இருக்கிற அந்த வில்வித்யையில் ப்ர ஸித்தரான ராமன் நமக்கு அதர்மத்தின் நாசத்தை செய்யவேண்டும்.

ஸுமதி—தேவ! நளனைக்கொண்டு ஸேதுவை (அணையை) கட்டி வைத்த இந்த ஸ்ரீராமனாலேபோல தர்மமாகிற அணையை ஸ்தா பிக்கிற உம்மாலும் தர்மிஷ்டர்களான ஜனம் க்ருதார்த்தமாகச் செய்யப்படுகிறது.

வ்யவஸாயன்—தேவ! இவரோவெனில் அவதாரம் செய்தது முதல் தொடர்ந்துவந்திருக்கிற பரத்வத்தை உடையவராயும், எல்லா

𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌗𑍀𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍁𑌪
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ।

𑌕𑌂𑌸𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍈𑌕𑌵𑍀𑌰𑍋
𑌦𑌨𑍁𑌜𑌭𑌰𑌭𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍁𑌤𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌨𑌰𑌕𑌪𑍁𑌰𑌵𑌧𑍂𑌪𑌤𑍍𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑍀𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌃 ॥ 44

𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌶𑌕𑌟 𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍
𑌬 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌿 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌪𑍀𑌡 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰

வேதாந்தங்களுக்கும் ஸாரமாகிய கீதோபநிஷத்தை உபதேசம் செய்த ஆசார்யனாகிய பகவானாகிய வாஸுதேவன்.

இவர் கம்ஸனை த்வம்ஸம் செய்வதில் முக்கிய வீரனாயும், அஸுரர்களினுடைய சுமையினால் தொந்திரவு செய்யப்பட்ட பூமியின் ஆபத்தில் பந்துவாயும், கோப ஸ்திரீகளுக்கு ப்ராண ஸ்நேஹிதனை வும், தனக்குக் குருவான ஸாந்தீபினியின் பிள்ளைகளைத் திரும்பவும் பிழைக்கும்படி செய்ததினால் விசேஷமான கீர்த்தியை உடையவரா யும், வ்ருஷ்ணி அந்தகர் முதலியவர்களின் வம்சத்தில் பிறந்த அரசர் களுக்கு நாதனாயும், நரகாஸுரன் பட்டணத்தில் வஸிக்கிற அவன் ஸ்திரீகளினுடைய மகரிகா பத்திரத்தைப் போக்கடித்தவராயும், அதா வது அவர்களுக்கு வைதவ்யத்தை உண்டாக்கினவராயும், த்ரௌபதி யின் பர்த்தாக்களாகிய பாண்டவர்களுக்கு யுத்தத்தில் ஸ்நேஹிதனா யும் இருக்கிற ஐந்தாவது வேதத்திற்கு ஸாரமாகிய க்ருஷ்ணன்: 44

பூதனை, சகடன், இரட்டையாகிய மருதமரம், அரிஷ்டன், ப்ரலம் பன், தேனுகன், காளியன், கேசி, குவலயாபீடம் என்கிற யானை,

𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌯
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 —(𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯) —

𑌨𑌿𑌕𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 ।
𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌾𑌲𑌕𑍇𑌲𑌿𑌂
𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌨𑌂 ॥ 45

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 — 𑌇𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌹 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾 ।

𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌵𑌲𑌯𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌲𑍈𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲𑍈𑌃 ।

சாணூரன், முஷ்டிகன் முதலிய துஷ்டர்களைக் கொன்றவராகிய இந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் இடையர்களுடைய வம்ஶத்தை வ்ருத்தி செய்வதற்காகக் கோவர்த்தனம் என்கிற மலை தூக்கப்பட்டது.

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன் பார்த்து)

வேதாந்தங்களினால் இன்றளவும் தேடப்பட்டவராயும், இரட்டையாய் நின்ற மருதமரங்களில், அன்றிக்கே மருதமரங்களினால் கண்டறியப்பட்ட பால்ய லீலையை உடையவராயும், யமுனையை ஸாக்ஷியாக உடைய யௌவனத்தை உடையவராயும் இருக்கிற யுவாவாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை எப்போழுதும் என்னுடைய ஸமீபங்களிலேயே பார்க்கிறேன். 45

வ்யவஸாயன்—இதோ இந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய இடது பக்கத்தில் எழுத்துக்களின் வரிசை.

இடஸ்த்ரீகளினுடைய தளர்ந்திருக்கிற வளைகளின் ஶப்தத்தினால் குளிர்ந்ததான கைகளின் தாளங்களினால் அழகான நடையைக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டதாயும், எல்லா உலகங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்

கவியஹாவநாகஷா ஜொவவெஷஸ்ய விஷ்ணொ
ாயாமணிஸாயாய ஶம்ஶவாநுஶ்ஶநாஜுஃ ॥ 46

ஐயம் வாவரா—

ஷகதளாவவடணவூஹ்ருதயஃ வாஸவுஸம்வாஜய
ஸாஜாஜுஸ்ய தயா வியா விஹரதயஸஙஜு ஹருாணி நஃ ।
க்ஷீரம்ஶர்கரயெவ யாஹிரவரயஜ஼ஞுதாஃவுஹஞுஜெதாஞு ஜெண
ராகளரோககவஷுஜூ ஜமவெ க்ருஷ்ணஸ்ய தாஃ கெஷயஃ ॥ 47

ஸுமதிஃ—ஆர்யபுத்ர! அவனி ஹாராவதரண ப்ரவ்ருத்தஜ
யாரநுரம் விக தம்ஸவி ஸம்ஸார ஹக ஹர நிஸ்ஸஸ ஜும்
ஸண ஸணஜம் கஜரா வரவ கிககஜும் வெவிஹிஹி?
(மாயா) ஆர்யபுத்ர! அவநிஹாரொஹரணப்ரவ்ருத்தம் யஜு

....

காக இடையர்களுடைய வேஷத்தைத் தரித்த விஷ்ணுவினுடைய சிறந்த உதட்டிலிருந்து உண்டாகிற அம்ருதத்தில் பாகத்தை உடையதாயும் இருக்கிற மூங்கில் கழி (புல்லாங்குழல்) எல்லாவற்றையும் விட மேன்மை பெற்று விளங்குகிறது. 46

இதுவும் மற்றொன்று—

ஒரு பக்கம் சாய்ந்திருக்கும்படி செய்யப்பட்ட குருவம்சத்து ராஜாக்களின் பட்டணம் முதலியவைகளை உடையதாயும், நிராகரிக்கப்பட்ட ப்ரலம்பன் முதலிய அஸுரர்களை உடையதாயும் இருக்கிற பலராமனுடைய அப்படிப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் நமக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்யவேண்டும், சர்க்கரையோடு சேர்ந்த பாலைப் போல எந்தப் பலராமன் விளையாட்டுக்களோடு சேர்ந்ததாகிய பால்யம் முதல் கொண்டு உண்டான க்ருஷ்ணனுடைய அப்படிப்பட்ட லீலைகள் அதிகமான குணங்களினால் உலகத்திற்கு போக்யங்களாக ஆயிற்றோ. 47

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர! பூமியின் பாரத்தைப் போக்குவதில் ப்ரவ்ருத்தி செய்தவராகிய க்ருஷ்ணனைப்போல ஸம்ஸாரத்தில் உண்

தாராநூர்ஜிவ ஸ்வாமிந் ஸம்ஸ்ருதிபயபாரநிஶ்ஶேஷத்வம்ஸந ஸந்நத்தமசிராதேவ க்ருதகார்யம் ப்ரேக்ஷிஷ்யே ।

வ்யவஸாய:—ஸத்யமேதத் । ஸுலக்ஷ்யதாமயமேவ தோஷநிர்மூலந: கல்கி: ।

ராஜா—(விலோக்ய)

பாவிந்யா தஶயா ஸஹேஹ பவத: ஸம்ஸாய ந: கல்பதாம்
கல்கிர் விஷ்ணுயஶஸ்ஸுத: கலிகதாகாலுஷ்யகூலங்கஷ: ।
நிஶ்ஶேஷக்ஷதகண்டகே க்ஷிதிதலே தாராஜலௌகைர் த்ருவம்
தர்மம் கார்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்நிஸ்த்ரிம்ஶதாராதர:॥

டான பயமாகிற சுமையை மிகுதி இல்லாமல் போக்கடிப்பதில் உத்ஸாஹத்தை உடையவராகிய உம்மையும் அதிசீக்கிரத்தில் கார்யம் செய்து முடித்தவராக பார்க்கப்போகிறேன்.

வ்யவஸாயன்—இது உண்மையே. எல்லாத் தோஷங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவராகிய இந்தக் கல்கி பார்க்கப்படட்டும்.

ராஜா—(பார்த்து)—

இனி வரப்போகிற அவஸ்தையோடு கூட இந்தச் சித்திரத்தில் ஆவிர்பவித்தவராயும், விஷ்ணு யஶஸ்ஸென்கிற ப்ராம்மணனுக்குப் பிள்ளையாயும், கலியின் நடவடிக்கையினால் உண்டாகிய கலக்கத்தை முற்றிலும் போக்கடிக்கக் கூடியவராயும் இருக்கிற கல்கி நமக்கு ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கடிப்பதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும், எந்தக் கல்கியின் கத்தியாகிற மேகம் மிகுதியில்லாமல் போக்கடிக்கப்பட்ட முள்ளை உடைய அன்றிக்கே சத்ருக்களை உடையதான பூமியில் தன்னுடைய நுனிகளாகிற ஜல ப்ரவாஹங்களினால் அழிவில்லாததான க்ருதயுகத்தில் உண்டான தர்மத்தை முளைக்கும்படி செய்கிறதோ.

[illegible]

[illegible]

வ்யவஸாயன்—தேவ! இப்படிப் பகவானுடைய சில அவதாரங்களின் பிரிவுகள் எழுதப்பட்டதுகள். பகவானுடைய இஷ்டப்படி செய்யும் அவதாரங்கள் இதற்கு முன் நடந்தவைகளும் இனி வரப்போகிறவைகளும் எவ்வளவு இருக்கின்றன. அவைகளின் மஹிமைகளைச் சொல்லும் விஷயத்தில் வேதாந்தத்தை அறிந்தவர்களும் (ஸாத்யமில்லாமல்) திருப்பப்பட்ட வ்யாபாரத்தை உடையவர்கள்.

மேலும்—

ஸங்கல்பத்தினுல்மத்ஸ்யாவதாரம் செய்தவனே! விளையாட்டினுல் ஆமையானவனே! பெரிய வராஹத்தின் ரூபத்தைத் தரித்தவனே! யாத்ருச்சிகமாக ஸிம்மமானவனே! ரக்ஷிப்பதற்காக வாமனனானவனே! கோபத்தையே ஸ்வபாவமாக உடைய பரசுராமனானவனே! தயையையே ஸ்வபாவமாக உடைய் ரகு வம்சத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமனான வனே! சத்ருக்களினிடத்தில் அலக்ஷ்யத்தினுல் கலப்பையை ஆயுதமாகத் தரித்த பலராமனானவனே! விளையாட்டினுல் இடையனாக வந்து அவதரித்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனானவனே! கல்கம் என்கிற லக்ஷணம் உடைய குதிரையை வாஹனமாக உடைத்தானபடியினுல் கல்கியான வனே! என்று தினந்தோறும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய் புண்யங்களின் கூட்டங்களாகிற க்ரயத்திற்கு விற்கக்கூடிய வஸ்துக்கள்

தேஷு சைதேஷு ப⁴க³வத³வதாரேஷு யதா²பி⁴மத ஏகதம ஆலம்ப³நம் நிர்தா⁴ரணீயம் மஹாராஜேந ।

ராஜா—ஸேநாபதே! ஸாது⁴ ஸுவிசிந்திதம் । தத³ஹம் ஸம்ப்ரதி—

விஶுத்³தே⁴ விஶ்வபதேர்யஸ்ய கஸ்யசந விக்³ரஹே ।
ஸமாதி⁴ஜநநீம் பும்ஸ: ஸாத⁴யிஷ்யாமி பா⁴வநாம் ॥ 50

ந சாத்ராஸ்மாகம் அதிபா⁴ர: ।

யத:—

பத³கமலநதாநாம் பா⁴ஸமாந: ப்ரமாணை:
ப்ரணிஹிதபரீவாஹ: ப்ராச்யஸம்ஸ்காரஶக்த்யா ।

நிறைந்த கடைத்தெரு போன்றவர்களான புருஷர்கள் இந்த லோகத்தைப் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். 49

அப்படிப்பட்ட இந்தப் பகவானுடைய அவதாரங்களில் மற்றொன்றில் ஆசையில்லாத புருஷனுக்கு அவனிஷ்டப்படி த்யானத்திற்கு விஷயமாகக்கூடிய ஒன்று மஹாராஜாவினால் நிர்த்தாரணம் செய்யத் தக்கது.

ராஜா—ஸேநாபதே! நன்றாக யோசிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் நான் இப்பொழுது—

பரிசுத்தமான பகவானுடைய ஏதாவது ஒரு விக்ரஹத்தில் புருஷனுக்கு ஸமாதியை உண்டாக்குகிற த்யானத்தை உண்டாக்குகிறேன். 50

இந்த விஷயத்தில் நமக்கு அதிகப் பாரமில்லை. ஏனெனில்—

தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற தன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ப்ரமாணங்களினால் ப்ரகாசிக்கிறவராயும், பழையதான ஸம்ஸ்காரத்தின் சக்தியினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆசையின் வ்யத்யாஸத்தை உடையவராயும், தயைக்கு வசப்பட்ட தடங்கல் இல்லாத லீலையை

வூஸாரயஉேநாகம்வா நிஷ்நிவிஷ்யீயஃ
வஸிகஊயதி ஙூவம் ஹாவநாயம்பநாஹம் ॥ 51

தஜிஹகூதம் ஶிஷ்உஶஷுநேந தீயதாம் ஶிஷ்ாயிகாஶிணஸ்ஸ்ஸா
ஙஸ்ாஸ்தஸாஷாவிதம் வாஶிதாஷிகம் ।

வூவஸாயஃ—யஷாஜ்ஞாவயதி ஷேவஃ ।

ராஜா—ஸேநாபதே ! வஸவஉஷியஙதா வயம் ஸங்கவரேஉஹி
ஸஉநஞாகரணீயாய ।

[இதி நிஷ்க்ராந்தாஸ்ஸவே]

இதிஸ்ரீகவிதாகிகஸிஹஸ்ய ஸவதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீஉேஷ்டநாயஸ்ய ஸ்ரீஉேஉஷாநாவாயஸ்ய க்ருதிஷு

ஶ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயே

॥ ஶூஹாஶ்ரயநிகரணம் நாம ஸப்தமோங்கஃ ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமஃ ॥

உடைய ப்ரபுவாகிய இந்தப் பகவான் த்யானத்திற்கு விஷயமாவதற்குத் தகுந்த ரூபத்தைத் தானே செய்கிறார். 51

ஆதலால் இப்பொழுது சித்திரத்தைப் பார்த்தது போதும். சில்பிகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய ஸம்ஸ்காரனுக்கு நம்முடைய ஸந்தோஷத்திற்குத் தகுந்ததான ஸம்மானம் கொடுக்கத்தக்கது.

வ்யவஸாயன்—ராஜா எப்படி உத்திரவு செய்கிறாரோ அப்படியே.

ராஜா—ஸேநாபதே! மிகுந்த பலசாலிகளினால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிற நாம் மேலே செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்வதற்காக த்வரையை அடைவோம்.

[என்று எல்லோரும் வெளியே போகிறார்கள்.]

ஶூபாஶ்ரய நிர்த்தாரணம் என்னும்
ஏழாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ मोहपराजयो नाम अष्टमोऽङ्कः ॥

[ततः प्रविशत्यभिनिवेशः]

अभिनिवेशः—(स्वसामर्थ्यं बहुमत्य)

दृष्टा निर्व्यसनेषु सप्तसु समारब्धेषु मद्वीक्षिताः
प्रारब्धं न विसृजन्ति च मुहुः प्रत्यूहवात्याहताः।

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

மோஹபராஜயம் என்னும் எட்டாவது அங்கம்.

[பிறகு அபிநிவேசன் ப்ரவேசிக்கிறான்.]

அபிநிவேசன்—(*தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தை பஹுமானம் செய்து கொண்டு*)

என்னால் பார்க்கப்பட்ட புருஷர்கள் ப்ரயோஜனம் இல்லாமல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஏழு விதமான வ்யஸனங்களில்* ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள். தடங்கல்களாகிற சுழல் காற்றுக்களினால் அடிக்கடி தடுக்கப்பட்டவர்களா யிருந்தபோதிலும் ஆரம்பித்த கார்யத்தை விடு

---

* வ்யஸனங்களாவன புத்தியை இழுத்துக்கொள்ளக் கூடியவைகளான ஸ்திரீகள், சொக்கட்டான், கள்ளுக்குடி, வேட்டையாடுதல், க்ரூரமாகப் பேசுதல், கொடியசிக்ஷை செய்தல், வீண்பேச்சுப் பேசுதல் என்பவை.

நாநாது:கபயாநகேऽபி ந ஜஹத்யர்தே புருஷார்தே ரதிம்
மோஹஸ்யாபிநிவேசணைகத்ருகஹம் கோசாதிகாரே ஸ்தித: ॥
கிஞ்ச மோஹஸ்ய ஸகலபரிஜநோ லோப: ஸோதரஸ்நேஹமிதோ மாமேவ
தர்சிதஸௌப்ராத்ரம் ஸஹாயீக்ருத்ய ஸர்வத்ர விஜயதே ।

யத:—

நிர்வேதப்ரஸங்கேஷு ஸ்வயமுத்தம்பநோந்நத: ।
அக்ரஜஸ்ய லோபஸ்ய ப்ராதா பரஸம்பவ: ॥ 2

அஹோ மஹத் ஸாம்பராயிகமுபஸ்திதமஸ்மாகமந்வயஸ்ய ।
யதிஹ விவேகேந ப்ரதமமௌபநிஷதவித்யாமசிக்ஷ்யத புருஷ: ।
யச்சாஸௌ மதாந்தர தௌர்பல்ய ப்ரகாசநேந பரப்ரஹ்ம
ப்ரகாசகே சாஸ்த்ரே ப்ரதிஷ்டித ஸஞ்ஜாதவைசாரத்ய: । யதஸ்ச

கிறதில்லை அனேகம் விதங்களான துக்கங்களினால் பயங்கரமான அர்த்தம் என்கிற புருஷார்த்தத்தில் ஆசையை விடுகிறதில்லை. இப்படிப் பட்டவனாய் ஒரே விதமான ஜ்ஞானத்தை உடையவனாகிய நான் மஹா மோஹனுடைய பொக்கிஷத்தில் வேலையில் இருக்கிறேன். 1

மேலும்---மஹா மோஹனுக்கு எல்லாவிதப் பரிஜனமுமாகிய லோபனும் ஸஹோதர ஸ்நேஹத்தைக் காண்பித்துக்கொண் டிருக்கிற என்னையே ஸஹாயமாக வைத்துக்கொண்டு எல்லா இடங்களிலும் ஜயிக்கிறான். ஏனெனில்—

தமையனாகிய லோபனுக்குப் பிறகு உண்டானவனாகிய நான் நிர்வேதம் உண்டாகிற ஸமயங்களில் தானே கிளம்புவதினால் வ்ருத்தியடைந்திருக்கிறவன். 2

ஆச்சர்யம்! நம்முடைய வம்சத்திற்கு பெரிய ஆபத்தும் வந்திருக்கிறது. எதுவென்னில்:—இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஜீவாத்மா விவேகனால் முதலில் வேதாந்த வித்யையைக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டான். பிறகு மற்ற மதங்கள் பலமற்றவைகள் என்று ப்ரகாசம் செய்வதினால் பரமாத்மாவை ப்ரகாசம் செய்கிற வேதாந்த சாஸ்திரத்தில்

[illegible]

[illegible]

[illegible] 3

[illegible]

வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட விஸ்வாஸத்தின் குறைவை உடையவனா னான். அங்கங்களோடு கூடிய மோக்ஷோபாயத்தில் யத்தனிக்கும் படி செய்யப்பட்டான். காம க்ரோதாதிகளும் தோற்கடிக்கப்பட் டார்கள். த்யானம் செய்வதற்கு உசிதமான இடமும் விசாரிக்கப் பட்டது. அப்படி த்யானம் செய்வதற்குப் பாபத்தைப் போக்க டிக்கக்கூடியதான விஷயமும் நிஸ்சயம் செய்யப்பட்டது. சாந்தி தாந்தி வைராக்யம் முதலியவைகளோடு சேர்ந்த த்யானம் செய்யக் கூடிய ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய யோகமும் ஆரம்பிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இச்சிக்கப்பட்டது.

(பெருமூச்சு விட்டு துக்கத்துடன்)—

ஏந்தக் காமன் முதலியவர்களினால் ஸ்வாதீனப்படுத்தப்பட்ட ஸ்திரீகளினால் இந்த மூன்று லோகங்களும் ஜயிக்கப்பட்டதோ, மஹா ஶூரர்களாக ப்ரஸித்தி அடைந்த அந்தக் காமன் முதலியவர்களே ஜுகுப்ஸை, துஷ்டி, ஆத்ம வித்யை, முதலிய ஸ்திரீகளினாலே ஜயிக் கப்படவேண்டும் என்று விரும்பப்பட்டார்கள். 3

(திரைக்குள்)—(மைத்துனனாகிய) பாவனாகிய நீர் பொய் சொல்லு கிறீர், மஹா மோஹனுடைய ஸேனையில் இருக்கிற ப்ரதானர்

𑌸𑌅𑌂 𑌪𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾 । (𑌛𑌾𑌯𑌾) 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌹𑌤𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌶𑌲𑌭𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌾
𑌶𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 — 𑌅𑌹𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾
𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 । 𑌶𑌲𑌭𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰
𑌦𑍀𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 — (𑌸𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂) 𑌜𑌇 𑌏𑌵𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌪𑍍𑌪𑌮𑍁𑌹
𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌮𑍍𑌹 𑌪𑌹𑍂𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌣𑌾𑌸𑍋 𑌹𑍋𑌜𑍍𑌜 । (𑌛𑌾𑌯𑌾)
𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾
𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍,

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 — (𑌸𑌭𑍍𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌮𑌯
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿

துர்வாஸனை—உத்ஸாஹப்படுவது மாத்திரத்தினுல் கார்யம் முடிந்து விடுகிறதா என்ன? தடுக்கப்பட்ட ஆசையை உடையவர்களா இந்த ஸ்தீரீகள் விளக்கு விட்டில்கள் போலத் தங்களை நா செய்து கொள்ளுவதில் தாங்களே ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறார்கள்.

அபிநிவேசன்—நானும் இப்படியே எண்ணுகிறேன். ஆனாலும் ருச்சை என்கிற தேவி என்ன செய்வாள் என்பது அறியமுடியா விளக்கு விட்டில் விழுந்த போதிலும் பெரிய விளக்கும் சில யத்தில் நாசம் அடைகிறது.

துர்வாஸனை—இப்படி மஹாமோஹன் வரையிலான நம்முடைய மானர்களுக்கு நாசம் வருமேயானுல் (நீர் எப்படிப் பிழைத்திரு பீர் என்று சொல்லவேண்டும் என்று அபிப்பிராயம்.)

அபிநிவேசன்—(புருவத்தை நெரித்துக் கொண்டு யோசித்து) நான் எப்பொழுதும் உயிரோடு இருக்க வேண்டியது தான். இதில் உபாயத்தையும் இவ்விதமாக நினைக்கிறேன். ஸம்ஸாரத்தில் உ டான ஸுக துக்கங்களின் கும்பலாகிய மஹாமோஹனுடைய

ஹோ மஹாமோஹ ப்ரஹாணேந மோக்ஷம் ஸம்ப்ராப்தும் இச்ச-
க்ஷா ப்ராஸ்தாரேண விவேகமாஸ்ரித ஸமாத்யபிநிவேஸ
இதி விஸேஷ க்ருஹீதநாமக ஸ்சிரம் ஜீவிஷ்யாமி।

வாஸநா—நாத! கதம் அஹம் தவ பத்நீ கதம்
ஹோமி ? (மாயா) நாத! கதம் ப்ரஸ்தவ ப்ரியா கதம்
பவாமி ?

பிநிவேஸ:—ப்ரியே! கிம் பிபேஷி? த்வமபி துர்ஜநயம்
பரித்யஜ்ய ஸாதுபி: ஸஹ ஸங்கதா சிரம் ஜீ
விஷ்யஸி।

வாஸநா—அஹோ ஆர்யபுத்ரஸ்ய மய்யநுக்ரஹ:
யத்ஸ்ய சிரகால மஹாமோஹஸ்ய விநாஸே ஸதி ஸ்வயமபி ஜீவிதா
ஸ்மி ... (மாயா)
...

ஷ வீட்டில் இருந்து வெளிப்பட்டு மோக்ஷத்தை அடைய
வேண்டும் என்கிற ஆசையை முன் வைத்துக் கொண்டு விவேகனை
அடைந்தவனாய் ஸமாதியில் அபிநிவேசம் என்று ஒருவிசேஷணத்
தாடு பெயரை வைத்துக் கொண்டவனாய் வெகுகாலம் பிழைத்
திருக்கப் போகிறேன்..

வாஸனை—நாத! உமக்குப் பத்நியாக நான் எப்படி இருப்
பேன்?

நிவேசன்—ப்ரியே! என் பயப்படுகிறாய்? நீயும் கெட்ட ஸஹவா
ஸத்தை (துஃ என்கிற பதத்தோடு சேர்க்கையை) விட்டுவிட்டு
நல்லவர்களோடு (ஸு என்பதோடு) சேர்ந்தவளாய் வெகுகாலம்
ஜீவித்திருக்கப் போகிறாய்.

வாஸனை—ஆர்ய புத்திரனுக்கு என்னிடத்தில் அதிக அனுக்ரஹம்
இருக்கிறது. ஏனெனில் வெகு காலமாய் வேலை செய்யப்பட்ட
...ாகிய மஹா மோஹனுக்கு நாசம் வந்த போதிலும் தானும்

राज्ञो दाशरथेरस्य विनाशे स्वयं जीवित्वा जी[...]
समां मां च रक्षितुम् अभिनिविशसे ।

अभिनिवेशः—न केवलं जीवितसमा त्वम् । जीवितेश्व[...]
र्यसि ।

दुर्वासना—इयमस्मि [illegible] संवृत्ता कृतार्था, [...]
[illegible] । (स्वगतम्) यदनया वञ्चिता संवृत्ता[...]
यदेवं सम्भावयसि ।

अभिनिवेशः—(सर्वतोऽवलोक्य विचिन्त्य सहर्षम्)
[प]श्यामि दारुणानि दिव्यान्तरिक्षभौमान्युत्पातान् ।
गृध्रा द्वारतोरणस्तम्भशृङ्गस्थिता गृध्रगणा [illegible]
वात्या [illegible] ध्वजपटा सेना निशेन्या निष्प्रभाः ।
[illegible] [...]
[illegible] ॥ [...]

உயிருடன் இருந்து ப்ராணனுக்கு ஸமமான என்னையும் காப்பாற்
வதற்கு ஆசைப்படுகிறீரோ.

அபிநிவேசன்—நீ ப்ராணனுக்கு ஸமானமானவள் என்பது மாத்திர
இல்லை. ப்ராணனுக்கு ஈச்வரியாகிறாயல்லவோ.

துர்வாஸனை—இந்த நான் க்ருதார்த்தையாக ஆனேன், எந்த காரண
த்தினால் இப்படி என்னைக் கொண்டாடுகிறீரோ.

அபிநிவேசன்—(நாலு பக்கத்திலும் சுற்றிப் பார்த்து யோசனை
செய்துவிட்டு ஸந்தோஷத்துடன்) ஆகாசத்திலும், பூமியிலும் உண்
டாகிற பயங்கரங்களான அபசகுனங்களைப் பார்க்கிறேன்.

கழுகுகள் வாசற்படிக்கு எதிரில் இருக்கும் தூண் நுனியை
சுற்றி நாலு பக்கத்திலும் ஆகாசத்தைச் சுற்றிக் கொண்டன. ந
முடைய ஸேனைகள் சுழல் காற்றுகளின் கும்பல்களினால் முறிக்க
பட்ட த்வஜபடங்களை உடையவைகளாய் ஶோபையற்றவைகளாய் இருக்கின்
றன. திக்குகள் ப்ரளய காலத்தைக் காட்டிலும் பயங்கரங்களா

ஆ: ! கஷ்டம் !

நிவ்ருத்திரியமுபைதி நாம்நா லோகேஷு நாரத: ।
அயஞ்ச தும்புருரேதௌ ப்ரணிதீ மோஹவைரிண: ॥ 5

தயோரபி ப்ரவிஷ்டோऽயம் த்ரிலோகவிக்ஷோபகோ நாரத: ஶ்வேதவாயஸ இவ ராஜதாநீம் । கலஹகௌதுகஞ்ச தஸ்ய ஸ்வலக்ஷணம் । விப்ரலம்பகவஶம்வதஶ்ச வீராபிமாநீ தேவோ மஹாமோஹ: । ந ஜாநே பவிதவ்யதா வைபவேந கிம் பவிஷ்யதி? அதவா யதேவ பவிஷ்யதி ததேவ ததா । ஆத்மச்சாயேவ தைவநியதிரலங்கநீயா । ஹா ஹா! மஹாமோஹவிஜயலக்ஷ்மீ: நூநமிதாநீம் ஸம்ஶயாபந்நாஸி ।

ஶூலம், பெரியகத்தி, சிறியகத்தி, தடி, வில் இது முதலிய ஆயுதங்களினால் க்ரூரர்களான யமகிங்கரர்களினால் சுற்றப்பட்டவைகளைப் போலக் காணப்படுகின்றன. 4

ஆ : ! கஷ்டம் !

உலகங்களில் பெயரினால் நாரதர் என்று ப்ரஸித்தரான நிவ்ருத்தி தர்மம் வருகிறது ; இவர் தும்புரு ; இவ்விருவர்களும் மஹாமோஹனுடைய சத்துருவான விவேகனுக்குச் சாரர்கள். 5

அவ்விருவர்களுக்குள் மூன்று லோகங்களையும் தூஷிப்பவரான அன்றிக்கே மூன்று லோகங்களுக்கும் விதூஷகரான இந்த நாரதர் வெள்ளைக் காக்கைபோல ராஜதானியில் நுழைந்தார். சண்டையில் ஸந்தோஷம் என்பது அவருக்கு ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட தன்மை. தன்னை ஶூரனாக அபிமானித்துக்கொண்டிருக்கிற ராஜாவாகிய மஹா மோஹன் வஞ்சனை செய்பவர்களுக்கு வசப்பட்டவன். தைவத்தின் மஹிமையினால் என்ன உண்டாகப் போகிறதோ என்று நான் அறியவில்லை? அன்றிக்கே எது நடக்கப் போகிறதோ அது அப்படியே நடக்கும். தன்னுடைய நிழலைப் போலத் தைவம் தாண்ட முடியாததல்லவா. கஷ்டம்! மஹாமோஹனுடைய ஜயலக்ஷ்மியே இப்பொழுது ஸந்தேஹத்தை அடைந்தவளாகிறாய், நிஶ்சயம்.

[நேபத்யே]

[illegible]

அபிநிவேஶ:—(கர்ணம் தத்வா) கிம் தேவோ மஹாமோஹ ஸ்வயமேவ ஸமராய ஸந்நஹ்யதி? (ஸபயவிஷாதம்) ப்ரியே மஹத்பயமுபஸ்திதம்।

(திரைக்குள்)

ஆகாசம் குடைகளினல் மறைக்கத்தக்கது; பத்துத் திக்குகளும் சாமரங்களினல் வ்யாபிக்கும்படி செய்யத்தக்கவைகள்; ப்ரளய கால ஸமுத்திரத்தின் அலைகளின் ஶப்தம்போன்ற ஓசைகளினல் ஓசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற வாத்யங்களினுடைய கும்பல் முழக்கத்தக்கது; மின்னல்களினுடைய ஸமூஹங்களினுடைய லீலைகளை உடைய தங்கப் பிரம்புகளினல் திக்பாலர்கள் துரத்தத்தக்கவர்கள். (ஏனெனில்) இந்த மஹா மோஹனகிய வீரன் கோபித்துக்கொண்டவராய்த் தானே யுத்தம் செய்வதற்கு அதிவேகமாக உத்ஸாஹத்தை உடையவனகிருன் (ஆகையினல்).

அபிநிவேசன்—(காதுகொடுத்துக்கேட்டு) ராஜாவாகிய மஹாமோஹன் தானே யுத்தம் செய்ய உத்ஸாஹம் உடையவராகிருரா என்ன? (பயம் துக்கம் இவைகளுடன்) ப்ரியே! அதிகமான பயம் உண்டாயிருக்கிறது. (ஏனெனில்)

அத்யாஹ்நு திவஸே ஶ்வோ வா நூநம் நியதி தைவவஶாத் ।
அமோஹம் அவிவேகம் வா ஜகதேதத்பவிஷ்யதி ॥ 7

ததஸாவஸ்மாகமவதாநஸ்ய ப்ரதாநஸமய: । அத்ய ஸர்வே விவிதகோஶாகாரலுண்டாகாநாம் ஸம்ஸாரகண்டகாநாம் விவேகஸைந்யாக்ரவீராணாம் அதிதீராணாம் ஶமதமாதீநாம் ப்ரசார மார்கேஷு பதே பதே ப்ரதிபந்தாய ஶங்கவ: ப்ரதிஷ்டாபநீயா: । அந்யதபி சைவம் ஸமயோசிதம் ஸர்வமநுஷ்டாதவ்யம் ।

[இதி ஸபயஸம்ப்ரமம் ஸபத்நீகோ நிஷ்க்ராந்த:]

॥ இதி மிஶ்ரவிஷ்கம்ப: ॥

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தெய்வத்தின் வசத்தினால் இந்த உலகம் மஹாமோஹன் இல்லாததாகவோ அல்லது விவேகன் இல்லாததாகவோ ஆகப்போகிறது. 7

ஆதலால் இது நம்முடைய ஜாக்கிரதைக்கு முக்யமான ஸமயம். இப்பொழுது அனேகம் விதங்களான ஸம்ஸாரத்தில் உண்டான சுக துக்கங்கள் நிறைந்த பொக்கிஷ க்ருஹத்தைத் திருடுகிறவர்களாயும் ஸம்ஸாரத்திற்கு சத்துருக்களாயும், விவேகனுடைய ஸேனையில் முதன்மையுடைய வீரர்களாயும், மிகவும் தைர்யசாலிகளாயும் இருக்கிற ஶமம் தமம் முதலியவர்களுடைய வருதலைத் தடுப்பதற்காக வழிகளில் அடிக்கடி இரும்பு முளைகள் நடத்தக்கவைகள். இப்படியே இன்னும் அந்தந்த ஸமயத்திற்குத் தகுந்ததெல்லாம் செய்யவேண்டியது.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு பயம் பரபரப்பு இவைகளுடன் பத்னியோடுகூட அப்புறம் போகிறான்]

மிஶ்ரவிஷ்கம்பம் முற்றிற்று.

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚]

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑍁𑌵𑌨𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑍌𑌲𑌿𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 ।

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍! 𑌅𑌨𑌿𑌤𑌰𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 ।

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — 𑌦𑍇𑌵𑌿! 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚 ।

[பிறகு மஹா மோஹன் துர்மதி நாரதர் இவர்கள் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

மஹாமோஹன்—பகவந்! இப்பொழுது நாங்கள் க்ருதார்த்தர்களானோமல்லவா. ஏனெனில் பகவானாகிய ப்ரும்மாவிற்கு ப்ரியமான பிள்ளையாயும், பதிநாலு லோகங்களில் இருக்கும் ஆஸ்சர்யங்களைப் பார்ப்பவராயும், எல்லாத் திக்பாலகர்களுடைய கிரீடங்களில் சூட்டப்பட்ட புஷ்ப மாலையினால் கொண்டாடப்பட்ட தாமரைப் புஷ்பங்களைப் போன்ற திருவடிகளை உடையவராயும் இருக்கிற பகவானாகிய உம்மால் மாயை என்கிற இந்த என்னுடைய ராஜதானி பஹுமானம் செய்யப்பட்டதோ. (ஆகையினால்)

நாரதர்—ராஜா! மற்றவர் ஒருவருக்கும் ஸாதாரணமாகாத உம்முடையதான ஆஸ்சர்யத்தை அனுபவிக்கிற நாங்களே க்ருதார்த்தர்கள்.

மஹாமோஹன்—தேவி! இந்தத் தேவரிஷிக்கு பாத்யம் அர்க்யம் மதுபர்க்கம் இவைகள் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யதாஹி—

[illegible]

[illegible]

துர்மதி—பகவந்! இதோ பாத்யம், இதோ அர்க்யம், இதோ மது பர்க்கம்.

நாரதர்—(கையினல் தடுத்துக்கொண்டு) எனக்கு இந்தப் பூஜை போதும். இப்பொழுது என்னல் உபவாஸம் என்கிற வ்ரதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துளஸி வனத்தில் வஸிக்கிற த்வாதசியை எப்பொழுது பூஜை செய்கிறேனே, (அதாவது த்வாதசி வ்ரதத்தை எப்பொழுது அனுஷ்டிக்கிறேனே) அது வரையில் ஒருவரிடம் இருந்தும் ஒன்றையும் வாங்கிக்கொள்வதில்லை.

மஹாமோஹன்—பகவந்! உம்முடைய ப்ரபாவம் மிகவும் ஆஸ்சர்யகரமாயும் அழகுடையதாயும் இருக்கிறது. அப்படியே—

உம்முடைய நடை நர்த்தனத்தோடு சேர்ந்ததாயும் அழகாயும் இருக்கிறது; உம்முடைய வீணை அழகான ஶப்தத்தையுடையதாயும் அனேகம் தந்திகளை உடையதாயும் இருக்கிறது, உம்முடைய ஶரீரம் சந்திரனுடைய நிலாவை ப்ரகாசம் செய்கிறது, ஆகையினல் நீர் இப்

[illegible]

[illegible] ॥ 8

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொழுது நம்முடைய ஸுகம் வ்ருத்தி அடைவதற்குக் காரணமாக வந்திருக்கிறீர். 8

நாரதர்—(மனதிற்குள்) மூடர்களின் ஸ்வபாவத்தை உடைய இந்த மஹாமோஹன் எல்லாவற்றையும் விபரீதமாகக் கல்பனை செய்கிறான். நம்முடைய அபீஷ்டத்திற்கு ஜயம் உண்டாயிற்று. (வெளிப்படையாக) மஹாராஜ! நீயேயல்லவோ ஆஸ்சர்யகரமானவன். எப்படி என்னில்:—தாமரை இலையைப்போல் ஒன்றினாலும் ஒட்டப்படாத ஸ்வபாபத்தை உடைய ஜீவாத்மாவை எண்ணிறந்த ஸுகத்தை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறாய்.

மேலும்—

உம்முடைய இந்த ஸிம்மாஸனம் போக்கடிக்கப்பட்ட கர்வத்தை உடையவர்களாயும் வணங்கிக்கொண்டும் இருக்கிற சத்துருக்களின் கிரீடங்களாகிற பாதபீடத்தோடு சேர்ந்ததாயும், ஒருவராலும் அடக்க முடியாத சத்துருக்களின் யானைகளினுடைய கொம்புகளாகிற கால்களை உடையதாயும் ப்ரகாசிக்கிறது. சக்ரவாளபர்வதம் தடுப்பதினால் தடுக்கப்பட்ட நடையை உடையவர்களான அதாவது அது வரையில் ஓடித்திரும்பிவந்தவர்களான திக்பாலகர்களினுடைய ஸ்திரீகள் உம்

𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌹𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌭𑍋𑌗𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌵
[𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃॥9

(𑌨𑍇𑌪𑌥𑍍𑌯𑍇)—𑌭𑍋! 𑌭𑍋! 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍! 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍂𑌤𑌃। 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯।

[𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑍀]

𑌦𑍇𑌵! 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌦𑍂𑌤𑌃।

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑍀—𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵। [𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃]

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌃]

முடைய யுத்தஸங்நாஹத்தின் ப்ரஸ்தாவத்திற்கு முதல் பிறந்த பெண்ணாகிய பயத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள் (அதாவது நீர் யுத்தத்திற்குப் புறப்படுவதைக் கேட்டுப்பயப்படுகிறார்கள்). 9

(திரைக்குள்) ஓ! ஓ! வாசல் காவற்காரா! மஹா ராஜாவாகிய விவேகனுடைய த்ருஷ்டப்ரத்யயன்என்று பெயருடைய (கண்ணால் பார்க்கப்பட்ட வஸ்துக்களில் நம்பிக்கை) தூதனாகிய நான் இதோ வந்திருக்கிறேன். மஹாராஜாவிற்குத் தெரிவியுங்கள்.

[காவல்காரன் உள்ளே நுழைந்து]

தேவ! வெளிவாசல்படியில் விவேகனுடைய தூதன் தடுக்கப்பட்டவனாய் நிற்கிறான்.

மஹாமோஹன்—உள்ளே விட்டுவிடுங்கள்.

காவல்காரன்—ராஜா எப்படி உத்திரவு செய்கிறாரோ அப்படியே.

[என்று வெளியே போகிறான்.]

[பிறகு தூதன் ப்ரவேசிக்கிறான்]

दूतः—(महामोहसमीपे नारदं विलोक्य) (स्वगतम्) अयमसौ चण्डालसदनवापिकायां चन्द्र इव प्रतिबिम्बितस्सन् दृश्यते देवर्षिः विप्रलम्भकचक्रवर्ती। भवतु सोऽपि साहाय्यकं करिष्यति।

नारदः—(दूरतो दूतं निर्दिशन्) महाराज!

चल[illegible]श्लेषवाचालजङ्घः
शर इव निरपायश्चारुचण्डातकश्रीः।
अयमिह रुचिर[illegible]मौलिः
स्विन्नगात्रोऽप्येति वेगेन सुगन्धिः॥ 10

तदयं कोऽसाविति विचारणीय उपचारणीयश्च।

महामोहः—तिष्ठतूपचारः, विचारणीयस्तावत्।

தூதன்—(மஹாமோஹனுடைய ஸமீபத்தில் நாரதரைப் பார்த்து) (தனக்குள்) வஞ்சனை செய்பவர்களுக்குள் முதன்மைபெற்றவரான இந்த தேவரிஷியான நாரதர் இதோ சண்டாளனுடைய வீட்டில் இருக்கும் நடவாபியில் ப்ரதிபலித்திருக்கிற சந்திரனைப்போலக் காணப்படுகிறார். இருக்கட்டும். இவரும் நமக்கு ஸஹாயத்தைச் செய்யப்போகிறார்.

நாரதர்—(தூரத்திலேயே தூதனைக் குறித்துக்காட்டி) மஹாராஜ !

அசைந்துகொண்டிருக்கிற சிறிய மணிகளின் மாலையைக்கட்டிக் கொண்டிருப்பதினால் ஓசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற முழங்கால்களை உடையவனும், பாணம் போல் தடங்கல் இல்லாதவனும், அழகான ஜல்லடத்தின் ஶோபையை உடையவனும். அழகானமாலைகளினால் கட்டப்பட்ட தலையை உடையவனும், வேர்வை ஜலங்களை உடையவனும், அப்படி இருந்தபோதிலும் நல்லவாஸனையை உடையவனும் இருக்கிற இவன் அதிவேகமாக இங்குவருகிறான். 10

ஆதலால் இவன் யாரென்று விசாரிக்கத்தக்கவன், உபசாரமும் செய்யத் தக்கவன்.

மஹாமோஹன்—உபசாரம் இருக்கட்டும். விசாரிக்கத்தக்கவன்.

தூத:—(உபஸ்ருத்ய) இதம் மஹாராஜஸ்ய ஶாஸநம் ।

[இதி பத்ரம் ஸமர்பயதி]

மஹாமோஹ:—(ஸ்வகதம்) கிம் மஹாமோஹோऽபி கேந விஶாஸநீய: ?

நாரத:—மஹாராஜ! கிம் பரீக்ஷயா பரிஜநோபசாராணாம்?

மஹாமோஹ:—தூத ! அநப்யஸ்தத்வைபலிபயோ வயம்। தத் ஸ்வயமேவ வாசய ।

தூத:—(உத்காட்ய வாசயதி)

ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீஶ்வேதத்வீபவிஹாரமண்டபிகாக்ருதஸ்திதி: விபுதமஹிதவ்ருத்திநா மஹாராஜ விவேகேந மஹாமோஹாய ஸந்திஶ்யதே। ப்ரவ்ருத்தம் ச — 'நீசா: கலஹம் குர்வந்தி ஸந்நிதிம் பவந்தி ஸாயம:'—இதி ।

தூதன்—(கிட்டிவந்து) இது மஹாராஜனுடைய உத்திரவு.

[என்று பனை ஓலையை நீட்டுகிறான்].

மஹாமோஹன்—(மறைத்துக்கொண்டு) மஹாமோஹனும் ஒருவனால் உத்திரவு செய்யத்தக்கவனா?

நாரதர்—மஹாராஜா ! வேலைக்காரர்கள் செய்யும் மர்யாதைகளைப் பற்றி விசாரிப்பதினால் என்ன ப்ரயோஜனம் ?

மஹாமோஹன்—தூத! நாங்கள் உங்கள் த்வீபத்தில் வழங்கிவரும் எழுத்துக்களைப் பரிசயம் செய்யாதவர்கள். ஆகையினால் நீயே வாசித்து விடு.

தூதன்—[திறந்து வாசிக்கிறான்].

மங்களம் உண்டாகட்டும். ச்வேதத்வீபத்தில் இருக்கிற விளையாடுவதற்காக ஏற்பட்ட மண்டபத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருப்பவனும், தேவதைகளினால் கொண்டாடப்பட்ட நடவடிக்கையை உடையவனும் இருக்கிற மஹா ராஜாவாகிய விவேகனால் மஹாமோஹ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 11

[illegible]

[illegible]

னுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கெட்டவர்கள் சண்டையை விரும்புகிறார்கள், ஸாதுக்கள் ஸந்தியை விரும்புகிறார்கள், என்கிற இது ப்ரஸித்தமல்லவா.

மஹாமோஹன்—இத்தால் என்ன? தான் தாழ்ந்தவன் என்பதையே இத்தால் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறான்.

துர்மதி—தாத! அப்புறம், அப்புறம்.

தூதன்—ஆகையினால்—

இந்த உலகத்தில் கலி எதுவரையில் நாசமாகிறதோ அதுவரையில் தென் தேசத்தில் இருக்கும் இடங்கள் (எனக்கு) கொடுக்கத் தக்கவைகள். அதிலும் ஸ்தாவரம் ம்ருகம் முதலிய பாகங்கள் எல்லாவற்றையும் நீ ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் அனுபவித்துக்கொள். இப்படி இப்பொழுது வந்திருக்கும் குலநாசத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடிய உபாயமாகிய ஸந்தியில் இருக்கிற உன்னோடு உண்மையான வார்த்தை உடையவர்களாயும் நிர்மலமான ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கிற நமக்கு ஸமாதானம் இருக்கட்டும். 11

மஹா மோஹன்—(கையைத் தட்டி சிரித்துவிட்டு) இது ஸூர்யனுக்கு வெளிச்சம் உண்டாகும்படி வரம் கொடுப்பது போலும், குபேரனுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதைப் போலும் இருக்கிறது. எதுவெனில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாய் எல்லையில்லாத

𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂, 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌵𑌸𑌿𑌷𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌿𑌕𑌵𑍈𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁-
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ।

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—(𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌹𑌾𑌸𑌂) (𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂) 𑌹𑌨𑍍𑌤! 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂) (𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂)

𑌅𑌹𑌹!

𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌮𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌜𑌗-
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌧𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌜𑌨𑌕𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌅𑌰𑌣𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ **12**

ஐஸ்வர்யத்தை உடைய எனக்கு யுத்தத்தில் பயந்திருக்கிற விவேகனால் விபூதிகளின் ஏகதேசத்தில் சில போகங்களை அனுபவிக்கும்படி உத்திரவு கொடுப்பது.

நாரதர்—(சிரிப்புடன், மனதிற்குள்) என்னுடைய கண்களுக்குப் போஜனம் கிட்டிவிட்டது. ஆஸ்சர்யம்! எவ்விதத்திலும் நான் விவேகனுக்கும் மஹா மோஹனுக்கும் ஸமாதானத்தைத் தடுத்துவிடப் போகிறேன். (வெளிப்படையாக தலையை அசக்கிக்கொண்டு துக்கத்துடன்) ஆஸ்சர்யம்! ஆஸ்சர்யம்!

மிகுந்த பலசாளியான எந்த உன்னுடைய் வெவ்வேறு விதங்களான புருவத்தின் நெறிப்புகளில் உலகங்கள் வசப்பட்டு நிற்கின்றனவோ, இந்த ஸம்ஸாரம் உள்ளவரையில் ஒருவராலும் தாண்ட முடியாத உத்திரவை உடையவனும், பிறந்தது முதல் தைர்யத்தோடு கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவனும், ப்ரும்மா முதல் கொண்டு புழு வரையிலும் உள்ள வஸ்துக்கள் விஷயத்தில் மோஹனும், தகப்பனரிடத்தில் த்ரோஹத்தை விட்டவனும் இருக்கிற அப்படிப்பட்ட

துர்மதி: — ஆர்யபுத்ர! மம தாவதேவம் ராஜகார்யம் ப்ரதிபாதி। ஸமாதாநவ்யாஜேந ஸந்நிஹிதோ விவேக: அஸ்மத்ஸவிதம் ஆநீயதாம்। ததா ஜீவக்ராஹம் க்ருஹீத்வா நிக்ரஹணீயோ பவேத்। (மாயா) ஆர்யபுத்ர! மம த்வேவம் ராஜகார்யம் ப்ரதிபாதி। ஸமாதாநவ்யாஜேந ஸந்நிஹிதோ விவேக:। தஜ்ஜீவக்ராஹம் க்ருஹீத்வா நிக்ரஹணீயோ பவேத்।

மஹாமோஹ: — (ஸோபஹாஸம்) முக்தே! ஸ்வப்நேऽப்யேவம் பயஜநகம் மா வோச:। நநு அஹம் மஹாமோஹ:। கிமிதாநீமந்யமிவ மாமவைஷி? அபி ச ந ஹி கதாசிதபி ஸ்த்ரீணாம் ப்ரதிபாதி ராஜகார்யகதய:। ப்ரியே! ச்ருணு தாவத் மஹாமோஹஸ்ய வீரவ்ருத்தம்।

மஹா மோஹனுகிய உனக்கு மற்றவனோடு ஸந்தி என்கிற வார்த்தையே உண்டாயிற்றே, இது எப்படிப்பட்டது? யாருக்குச் சொல்லப்படுகிறது? 12

துர்மதி—ஆர்ய புத்ர! எனக்கு ராஜாவினுடைய கார்யம் இப்படித் தோன்றுகிறது. ஸமாதானம் என்கிற வ்யாஜத்தினல் விவேகன் நம்முடைய ஸமீபத்திற்கு வரவழைக்கப்படட்டும். அப்பொழுது உயிருடன் பிடித்து நம்மால் பீடிக்கத் தகுந்தவனுவான்.

மஹா மோஹன்—(உரக்கச் சிரித்துவிட்டு) மூடையே! கனவிலும் இப்படிப்பட்ட பயத்துடன் கூடிய வார்த்தையைச் சொல்லாதே. நான் மஹாமோஹனல்லவா? இப்பொழுது என் என்னை மற்றொருவனைப்போல் நினைக்கிறுய்? அதுவுமல்லாமல் ஸ்திரீகளுக்கு ராஜாக்களின் கார்யத்தைப்பற்றிய நடவடிக்கை ஒரு பொழுதும் தோன்றுவதில்லை. ப்ரியே! மஹா மோஹனுகிய என்னுடைய வீர வ்ரதத்தைக் கேள்.

𑌖𑌡𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌨 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 13

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌨𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 14

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — (𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑍍) 𑌕𑌲𑌹𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌵𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 । (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍) 𑌦𑍇𑌵𑌿 ! 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇! 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍇 । 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 ।

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — (𑌸𑌨𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯) 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍? 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

வாள்களினால் அறுக்கப்பட்ட தேஹத்தை உடையவனாய் இருந்தபோதிலும், நெருப்பினால் கொளுத்தப்பட்ட போதிலும் ஊசி முனை நாட்டக்கூடிய அளவுள்ள பூமியையும் கொடுக்கப் போகிறதில்லை, ஒருவனோடு ஸமாதானமும் செய்துகொள்ளப் போகிறதுமில்லை. 13

அன்றிக்கே—

எந்த என்னுடைய விபூதியாகிய லோகம் பிரித்துக்கொள்ளத் தக்கது என்கிற வார்த்தைக்கு விஷயமாகிறதோ அப்படிப்பட்ட நான் மஹா மோஹனுமல்ல, என்னால் ப்ரபஞ்சம் ஜயிக்கப்படவுமில்லை. 14

நாரதர்—(மனதிற்குள்) சண்டையில் உத்ஸாஹத்தையுடைய நம்முடைய தபஸ்ஸுகள் பலிக்கின்றன. மஹா மோஹனுக்கு சவ முஷ்டியைப் போலப் பிடித்ததையே பிடிப்பது என்கிற ஸ்வபாவம் தன்னுடைய ஆத்மா வரையிலும் இருக்குமல்லவா. (வெளிப்படையாக) தேவியான துர்மதியே! உன்னுடைய பர்த்தாவாகிய மஹா மோஹனால் மிகவும் சிறந்ததான காரியம் நிஸ்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமேல் ஸமாசாரத்தில் இருக்கும் மேல் வார்த்தை கவனிக்கத் தக்கது.

தூத: — ததஸ்து யதி ஸந்தி: யதாஸ்தாநம் பாந்தரவஸ்தா ஸ்யாமஹே ।

யதி விக்ரஹஸ்ததா —

நிஷ்க்ராந்தக்ரோதலோபம் நிபதிதகுஹநாதம்பதர்பாஹங்க்ருதீகம்
நியமிதேர்ஷ்யாஸூயாமதவிஹ்ருதிஜஹந்மத்ஸரஸ்தம்பஜாட்யம்
அத்ய ஶ்வோ வா விதத்யாதிஹ கலியுகே விஶ்வமேதத் ப்ரஸத்த்வம்
வேலாதீதப்ரஸர்பத்பகவதநுதயா தத்தஸாரோ விவேக: ॥ 15

மஹாமோஹ: — (ஸரோஷஸம்ரம்பம் தந்தாந் கடகடாயந்) பகவந்! ஹா: கஷ்டம்! அஶ்ருதபூர்வமிதம் ஶ்ருதம் ।

மஹாமோஹன்—(அதிகமான அநாதரவை அபிநயித்துக்கொண்டு) நமக்கென்ன கெட்டுப்போனது? கேட்போம். அப்புறம், அப்புறம்.

தூதன்—ஆகையினால் நமக்கு இப்படி ஸமாதானம் உண்டாயிற்றேயானால் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஸ்தானத்தைத் தாண்டாமல் இருக்கப் போகிறோம் (அதாவது அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடத்திலேயே இருக்கப்போகிறோம் என்றபடி). சண்டை உண்டாயிற்றேயானல், அப்பொழுது—

கரையை மீறிப்பரவுகிற பகவானுடைய க்ருபையினால் கொடுக்கப்பட்ட பலத்தை உடைய விவேகன் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை இந்தக் கலியுகத்திலேயே இன்றைக்கோ நாளைக்கோ காமன் க்ரோதன் லோபன் இவர்கள் இல்லாததாயும், கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கிற குஹனை டம்பன் தர்ப்பன் அஹங்காரம் இவர்களை உடையதாயும், போக்கடிக்கப்பட்ட பொறுமை அஸூயை மதம் இவைகளின் வ்யாபாரத்தை உடையதாயும், மத்ஸரம் ஸ்தம்பம் ஜாட்யம் இவைகள் இல்லாததாயும், வ்ருத்தி அடைந்த ஸத்வ குணத்தை உடையதாகவும் செய்யப்போகிறான். 15

மஹாமோஹன்—(கோபம் பரபரப்பு இவைகளுடன், பற்களைக் கட கட என்று கடித்து) பகவந்! மிகவும் கஷ்டம். இதுவரையில் கேட்

வாவிகவெஶேஷஸ்ய ஹவத ா வா। கஃ கொத்ர ஹொஃ? ஹந்த்ய
தா ஃயம் வாதஹாஹாரஃ।

நாரஃ—ராஜநு! ஃதூதஃ கிம।

மஹாமோஹஃ—ஹிடு வ்யஜீகுத்வ நிஷ்காஸ்யதாம்।

தூதஃ—ஸ்வயமேவஹமபஸரவராமி।

[இதி திரஸ்கரிணீமாஸ்ரய]

(ஸ்வகதம்) விசிதவ்யத்தாஜசேஷஃ ப்ரதிமஜிஷ்யாமி।

நாரஃ—(அநாஹிதஃஷ்டிரவலோகயன்னிதெந தூதமேஹி
நந்தி)

மஹாமோஹஃ—(ஸகோபமவேஷம் ஸமீகதாம்ராக்ஷஃ வா
தெந பாதபீடமாஹத்ய ஃதெநாதரமாவீஜயந்)

கப்படாத இது கேட்கப்பட்டது. வார்த்தையின் மிகுதி இருந்தா
லும் இருக்கட்டும், இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும். யாரடா?
அங்கே? இந்தத் தூதன் அடிக்கத்தக்கவன்.

நாரதர்—ராஜ! தூதனல்லவா.

மஹாமோஹன்—அப்படியாகில் அங்கப்பழுது செய்வித்துத் துரத்
தத்தக்கவன்.

தூதன்— நான்தானே இதோ ஓடிவிடுகிறேன்.

[என்று திரைக்குள் மறைந்துகொண்டு நின்று]

(மனதிற்குள்) மேல் நடக்கிற மிகுதியான ஸமாசாரத்தையும் தெரிந்து
கொண்டு திரும்பிப்போகிறேன்.

நாரதர்—(மறைக்கப்படாத பார்வை உடையவராக இருந்து தூதனைப்
பார்த்து ஜாடையினல் ஶ்லாகிக்கிறார்).

மஹாமோஹன்—(கோபம் வெறுப்பு இவைகளுடன் அதிகமாகச்
சிவந்த கண்களை உடையவனாய் காலால் பாதபீடத்தை உதைத்துப்
பற்களால் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு)

[illegible] ॥ 16

[illegible] ॥ 17

ப்ரும்மாண்டமாகிற பாத்திரத்தின் உள்ளாகிற அறையில் இருக்கிற கர்ப்பூரக்கட்டிபோலே இருக்கிற என்னுடைய கீர்த்தியை திக்! ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவேந்திரர்களினுடைய பலகை போன்ற விசாலமான நெற்றியினால் ப்ரகாசமாக தொடப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய காலையும் திக்! நம்முடைய ஆச்சர்யகரமான பராக்ரமத்தையும் திக்! இப்பொழுது திக்கென்று சொல்லுகிற இதற்கும் திக்! ஏனெனில் நான் சத்துருவினுடைய ஒரு ப்ரஸ்தாவத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேனே, ஆதலால் மிகவும் நீசனாகிய எனக்கு ஒரு நமஸ்காரம். 16

(யோசித்து பெருமூச்சுடன்) ப்ரியே! சத்துருக்களினால் வஞ்சிக்கப்பட்டவராகிய தகப்பனாரை நினைத்துக்கொண்டு மிகவும் துக்கிக்கிறேன்.

ஜலம் போனபிறகு அணைகட்டுவதும், யானைகளுக்குள் சிறந்ததாகிய யானைக்கு ஸ்நானம் செய்விப்பதும், ஆகாசத்தை சுண்ணாம்பு முதலியவைகளினால் பூசுவது, தாஸியைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளுவது இவைகளுக்கு ஸமானங்களான கெட்டவனான விவேகனுடைய அனேக வித விசாரங்களினால் தொந்திரவு செய்யப்பட்ட புத்தியை உடையே நம்முடைய குலத்திற்கு யஜமானனாகிய இந்த ஜீவாத்மா இப்பொழுது எப்படி ஆகப்போகிறாரோ? 17

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃—(𑌸𑌭𑌯𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍍) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌸𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑌤𑌕𑌃। (𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾) 𑌆𑌃! 𑌪𑌾𑌪! 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤 𑌮𑍂𑌢 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌪𑌸𑌦!

𑌮𑍋𑌘𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌰𑌸𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌶𑌾𑌖𑌾𑌵𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌚𑌪𑌲𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾॥ 18

நாரதர்—மஹாராஜ! இந்த விஷயத்தில் என்ன யோசிக்கப்படுகிறது? ஒரு காரணத்தினாலும் இவன் வேறுவிதமாக ஆகப்போகிறதில்லை.

மஹாமோஹன்—(பயத்தினால் உடம்பெல்லாம் நடுங்க) பகவந்! எல்லா ஸௌகங்களையும் அடியோடு போக்கடிக்கிறவனாகிய இந்தக் கெட்டவனாகிய விவேகன் மிகவும் பாபிஷ்டனல்லவா. (ஆகாசத்தில் குறியை வைத்துக்கொண்டு) ஆ! அடே பாபிஷ்ட! துராசார! ப்ரபஞ்சத்தை த்வேஷம் செய்வதினால் தூஷிக்கப்பட்ட மூடனாகிய விவேகன் என்னும் அபசத!

மூன்று லோகங்களிலும் இருக்கிற வ்யவஸ்தைகளைப் போக்கடிப்பதில் ஸ்வபாவத்திலேயே ஆசையை உடையவனும், ப்ரமத்திற்கு ப்ராண ஸ்நேஹிதனும், ப்ரும்மா முதல் புழு வரையிலும் பரவி இருக்கிற வேதங்களின் கூட்டத்தினுடைய சாகைகளைக் கெடுப்பதாகிற விளையாட்டில் க்ரூரனும் இருக்கிற வீரனாகிய மஹாமோஹன் சஞ்சலமான ஸ்வபாவத்தை உடைய ஓ! விவேகனே! வீணான கார்யங்களை ஆரம்பிப்பதினால் கெடுக்கப்பட்ட மனதை உடைய உன்னால் பார்க்கப்படவுமில்லையா? கேட்கப்படவுமில்லையா? 18

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 ! 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌦𑌵𑌦𑌾𑌨𑌂 । 𑌆𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌭𑌵𑌸𑌿 ।

𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 — (𑌸𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍍) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 ! 𑌇𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧-
𑌰𑌣𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾-
𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌹𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌤𑍁𑌦 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥ 19

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — (𑌸𑌾𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍) (𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑍍) 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌾𑌵𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌦𑌸𑍌 𑌜𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿

நாரதர்—மஹாராஜ ! உன்னுடைய ஸௌர்யம் எவனால் கேட்கப் பட்டதில்லை பார்க்கப்பட்டதில்லை. ஸம்ஸாரம் உள்ளவரையிலும் ப்ரஸித்தி அடைந்த ப்ரபாவத்தை உடையவராகிறீர் அல்லவா.

மஹாமோஹன்—(கோபத்துடன்) பகவந் ! இந்த ஒரு விஷயத்தையும் உமக்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

முன்னொரு காலத்தில் தன்னைச்சேர்ந்தவன், அயலான் என்கிற வ்யத்யாஸத்தை அறிய முடியாததாகிய யுத்தத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற என்னால் பற்களால் கடிக்கப்பட்ட சந்திரன் பர்வகாலம் இல்லாத ஸமயத்தில் தேவதைகளின் அரசனான தேவேந்திரன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு க்ஷண காலத்தில் பொறுக்கமுடியாத ராஹுவினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது உண்டான வேதனையை அனுபவித்தான். 19

நாரதர்—(சிரித்துவிட்டு மனதிற்குள்) இவன் என்ன பயித்தியம் பிடித்தவனா? என்னில் இவன் ஜாரத்வம் முதலிய வார்த்தைகளைப்போல அர்த்

ஜஹாதி? உபஸ்திதமஹாவிபத்திரபி துர்மதிமேவ பஹு மந்யமாந: ஶ்ருங்காரகர்தே நிமஜ்ஜதி। (ப்ரகாஶம்) மஹாராஜ! ஏஷ இதாநீம் பஶ்சிமஸமுத்ரே ஸந்த்யாஸமயவிதிமிவ விதித்ஸுரம்பரே லம்பதே। தத் அஹம் ஸாயந்தநம் கார்யமநுதிஷ்டாமி।

[இதி நிஷ்க்ராந்த:]

மஹாமோஹ:—ப்ரியே! ஸம்ப்ரதி ஸம்ஸாரஸந்ததி நிதாநபூத ஸம்போகாரம்பஸமயமபிவ்யஞ்ஜயதி பிதாமஹாநுபூயமாநா பித்ருப்ரஸூரியம் ஸந்த்யா।

இதஶ்ச—

தம் இல்லாத ஒருவார்த்தையைப் பிதற்றுகிறான். ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற ஆபத்தை உடையவனாய் இருந்த போதிலும் துர்மதியைப் பஹுமானம் செய்துகொண்டு ஶ்ருங்காரமாகிற பள்ளத்தில் முழுகுகிறான். (வெளிப்படையாக) மஹாராஜ! இந்த ஸூர்யன் இப்பொழுது மேற்கு ஸமுத்திரத்தில் ஸந்த்யாகாலத்தில் உண்டான அனுஷ்டானத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவனைப் போல ஆகாசத்தில் தொங்குகிறான். ஆதலால் நான் இந்தக் காலத்திற்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்வதற்காகப் போய் வருகிறேன்.

[என்று வெளியே போகிறார்.]

மஹாமோஹன்—ப்ரியே! இப்பொழுது ஸம்ஸாரங்களின் பரம்பரைக்குக் காரணங்களாகிய ஸ்திரீகளுடைய ஸம்போகத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய காலத்தைத் தெரிவிக்கிறதாயும், ப்ரும்மாவினால் அனுபவிக்கப்பட்டதாயும், பித்ருப்ரஸூ (பித்ருக்களை உண்டாக்குகிறது) என்று பெயருடைய ஸாயங்கால ஸந்த்யை உண்டாகிறது. இப்பொழுது—

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌧𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌯𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍋𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 ।
𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌖𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌪𑍋𑌤𑌕𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌮𑌃𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌣𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 20

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌕𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇
𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌲𑍍𑌲𑍀𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌪𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍇
𑌧𑌮𑍍𑌮𑌿𑌲𑍍𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥

மலைகளினால், கொடிமுடியில் தரிக்கப்பட்ட ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள் மறைந்து விடுகின்றன. யஜ்ஞம் செய்கிறவர்களுடைய மூன்றாவது ஸவனம் செய்யும்பொழுது உண்டாகிய வேதகோஷங்களின் பரம்பரைகள் கேட்கப்படுகின்றன. பக்ஷிகள் எதிர்கொண்டுவருகிற குட்டிகளுடன் கூடினவைகளாய் கூடுகட்டி இருக்கும் மரங்களில் வந்து சேருகின்றன. எல்லா இடத்திலும் ருத்திரனுடைய கழுத்தின் காந்தியைப்போன்ற காந்தியை உடைய இருட்டுக்களின் கூட்டங்கள் பரவுகின்றன. 20

மேலும்—

அழகான முகத்தை உடைய துர்மதியே! நெருங்கின இருட்டுக்களின் கும்பல்கள் குளங்களில் பரவினதாய் ஸாரஸ பக்ஷிகள்போல் இருக்கின்றன; ஆகாசத்தில் நீர்கொண்ட மேகங்கள்போல் இருக்கின்றன; மலைகளில் யானைகள்போல் இருக்கின்றன; மல்லிகைப் பூக்களில் வண்டுகளின் கும்பல்கள்போல் இருக்கின்றன; உன்னுடைய மயிர்முடியில் கரு நெய்தல் புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட சிரோபூஷணங்கள் போல் இருக்கின்றன; உன்னுடைய கையால் தொட்டுப் பார்த்து நிஸ்சயம் செய்துகொள்; ராத்திரியின் ஆரம்பமாகிய ஸாயங்காலத்தில் (ராத்திரியாகிய ஸ்திரீயின் முகங்களில்) சொருக்குகள்போல் இருக்கின்றன. 21

[illegible]

[illegible]

கிஞ ச [illegible]

[illegible]

துர்மதி—ஆர்ய புத்ர! மிகவும் பலிஷ்டர்களான விவேகன் முதலியவர்களோடு யுத்தத்தை ஆரம்பித்திருக்கிற உமக்கு ஸம்போகம் செய்யவேண்டிய காலத்தை வர்ணிப்பது அந்யாயத்தினால் உண்டானதா? அன்றிக்கே அதிகத் தைரியத்தினால் உண்டானதா?

மஹாமோஹன்—மஹா வீரனாகிய என்னுடைய பத்னியே! நீ மிகவும் பலமில்லாதவனாகிய கெட்டவனாகிய விவேகனிடம் இருந்து பயப்படுகிறாயா என்ன?

இத்தை அறியவில்லையா என்ன?

ஆறு விதங்களான ஸேனைகளும் எனக்கு ஸ்வாதீனமாக இருக்கிறது; ஸேனையில் இருக்கிறவர்களோ மாயை தெரிந்தவர்கள்; ரிஷிகளுடைய மனதைக் கலக்குவதில் மிகுந்த ஸாமர்த்தியமுள்ள உத்பத்தியை உடையவனாகிய அப்படிப்பட்ட மஹாமோஹனாகிய நான் ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன்; மற்றதெல்லாம் இருக்கட்டும்; இப்பொழுது காம ஶாஸ்திரத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரால் அங்கீ

𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌂 ॥ **23**

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 ।
𑌅𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯 ।
[𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃]

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌨𑌭𑍋𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌤𑌰𑌲𑌕𑌰𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍌 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍂]

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍇𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌭𑍂𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯

கரிக்கப்பட்ட மன்மதனைப் பூஜை செய்வதே பயங்கரமான விவேகனென்கிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்கு உபாயம். 22

அதுவுமன்றியில் இந்த விஷயத்தில் வேறொரு தேவதையை ஆராதனம் செய்வதினால் என்ன ப்ரயோஜனம்? காம ஶாஸ்திரத்திற்குத் தேவதையாகிய உன்னையே ஶரணமாக அடைகிறேன். 23

ஆகையால் இந்த ராத்திரியை நாம் குடியிருக்கிற க்ருஹத்தில் உன்னுடன் அனுபவிக்கவேண்டிய எல்லா ஸுகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டுப் பொழுது விடிந்த பிறகு சத்துருவை ஜயிப்பதற்காக ப்ரயத்தினம் செய்யப்போகிறேன்.

[என்று பத்னியுடன் வெளியே போகிறான்.]

[பிறகு வீணையின் தந்திகளை மீட்டுவதினால் அசைந்துகொண்டிருக்கிற துளிர்போன்ற கைகளை உடையவராகிய நாரதரும் தும்புருவும் விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

நாரதர்—ஸகே! மூன்று லோகங்களுக்கும் இப்பொழுது நல்ல பொழுது விடிந்தது, ஏனெனில் மஹா மோஹனை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வீண்போகாத ப்ரதிஜ்ஞையையுடைய விவேக மஹாராஜா ப்ரயத்தினம் செய்யப்போகிறாராகையினால்

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌹 ! 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋-
𑌦𑌯𑌃 ।

𑌯𑌤𑌃—

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌦𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌭𑍃𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌤𑌮𑍋𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌂 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌭𑍇𑌦𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇 ॥ 24

𑌤𑍁𑌂𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃— 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 ! 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌮𑌰𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨-
𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍂𑌖𑌮𑌾𑌲𑍀 ।

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌿—

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌚𑌲𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌕𑌟𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌦𑍈𑌰𑌾𑌵𑌣 [𑌯𑌾𑌃 ।
[illegible]

ஆஸ்சர்யம்! ஆஸ்சர்யம்! இப்பொழுது விவேக மஹாராஜாவுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகப்போகிறதென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எனெனில்—

நமக்கு எதிரில் உதயபர்வதத்தில் ஜனங்களுக்கு ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாயும், மிகவும் பல்முள்ள அஜ்ஞானத்தை (இருட்டை) போக்கடிக்கக்கூடியதாயும், ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் இவைகளைப் பிரித்துக் காட்டக்கூடியதாயும், ஆஸ்சர்யகரமாயும், வேத ஸ்வரூபமாயும் இருக்கிற ஒருவிதமான இந்த வெளிச்சம் வ்ருத்தி அடைகிறது. 24

தும்புரு—பகவந்! நம்மைப்போலவே இந்தப் பெரிய யுத்தத்தைப் பார்ப்பதில் குதூஹலத்தை உடையவராய் ஸூர்யன் அதிக வேகமாக உயரக் கிளம்புகிறார்.

இப்பொழுது—

உதய பர்வதத்தினுடைய மிகவும் உன்னதங்களான கொடிமுடிகளின் ஸமீபத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற ஐராவதம் என்கிற

[illegible] ॥ 25

नारदः—सखे! सुव्यक्तमिव विवेकवैभवं सन्दृश्यते।

तथाहि—

[illegible] ॥ 26

யாணையினுடைய ஸஞ்சாரத்தினுல் உயரக் கிளம்பி இருக்கிற தாதுக்களுடைய தூளிகளின் ஸமூஹங்களின் க்ரமத்தை அடைந்திருக்கிற உத்பத்தியை உடையவைகளாயும் (அதாவது தூளி கிளம்புவதைப்போல் வ்ருத்தி யடைகிறவைகளாயும்), ஆகாசமாகிற காட்டில் இருக்கிற பச்சிலை மரத்தின் வரிசைகள்போல் கறுத்த நிறமுடையதான இருட்டைப் போக்கடிக்கிறவைகளாயும், தாமரைப் புஷ்பங்களின் நடுவுகளுக்கு ஸ்நேஹிதர்களாயும் (அதாவது அவைகளை மலரச் செய்து, அவற்றின் நடுவில் ப்ரவேசிக்கக்கூடியவைகளாயும்) இருக்கிற ஸூர்யனுடைய இந்தக் கிரணங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன. 25

நாரதர்—ஸகே! விவேகனுடைய ப்ரபாவம் நன்றாய் வ்யக்தமாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

அப்படியேயல்லவா—

ஆகாசத்திலும் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் கண்ணை மறைப்பதற்காக ஏற்பட்டதாயும், அஜ்ஞானத்தினுடைய வ்யாபாரத்தினுல் (அதை உண்டாக்குவதினுல் என்றபடி) ப்ரகாசமில்லாதவைகளாகச் செய்யப்பட்ட எல்லாத்திக்குகளின் ஸமூஹத்தை உடையவைகளாயும், கறுத்த நிறமுடையதாயும், மிகவும் பெரியதாயும் இருக்கிற இருட்டாகிற தோஷத்தை ஸூர்யன் அதிசீக்கிரத்தில் வ்யர்த்தமில்லாத தன்னுடைய கிரணங்களின் கூட்டங்களினுல் நாசம் செய்கிருர். 26

ததி³ஹ ராமராவணரணாவலோகநரஸஸ்ரோதோநிவ்ருத்தோऽபி நிய
திவ்யத்யாஸாத³நதிதூ³ரே பூ⁴ய: ப்ராது³ர்ப⁴விஷ்யதி, யதி³
ஹ மஹாமோஹத³ம்ப⁴த³ர்பாத³யோ விவேகவ்யவஸாயாதி³பி⁴
ர்யோத்ஸ்யந்தே । தஸ்ய சாதிசாஸவைரபீ³ஜஸ்ய ஸமரமஹா
நோகஹஸ்ய ப²லம் ஹஸ்தாவசேயம் ப⁴விஷ்யதி விவேகஸ்ய ।

ததா²ஹி—

த்³வேதா⁴க்ல்ருப்ததை³வதா³நவசமூநாஸீரஸம்ஸீமதோ [வே ।
ராரப்³தே⁴ விவேகமோஹந்ருபயோராயோத⁴நகோத்ஸ
வைலக்ஷண்யநிரூபணப்ரஹரணஸ்ஸத்³போ³த⁴வர்மா ஸ்தகம்
ஜேதாஸௌ ஜக³த³ந்த⁴காரகதரஸ்யைவோ விவேகேஶ்வர: ॥ 27

ஆதலால் இப்பொழுது வெகு காலத்திற்கு முன்னே நடந்ததான ராமனுடையவும் ராவணனுடையவும் யுத்தத்தைப் பார்த்ததினல் உண்டான ஆநந்தம் தைவ வசத்தினல் நமக்கு மறுபடியும் உண்டாகப்போகிறது. இப்பொழுது மஹாமோஹன் டம்பன் தர்ப்பன் முதலியவர்கள் விவேகன் வ்யவஸாயன் முதலியவர்களோடு யுத்தம் செய்யப்போகிறார்களேயானல் வெகு நாள் உறுதியாய் உண்டான த்வேஷத்தைக் காரணமாக உடைய யுத்தமாகிற மரத்தினுடைய பழம் (ப்ரயோஜனம்) விவேக மஹாராஜாவுக்குக் கையினல் பறிக்கக்கூடியதாகப் போகிறது (ஸுலபமாய் கிடைக்கப் போகிறது என்றபடி). அப்படியே யல்லவா—

இரண்டு வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்ட தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுடைய ஸேனைகளில் முதல்பாகத்தை அடைந்திருக்கிற விவேகன் மஹாமோஹன் இவர்களுக்குச் சண்டையாகிற உத்ஸவம் ஆரம்பிக்கப்படுமேயானல் வஸ்துக்களில் ஒன்றுக்கொன்றுக்குள்ள வ்யத்யாஸத்தை நிரூபிப்பதை ஆயுதமாக உடையவராயும், உண்மையான ஜ்ஞானமாகிற கவசத்தைத் தரித்துக்கொண்டவராயும் இருக்கிற தேவனகிய விவேகமஹாராஜா உலகங்களுக்கெல்லாம் இருட்டை உண்டாக்கக்கூடியவனகிய மற்றொருவனகிய மஹாமோஹனை ஜயிக்கப் போகிறார்.

[illegible]

[illegible] ॥ 28

தும்புரு:— [illegible]

நாரத:—

[illegible] ॥ 29

பிறகு—

வித்யைகளின் உட்பிரிவுகளினல் வ்ருத்தி அடைந்ததாயும், ப்ரகாசமாக உண்டாயிருக்கிற ஸந்தோஷத்தை உடைய சிறந்த பக்ஷிகளினல் (ப்ராம்மணேத்தமர்களினல்) வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிற அனேகம் கிளைகளை (அனேக சாகைகள் என்கிற உட் பிரிவுகளை) உடையதாயும் இருக்கிற வேதங்களாகிய கல்பக வ்ருக்ஷங்களினுடைய அதிகமான புஷ்பங்களின் மழை மோக்ஷமார்க்கத்திற்குவிரோதியான மஹாமோஹனை ஜயித்தவராகிய விவேகமஹாராஜாவினுடைய தலையில் அப்பொழுதே அடிக்கடி உண்டாகப்போகிறது. 28

தும்புரு—பகவந்! யுத்தத்தில் ஜயம் ஸித்திக்கிறதென்பது நிஸ்சயம் இல்லையல்லவா. அப்படி இருக்க எப்படி இவ்விதமாக நிஸ்சயம் செய்யப்படுகிறது?

நாரதர்—

என்னல் பொய் வார்த்தை சொல்லப்படுகிறதில்லை, இதில் என்ன சொல்லவேண்டியது? நீதானே பார்க்கப்போகிருய். கையில் போட்டிருக்கும் வளையைப் பார்ப்பதற்குக் கண்ணுடியை வேண்டுகிறார்களா என்ன? 29

[நேபத்யே மஹாந் கலகல:]

(உபௌ ஸவிஸ்மயம் ஸஸந்தோஷமாகர்ணயத:)

நாரத:—(ஸஹர்ஷம்) ஸகே! ஶ்ருதிபதமாயாதோநேகவிதாநந்தாஸ்வாத: ।

யதஸ்த—

பணவமட்டுகமத்தளஜர்ஜரீமுரவடிண்டிமதுந்துபிஸம்பவ: ।
த்ரிதிவகோபுரகூடவிபேதந: ப்ரஸரதி த்வரிதம் த்ருதமத்புத:॥

தும்புரு:—(ஸஹர்ஷகௌதுகம்) அஹோ! ஸமராரம்பஸ்ய ரமணீயதா ।

தத்ராபி—

நீரந்த்ரம் வ்யோமரந்த்ரம் பவதி குலகிரி
ஸ்தோமதுங்கை ரதௌகை:

[திரைக்குள் பெரிய கலகல ஶப்தம் உண்டாகிறது]

(இருவரும் சமத்காரத்துடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் கேட்கிறார்கள்.)

நாரதர்—(ஸந்தோஷத்துடன்) ஸகே! காதுக்கு அநேகவிதமான ஆனந்தம் இதோ உண்டாயிற்று. எதுவென்னில்:—

பணவம், மட்டுகம், மத்தளம், ஜர்ஜரி, முரவம், டிண்டிமம், துந்துபி என்கிற வாத்யங்களிலிருந்து உண்டானவைகளாயும் ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும் கோபுரங்களினுடைய கூட்டங்களின் சேர்க்கையைப் பிளக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிற ஆஶ்சர்யகரமான ஓசை அதி வேகமாக உண்டாகிறது.

தும்புரு—(ஸந்தோஷத்துடன்) யுத்தாரம்பத்தின் அழகு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறது. இவ்விடத்தில்—

குல பர்வதங்களின் ஸமூஹங்களைப்போல் உன்னதங்களான தேர்களினால் ஆகாசத்தின் இடம் முழுவதும் இடமில்லாமல் செய்யப்பட்டது. மதத்தினால் மயங்கிக்கிடக்கிற ப்ராளய காலத்தில் உண்

[illegible] ॥ 31

[illegible]

यथा —

[illegible] ॥ 32

டான மேகங்களுக்கு ஸமானங்களான யானைகள் ஒவ்வொரு திக்குகளிலும் கும்பலாய்ச் சேருகின்றன; மிகவும் பயங்கரங்களான குதிரைகளின் குளம்புகளினல் உண்டாகிற ஸப்தங்களினல் மூன்று உலகங்களும் வெடித்துப்போகும்போல் இருக்கிறது; ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்து வருவதில் செய்யப்பட்ட வேகத்தை உடைய இந்தக் காலாட்கள் உயரக்கிளம்புகிருர்கள். 31

மேலும் மிகவும் பெரியதான ஆயுதங்கள் ஒன்ருேடொன்று கலப்பது ஆரம்பிவிக்கப்பட்டது. விவேகன் மஹாமோஹன் இவர்களுடைய ஸேனைகள் ஒன்றுக்கொன்று தடுத்துக் கொள்ளுவதினல் ஒன்ருய்க் கலந்துவிட்டன. அகர்லத்தில் உண்டாகிய ராத்திரி உண்டாக்கப் படுகிறது. எந்தக்காரணத்தினல்—

ஊசியினல் குத்திப் பிளக்கத்தகுந்த இருட்டை உண்டாக்கக் கூடியதாயும், மேகங்கள்போல் நெருங்கியதாயும் இருக்கிற பூமியின் தூசிகளினல் யுத்தபூமியை மறைத்துக்கொண்டுநிற்கிற பெரிய ஸேனை

கிංவ—

க்ஷதஜஜயோரணவெஷூ தூஜோ தஜிதாஹ
யூஜவடிவா நரா க்ஷுஷுயூ நீவெகொ நீவெகெ: ।
வஷைஹாஜ ஐஹ ஜாஹ ஹூநூய ஞுநாம் வய ஞுநாம்
வநூயா காஷிகவெராடீகவயூவெரெவயூயஷி ॥ 33

நாரத:—நதூவ்யூதூவூ் ஒ3 கிதிஷிகி கா த ஞு ஹவொஷூஸி தஷுகூஷா: ।

வத்தூநாஷூஷிவத்தூ தூ ஷிதவூயாஸிர:
காயுராநு ஸிஷுவெரஷூநு
ஸாஹா நாகீணூஷெஹா நூவூ திஹ நநஜிய:
வஷிதாஜூநு ஶதாஜூநு ।

கல கல என்கிற ஶப்தங்களினுல் மாத்திரம் கேட்கப்படுகிறது (பார்க் கப்படவில்லை என்றபடி). மேலும் யுத்த களத்தில் இருக்கிற உயரத் தூக்கப்பட்ட மேகங்களை உடைய நிசான்களில் கட்டப்பட்ட துணி களினுல் இரட்டிப்பாகச் செய்யப்பட்ட ஆகாசகங்கையை உடைய (அதாவது அதைப்போன்ற) ஸேனைகளினுல் உண்டாக்கப்பட்ட ரக் தங்களாகிய மத்யத்தை இந்த யுத்த களத்தில் இருக்கிற பிசாசங்கள் அதிகமாக உண்டான ஸந்தோஷத்தை உடைய தன் பத்னிகளுக்குப் பெரியதான யானைகளின் மண்டையோடுகளாகிற கப்பரைகளினுல் கொடுக்கின்றன. 33

நாரதர்—இது என்ன ஆஶ்சர்யம் என்று உத்ஸாஹத்தினுல் மலர்ந்தி ருக்கிற என் கண் இப்பொழுது த்ருப்தி அடையவில்லை.

இந்த யுத்தத்தில் கத்தியினுல் அடித்துக்கொண்டு சண்டை செய் வதில் உண்டான கட கட என்கிற ஶப்தத்தினுல் பயங்கரமான வரு கையை உடைய அதிகமான கர்வத்தை உடைய சூரர்கள் தங்களுடைய பராக்ரமங்களினுல் அக்ரமமாகக் காலாட்களை ஆபத்தை அடைந்தவர்

ஶஸ்த்ராஶஸ்த்ரி ப்ரஸக்த ப்ரஹவபடுபடா
ராவபொரஸ்ப்ரவாராஃ
கூபட்ஹ்ருஷ்டாஶ்வபட்டாஃ க்ருதி ந
ஜக்ர ரணே விஶு மொரக ஶேண ॥ 34

அபி ச—

ஜாதஸ்ய ஸம்ஹ்ருதவிவேகவிமோஹமோஹ
ஸேனாயுகஸ்ய ஸமராங்கண ஸம்ப்ரமேண ।
ப்ராயேண ஸம்ப்ரதிவிகல்பிதயா ஸ்வவ்ருத்த்யா
தோலாயிதாநுபவம் அநுபவதே ஜயஸ்ரீ: ॥ 35

தும்புரு:—(ஸபீதம்) அயமிஹ கஶ்சித் க்ரவ்யாதபிஶாச பிஶாசபோத: ஶவமாகர்ஷந்நாஹ ।

களாகவும், யானை ஸ்ரேஷ்டங்களை அறுக்கப்பட்ட பெரிய கழுத்து களை உடையவைகளாயும், குதிரைகளை துண்டிக்கப்பட்ட ஶரீரங் களை உடையவைகளாயும், தேர்களை ஒன்ருெடொன்று இடித்துக் கொள்ளுவதினல் விலக்கப்பட்ட அவயவங்களை உடையவைகளாயும் செய்கிருர்கள். 34

மேலும்—

விவேகனுக்கும் மஹாமோஹனுக்கும் பெருமையை உண் டாக்குகிற இந்த இரண்டு ஸேனைகளினுடையவும் யுத்த களத்தில் உண்டான வ்யாபாரத்தினல் இதிலேயே அதிலேயோ என்று விகல் பிக்கப்பட்ட தன்னுடைய வ்ருத்தியை உடையவளாய் இருப்பதி னலே ஜயலக்ஷ்மீ இப்பொழுது ஊஞ்சலாடுவதினல் உண்டான ஆநந் தத்தை அனுபவிக்கிருள். 35

தும்புரு—(பயத்துடன்) இவ்விடத்தில் ஒரு பிசாசுக்குட்டி ஒரு சவத்தை இழுத்துக்கொண்டு இப்படிச் சொல்லுகிறது—

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥36॥—

இதி ।

(ச்சாயா)

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]—

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥37॥—இதி ।

(ச்சாயா)

[illegible]

[illegible] ।

இந்த ஸ்ம்ருதியின் பர்த்தாவாகிய விவேகன் ஸ்லபமாகிய வாஸ ஊனயை உடையை ரக்தங்களாகிற அம்ருதப் பெருக்கினுல் குளிர்ந்ததா கிய இந்த யுத்தத்தில் இப்படிப்பட்ட லோபன் முதலியவர்களைக் கொல்லத்தகுந்தஸாமர்த்தியமுடையவராக ப்ரகாசிக்கிறுர்—என்று.36

இந்த ஒரு பிசாச ஸ்திரீ ஸந்தோஷத்தினுல் இப்படிச் சொல்லுகிறது.

மிகவும் கோபத்தை உடையவர்களான சத்துருக்களைக் கொல்லும்படி யுத்தம் செய்கிறவராயும், ரக்தமாகிற தேனின் ப்ரவாஹத்தில் பரிபூர்ணமாக ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிற ப்ரதிபிம்பத்தை உடையவராயும் இருக்கிற விவேக மகாராஜாவை ஸேவிக்கிறேன்—என்று. 37

ஶோணிதநவஶயோநிவஹே
ஸூர்யபூதிவஸரே ஶ்ருங்க்ருதிகோடநம் ॥

நாரத:—(தூரதோ நிர்திஶ்ய) ஸகே! த்வந்த்வயுத்தமிவ
ப்ரக்ரம்யதே ।

தத்ர ஹி—

ஆஶாரதமாருஹ்ய ஶூரோ லோபாக்யலுப்தக: ।
ஏகஸ்மிந்நாதாவத்யேகலவ்ய இவாபர: ॥ 38

தும்புரு:—ஆஶ்சர்யம்!

துர்வ்ருத்திக்ரீடிதோ துர்வாரோத்துர்வாஸநா
ஸஹஸ்ரவ்யூஹவாநபிநிவேஶஸாரதி: ।
விபரீதமதிஶஸ்த்ரிகாவிததமூர்ச்சோத்துர்தஶா
லுண்டத்ரிபு: ஸமிதி லோபவீரோ யாதி ॥ 39

நாரதர்—(தூரத்தில் காட்டிக்கொண்டு) ஸகே! இரண்டுபேர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்துச் செய்யும் சண்டை (த்வந்த்வ யுத்தம்) ஆரம்பிக்கப்படுகிறதுபோல் இருக்கிறது. அவ்விடத்தில்—

ஆசையாகிற தேரில் ஏறிக்கொண்டவனாய் மிகவும் சூரனாகிய லோபன் என்கிற வேடன் ஒருவனை மற்றொரு ஏகலவ்யனைப்போல அதிவேகமாய் ஓடிவருகிறான். 38

தும்புரு—ஆஶ்சர்யம்!

கெட்ட வழிகளில் விளையாடக்கூடியவனும், தடுக்க முடியாத அனேகம் கெட்ட வாஸனைகளாகிய ஸேனைகளின் கூட்டத்தை உடையவனும், அபிநிவேசனை ஸாரதியாக உடையவனும், விபரீதமான புத்தியாகிற ஆயுதத்தினால் அடிக்கடி உண்டாக்கப்பட்ட மூர்ச்சை என்னும் அவஸ்தையினால் கீழே விழுந்து புரளுகிற சத்துருக்களை உடையவனும் இருக்கிற லோபன் என்கிற வீரன் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறான். 39

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—(𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍)

𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌸𑍀𑌦𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌶𑌕𑌤𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 ।

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍! 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌿𑌰𑌣𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌵𑌲𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । (𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।

நாரதர்—(மனதிற்குள் சிரிப்புடன்)

இந்த லோபன் இந்த உலகங்கள் தங்கமாகச்செய்து முழுமையும் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அதையும் வட்டிக்கு விடுவதாகிய மோசத்தைச்செய்து அனேகம் மடங்கு அதிகமாகச் செய்ய விரும்புகிறான். 40

தும்புரு—இப்பொழுதும் விவேகனை ஜயிப்பதில் உண்டாகிய ஒருவராலும் செய்யமுடியாததாயும் எண்ணிறந்ததுமான ப்ரயத்தினத்தினால் இவன் லுப்தன் என்பது அறியப்பட்டது.

நாரதர்—ஸகே! ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! ராத்திரி வரக்கூடிய ஸமயமில்லாத காலத்திலும் இந்த மூன்று லோகமும் சந்திரனுடைய கிரணங்களின் கும்பலினால் வ்யாபரிக்கப்பட்டிருப்பது போலக் காணப்படுகிறது. வெளுத்த காந்தியை உடைய ஒரு தேவதை ஆவிர்ப்பவித்திருக்கவேண்டும். நிஶ்சயம்.

(ஸூக்ஷ்மமாகப் பார்த்து) இந்த ஆசஶ்சர்யம் உண்டானதற்குக் காரணம் அறியப்பட்டது. எப்படி என்னில்:—

யதா—

ஶேஷாவம்ஶோவீத ஷ் ஶ்லேஷஸ்யேஷ ஸிவாவரா ।
தக்ஷிண்கேஷவஸ்தாய ஸ ஸம்தே ஶோஹஷகம் ॥ **41**

தும்புரு:— (ஸஹர்ஷம்) பகவந்! ஸம்ப்ரதி ஶோஹவி
ஷம்ஸேந ஸ்வதஶோகாய தஸ்யவஶோகவேஶோகயாதி ।

அபிச—

ப்ரஶஸ்தம் விஜஷ்தி ப்ரஶமஸகீவ்யாஸ்ய தாஸ
ப்ரதீதோஜந்யாநாம் வபிஷஜி ந ஸம்பத்திஸமிதஃ ।
அஜிக்ராவகேஷவக்ஷணவிமஜஜா தீயவ்யதநா
ஜ்யாஜஜ்த ஸ்வஜிஜமுஜஜ்ஜாஜவஹ்யகஃ ॥ **42**

ஐந்து † முகங்களுடைய மற்றொரு ஆதிஶேஷனுடைய அவ தாரம் போன்ற த்ருப்தி திடீரென வந்து லோபன் என்கிற பெருச் சாளியை விழுங்கி விடுகிறது. 41

தும்புரு—(ஸந்தோஷத்துடன்) பகவந்! இப்பொழுது லோபனை நாசம் செய்ததினால் உலகத்தை சார்வாகமதம் அற்றுப் போன தாய்ப் பார்க்கிறேன். இப்பொழுது—

சத்துருக்கள் கிட்டவரும்பொழுது ஓடுகிற தங்களுடைய ஸேனை நெருக்குவதினால் பயந்திருக்கிற தென்தேசத்திய சூரர்க களுடைய முழங்கால்களின் வேகம்போன்ற வேகத்தை உடைய ஸம்பத்துக்களாகிற ஆறுகள் ஶாந்தியினால் உண்டாகிய ஸுகமா கிற உயர்ந்த அம்ருதரஸத்தினால் நாசம் செய்யப்பட்ட தாகத்தை உடைய ஜனங்களுடைய ஸமூஹத்தில் ப்ரஸ்தாவத்தையே அடை கிறதில்லை. 42

---

† ஐந்து முகங்கள் என்றது கண் முதலிய ஐந்து இந்திரியங் களை, அதாவது அவைகளினால் அனுபவிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைப் பற்றிய த்ருப்தி என்றபடி.

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌿𑌤𑌲𑍋𑌭𑌯𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌯𑌦𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌨𑍀𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 43

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃— 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌾𑌵𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌪𑌹𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌃 ।

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌨 𑌲𑍋𑌭𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 44

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌲𑍋𑌭𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌾𑌦𑌵𑌧𑍀𑌰𑌿𑌤𑌲𑌾𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤

மேலும்—

மிகவும் பெரிய ஸ்வபாவமுடைய விவேகனால் அனுப்பப்பட்ட த்ருப்தியினால் இப்பொழுது நாசம் செய்யப்பட்ட லோபனை உடையதான பணம் தோஷம் இல்லாத ஶாஸ்திரத்தினால் கிடைத்ததாயும், எல்லா இடத்திலும் தானம் செய்வது தான் அனுபவிப்பது இவைகளை ப்ரயோஜனமாக உடையதாயும் ஆயிற்று. 43

நாரதர்—எல்லாக் குணங்களையும் போக்கடிக்கிற இந்த லோபம் லோக நடவடிக்கையை விசாரிக்காதவர்களான அவிவேகிகளுக்கே (உண்டாகக்கூடியது).

லக்ஷம் லக்ஷம் ப்ரும்மாக்களுடைய ஸம்பத்துக்களுக்கு ஸமமான ஸம்பத்தை உடையவனும் தன்னை ஸம்பத்து நிறைந்தவனாக எண்ணுகிறதில்லை. லக்ஷம் லக்ஷம் கல்பகாலம் ஆயுஸ்ஸை உடையவனும் நாசமடைபவன். லக்ஷம் லக்ஷம் யானைகளுக்கு ஸமமான பலத்தை உடையவனும் கொல்லத்தகுந்தவனாவான். ஆதலால் இந்த உலகத்தில் எது லோபத்தைச் செய்வதற்குத் தகுதியானதோ அப்படிப்பட்டது எது இருக்கிறது? 44

இப்பொழுது லோபனைக் கொன்றதினால் வேறொரு லாபத்தை அலக்ஷ்யம் செய்ததாய் வேறொரு தடங்கலும் இல்லாததான

𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌣
𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌨𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 ।

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌨𑌲𑌨𑌹𑍁𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌕𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾
𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 45

𑌕𑌿𑌂 𑌚 —

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌷𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌤𑍃𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌲𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌗𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌣𑌵𑍀𑌥𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌲𑍋𑌭𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥ 46

புத்தி பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்வதையே உயர்ந்த தனமாக ஆசைப்படுகிறது.

மேலும்—

நளன் நஹுஷன் முதலியவர்களுக்கும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு ராஜாவாகிய இந்திரன் முதலியவர்களுக்கும் நம்மால் அறிய முடியாத மஹிமையை உடைய ப்ரும்மாக்களுக்கும் அவர்கள் யோசிக்காமல் வந்திருக்கும் ஆபத்தைப் பார்த்துப் பயந்தவனாகிய ஒருவனும் எந்த ஸமயத்திலும் இந்த லோகத்தில் உண்டான எந்த ஸம்பத்திலும் ஆசையை வைக்கமாட்டான். 45

மேலும்—

மனிதர்களுடைய புருஷ ஆயுஸ்ஸு இமை கொட்டுதலுக்கு ஸமமாகப் போய்விடுகிறது. ஸம்பத்துக்கள் புல் நுனியில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஜலத்தின் திவலையைப்போல் அடிக்கடி நழுவி விடுகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் ப்ராணிகளுடைய பெரிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தான பணத்தில் ஆசையாகிற தாபஜ்வரம் ராஜாக்களின் வீடுக ளில் இருக்கிற வெளி அங்கணத்திலேயே நாசமடைகிறது. ஆஶ்சர்யம். 46

ஆதலால் நாமும் ஆசை இல்லாமையையே உத்தமமான ஸுகமாக அடையக்கடவோம். பிறகு—

மிகவும் உயரமான யானைகளின் காதுகள் அசைவதினால் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை உடையதாகிய கெட்ட இருப்பினால் எப்பொழுதும் உண்டான பயத்தினால் அசைந்து கொண்டிருக்கிற தேவதைகளினுடைய ஸ்தானத்தை விட்டவர்களாய் ஆபத்துக்களைத் தடுக்கக்கூடியவைகளாயும், அளவில்லாத ஸம்பத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியவைகளாயும், மறுபடியும் ஜன்மத்தை நிராகரிக்கக் கூடியவைகளாயும், எல்லாத் தோஷங்களையும் பரிஹரிக்கக் கூடியவைகளாயும் இருக்கிற லக்ஷ்மீபதியினுடைய அந்தத் திருவடிகளை ஆஶ்ரயிப்போம். 47

தும்புரு—(பரபரப்புடன் பார்த்து) பகவந்! இவ்விடத்தில் இதோ மறுபடியும் ஒருவராலும் பொறுக்கமுடியாத வேகத்தை உடைய ஒரு மஹாவீரன் சிதறிப்போய்த் திரும்பவும் ஒன்று சேர்ந்து ஓடுகிற லோபனுடைய ஸேனையை ஸப்தாயமானமாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளை உடைய தன்னுடைய குரலோசையினால் அடிக்

ரூடியிநீஹிரவமுகோ விவெகாஹிமுவ உவஸவஷ்தி ।
கதமஃ கீத்ருஶோ வா வெரயதிதி ந விஜாநாமி ।

நாரதஃ—ஸவெ !

மஹிதயோவ்ருஷிஷுமயோஷிஹவிவி த்ருமாரஃ
வாரஷ்யதவதிமாநு ஹ மாரஸம்ஹதி மீதமுணஃ ।
மலயமாரூவொமகாரஷக்ஷணகெதாரஸள
யுதயநாரஹ்யவெதி மஷநஃ வ்ருமஷாவ்யதநஃ ॥ 48

வஶ்ய ! வஶ்ய ! ஸவெ ! வ்ருஸமநவாணஸ்ய வாஸிவாஶ்வுக
ஸம்ருஜிம் ।
காவிக்ருஹதிவதிநீஹ வாரதஃ காவ்யந்யதஸ்திதிணீ
ஶக்திந்யவ்யவாரத்ரு காவிதிதரா ஹஸ்திந்யஸாவநீதஃ ।

கடி தேற்றிக்கொண்டு முக்தா, † மத்யா, ப்ரகல்பா என்று சொல்லப்படுகிற ஸேனைகளினல் சூழப்பட்டவனய் விவேகனுக்கு எதிர்முகமாக ஓடிவருகிறுன். இவன் யார், எப்படிப்பட்டவன் என்று நான் அறியவில்லே.

நாரதர்—ஸகே !

எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டவனுகிய வஸந்தனல் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் தேனல் பூசப்பட்டவைகளுமான விசித்ரங்களான பாணங்களே உடையவனயும், கோகிலங்களாகிற வந்திகளே உடையவனயும், வண்டுகளின் கூட்டங்களினல் பாடப்பட்ட குணங்களே உடையவனயும், தென்னல் காற்றை ஸ்நேஹிதனக உடையவனயும், மீனே அடையாளமாக உடைய த்வஜத்தை உடையவனயும் இருக்கிற இந்த மன்மதன் ஸ்திரீகளேயே ஸேனையாக உடையவனய் கையில் தனுஸ்ஸைத் தரித்துக்கொண்டு எதிர்த்து வருகிறுன். 48

ஸகே ! இந்த மன்மதனுக்கு ஸஹாயங்கள் சேர்ந்திருப்பதை பார்!பார்.

---

† இவைகள் ஸ்திரீகளின் உட்பிரிவுகள்.

தஸ்யைதஸ்ய ஸப்ரீதிஸஹித ஸ்மரஸம்ப்ரேக்ஷா நிர்ப்பேதோதயம்
வ்ருத்திம் மந்த்ரிசதுஷ்டயம் த்ரிபுவநாவஸ்கந்திநோ தந்விந:॥ 49

தும்புரு:— பகவந்! அத்யாஸந்நவர்த்தீ ரதஸ்ய விவேக ராஜஸ்ய।

அபிச—

ஸ்நாதா ந்ருத்தஶ்ரமவிதநுரத்வஶ்ரமார்த்தா மதேந
க்ஷீபா காலே ப்ரஸாதநவதீ விப்ரயுக்தா।
இத்தம் ப்ரௌடவதூஜநம் விஜயதே ஸ்மரேண ஸஹிதோ
யாயாத் ஸ்வச்சந்தஸ்ய ஸஹ விவேகேந யுத்தா॥ 50

இவ்விடத்தில் எதிரில் ஒரு பத்மினீ ஜாதி ஸ்திரீ விளையாடுகிருள்; மற்றோர் இடத்தில் சித்திரிணீஜாதி ஸ்திரீ ஒருத்தி விளையாடுகிருள்; மற்றோர் இடத்தில் சங்கினீ ஜாதி ஸ்திரீ ஒருத்தி விளையாடுகிருள்; மற்றோர் இடத்தில் ஹஸ்திநீஜாதி ஸ்திரீ விளையாடுகிருள்; மூன்று லோகத்தையும் ஜயிக்கிறவனாகிய அப்படிப்பட்ட இந்த மன்மதனுடைய ப்ரீதியோடு சேர்ந்த பார்வையினால் உண்டாகிய இந்த நான்குவித மந்திரிகளும் வ்ருத்தியை அடைகிருர்கள், ஆஶ்சர்யம். 49

தும்புரு — பகவந்! இந்த மன்மதன் விவேகனுடைய தேருக்கு ஸமீபத்தில் ஸஞ்சாரத்தை உடையவனாக இருக்கிருன். மேலும்—

ருதுஸ்நாநம் செய்தவள், நர்த்தனம் செய்ததினால் ஆயாஸத்தை அடைந்த ஶரீரத்தை உடையவள், வழி நடந்ததினால் ஆயாஸத்தை அடைந்தவள், மத்யம் முதலிய வஸ்துக்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட மயக்கத்தினால் மயங்கி இருப்பவள், சில காலம் நாயகனிடத்தில் கோபித்துக்கொண்டிருந்து பிறகு தணிந்த கோபத்தை உடையவள், நாயகனிடத்தில் பேதத்தினால் பிரிந்திருந்து பிறகுசேர்க்கப்பட்டவள், இப்பொழுது தான் புதிதாக நாயகனோடு சேர்ந்தவள், இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளின் கூட்டத்தோடு சேர்ந்தவனாய் பயித்தியம் பிடித்தவனாகிய மன்மதன் பெரியவனாகிய விவேகனோடு யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிருன். 50

நாரத:— (ஸஹாஸம்) கிமஸ்யாநேந து³ர்பே⁴த்³யயோஷித்³யூத²வ்யூஹகல்பநேந?

ஸ்வாயத்தஸித்³த⁴விப⁴வஸ்ய ஸமக்³ரஶக்தே:
ஸ்வச்ச²ந்த³சேஷ்டிதஸ்ய ஸ்வயமேவ யோத்³து⁴: ।
கிம் முக்³த⁴யா கிமிஹ மத்⁴யமயா ப்ரயோநே:
கிம் ப்ரௌட⁴யாபி ஜரஸாபி ஹி ஜைத்ரஶஸ்த்ரம் ॥ 51

(நேபத்²யே)

விவேகபரிஷத்புரஸ்க்ருதவிரக்திவாராங்க³நா
கசக்³ரஹவிசக்ஷணப்ரதி²தக³ர்வதோர்விக்ரம: ।
ரதிப்ரியதம: ஸ்வயம் ரணவிஹாரமாஸித்ஸதே
விமுக்திபத²வர்தநீவிபரிவர்திநீதீ⁴ஸ்தி²தி: ॥ 52

நாரதர்—(சிரிப்புடன்) ஒருவராலும் பிளக்கமுடியாத ஸ்திரீகளின் கும்பல்களினால் வ்யூஹத்தைச் செய்துகொள்ளுவதினால் இவனுக்கு என்ன விசேஷம் உண்டாகும்?

தனக்கு வசப்பட்ட ஸித்தமான மஹிமையை உடையவனும், நிறைந்த சக்தியை உடையவனும், தன் இஷ்டப்படி தான் நடப்பவனும், தானே யுத்தம் செய்கிறவனும் இருக்கிற இந்த மன்மதனுக்கு முக்தையால் என்ன ப்ரயோஜனம்? மத்யமையால் என்ன ப்ரயோஜனம்? ப்ரௌடையினால் தான் என்ன விசேஷம்? கிழவி கூட ஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அஸ்திரமாகிறாளல்லவா. 51

[திரைக்குள்]

விவேகனுடைய ஸபையில் முன்னே பண்ணப்பட்டவளாகிய விரக்தியாகிற ஸ்திரீயின் மயிரைப் பிடித்துக்கொள்ளுவதில் ஸாமர்த்திய முடையதாய் ப்ரஸித்தமான கர்வத்தை உடைத்தான கைகளின் பராக்ரமத்தை உடையவனும் மோக்ஷத்திற்குப் போகிற வழியில் இருந்து திரும்பிய ஜ்ஞானத்திற்கு இருப்பிடமாயும்(அதாவது அதற்கு விபரீதமாயும்) இருக்கிற ரதிக்குப் பர்த்தாவாகிய மன்மதன் தானே யுத்தமாகிற விளையாட்டைச் செய்ய விரும்புகிறான். 52

(उभौ कर्णं दत्त्वा)—विजिगीषया यात्राप्रवृत्तवतो विषमशरस्य स्तुतिः ।

(पुनर्नेपथ्ये)

स्वभर्तव्यं भार्यादुहितृपितृपुत्रप्रभृतिकं
विसृज्य प्रव्रज्यां [illegible] भवभृतः ।
[illegible] निरवधिकनैर्घृण्यवपुषे
नियत्यै भूयिष्ठं भवतु भगवत्यै नम इदम् ॥ 53

नारदः—सखे! विडम्बयति खलु विषयरसवैराग्यकारिणीं नियतिम् ।

तुम्बुरुः—भगवन्! पश्य! पश्य! [illegible]व्यवसाय इवास्य संप्रति लक्ष्यते [illegible] । [illegible]

(இருவரும் காது கொடுத்துக்கேட்டு)—இது யுத்தம் செய்யவேண்டும் என்றாரம்பித்திருக்கிற மன்மதனுடைய தன்னைப்பற்றிய ஸ்தோத்திரம்.

(மறுபடியும் திரைக்குள்)

ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தன்னாலேயே காப்பாற்றக்கூடியதான பத்னி பெண் தகப்பன் பிள்ளை முதலியவைகளை விட்டுவிட்டு ஸந்யாஸத்தைச் செய்வித்தவளான எல்லையில்லாத தயையில்லாமையையே ஸ்வரூபமாக உடைய இருந்த விதியின் பொருட்டு என்ன செய்வோம்? பூஜ்யையான அந்த விதியின் பொருட்டு அதிகமான நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். 53

நாரதர்—ஸகே! இவன் சப்தாதி விஷயங்களில் உண்டான ஆசையால் வெறுப்பை உண்டாக்குகிற அந்த விதியைப் பரிஹாஸம் செய்கிறான்.

தும்புரு—பகவந்! பாரும்! பாரும்! இந்த மன்மதன் இப்பொழுது முகத்தில் உண்டான உருவுதலால் தடுக்கப்பட்ட தன்னுடைய நிச்சயத்தை உடையவனைப்போலக் காணப்படுகிறான். இவனு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 54

[illegible]

....

டைய பரிஜனங்களும் யுத்தத்தில் உண்டாகிய ஸித்தியில் ஸந்தே ஹத்தை உடையது போலத் தோன்றுகிறது.

எதுவென்னில்:---

இந்த ஸ்திரீகள் வஸந்த ருதுவினுடைய அந்தப்புரத்தில் இருக்கும் ஸ்திரீ ஜனங்களினுடைய வாயிலிருந்து உமிழப்படுகிற மத்யங்களில் ஆசையை உடையவைகளான மகிழமரங்களினுடைய அதிகமான புஷ்பங்களினால் (அதாவது மகிழமரங்கள் ஸ்திரீகளினால் கொப்பளிக்கப்பட்ட மத்யத்தினால் அகாலத்தில் புஷ்பிக்கும் என்றபடி) மன்மதனுடைய உயர்ந்த தனுஸ்ஸின் நாண்கயிறு அறுந்துபோகும் ஸமயத்தில் அதற்குப்பதிலான நாண்கயிறுகளை நான்குபக்கங்களிலும் உண்டாக்குகிறார்கள். 54

நாரதர்—ஸகே! அதிகமான நிஸ்சயத்தை உடையவனாகிய விவேகனுக்கு இது எல்லாம் அனேகமாகச் சிரிப்பாகிற விளையாட்டின் ஆரம்பத்திற்கு காரணமாக இருக்கிறது மாத்திரம். மேலும் பெரியவனாகிய விவேகனிடத்தில் இருந்து பயந்தவனாயிருந்தபோதிலும் இந்த மன்மதன் திரும்பாமல் யுத்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். அப்படியே யல்லவா—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 55

[illegible]

[illegible]

அழகான தனுஸ்ஸை ஆயுதமாக உடையவனும், உறுதியான ஸாஹஸ கார்யத்தைச் செய்பவனும், எல்லா ப்ராணிகளினுடைய வும் மனதை அனுஸரிப்பதில் ஶூரனும் இருக்கிற இந்த மன்மதன் இந்த உலகத்தை சபலஸ்வபாவத்தில் தள்ளுகிறான். ஸ்திரீபுமான்க ளாகிற இரட்டைகளினுடைய ஶரீரங்களாகிய இரண்டு யந்திரங்களை யும் நடத்திக்கொண்டுபோய்க் கெட்டவழியில் சேர்த்துவிடுகிறான். மூன்றாவது புருஷார்த்தமாகிய காமமாகிற தூண்டியில் இருக்கும் மாம்ஸத்தை ஸாப்பிடுவதாகிய தொந்திரவினால் பீடிக்கிறான். 55

இப்பொழுது இடைவிடாமல் உண்டாகிற அஜ்ஞானத்தை உடைய இன்னதென்று நிரூபிக்க முடியாத சேர்க்கையையுடைய ஒரு விசித்திரமான மாயை முதலிய வித்யையினால் விவேகனுடைய ஸேனையினுடைய கும்பலைச் சிதறும்படி செய்வதற்கு ஆசைப்படு கிறான். அத்தால்—

சிறந்த ஸ்திரீகளினுடைய கும்பலினால் ஏற்பட்ட தேர், யானை, குதிரை முதலியவைகளினால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனும், ரதி தேவிக்கு ப்ரியமான சரித்திரத்தை உடையவனும் புஷ்பங்களைத்

कोदण्डयुग्वसति वश्ययन्ता
संनह्यति रतिप्रियावधानः ॥ 56

तुम्बुरुः — भगवन्! असहायशूरोऽयं विहरन्त्या
लीलाबलाभिरबलाभिरेव संहतान्विवेकव्यवसायशमदमा
दीन् विजेतुमभिलषति ।

अपि च —

ईषत्स्मितमकुण्ठेक्षणं कुटिलभ्रूविभूषिताधरम् ।
अवञ्चितप्रीति वधूमुखं वीरः प्रतीक्षते ॥ 57

नारदः — सखे! तमेव सर्वजिष्णुं विवेकं विजेतुं विश्व
जिष्णुर्विरक्तिनामानं स्त्रियमेव प्रत्यस्त्रतया प्र
युङ्क्ते ।

தனுஸ்ஸாகவும் உடைய இந்த மன்மதன் யுத்தத்திற்கு வந்து சேரு கிறான். 56

தும்புரு—பகவந்! ஒரு ஸஹாயமுமில்லாமலே ஶூரனாகிய இந்த மன்மதன் விளையாட்டையே பலமாக உடைய ஸ்த்ரீகளினாலேயே ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான விவேகன் வ்யவஸாயன் ஶமம் தமம் முதலியவர்களை ஜயிப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறான். மேலும்—

இந்த மன்மதனாகிய வீரன் கொஞ்சம் உண்டான சிரிப்பை உடையதாயும் தடங்கல் இல்லாத பார்வையை உடையதாயும், வளைந்த புருவங்களை உடையதாயும் ஆபரணமாகச் செய்யப்பட்ட உதடை உடையதாயும், வஞ்சனை செய்யப்படாத ப்ரீதியை உடையதாயும் (அதாவது இவர்களிடத்தில் ப்ரீதி செய்தால் அது பலிக்காமல் போகாததாயும்) இருக்கிற ஸ்த்ரீகளினுடைய முகத்தை எதிர்பார்க்கிறான். 57

நாரதர்—ஸகே! ஆகையினாலேயே எல்லாரையும் ஜயிக்கக்கூடியவனாகிய விவேகன் இவனை ஜயிப்பதற்காகவும் விரக்தி என்று பெயருடைய ஸ்த்ரீயையே பதில் அஸ்த்ரமாக ப்ரயோகிக்கிறார்.

(நேபத்யே)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 58

(உபௌ ஸாதரமாகர்ணயத:)

(புநர்நேபத்யே)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 59

(திரைக்குள்)

ஸ்திரீகளினுடைய ஸமூஹத்தை அனுபவிப்பதிலும், பணம் என்கிற புருஷார்த்தத்தை அடைவதிலும், கந்தளியினுடைய கிழங்குகளிலும், பெரிய வாழை மரங்களின் கட்டைகளிலும் எவன் ஸாராம்ஸத்தை அறிவான்? (எப்படி வாழைமரம் முதலியவைகளில் உறுதியான பாகமில்லையோ அதைப்போல காம புருஷார்த்தத்திலும் ஸாரமில்லை என்றபடி.) 58

(இருவரும் ஆதரத்துடன் கேட்கிறார்கள்)

(மறுபடியும் திரைக்குள்)

ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்திரத்தில் உண்டாகிய விஷமயமான அலைகளாகிய ஸ்திரீகளை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிகவும் மூடமாகிய ஜனம் பெரியதான ஜகனம் ஸ்தனம் முதலிய மாம்ஸங்களினுடைய கும்பல்களில் உண்டாகிய பெரியதான மாம்ஸ முடிச்சுகளுடைய பர்யாய (அதாவது அதே அர்த்தத்தை சொல்லுகிற) பதத்தை அறிந்த புத்தியினால் ஸபையில் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளின் வரிசையைச் சொல்லுகிறான். 59

நாரத:—ஸகே! ஶ்ரூயதே கிமாயோதநாபிமுகமநோரத ஹ்ருதயயா விரக்த்யாலாப: ।

தும்புரு:—(ஸபயஸம்ப்ரமம்) பகவந்! அபிபததி பஶ்சாத் விரக்திமநுதாவநலோலுபஸ்துகாம: காம: । (க்ஷணம் நிரூப்ய) அஹஹ!

ஸ்திரத்ரிவிதகாரணப்ரதிதஸித்தரூபாத்மகம்
ஸதித்ருப்திபதம் ஸுஹ்ருதம் ஸ்நேஹாக்நீ ஜடரக்ருதாஶயம் ।
விரக்திரணதேவதா விபுலத்ருஷ்டி வைஶ்வாநரம்
ப்ரவிஶ்ய புநரந்வபூததநங்கதாம் மந்மத: ॥ 60

அபி ச ஶ்ருங்காரோ(அ)ப்யநங்கஸேநாமுகே ஸர்வத்ர ஸர்வதா பராஜிதோ விரக்திவைஶ்வாநரே நிரவஶேஷம் விலயமுபகச்சதி ।

நாரதர்—ஸகே! யுத்தத்திற்கு வருவதில் ஆசையை உடைய மனதை உடையவளாகிய விரக்தியினுடைய இந்த வார்த்தை கேட்கப் படுகிறதா?

தும்புரு—(பயம் பரபரப்பு இவைகளுடன்) பகவந்! விரக்தியைப் பின்னால் தள்ளுவதில் ஆசையை உடைய காமன் ஓடிவருகிறான். (ஒரு க்ஷணம் பார்த்துவிட்டு) ஆஸ்சர்யம்! ஆஸ்சர்யம்!

மூன்றுவித காரணங்களைக்கொண்டு பரீக்ஷிப்பதினால் ப்ரஸித்தமான ஸ்வரூபத்தை உடைய லோபன் என்று பெயருடைய தன்னுடைய ஸ்நேகிதன் அதிகமான த்ருப்தி என்பவளுடைய ஜாடராக்னியினால் சீக்கிரத்தில் கொளுத்தப்பட்டான் என்பதினால் மிகவும் கலங்கினவனாகிய மன்மதன் விரக்தியாகிய சண்டை போடுகிற பூமியில் இருக்கும் தேவதையின் விசாலமான பார்வையாகிற அக்னியில் ப்ரவேசித்து மறுபடியும் அநங்கனாக (ஶரீரமில்லாதவனாக) இருக்கையை அடைந்தான். 60

மேலும் மன்மதனுடைய ஸேனையின் முன்பாகத்தில் நின்று சண்டை போடுமவனாகிய இந்த ஶ்ருங்காரம் என்பவனும் எல்லா இடத்திலும் தோல்வியை அடைந்தவனாய்த் தடங்கல் இல்

[illegible]

[illegible] 61

[illegible]

[illegible] 62

[illegible]

லாத மஹிமையைஉடைய விரக்தியின் ப்ரபாவத்தினுல் நாசத்தை அடைகிறுன். இப்பொழுது—

அதிசீக்கிரத்தில் அசைக்கப்பட்ட சக்ரவாள பர்வதமாகிற மதி ளில் தட்டுவதினுல் ஓசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற கொடிமுடிகளில் ஒன்ருேடொன்று உறைவதினுல் உண்டாகிய தடையினுல் கும்பலா கச்சேர்ந்து அதினுல் அதிகமான ஸ்ருங்காரம் என்பவனை ஜயித்ததி னுல் உண்டான ஸப்தம் தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுடைய அந்தப்புரத்தை முழுமையும் ஜ்ஞானம் இல்லாததாகச் செய்கிறது, நம்முடைய காதுகளில் காம ஸாஸ்திரத்திற்கு விரோதியான ஒரு அம்ருதத்தை உண்டாக்குகிறது. 61

நாரதர்—ஆஸ்சர்யம்! இப்பொழுது ஸ்திரீகள் அருவருக்கத் தகுந்த வர்கள் ஆனுர்கள்.

தும்புரு—இது உசிதம் தான்.

தேவேந்திரனுல் கொண்டாடத் தகுந்தவர்களாகிய அப்ஸரஸ் ஸுக்களுடைய ஸரீரமும் தோல் ரக்தம், மாம்ஸம், தண்ணீர், எலும்பு, சீய், ஸுக்லம் முதலியவைகளின் சேர்க்கை யல்லவா? 62

மேலும்—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 63

[illegible]

இந்த ஶரீரம் ஏழு தாதுக்களை யுடையது; மூன்று விதமான மலங்கள் நிறைந்தது (அதாவது கண் மூக்கு வயிறு இவைகளில் இருந்து உண்டாகும் மலங்களை உடையது); ஸ்திரீ புருஷன் இவர்களுடைய யோநிகளின் சேர்க்கையினால் உண்டானது; காத்யம் (கடித்து ஸாப்பிடத் தக்கவைகள்), சூஷ்யம் (உறிந்து ஸாப்பிடத் தக்கவைகள்), லேஹ்யம் (நக்கி ஸாப்பிடத் தக்கவைகள்), பேயம் (குடித்து ஸாப்பிடத்தக்கவைகள்) என்னப்பட்ட நான்கு வித ஸ்வபாவங்களோடு சேர்ந்த ஸ்தாவரம் ஜங்கமமாகிய அநேக விதமான ஆஹாரங்களின் ஸாராம்ஶமானது; இப்படி இருக்கையினால் அளவில்லாத தோஷங்களுக்கு இருப்பிடம் என்று ரிஷிகளினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்திரீ என்று பெயருடைய தோல்பை, மாம்ஸம், ரேதஸ்ஸு, ரக்தம், கபம், தண்ணீர் இவைகளினால் செய்யப்பட்டது என்று விசாரிக்கத் தக்கது. 63

பிறகு—

நிந்திக்கக்கூடியதான அநேக தோஷங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற ஸ்திரீகளினுடைய ஶரீரத்தில் ஸந்தோஷத்தை அடைந்த மனதை உடைய புருஷனுக்கு அளவில்லாத துக்கத்தை

[illegible]

[illegible] 64

[illegible]

(துக்கத்துடன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு)

[illegible] 65

[illegible]

உண்டாக்கக்கூடிய ரௌரவம் என்கிற நரகத்திலும் கௌரவத்தை உடைய புத்தி உண்டாகலாம். 64

தும்புரு—பகவந்! எல்லா உலகங்களினுலும் தலையினுல் தரிக்கக்கூடிய பாணங்களை உடைய தன்னுடைய ஸேனைகளோடுகூடிய மன்மதனாகிய எவன் இவ்வளவு காலம் பஹுமதிக்குப் பாத்திரமாக இருந்தானோ அவனே இப்பொழுது மிகவும் அருவருக்கத்தகுந்தவனானன்.

(துக்கத்துடன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு)

ஓ! மன்மதனே! உன்னுடைய பக்கத்திலிருக்கிற இந்த வஸந்தன் உனக்கு ஶுஶ்ரூஷை செய்கிறான். பெண் வண்டுகளினுல் உன்னுடைய ஜயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய உன்னுடைய நாமம் பாடப்படுகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் நீ தைவத்தினுல் தீனதசையை அடைவிக்கப்பட்டாய். எவன் தான் தைவத்தைப் பராக்ரமத்தினுல் தடுப்பான், சொல்லு. 65

பகவந்! பூஜ்யமான தைவம் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதல்லவா,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாரத:— [illegible]

[illegible]

ஸம்போகம் ஒன்றே புருஷார்த்தமென்று ஒரே நிச்சயத்தோடு கூடிய வார்த்தையைச் சொல்லுபவனையும், நரகத்திலிருந்து பயமாகிற ப்ரஸ்தாவத்தைப் போக்கடிப்பதில் மிகவும் ஆசையை உடையவனையும், ஆயுதத்தினுல் பிளக்கப்பட்ட இரண்டு தேஹங்களின் இரண்டு பாதியை ஒன்று சேர்ப்பதினுல் ஆஶ்சர்யமான தாம்பத்யத்தை உண்டுபண்ணினவனையும், அயலானுகிய புருஷனுக்கு (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் என்கிற பரமாத்மாவிற்கு) வசப்பட்டவர்களான அநேகமாயிரம் இடைப்பெண்களினுல் ப்ரஸித்தமான எல்லையை மீறின நடவடிக்கையை உடையவனையும், ஒப்பில்லாத மூன்று லோகங்களுக்கும் வீரனையும் இருக்கிற மன்மதன் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான். கோபன் எங்கே இருக்கப்போகிறுன்? 66

நாரதர்—ஸகே! கோபனை இப்படி அதிசீக்கிரத்தில் அவமானம் செய்துவிடாதே. அந்தக் கோபன் இதோ எதிரில் லோபனுடையவும் காமனுடையவும் மரணத்தைப் பொறுக்காதவனுய்க்கிளம்பி எல்லா லோகங்களிலும் ப்ரஸித்தமான கீர்த்தியை உடைய விவேகனை ஆக்ரமிப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறுன்.

அப்படியே—

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥

தும்புரு:—(ஸஸம்ப்ரமம்) [illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 68

நாரத:—[illegible]! [illegible]! [illegible]!

தன்னுடைய பசிக்கு இரையாயிருக்கிற குலபர்வதங்களை உடையவனும், தாகத்தினல் வேகமாக உறிஞ்சுவதினல் குடிக்கப்பட்ட ஐந்தாறு ஸமுத்திரங்களை உடையவனும், பலாத்காரமாகப் பிளக்கப்பட்ட மேருபர்வதத்தின் தாழ்வரையைப் பெரிய குண்டலங்களாக உடையவனும் இருக்கிற ப்ரஸித்தனுகிய இந்தக் கோபன் என்கிற அஸுரன் யுத்த பூமியைக்குறித்து வருகிருன். 67

தும்புரு—(பயம்பரபரப்பு இவைகளுடன்) எல்லாவஸ்துக்களையும் நாசம் செய்வதில் ஆசையை உடையவனுகிய இந்தக் கோபன் மிகவும் பயங்கரமான சேஷ்டையை உடையவனல்லவா? அப்படியே—

மிகவும் வ்ருத்தி அடைந்தவனுகிய ப்ரஸித்தமான இந்தக் கோபன் என்கிற நெருப்பு வ்ருத்தி அடைந்ததாய்க் கொண்டு சத்துருக்களுடைய சேனை எல்லாவற்றையும், மலைகளையும், ஸமுத்திரங்களையும் பூமியையும் கொளுத்துவதற்கு ஶக்தி உடையவனுகிருன். 68

நாரதர்—ஸகே! பார், பார்!

जिह्मांशा जातिनानेन स्थिरचर[illegible]जगत् ।
वध्यघातकभावेन विभज्य विनियुज्यते ॥ 69

अपि च—

[illegible]

[illegible]

उक्तम्—

[illegible]

ஜிகாம்ஸை என்கிற ஸ்திரீக்குப் பர்த்தாவாகிய இந்தக் கோபனால் ஸ்தாவரம் ஜங்கமமாகிய இந்த உலகம் கொல்லத் தகுந்தவைகளாயிருக்கை, கொல்லுகிறவைகளாய் இருக்கை என்கிற இரண்டு ஸ்வபாவத்தினால் பிரித்து உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. 69

மேலும்—

கோபனென்கிற இந்த அஸுரனுக்கு கைகால் நகம் பல் முதலியவைகளும், இன்னும் உலகத்தில் ஶரீரத்தோடு சேர்ந்தவைகளான மற்றவைகளும் எல்லாம் ஆயுதமாகிறது, அன்றிக்கே விளையாடுவதற்கு ஸாமக்கிரியையாகிறது. 70

இவ்விடத்தில் பொறுக்கமுடியாத வ்ருத்தியை உடைய கோபத்தை அடக்குவதற்குப் போக்கடிக்க முடியாத உத்பத்தியையுடைய பொறுமையை முன்னே வைத்துக்கொண்டு அலை இல்லாத ஸமுத்திரம்போல உறுதியான தைர்யத்தை உடையவனாய் விவேகன் இருக்கிறார். இவ்விடத்தில்—

𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍁𑌪𑌗𑌮𑌿𑌤𑌃
　　𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌣𑌤𑌾𑌵𑌃
　　𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌹𑌾𑌸𑌃 ॥ 71

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌕𑍁𑌲𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑌗𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑌿𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃
　𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌕𑌠𑌿𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌡𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑌤𑌿𑌵𑌨 𑌰𑌣𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃
　𑌨 𑌜𑌹𑌤𑌿 𑌭𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥ 72

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 !

ஸமுத்திரங்களினுடைய ஓசையின் பெருமையைத் தடுத்துக் கொண்டதாயும், குலபர்வதங்களை அசைந்துகொண்டு ப்ரதித்வனி உண்டாக்கும்படி செய்வதாயும் ஆகாசமார்க்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற வாயுக்களின் இருப்பிடங்களைப் பிளக்கிறதாயும், இடிந்துகொண்டிருக்கிற ப்ரும்மாவினுடைய மெத்தையின் ஶப்தத்தினால் இரட்டிப்பாகச் செய்யப்பட்ட ஓசையை உடையதாயும் இருக்கிற கோபத்தின் கர்ஜ்ஜனம் வெளுத்த ப்ரகாசத்தை உடைய க்ஷமையின் (பொறுமையின்) மந்தஹாஸத்தினால் அப்பொழுதே நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டது. 71

இவைகள்—

குலபர்வதங்களைக் காட்டிலும் பெரியதுகளாயும், பூமியைத் தாங்குவதற்குத் தகுந்த மஸ்தகங்களை உடையதாயும், வஜ்ராயுதம் போல் கடினமான கொம்புகளை உடையதுகளாயும், விஷங்களின் கூட்டங்கள்போல் பயங்கரங்களாயும் இருக்கிற சில யானைகள் யுத்த பூமியில் பந்துகளாக எறியப்பட்டவைகளாய் இந்தக் கோபனிடத்தில் இருந்து மரணம் நேரிடும் என்கிற பயத்தை விடுகிறதில்லை. 72

தும்புரு—பகவந்!

அலி விஶ்வமிதந்தியக்ஷதோஸ்ய
த்ரி வ-ராராதிரேவெஷருஷ்யஹ-ரீந்த்ரஃ ।
உஷஸஸ்திவடாவமேஷ-ழுஸீஷாம்
மஶகாமஶ-நயோத்ருமித்யெவெஜீ ॥ 73

ஸஹவநு! அயமேஸாவிஷாநீ மமேஷஸ்ய ஸம்ப்ரதி ஸம்வதயா ராயராஹஜிதஹம்ஸீர ஹைரவப்ரஸ்ருதிஸிம்ஹரவநமேலி வயி ரயதிகரஷிரிகரஹரஹரிதப்ருதிநிவ்ருத்தஸம்ஹதாக்ருதிஸி ஹ்நாதஃ । தஷாகணநந ஸமயேர்த்யுதயா நிஷ்வதிக்ஷவயா க்ஷமயா நிராஸ்ஷ்யோநந ஸ்தவ்யவ்ருத்திரயம் ஸந்த்ருஶ்யதேகோவஃ।

தயாஹி—

அயமிஹ க்ஷமயா ஊஷிதஃக்ஷணாக
ப்ருதிமேவொவலி வராஜ்ஞவவஷவநு ।

ப்ரபஞ்சம் முழுவதையும் கொளுத்தவேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவனும், ருத்திரன் முதலியவர்களிடங்களில் அடையப்பட்ட மஹிமையை உடையவனும் இருக்கிற இந்தக் கோபனுக்கு மதம் பிடித்த யானைகளின் கூட்டங்களைக் கொல்லுவதாகிய விளையாட்டைக் கொசு மெய்ப்பது மாத்திரமாக நினைக்கிறேன். 73

பகவந்! இப்பொழுது ப்ரளயகாலத்தில் உண்டான மேகங்களினுடைய கர்ஜ்ஜனம்போல் கம்பீரமானதாயும், பயங்கரமான பரவுதலை உடையதாயும் குலபர்வதங்களின் குஹைகளில்நிறைந்து திரும்பினதாய் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதாயும் இருக்கிற இந்தக் கோபனுடைய ஸிம்மநாதம் மூன்று லோகத்தையும் செவிடாக்குகிறது. அதைக்கேட்ட ஸமயத்திலேயே கிளம்பினவளாயும், ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவளாயும் இருக்கிற க்ஷமையினால் தடுக்கப்பட்டவனாய் ஸ்தப்தமான வ்யாபாரத்தை உடையவனும் இந்தக் கோபன் காணப்படுகிறான். அப்படியே—

இப்பொழுது இந்தக் கோபன் க்ஷணகாலத்திற்குள் க்ஷமையினால் தடுக்கப்பட்டவனாய் எதிர்முகமாக வந்தபோதிலும் பராங்முக

ஸ வ ந யாதி ந திஷ்டதி வ ஹ்ரியா

ஹவதி ஸத்ருதிவ: த்ருதிவ: வாற: ॥ 74

(க்ஷணம் நிவர்ண்ய) ஹந்த! ஹகவந்! வஶ்ய! வஶ்ய! கவராவர்த்யபி கொவ: வஸ்தாக்ஷாகூஷ்வாத இவ ஹாதி ।

நாரத:—(ஸாஹஸஹாஸம்)

க்ஷ்வித்திஸூக்ஷ்மவிஷயெ ஸாஹஸாநாம் ஸஜ்ஜெதாயவேஸவ: ॥

தும்புரு:—(ஸஹஷஸம்ப்ரமம்)

யஸ்ய த்ராஸநதர்ஜநத்ருஹ்யதய: க்ருரோஜ்ஜ்தா வ்ருத்தய:
யஸ்யோந்மேஷநிமேஷயோஸ்ஸ்வபநஜாகர்த்திர்ஜாகதீ வா।

னைப்போல இருந்து கொண்டுபோகவுமில்லை இருக்கவுமில்லை, வெட்கத்தினால் மிகவும் அதிகக் கோபத்தை உடையவனாக இருக்கிறான். 74

(ஒரு க்ஷணகாலம் பார்த்து) ஆஶ்சர்யம்! பகவந்! பாரும்! பாரும்.

கோபன் ஒருக்காலும் திரும்பாதவனாக இருந்தபோதிலும் பின்னால் இழுக்கப்பட்ட காலை உடையவனைப்போலத் தோற்றுகிறான்.

(நாரதர் மனதிற்குள் சிரிப்புடன்)

மிகவும் நெருக்கமான விஷயத்தில் சில இடங்களில் மஹாஶூரர்களுக்கும் இந்தப் பின்னால் அடிவைப்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுதான். 75

தும்புரு—(ஸந்தோஷம் பரபரப்பு இவைகளுடன்)

பயமுறுத்துகிறது, மிரட்டுகிறது முதலிய க்ரூரங்களாயும் கர்வத்தோடு கூடியதுகளுமான வ்யாபாரங்கள் எல்லாம் எவனுடையவைகளோ கண்ணைத் திறப்பது மூடுவது இவைகளில் மூன்றுலோகங்களும் தூங்குகிறதும் விழித்துக்கொள்ளுகிறதும் செய்கிறதோ அப்படிப்பட்டவனும், ஶாஸ்திரங்களில் ஏற்படாத (அதாவது யாகங்களில் ஸம்பந்தப்படாத) ஹிம்ஸையில் பெரிய ஆரம்பத்தினால் கொண்டாடப்

ஜ்ரும்பைஶ்ச நயவைரிஹிம்ஸநஹாஸம்ரம்பஸம்பாவித
க்ரீடோத்தாமதோர்தண்டமண்டநஹஸம் க்ரோதம் நிஹந்தி க்ஷமா ॥ 76

அபி ச—

பித்ருவதாதிக்ரூரக்ரீடாதுர்விஷஹவிக்ரம:
ப்ரதிததக்ஷாத்வரப்ரஸ்த்ருதவிஶஸந: ।
ஸுக்ருதஸபத்நஸ் ஸ்வர்காபவர்கவிகாதக:
க்ஷணப்ரபாபதம் க்ஷாந்த்யா ஹ்யத்ர ஏஷ க்ரோதஹுதாஶந: ॥ 77

நாரத:— ஸர்வகுணாதிஶாயிநீ கல்வியம் க்ஷாந்தி: । யத்கில இயம் ஸ்வாஶ்ரிதம் கேநாப்யதோஷேண ந யோஜயதி ।

ததா ஹி—

பட்ட விளையாட்டில் கர்வத்தோடு கூடிய கைகளாகிற அழகான தடிகளை உடையவனையும் இருக்கிற இந்தக் கோபனை பொறுமை கட்டிக் கொன்றுவிடுகிறாள். 76

மேலும்—

தகப்பனைக் கொல்லுவது முதலிய க்ரூரமான விளையாட்டினால் பொறுக்கமுடியாத பராக்ரமத்தை உடையவனையும், தக்ஷப்பிரஜாபதியின் யாகம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தமாயும் கொண்டாடப்பட்டதுமான நாசம் செய்தலை உடையவனையும், ஸுகதத்திற்கு சத்துருவாயும், ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் இவைகளைத் தடுக்கக்கூடியவனையும் இருக்கிற இந்தக் கோபமாகிற அக்னி பொறுமையினால் மின்னலின் ஸ்தானத்தை அடைகிறான். 77

நாரதர்—இந்தப் பொறுமை எல்லாக்குணங்களையும்விட மேற்பட்டவள் அல்லவா. ஏனெனில் தன்னால் அடையப்பட்ட ஒருவனையும் ஒரு தோஷத்தை அடையும்படியும் செய்வதில்லை (ஆகையினால்). அப்படியே—

विबुधैर्महिते शैले ऐरावणः करटदानार्द्रः

कषतु करटं कण्डूलं स्वं क्ष्मारुहस्कन्धे ।

भजतु च तटक्रीडां वप्राभिघातरभसस्पृहम्

न तु शिथिलता नाविक्षोभः क्षमाभृति संभृतः ॥ 78

तुम्बुरुः— भगवन्! दुर्जयोऽयमस्य कोपः । **कथमसौ** निर्जित इति विस्मयाविष्टं चेतः ।

नारदः— न वयमिह विस्मयामहे ।

यतः—

न शापो नाभिचरणं न वह्निर्न विषं तथा ।

नास्त्राणि न च शस्त्राणि यथा तीक्ष्णतरा क्षमा ॥ 79

तदस्य—

....

தேவதைகளினல் கொண்டாடப்பட்ட மேருபர்வதத்தில் ஐராவதம் என்கிற யானை மதஜலம் பெருகிக்கொண் டிருக்கிறதாயும் தினவுள்ளதுமான தன்னுடைய தாடையைத் தேய்க்கட்டும்; தொந்திரவு செய்வதில் எண்ணத்தை உடைய அந்த யானை நன்றாக கரை கூர்ந்து (அதாவது தாழ்வரைகளைக் கொம்புகளினல் இடித்துக்கொண்டு) விளையாடுவதை அடையட்டும்; இவ்வளவாலும் க்ஷமையை உடையதான அந்தப் பர்வதத்தில் ஒருவிதக் கலக்கமும் உண்டாக்கப்படவில்லை. 78

தும்புரு—பகவந்! ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனை இந்தக் கோபன், எப்படி ஜயிக்கப்பட்டான் என்று என்னுடைய மனது ஆச்சர்யத்தினல் நிறைந்திருக்கிறது.

நாரதர்—இந்த விஷயத்தில் நாம் ஆச்சர்யப்படவில்லை. ஏனெனில் :—

சாபம், அபிசாரயாகம், நெருப்பு, விஷம், பாணங்கள், ஆயுதங்கள், இவைகள் எல்லாம் பொறுமை எவ்வளவு கூர்மையையுடையதோ அவ்வளவு கூர்மையை உடையவைகளல்ல. 79

ஆகையினல்—

ஈஹாயெுண ஈஷாவ்யெநெ் ரஸாஹாயெுண கெநவிச் ।
கிதிக்ஷாகவசெநெவ ஸவுடும் ஜயதி ஸம்வ்ருத: ॥ 80

தயாஹி—

ப்ருதிவொயஸஹ்யவிஷ்பாஹிதெஜை:
வ்ரஜயொதீணுஹாதாஸநவ்ருகாஶ: ।
ஈஶ்ருதொஷயிஸம்ஷூதிவ்ருயிதா
க்ஷயோக்ஷிவ்ருஹெடிஷஸாவமக்ஷ்ய: ॥ 81

(விசிந்த்ய) ஈயஶிஹ விவெகஸூஹ்ருத ஸாஜாதிக விஹாரஶெஷ ஸம்வத்ஸ்யதெ ?

ஈயவா—

ஜநகெ ாயமொஹாநாம் நிவாதெ ஶொஹஹூவதி: ।
யொயயிஷ்யதி யம் ஈஞிச ஸ்யம் வா யொஜாஹேடுதி ॥ 82

எப்பொழுதும் வேறு ஒருவராலும் அபஹரிக்கமுடியாததும், ஒரு ஆயுதத்தினலும் பிளக்கமுடியாததுமான பொறுமையான கவசத்தினல் மூடப்பட்டவன் எல்லாவற்றையும் ஜயிக்கிறுன். 80

அப்படியே—

பொறுக்கமுடியாத தீப்பொரிகளினல் ப்ரளயகாலத்தில் உண்டான அக்னிக்கு ஸமானமான ப்ரகாசத்தை உடையவனுகிய இந்தக் கோபனும் அம்ருத ஸமுத்திரத்தின் பெருக்கினுடையமஹிமையை உடையதான பொறுமையினல் க்ஷணகால்த்தில் அதிவேகமாகக் காணப்படாதவனுனன். 81

(யோசித்து) இப்பொழுது விவேக ராஜாவிற்கு யுத்தத்தில் உண்டாகிய விளையாட்டின் மிகுதி பாகம் எப்படியாகப்போகிறதோ. அன்றிக்கே—

மஹாமோஹன் என்கிற ராஜா மன்மதன் கோபன் லோபன் இவர்கள் மரணமடைந்த பிறகு எவனையாவது யுத்தம் செய்யும்படி

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃। 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌬𑌲𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇। 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 '𑌹𑌤𑍇 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿।

(𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯)

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌨𑍍।
𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌷 𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍॥ 83

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌸𑌾𑌵𑌗𑌣𑌿𑌤𑌪𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌶𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌲𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿।

அனுப்பப் போகிறான். அன்றிக்கே தானே யுத்தம் செய்யத் த குந் தவனாகிறான். 82

தும்புரு—பகவந்! ஆக்ரஹம் ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத ஸ்வபாவத்தை உடையதல்லவா, எந்தக் காரணத்தினால் விவேகன் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டறியப்பட்ட பலம் பராக்ரமம் இவைகளை உடையவனா யிருந்தபோதிலும் விவேகராஜனிடத்தில் தடுக்கப்பட்ட தன் இஷ்டத்தை உடைய மஹாமோஹனுக்கு மறுபடியும் அவனை ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசை வ்ருத்தி அடைகிறதோ. மஹாபாரதத்திலும் 'பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பிறகு' என்பது முதலியது கேட்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா.

(வேறு இடத்தில் பார்த்து)

காமன் முதலியவர்களின் மரணம் பார்க்கப்பட்டபிறகு கைமுதிக ந்யாயத்தை (அதாவது மிகவும் ஶூரர்களான காமன் முதலியவர்கள் மாண்ட பிறகு நாமும் மரணமடைவது நிஶ்சயம் என்பதை) யோசிக்காமல் அல்பஸ்வபாவமுடைய ஒருவன் யுத்த பூமிக்கு வருகிறான், இவன் யார்? 83

நாரதர்—ஸகே! ப்ரஸித்தமான பெயரையுடையவனல்லவா இவன். அயலானுடைய மனதின் தொந்திரவை யோசிக்காதவனாய் சல்யனைப்போல் யுத்தத்திற்குக் கிளம்புகிறான். அப்படியே—

तथाहि—

[illegible]

तथाहि—

[illegible] ॥ 85

பெரியோர்களை எல்லாம் அவமானம் செய்பவனையும், ஒருவருக்கும் அடங்காத ஸ்வபாவத்தை உடையவனையும் அயலாருடைய கீர்த்தியாகிற ஸ்திரீயை நிராகரிப்பதில் அழகு பொருந்திய கையை உடையவனையுமிருக்கிற இந்தக்கர்வன் கிளம்புகிறான். 84

மஹாமோஹனுக்கு மந்திரியாகிய இவனும் எவ்விதத்திலும் இப்பொழுது வீணான ப்ரயத்நத்தை உடையவனாகவே ஆகப்போகிறான். அப்படியே—

இப்பொழுது இந்த தர்ப்பனுடைய ஸ்திரமாக உண்டாகிய கொழுப்பினால் அதிகமானவைகளாயும் சிறுபிள்ளைகளைக்கலைக்கக்கூடிய ஆடம்பரத்தினால் நிறைந்த ஆரம்பத்தை உடையதாயும் இருக்கிற ப்ரயத்தினங்களினால் விவேகன் எதிரில் போதும் (ப்ரயோஜனமற்றது), விளையாட்டினால் பிளக்கப்பட்ட மிகவும் க்ரூரங்களான யானைகளின் கூட்டங்களின் வ்யாபாரத்தை உடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை உடையதாகிய ஸிம்மத்திற்குத் தன்னோடு சண்டைசெய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மான் இடத்தில் உண்டாகிற மிகுந்த உத்ஸாஹம் உம்மால் பார்க்கத்தக்கது, அதாவது சிங்கம் மானோடு யுத்தம் செய்வதற்கு உத்ஸாஹத்தை அடையாது. அது இப்பொழுது பார்க்கத்தக்கது என்பதினால் விவேகன் ஸிம்மம்போல் பலிஷ்டன் என்றும், எதிரி மான்போல் துர்பலன் என்றும் காட்டப்பட்டதாகிறது.) 85

தும்புரு:—(ஸாஶ்சர்யம்) பகவந்! கிமயமிதாநீம் மேக-நாத இவ திரஸ்கரிணீம் வித்யாமாஸ்தித:, யதஸாவிதாநீமேவ ஸாக்ஷாதி த்ருஷ்ட: க்ஷணாதேவ ந த்ருஶ்யதே ।

நாரத:—(ஸஹர்ஷம் விஹஸ்ய) தஸ்யேவ மேகநாதஸ்ய லக்ஷ்மணேநேவ பாபீயஸா வ்யபாயஸ்ய திரஸ்கரிணீ ।

குலஜநதநவித்யாவ்ருத்ததாக்ஷ்யாதிரூபை-
ருபசிதிரயமேகோ நைகதா ஜ்ரும்பமாண: ।
ப்ரசுரமஹிமவிவேகப்ரேக்ஷணாதுத்தத்ருஷ்ட்யா
ப்ரஸபமதிகத்ருஷ்ட்யா ப்ராபிதோ வீரஶய்யாம் ॥ 86

தும்புரு:—(ஸஸம்ப்ரமாத்புதம்)

கா புநரேஷா கலியுகதாடகேவ பீமா
திக்கஷ்டம் க்ருதகலஹேயமஸூயா ।

தும்புரு:—(ஆஸ்சர்யத்துடன்) பகவந்! இந்தத் தர்ப்பன் இப்பொழுது இந்திரஜித்தைப்போல மறைவதற்குக் காரணமாகிய வித்யையை அடைந்திருக்கிறுனு என்ன? ஏனெனில் இவன் இப்பொழுது நம்மால் பார்க்கப்பட்டிருந்தவன் ஒரு க்ஷணத்திற்குள் பார்க்கப்படாமல் போய்விட்டான் (ஆகையினுல்).

நாரதர்:—(ஸந்தோஷத்துடன் சிரித்து விட்டு) அந்த இந்திரஜித்துக்கு லக்ஷ்மணனைப்போல இந்தத் தர்ப்பனுக்கும் மறைவதற்குக் காரணமான வித்யை சத்துருவினுல் செய்யப்பட்டதல்லவா.

நல்லஜாதி பணம், வித்யை, அனுஷ்டானம், ஸாமர்த்தியம் முதலிய காரணங்களினுல் ஒருவனுய் இருந்த போதிலும் அனேகம் விதமாக வ்ருத்தி அடைந்திருக்கிற இந்தத் தர்ப்பன் அதிகமான மஹிமையை உடைய விவேகனுடைய பார்வையினுல் கிளம்பி இருக்கிற (தனக்கு மேலான ஜனத்தைப் பார்ப்பதினுல்) அதிகத்ருஷ்டி என்பவளால் வீரசயனத்தை (மரணத்தை) அடைவிக்கப்பட்டான். 86

தும்புரு—(பரபரப்பு ஆஸ்சர்யம் இவைகளுடன்)

கலியுகத்தில் உண்டாகிய தாடகைபோல் பயங்கரமான இவள் யார்? ஆ! கஷ்டம்! சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிற அஸூயை இவள்,

𑌶𑍁𑌕𑍀𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂

𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 87

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 — (𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍) 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌨𑌿𑌧𑌨𑌸𑌹𑌨𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍀𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌗𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌪𑌗𑌮𑌿𑌤𑌾 ।

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃 — 𑌅𑌹𑍋! 𑌅𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾 ।

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂

𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 ।

𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃

𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌶𑌾𑌦𑌵𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌰𑌾𑌃 ॥ 88

தானே விவேகமஹாராஜாவை நெருங்கிவருகிறாள், எதிர்க்கிறாள். அப்படிப்பட்ட இந்த அஸூயையைப் பூர்ணமான மஹிமையை உடையவளாகிய முதிதை (ஸந்தோஷம்) கண்டிக்கிறாள்.

நாரதர்.—(ஸந்தோஷத்துடன்) தர்ப்பனைக்கொன்றதைப் பொறுக்காதவளான அஸூயை என்கிற இந்த ராக்ஷஸீ ஶரீரத்தோடு கூட வந்திருக்கிற காளராத்திரியைப்போல யுத்தகளத்தில் வந்து தைவ ஸங்கல்பத்தினால் மரணத்தை அடைவிக்கப்பட்டாள்.

தும்புரு—ஆஶ்சர்யம்! பூஜ்யையான தைவம் ஒருவராலும் தடுக்க முடியாததல்லவா?

தர்ப்பன் முதலிய ஶூரர்கள் தைவ வசத்தினால் த்வேஷங்கள் எல்லாம் ஓய்ந்தவர்களாய் ஆஶ முதலிய தங்களுடைய பத்னிகளுடன் சேர்ந்தவர்களாய் அழியாததாயும் நல்ல ஜாதியில் பிறப்பு முதலியவைகளினால் ஜயிக்க முடியாதவைகளாயும் இருக்கிற தூக்கத்தை யுத்தகளத்தில் அடைந்திருக்கிறார்கள். 88

नारदः—सखे! न खल्वेतदद्भुतम्। यदमितपराक्रमाणामप्यनतिक्रमणीया नियतिरिति। अत एवेदं खल्वयमुदाहृतिः।

एते परस्पराभ्यधिकवीर्यघोराः
सानुवादमधुकैटभसोदराश्च।
प्रविजृम्भितदर्पपिशाचदृप्ताः
ते सम्प्रति विपत्तिषु मोहमन्त्रिणः॥ 89

(अन्यतोऽवलोक्य) अहो महदनुपमं च वर्तते द्वन्द्वयुद्धम्।

सम्प्रति—

अतिबलेन विवेकमहीभृता
निरवशेषितमन्त्रिगणः क्षणात्।

நாரதர்:—ஸகே! அளவில்லாத பராக்ரமத்தை உடையவர்களுக்கும் தைவம் தாண்டமுடியாது என்கிற இது ஆஶ்சர்யம் இல்லையல்லவா. இதற்கு இதுவே உதாஹரணம்.

ஒருவரை விட ஒருவர் பயங்கரமான பராக்ரமத்தை உடையவர்களாயும், மதுகைடபர் என்கிற அஸுரர்களுக்குப் புனருக்தியாகவும் அதாவது அந்த அஸுரர்களைப் போன்றவர்களாயும், அதிகமாக உண்டாகிய கர்வமாகிய பிசாசுகளை உடையவர்களாயும் இருக்கிற அப்படிப்பட்ட இந்த மஹாமோஹனுடைய மந்திரிகள் இப்பொழுது ஆபத்தை அடைகிறார்கள் என்பதே. 89

(மற்றொரிடத்தில் பார்த்து) ஆஶ்சர்யம்! இப்பொழுது மிகவும் பெரியதாயும் ஒப்பற்றதாயும் இருக்கிற த்வந்த்வ யுத்தம் உண்டாயிருக்கிறது. இப்பொழுது—

மிகவும் பலமுள்ளவனாகிய விவேக மஹாராஜாவினால் க்ஷணத்திற்குள்ளாக மிகுதியில்லாமல் போக்கடிக்கப்பட்ட மந்திரிகளின் கூட்

[illegible]

[illegible] ॥ 90

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

டத்தை உடையவனுகிய மஹாமோஹன் என்கிற ராஜா யுத்தத்தில் இப்பொழுதே ராமனுக்கு சத்துருவான ராவணனைப்போல கிளம்பினுன், ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம். 90

இவ்விடத்தில் சத்துருக்களுடைய ஸேனையைப் போக்கடித்ததினுல் வ்ருத்தியடைந்த யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை உடைய ஸுமதியின் பர்த்தாவாகிய விவேக மஹாராஜா தானே தேவதைகளின் கூட்டங்களினுல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட மஹிமையை உடையவராய்க் கொண்டு இவ்விடத்திற்கு வருகிருர். இந்த விவேக ராஜா —

சாஸ்திரத்தின் மர்யாதையைத் தாண்டிப் பேசுவதாகிய யானைக்கு ஸிம்மமாயும், ப்ரமாண விருத்தங்களான யுக்திகளாகிற மலைகளுக்கு வஜ்ராயுதங்களாயும், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் பராங்முகனு யிருக்கையாகிற பஞ்சுக்கு ப்ரளய காலத்தில் உண்டான காற்றுயும், ப்ரமமாகிற கொடிக்குக் காட்டுத் தீயாயும், காமன் க்ரோதன் இவர்களாகிற பாம்புகளுக்குக் கருடனுயும், கலியுகத்தினுல் உண்டான கலக்கத்தின் ப்ரஸ்தாவமாகிற காளராத்திரிக்கு விடியற்காலமாயும், மஹா மோஹனுகிற பனிக்கு ஸூர்யனுயுமிருக்கும் விவேகன் இந்த யுத்தத்தில் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட வேகத்தை உடையவராய் ஸஞ்சரிக்கிருர். 91

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃—(𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌗𑍁𑌡𑌤𑌾𑌡𑌨𑌮𑍍 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿—

𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌘𑍋𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌜𑌲𑌧𑌿𑌧𑍀𑌰𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍁𑌟𑌭𑍇𑌦𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌕𑌮𑍍𑌪𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌜𑌪𑍋
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍁𑌭𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 92

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌲𑌾𑌭𑌃 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿—

தும்புரு—(ஸந்தோஷம் ஆஸ்சர்யம் இவைகளுடன்) பகவந்! இப்பொழுது இது மஹாமோஹனுடைய தலையில் அடித்தது போல் இருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் சத்துருக்களினுடைய ஆடம்பரத்தை தடுத்துக்கொண்டிருப்பதாயும் வேதங்களினுடைய ஓசைகளினால் ஸம்பாதித்துக் கொள்ளப்பட்ட ப்ரதித்வனியை உடையதாயும், ப்ரளய காலத்தில் உண்டான ஸமுத்திரத்தினுடைய கம்பீரமான ஓசையை அனுஸரித்ததாயும் த்ரிவர்க்கமாகிற பட்டணத்திற்கு முதல் முதல் உண்டான நடுக்கத்தைக் காதில் உபதேசம் செய்வதாயும் இருக்கிற ஜயத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய துந்துபிவாத்யம் விவேகன் என்கிற வீரனுடைய எதிரில் அடிக்கப்படுகிறது. 92

நாரதர்:—ஸகே! இப்பொழுது விவேகமஹாராஜாவுக்கு இஷ்டஸித்தி மிகவும் ஸமீபத்தில் இருக்கிறது. நிஸ்சயம். இவ்விடத்தி :—

ஓு꠰ராஶாஃ꠰ஃமஜா꠰ஃடுடிஷுடிஶுமா꠰யடுக꠰ஹநா

வரீவாஃதுொஹு꠰ஹிவிவாரஹு꠰தஹ꠰ி꠰ ।

உநீஷா ஸாரசுவுஊஃுத விவெகவுதிஊ꠰வம்

உஹாமொஹ꠰ ஙு꠰ஷ꠰ ஹுயஹய꠰ஃவாமாதி ஸஉஜ ॥ 93

கூவி꠰—

ஷுக்ராஸஷம் ஷுதிஷுஊஷ ஷுத்ரு꠰ஷெதா வியதெ

மாஜாஉஷைஹு꠰ரணக꠰யாது காஊ꠰கெ ஷுஷிவாதாது।

ஊஃரொஊஃதவுவரநியதிம் ஊஃஊுதிம் ஷெுக்ஷுமொணா

ராமாஹிவும் ஊஃஸிதஜஷயிம் மாஹதெ மொஹவீர꠰ ॥ 94

தும்பு꠰ரு꠰—(ஸஹயஸம்ஹ꠰ஊஷ꠰தம்) ஹமவாு! ஊதிவொர

வுதிரஸளாரயஃயவீயிகாவயெந ரணாஃணஉவநீணாு꠰।

கெட்ட ஆசை, கெட்டகர்வம், வஞ்சனை, மதம், (கொழுப்பு) த்வேஷம், கபடஸ்வபாவம், நிந்தித்தல், த்ரோஹம், முதலிய பரிவாரங்களினல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட நடவடிக்கையை உடைய மஹாமோஹன் மிகவும் கோபத்தை உடையவனைக் கொண்டு புத்தி ஸாரதியாக இருப்பதினல் ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிற விவேகனுக்கு எதிர்முகமாகத் தானே யுத்தகளத்திற்கு வருகிருன். 93

மேலும்—

வீரனுகியமஹாமோஹன் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற சத்துருவாகிய விவேகனை எதிர்நோக்கி வருகிறவனைப் அதிகக் கோபத்தின் ப்ரகாசத்தினல் கோணலான கண்களின் பார்வைகளைத் தன் தனுஸ்ஸில் போடுகிருன். வெகுதூரத்தில் தள்ளப்பட்டதான தான் சத்ருஎன்கிற வ்யவஸ்தையை உடையவளான துர்மதியைப் பார்த்துக் கொண்டவனைப் ஆசையென்று பெயருடைய பாபஸமுத்திரத்தில் முழுகுகிருன். 94

தும்புரு:—(பயம், பரபரப்பு, ஆஶ்சர்யம் இவைகளுடன்) பகவந்! மிகவும் க்ரூரமான நடவடிக்கையை உடைய இந்த மஹாமோஹன்

[illegible]
[illegible] 95

[illegible]—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]—([illegible]) [illegible]! [illegible]!
[illegible]! [illegible]!

தேர்களின் கும்பல்களின் வரிசைவழியாக யுத்தபூமியை வந்து சேர்ந்தான். 95

இந்த மஹாமோஹனுகிய அரசன் அதிகமானதலையில்லாத உடல் துள்ளுவதை உடையதாயும், மிகவும் கொழுப்பை அடைந்த பாருண்டம் என்கிற பக்ஷிகளின் மூக்கினுல் இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட உடல் இல்லாத தலையை உடையதாயும் இருக்கிற யுத்தபூமியின் எல்லையை ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவருகிறுன். 95

மேலும்—

விவேக மஹாராஜாவை சத்துருவாக உடைய இந்த யுத்தத்தில் பாதாளத்தில் தள்ளப்பட்ட ஸமுத்திரங்களை உடையதாயும் பொடியாக்கப்பட்ட குலபர்வதங்களை உடையதாய், அத்தால் பள்ளமான பூமியை உடையதாயும், சந்திரன் ஸூர்யன் முதலிய வெளிச்சங்களின் கூட்டத்தைப் போக்கடித்ததினுல் உண்டான நெருக்கமான இருட்டினுல் நிறைக்கப்பட்ட திக்குக்களை உடையதாயும், ப்ரும்மாவினுடைய மெத்தையைப் பிளக்கக்கூடியதாயும், பிளக்கப்பட்ட வாயுவின் ஸ்கந்தங்களை (பிரிவுகளை) உடையதாயும், விபரீதமாகச் செய்யப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களை உடையதாயும் இருக்கிற பெரியதான இந்த மஹாமோஹனுடைய வேகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 96

நாரதர்:—(ஸந்தோஷம் பரபரப்பு இவைகளுடன்) ஸகே! தைவாதீனமாய் வ்ருத்தியடைகிறுய். பார்! பார்!

அஸ்ப்ருஷ்டம் ஸம்ஸக்தஸுராஸுரகணகலஹை ராக்ஷஸைஶ்சாக்ஷுப்தம்
ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்வர்கஸக்தவாஸிஸம்பத்தோஷைர் விவேகேஶ்வரே ।
ஸக்ஷீணம் ஸ்வர்கவாஸோத்தவாஸநா
ஸம்ருத்தமஹிமா நமஹா மோஹஸ்ய மோஹஸ்ய ॥ 97

அஹஹ !

விவேகாஶநிவேகேந மஹாமோஹவிஷத்ருமः ।
பதிதः க்ஷிதௌ திஷ்ட்யா த்விதீய இவ கைடபः ॥ 98

தும்புரு:—ஹந்த !

ஜாக்ரத்ஸத்ருஶம் யதாயாநா வீரவ்ரதைகவ்ரதீ
விஷ்வக்ருத்திவிவேகதேவவிஶிவஸக்தவஸ்தித: ।

தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களினால் இதற்கு முன் தடுக்கப்படாததாயும் ராக்ஷஸர்களினால் கலக்கப்படாததாயும் இருக்கிற மஹா மோஹனுடைய வேகம் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் வஸிக்கிறவர்களினால் நம்பத் தகுந்ததான தோஷங்களினால் மழுங்கிப் போன ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பதில் உண்டாகிய கெட்ட வாஸனையாகிற காரணம் போக்கடிக்கப்பட்டபடியினால் குறைந்து வருகிற மஹிமையை உடையதாய்க் கொண்டு இப்பொழுது தடுக்கப்பட்ட சத்துருக்களுடைய யுத்தத்திலுண்டான கர்வத்தை உடையவனாகிய விவேக மஹாராஜாவினிடத்தில் வீணாகப் போயிற்று. 97

ஆஸ்சர்யம் !

விவேகனாகிற இடியின் வேகத்தினால் மஹா மோஹனாகிய விஷ மரம் இரண்டாவதாகிய கைடபனைப் போல் தைவாதீனமாய் பூமியில் தள்ளப்பட்டது. 98

தும்புரு:—ஆஸ்சர்யம் !

இப்பொழுது அதிகமான ஆஸ்சர்யம் உண்டாகிறது. ஏனெனில் இப்பொழுது வீரர்களுடைய வ்ரதத்தை (யுத்தத்தில் திரும்பி வராதிருத்தலை) முக்யமான வ்ரதமாக உடையவனையும், ரிஷி ஜனங்களுக்கு

[illegible] ॥

நாரத: —(ஸஹர்ஷம் [illegible]) [illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ 100

[illegible] । ([illegible])

தும்புரு: —([illegible])

த்வேஷிகளான அஸுரர்களுக்கு ப்ரியனும் இருக்கிற இந்த மஹா மோஹன் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபரிக்கக் கூடியவைகளான விவேக மஹா ராஜாவின் பாணங்களின் கூட்டங்களினால் பீடிக்கப்பட்டவனாய் மூர்ச்சையை அடைந்தவனாய் இருந்து திக், கஷ்டம் என்கிற ஶப்தங் களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் காதுகளை உடையவனாய்க் கொண்டு மறுபடியும் ப்ரஜ்ஞையை அடைந்து யுத்தம் செய்கிறான். 99

நாரதர்—(ஸந்தோஷம் பரபரப்பு இவைகளுடன் மேல் போட்டுக் கொண்டிருந்த க்ருஷ்ணஜினத்தை உதறிக்கொண்டு) இந்த மஹா மோஹன் தடங்கலில்லாத வ்யாபாரத்தை உடைய விவேகனால் மறுபடியும் கீழே தள்ளப்பட்டான். ஆஶ்சர்யம்!

க்ருதயுகத்தில் உண்டான தர்மங்களினால் ஜயிக்கப்பட்டது. ஶமம் தமம் முதலியவர்களினால் ஜயிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் பெரியவனாகிய விவேகனால் மஹாமோஹன் கொல்லப்பட்டானே (அதினால்). 100

பரமாத்மாவுடன் கூடியதாக இருக்கை உண்டாகட்டும், பரமாத்மாவுடன் கூடியதாக இருக்கை உண்டாகட்டும் [என்று சொல்லிக் கொண்டு சுற்றிவருகிறார்.]

தும்புரு:—(ஸந்தோஷத்துடன்)

நிவிஜஸாஹஸ்ராவாரெவாவிஜநஜாதிகொ
　　நிரவயிவயொ ஜொஹஃகீஜஷநதாரணொரணெ ।
விவிய நிமரஹ ராஜஷ்யாவிஜெவகஜஹீஸ்யெதா
　　விவஷஜ்யநா வீராஜஸ்ராதிஜஂவ்யஜாஜதஃ ॥ 101

கவிவ—

ஜிநகர உவ தீவ்யநு ஜாஷஶக்திஸ்யாஸள
　　ஜநிவரிஷஜவீஷெ ஜொஹஜெ விவெகஃ ।
ஸஜதநதயயெக ஸாயவீஷொஜ்யதாநாஂ
　　ரஜநிவரவதீநாஂ ராஸவொ தீவநிஜாழ ॥ 102

(நெவவெஷ்ய) ஹா! ஜஹாராக! ஹா ஜஂஜ! ஜீவிஷஸர! ஹா! ணிஹிஉ ஜண ஜொஹண! கஹிஂமஜவி? வதிராஹஂ மஹீஸ ஹிஂ ணஹணஂ ஸஂஹரிக மரா வெவராஹிஂ வதிராஹஂ

எல்லாவீரர்களுடைய கொண்டாடுவதற்கு அடையாளமான கோடுகளைத் தாண்டுவதில் (அதாவது இவன் சூரன் என்று எண்ணும் கோடுகளைத் தாண்டுவதில்) வேகசாலியாயும் எல்லையில்லாத பலத்தை உடையவனுன மஹாமோஹன் தாண்ட முடியாததான யுத்தத்தில் விளையாடிக்கொண்டு அநேகம் விதங்களான வேதங்களின் கூட்டங்களின் விவாதத்தை நிர்ணயம் செய்பவராகிய சூரனுகிய விவேக மஹாராஜாவினிடத்தில் இருந்து இப்பொழுதுதான் முதலாவதாக உண்டான ஆபத்தை அடைந்தான். 101

மேலும்—

ஸூர்யன்போல ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறவராயும், எல்லோராலும் பார்க்கப்பட்ட மக்தியை உடைய இந்த விவேகன் ரிஷிகளின் கும்பல்களுக்கு இஷ்டமான இந்த மஹாமோஹனை ஜயித்ததில் ஸாதுக்களைப் பீடை செய்வதில் உத்ஸாஹத்தை உடையவர்களான ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டர்களுக்கு ஒருவராகிய ராமன் எப்படி மரணத்தை உண்டுபண்ணினரோ அப்படியே உண்டுபண்ணினர். 102

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(திரைக்குள்) மஹாராஜா! கஷ்டம்! துர்மதிக்கு ப்ராணநாதரான வரே! எல்லா ஜனங்களையும் மயக்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தை உடைய வரே! ஆ! கஷ்டம்! எங்கே போனீர்? உம்மால் முன்பு ஜபிலில் அடைக்கப்பட்டவர்களாய் வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட அதிக த்வே ஷத்தையுடைய அந்த தேவஸ்திரீகளினால் உறுதியாகப் பிடிக்கப் பட்டவராகிறீர்.

நாரதர்—ஸகே! கஷ்டம்! கஷ்டம்! விழித்துக்கொண்டவளாகிய துர்மதி மார்பில் அடித்துக்கொண்டு ரோதனம் செய்கிறாள்.

(மறுபடியும் திரைக்குள்) வெளியில் இருக்கும் ஜனங்களோடு நீண்ட வழியில் புறப்பட்டுப் போகிற உம்மால் ஓ! நாத! அதிக தைன் யத்தை உடைய தசையினால் தொந்திரவு அடைந்த இந்த இஷ்டமா கிய ஸ்திரீ ஜனம் ஏன் விடப்பட்டது?

நாரதர்:—ஸகே! இதுவரையில் கேட்கப்படாத வார்த்தை இப்பொ ழுது கேட்க்கப்படுகிறது.

தும்புரு:—பகவந்! அயம் தேவாஸுரஸங்க்ராமநா
டகஸூத்ரதாரஸ்ய பகவதஸ்ஸூத்ரவ்யாபாரவிபாக:।

நாரத:—

ஹதஜீவஜீவிதேஶாம் விஷாதமூர்ச்சாபஹ்ருதநிஶ்வாஸாம்।
த்ருஷ்ணாத்யா: ஸகுல்யா துர்மதிமபிதோ நிபத்ய விலபந்தி॥ 103

துர்விஷஹ: ஸர்வஸ்ய தாருணோ நியதிவஶிநா:।

யத:—

சாமரவ்யாப்ருதாமரவதூநாம்
ரத்நநிதாநி ரணிதகங்கணஶிஞ்ஜிதாநி।
ஶ்ருண்வந்ஸ விலபிதாநி நிஜப்ரியாணாம்
மோஹ: ப்ரயாத்யபுநருத்திதாய நித்ராம்॥ 104

தும்புரு—பகவந்! இது தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களுடைய யுத்தமாகிற நாடகத்தில் ஸூத்திரதாரனயிருக்கிற பகவானுடைய ஏற்பாட்டின் ப்ரயோஜனம்.

நாரதர்—

உயிர்நீங்கிய ப்ராணநாயகனை உடையவளாயும், துக்கத்தினல் உண்டாகிய மூர்ச்சையினல் போக்கடிக்கப்பட்ட மூச்சுவிடுதலை உடையவளாயும் இருக்கிற துர்மதியை ஒரே குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய த்ருஷ்ணை முதலியவர்களும் அவளுக்கு நாலுபக்கத்திலும் விழுந்து ரோதனம் செய்கிறர்கள். 103

க்ரூரமான இந்தக்காலத்தின் பரிபாகம் ஒருவராலும் தடுக்க முடியாததல்லவா. எனெனில்:—

சாமரத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற தேவஸ்திரீகளின் ரத்னங்கள் இழைத்த வளைகளினுடைய அழகான ஶப்தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த இந்த மஹாமோஹன் தன்னுடைய ஸ்திரீகளின் ரோதனங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு மறுபடியும் விழித்துக் கொள்ளாத நித்ரையை அடைந்தான். 104

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 ! 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌸𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿
𑌉𑌤 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌦𑍋𑌲𑌾𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 ।

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌮𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌃 । 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿
𑌰𑌸𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤
𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿
𑌪𑌤𑌿𑌃 ।

𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌗𑌣
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 ।

𑌯𑌤𑌃—

𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌮𑍋𑌹𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌯
𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌰𑌸𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 ।

தும்புரு—பகவந்! மிகுந்த பலத்தை உடைய இந்த மஹாமோஹன் இப்பொழுதும் தூங்குகிருஞ? மூர்ச்சையை அடைந்திருக்கிருஞ? கண்ணை மூடிக்கொண்டிருக்கிருஞ? என்கிற ஸந்தேகமாகிற ஊஞ்சலை ஏறினவஞக இருக்கிறேன்.

நாரதர்—இருக்கட்டும், இப்பொழுது இவ்வளவு பார்க்கப்பட்டது. மிகுதியையும் ஶாஸ்திரப்படி பார்க்கப் போகிருேம். இவ்விடத்திலும் மதுகைடபர் முதலிய பெரிய அஸுரர்களை நிராகரித்ததிஞல் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட ப்ரபாவத்தை உடையவராகிய பகவாணைப்போல மஹாமோஹனை ஜயித்தவராகிய இந்த விவேகன் தேவஶ்ரேஷ்டர்களிஞல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிருர்.

தும்புரு—பகவந்! இவருடைய பராக்ரமத்திஞல் ப்ரீதி அடைந்த தேவதைகளிஞல் செய்யப்பட்ட ஶூரர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய அபிஷேகமாகிற மங்கள கார்யம் இது. எதுவென்னில்:—

பாரப்ரணீயவக்ஷஸ்ஸ்புரஸ்ஸ்வாவாஸநாஜோஷ்டி

ப்ரதிப்ரஸவஸஸ்ரஹாவ ததிவ: புஷ்பவ்ருஷ்டிர்திவ: ॥ 105

நாரத:— ஸகே! ஸம்ப்ரதி சிரப்ரார்த்தித மஹாபுஸ்தக ஸந்தர்ஶநேந ஸந்தோஷிதம் சக்ஷு:। ததிஹ பவதா பரிவாஹயிஷித ஸந்தோஷப்ரகர்ஷேண விஶ்வேஷு லோகேஷு விவேகவிஜயோ விஶ்ராவயிதவ்ய:। ஜ்ஞாநேந ப்ரஶமித ப்ரதிபக்ஷம் வஶீக்ருத ஹ்ருஷீகவர்கம் ஸம்ப்ரதி ஸமாயாம் ஸஸா

உறுதியான பராக்ரமத்தினுல் அதி சீக்கிரத்தில் வற்றும்படி செய்யப்பட்ட மஹா மோஹனுகிய ஸமுத்திரத்தை உடைய இந்த விவேக மஹா ராஜாவினுடைய விஜயத்தினுல் வணங்கி இருக்கிறது தலையில் பகவானைப்பற்றிய த்யானத்தினுல் உண்டாகக் கூடிய அழிவில்லாத மோக்ஷ ஸுகத்தில் தோஷம் சொல்லுவதற்குத் தோஷத்தை உண்டாக்கக் கூடியதான வாஸனையை உடைய இந்த புஷ்ப வர்ஷம் ஆகாசத்தில் இருந்து விழுகிறது. 105

நாரதர் :—ஸகே! இப்பொழுது வெகுநாளாய் விரும்பப்பட்ட பெரிய புத்தகத்தைப் பார்த்ததினுல் நம்முடைய கண் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்ததாகச் செய்யப்பட்டது. ஆதலால் இப்பொழுது அந்த ஸந்தோஷத்தின் மிகுதியை ஏதாவது ஒரு வழியால் வெளியில் விடவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடைய உன்னுல் எல்லா உலகங்களிலும் விவேக மஹா ராஜாவினுடைய ஜயம் ப்ரஸித்தம் செய்யத்தக்கது. ஞானமெனில் சத்துருக்களை நாசம் செய்தவராயும், தனக்கு வசமாக்கிக் கொள்ளப்பட்ட இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை உடையவராயும் இந்த ஸமயத்தில் கிடைத்த ஸார்வபௌமன் என்கிற ஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகத்தை உடையவராயும் இருக்கிற ஸுமதிக்குப் பர்த்தாவாகிய விவேகமஹாராஜாவை பட்டாபிஷேகம் ஸுகமாய்நடந்ததா என்று கேட்டுக்கொண்டு அதினுல்

𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌪𑌨𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ।

[𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇

‖𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌃‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ‖

மர்யாதைசெய்து, ஸமாதியாகிற யஜ்ஞத்தில் ஸஹாயம் செய்வதி ஞல் என்னை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்கும் விரும்புகிறேன்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு இருவரும் அப்புறம் போகிறார்கள்.]

இப்படித் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர்வித்வான்
பகவத் விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ உ.ப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில்
மோஹாதி பராஜயம் என்னும்
எட்டாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

॥ ஸமாதிஸம்பவோ நாம நவமோங்க: ॥

(நேபத்யே)

மோஹாப்தேர்வாரகும்பகுக்ஷிம்பரிரயமநவோ
முக்திவீருத்ப்ரரோஹ:
ப்ரஜ்ஞாஸௌதைகதீப: ப்ரதிஸமயகதா
தூலவாதூலவேக: ।
துꞏகத்வாரோபரோதஸ்திரதர பரிகோ
தூரத: ப்ரத்யுதேதி
க்ரூரக்ரோதாக்நிதாவஶமநஸுதா
ஸாரவேகோ விவேக: ॥ 1

॥ இதி சூளிகா ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸமாதி ஸம்பவம் என்னும் ஒன்பதாவது அங்கம்.

மஹாமோஹமென்கிற ஸமுத்திரத்தைக் குடித்தவராயும், மோக்ஷமாகிற கொடியின் முளையாயும் ஜ்ஞானமாகிற மெத்தைக்கு ஒரு தீபமாயும், எதிரிகளின் ஸித்தாந்தங்களினுடைய ப்ராஸங்கமாகிய பஞ்சுக்குப் பெருங்காற்றின்வேகம் போன்றவராயும், துக்கமாகிற வாசற்படியை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற உறுதியான தாப்பாளாயும், க்ரூரமாகிய கோபமான அக்னியை அணைப்பதற்கு அம்ருதப் பெருக்கினால் நனைப்பது போன்றவருமாகிய ஒரு தோஷமுமில்லாத இந்த விவேகன் வெகுதூரத்தில் வருகிறார். 1

சூளிகை முற்றிற்று.

[𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚]

𑌰𑌾𑌜𑌾—(𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂)

𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑍇! 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌦𑍋𑌷𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌜𑌯𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌃 ।

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃—𑌦𑍇𑌵! 𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑍁𑌪𑌕𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌤 𑌏𑌵। 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 ।

𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿—

𑌨 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌾
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌤𑍇 ।

[பிறகு ராஜாவும் வ்யவஸாயனும் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

ராஜா—(ஸந்தோஷம், பஹுமானம் இவைகளுடன்) ஸேநாபதே! இப்பொழுது உன்னை முன்னே வைத்துக் கொண்டதினால் என்னால் எல்லாத் தோஷங்களுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாகிய மதுகைடபர் முதலிய மஹாஸுரர்களாலும் பெரிய தேவதைகளினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனான மஹாமோஹன் ஜயிக்கப்பட்டான்.

வ்யவஸாயன்—தேவ! நாங்கள் உமக்கு வாஹனம் முதலியவைகளைப் போலக் கருவிகள் மாத்திரம். எல்லாக் கார்யத்திலும் முக்யமாய் இருக்கும் தன்மை உமக்கே. உம்முடைய அப்படிப்பட்டதான யுத்தத்தில் செய்த விளையாட்டை நினைக்கிற என்னுடைய மனது இப்பவும் ஆச்சர்யத்தில் நிறைந்திருக்கிறது. அப்பொழுது—

புருவம் நெறிக்கப்படவில்லை, உயரத்தில் தூக்கப்படவும் இல்லை, உம்முடைய கண்களின் கடைசியும் ஸ்வபாவத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் சிவக்கவில்லை, ஸூர்யன் உதயமாகும்பொழுது இருட்டுக்களின்

க்வாத்ர ஸமஜநிஷத ந வேத்மி ஸபக்ஷப்ரதீபா:
ஸந்த்யாதபாபஹதத்வ தம:ப்ரபாவா: ॥ 2

கிஞ்ச—

த்ரிகுணாத்மிகயா திரஸ்கரிண்யா
ஸ்வயமாவ்ருணோத் ஸுகம் ய ஏஷ மோஹ: ।
ஸ பவதஸ்ததாநீமபிமுகே
திவஸாந்தராவிததீபவந்நிஷ்ப்ரகாச: ॥ 3

அத்ய து—

லம்பாலகே சாவிரலாக்ஷஜலப்ரவாஹே
ம்லானே நிவ்ருத்த திலகே வபுஷாநாவிநே: ।
ஶம்ஸந்தி ஶோணயுவிபவம் ஸமஜசாஸிநஸ்த
மோஹாவரோதவநிதாஸ்த்வதுஷிதாங்கராகா: ॥ 4

கூட்டத்தைப்போல உம்முடைய சத்துருக்கள் எங்கே போனார்கள் என்று இன்னும் நான் அறியவில்லை. 2

மேலும்—

எந்த இந்த மஹாமோஹன் ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்கள் நிறைந்த ப்ரக்ருதியாகிற திரையினால் (இந்த ஆத்மாவிற்கு) ஸுகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்தானோ, அந்த மஹாமோஹன் அப்பொழுது உமக்கு எதிரில் மத்யாஹ்னத்தில் ஏற்றிவைக்கப்பட்ட விளக்கைப் போல ப்ரகாசம் இல்லாதவனாக இருந்தான். 3

இப்பொழுது—

அந்தமஹாமோஹனுடைய அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகள் போக்கடிக்கப்பட்ட சந்தனப்பூச்சுகளை உடையவைகளாயும் அவிழ்ந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கிற மயிர்களை உடையவைகளாயும், இடைவிடாமல் பெருகிக் கொண்டிருக்கிற கண் ஜலங்களின் பெருக்குகளை உடையவைகளாயும் வாடினவைகளாயும் மகரிகா பத்திரங்களும் திலகங்களும் இல்லாத

विवेकः—(सानन्दसन्तोषम्) स्वयं प्रवृत्तस्वतन्त्रकृत्ये किं परतन्त्रानस्मान् प्रशंससि?

तथाहि—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 5

किं च—

வைகளாயும் இருக்கிற தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற முகங்களினால் பாஹுபலமுள்ளவனுகிய உம்முடைய பராக்ரமத்தின் மிகுதியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள். 4

விவேகன்—(மனதிற்குள் ஸந்தோஷத்துடன்) தானே ப்ரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வாதீனனான பகவானுடைய கார்யத்தில் பராதீனர்களான நம்மை ஏன் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறாய்?

அப்படியேயல்லவா—

காற்று வீசுகிறது என்பதும், நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டம் ஆகாசத்தில் அதிவேகமாய்ச் சுற்றிவருகிறது என்பதும், தேஜஸ்ஸு ப்ரகாசிக்கிறது என்பதும், ஸமுத்திரம் பூமியை சலிக்கும்படி செய்கிறதில்லை என்பதும், பூமி ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் இவைகளைத் தாங்குவதற்கு ஶக்தி உடையதாகிறது என்பதும் அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களும் இவையெல்லாம் தனக்கு வசப்பட்டிருக்கிற எல்லா வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடைய பரமாத்மாவின் லீலைகளுடைய அலைகளின் பரம்பரை. 5

மேலும்—

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 6

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 7

வ்யவஸாய:— தேவ! [illegible]
[illegible] ([illegible]) தேவ!

ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி யாகம், தானம், ஹோமம், ஆராதனம், சரணாகதி, பக்தியோகம் முதலியவைகளினால் ஆராதனம் செய்யப்பட்டவனாய் இந்த ஆத்மாக்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கிறான் என்றல்லவோ ஸம்ப்ரதாயத்தின் உண்மையான நிலை ந்யாயத்திற்குப் பொருந்த முள்ளவைகளான ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, ஆசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் இவைகளால் நமக்கு ப்ரகாசிக்கிறது.

ஆதலால்—

6

எல்லா உலகங்களினுடைய உத்பத்தி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் இவைகளுடைய பரம்பரையினால் உண்டான விளையாட்டை உடையவரான பகவானாலேயே ப்ரும்மாஸ்திர மந்திரத்தினால் விடப்பட்ட தர்ப்பம் போலத் தன்னால் கொல்லப்பட வேண்டியவர்களைக்கொல்லுவதில் ஒத்தாசைக் கருவியாய் இருப்பதை நான் அடைவிக்கப்பட்டேன் (அதாவது அப்படி வைக்கப்பட்டேன் என்றபடி).

7

வ்யவஸாயன்—தேவ! உம்முடைய இந்த வணக்கத்தின் பெருமை பராக்ரமத்தைவிடப் பெரியதாய் இருக்கிறது. (ஆச்சர்யத்தினால் உண்டான மயிக்கூச்சலுடன்) தேவ!

[illegible]

[illegible] ॥ 8

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கர்வத்தினால் அதிகமான யுத்தத்தை உடைய உம்முடைய கையாகிற இடிவிழுந்ததினால் உண்டான அதிகமான ரத்தப் பெருக்கு, தழதழத்த குரல் இவைகளை உடையவனாய் உம்முடைய எதிரில் விழுந்திருக்கிற மஹாமோஹன் ஸமுத்திரத்தைக் கடைவதினால் உண்டான கலக்கத்தினால் பெருகுகிற கைரிகதாதுவின் ப்ரவாஹத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மந்தரபர்வதம் ஸமுத்திரத்தில் தள்ளப்பட்டிருப்பதை ஒரு க்ஷணகாலம் நம்முடைய மனதில் ஜ்ஞாபகம் வரும்படி செய்தவனாக இப்பொழுதும் என்னுடைய நினைவுக்கு விஷயமாகிறான். 8

இவ்விடத்தில் இப்பொழுது இந்த உலகத்தில் ப்ரஸித்தமான பராக்ரமத்தை உடைய உம்முடைய ஐஶ்வர்யத்திற்குத் தக்கபடி பட்டாபிஷேகமாகிற ஒரு மங்கள கார்யம் செய்யத்தக்கது.

இப்பொழுது—

இது யுக்தம், இது அயுக்தம் என்று விசாரிப்பதில் ஸாமர்த்தியத்தையுடைய புத்தியை உடையவர்களான மிகுத்த பராக்ரமசாலிகளான உம்முடைய யோதர்களினால் மோக்ஷ மார்க்கம் அதற்குத்தடையான எல்லா முளைகளும் முள்ளுகளும் போக்கடிக்கப்பட்டதாக ஆயிற்று. மோஹனை நாசம் செய்ததில் ப்ரதானராகிய உமக்கோ

[illegible] 9

ராஜா — [illegible]

[illegible]

[illegible] 10

[illegible]

வெனில் பெரியதாகிய வேதாந்தமாகிற ஸிம்மாஸனத்தில் பட்டாபி ஷேகம் செய்வதற்கு மிகவும் ச்லாக்கியமான காலம் ஸமீபத்தில் வருகிறது. 9

ராஜா—ஸேநாபதே! இப்படிச் சொல்லாதே. ஜீவாத்மா முடிவை அடையாத த்யானத்தை உடையவனு யிருக்கும் பொழுது நான் எப்படிப் பட்டாபிஷேகம் செய்யத்தகுந்தவனுவேன்? அப்படியே யல்லவா—

இந்திரியங்களாகிற மான்களின் கூட்டங்களை வெகுதூரம் இழுத்து விடுவதால் மிகவும் பயங்கரமானதாயும் கலங்கின ஸூர்யனால் வ்ருத்தியை அடைந்த ப்ரக்ருதியாகிற க்ரீஷ்மகாலத்தில் வ்ருத்தியை உடையதான அனேகம் விதங்களான மப்தம் முதலிய விஷயங்களை அனுபவிப்பதில் உண்டான ஆசையாகிய கானலை இந்த யோகி தாண்டினவனுய் இப்பொழுது மோக்ஷத்திற்குப் போக வேண்டிய வழியை அடிக்கடி விசாரிக்கிருன். 10

இப்பொழுது இந்த ப்ரும்ம ஜ்ஞானம் ஆரம்பம் மாத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது பூர்த்தியடைவது துர்லபமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில்—

ததாஹி—

கதமேஷ நிராலம்பம் கர்மஶ்ருங்கலித: புமாந் ।
ஆரோஹது அநாரோஹம் ஸமாதிககநமத்ய ॥ 11

(விம்ருஶ்ய) அஸ்து வா தாவத் ।

ஸத்த்வோத்ரிக்தஸம்ருத்தநந்த்யாநந்தஸ்தாநாலம்பநத்யாநத: [தே
ஶுத்தே சேதஸி த்ருஶ்யதே ப்ரபுரிஹாத்ருஶ்யோ த்ருஶ்ய:
த்ருஷ்டே ஸ்வஸ்ய விஶேஷ்யவஸ்துநி புநஸ்ஸம்யக் ஸமுத்ப்ரேக்ஷிதே
நாயம் ஸோऽஹமஹம் ஸ இத்யபிகிரோ நாத்யாஸமத்யாஸதாம் ॥

வ்யவஸாய:— தேவ! அத்யாபி கதமத்யாஸ: ? புருஷ:

கர்மங்களாகிற விலங்கினுல் கட்டப்பட்ட இந்த ஜீவாத்மா ஒரு ஆதாரம் இல்லாததாயும் ஒருவராலும் ஏறமுடியாததுமான ஸமாதி யாகிற ஆகாசத்தை இப்போது எப்படி ஏறுவான்? 11

(யோசித்து) இப்படி இருந்தாலும் இருக்கட்டும்.

(ஸத்வகுணம் நிறைந்த பரிபூர்ணமான ஆநந்தத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாகிய ஆலம்பனத்தோடு கூடிய த்யானத்தினுல் (அதாவது திவ்யவிக்ரஹத்தோடு கூடிய பகவானை த்யானம் செய்வதினுல்) சுத்த மாக்கப்பட்ட மனதில் ஒருவராலும்காணமுடியாதவனுன ப்ரபு காணப் படுகிறுன். ஜீவாத்மாவிற்கு விஶேஷ்யமாகிய அந்தப்பகவான் நன் ருகப் பார்க்கப்பட் டிருக்கும்பொழுது ‘அந்த நாதன் நான், நான் அவன்’ என்கிற வேதவாக்யங்கள் ப்ரமத்தை விஷயமாக உடையவை கள் அல்ல, அதாவது நான் என்றிவை முதலாத ப்ரமிக்கப்பட்ட வஸ் துக்கள் அவனே என்கிற பொய்யான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற னவல்ல, விட்டுப்பிரியாத விஶேஷணமாகையினுல் ஶரீரத்தைச் சொல்லும் பதங்கள் வாஸ்தவத்திலேயே தேவன், மனுஷ்யன் என்கிற பதங்களைப்போல எனக்கு அந்தர்யாமி அவன், அவனுக்கு ஶரீரம் நான் என்கிற அர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றன என்றபடி.) 12

வ்யவஸாயன் —தேவ! இன்னம் எப்படி ப்ரமம் உண்டாகும்? ஜீவாத்மா இப்பொழுது தன்னுடைய ஶரீரத்தில் ஆத்மா என்

வஸ்துஸ்திதிம் ஸ்வஶரீரே ஸ்வாத்மபுத்திம் விஹாய ஸ்வாத்மநி பர ஶரீரத்வபுத்திரநுஸ்ருதைவ ।

ராஜா—ஹந்த! ஸித்தப்ராயமபி ஸர்வம் ஸாந்தஶ்ஶல்யமிவாத்ய ஸந்த்ருஶ்யதே ।

தயாஹி —

தத்த்வஜ்ஞாநேந விஶுத்தத்ரயவிஷயதியா ருத்தபாபோதயாநே
வ்யக்தாக்ருஷ்டேதராக்ஷே விரதிசபலநே வாநரே வா ஸ்வதாஸ்து ।
பஸ்மச்சந்நாக்நிகல்ப: பரபரிபவநாத்யாபதி தீப்யமாந:
ஸ்புஷ்ணஸம்ஸ்காரஸாரஶ்ஶிதிலயதி ஶநைர்ஜ்ரும்பமாணஸ்ஸமாதிம் ॥ **13**

சுவிவ—

கிற புத்தியை விட்டுவிட்டு தன்னுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் இது பகவானுக்கு ஶரீரம் என்கிற புத்தியை அநுஸரித்திருக்கிருன் அல்லவா.

ராஜா—ஆஶ்சர்யம்! எல்லாம் ஸித்தித்ததைப்போல இருந்த போதிலும் இப்பொழுது உள்ளுக்குள் தொந்திரவு உடையவைகள் போல் காணப்படுகிறது. அப்படியே—

பரிசுத்தமான சித், அசித், ஈஶ்வரன் என்கிற மூன்று தத்வங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் பாபத்தின் ஆரம்பத்தை நிவ்ருத்தி செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் ஊக்கத்தை உடையதாயிருக்கை மற்ற விஷயங்களில் உண்டாகிய இந்திரியங்களை ஸ்பஷ்டமாக உள்ளே இழுத்துக்கொண்டபிறகு மனதாகிற குரங்கு தன்னுடைய சபல ஸ்வபாவத்திலிருந்து ஓய்வை அடைந்த பிறகும் சாம்பலால்மூடப்பட்ட தணல்போல் மறைந்துகொண்டிருந்து அயலாரால் அவமானம் முதலியது நேரிடும்பொழுது ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸம்ஸ்காரத்தினுடைய பலம் மெள்ள வ்ருத்தியடைந்துவருகிற ஸமாதியைச் சலிக்கும்படி செய்துவிடுகிறது. 13

மேலும்—

க்ரமபக்த்ரிமகர்மஜாக³ரூக

ஸ்தி²ரஸம்ஸ்காரநிருத்³த⁴மாநவித்த: ।

ஸ்மரதி ப்ரணிதா⁴நதந்மகதாநோ

ப³ஹிரர்தா²நவஶ: பிதாமஹோऽபி ॥ 14

ததா²பி த்வத³நுக்³ரஹத³த்தஹஸ்தேந மயா கதா³பி ந ஸ்க²லிதவ்யம் । ஸம்பா⁴விதஸ்க²லிதஞ்ச ஸிஷாத⁴யிஷிதம் ।

ப³ஹுரபி மஹா: ப்ரத்யக்³போ³தோ⁴ ப³ஹிர்விஷயாடவீ

விஹ்ருதிவ்யஸநம் மநோ நிரோத்³து⁴ம் கத²ம் ப்ரப⁴விஷ்யதி ।

அநிப்⁴ருததடீப்ரோத்கணாவிஜ்ரும்பி⁴தஸம்ப்⁴ரமே

கலப⁴சரணே லூதாதந்து: கத²ம் நிக³டா³யதே ॥ 15

வ்யவஸாய:— மஹாராஜ ! கிமிஹ பர: ப்ரத்யூஹாஶங்கயா ?

கர்மங்கள் க்ரமமாகப் பரிபாகத்தை அடையும்பொழுது ப்ரகாசமடைந்ததாயும் உறுதியான ஸம்ஸ்காரத்தினால் தடுக்கப்பட்ட மனதை உடையவனாயும், த்யானம் செய்வதில் கவனம் உள்ளவனாயும் இருக்கிற (புருஷனும்) பரவசனாய் வெளியில் இருக்கும் விஷயங்களை நினைக்கிறான். 14

அப்படி யிருந்தபோதிலும் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் கை கொடுக்கப்பட்ட நான் ஒரு பொழுதும் அஜாக்கிரதையாய் இருக்கக் கூடாது. ஸாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்பட்ட கார்யமோ அடிக்கடி அஜாக்கிரதை நேரிடக் கூடியது.

அதிக மஹிமையை உடையதாயிருந்த போதிலும் அளவினால் அல்பமான ஆத்மஜ்ஞானம் வெளியில் இருக்கும் விஷயங்களாகிற காடுகளில் விளையாடுவதில் ஆசையை உடைய மனதைத் தடுக்க எப்படி சக்தி உள்ளதாகும்? எப்படி என்னில்:—ஓயாமல் கரையை முட்டி விளையாடுவதில் உண்டாகிய ஆசையினால் வ்ருத்தி அடைந்த பரபரப்பை உடைய யானையின் காலில் ஒட்டடை நூல் எப்படி விலங்கைப்போல் தடுக்கும்? 15

ஸ்வயமிஹ விபவோ வா ஸம்பவத்ஸம்பவோ வா
நியதி விவசவ்ருத்தௌ நைவ வ்ருத்த்யா பவத்யாம் ।
ஶதமபி ஸம்ஶயாநாம் ஶஸ்த்ரவச்சேதயந்தீ
நயநிகமஸமீசீ ந வ்யதிஷ்டே மதிஸ்தே ॥ 16

ராஜா—ஸேநாபதே! ஸித்தமபி ஸர்வம் ஸாத்யசேஷாவமர்சநாநுஸந்தாநே நாஸ்தீவ பாதி । அத்ய ஹி—

அபி நிருபதிஜீவாநாம் காமாதீநாம் பலீயஸாம் ।
அவித்யாகர்மஸம்ஜ்ஞாதா ம்ருதஸஞ்ஜீவிநீ ஸ்திதா ॥ 17

வ்யவஸாய:— மஹாராஜ! பவதநுக்ரஹாதேஷாபி ந ஸ்தாஸ்யதி ।

வ்யவஸாயன்—மஹா ராஜ! இந்த விஷயத்தில் மறுபடியும் விக்னம் உண்டாகுமே என்கிற ஸந்தேஹத்தினால் என்ன ப்ரயோஜனம்?

கர்மங்களினுடைய சுழல்கள் சக்கரம் சுழலுவதைப் போல் கிரமப்படி சுழன்று வரும்பொழுது இப்பொழுது முன்போல் ஜ்ஞானம் முதலிய ஸம்பத்துக்களும் ஆபத்துக்களும் தாங்களே வரட்டும் (அப்படி இருந்தபோதிலும்) அனேகம் ஸம்ஶயங்களைக் கத்தியைப்போல் துண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிற ந்யாயம், யுக்தி, வேதாந்தம் இவைகளினால் கொண்டாடத் தகுந்ததான உம்முடைய புத்தி எந்த ஸமயத்திலும் அடிக்கடி மாறுதலை அடைகிறதில்லை. 16

ராஜா—ஸேநாபதே! எல்லாம் ஸித்தமாய் இருந்தபோதிலும் இனிமேல் செய்யவேண்டிய மிகுதியான கார்யத்தை யோசிக்கும் பொழுது இல்லாததைப் போலத் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது—

மிகவும் பலிஷ்டர்களான காமன் முதலியவர்கள் உயிரில்லாதவர்களா யிருந்தபோதிலும் கர்மம் என்று பெயருடைய அவித்யையாகிய இறந்து போனவர்களை மறுபடியும் பிழைக்கச் செய்யக்கூடிய மருந்து இருக்கிறது. 17

வ்யவஸாயன்—உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் அதுவும் இருக்கப் போகிற தில்லை (நசித்துவிடும் என்றபடி).

ராஜா—(ஸாநுஶயம்)

சுஹிதநிவஹவந்யா ஹந்த ஸஞ்ஜாத்யநோநா
க்ஷயமியவேவெதஂ க்லேகொடிர்வாபி ஶக்யா ।

வ்யவஸாய:—இத்யமேவ ।

உஹதி நிரவஶேஷம் தைவஸம்ஹாரகிரோதம்
யகவதிஹ ஸஜிஸோ யோகஜ்வாலவஹ்நி: ॥ 18

ந வதலோத்பத்திரபி க்யம் ஸவிதர்தி ஶங்கநீயம் । யத ஶ்ரீஷ்ரேமவ
ஸ்ய: வாஸஷ: ।

ஸத்காரகாலகூடம் தருணீகாணவம்ஸஹாஹாஜஜீம் ச ।
வரிஹரதி ராஜயாநீ கும்ஹீவாகம் வ ஶேஷ்வ்ரகாத்ய:॥ 19

ராஜா—(அனுதாபத்துடன்)

இந்த ஜீவாத்மாவினால் செய்யப்படுகிற பாபங்களின் கூட்டங்களாகிற காடு கோடி கல்பகாலத்திலும் எப்படி நாசம் செய்ய முடியும்?

வ்யவஸாயன்—இப்படித் தான்.

இந்தக் காட்டைப் பகவானிடத்தில் இருந்து உண்டானதாயும் வ்ருத்தி அடைந்ததாயும் இருக்கிறயோகமாகிற ப்ரளய காலாக்நி ஒரே காலத்தில் மிகுதி இல்லாமல் கொளுத்தி விடுகிறது. 18

இந்த யோகத்தின் உத்பத்தி எப்படி வரப்போகிறது என்று ஸந்தேஹப்பட வேண்டியதில்லை. எந்தக் காரணத்தினால் ஜீவாத்மா இப்படிப்பட்ட தசையை உடையவனாய் இருக்கிறானோ.

மறைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தன்னுடைய மஹிமையை உடைய இந்தப் புருஷன் பஹுமானமாகிற காலகூடவிஷத்தையும், ஸ்திரீயாகிற பிணத்தையும், ஸபையாகிற ஸர்ப்பத்தையும், ராஜதானியாகிற கும்பீபாக நரகத்தையும் பரிஹரிக்கிறான். 19

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 20

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 21

மேலும் —

தன்னுடைய பரத்தைப் பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு ஒரு தோஷமுமில்லாதவனும், மோக்ஷத்தை அடைந்தவனுக்கு ஸமானமானவனும் இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா தன்னால் அறியப் படாத பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவனாய் ஸ்வதந்திர னான பகவானுடைய உத்திரவாகிய ஶாஸ்திரங்களினால் ஏற்பட்ட தாயும் விட்டு விட்டால் அப்பொழுதே தனக்கும் அயலாருக்கும் அனேகம் விதங்களான அநிஷ்டங்களை உண்டு பண்ணுவதினால் மோ க்ஷத்தை அடையும் வரையிலும் மீறி நடக்க முடியாததான ஶாஸ்திர த்தில் சொல்லிய மார்க்கத்தை அனுஸரிக்கிறான். 20

பிறகு—

ஒரு தோஷமுமில்லாத புத்தியை உடைய இந்த ஆத்மா ஆஶ்ர மம் முதலியவைகளின் ஏற்பாட்டைவிடாமல் பகவானுடைய திருவடி களில் கைங்கர்யம் செய்வதில் உண்டாகிய ஆநந்தத்தினால் மிகவும் த்ருப்தி அடைந்தவனாயும், தத்துவஜ்ஞான முள்ளவனாயும், விரக்தியி னால் உறுதியாக ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவனாய், எல்லாத் துக்கங் களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய இந்த மோக்ஷ மார்க்கத்தில் ப்ரவேசிக்கிறான். 21

ஜடிகெஷி யயாவக ப்ருதிஸந்யாதவ்யம் ।

ஸம்ஸாராவ்ஜ்வுநஹவிதீ ஹபுதஸஞ்ஜீவநாஷரா
யசெராத்வ திருயிதவிஹவா யாரு ஜோணாஙிஸீகெஸூ: ।
ஹம்ஹீரக்வாஉகஸுஷமதி மஜ்யாநீகெஸராவவஹா
ஹஜெஜ வாந்யா வாராஷஜஙயிம் ஹாஷதெ விஷ்ணுஹக்தி:॥ 22

சஷிவ ஶாந்திஜெகரஸெகஸம் ஶரணயதோ ஜீவிஷிண: வாந ரவி ஸம்ப்ருதி ரஸாநுராண்யவி வாஷ்ணதீவ விஷ்ணுஹக்தி: ।

தயாஹி —

இவ்விஷயத்தில் இதுவும் உண்மையாக அறியத்தக்கது.

ஸம்ஸாரம் என்கிற பெயருடைய நெருப்பினால் சாம்பலாகச் செய்யப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களைப் பிழைப்பிக்கக் கூடியதாயும், தர்மங்கள் உண்டாகிறபடியினால் ப்ரஸித்தமான மஹிமையை உடையதாயும், ஶாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களினால் தரிக்கப்பட்டதாயும், மிகவும் ஆழமாக இருக்கிறபடியினால் கலங்காத ப்ரவாஹத்தை உடையதாயும் (ஜனங்களால்) அடையக்கூடிய நல்ல புருஷர்களோடு கூடினதாயும் இருக்கிற விஷ்ணுபக்தி மற்றொரு கங்கையைப்போல் ஜீவாத்மாவாகிற ஸமுத்திரத்தை ப்ரவேசிக்கிறது. * 22

மேலும் ஶாந்தி என்கிற ஒரு ரஸத்தையே அங்கீகரித்திருக்கிற புத்திமானாகிய இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு விஷ்ணுபக்தி மற்ற ரஸங்களையும் இப்பொழுது வ்ருத்தி செய்கிறதுபோல் இருக்கிறது. அப்படியே அல்லவா!

---

* இந்த ப்ரஸித்தமான கங்கை சாம்பலாக சபிக்கப்பட்ட ஸகர சக்ரவர்த்தியினுடைய பிள்ளைகளை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தது; தர்மத்தை ஜலமாக்கி அதிலிருந்து உண்டானது; ருத்திரனால் தரிக்கப்பட்டது; ஆங்காங்கு ஜனங்கள் இறங்கக்கூடிய துறைகளை உடையது என்கிற அர்த்தமும் ஏற்படுகிறது.

𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌰𑌸𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌸𑌨𑌂
 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌪𑌰𑍁𑌷𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌭𑌯𑌂 ।
𑌶𑍁𑌚𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌫𑌲𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌧𑌿𑌯𑌂
 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌂 ॥ 23

𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑌃 ।

𑌯𑌤𑌃—

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾
 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 ।
𑌪𑍃𑌥𑍁𑌤𑌰𑌦𑍃𑌢𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾
 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 24

தேஹம் முதலிய வஸ்துக்களில் அருவருப்பையும், விஷயங்களில் உண்டான ஆநந்தத்தை அனுபவிப்பதில் பரிஹாஸத்தையும், தூக்கம் முதலியவைகளில் கோபத்தையும், அயலாரைக் குறித்து க்ரூரமாகப் பேசுவது முதலியதில் பயத்தையும், யோகம் கிட்டாத பொழுது துக்கத்தையும், ப்ரயோஜனத்தின் பரிபாகங்களில் ஆஶ்சர்யத்தையும், பாபத்தை நாசம் செய்வதில் உத்ஸாஹத்தையும், பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆசையையும் கொடுக்கிறது. 23

இந்த விஷயத்தில் மஹாராஜாவினால் ஸம்ஸ்காரத்தை மாத்திரம் மிகுதியாகச் செய்யப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு த்யானத்திற்கு விக்னம் உண்டாகுமோ வென்று ஸந்தேஹிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில்—

குழந்தை, யௌவனம் முதலிய அவஸ்தைகளில் மாத்திரம் வ்ருத்தி யடையக்கூடியதாயும், அனேகம் வேதங்களினால் தடுக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிற வெளியில் இருக்கும் வஸ்துக்களில் உண்டாகும் வாஸனை மிகவும் ஶக்தி உடையதாய் உறுதியுமான ப்ரத்யாஹாரத்தினால் பரிபாகத்தை அடைந்ததாய் உள்ளுக்குள்ளே ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய ப்ரகாசமான பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடையப்போகிறது. 24

अद्य —

प्रत्यक्तत्त्वसतत्त्ववेदनसुखप्रत्यूहसिद्धिप्रदैः
क्षुद्रैः केवलकालयापनविधैरन्यैरनाकृष्टधीः।
मुक्तिद्वारकवाटिकाविघटनध्वानप्रतिश्रुन्निभैः
प्रत्यक्षीकृतसत्पथैर्मनुवरैर्धैर्यं युनक्ति ध्रुवम्॥ 25

राजा — सेनापते! सम्प्रयाणतावि कथञ्चिदपि श्रुत्वापि त्वरयैव मया नावधार्यते, यावदिह वा जीवस्य निःश्रेयसोपायविकल्पं न निष्पादयामि, यावच्च प्रियाप्रियेषु सुकृतदुष्कृते न सङ्क्रमयामि न तावन्निद्रामाद्रिये।

இப்பொழுது—

பரமாத்மாவாகிய தத்வமென்ன, அதற்கு ஸமானமான ஜீவாத்ம தத்வமென்ன, இதை அறிவதினுல் உண்டாகிய ஸுகத்திற்குத் தடங்கலை உண்டாக்கக் கூடியவைகளாயும், அல்பங்களாயும் (அதாவது அல்ப ப்ரயோஜனங்களுக்குக் காரணங்களாயும்) கேவலம் கால விளம்பத்திற்கு மாத்திரம் காரணங்களாயும் இருக்கிற இதர மந்திரங்களினுல் இழுக்கப்படாத புத்தியை உடைய இந்த யோகி மோக்ஷத்தின் வாசற்படியில் இருக்கிற கதவைத்திறக்கும்பொழுது உண்டான ஓசைக்கு ப்ரதித்வனிபோல் இருப்பதாயும் ப்ரத்யக்ஷமாகச் செய்யப்பட்ட நல்ல மார்க்கத்தை உடையவைகளாயும் இருக்கிற மந்திரங்களினுல் தைர்யத்தை அடைகிறுன். 25

ராஜா—ஸேநாபதே ! உன்னுல் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை அறிந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் அதிகத்வரையினுல்சலித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னுல் அது அறியப்படவில்லை. ஜீவாத்மாவிற்கு இப்பொழுது எதுவரையில் மோக்ஷோபாயத்தைப் பூர்ணமாக முடிவு பெறும்படி செய்யவில்லையோ, எதுவரையிலும் ஸ்நேஹிதர்களிடத்திலும் த்வேஷிகளிடத்திலும் புண்யபாபங்களைச் சேரும்படி செய்யவில்லையோ அதுவரையில் தூக்கத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை.

ஸம்ப்ரதி—

காமாதங்கம் தீர்த்வா கோபாக்நிம் நிர்வாப்ய வித்தஸ்ப்ருஹா
வேதாலம் வ்யபநீய பாந்தவகதப்ரஸ்தாவகர்தம் த்யஜந் ।
ஸ்நேஹாத்தம்ஸித வாஸநாஸஹசர ஸம்ஸாரகாராக்ருஹாத்
நிஷ்க்ராந்திக்ஷணபாதுகாம் தநுமநுப்ராப்நோதி நிர்பீ: க்ஷமீ ॥

வ்யவஸாய:— மஹாராஜ ! மைவமாஶங்கிஷ்டா:

ஸ்வாபப்ரபோதவ்யதிகரஸத்ருஶே போகமோக்ஷாந்தராலே
காலம் கஞ்சிஜ்ஜகதி விதிநா கேநசித் ஸ்தாப்யமாநா: ।
தத்த்வோபாயப்ரப்ருதிவிஷயே ஸ்வாமிதத்தாம் ஸ்வநிஷ்டாம்
ஶேஷாம் க்ருத்வா ஶிரஸி க்ருதிந: ஶேஷமாயுர் நயந்தி ॥ 27

ததஶ்ச—

இப்பொழுது—

மன்மதனுகிய பயத்தைத் தாண்டி, கோபமாகிற நெருப்பை அணைத்து, பணத்தில் ஆசையாகிற பிசாசை ஓடும்படி செய்து, பந்துக்களுடைய ப்ரஸ்தாபமாகிற பள்ளத்தைத் தாண்டி, ஆசையினுல் தலையினுல் தாங்கப்பட்ட வாஸனையோடு கூடிய யோகி ஸம்ஸாரமாகிற ஜபிலில் இருந்து வெளிக்கிளம்பும் பொழுது அடிவைத்து நடப்பதற்குப் பாதுகையான ஶரீரத்தைப் பயமில்லாதவனுய் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறுன். 26

வ்யவஸாயன்—மஹாராஜ ! இப்படி ஸந்தேஹப்படவேண்டாம்.

தூக்கம் விழித்துக்கொள்ளுதல் இவை இரண்டும் சேர்ந்து இருக்கும் தசைபோல் இருக்கிற ஸம்ஸார ஸுகத்தை அனுபவிப்பது மோக்ஷம் இவைகளின் நடுவில் சில காலம் இந்த உலகத்தில் எதோ ஒரு தைவஸங்கல்பத்தினுல் நிறுத்தப்பட்டவர்களாய், தத்வம், உபாயம் முதலிய விஷயங்களில் பகவானுல் கொடுக்கப்பட்ட தங்களுடைய நிஷ்டையை (திருப்பரிவட்டமாக) தலையில் தரித்துக்கொண்டு மிகுதி ஆயுஸ்ஸைப் போக்கடிக்கிறுர்கள். 27

ஆகையினுல்—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ராஜா —[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 29

இஷ்டம் கிடைத்ததைப் போல அதாவது கிடைத்ததற்கு ஸமமாக இருக்கிற உமக்கு மறுபடியும் ஸந்தேஹம் வீணை ப்ரயோஜனத்தை உடையது. பெரும்பான்மையாக (மேலெழுந்தாப்போல்) விசாரிப்பதினல் சலிக்காத நிலைமையை உடையவர்களுடைய ஸமீபத்தில் ஸாமர்த்தியம் உடையவைகளாய், சத்ருக்களுடைய ஸேனைகளில் இருக்கிற ஒருவராலும் எதிர்க்க முடியாத ஸர்பங்கள் போன்ற காமக்ரோதாதிகளைப் பராக்ரமத்தினல் தூரத்திலே செய்து கொஞ்சம் குறைவான அபீஷ்டத்தை உடையவராயும், ஆகையினுல் க்ருதார்த்தராயுமிருக்கிற உம்மால் என்ன யோசிக்கப்படுகிறது? 28

ராஜா - (யோசித்து) இது இப்படி இருக்கட்டும்.

மோக்ஷமார்க்கத்தை உபதேசிப்பதினல் ஆசார்யர்களாயும், வீணை வ்யாபாரத்திற்கு வெகுதூரத்தில் இருப்பவர்களாயும், சுகர் ஸௌநகர் முதலியவர்களினுடைய வார்த்தைகளைப் பராமர்சித்தவர்களாயும் இருக்கிற (பெரியோர்களினல்) விடப்பட்டதாகிய ஸம்ஸாரத்திற்கு வைத்தியனும் ப்ரபுவாயும் தகப்பனாயும் ஸ்வாமியாயும் இருக்கிற ஸ்ரியஃபதியினிடத்தில் அபத்யத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடிய (அதாவது பாகவதாபசாரம் முதலியது உண்டாகாமல் இருக்கும்படி செய்யக்கூடிய) ஒரு விசேஷமான க்ஷேமத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். 29

அத்ய—

ஜநநவிலயவ்ருத்த்யா ஜாதுஸம்ஸாரஸஜ்ஜே
  ஸ்வயமவஸரமஸ்ய ப்ரதீக்ஷதே ஸ்ரீஸஹாய: ।
ஸ்வஹ்ருதயதயயா நிர்வ்ருத்தநிர்விக்நவ்ருத்தி:
  ஸ்வஜநயதி ஸமாதிம் ஸ்வாத்மநிஷ்டம் ஸ்வதக்ஷ: ॥ 30

ததயமத்யாஸந்நேந மஹோதயேந ப்ராணேஶ்வரமபிநந்தயிதும்
  ப்ரதிஷ்டாமஹே । (நூபுரரவமாகர்ண்ய) கா புநரியமிதா
  நீம் சரணகமல கலஹம்ஸாயமாநமணிநூபுரரவேண
  அம்ருதமிவ ஶ்ரோத்ரூணாம் கர்ணயோர்வர்ஷதி ?

(நேபத்யே)

ஸகி ! கிமிதி வ்யவஸிதோ ஜநோ ...

இப்பொழுது—

பிறப்பது இறப்பது இவைகளிலேயே இருப்பதினால் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற இந்தப்ராணிக்கு எந்த ஸ்ரிய:பதி ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட இந்தப்பகவான் தானே தன்னுடைய தயைக்கு வசப்பட்டதாய் ஒரு தடங்கலுமில்லாத வ்யாபாரத்தை உடைவராய்த்தானே தன்னைப்பற்றிய ஸமாதியை உண்டாக்குகிறார். 30

ஆதலால் நாம் விசேஷமான மங்களம் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிறதென்று ஜீவாத்மாவை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காகப் போவோம். (சிலம்புத் தண்டையின் ஓசையைக் கேட்டு) இப்பொழுது இவ்விடத்தில் தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற கால்களில் ஹம்ஸம்போலிருக்கிற ரத்னங்கள் இழைத்த சிலம்புத் தண்டைகளின் ஓசையினால் கேட்பவர்களின் காதுகளில் அம்ருதத்தை வர்ஷிக்கிறாப்போல் இருக்கிறாள், இவள்யார் ?

(திரைக்குள்)

दिष्ट्या वर्धसे मोहं जित्वा प्रतिनिवृत्तो महा-
राजः। तदित इतो भर्त्रि।

राजा—(कर्णं दत्त्वा) सेनापते! तदिदं प्रणिधान-
सिद्ध्या पुरुषं परितोषयितुं प्रस्थितानां नः प्रथ-
मोपस्थितं मङ्गलम्। यदियं सर्वमङ्गलानामपि मङ्गलदेव-
तेव महागुणा देवी।

[ततः प्रविशति सुमतिश्चेटी च]

(चेटी) भट्टिणि! एसो महाराओ सेणावइणा सह
इदो भट्टिणीए आअमणं पडिवालअन्तो चिट्ठइ। ता तु-
रिअं एव्व उवसप्पदु भट्टिणी। (छाया) भर्त्रि! एष
महाराजः सेनापतिना सह इतो भर्त्र्या आगमनं
प्रतिपालयन् तिष्ठति। तस्मात्त्वरितमेवोपसर्पतु
भर्त्री।

தேவி! தைவாதீனமாய் க்ஷேமத்தை அடைகிறாய். மஹாமோஹனை ஜயித்துவிட்டு மஹாராஜா திரும்பிவருகிறார். ஆதலால் இங்கு இப்படி வரவேண்டும், இப்படிவரவேண்டும்.

ராஜா—(காது கொடுத்துக்கேட்டு) ஸேநாபதே! த்யானத்தின் ஸித்தியினால் புருஷனை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிற நமக்கு முதலில் வந்திருக்கிற மங்களம் இது, எதுவென்னில்:—மங்களங்களுக் கெல்லாம் தேவதைபோல் இருப்பவளாயும் விசேஷமான குணங்களை உடையவளாயும் இருக்கிற இந்த தேவி ஸுமதி எதிர்முகமாக வருகிறாள் (என்பது).

[பிறகு ஸுமதியும் சேடியும் (வேலைக்காரியும்) ப்ரவேசிக்கிறார்கள்.]

சேடி—தேவி! இதோ மஹாராஜா ஸேநாபதியோடு கூட இவ்விடத்தில் இருந்து உம்முடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறார். ஆகையினால் சீக்கிரம் போகவேண்டும்.

ஸுமதி:—(உபஸ்ருத்ய) ஜேது மஹாராஜ꞉ ।

ஜயஜஸ்ர்ஜத் ...

வீணா ... ॥ 31

(஛ாயா) ஜயது மஹாராஜ꞉ ।

...

வீணா ... ॥ 31

ராஜா—தேவி! ஜிதம் மயா யஸ்யாபவத்யா ஜயஶப்த꞉ ப்ரயுஜ்யதே ।

வ்யவஸாய꞉—தேவி! கிமாஶ்சர்யம்? யதஸ்ய பர்த்ரா ஜிதம் ஜேஷ்யதே வேதி । கஸ்தாவத꞉ பரஸ்தாத் உபாய இதி தாவந்நிஶ்சேதவ்யம் ।

ஸுமதி꞉—ஸேநாபதே! ... மஹாராஜ ஏவ ப்ரமாணம் । (஛ாயா) ஸேநா

ஸுமதி:—(கிட்டிவந்து) மஹாராஜா ஜயிக்கட்டும்.

உங்களுடைய ஜயத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஸந்தோஷத்தை உடைய ஆகாசத்தில் இருக்கும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களினுடைய வீணை எனக்கு இஷ்டமாயும் இனிமையாயும் இருக்கிற ஸந்தோஷத்தினால் உண்டான பாட்டைக் கேட்பிக்கிறது. 31

ராஜா—தேவி! என்னால் ஜயிக்கப்பட்டது, எந்த எனக்கு உன்னால் ஜய என்கிற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டதோ.

வ்யவஸாயன்—தேவி! உம்முடைய பர்த்தாவினால் ஜயிக்கப்பட்டது, இனிமேல் ஜயிக்கப்படவும் போகிறது என்கிற இந்த விஷயத்தில் என்ன ஆஸ்சர்யம்? இதற்கப்புறம் உபாயம் என்ன என்பது மாத்திரம் இப்பொழுது நிஸ்சயிக்கத்தக்கது.

ஸுமதி—ஸேநாபதே! மிகுதியான கார்யத்தைச் செய்து முடிப்பதிலும் இப்பொழுது யுத்த கார்யத்தை முடித்தவராகிய மஹாராஜாவே ப்ரமாணம்.

पदे! कार्यशेषनिर्वहणे निर्वृत्तिश्च समस्तकार्येषु महाराज एव धुरीणः ।

राजा — देवि! अलमेवं मय्येव भारारोपणया: । अस्ति पुनः सर्वधुरीणः कश्चित् सर्वजगदन्तर्यामी परपूरुषः ।

तथाहि —

आधेयत्वप्रभृतिनियमैरादिकर्तुश्शरीरं
सत्तास्थेमप्रयतनफलेष्वस्य तदायत्तमेतत् ।
विश्वं पश्यन्निति भगवति व्यापकादर्शदृष्टे
गम्भीराणामकृतकगिरां गाहते चित्तवृत्तिम् ॥ **32**

व्यवसायः — एतदेव तत्त्वम् । तथापि तन्निबन्धनं किञ्चिदहमद्य व्यवस्यामि । कर्मनिगडयन्त्रितस्य हि पूरुषस्य

ராஜா:—தேவி! இப்படி என்பேரிலேயே சுமையை ஏற்றாதே. எல்லாக் கார்யத்தையும் நிர்வஹிக்க கூடியவராய் எல்லா உலகத்திற்கும் அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா இருக்கிறாரல்லவா. அப்படியேயல்லவா—

பகவான் வ்யாபக மந்திரங்களாகிற கண்ணாடியில் பார்க்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜனம் இவைகளில் இந்தப் பகவானுக்கு வசப்பட்டதாகிய இந்த ப்ரபஞ்சம் எப்பொழுதும் ஆதேயமா யிருக்கை முதலியவைகளினால் ஆதி கர்த்தாவான பகவானுக்கு ஶரீரம் என்று ப்ரபஞ்சத்தை அறிந்தவன் மிகவும் கம்பீரங்களான (அதாவது அவைகளின் தாத்பர்யத்தை ஸுலபத்தில் அறிய முடியாதவைகளான) வேதங்களினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை அறிகிறான். 32

வ்யவஸாயன்—இதுவே தான் வாஸ்தவமானது. அப்படி இருந்தபோதிலும் இதற்குக் காரணமாகிய ஒன்றை நான் இப்பொழுது நிஸ்சயிக்கிறேன். கர்மங்களாகிற விலங்குகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற ஆத்மாவிற்குக் காலதாமதம் இல்லாமல் க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணு

[illegible]

ராஜா — [illegible]

ஸுமதி — [illegible]

ராஜா — [illegible]

வதற்காக ஸமமானதும் மேல்பட்டதும் இல்லாததுமான ஸமாதி உண்டாக்கத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட ஸமாதி உண்டாவதற்காக இந்த ஆத்மா ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு அவஶ்யம் வேண்டியதாயும் நல்லதாயும் ஸூக்ஷ்மமாயும் இருக்கிற நல்ல மந்திரத்தின் ரஹஸ்யார்த்தத்தை அறிந்த மிகவும் சிறந்தவனை ஒரு ஆசார்யனால் மறுபடியும் உண்டாக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை உடையவனைச் செய்யத் தகுந்தவன்.

ராஜா—இதுவே என்னுடைய மனதிலும் இருக்கிறது. பூர்த்தி அடைவதோ வெனில் பகவானுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறது.

ஸுமதி—(முன்னால் பார்த்து) ஆர்யபுத்ர! பூர்ணசந்திரன் உதித்ததைப்போல மிகவும் வெளுத்ததான ஒரு ப்ரகாசம் எதிரில் காணப்படுகிறதே.

ராஜா—ஸோபதே! இந்திர ஜாலவித்யையினால் உண்டாக்கப்பட்டதைப்போல நம்மால் யோசிக்கப்படாமல் உண்டானதாயும், நிஶ்சயம் செய்யப்படாத காரணத்தை உடையதாயும், அம்ருதமயமான ஸமுத்திரத்தின் ஜலப்ரவாஹத்திற்கு ஸமமான பரவுதலையுடைய

புராய ப்ரஸரதவதாதவிஶோதிததஶதிஶாவகாஶமத்யம் அவதாதஸுந்தரம்
அத்ருஷ்டபூர்வமிதம் ப்ரநாஸ: |

வ்யவஸாய:—நூநம் நாரதேந பகவதா ஸமாகதேந பவி
தவ்யம் | ந ஹ்யந்யஸ்ய கஸ்யசிதீத்ருஶாஸ்யிதஶ்வேதாவதாதா
த்ருஶம் தேஜ: |

(நேபத்யே)

அதராஹித சாருவம்ஶநாலா:
மகுடாலம்பி மயூரபிஞ்சமாலா: |
ஹரிநீலஶிலாவிபங்கநீலா:
ப்ரதிபாஸ்ஸந்து மமாந்திமப்ரயாணே || 33

ராஜா—அஹோ நு கலு பகவதோ மஹாமுநே: ப்ரவணி

தாயும், பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பத்துத் திக்குகளின் நடுவை உடையதாயும் வெளுத்து அழகானதாயும் இதற்கு முன் பார்க்கப் படாததுமான இந்தத்தேஜஸ்ஸு என்ன?

வ்யவஸாயன்—பகவானாகிய நாரதர் வந்திருக்க வேண்டும். நிஸ்சயம். வேறு ஒருவருக்கும் இப்படி ஒரேவெளுப்பு நிறமுள்ளதான ப்ரகாசம் இல்லை யல்லவா.

[திரைக்குள்]

கீழ் உதடில் வைக்கப்பட்ட அழகான புல்லாங்குழலை உடையதாயும், தலையில் இருந்து தொங்குகிற மயில்தோகையின் மாலையை உடையதாயும், இந்திர நீலக்கல்லைப் பிளந்ததுபோல் நீலநிறத்தை உடையதாயும் இருக்கிற பகவானைப்பற்றிய த்யானங்கள் என்னுடைய கடைசிப்பிரயாண காலத்தில் இருக்கவேண்டும். 33

ராஜா—பகவானாகிய நாரதமஹரிஷியினுடைய விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்ட பகவானைப்பற்றிய த்யானத்தின் விசேஷத்தை உடைய

த வரவோராஷாய நாவிஶேஷா விவஞ்சீ நிநாதகவபூர

ராவிஹ கீதிஃ ।

ஸுமதிஃ— ஆர்யபுத்ர! ஸம்ப்ரதி ஸமாகதேந ஐவிணாதை

ஹ ஜாவ ஸம்வாதோ ஹோஇ அஹம் தாவ ஸஹீஅண ஸஹி தா

ஸஜ்ஜவம்தீ தவ ஸமீஹிதே தப்பரா। (சாயா) ஆர்யபுத்ர!

ஸம்ப்ரதேந ஸமாகதேந தேவர்ஷிணா தவ யாவத் ஸம்வாதோ

பவேத்। அஹம் தாவத் ஸகீஜந ஸஹிதாஸம்பாஷந்தீ தவஸமீ

ஹிதே தவரே।

[இதி நிஷ்க்ராந்தா]

[ததஃ ப்ரவிஶதி நாரதஃ]

நாரதஃ— அஹோ நு கலு மஹாராஜோ விவேகோநாதி ஸம்ஸார

ஸாகர நிமக்நம் புருஷமாத்மிக விஜ்ஞாநபோதமாரோப்ய

தாயும், வீணையின் ஓசையோடு கலந்ததாயும் இருக்கிற விளையாட்டினால் உண்டான கானம் ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது.

ஸுமதி— ஆர்யபுத்ர! இப்பொழுது வந்திருக்கிற இந்த நாரத ரிஷியோடுகூட உமக்கு எதுவரையில் ஸல்லாபம் நடக்குமோ அது வரையில் நான் என்னுடைய தோழி ஜனங்களுடன் சேர்ந்து பேசிக்கொண்டு உம்முடைய இஷ்டமான கார்யத்தில் த்வரையை உடையவளாக ஆகிறேன்.

[என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளியே போகிறாள்.]

[பிறகு நாரதர் ப்ரவேசிக்கிறார்.]

நாரதர்— ஆச்சர்யம்! இந்த விவேகமஹாராஜர் அநாதியான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருந்த புருஷனை ஆத்ம ஜ்ஞானமாகிற தெப்பத்தில் ஏற்றிவைத்து அநேக விதங்களான வேத பாஹ்யர்கள் அத்வைதிகள் இவர்களாகிற ஜலத்தில் இருக்கிற

ஸ ச பஹுவிதபாஹ்யக்ஷுத்ரஜந்துபிரநுபத்ருதேந ஸுபதேந ஸமாதிபாரஸம்நிகர்ஷமுபநீய ஸாம்ப்ரதம் ஶேஷவ்யாபாரவிஶேஷே ஸத்வரஸ்திஷ்டதி।

அத்ய ஹி—

ஸுமதிபஹுமதேந ஸ்வாத்மநா ஸத்வதாம்நா
பஹிரபஹிருதீர்ணே வாரிதே வைரிவர்கே।
ஜநயதி புருஷஸ்ய ஜ்யாயஸீம் சித்தவ்ருத்திம்
ஸமவிஷமவிபேதீ ஸார்வபௌமோ விவேகஃ॥ **34**

ததஶ்ச—

திதிக்ஷுரக்லிஷ்டாதிஶ்ருதமதிரயத்நோபநதபுக்
பரித்யாஜ்யத்யாகீ மதுப இவ ஸாரக்ரஹபரஃ।

ப்ராணிகளினால் தொந்திரவு செய்யப்படாத நல்ல அழகான வழியி னால் த்யானமாகிற கரையின் ஸமீபத்தில் கொண்டுவந்து விட்டு மேல் நடக்கவேண்டிய மிகுதியான வ்யாபாரத்தில் த்வரையுடன் கூடினவராய் இருக்கிறார். இப்பொழுது—

இது ஸமமானது, இது ஸமமில்லாதது என்பதைப் பிரித்துக் காட்டுகிற விவேகனுகிற சக்கரவர்த்தி ஸுமதியினால் கொண்டாடப்பட்டதும் ஸத்வகுணத்திற்கு இருப்பிடமுமாகிய தன்னாலேயே வெளியி லும் உள்ளிலும் இருக்கிற சத்துருக்களின் கூட்டங்கள் கொல்லப் பட்ட பிறகு ஆத்மாவிற்கு உத்தமமான மனதின் வ்யாபாரத்தை உண்டாக்குகிறார். 34

பிறகு—

ஸுகதுக்கங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டவனையும், அதிவேக மாக அறியக்கூடிய புத்தியை உடையவனையும், தான் ப்ரயத்தினம் செய்யாமல் நேர்ந்தவைகளை அனுபவித்துக் கொண்டவனையும், அதி லும் விடத்தக்கவைகளை விட்டவனையும், வண்டைப்போல் ஸாராம்

कृतज्ञः प्राप्तव्ये नियतधृतिरेकान्तरसिको
    मुमुक्षुस्सन्धत्ते मुनिरनिभृतं ब्रह्मणि मनः ॥ 35

राजा — (त्वरितमुपसृत्य) भगवन्! इदानीं कृतार्था वयमनुगृहीताः स्मः।

अयमहमभिवादये भवन्तं
    विविधसुरासुरवृन्दवन्दनीयम्।
विधिवशपरिभूतशत्रुपक्षो
    विनयविशेषितसन्नतिर्विवेकः ॥ 36

नारदः — आयुष्मन्! अप्रतिहतमनोरथः [illegible] प्रापयेथाः। अपि च महामोहेन भवता [illegible]।

ஸத்தை க்ரஹிப்பதில் ஆசையை உடையவனாயும், பண்ணின உபகாரத்தை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனாயும், இனி அடையவேண்டியதாகிய பரமப்ரயோஜனத்தில் சலிக்காத ஸந்தோஷத்தை உடையவனாயும், ஏகாந்தமான இடத்தில் ஆசை உடையவனாயும், மோக்ஷத்தில் விருப்பத்தை உடையவனாயும் இருக்கிற இந்த யோகி பரமாத்மாவினிடத்தில் மனதைச் சலிக்காமல் வைக்கிறான். 35

ராஜா—(வேகமாய்க்கிட்டி வந்து) பகவந்! இப்பொழுது க்ருதார்த்தர்களான நாங்கள் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவர்களானோம்.

தைவவசத்தினால்தோற்கடிக்கப்பட்டசத்துருக்களின் பக்ஷத்தை உடையவனாயும் விநயத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நமஸ்காரத்தை உடையவனாயும் இருக்கிற விவேகனாகிய இந்த நான் எல்லா தேவதைகள் அஸுரர்கள் இவர்களின் கூட்டங்களினால் ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிற உம்மை ஸேவிக்கிறேன். 36

நாரதர்—ஆயுஷ்மந்! ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத இஷ்டத்தை உடையவனாய் ஜீவாத்மாவை மோக்ஷத்தில் சேர்க்கக்கடவாய். மஹாமோ

கிஞ்ச —

வீரஶ்ரீரதிவேலவிக்ரமபவத்தோர்ப்புஜாக்ரநிர்ப்புஜ்வ
க்ரீடாஸ்தக்ருதார்தமஹிமா பவந்தம் நத்வந்யம் ப்ரேக்ஷதே ।
ஸம்ப்ரத்யேவ பரைரத்ருஷ்டமணயிநிர்தோஷமஸீமா பாத்மதா
ஞேக்ஷாபேக்ஷிதமப்ரமேயமேவம் த்வத்தாக்ஷயம் ஸேவயத் ॥ 37

ராஜா — பகவந்! கிமஸ்தி கஶ்சிதுத்வ்ருத்தஶேஷ:, யத்ராஸ்மாபி: ஸாவதாநைர்ப்ரயதிதவ்யம் ।

நாரத: — ந கஶ்சிதஸ்தி । ததாபி நீதிப்ரதாநேந பவதா நித்யம் விம்ருஶ்யதே ।

ஸம்ப்ரதி —

ஹனை ஜயித்தவனுகிய உன்னுல் கலியுகத்தின் ஆரம்பம் தடுக்கப் பட்டது, நிச்சயம்.

மேலும்—

வீரலக்ஷ்மியானது அதிகமான பராக்ரமத்தை உடைய உன்னுடைய தோள்களின் நுனியில் தடங்கல் இல்லாமல் விளையாடுவதினுல் உண்டாக்கப்பட்ட க்ருதார்த்தமா யிருக்கும் தன்மையினுல் பராதீனப் பட்டவளாய் உன்னைத் தவிர மற்றவரைப் பார்ப்பதில்லை. இப்பொழுதோவெனில் ஒருவராலும் பார்க்கப்படாததாயும், தோஷம் இல்லாத தாயும், எல்லை இல்லாததுமான புதையலைப் போன்ற பரமாத்மாவைப் பார்ப்பதற்காக ஆஸ்சர்யத்தோடு கூடின கண் உம்மால் உள்ளே செலுத்தத் தகுந்தது. 37

ராஜா—பகவந்! எந்த விஷயத்தில் நாங்கள் ஸாவதானமாக ப்ரயத்தினம் செய்ய வேண்டியதோ, அப்படிப்பட்ட மிகுதியான சத்ரு எவனுவது இருக்கிறனு?

நாரதர்—ஒருவருமில்லை. அப்படி இருந்தபோதிலும் நீதிஸாஸ்திரத்தை முக்யமாக உடைய உம்மால் அடிக்கடி பராமர்சிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுதோ வெனில்—

ஸம்பூர்ணஸைந்யயோகேந ஸமரே நிஹதாஸ்த்வயா ।
காமக்ரோதாதயோ வீராஸ்ஸ்வர்கஸ்த்ரீபி⁴ஸ்ஸ்வயம்வ்ருதா: ॥ 38

கிஞ்ச —

தத்த்வபோதஜநகே தவாஹவே
மோஹவீரவிஜயேந மோஹிதா: ।
அப்ரவிஷ்டஸமரா: ப்ரது³த்³ருவு:
ஹர்ஷஶோகப⁴யசாபலாதய: ॥ 39

ததா²பி கிஞ்சிதி³ஹ விசாரணீயம் ।

உச்யதே —

சைத்ரஸைந்யாம் ஹோதிபோ⁴வந
த்ருஷ்ணாவிஷயராகஸம்ப⁴வாஸநாத்³யா
த்³வேஷமோஹம் பயபயகாயிஷ
ஸைந்யதோக்ஷ்ணோதாத்ருவ்ருத்திம் ।

பரிபூர்ணமான ஸேனைகளின் சேர்க்கையை உடைய உம்மால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட காமன் க்ரோதன் முதலிய வீரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களினால் தாங்களே வரிக்கப்பட்டார்கள். 38

மேலும்—

தத்வஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கக்கூடியதான உம்முடைய யுத்தத்தில் சூரனாகிய மஹாமோஹனை ஜயித்ததினால் மயக்கத்தை உடைய ஹர்ஷம் (ஸந்தோஷம்) சோகம் துக்கம் பயம் சாபலம் (சஞ்சல ஸ்வபாவம்) முதலியவர்கள் யுத்தத்தில் நுழையாமலே ஓடிப்போய் விட்டார்கள். 39

அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில்—

ஸஂஸாரஸாரம் ...

... 40

ராஜா— ...

ததா ஹி—

...

...

ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்திரத்தின் கரையில் இருக்கும் புல்லுக்கு ஸமானமான ஶப்தாதி விஷயங்களை ஸாப்பிடுவதில் உண்டான கெட்ட வாஸனையினால் உண்டாகிய ஸம்ஸாரத்தில் உண்டான ஸுகத்தை அனுபவிப்பதில் உண்டான ஆசையினால் கலக்கப்பட்டவனையும், யுகங்கள்தோறும் ஆசையுடன் கூடியதாய் அதிகமான வ்யாபாரத்தை உடையவனையும் கெட்டியாகக் கட்டுவதினால் தடுக்கப்பட்டவனையும் இருக்கிற மனுஷ்யனாகிய பசுவை கர்மங்களுடைய வரிசையினால் கட்டப்பட்ட ஸம்ஸாரமாகிற ஏற்றத்தின் வ்யாபாரத்திற்கு வசப்பட்டவனாகிய இந்தக் காலம் அடிக்கடி தன்னுடைய சக்கரத்தில் சுற்றுகிறது. 40

ராஜா—ஆகையினாலேயே நான் கால சக்கரத்தினுடைய சுழலில் இருந்து அதி சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்துவதற்காக விரும்புகிறேன். அப்படியே யல்லவா—

காலங்களுடைய சுழல்களையும் ப்ரக்ருதியின் மாறுதல்களையும், காம்யஸுகங்களை அனுபவிப்பதில் உண்டான தோஷங்களையும், நெருப்பு நிறைந்த பள்ளத்திற்கு ஸமானமான மேல் மேல் பாபத்தை உண்டாக்குவதற்கு காரணங்களான துக்கங்களின் அனுபவத்தையும் தனக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் ஏற்பட்டதாகிய உண்மையான ஸ்வபா

[illegible]

[illegible] 41

[illegible]

[illegible]

[illegible] 42

வத்தையும் மிகவும் உயர்ந்ததாகிய பரமபதம் எதுவோ அதையும், ஜயிலுக்கு ஸமானமான ஶரீரத்தையும் அறிந்த எந்த மனிதன் ஸம்ஸார பந்தத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுவான்? 41

ஸமமும் மேற்பட்டதும் இல்லாத நிவ்ருத்தி தர்ம ஸ்வரூபமாகிய உம்மால் இப்படிப்பட்ட எனக்கு இஷ்டமான இந்தக் கார்யத்தில் நன்றாக ஸஹாயம் செய்யவேண்டியது. அழகான ஆசாரத்தை உடைய உம்மைப்போன்றவர்களினுடைய வாக்காகிய அம்ருதத்தின் வர்ஷம் தன்னுடைய பாபங்களாகிற வெய்யினுல் தபிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளை உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யக் கூடியதல்லவா.

கண் தெரியாதவர்களாயும் ஆசார்யர்களை அடையாதவர்களாயும் இருப்பவர்களினுல் லோகத்தில் ஏற்பட்ட வழியும் வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற வழியும் அடைய முடியாது (அதாவது கண் தெரியாதவர்கள் எப்படி வழி நடக்க முடியாதோ அப்படியே ஆசார்யன் இல்லாதவர்களினுல் ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட வழி நடக்க முடியாது) ஆதலால் பகவானுகிய நாரதரே! என்னுல் பார்க்கப்பட்ட புருஷனை புண்டரீகனைப் போல மந்திரத்தினுல் காப்பாற்ற வேண்டும் (மந்திரோபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்றபடி). 42

வ்யவஸாயः—ஸ்வயமுபநிஷத்ஸு ப⁴க³வதா ப்ரதிபாதி³தஸ்வபா⁴வா விஜ்ஞாபிதா மஹாராஜேந ।

நாரத³ः—ஸமீஹிதமேவ ஸமாதி³ஷ்டம் மஹாராஜேந । யதிஷ்யாமஹம் யதா²வஸரம் ।

ஸ்வயம்ப்ரகாஶமநஸா ப்ரதிபாதி³தே(அ)ஸ்மிந்
மோக்ஷே ஸ்ப்ருஹாவத உபாஸ்ய கு³ணாநஶேஷாந் ।
த்வச்சா²ஸநேந பரமேஶ்வரஸங்க³வத்யாம்
புத்³தௌ⁴ ஸமாதி⁴ரசிராது³பதிஷ்ட²தே ச ॥ 43

ததி³தா³நீம் யுவயோர்யத்கரணீயம் தத³நுஷ்டா²துமிதோ க³ச்சா²மி [இதி நிஷ்க்ராந்தா: ஸர்வே]

வ்யவஸாயன்—உப நிஷத்துக்களில் பகவானுல் தன்னுடைய ஸ்வபாவங்களாகச் சொல்லப்பட்ட இவைகள் மஹாராஜாவினுல் தெரிவிக்கப்பட்டன.

நாரதர்—எனக்கு இஷ்டமான கார்யமே மஹாராஜாவினுல் உத்திரவு செய்யப்பட்டது. என்னுடைய ஶக்திக்குத் தக்கபடி நான் * ப்ரயத்தினம் செய்யப்போகிறேன்.

ஓ மகாராஜாவே! ஆசார்யனிடத்தில் பக்தியினுல் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான மனது தானே காண்பிக்கப்பட்ட மோக்ஷத்தில் ஆசையுடைய புருஷனுக்கு வேதங்களினுல் அறியத்தக்க குணங்களின் கூட்டங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான குணத்தை உம்முடைய உத்திரவினுல் ப்ரகாசத்தை செய்யவே பரமாத்மாவினிடத்தில் மிகவும் பொருத்தமுடையதான மனதில் ஸமாதி உறுதியாக உண்டானதாக சீக்கிரத்தில் ஆய்விடுகிறது. 43

ஆதலால் இப்பொழுது உங்கள் இருவராலும் இபபொழுது செய்யவேண்டியதாகிய எதைக் குறித்துப்ரார்த்திக்கப்பட்டேனே, அதை செய்வதற்காக இவ்விடம் விட்டுப் போய் வருகிறேன்.

---

* 'யதா²வஸரம்' என்று பாடாந்தரம் அப்பொழுது ஸமயத்திற்குத் தக்கபடி என்கர்த்தம்].

𑌰𑌾𑌜𑌾 — 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑍇! 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 —

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌧𑌿𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌅𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌹𑌃॥ 44

𑌤𑌦𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌯𑌾𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌜𑌡𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।

𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 —

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌕𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।

[என்று ஸந்தோஷத்தினால் உண்டான நர்த்தனத்தோடு
சேர்ந்த நடையுடன் வெளியே போகிறார்.]

ராஜா—ஸேனாபதே! இப்பொழுது ஸமாதியை ஸித்தமானதாகவே நான் நினைக்கிறேன். ஆகிலும் ஒன்று இருக்கிறது.

ஆறு அங்கங்களை உடையதாயும் எட்டு அங்கங்களை உடையதாயும் இருக்கிற பக்தியை (அதாவது பக்தி ப்ரபத்தியில் ஏதாவது ஒன்றை)செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனுக்கு அதிகமான பகவானுடைய தயை யொன்றே ஆதாரம். 44

இப்பொழுது இந்தப் புருஷன் அந்தப் பகவானுடைய தயையினால் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டவன் போலக் காணப்படுகிறான். அப்படியேயல்லவா—.

ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களாகிற கள்ளினால் மயங்கிக் கிடக்கிற ஸாதாரண ஜனங்களினால் விடப்பட்டவனும், அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களினுடைய ஸமூஹங்களை உடையவனும் த்ருப்தி அடைந்தவனும், ப்ராண வாயுக்களை அடக்கிக் கொண்டவனும் இருக்கிற இந்தப் புருஷன் எந்த ஸமயத்தில் எந்த இடத்தில் மனதிற்கு ஸாவதான முண்டாகுமோ அந்த ஸமயத்திலும் அந்த இடத்திலும் ஜீவாத்

[illegible]
परमिह परे याति ब्रह्मभावः प्रतितिष्ठति ॥ 45

किञ्च —

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
महति विभवे निष्प्रत्यूहा मनोरथसन्ततिः ॥ 46

व्यवसायः— देव! अहमप्येवमवगच्छामि ।

तृणाग्रं क्षेप्तुं प्रलयपवनो न प्रभवति
क्षमस्तन्निर्दग्धुं यदनभिमते कालदहनः ।

மாவைப் பார்த்துக் கொண்டவனாய் பரமாத்மாவினிடத்தில் அசங்காத ஸ்திதியை அடைந்திருக்கிறான். 45

மேலும்—

அரும்புகள் போல் உயரக்கிளம்பிய மயிர் கெறிப்புக்களை உடைய ஶரீரங்களோடும், பெருகிக் கொண்டிருக்கும் ஜலங்களோடு கூடிய கண்களோடும் கூடியவனாய் உள்ளே திரும்பிய ஜ்ஞானத்தை உடைய இந்த ஜீவாத்மா த்யானத்தில் உண்டாகிய ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கிறான். ஆகையினால் அதிகமான ஆநந்தத்தை உடைய பரப்ருஹ்மத்தை அடைவதாகிய பெரியதான ஐஶ்வர்யத்தில் இவனுடைய ஆசையின் வழி ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் இருக்கிறது. 46

வ்யவஸாயன்—தேவ! நானும் இப்படியே அறிகிறேன்.

எந்தப் பகவானுடைய ஸங்கல்பம் இல்லாமல் போனால் ஒரு புல்லின் நுனியையும் தள்ளுவதற்குப் ப்ரளயகாலத்தில் உண்டான காற்று ஶக்தி யுள்ளவனாக மாட்டானோ, ப்ரளயகாலத்தில் உண்டாகிய நெருப்பும் அந்தப் புல்லின் நுனியைக் கொளுத்த ஶக்தியை யுடையவனாகமாட்டானோ அப்படிப்பட்ட பகவானுக்குத் தாழ்ந்தவர்க

[illegible]

[illegible] ॥ 47

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 48

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥ 49

ளாகிய எல்லாத் தேவதைகளையும் அழிவோடு கூடினவர்களாயும் ஸுக துக்கங்கள் கலந்தவர்களாயும் அறிந்த இந்தப் புருஷன் அவைகளில் த்ருப்தி அடைவதுமில்லை, அவைகள் கிடைக்காததினால் துக்கப்படுவதுமில்லை. 47

மேலும்—

ஏற்றத்தின் க்ரமம் போன்ற க்ரமத்தையுடைய உயர்ந்திருக்கை தாழ்ந்திருக்கை இவைகளை அடைந்திருக்கிற ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு என்கிற குணங்களை நீக்கிவிட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்தை உடைய இந்த த்யானம் செய்கிற புருஷன் மோக்ஷத்திற்கு வழியாயும், பகவானைப்பற்றிய த்யானங்களின் பரம்பரையாகிய அம்ருதம் நிறைந்த நிதி உண்டாவதற்குக் காரணமாயும் இருக்கிற தோஷமில்லாத ஸத்வகுணத்தை அடைந்திருக்கிறான். 48

ஆகையினால் நான் இந்தப் புருஷனுடைய த்யானத்தைப் பூர்த்தி அடைந்ததாகவே நினைக்கிறேன். இவனுடைய—

மோக்ஷத்திற்கு ஸாதகமாயும் தன்னால் உண்டாக்கப்படக் கூடிய மோக்ஷம் என்கிற ப்ரயோஜனத்திற்கு ஸமமாயும் இருக்கிற த்ய

ராஜா—ஸேநாபதே! ஈதாநீம் அபாவ்ருதம் இவ அபவர்க்கத்வாரம் மந்யே । ஸந்நிஹித ஸித்திபி: அஸ்மாபி: ஸாவதாநைர் பவிதவ்யம் ।

அதிசயித ஸுமதி: ஸம்பந்நோ நிர்மமோ நிரஹங்க்ருதி:
அநதிலங்க்யதம் பகவத: ஸங்கல்பம் ப்ரஸாதயாமி ।
கார்யே மே தேவீம் கர்த்தும் விஷ்ணுபக்திம்
கணயிதும் ஸித்திம் கச்ச ஸேநாபதே த்வம் ॥ 50

வ்யவஸாய:—யதாஜ்ஞாபயதி தேவ: ।

[இதி நிஷ்க்ராந்த:]

னம் குறைந்ததா, அதிகமானதா, ஸமமானதா என்கிற விஷயங்களில் விகல்பத்தை அடைய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. 49

ராஜா—ஸேநாபதே! இப்பொழுது நான் மோக்ஷத்தின் வாசப்படி பாதி திறக்கப்பட்டதாக நினைக்கிறேன். மிகவும் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற இஷ்ட ஸித்தியையுடைய நம்மால் இப்பொழுது ஸாவதானமாய் இருக்கவேண்டும்.

நான் (என்னிடத்தில்) மிகவும் நிறைந்த பஹுமானத்தை உடைய ஸுமதியுடன் சேர்ந்தவனாய் அஹங்கார மமகாரங்கள் அற்றவனாய் ஒருவராலும் மீறி நடக்க முடியாத பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுக்ரஹத்தை உடையவனாகும்படி செய்கிறேன். ஸேநாபதியே! நீ என்னுடைய இஷ்டமான கார்யத்தில் தேவியாகிய விஷ்ணு பக்தியை த்வரையை உடையவளாகச் செய்வதற்காகவும் ஸித்தியை எண்ணுவதற்காகவும் போகவேண்டியது. 50

வ்யவஸாயன்—தேவனாகிய நீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ அப்படியே.

[என்று வெளியே போகிறான்.]

[illegible]

[illegible]

51

[illegible]

[illegible]

ராஜா—(எதிரில் பார்த்து) ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகிய இந்த ஸுமதியின் இருப்பிடத்தைக் குறித்து ஸமீபத்தில் செல்லுகிறேன். (ஸங்கோசம் பஹுமானம் இவைகளுடன்)—

வேதங்களினுடைய பலங்களைப் பகுத்தறியும் மண்டபமாயும், அனேகம் விதமான ப்ரமாணங்களினால் நிச்சயம் செய்யப்பட்ட மஹிமையை உடையதாயும், ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளைப் போக்கடித்ததாயும் இருக்கிற இந்த ஸுமதியின் மெத்தை இதோ ப்ரகாசிக்கிறது. 51

(எதிரில் பார்த்து) இவ்விடத்தில் மிகவும் பரிசுத்தமான அம்ருதப் பெருக்கைப் போன்ற இனிமையான ஸ்வபாவத்தை உடையவளாய், ச்வேதத்வீபத்தில் வஸிக்கும் தேவதையைப் போல் காணப்படுகிற இவள் யார்? (கொஞ்சம் ஸமீபத்தில் வந்து) இவளை நான் தெரிந்துகொண்டேன். வயதின் பரிபாக விசேஷத்தினால் இவள் வேறொருத்தியைப்போல் ப்ரகாசிக்கிறாள்.

எல்லாப் புருஷார்த்தங்களையும் ப்ரார்த்திக்கிற விஷயத்தில் கல்பக வ்ருக்ஷத்தின் கொடிபோன்றவளாயும், பரிசுத்தமான புத்தியுடைய

த்யுதிபிர்விரஜாம்ஸி ப்ரகாஶயந்தீ திஶாந்து
விஶதி ஸுமதிஸத்ம விஷ்ணுபக்தி விஶுத்தம்॥ 52

தத³ஹமப்யத்ர ப்ரவிஶ்ய யாவதாத்மானம் க்ருதக்ருத்யம் க்ருதார்த்தம் ச நிஶ்சினோமி, தாவத³வஹித ஸஹத⁴ர்மசாரிண்யா தே³வ்யா ஸுமத்யா ஸஹ நைஶ்ரேயஸம் நியமமாதா⁴ய நிவத்ஸ்யாமி ।

[இதி ஸர்வே நிஷ்க்ராந்தா꞉]

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய ஶ்ரீமத்³வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஶ்ரீ ஸ ங் க ல் ப ஸூ ர் யோ த³ யே

॥ ஸமாதி⁴ஸம்ப⁴வோ நாம நவமோ(அ)ங்க꞉ ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம꞉ ॥

வர்களாயும் பரமை காந்திகளாயும் இருக்கிற ஸித்தர்களினுடைய ஸமூஹங்களினால் அடையப்பட்டவளாயும், நெருக்கமான தன்னுடைய காந்திகளினால் திக்குகளின் கோடிகளை ப்ரகாசம் செய்துகொண்டிருப்பவளாயும் இருக்கிற இந்த விஷ்ணுபக்தி மிகவும் பரிசுத்தமான ஸுமதியின் மெத்தையில் ப்ரவேசிக்கிருள். 52

ஆகையினால் நானும் இவ்விடத்தில் நுழைந்து எது வரையில் ஜீவாத்மாவை க்ருதக்ருத்யனாகவும் க்ருதார்த்தனாகவும் நிச்சயமாய் அறிகிறேனோ அது வரையில் ஸாவதானத்துடன் கூடினவனாய் என்னுடைய பத்னியாகிய ஸுமதியுடன் சேர்ந்து மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான நியமத்தை அடைந்து வஸிக்கப்போகிறேன்.

[என்று சொல்லிவிட்டு யோசனையுடன் வெளியே போகிறார்.]

ஸமாதிஸம்பவம் என்னும்
ஒன்பதாவது அங்கம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ निश्श्रेयसलाभो नाम दशमोऽङ्कः ॥

[ततः प्रविशति विष्णुभक्तिः]

विष्णुभक्तिः—(ध्येयविशेषाधीनमात्मनो वैभवं निरूप्य)

अहं वैकुण्ठनाथस्य लास्यलीलाविनोदिनी ।
विश्वकिल्बिषसंहारविहारारभटी नटी ॥ 1

किं च—

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीनिवासरामानुज महादेशिकाय नमः ॥

நிஶ்ரேயஸலாபம் என்னும் பத்தாவது அங்கம்.

[பிறகு விஷ்ணுபக்தி ப்ரவேசிக்கிருள்.]

விஷ்ணுபக்தி—(த்யானத்திற்கு விஷயமாகிய வஸ்துவின் விசேஷத்தினுல் ஏற்பட்டதாகிய தன்னுடைய மஹிமையை யோசித்துப் பார்த்து)

நான் பகவானுக்கு வேலைக்காரியாய் இருப்பதாகிய நர்த்தனத்தின் விளையாட்டினுல் ஸந்தோஷத்தை அனுபவித்துக் கொண்டவளாய் எல்லா ப்ராணிகளினுடையவும் பாபங்களை நாசம் செய்கிற விளையாட்டாகிற ஆர்ப்பாட நர்த்தனம் செய்யும் நடீ. 1

மேலும்—

[illegible]

[illegible] 3

என்னுடைய தாயார் தோஷமில்லாதவளான ஜீவாத்மாவினுடைய புத்தி; ஸ்வபாவங்களினல் மிகவும் சிறந்தவராகிய அந்த ஜீவாத்மா தகப்பனர்; ஸந்தோஷம் என்னுடன் பிறந்தவள்; பொறுமை எனக்கு இஷ்டமான தோழி; ஸத்வ்ருத்தி (நல்ல நடவடிக்கை) எனக்கு வேலைக்காரி; நான் ஸ்வயமே ப்ரும்ம வித்யை ஆகிறேன்; எல்லா ப்ராணிகளினுடைய பாபங்களை நாசம் செய்வது எனக்கு விளையாட்டு; அப்படிப்பட்ட விஷ்ணு பக்தி என்கிற நான் உயிரோடு இருக்கிறேன், ஸம்ஸாரமும் இருக்கிறது. 2

மேலும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறியப்பட்ட பராவரதத்வங்களை உடைய மஹர்ஷிகளினலும் பகவானலும் சொல்லப்பட்டதான உண்மையான மற்றொரு அர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறேன்.

தன்னுடைய பலத்தினல் ப்ராணவாயுக்கள் இந்திரியங்கள் இவைகளின் ஸமூஹங்களை அடக்கி, குண்டலீ என்கிற நாடியையும் மற்ற நாடிகள் மாம்ஸம் முதலிய தாதுக்கள் மர்ம ஸ்தானங்கள் முதலியவைகளை அறிந்து அவைகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தும், மூன்று வேதங்களில் நிஷ்டையை உடையவனுய் இருந்தும் இவ்வுலகத்தில் என்ன பலம் அடையப் படுகிறது? என்னிடத்தில் நிஷ்டை

यस्तावत् निवृत्तिधर्मशिखरारूढो नैश्श्रेयसो योग उच्यते, सोऽपि मदनुवर्तनादेव महतीं सिद्धिं प्रसाधयति ।

अपि च —

जाताकाङ्क्षे विमोक्षे [illegible] मोहस्य ध्यानमीशे
सद्यस्संहारम् अंहसां वहति सकलविरतिम् ।
कार्यस्साध्यो यदस्मिन् विदुषा निस्पृहजन्मना
साध्यं तत् किं वा साधनं वितर्क्यश्रमफलः ॥ 4

(विमृश्य) कीदृशीदानीमस्माकं इतिकर्तव्यता ?

अयं तावत् —

உறுதியாக இருந்ததே யானல் ஸம்ஸாரத்தினல் விடப்படுகிறுன். இதில் வேறு என்ன சொல்லப்படுகிறது ? 3

நிவ்ருத்தி தர்மங்களின் உயர்ந்த நிலையாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான யோகம் என்று ஒன்று சொல்லப்படுகிறதே அதுவும் என்னை அனுஸரிப்பதினலேயே உத்தமமான ஸித்தியை உண்டாக்குகிறது. இப்பொழுது—

மோக்ஷத்தில் ஆசை உண்டான பிறகு போக்கடிக்கப்பட்ட புத்தியின் மயக்கத்தை உடைய புருஷனுக்கு பகவானைப் பற்றிய த்யானம் உண்டாகும் பொழுதே எல்லாப் பாபங்களினுடைய நாசத்தை உண்டாக்குகிறது. பிறவியை விரும்பாதவனுகிய வித்வானுகிய புருஷனுல் இந்த விஷயத்தில் அதற்குப் பிறகு அனுஷ்டிக்க வேண்டியது எதுவோ அது (மோக்ஷமாகிற) ப்ரயோஜனத்திற்காகவா, அதுவே ப்ரயோஜனமா, என்று விசாரிப்பது ஶ்ரமத்தையே பலமாக உடையது (அதாவது இரண்டு விதமாகவும் சொல்லக் கூடியது என்றபடி).

(யோசித்து) இப்பொழுது இதற்கு அங்கமாக நாம் செய்யவேண்டியது எப்படிப்பட்டது? இப்பொழுது இந்த—

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 5

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ॥ 6

[illegible] ।

[illegible]—

[illegible]

[illegible] ।

பாபத்தின் பரிபாகமாகிய சத்துருக்களில் ஒரு வகுப்பாகிய இந்திரியங்கள் ஶரீரங்கள் பிள்ளை பார்யை முதலியவர்களினால் பிசாசு பிடித்தவன் போல் இருக்கிற மோக்ஷத்தில் ஆசையுடைய இந்த புருஷன் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தின் விளையாட்டாகிய என்னாலேயே விடுவிக்கத் தக்கவன். 5

இந்த விஷயத்தில் இவ்வளவு முடிந்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரமாகிற ரோகத்திற்கு வைத்தியனாய் பண்டிதனாகிய விவேகனால் ஶரீரத்தில் உண்டான தோஷங்களின் கூட்டங்கள் போல மனதில் உண்டாகிய தோஷங்களின் கூட்டமும் ஶாந்தி அடைவிக்கப் பட்டது. 6

இந்த ஜீவாத்மாவும் இப்பொழுது மோக்ஷத்தை அடைவதற்குத் தகுதியான தசையை அடைந்திருக்கிறான். அப்படியே—

காமன் முதலியவர்கள் கதை மாத்திரம் மிகுதியாய் இருக்கும்படி நாசமடைந்த பிறகு இப்பொழுது இந்தப் புருஷன் ஶாந்தி தாந்தி முதலிய குணங்களை உடையவனாய் மைத்ரீ (எல்லாரிடத்திலும் ஸ்நே

मैत्र्यादिभिः कृतविभूषितेन
श्रद्धाधनेन मनसा भजते समाधिम् ॥ 7

कलौ चास्य प्रत्यूहशताधिक्येऽपि ध्यानसिद्धिर्भग-
वच्चरणपातिव्रत्यातिशयेन कृत-
युग इव प्राप्तवृद्धिरिव संदृश्यते समाधिसिद्धिः।

तथाहि—

कलया विहितोदयः कलावान्
प्रतिपत्स्विव एष विश्ववन्द्यः ।
उपयाति दिने दिने समृद्धिं
पारमेष्ठो विष्णुपदाश्रितः सितात्मा ॥ 8

ஹம் உடையவனு யிருக்கை) தயை முதலிய அலங்காரங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் ஶ்ரத்தையையே தனமாக உடையதாயும் இருக்கிற மனதினால் ஸமாதியை அடைகிறான். 7

மேலும் இந்தக் கலியுகத்தில் இவனுக்கு நூற்றுக்கு மேலான விக்னங்களை உடையதா யிருந்த போதிலும் த்யானத்தின் ஸித்தி பகவானுடைய திருவடிகளில் உண்டான பாதிவ்ரத்யத்தின் (அந்தத் திருவடி ஒன்றையே நினைத்துக்கொண் டிருப்பதின்) மஹிமையினால் க்ருதயுகத்திலே போல வரிசைக்ரமமாக உண்டாகிய வ்ருத்தியை உடையது போலக் காணப்படுகிறது. அப்படியே—

ஒரு கலையினால் உதயத்தை உடையவனாய் எல்லா ப்ராணிகளினாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவனாகிய ப்ரதமையில் உண்டான சந்திரனைப்போல ஆகாசத்தை அடைந்தவனாயும், வெளுத்த நிறத்தை உடையவனாயும் இருக்கிற இந்தப் புருஷன் நாள்தோறும் வ்ருத்தியை அடைகிறான். அன்றிக்கே ஒரு ப்ரும்ம வித்யையை அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தவனாய் பரமைகாந்தியாகையினாலே ப்ரபஞ்சங்களினால் ஸேவிக்கப்பட்டவனாயும், பகவானுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவனாயும், பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனுமாகிய புருஷன் தினந்தோறும் வ்ருத்தி அடைகிறான். 8

ஸ்வச்சஸ்வச்சந்தஹர்ஷோத்ஸவரஸவிஞாஸாரஸரி
 த்வாஹோவஸ்த்ரிஷ்டாத்வணியிரேவஹாரராஜவதாரநு ।
விஜாநந்தோஜ்வந்த்யநவமணிரத்நவஹ்ரிதே
 நிஜ்ஜத்யந்யஸ்திந்யவேநாநஜ்ஞஜிஹ ॥ 9

ஸம்ப்ரூதேத்யதஸ்ய ஸம்ஹ்ரூதஸரோயோத்ரவஷ்ப்ரவாஷ்ரூஷ
 விநாஸகரணாய விவேகவ்யவஸாயாதிபிராவேவிக்ஷம்ஷே ।

(நேவத்யே)

ஜாஜிதஹாவநவஜூம் ஜ்ஜேவ தோவாஸந்தயீ
 ராஜயஸிவாஸிஜஸ்யாஜாஜ்ஜாஷாநஸ்யஹாநோ: ।
ஜவதஜேஷிவஷேஷிநு வேஷவே ஜுஸ்யாரா
 திஹ ஹவதி வ தாகாஷ்யாநக்ஷ்யாவேஷ்ரவஷ்டும் ॥ 10

தானுகவே பரிசுத்தமாயும், அழுக்கற்றதாயும், ஒரேவிதமாயும், இனிமையுள்ளதுமாகிய த்யானமாகிற கங்கையின் வெள்ளத்தோடு சேர்ந்த ஸமாதியின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இறங்கின இந்தப் புருஷன் ஒரு தோஷமுமில்லாத குணங்களாகிய ரத்னங்கள் நிறைந்த வேறொரு ஜ்ஞானநந்த ஸமுத்திரமாகிய பகவானிடத்தில் மறுபடி கிளம்பாதிருக்கும்படி முழுகுகிறுன். 9

இப்பொழுது பரிபூர்ணமான ஸமாதியை உடைய இந்தப் புருஷனுக்கு முன் செய்ததும் பின் செய்ததுமாகிய கர்மங்களை ஒட்டாமல் செய்வதற்கும் நாசம் செய்வதற்கும் விவேகன் வ்யவஸாயன் முதலியவர்களினுல் எனக்கு உபகாரம் செய்யப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

(திரைக்குள்)

உலகங்களாகிய தாமரைப் புஷ்பங்களைக் கெடுக்கிற இருட்டைப் போக்கடிப்பதற்காக உதய பர்வதத்தின் நடுவில் இருந்து உயரக் கிளம்புகிற ஸூர்யனுக்கு த்வஜம் போன்ற தேஜஸ்ஸ

விஷ்ணுபக்தி:— (கர்ணம் தத்த்வா) ஸுவ்யாஹ்ருதம் ப்ரபோதயத்யஸௌ ஸுமதிபதே விவேகஸ்ய வைதாளிக: । ஶகுனி ச நிமித்தான்யபி நைஶ்ரேயஸீம் ஸித்திம் ஸூசயந்தி ।

த்ரைலோக்யம் ஶாந்தக்ஷோபம் ஸமாதிர் நாகுல:

ப்ரஸ்யந்தஸுதாஸாராகாரா ப்ரஸீததி தீ: ।

ஸ்புரதி ச முஹுர் த்ருஷ்டிர் வாமா ததுபரி ஸம்புடம்

ததிஹ ஸஹஸா ஸித்திம் மந்யே ஸமீஹிதஸாதநீம் ॥ 11

தத்யமேவாவஸரஸ் ஸமீஹித ஸம்பாதநஸ்ய ।

தத:—

காருண்யரூபயா தேவ்யா தேஹலீஶே வ்யவஸ்திதம் ।

ப்ராயம் ஸங்கல்பஸூர்யம் தம் ப்ரபவாம்யுதிதோதயம் ॥ 12

இருட்டில்லாத இந்த ஆகாசத்தில் ஸமீபத்தில் முதல் முதலில் காணத் தக்கதாகிறது. 10

விஷ்ணுபக்தி— (காதுகொடுத்துக் கேட்டு) இந்த வைதாளிகன் ஸுமதி யின் பர்த்தாவாகிய விவேகனுக்கு ஸுப்ரபாதத்தைத் தெரிவிக்கிறான். மேலும் சகுனங்களும் மோக்ஷத்தைச் சேர்ந்த ஸித்தி உண்டாகும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த மூன்று லோகங்களும் ஒருவிதக் கலக்கமும் இல்லாமல் இருக்கின்றன, த்யானம் சலிக்காமல் நின்றிருக்கிறது, புத்தியும் பரவி வருகிற அம்ருதத்தின் பெருக்கின் ஆகாரம் போன்ற ஆகாரத்தை உடையதாகத் தெளிந்திருக்கிறது, இடது கண்ணும் மேலில் ப்ரகாசமாக அடிக்கடி துடிக்கிறது, ஆகையினால் இவ்விடத்தில் உத்தமமான ஸித்தி வரப்போகிறதென்று நினைக்கிறேன். 11

ஆகையினால் இதுவே நம்முடைய இஷ்டத்தை ஸாதித்துக் கொள்ளுவதற்குத் தக்க ஸமயம். ஆகையினால்—

தேவியாகிய பகவானுடைய க்ருபையினால் என்னுடைய இஷ்டப்படி நிற்கக் கூடியவராய் எனக்கு அநுகூலராகிய ஸங்கல்பமாகிற ஸூர்யனை உண்டாக்குவதற்கு சக்தி உடையவளாகிறேன். 12

न च प्रभूतयत्नसमृद्ध्यापि अनया भगवत्कृपामनाश्रित्य प्राप्तिरिष्टस्य सम्पूर्णा ।

तथा हि—

शरणागतरक्षणैकदीक्षः
समये तद्विपदो निरुन्धन् ।
प्रभुरायतते परः कृपायां
सचिवास्तस्य च सर्व एव देवाः ॥ 13

अतस्तामेव तावत्स्तौमि । अद्य च प्रत्यक्षितेव मे भाति भर्तुरनुकम्पा ।

(साञ्जलिबन्धम्)

त्वयि बहुमतिहीनः श्रीनिवासानुकम्पे
जगति गतिमिहान्यां देवि संमन्यते यः ।

எவ்வளவு அதிக ப்ரயத்தினத்தை உடையவளாய் இருந்த போதிலும் என்னால் பகவானுடைய க்ருபையை ஆஸ்ரயிக்காமல் இஷ்டத்தின் பூர்த்தி அடைய முடியாதல்லவா. அப்படியே—

சரணாகதர்களை ரக்ஷிப்பதில் முக்யமான தீக்ஷையை உடையவராயும், அந்த ஶரணாகதர்களுக்கு விரோதிகளை அந்தந்த ஸமயங்களில் தடுப்பவராயும் இருக்கிற மிகவும் சிறந்த ப்ரபுவாகிய பரமாத்மா க்ருபைக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார், அவருக்கு எல்லாத் தேவதைகளும் ஸஹாயமாய் இருப்பவர்கள். 13

ஆகையினால் அந்த க்ருபையையே இப்பொழுது ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். இப்பொழுது லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானுடைய க்ருபை ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்பட்டவள் போல் எனக்குத் தோற்றுகிறாள்.

(கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு)

ஸ வஜ விப யஸிஙள ஸஙிகஷெ வஷஜ்யா॰
ஶயதி ருகதருஷா வீவிகாவிஃ விவாஸா॰ ॥ 14

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥15

[illegible]
வாதிநீ ஹவதீ ।

ஓ! ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபையே! எந்தப் புருஷன் உன்னிடத்தில் பஹுமானம் இல்லாதவனாய் இவ்வுலகத்தில் வேறொரு கதியை எதிர் பார்க்கிறானோ அவன் கங்கை ஸமீபத்தில் ப்ரவஹித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது கானலின் அலைகளினால் தாஹத்தை ஶாந்தி செய்துகொள்ள நினைக்கிறான். 14

மேலும் —

உன்னுடைய கடாக்ஷத்தினால் ஒரு தரம் பார்க்கப்பட்டவர்களாய் தேவதைகள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை அனுபவிக்கிறார்கள், இவ்வுலகத்திலும் ராஜாக்களுக்கு இஷ்டங்களாய் அவரவர்கள் ஆசைப்பட்டதற்கு மேற்பட்டவைகளுமாயிருக்கிற ஸுகங்களை நீ வ்ருத்திசெய்கிறாய்; மேலும் மிகவும் வ்ருத்தி அடைந்த அனுக்ரஹத்தை உடையவளாய் (ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில்) அகிஞ்சனர்களாய் இருக்கும் ஸ்வபாவத்தைப் பார்த்து (அதாவது நம்மை ஆஶ்ரயித்தவன் இவ்வளவு துக்கப்பட நாம் ரக்ஷிக்காமல் இருந்தோமே என்று) வெட்கப்பட்டவளாய் வைராக்யம் முதலிய மோக்ஷத்தின் படிகளையும் நீ உண்டாக்குகிறாய். 15

இப்பொழுது குழந்தைகளுக்குத் தாயார்போல எங்களை ரக்ஷிப்பதில் அதிக பக்ஷபாதத்தை உடையவள் நீ.

𑌫𑌲𑌵𑌿𑌤𑌰𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂

𑌪𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 ।

𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑌾𑌜𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ 16

(𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂)

𑌅𑌯𑌮𑌸𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌗𑌾𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌇𑌵𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑍈𑌗𑌮𑌿𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌪𑌤𑌿𑌃 ।

𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌭𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌤𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 ।

பலங்களைக் கொடுப்பதில் ஶக்தியை உடையவராயும், பக்ஷபாதத்தை அறியாதவராயும், நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவராயும் இருக்கிற பகவானுகிய ந்யாயாதிபதியை அடைந்து ஒ! தயையே! நீ மிகவும் பெரியதான குணங்களின் கும்பல்களில் அதற்குத் தக்கபடி ப்ரமாணங்களை முன்னிட்டு என்னுடைய பாபங்களுக்கு ப்ரதிவாதம் செய்கிருய். (அதாவது பகவானை ந்யாயாதிபதியாயும் பாபங்களை வாதியாகவும், தன்னை ப்ரதிவாதியாகவும் தயாதேவியை தன்னுடைய கக்ஷியை எடுத்துச் சொல்லும் ஒரு வக்கிலாகவும் நிருபணம் பண்ணி இருக்கிறது என்றபடி). 16

(எதிரில் பார்த்து ஸந்தோஷத்துடன்) இதோ விவேக மஹாராஜாவின் வீட்டிற்கு முன் பாகத்திலேயே பகவானுடைய தயையினுல் ஏவப்பட்டவராய் எல்லா வேதங்களுக்கும், வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட வித்யைகளுக்கும் நிதியாகிய கருடன் கூத்தாட ஆரம்பித்தவரைப் போல் நிற்கிருர். இந்தக் கருடன் என் விஷயத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவராயும் இருக்கிருர்.

ஆஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதில் த்வரையை உடையவராகிய ஶ்ரிய:ப்தியை ஆஶ்ரிதர்கள் இருந்த வீட்டிற்கு தன்னுடைய வேக

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 ॥ 17

𑌤𑌦𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇 ।

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍁𑌧𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇 ॥ 18

𑌅𑌪𑌿 𑌚—

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌧𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰

𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿

𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌪𑍁𑌟𑌿𑌤𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌲𑌯

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌯𑍁𑌃 ।

த்தினல் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் பகவானுடைய ரதமாகிய கருடன் அந்தப் பகவானை விட்டுத் தனித்திராத இருப்பையும் ஶக்தியையும் உடைய அந்தப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தையும் அனேகமாகக் கொண்டுவரப் போகிறார். 17

ஆதலால் இவரை ஸ்தோத்திரம் செய்யப் போகிறேன்.

ஸர்ப்பங்களினல் சுற்றப்பட்டவராயும் (கருடனுக்கு ஆபரணங்களாய் இருப்பதினலும் மந்திர பர்வதத்தைப் பாம்பினல் சுற்றிக்கடைந்ததினலும் இப்படிப் பொதுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), பகவானுக்கு வசப்பட் டிருப்பவராயும், வேதங்களாகிற ஸமுத்திரங்களில் இருந்து அம்ருதம் உண்டாவதற்கு காரணமாகிய மந்திர பர்வதம் போன்றவருமாகிய கருடன் பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 18

மேலும்—

பொடிபண்ணப்பட்ட மலைகளை உடையவைகளாயும், கலக்கப்பட்ட நான்கு ஸமுத்திரங்களினல் நனைந்திருக்கிற றக்கைகளை உடையவைகளாயும், சிதறி இருக்கிற நக்ஷத்திரங்களின் வரிசைகளை உடையவைகளாயும், மேடுபள்ளங்களாகச் செய்யப்பட்ட தேவதைகளின் இருப்பிடங்களை உடையவைகளாயும், பாதாளம் முதல்கொண்டு ப்ரும

ஆபாதாலப்ரஹ்மஸதநாவதி விஹிதகதாயாத
வ்ருத்தாநாந்யஸ்ஸாதி
ப்ரஹ்மாண்டஸ்யாண்டராஜே ப்ருஹதி ஸமபவந்
ரஸ்மாகம் ஹரந்து ॥ 19

பக்ஷீந்த்ரேண வைநதேயஜநாய ஸநாநாயேய ।

கருடமகிலவேதநீடாதிரூடம் த்விஷத்பீடநோத்கண்டிதாகுண்ட
வைகுண்டபீடீக்ருதஸ்கந்தமீடே ஸ்வநீடாகதிப்ரீதருத்ரா
ஸுகீர்த்தி ஸ்தநாபோககாடோபகூட ஸ்புரத்கண்டகவ்ராத
வேகவ்யதாவேபமாநத்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப விஷ்பார்யமாண ஸ்படா

மாவின் வீட்டு மெத்தை வரையில் ப்ரயோஜன மில்லாமல் சுழன்று வருவதை உடையவைகளாயும் இருக்கிற பக்ஷி ராஜனாகிய கருடனுடைய மிகவும் விசாலமான ப்ரும்மாண்டத்தின் நடுவில்உண்டான குழந்தைப் பருவத்தில் செய்யப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் நம்முடைய துக்கங்களைப் போக்கடிக்க வேண்டும். 19

இந்தப் பக்ஷி ராஜனாகிய கருடனைத் தண்டகத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறேன்.

எல்லா வேதங்களாகிற கூண்டில் ஏறிக்கொண்டவராயும் (அதாவது எல்லா வேதங்களையும் ஶரீரமாக உடையவராயும்), சத்ருக்களை ஹிம்ஸிப்பதில் ஆசை உடையவராயும், ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவராயும் இருப்பவரான பகவானுக்கு ஆஸனமாகச் செய்யப்பட்டதன் தோள்களை உடையவராயும், தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு வந்ததினால் ப்ரீதி அடைந்தவர்களான ருத்ரா ஸுகீர்த்தி என்கிற தன்னுடைய பத்னிகள் தங்களுடைய விசாலமான ஸ்தனங்களினால் அழுந்தத் தழுவிக் கொள்ளுவதினால் உண்டான மயிர் நெறிப்புகளின் கும்பல்கள் குத்துவதினால் உண்டான தொந்திரவினால் அசங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆபரணங்களாகிய ஸர்ப்பங்களினுடைய விரிக்கப்பட்ட படங்களின் வரிசைகளில் இருக்கிற ரத்தினங்களினுடைய காந்தியின் ஸமூஹங்களின் வரிசைகளினால் நீராஜனம் செய்யப்பட்டவராயும், காந்தியாகிற

[illegible]

[illegible]

நதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் இருக்கிற கருடனை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.

அழகான இறக்கைகளை உடையவராயும், ஸர்ப்பங்களை ஆஹாரமாக உடையவராயும், தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கு ஆஹாரமாகிய அம்ருதத்தை அபஹரித்தவராயும், தேவேந்திரனால் போடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் நுனியினால் உண்டாக்கப்பட்ட காய்ப்பை அலங்காரமாக உடையவராயும், ப்ரளய காலத்தில் உண்டான பெருங்காற்றிற்கு ஸமமான உத்பத்தியை உடைய அதிகமான பராக்ரமத்தினால் உண்டாகிய சமத்காரத்தை உடையவரான பகவானுடைய ஜயத்தைத் தெரிவிக்கிற த்வஜத்தில் ஏறி இருப்பதினால் நிஶ்சயித்து அறியப்பட்ட மேன்மையை உடையவராயும், ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபியாயும், மிகவும் வேகமுள்ள இறக்கைகளை உடையவராயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து விதங்களான வாயுக்களுக்கு யஜமானனாகிய ஸத்யம் முதலிய ஐந்துவித ஶரீரங்களை உடையவராயும் இருக்கிற கருடனே! உமக்கு ஒருவரும் ஸத்ருஶர் இல்லை, இப்படிப்பட்ட உமக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன், நீர் மேன்மை பெற்று விளங்கவேண்டும்.

(எவ்விடத்திலும்) விடாமல் இருக்கிற பூஜையை உடையவராயும் அதாவது எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், முறையே உண்டாகிற சப்பட்டைக் காற்றுகளின் மோதுதலால் கரையைவிட்டு மீறி

भाङ्कारसङ्क्रुद्धनागेन्द्रपीडासृणीभावभास्वन्नख
श्रेणये चण्डतुण्डाय नृत्यद्भुजङ्गभ्रुवे वज्रि
णे दंष्ट्रया तुभ्यमध्यात्मविद्या विधेया विधेया, भव
द्दास्यमापादयेथाश्च मे । दयेथाश्च मे

मनुरनुगतपक्षिवक्त्रस्फुरत्तारकस्तावकश्चित्रभानुप्रियाशेख
रस्त्रायतां नस्त्रिवर्गापवर्गप्रसूतिः पर
व्योमधामन् वलद्वेषिदर्पज्वलद्वालखिल्यप्रतिज्ञावतीर्ण

வந்திருக்கிற ஸமுத்திரத்தின் அலைகளாகிற கைகளால் அறையப்பட்ட ஆழமான பாதாளத்தில் இருந்து உண்டான பாங்கார ஶப்தத்தினால் கோபித்துக்கொண்ட ஸர்ப்பங்களை ஹிம்ஸிப்பதில் மாவட்டியாயிருந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற நகங்களின் வரிசைகளை உடையவராயும், மிகவும் கடினமான மூக்கை உடையவராயும், அசங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸர்ப்பம்போன்ற புருவங்களை உடையவராயும், கோரைப்பல்லுகளினால் வஜ்ராயுதத்தை உடையவராயும், அதாவது வஜ்ராயுதம்போல் கடினமான கோரைப்பல்லுகளை உடையவராயும் இருக்கிற உமக்கு இந்த நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது, பரமாத்மாவைப்பற்றிய வித்யை எனக்கு ஸ்வாதீனமாகும்படி (உம்மால்) செய்யத்தக்கது, உமக்குத் தாஸனாய் இருக்கும் தன்மையை எனக்கு உண்டாக்கவேண்டும், க்ருபையும் பண்ணவேண்டும்.

பின்னால் இருக்கிற பக்ஷி என்னும் பதத்தில் முன்னால் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ரணவத்தை உடையதாயும், அக்னிக்குப் பத்னியாகிய ஸ்வாஹாவை நுனியில் உடையதாயும், தர்மார்த்தகாமம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் மோக்ஷத்தையும் உண்டாக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிற உம்முடையதாகிய கருடபஞ்சாக்ஷரமந்திரம் நம்மை விஸ்தாரமாகிய நம்முடைய பாபங்களில் இருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்; பரமபதத்தை இருப்பிடமாக உடையவராயும், தேவேந்திரனுடைய கர்வத்தினால் கோபித்துக்கொண்டவர்களான வாலகில்யர்கள் என்கிற ரிஷிகளினுடைய ப்ரதிஜ்ஞையினால் அவதாரம் செய்தவராயும் இருக்கிற ஸர்ப்பராஜாவுக்கு சத்துருவாகிய நீர் உறுதியான தத்வஜ்

ஸ்ரீராஜஹம்ஸபாஸம் வராஹக்தியெ ந்ருஹரி ரங்கநாதஸ்ய

நாதோ நாஹம் த்ரயீவாசா வாசாம்ஸி நாதஸ்ய ॥

உதம்வ ஶ்ருதம் நிஸ்யாமி ।

வ்யக்தா ஸஹாஸஹஸ்ரைஸ்ரைக்ஷ விஶ்வரோப்ஸிதா ஹரே: ।

ப்ரதீதாவாம ஷந்ரே வக்ஷ்யாவ ஶாஸநே ॥ 21

(ஸவ்யே தாவவலோக்ய) அஹோ ஸர்வா விஶக்ஷ ப்ரகாஶா

திஶோவிதிஶஶ்ச । ததாஸீதீவ தயாபதேஸ்ய தேவஸ்ய

ஸங்கல்ப: ।

[தத: ப்ரவிஶதி ஸங்கல்ப:]

ஸங்கல்ப: — (ஆத்மாநம் நிவர்ண்ய)

ஞானத்தையும் உலகங்களுக்கு ஆதிகாரணமாகிய பகவான் இடத்தில் மிகவும் ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும் வீணை ஐஸ்வர்யம் முதலியவற்றில் ஆசையற்றதாயும் இருக்கிற பகவானிடத்தில் உத்தமமான பக்தியாகிற காமதேனுவையும் கொடுக்கக் கடவீர். 20

முன்பு கேட்கப்பட்டிருக்கிற இதை இப்பொழுது நினைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக்கருடன் ஸுதர்சனம் (சக்கரம்) இவர்கள் உலகங்களை ரக்ஷிக்கிற மஹாவிஷ்ணுவினுடைய ப்ரகாசமாய் நிற்கிற (அதாவது ஶரீரத்தோடு ப்ரகாசமாய் நிற்கிற) உத்ஸாஹம் ஸங்கல்பம் இவைகளாக பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரங்களின் கும்பல்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறாரல்லவா. 21

(நாலுபக்கமும் சுற்றிப்பார்த்து) திக்குக்கள் மூலைகள் எல்லாம் எல்லா இடத்திலும் ப்ரகாசமாய் இருக்கின்றன. இது என்ன ஆஸ்சர்யம்? ஆதலால் இப்பொழுது தயாதேவிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானுடைய ஸங்கல்பன் வருகிறார் போல் இருக்கிறது.

[பிறகு ஸங்கல்பன் ப்ரவேசிக்கிறார்.]

ஸங்கல்பன்—(தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டு)

யஶ்சித்ரீயணீயமஹிம்நா நிஸ்நாதஸ்தீர்ணே ஸ்திதே நைகதா
ஸித்யந்த்யஸ்ய ஸிதாஸிதஸ்ய ஜகதஸ் ஸ்வர்காபவர்கோதய꞉।
வைஶஸ்வாபஹேலோஸராத்யயஜுஷாம் ஸ்வரூபாவஶேஷாயிநீ [ஷய꞉॥
ஸ தாவதேஷ ஸங்கல்பஸூர்யோதயஸ்ஸம்ப்ரஸக்தவ்யஸநயோ
ஸ்ருஷ்டிஷ்வஸாஹநேவவரவித்யாப்ரஸாதிதயா ப்ரீதிஸ்திதவாஸி
தோஷிகயா ஸகலகுணஸேவ்யயா தேவ்யா ஹரதஜநு
க்லுப்தயா । யதா — ‘ஜயீநவ்யந்திநா மோஹாதிவிஜயிநா விவே
கேந ஜநிதமஹிமாவிநிஷ்பந்நஸமாதி꞉ வாஷ்ஷஸ்வயேவ
மோசநீய꞉’ — இதி । அஹந்து ஸர்வதா நிகிலஜகதம்பாயாஸ்த

ஆஶ்சர்யப் படக்கூடியதான மஹிமையை உடைய எவன் கொஞ்சம் உண்டானுல் சுத்தமாயும் அசுத்தமாயும் இருக்கிற இந்த உலகத்தில் இருக்கும் ப்ராணிகளுக்கு ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் முதலியவைகள் அநேக ப்ரகாரங்களாக ஸித்திக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்டவனும், அஸ்தமனகாலத்தில் உண்டாகாததான ப்ரக்ருதியாகிற ராத்திரியில் ஸ்வரூபம் மாத்திரம் மிகுதியாய் இருக்கும்படி தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற ப்ராணிகளை எழுப்புவதில் ஸாமர்த்திய முடையவனும் இருக்கிற பகவானுடைய ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் நான். 22

அப்படிப்பட்ட நான் தோஷமில்லாத ப்ருஹ்மவித்யையினுல் அனுக்ரஹம் வரும்படி செய்விக்கப்பட்டவளாயும், அத்தால் ஸம்மானம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இச்சித்துக்கொண்டவளாயும், எல்லாக் குணங்களாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவளாயும் இருக்கிற பகவானுடைய தயை என்கிறதேவியினுல் உத்திரவு செய்யப்பட்டேன். எப்படி என்னில் :—‘எனக்கு வசப்பட்ட வ்யாபாரங்களை உடையவராயும் மஹா மோஹன் முதலியவர்களை ஜயித்தவராயும் இருக்கிற விவேகனுல் உண்டாக்கப்பட்ட மஹிமையை உடையவனும், பூர்த்தி அடைந்த ஸமாதியை உடையவனும் இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா உன்னுலேயே ஸம்ஸாரத்தில்இருந்துவிடுவிக்கத்தக்கவன்’ —என்று. நானுவெனில் எப்பொழுதும் எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாகிய

பகவத்தயாயா: ப்ரியகாரோஸ்மி । ந ச மயா ஸாத்யமஸ்தி த்ராணே ததாஶ்ரிதநிரஸநே ச தத்பக்ஷாணாம் கிஞ்சித் ।

அஹம் ஹி—

அர்ணவாந் மதுகைடபப்ரசாரஹீநாந்
ந ஹிரண்யாக்ஷஹிரண்யவிலுண்டிதாம் த்யாம் ।
அதஶாநநகும்பகர்ணகோஷாம்
வ்யநரவீர்யைரபி விக்ரமைரகார்ஷம் ॥ 23

ஆஸ்தாமேதத் । அத்ய து ।

அநிதம் ப்ரதமாம் நித்ராம் விநிவர்த்ய க்ஷணாதஹம் ।
அநிதம் சரமாம் சாஸ்ய ஜநயிஷ்யாமி ஜாகராம் ॥ 24

ததர்த்தமபி தாவதிதமிதாநீம் கரணீயம் ।

பகவானுடைய தயைக்கு ப்ரியத்தையே செய்கிறேன். பகவானுடைய தயையை அனுஸரித்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதிலும் அவர்களுக்கு விரோதிகளை நிராகரிப்பதிலும் என்னால் செய்ய முடியாதது ஒன்றும் இல்லை.

நானே வெனில்—

ஸமுத்திரங்களை மதுகைடபர்களின் ஸஞ்சாரம் இல்லாதவைகளாயும், ஸ்வர்க்கலோகத்தை ஹிரண்யாக்ஷன் ஹிரண்யகசிபு இவர்களால் தொந்திரவு செய்யப்படாததாயும், பூமியையும் ராவணன் கும்பகர்ணன் இவர்களுடைய ஓசை இல்லாததாயும், பராக்ரமங்களினால் செய்தேன். 23

இது இருக்கட்டும், இப்பொழுதோ—

இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு இப்பொழுது முதலில் உண்டானது என்பது இல்லாத தூக்கத்தை அதாவது அஜ்ஞானத்தை ஒருக்ஷணத்தில் நான் போக்கடித்து இப்பொழுது முடிவு என்பது இல்லாத விழித்துக் கொள்ளும் தசையை உண்டுபண்ணப்போகிறேன். 24

அதற்காக இப்பொழுது இதைச் செய்யக்கடவேன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 25

[illegible]

[illegible]

எதுரிவன்னில் :—

என்னிடத்தில் எல்லாப்பாரத்தையும் வைத்தவனுயும், சில பலங்களுக்குக் காரணமாய் இருக்கிற கர்மங்கள் சில கர்மங்களைச் செய்து பாபத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுதல் ஆகிய இரண்டு வழிகளில் இருந்து திரும்பினவனுயும், நடு நிலையில் உறுதியான மனதை உடையவனுயும் (அதாவது காம்யகர்மங்களைச் செய்யாமலும் நிஷித்தமான கர்மங்களைச் செய்யாமலும், நித்யகர்மங்களைப் பலத்தில் ஆசையில்லாமல் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக செய்துகொண்டும் இருப்பவனுயும்) எல்லாத்தோஷங்களையும் போக்கடித்தவனுயும் இருக்கிற இந்தஜீவாத்மாவை பகவானுடைய கடாக்ஷத்தைத் தலையால் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற என்னுடைய மஹிமையினுல் ஸம்ஸாரத்தில் இருந்தும் விடுவிக்கப்போகிறேன். 25

(கொஞ்சம் நடந்து) என்னுல் உண்டாக்கக்கூடிய பலத்தில் ஆசையுடையவளாயும், அதிகப் பெருமையை உடையவளாயும், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவளாயும் இருக்கிற விஷ்ணுபக்தி இப்பொழுது எங்கே இருக்கிருள் ? எவளுக்கு ப்ரீதி உண்டாக்குவதற்காக நம்மால் இந்த ப்ரயத்தினம் செய்யப்படுகிறதோ. (எதிரில் பார்த்து) அந்த விஷ்ணுபக்தி இதோ இருக்கிருள்.

புலகிததநுயஷ்டிர் நிர்பராநந்தபாஷ்பா

கலிதநிகிலஸங்கா கத்கதஸ்தோத்ரகீதி: ।

அம்ருதரஸஸவர்ணா ஹர்ஷநிஷ்பந்நந்ருத்தா

விகதநரகபீதிர் விஷ்ணுபக்திர் விபாதி ॥ **26**

அபி ச—

நியமிதகரணாஶ்வம் ஸ்புரச்சாந்திபதாதிகம் ।

மநோரதமதிஷ்டாய விஷ்ணுபக்திரிஹ ஸ்திதா ॥ **27**

விஷ்ணுபக்தி:—(ஸஹர்ஷஸாத்வஸம்) தேவ ! இயமஸ்மி ।

[இதி கத்கதஸ்வரா தூரத ஏவ ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணமதி]

இந்த விஷ்ணுபக்தி எப்பொழுதும் மயிர்கூச்சலோடு கூடிய ஶரீரத்தை உடையவளாயும், பரிபூர்ணமான ஆநந்தக்கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்டவளாயும், மற்றவிஷயங்களில் பற்றுதல் எல்லாவற்றையும் விட்டவளாயும் தழதழத்த குரலோடு கூடிய ஸ்தோத்திரரூபமான கானத்தை உடையவளாயும், அம்ருதப் பெருக்கைப்போன்ற வர்ணத்தை உடையவளாயும், ஸந்தோஷத்தினால் உண்டான நர்த்தனத்தை உடையவளாயும், நரகத்திலிருந்து பயம் இல்லாதவளாயும் ப்ரகாசிக்கிறாள். 26

மேலும்—

அந்த இந்த விஷ்ணுபக்தி அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை உடையதாயும், ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶாந்தியாகிற காலாட்களை உடையதாயும் இருக்கிற மனதாகிற ரதத்தை ஏறிக்கொண்டு நிற்கிறாள். 27

விஷ்ணுபக்தி —(ஸந்தோஷத்தினால் உண்டான பரபரப்புடன்) தேவ! இதோ நான் இருக்கிறேன்.

[என்று தழதழத்த குரலோடு கூடியவளாய் தூரத்திலேயே ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்கின்றாள்.]

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 — [𑌸𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌗𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿]

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 — 𑌦𑍇𑌵! 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃!

[𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿]

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 — 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇! 𑌅𑌲𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾। 𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿! 𑌯𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌵𑌹𑌸𑌿! 𑌤𑌦𑌿𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌮𑌸𑌾।

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 — 𑌦𑍇𑌵! 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿। 𑌯𑌾𑌹𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇।

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 — 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇! 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌪𑌿

ஸங்கல்பன்—[பரபரப்பு ப்ரீதி இவைகளுடன் கூடின கம்பீரமான நடையுடன் கூடினவராய் கிட்டி வந்து கையைப் பிடித்து தூக்குகிறார்].

விஷ்ணுபக்தி—தேவ! பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற நீர் என்னால் ஸேவிக்கத் தக்கவராகிறீர்.

[என்று அடிக்கடி ஸேவிக்கிறாள்.]

ஸங்கல்பன்—பத்ரே! இவ்வளவு போதும், சிறந்த யோகங்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவளாகிய நீ மிகவும் அதிகமான மஹிமையை உடையவளாகிறாயல்லவா. ஆதலால் இப்பொழுது இந்த நமஸ்காரத்தினால் நீ என்னையும் வணங்கும்படி செய்கிறாய்.

விஷ்ணுபக்தி—தேவ! இந்த நான் இப்பொழுது க்ருதார்த்தையாகிறேன், எந்த நான் தடங்கல் இல்லாத ஐஸ்வர்யத்தை உடைய உம்மால் இப்படிக் கொண்டாடப் படுகிறேனே.

ஸங்கல்பன்—பத்ரே! உயர்ந்த தத்வம் தாழ்ந்த தத்வம் இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியான பகவானாலும் கொண்டாடத் தகுந்தவளான உன்னை நான் கொண்டாடுகிறேன் என்கிற இந்த விஷ

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌪𑍁𑌲𑌕𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌾
𑌶𑌮𑌿𑌤𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌹𑌾
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌨𑌰𑌕𑌭𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥ **26**

𑌅𑌪𑌿 𑌚 —

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌹𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌮𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌕𑌂 ।
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ **27**

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 — (𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂) 𑌦𑍇𑌵! 𑌇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ।

[𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌤 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿]

இந்த விஷ்ணுபக்தி எப்பொழுதும் மயிர்கூச்சலோடு கூடிய ஶரீரத்தை உடையவளாயும், பரிபூர்ணமான ஆநந்தக்கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்டவளாயும், யற்றவிஷயங்களில் பற்றுதல் எல்லாவற்றையும் விட்டவளாயும் தழதழத்த குரலோடு கூடிய ஸ்தோத்திரரூபமான கானத்தை உடையவளாயும், அம்ருதப் பெருக்கைப்போன்ற வர்ணத்தை உடையவளாயும், ஸந்தோஷத்தினுல் உண்டான நர்த்தனத்தை உடையவளாயும், நரகத்திலிருந்து பயம் இல்லாதவளாயும் ப்ரகாசிக்கிருள். 26

மேலும்—

அந்த இந்த விஷ்ணுபக்தி அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை உடையதாயும், ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶாந்தியாகிற காலாட்களை உடையதாயும் இருக்கிற மனதாகிற ரதத்தை ஏறிக்கொண்டு நிற்கிருள். 27

விஷ்ணுபக்தி —(ஸந்தோஷத்தினுல் உண்டான பரபரப்புடன்) தேவ! இதோ நான் இருக்கிறேன்.

[என்று தழதழத்த குரலோடு கூடியவளாய் தூரத்திலேயே ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்கின்ருள்.]

सङ्कल्पः — [ससम्भ्रमप्रीतिगम्भीरमुपसृत्य सहस्तमुत्थापयति]

विष्णुभक्तिः — देव! भगवतोऽसि यस्त्वं मम सेव्यः!

[इति मुहुः मुहुः प्रणमति]

सङ्कल्पः — भद्रे! अलमेतावता। श्रेयोयोगेश्वरि! श्रेयःप्रभावा वर्तसे! तदिमं नामयति भवती मामप्यनेन नमसा।

विष्णुभक्तिः — देव! सेयमिदानीं कृतार्थास्मि। या निरङ्कुशैश्वर्यशालिना भवतैवं सभाज्ये।

सङ्कल्पः — भद्रे! परावरविविधतत्त्वान्तरात्मना भगवतापि

ஸங்கல்பன்—[பரபரப்பு ப்ரீதி இவைகளுடன் கூடின கம்பீரமான நடையுடன் கூடினவராய் கிட்டி வந்து கையைப் பிடித்து தூக்குகிறார்].

விஷ்ணுபக்தி—தேவ! பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற நீர் என்னால் ஸேவிக்கத் தக்கவராகிறீர்.

[என்று அடிக்கடி ஸேவிக்கிறாள்.]

ஸங்கல்பன்—பத்ரே! இவ்வளவு போதும், சிறந்த யோகங்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவளாகிய நீ மிகவும் அதிகமான மஹிமையை உடையவளாகிறாயல்லவா. ஆதலால் இப்பொழுது இந்த நமஸ்காரத்தினால் நீ என்னையும் வணங்கும்படி செய்கிறாய்.

விஷ்ணுபக்தி—தேவ! இந்த நான் இப்பொழுது க்ருதார்த்தையாகிறேன், எந்த நான் தடங்கல் இல்லாத ஐஸ்வர்யத்தை உடைய உம்மால் இப்படிக் கொண்டாடப் படுகிறேனே.

ஸங்கல்பன்—பத்ரே! உயர்ந்த தத்வம் தாழ்ந்த தத்வம் இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியான பகவானாலும் கொண்டாடத் தகுந்தவளான உன்னை நான் கொண்டாடுகிறேன் என்கிற இந்த விஷ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 28

[illegible]

[illegible]

[illegible] 29

[illegible]

யத்தில் என்ன ஆஸ்சர்யம் இருப்பதாக நினைக்கிறாய்? எந்தக் காரணத்தினால் நீ இப்படிப்பட்டவள் ஆகிறாயோ.

ஶாந்தியையே தனமாக உடையவர்களுக்குநிதிபோன்றவளாயும், ஜ்ஞானமாகிற கொடியின் பரிபூர்ணமான பழத்தின் உத்பத்தியாயும் (அதாவது அதன் ப்ரயோஜனமாயும்), வேதங்களினுடைய பரிபாகமாயும், பரிசுத்திக்கு உறுதியான இடமாயும், ஸுகத்திற்கு ஜாமீனாகவும் (அதாவது மேல் மோக்ஷ ஸுகத்தைக் கொடுப்பவளாயும்), ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து பயமாகிற இருட்டிற்கு விடியற் காலமாயும், பராவர தத்வங்களை ப்ரகாசம் செய்பவளாயும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அலங்காரமாயும் இருக்கிற பகவானாகிய விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தியாக ஆகிறாய்.

மேலும்—

எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாராகவும் பகவானுக்குப் பத்னியாயும் இருக்கிற அந்த க்ருபையினால் நான் உன்னுடைய புருவம் அசைவதை அனுஸரித்து நடக்கக் கூடிய தாஸனாக ஏற்படுத்தப் பட்டேன். ஆதலால் நீ என்னை உன் இஷ்டத்தைச் செய்வதற்காக உத்திரவு செய்ய வேண்டும்.

விஷ்ணுப⁴க்தி:— அஹோ தே³வ! பாரதந்த்ர்யமபி ஶோப⁴தி ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமேவ ப⁴வத:। ததஹமிதா³நீம் ப⁴வதைவ ஸம்வேத³நீயம் ஸந்தோஷபரவஶா ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாபயாமி।

ஸம்ப்ரதி—

ப்ரஸ்ருத: க்ரியயா தி⁴யா ச யோக³:
பரமைகாந்த்யவிஶிஷ்டகஸ்ய பும்ஸ:।
நிதி⁴த³ர்ஶநவந்நிரூட⁴ஸந்தோஷம்
ப்ரணயதே விஶத³ம் பரப்ரகாஶம் ॥ 30

அயமந்தர்வர்திநீ த³ஶாந்தரஸ்ய யோக³ஸ்ய பரிபாக:, பா³ஹ்யஸ்ய சைதாத்³ருஶீம் த³ஶாமேஷ ப⁴ஜதி புருஷ:।

விஷ்ணுபக்தி—தேவ ! ஆஸ்சர்யம்! நீர் பரதந்திரனாக இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவதும் ஸ்வதந்திரனாக இருப்பதின் மேன்மையே. ஆதலால் நான் இப்பொழுது உம்மாலேயே தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமா யிருந்தபோதிலும் ஸந்தோஷத்திற்குப் பராதீனப் பட்டவளாய் ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இப்பொழுது—

உயர்ந்ததான ஏகாந்தியாக (ஒருவனைப் பற்றியே) இருக்கையினால் அலங்கரிக்கப்பட் டிருக்கிற ஜீவாத்மாவினுடைய கர்மானுஷ்டானம் ஜ்ஞானம் இவைகளினால் இடை விடாமல் இருக்கும்படி செய்யப்பட்டதாய் இருக்கிற யோகம் புதையலைப் பார்த்ததைப் போல உறுதியாக உண்டான ஸந்தோஷத்தை உடைய பரமாத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரத்தை விசதமாக உண்டாக்குகிறது. 30

இது இப்பொழுது மனதிற்குள் இருக்கிற யோகத்தினுடைய தசை, வெளியில் இருக்கும் இந்திரியங்களினுடையவும் இப்படிப்பட்ட தசையை இந்த ஜீவாத்மா அனுபவிக்கிறான்.

[illegible] ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵[illegible]𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ 31

[illegible]

[illegible]

நான்கு விதங்களான * அதிகமான பண்டிதனுயிருக்கும் தன்மை ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் ஶாந்தியை உண்டாக்கக் கூடிய ப்ரணவம் திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலியவைகளினலேயே ஸந்தோஷத்தை அனுபவிக்கிருன். 31

ஸங்கல்பன்—ஒருவராலும் கலக்க முடியாத பகவானுடைய க்ருபையினல் உண்டாக்கப்பட்ட மாஹாத்ம்யத்தை உடைய விவேகனுடைய பெருமை ஆஶ்சர்யமானது. ஏனெனில் இந்த ஜீவாத்மா கர்மங்களாகிற சங்கிலியினல் விலங்கிடப்பட்டவனய் ஶரீரமாகிற ஜயிலில் தடுக்கப்பட்டவனய் உள்ளுக்குள்ளேயே உழன்றுகொண்டு இருந்தபோதிலும் விடுவிக்கப்பட்ட மஹா மோஹனுகிய பெரிய பிசாசை உடையவனய் நிவ்ருத்தி தர்மத்தின் உயர்ந்த தசையை அடைவிக்கப்பட்டான். அன்றிக்கே இது உன்னுடைய ப்ரபாவமேயாகவுமாம்.

விஷ்ணுபக்தி—தேவ! எல்லாம் அறிந்தவராகிய உம்மால் விவேக மஹா ராஜாவினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் என் மஹிமை ஆரோபணம் செய்யப்படுகிறது? நீரே இதை யோசித்து பாரும்.

* ஶாஸ்திரத்தைக் கேட்பது, ப்ரவசனம் செய்வது, ப்ரஸங்கம் செய்வது, அயலானுக்கு ஶ்ரத்தையை உண்டாக்குவது. அன்றிக்கே ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸம் புராணம் இவைகளினல் உண்டாக்கப்பட்ட என்றுகவுமாம்.

ஸ்வீயாப்ரக்ருதிஶைலூஷீவிஹாரபரிஶ்ராந்தஜந்து
பரித்ராணோத்யோகஸம்பந்தகாருண்யவிவஶ: ।
ப்ரதிக்ஷேப்தா தாபாந் ப்ரபத்திபணஸம்பத்திஹேதோ
ஹிதைஷீ நித்யம் ஸ்வபதே ந: ப்ரணஶ்யதி ॥ 32

ததஸ்ச—

உபாய ஸ்வத்வே ப்ரபந்நிஷ்டஹீத ஸஹபவாந்
ப்ரஸக்த்யா ப்ரஸங்கே ப்ரபத்திஸம்பாதநகதீ ।
ததாரோஹ: ப்ராக்ஸுக்ருதபரிபாகேந ஹேதா
நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயமகிலநிர்மாணநிபுண: ॥ 33

அபிச—

தன்னுடைய ப்ரக்ருதியாகிற நர்த்தனம் பண்ணும் ஸ்திரீயின் விளையாட்டினால் ப்ரமிதத்துக் கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவை ரக்ஷிப்ப தில் ப்ரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற தயையின் ஸம்பந்தத்தி னால் பரவசப்பட்டவராயும் அளவில்லாத மஹிமையை உடையவரா யும் இருக்கிற இந்தப் பரமாத்மா (ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய) தாபங் களைப் போக்கடிப்பதற்குத் தன்னுடைய திருவடிகளில் ஶரணாகதி யாகிற பணியின் கூட்டத்தை உண்டாக்கி பாபத்தைப் போக்கடிக் கிறார். 32

ஆகையினால்—

உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற அந்தப் பகவான் தன்னை அடைவதற்குத் தானே உபாயம், அவனுடைய அனுக்ரஹத்திற்காக ஶரணாகதி பக்தி யோகம் என்கிற வழிகள் (ஶாஸ்திரங்களில்) சொல் லப்பட்டன, இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு அந்தப் பக்தி ப்ரபத்திகளில் நிஷ்டை உண்டாவதும் அதிகமான ஸுக்ருதத்தின் பரிபாகத்தினால் ஏற்படுகிறது, அந்த ஸுக்ருத பரிபாகத்திலும் எல்லா உலகங்களை யும் ஸ்ருஷ்டிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடைய பகவானே காரணம். 33

மேலும்—

𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌳𑌕𑍁𑌹𑌰𑌪𑌥𑍇

𑌸𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌫𑍇𑌨

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌿𑌤𑌵𑌚𑌨𑍇

𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑍀𑌕𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇 ।

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌜𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑌤𑌿 𑌬𑌲𑍇

𑌜𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍇 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂

𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑌰 𑌉𑌦𑌯𑌾

𑌦𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤 ॥ **34**

𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍂𑌹𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 ।

𑌯𑌥𑌾—

மனது பித்தத்தினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்க, கழுத்தில் இருக்கும் த்வாரத்தின் வழி கபத்தினால் தடுக்கப்பட்டிருக்க, ஶரீரம் முழுவதும் வாயுவினால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்க, பிதற்றிக்கொண்டிருக்க, இந்திரியங்கள் பயந்து இவனை விட்டு ஓட, ப்ராணவாயு அதி வேகமாய் நடக்க, ஶரீரம் முதலியவைகளின் பலம் வெளியில் புறப்பட ஆரம்பிக்க, இந்த ஸமயத்தில் பந்து ஜனங்கள் எல்லாம் துக்கத்தினால் பயந்து கொண்டு நிற்க, இப்படிப்பட்ட ப்ராணியை தயையின் இடத்தில் பஹுமானத்தை உடையவராய் சக்ராயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானை விட வேறு யார் காப்பாற்றத் தக்கவராவர்? 34

பகவானால் கடாக்ஷிக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்களினாலும் ஊஹித்தறிய முடியாத மரணதசையில் உண்டாகக் கூடிய விஶேஷத்தை நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

எப்படி என்னில்—

[illegible]

[illegible] ॥ 35

[illegible] ।

[illegible]—

[illegible]

[illegible] ॥ 36

அந்த ஸமயத்தில் வந்திருக்கிற லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானுடைய கடாக்ஷங்கள் விழுவதினால் பஹுதூரத்தில் தள்ளப்பட்ட பாபம் முதலியவைகளினால் உண்டான தடங்கல்களை உடைய இந்த ஜீவாத்மா (ப்ரக்ருதியில் விழுந்து) தூங்கிக்கொண்டிருந்தவனாய் இருந்த போதிலும் மறுபடியும் சுருக்கமில்லாத விழித்துக்கொள்ளுவதைத் தடங்கல் இல்லாத மோக்ஷத்தில் ஆசையை உடையதான தன்னுடைய மனதினால் அடைகிறான். 35

உம்முடைய அனுக்கிரஹமாகிற அம்ருததாரையைப் பற்றி சாதக பக்ஷியின் வ்ரதத்தை உடைய (அதாவது அத்தையே எதிர் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிற) ஜீவாத்மாவிற்கு இப்பொழுது உண்டாகிய நிலைமை மிகவும் ஆஸ்சர்யகரமாயும் பார்க்கத் தகுந்ததாயும் இருக்கிறது.

இவன்—

பத்னீ பிள்ளை ஸஹோதரர்கள் முதலிய ஆரோபணங்களை உடைய புருஷர்களாகிய நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாததான அநிஷ்டங்களாகிற சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்டவனாய் ஸ்வபாவத்திலேயே தன

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 37

[illegible]

க்கு ஸுஹ்ருத்தாகிய பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்ட தன்னை ரக்ஷிப்ப தின் பாரத்தை உடைய ஜீவாத்மா அப்பொழுதைக்கப்பொழுது வந்திருக்கிற எல்லாவற்றையும் நன்மையாகவே பார்க்கிறான். 36

இதற்குப் பிறகு இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது உமக்கு வசப்பட்டிருக்கிறதென்று எண்ணுகிறேன்.

ஸங்கல்பன்—இந்த விஷயத்தில் உன்னால் எது சொல்லப்படுகிறதோ, அது எல்லாவற்றையும் நான் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறேன்.

பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் தீவுகள் போன்ற ஸ்வர்க்காதி ஸுகங்களில் ஆசையில்லாத நீ இந்த ஜீவாத்மாவின் விஷயத்தில் கௌரவத்தோடு கூடினதாக எந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறாயோ, இந்த ஆத்மாவிற்கு மிகவும் நன்மையாயும், என்னால் மீறி நடக்க முடியாததாயும் இருக்கிற இந்த விஷயத்தில் அதைச் செய்வது தான் பதில், அப்படி இருந்த போதிலும் நான் பதில் சொல்லுவது காலத்தை எதிர் பார்ப்பதைப் பொறுத்துக்கொண் டிருக்கிறது. 37

அநாதி காலமாய் ஸம்ஸாரத்தில் உண்டாகிய ஸுகத்தை அனுபவித்ததினால் உண்டாகிய வாஸனையாகிற பாசத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆத்மா ஸத்யலோகம் முதலியவைகளான ஸம்ஸாரமாகிற பாலைவனத்தில் நடக்கிறவனுக்குத் தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் போன்ற

[Grantha script]

[Grantha script]

[Grantha script] 38

[Grantha script]

இடங்களில் இளைப்பாறுவதை ஆசைப்படுவானே யானால் அப்பொழுது நான் இவனை காலம் இல்லாத காலத்தில் எப்படி அதிசீக்கிரத்தில் மோக்ஷத்தை அடையும்படி செய்விக்கக் கடவேன்?

விஷ்ணுபக்தி—(காதுகளை மூடிக்கொண்டு கைகளை உதறிக்கொண்டு) என் ஒருத்தியையே ஸாக்ஷியாக உடைய ஆசையை உடையவனும் மஹாத்மாவாயும் இருக்கிற இந்தப் புருஷன் இடத்தில் இறந்தவைகளாயும் இனி வரப்போகிறவைகளாயும் இருக்கிற எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்திருக்கிற உம்மால் இப்படி ஸந்தேஹிக்கத் தக்கதன்று. இதையும் இப்பொழுது தெரிவிக்கிறேன்.

பரமாத்மாவின் திருநாபீ கமலத்தில் உண்டான ப்ரும்மாவும் பரவசராய் மதுகைடபர்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆபத்துக்களை அடைகிறார் என்று தோஷங்களின் கூட்டங்களை கண்டு அறிந்திருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா ஸ்வர்க்கமென்கிற நரகங்களில் ஆசையைச் செய்யமாட்டான். 38

மேலும்—

अमृतस्यन्दिनं कृष्णतृष्णयैव स्मरन्नयम् ।
उदन्या न पल्वलजलनिधीन् वीक्षते ॥ 39

तदसौ सपदि निस्त्रुटितनिगळयुगळसङ्घया विधातव्यः ।
अहं त्विदानीमनुष्ठिताभिगमनादिनित्यकर्मा अहिंसादीन्यष्टौ पुष्पाण्यादाय भवत्प्रभावनष्टाश्लिष्टपूर्वोत्तरपुण्यपापराशिरनन्याराधनोऽनन्यध्यायी सन्निहितमोक्षलाभव्यवसायजनितनिरवधिकप्रमोदभरोदितां भवदेकाधीना विवेकेन सहकारितां गमयिष्यामि ;

[इति निष्क्रान्ता]

இந்த ப்ருஹ்மவித்தாகிய புருஷன் (ஒரு பக்ஷி) மோக்ஷத்தை (ஜலத்தை) பெருக்குகிற க்ருஷ்ணனுகிற மேகத்தை நினைத்துக்கொண்டவனாய் தாகத்தினல் குளத்தையும் ஸமுத்திரத்தையும் பார்க்கிறதில்லை. 39

ஆதலால் இவன் சீக்கிரத்தில் அறுக்கப்பட்ட விலங்குகளை உடையவனாக உம்மால் செய்யத்தக்கவன். நானோவெனில் இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அபிகமனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களையுடையவளாய் அஹிம்ஸை(கொல்லாமை) முதலியவைகளாகிற *எட்டு புஷ்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு உம்முடைய ப்ரபாவத்தினுல் நாசம் செய்யப் பட்டதாயும் தன்னிடத்தில் ஒட்டாதவைகளாயும் இருக்கிற முன்பு செய்தவைகளும் பின்புண்டானவைகளு மாகிய புண்யம் பாபம் இவைகளின் கும்பலை உடைத்தானவனாயும், வேறொருவரையும் ஆராதனம் செய்யாதவனாயும், வேறொருவனை த்யானம் செய்யாதவனாயும், ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற மோக்ஷம் கிடைப்பதைப் பற்றிய நிஸ்சயத்தினுல் உண்டாக்கப்பட்ட எல்லையில்லாத

* அஹிம்ஸை, இந்திரியங்களை அடக்குதல், எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் தயை, க்ஷமை, ஜ்ஞானம், தபஸ்ஸு, த்யானம், ஸத்யம், என்னப்பட்டவை.

ஸங்கல்ப:—(ஸமந்தாதவலோக்ய)

அபரிமித ஸ்வமஹிமஸம்வரணப்ரகடிதபால்யாகார: ப்ரஶாந்தமதுரகம்பீராக்ருதி: பரப்ரஹ்மத்யாநாரம்ப ஸமாவிர்பூத நிரவதிகாநந்தாநுபவ புலகித நிகிலகாத்ர வித்ருத குஶபிஞ்ஜூல கமலநால: ப்ரஸந்நதரத்ருஷ்டி: புருஷ: ।

அஹோ மஹதாஶ்சர்யம் !

ஶ்ருங்காரவீரகருணாத்புதஹாஸ்யபீதி
பீபத்ஸரௌத்ரவிஷயாநதிவர்த்தமாந: ।

ஸந்தோஷத்தை உடையவனாயும் இருக்கிறபுருஷனை அநுமோதனம் செய்வதற்காக உன் ஒருவனிடத்திலேயே நிஶ்சயத்தை உடைய விவேக மஹாராஜாவோடு சீக்கிரத்தில் திரும்பி வரப்போகிறேன்.

[என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே போகிறாள்].

ஸங்கல்பன்—(நாலுபக்கமும் பார்த்து) எல்லையில்லாத தன்னுடைய மஹிமையை மறைத்துக்கொள்ளுவதினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட பால்யத்தை உடையவராயும், ஶாந்தமாயும் மதுரமாயும் கம்பீரமாயும் இருக்கிற ஆகாரத்தை உடையவராயும் பரமாத்மாவைப் பற்றிய த்யானத்தை ஆரம்பிவிக்கும் பொழுதே உண்டாக்கப்பட்ட எல்லையில்லாத ஆநந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டவராயும் மயிர்க்கூச்சலை யுடைய எல்லா ஶரீரங்களாலும் அநுஸரிக்கப்பட்ட கடப்பைக் கதிரையும் தாமரைத் தண்டையும் உடையவனாயும் மிகவும் பரிசுத்தமான பார்வையை உடையவனாயும் இருக்கிற இந்தப் புருஷன் இதோ இருக்கிறார்.

அஹோ ! இது பெரிய ஆஶ்சர்யம் !

க்ருதார்த்தனாய் இருக்கிற இந்த ஆத்மா ஶ்ருங்காரம் வீரம் கருணை அத்புதம் ஹாஸ்யம் பயம் பீபத்ஸம் ரௌத்திரம் ஆகிய இந்த ரஸங்களுக்கு விஷயங்களைத் தாண்டினவனாயும் தத்வஜ்ஞானத்தின்

மஹிமையினுல் வ்ருத்தி செய்யப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையவனுயும் ஶரீரத்தோடு கூடின ஶாந்தி என்னும் ரஸம்போல் ப்ரகாசிக்கிருன். 40

மேலும்—

இவனுடைய ஶரீரத்தின் அவயவங்கள் அடிக்கடி மயிர்க் கூச்சலை உடையதுகள், மனது உள்ளே இருக்கிற ஆத்ம விஷயத்தைப் பற்றியது, த்யானமும் உருகின சர்க்கரைக்கு ஸமானமாக இருக்கிறது, கண்கள் குளிர்ந்த ஜலங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன, ஆதலால் இந்தப் புருஷன் கபடமான ஸாரதியாக ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய கீதையாகிற உபநிஷத்தினுல் அறியப்பட்ட க்ரமத்தைஉடைய மோக்ஷத்தின் (அதாவது அர்ச்சிராதி) மார்க்கத்தில் தன்னுடைய மனோரதத்தினுல் அதிவேகமாய் போய்க்கொண் டிருக்கிருன் என்று நினைக்கிறேன். 41

எல்லா தர்மம் செய்வதற்கு இடமாகிய க்ஷேத்திரங்கள், மலைகள் பட்டணங்கள், தீர்த்தங்கள் ஆஶ்ரமங்கள், காடுகள் இவைகளில் சிறந்தவைகள் எல்லாம் ஓர் இடத்தில் சேர்ந்திருப்பதைப் போல இருக்கிறவனுயும், நம்முடைய வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனுயும் இருக்கிற அப்படிப்பட்ட இந்த ஜீவாத்மாவை அதி சீக்கிரத்

வேணாவஸரமிதி । யாவதஹமிதः க்ஷணமேகாந்தே ஸ்தித்வாஸ்யாபிப்ராயம் ஜாநாமி ।

[ததः ப்ரவிஶதி ஶ்ரத்தயா தத்தஹஸ்தः ப்ரஶாந்தமதுரவேஷः புருஷः]

புருஷः—(ஸ்வாவஸ்தாம் பரிபாவ்ய ஸநிர்வேதம்) ஹந்த ! நிரந்தராநந்தது³ரிதகாந்தாரஜாலிகஸ்ய மம து³ஸ்ஸஹது³:க²புஞ்ஜவ்யாப்தா ஜந்மபரம்பரா அதிக்ராந்தா । ததः பரமபி த³ஶாஸத்³ருஶபுநர்ஜந்மபரம்பராஹேதுகர்மஜாலபரிவேஷ்டிதஸ்ய காலப்ரதீக்ஷயா ப⁴க³வத்க்ருபயா நிவ்ருத்திதர்மே நிவேஶி

தில் அடைகிறேன். அன்றிக்கே ஒரு க்ஷணகாலம் மறைந்து கொண்டிருந்து இவனுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன்.

[பிறகு ஶ்ரத்தையினால் கை கொடுக்கப்பட்டவராய் ஶாந்தமாய் மதுரமான வேஷத்தை உடையவரான புருஷன் (ஜீவாத்மா) ப்ரவேசிக்கிறார்].

புருஷன்—(தன்னுடைய தசையை யோசித்துப் பார்த்து துக்கத்துடன்) ஆ! கஷ்டம் ! இடைவிடாததாய் முடிவில்லாததாய் இருக்கிற பாபமாகிற காட்டில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற எனக்குப் பொறுக்க முடியாத துக்கங்களின் கூட்டங்களினால் வ்யாபிக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த பிறவிகளின் பரம்பரை போய்விட்டது. இதற்கு மேலும் முன் தசைக்கு ஸமமான மறுபடியும் ஜன்மத்தின் பரம்பரைக்குக் காரணங்களான அளவில்லாத கர்மங்களின் கூட்டங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கிற நான் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய க்ருபையினால் ஶ்ரமப்பட்டு நிவ்ருத்தி தர்மத்தில் வைக்கப்பட்டேன். மிகவும் பலிஷ்டனான விவேகனுடைய மஹிமையினால் நிராகரிக்கப்பட்ட மஹாமோஹனுடைய பக்ஷத்தை உடையவனாயிருந்தபோதிலும் பரமாத்மாவை அடைவது கிடைக்காமையினால் துக்கப்படுகிறேன். (பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு)

[illegible] (ஈவ-ும் நிஷ்வஸ்)

[illegible]

[illegible] 42

[illegible]

[illegible]

[illegible] 43

[illegible]

ஷைவ ஸங்கல்பத்தை அனுஸரித்திருக்கிற வெகு நாளாகப் பழகின சரீரம் முதலியவைகளின் ப்ரயோஜனத்தைப் பற்றிய எண்ணத்தின் தொடர்ச்சியினால் எப்பொழுதும் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவனாயும் அல்பமான ப்ரகாசத்தை உடைய மினுமினுப் பூச்சிக்கு ஸமமாயும், பக்தி இல்லாதவனாயும் இருக்கிற இந்த நான் எவ்வளவு நாள் கழிக்கக் கடவேன். 42

மேலும்—

முன் போல் பத்தனாயும் இருக்கவில்லை, இனி வரப்போகிறதைப் போல் முக்தனாகவு மில்லை, இப்படித் தீனனாய் இருக்கிற நான் என்ன செய்யக்கடவேன்? எதைச் செய்யக் கடவேன் இல்லை? 43

இப்பொழுது உண்டானதென்று சொல்ல முடியாததாய் எல்லையில்லாததான தயைக்கு இருப்பிடமாய்த் தடங்கலில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை உடையவராய் நல்ல கார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதிலும் கெட்ட கார்யத்தைப் பரிஹரிப்பதிலும் எல்லாரையும் நியமிக்கக் கூடியவரான ப்ரபு ஒருவர் இருக்கிறார். அவரால் உண்டாக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனாய் அவருக்கு வசப்பட்ட வ்யாபாரத்தை

[illegible] । [illegible]
[illegible] । ([illegible])

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 44

[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] । ([illegible])
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।

உடையவனுகிய நான் இப்பொழுது தெரிந்துகொண்டவனுகிறேன். (கொஞ்ச காலம் யோசித்துக் கொண்டு நின்றுவிட்டு)

நான் புத்தி பூர்வகமாயில்லாமல் செய்யப்பட்ட பாபங்களின் கும்பல்களினுல் அப்பொழுதே விடப்பட்டவனுயும், ஸத்வ குணத்தினுல் வ்ருத்தி அடைந்திருக்கிற கெட்டமார்க்கத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶாந்தி முதலிய குணங்களினுல் அடையப்பட்டவனுயும், பகவானைப் பற்றிய த்யானம் ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் இவை முதலிய யஜ்ஞங்களினுல் (அதாவது பகவானுக்கு ப்ரீதிகரமான வ்யாபாரங்களினுல்) வீணுகக் காலம் கழிப்பதைப் பரிஹரித்துக் கொண்டவனுயும் பலம் உண்டாவதை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 44

ஶ்ரத்தை—ஓ! பர்த்தாவே! உண்மையை அறியாத ஸ்திரீயாய் இருந்த போதிலும் இந்த ஒரு வார்த்தையை விஜ்ஞாபனம் செய்கிறேன். ஸந்தோஷப்படவேண்டிய ஸமயத்தில் என் உம்மை அவமானம் செய்து கொள்ளுகிறீர்? உமக்கு மோக்ஷத்தின் ஸித்தி மிகவும் ஸமீபத்தில் இருக்கிற தல்லவா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 45

[illegible]

புருஷன்—பத்ரே! சிறந்த புருஷார்த்தம் கிடைக்கப்போகிறதா யிருந்தபோதிலும் தடுக்க முடியாத இந்தப் பாபங்களின் துடர்ச்சி என்னுடைய ஜ்ஞானத்தைத் தடுத்து விடுகிறது. அப்படியே யல்லவா?

ஒரு தடவை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கும் எல்லாப் பலங்களையும் கொடுப்பவராயும், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவாயும், உபநிஷத்தினால் சொல்லப்படுகிற நம்முடைய பாக்கியமாகிற பகவான் ஸ்வாதீனமாக இருக்க அஜ்ஞானத்தினால் மிகவும் கெட்ட ஸ்வபாவமுடைய ஶப்தாதி விஷயங்களை நினைத்துக்கொண் டிருப்பதினால் நிறைந்திருக்கிற என்னுடைய துராசை ஒரு பொழுதும் ஓய்கிறதில்லை. நான் மிகவும் கெட்டேன். 45

ஶ்ரத்தை—ஓ! பர்த்தாவே! சிறுபிள்ளைத்தனமான புத்தியை யுடைய நான் உமக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறேன்? அப்படி இருந்த போதிலும் சஞ்சல ஸ்வபாவத்தை உடைய என்னால் சொல்லப்படுகிறது. வெகு நாளுக்கு முன்னே நடந்த நடவடிக்கையை

இதி மநஸி வ்யவஸ்தாப்ய பர்த்ரா ஸ்வயமுத்த்ருதா ஆத்மாநம் ப்ரகடயதி ।

புருஷ:— அயி! ஸத்யவாதிநி ஶ்ரத்தே! கீத்ருஶ: புநராகத: ப்ராரப்தகர்மஃபலபாகோ பவிஷ்யதீதி நித்யம் பிபேதி மே சேத: । அதவா கிமநயா நிரர்தகசிந்தயா? அவிச்சிந்நபக்தியோகயோகிநா மயா நித்யாவஹிதேந வர்திதவ்யம் ।

ததுக்தம்—

ஶ்வோ ம்ருத்யுரிதி விஜ்ஞாய யத்கர்தவ்யம் ஹிதைஷிணா ।
ததேவ நித்யம் கர்தவ்யம் அநிஶ்சிதம்ருத்யுநா ॥ 46

ஶ்ரத்தா— ஸ்வாமிந் அபி விஷாதேந அலம் ... அஜ்ஞாநாம் ஸர்வா ஶோகாஹிதவிஷயாணாம் ...

இப்பொழுது மனதினல் இழுத்து வைத்துக்கொண்டு பர்த்தாவாகிய தம்மால் தன்னைப் பற்றித் தூக்கிக்கப்படுகிறது.

புருஷன்—அயி! உண்மையைச் சொல்லுகிற ச்ரத்தையே! இனி வரப்போகிறதான ப்ராரப்த கர்மங்களினுடைய பலங்களின் வரிசை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கப்போகிறதென்று என்னுடைய மனது எப்பொழுதும் பயந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்றிக்கே இந்த வ்யர்த்தமான விசாரத்தினல் என்ன ப்ரயோஜனம்? இடை விடாமல் பகவானிடத்தில் பக்தியாகிற யோகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிற என்னல் எப்பொழுதும் ஸாவதானத்தை உடையவனகவே இருக்க வேண்டியது. இவ்விடத்தில்—

தனக்கு நன்மையை விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனல் அடுத்த நிமிஷத்தில் மரணம் நேரிடுமென்று தெரிந்து கொண்டவனல் எது அவச்யம் செய்யவேண்டியதோ அதுவே மரணம் எப்பொழுது நேரிடும் என்று அறியாதவனலும் எப்பொழுதும் செய்யத்தக்கது. 46

ச்ரத்தை—இப்படி இருந்தபோதிலும் பர்த்தாவாகிய உம்மால் விரோதிகளைப் பற்றிய விசாரம் பண்ணத் தக்கதல்ல. இப்பொழுதோ,

ஸ்வம் । (சாயா) [illegible] ந
கதிபய்யா । அத்ய வா ஶ்வோ வா மோக்ஷோ பவிஷ்யதீதி
விஸ்ரப்தஹ்ருதயேந பவிதவ்யம் ।

புருஷ:—பத்ரே ! ஸாது பவத்யா ஸம்ஸ்மாரிதோஸ்மி ।
யத்ததாம்நாதம் 'இதி யஸ்ய ஸ்யாதத்தா ந விசிகித்ஸாஸ்தி'
இதி । தத்பவதீ மாமிதோ மோக்ஷணைகதாநமநஸோ விஷ்ணு
பக்த்யா ஸகாஶம் கத்வா மதீயாம் தஶாமாவேதய ।

ஶ்ரத்தா—ஜம் பட்டா ஆணவேஇ । (சாயா) யத் பர்த்தா ஆஜ்ஞாபயதி

[இதி நிஷ்க்ராந்தா]

புருஷ:—(விசிந்த்ய ஸாபிலாஷவிலம்பம்) நாத்யாபி
தாவத் ।—

கொஞ்சக்காலத்திற் கப்புறமோ மோக்ஷம் கிடைக்கப் போகிற தென்று நம்பிக்கையோடு கூடிய மனதை உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

புருஷன்—பத்ரே ! எது ஶ்ருதியில் 'என்று எவனுக்கு நிஶ்சயமாக ஸம்ஶயம் இல்லையோ' என்று சொல்லப்பட்டதோ. அதை உன்னால் நன்ருக ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டேன், ஆதலால் நீ என்னை ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து விடுவிப்பதிலேயே ஊக்கத்தை உடையவளான விஷ்ணு பக்தியின் ஸமீபத்திற்குச் சென்று என்னுடைய இப்படிப் பட்ட தசையை அவளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஶ்ரத்தை—பர்த்தாவாகிய நீர் எப்படி உத்திரவு செய்கிறீரோ அப்படியே செய்கிறேன்.

[என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே போகிருள்.]

புருஷன்—(யோசித்து ஆசையுடன் கூடினவனுகக் கொஞ்ச நேரம் நின்று விட்டு) இன்னம் இது வரையிலும்—

[illegible] 47

[illegible]

[illegible] 48

பித்ருயானமாகிற ஏற்றத்தில் ஏறுவது இறங்குவதாகிற சுழல்களினாலும்இடைவிடாத நரகமார்க்கத்தில் உண்டான போக்குவரத்துகளினாலும் மிகவும் ஶ்ரமத்தை அடைந்திருக்கிற நம்மைத் தன் ஆஜ்ஞைப்படி நடக்கிற ஆதிவாஹிகர்களினால் அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தன்னுடையதான நிழலைக் கொடுக்கிற பகவானாகிற சந்தன வ்ருக்ஷம் ஸுகப்படுத்த வில்லையே. 47

ஸங்கல்பன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) நம்முடைய யஜமானனாகிய பகவானுக்கு மிகவும் இஷ்டனாகிய வேறொருவரிடத்திலும் இல்லாமல் அவர் ஒருவரிடத்திலேயே பக்தியை செய்துகொண்டிருக்கிற இந்தப் புருஷன் நம்மால் அறியப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை உடையவனான்.

விவேகனால் போக்கடிக்கப்பட்ட பொய்யான ஜ்ஞானம் முதலிய தோஷங்களினால் தொடப்படாத புத்தியைஉடையவனாயும், நன்றாயறியப்பட்ட தோஷங்களைஉடையவைகளான ஜீவாத்மா அசேதன வஸ்துக்கள் சேதனவஸ்துக்கள் இவைகளை அநுபவிப்பதில் உண்டாகிய ஆசையாகிற சேற்றில் இருந்து தாண்டினவனாய், த்யானமாகிற உறுதியான கண்ணாடியில் ப்ரதி பலித்துக்கொண் டிருக்கிற மோக்ஷ ஸம்பத்தை உடையவனாகிய இந்தப் புருஷன் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தின் அக்கரையை இப்பொழுதே அடைய விரும்புகிறான். 48

அபி ச—

ப்ராக்ரண்யவ்ருத்திரபஸவ்யபராங்முக:
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 49

ஆஹஹ! கதி கதி ஜகதி ந ஸந்தி கர்மிணோ யோகிந ஸ்தபஸ்விநஶ்ச । ந தேஷாம் கஸ்யாபீத்ருஶஸ் ஸ்வபாவ: ।
[illegible]
[illegible] ।

மேலும்—

உயர்ந்த (நிவ்ருத்தி) தர்மமாகிய வ்யாபாரத்தை உடையவனும், கெட்ட கார்யத்தில் பராங்முகனும், நன்றாய் அறியப்பட்ட பராவரதத்வங்களை உடையவனும் அதினால் ஒருவிதக் கலக்கமும் இல்லாதவனும் இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மா புத்தியில்லாதவர்களின் மனதை இழுக்கக் கூடியவைகளான அயலாருக்கு உண்டான ஸ்திரீ சொக்கட்டான் முதலிய வ்யஸனங்களாகிற பிசாசுகளினாலும் கூட வெட்கப்படுகிறான் (அதாவது அயலானுக்கு உண்டானதைப் பற்றி வெட்கப்படுகிறவன் தான் அவைகளை அடையமாட்டான் என்பது ஸித்தம் என்றபடி). 49

ஆஸ்சர்யம்! ஆஸ்சர்யம்! எவ்வளவு பெயர்கள் (இவ்வுலகத்தில்) கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறவர்களும் யோகம் செய்பவர்களும் தபஸ்ஸு செய்கிறவர்களும் இல்லை. அவர்களுக்குள் ஒருவனுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவம் இல்லை.

லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகள் இரண்டில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதன் ஆத்மாவை உடைய இந்த ஜீவாத்மாவினிடத்தில் இருந்து யமபடர்கள் நடுங்குகிறார்கள், எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிக்கக் கூடிய யமனும் நடுங்குகி

[illegible]
[illegible] ॥ 50

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 51

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।

றான், தேவதைகளும் ஒரு ஸமயத்தில் தங்களுடைய ஸ்தானங்களை ஆக்ரமித்துக்கொள்ளுவனோ என்று ஸந்தேஹிக்கிறார்கள், ராக்ஷஸர்கள் அஸுரர்கள் யக்ஷர்கள் குஹ்யர்கள் முதலியவர்கள் இவனுக்கு பஹுதூரத்திலேயே ஓடுகிறார்கள். 50

அநந்யபக்தனாகிய இந்த ஜீவாத்மா மிகவும் புண்யசாலிகளாயும் இவனுடைய மஹிமையை அறிந்தவர்களாயும் இருக்கிற ஜனங்களினால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய்த் தனக்குத் தகுதியான எந்த இடத்தில் வஸிக்கிறானோ அப்படிப்பட்டதாய் ஸித்தாச்ரமத்திற்கு ஸமமான இந்த இடத்தில் எல்லா ஜனங்களும் வ்யாதிகள் துக்கங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். 51

இவருக்குப்பகவானிடத்தில் உண்டாகிய ப்ரீதியைக்காட்டிலும் அந்தப் பகவானுடைய பக்தர்களிடம் ப்ரீதி அதிகமாயிருக்கிறது. ஆச்சர்யம்! எப்பொழுதும் இவருடைய வார்த்தை இப்படிப்பட்டதல்லவா.

நமக்கு யஜமானனாகிய பகவானிடத்தில் அந்தப் பகவானுடைய நாபீகமலமாகிற தாமரை ஓடையில் முளைத்த தாமரைப்புஷ்பத்தினால் ஆசைப்படக்கூடியதான வாஸனையை வீசுகிற என்னுடைய வாயால் புல்லுக்கு ஸமமான ஐச்வர்யாதிகளையாவது, அதைக் காட்டிலும்

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] !

[illegible] !

வேறுபட்ட கைவல்யத்தையாவது, இவை இரண்டிலும் மேற்பட்ட மோக்ஷத்தையாவது, இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாவது யாசிக்க மாட்டேன். பரிசுத்தர்களாயும் உறுதியான புத்தி உடையவர்களாயும் அந்தப்புர ஸ்திரீயைப் போன்ற பதிவ்ரதா தர்மத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கிற பாகவதர்களுடைய மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமாகிற மத்யாஹ்னத்திற்கு விடியற்காலம் போன்ற அனுக்ரஹத்தை அடிக்கடி அடையக்கடவேன். 52

ஆதலால் மிகவும் உறுதியாக ஸமாதியோடு சேர்ந்திருப்பதினால் அம்ருதமயமான ஸமுத்திரத்தில் விடப்பட்ட தேன் துளியைப்போல் பகவானோடு பிரிவில்லாமல் இருக்கிற அநந்ய யோகியான இந்தப் புருஷனை நானும் பஹுமானம் செய்து க்ருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். (ஸந்தோஷம் பஹுமானம் இவைகளுடன் கிட்டி வந்து) ஓ! மஹாத்மாவே! ஆஸ்சர்யராக இருக்கிறீர்! க்ருதார்த்தரானீர்! பகவானுடைய கைங்கர்யத்தில் மிகவும் ப்ரீதி உடையவராய் இருக்கிறீர்!

புருஷன்—(ஸந்தோஷம் பரபரப்பு பயம் இவைகளுடன் எழுந்திருந்து அவருடைய ப்ரபாவத்திற்குப் பரவசப்பட்டவராய் நமஸ்காரம் செய்து கையைக் கூப்பிக்கொண்டு நின்று) பகவந்!

சு நவயிகவெவஹவஂக்ஷா ஜவயாரயிதாஂ ந வாரயதிவெதஃ ।
ஞூகூூவணவ ஹமவா நயவா தஸ்ய க்ஷவஜ்ஞரஜதஃ ॥ 53

ஸஜ்ஞஃ — ஜஹாஹாம ! சுஹஂ கிஸ வரஜவாராஷஸஜ்ஞஃ। வர
மெகோக்ஷி வரிஷதும மண்ய ஜநஜஸாக்ஷத ஊஷ்யத நிம
ஜயாமஜ விமஜந வமிவிகயா வரவெதவயஜஜவரி
ஷாரக வரஷஹவெஸவா வயகுயா ஹக்ஷி வரிவாகஸஜ ஊா
ஸஜயிதாஂ தவெகவஹயா க்ஷவணஜந விஷயக்ஷதவக்ஷ
வாதயா க்ஷவயா நியக்ஷ ஸ்ரிஷாயிதஸநஂ ஹவ
ஜுவமஹாஜி । தஜிஹ நிகவகிநாஂ நிமெயஸவஂ
வஜி நிவிமஜந ஹவதா ஹவிதவ்யஂ ।

சுஷ்டி—

எல்லையில்லாத மஹிமையையுடைய உம்மை இன்னுரென்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு என் மனது சக்தி உடையதாகிறதில்லை. நீர் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதியான அந்தப் பகவானே? அல்லது அவருக்கு மிகவும் அந்தரங்கரா யிருப்பவரோ ? 53

புருஷன் — மஹாத்மாவே ! நான் பகவானுடைய ஸங்கல்பன். பரமை காந்திகளின் கும்பல்களில் சிறந்தவராகிய உம்மை அளவில்லாத புண்யபாபங்களாகிற விலங்குகள் இரண்டையும் நழுவும்படி செய்து பரம பதத்தில் இருக்கிற ஸிம்மாஸனத்திற்கு அலங்காரமாய் விளங்குகிற பரமாத்மாவின் கைங்கர்யம் வரையிலான பக்தியின் பரிபாகமான ஐஸ்வர்யத்தோடு சேர்ப்பதற்கு அந்தப் பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமான பத்னியாயும், ஒன்று மில்லாத (அகிஞ்சனர்களான) ஜனங்களிடத்தில் விஸ்வாஸத்தைச் செய்துகொண் டிருப்பவளாயும் இருக்கிற க்ருபையினுல் ஏவப்பட்டவனுய் வெகு நாளாய் விரும்பப் பட்ட பார்வையை உடைய உம்மை உத்தேசித்து வந்திருக்கிறேன். ஆதலால் இப்பொழுது மோக்ஷைஸ்வர்யம் ஸமீபத்தில் இருக்கிற விஷயத்தில் நீர் ஸந்தேஹம் இல்லாமல் இருக்கத் தக்கது. இப்பொழுது—

க்ஷிப்தரஜஸ்தமஸோ ... ஸத்வம் ...

... ।

... க்ஷிப்தஸங்கோ ...

கிம் வா கைடபஹந்து: க்ருபயா ஜுஷ்டஸ்ய தே துர்லபம் ॥

புருஷ: — (ஸஹர்ஷகத்கதம்) அஹோ ந க்வாபி அநந்ய ... ஸ்வ ... க்ருபயா ... ஸித்தௌ? ... ।

ரஜோகுண தமோகுணங்களை அடக்கி ஸத்வ குணம் வ்ருத்தி அடைகிறதா? நிஷித்த கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்யாத இந்திரியங்களினுடைய கூட்டங்கள் உம்முடைய வசத்தில் இருக்கிறதா? வேறொரு ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையில்லாத ஸமாதி உண்டாய்க் கொண்டு வருகிறதா? மனது நிர்மலமாக இருக்கிறதா? கைடபாஸுரனுக்குச் சத்ருவாகிய பகவானுடைய க்ருபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற உமக்கு எது தான் கிடைக்கக் கூடியதல்ல? 54

புருஷன்—(ஸந்தோஷத்தினால் உண்டான தழதழப்புடன்) வேறொருவரையும் ஶரணமாக அடையாத இந்த நான் மிகவும் க்ருதார்த்தனானேன். மிகவும் ஆஶ்சர்யம்! ஏனெனில் இப்பொழுது உண்டானதென்று சொல்ல முடியாததான பகவானுடைய க்ருபையினால் அனுப்பப்பட்ட நீர் அனுக்ரஹத்துடன் கூடினவராய்க் கடாக்ஷிக்கிறீர். உம்மால் கடாக்ஷிக்கப்பட்ட எவன் தன்னுடைய இஷ்டஸித்தியைப் பற்றி ஸந்தேஹப்படுவான்? வேதாந்தங்களில் உறுதியான புத்தியை உடைய பெரியோர்களினால் உம்முடைய மஹிமை நிஶ்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]

எந்த உம்முடைய ஆஜ்ஞை நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தலைவராகிய விஷ்வக்ஸேனர் முதலியவர்களினுடைய தலைகளாகிற கொடுங்கைகளில் வஸிக்கிற மாடப்புறாவோ (அதாவது அவர்களால் தலைகளினால் வஹிக்கப்படுகிறதோ), ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களினுடைய தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களில் ஸுகமாக இருக்கை எந்த உம்முடைய புருவம் அசங்குவதற்கு வசப்பட்டிருக்கிறதோ, ப்ரும்மா முதல் புழு வரையிலான எல்லா ப்ராணிகளின் பாரத்தை வஹிக்கிற பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிய உம்மால் எவனிடத்தில் எது உண்டாகிறதில்லை? எவனிடத்தில் எது உண்டாகிறதில்லை என்பதில்லை? (அதாவது எவ்வளவு தாழ்ந்தவனுக்கும் எவ்வளவு உயர்ந்த பதவியும் கிடைக்கும், எவ்வளவு உயர்ந்தவர்களானுக்கும் கிடைக்காமல் போகும் என்று தாத்பர்யம்.) 55

ஸங்கல்பன்—(மனதிற்குள் இந்தப் புருஷன் மறுபடியும் தனித்து த்யானத்தின் ஸித்தியைப் பற்றிக் கேட்கத்தக்கவன்? (வெளிப்படையாக) பத்ர! அஞ்சினர்களான ஜனங்களுக்கு எட்டாததாயும், மிகுந்த ஜ்ஞான முடையவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிற ஸமாதியின் பூர்த்தி எப்படிப்பட்டதா யிருக்கிறது?

புருஷன்—தேவ! ப்ரகாசமாக அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் இது விசேஷித்துச் சொல்ல முடியாதது. ஆனாலும் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்.

ஷிதா நிஷ்டம் ந ஶக்யதே । தயாபி கிஞ்சிதாவேதயாமி ।

நிரூபவநிமேஸ்தநயே நிவிஷ்டயோகவிஜ்ஞானே

ஷஸ்த்ரமயிஜகதாஷிஷ்ணிதயா நஹாவாஷ்பே ।
ஶக்திம் ஹஜதி ஹாவநா ஷயதிவோபயாதி ஓதம்

ஶரேவஸமேத் ஸஹாவஶித யதேணி ஷஹணி॥ 56

ஸங்கல்ப:—(ஸஹஷம்) மஹாத்மந்! அநந்யஸாத்யா தவேயமவஸ்தா விஸ்மயாவேஶவிஹ்வலம் விதயாதி மாமகம் மாநஸம் ।

நிவ்ருத்திரஸவாஸநா நிரவஶேஷிதாவக்ரஹா
வாஸ்ணியி வஷதள யந்திமேவேயஷீ ஶேமஷீ ।

மூன்று வேதங்களும் உறுதியாக வஸிக்கும் இடமாயும், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் சிந்தாமணியாயும் (அதாவது அவரவர்களுடைய இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதாயும்) த்யானம் செய்பவர்களிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவராயும் லக்ஷ்மீ பூமி என்கிற பத்னிகளோடு சேர்ந்தவராயும் இருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில் த்யானம் மிகுந்த ப்ரீதியை அடைகிறது. அதிசீக்கிரத்தில் அவனிடத்திலேயே லயத்தை அடைகிறது. 56

ஸங்கல்பன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) மஹாத்மாவே! வேறொருவராலும் அடையத்தகாததான உம்முடைய இந்தத் தசை என்னுடைய மனதை ஆஸ்சர்யத்தின் பூர்த்தியினால் தழதழக்கச் செய்கிறது.

நிவ்ருத்தி தர்மத்தில் உண்டான ப்ரீதியின் வாஸனையினால் போக்கடிக்கப்பட்ட காமக்ரோதம் முதலிய தொந்திரவுகளை உடையதாயும், பகவானைப் பற்றிய த்யானமார்க்கத்தில் தைர்யத்தை உடையதான இந்தப் புத்தி உருகியிருக்கிற உயர்ந்த சர்க்கரை நிறைந்த பாலினுடைய பெருக்கைப் போன்ற இனிமையான ஆகாரத்தை உடையதா

[illegible]
[illegible] ॥ 57

[illegible]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 58

[illegible] ।

யும், ஒவ்வொரு க்ஷணமும் அந்தப்பாலோடு ஸமம் என்கிற கலஹத்தைத் தாண்டினதாயும் (அதாவது அதைவிட மேற்பட்டதாயும்) இருக்கிறது. 57

மேலும்—

கவியாக இருக்கையினு லுண்டான கர்வமாகிற தோஷத்தையும், வாதம் செய்பவன் என்பதினுல் உண்டாகிய கர்வமாகிற தாபஜ்வரத்தையும், தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளுவதோடு சேர்ந்த அதிகமாகப் பேசுகிறவன் என்பதினுல் உண்டான அபிமானமாகிற பிசாசையும், அயலாருக்கு வ்யாக்யானம் செய்து கொடுப்பவன் என்கிற ப்ரஸித்தியினுல் உண்டான கஷ்டத்தையும் தானே நிவ்ருத்தி செய்து ஒரு விதத்தொந்திரவும் இல்லாத நிச்சலமான இருப்பை அடைகிருய். 58

புருஷன்—தேவ! வெளி விஷயங்களை அறிவதையே ஸ்வபாவமாக உடைய எனக்கு ஆத்மாவைப் பற்றியதான இந்தப் புத்தியின் வ்யாபாரம் உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினுல் உண்டானது, நீர் நினைக்க முடியாத ப்ரபாவத்தை உடையவரென்று ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது.

க்ரியாஶக்திம் [illegible] மது⁴ஜயிந: கேசித³பரே
[illegible] அந்யே த³நுஜவிஜயிந: [illegible] ।
ததோ(அ)பி கேசித்தத்த்வம் விஷயஜுஷ்டமபி ச
ஸ்வார்தை²: ஸ்வபா⁴வஸஹிதம் ப⁴வஸி ப⁴வஸிந்து⁴ப்ரஶமாய ந: ॥ 59

ஸங்கல்ப:— ப⁴த்³ர! ஸம்ப்ரதி த்வயி ப⁴க³வத அநாவில: ப்ரஸாத³: । அஹமபி தத³நுவ்ரத: ।

ததஶ்ச—

நிரபாயமுக்²யராக³ஸ்ஸ்வபக்ஷநிவிஷ்டநித்யஹரிதத்த்வம் ।
கு³ணபஞ்ஜரஸ்தி²தம் த்வாம் ஶுகமிவ மோக்ஷ்யாமி தி³வ்யக³தியோக்³யம் ॥

சிலர் உம்மை மதுவைக் கொன்றவரான பகவானுடைய கார்யத்தைச் செய்யக் கூடிய ஶக்தியாகவும், பின்னும் சிலர் அஸுரர்களைக் கொல்லுகிற சக்ராயுதமாகவும், மற்றும் சிலர் மனது என்கிற தத்வமாகவும் சொல்லுகிறார்கள், மற்றும் சிலர் அந்தந்தப் பதங்களின் அர்த்தங்களாய் இருக்கிற ஸ்வபாவங்களோடு சேர்ந்த அந்தப் பகவானாகவே சொல்லுகிறார்கள், இப்படி எப்பொழுதும் மிகவும் சிறந்தவரான நீர் இப்பொழுது நமமுடைய ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறீர். 59

ஸங்கல்பன்— பத்ர! இப்பொழுது உம்மிடத்தில் பகவானுடைய ஒரு தோஷமுமில்லாத அனுக்ரஹம் தடங்கல் இல்லாமல் உண்டாயிருக்கிறது. நானும் அதை அனுஸரித்தவன். ஆகையினால்—

அழிவில்லாத முக்யனான பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆசை உடையவராயும், தன்னுடைய ஸித்தாந்தத்தில் எப்பொழுதும் விஷ்ணுவாகிற பரதத்வத்தை வைத்துக் கொண்டவராயும், ஸத்வம் முதலிய குணங்களாகிற கூண்டில் இருப்பவராயும், உத்தமமான கதியை அடைவதற்கு தகுந்தவராயும் இருக்கிற உம்மை சுகயோகியைப் * போல முக்தராக்கப் போகிறேன். 60

* கிளி என்கிற அர்த்தம் ஒன்று ஏற்படுகிறது, அப்பொழுது அழிவில்லாத சிகப்பைத் தன் வாயில் உடையதாயும், தன்னுடைய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 61

[illegible]

[illegible]

[illegible] 62

இப்பொழுது உமக்கு இனி வரப்போகிறதாயும், வேறொருவராலும் அடையத்தகாததாயும் இருக்கிற மோக்ஷத்தின் ஸித்தியைக் கேளும்.

போக்கடிக்கப்பட்ட ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தைஉடையவனாயும், எல்லாக் கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்தபரமாத்மாவை அடைவதினால் ப்ரகாசமான (அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய) எட்டுகுணங்களை உடையவனாயும், அந்தப் பரமாத்மாவுடன் அதிகமான ஸாம்யத்தை அடைந்தவனாயும் இருக்கிற உமக்கு உயர்ந்தவனாயிருக்கை தாழ்ந்தவனாயிருக்கை என்கிற பிரிவுக்கு அடையாளங்களான ஸ்வபாவங்களை விட்டுவிடுகிறது என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லாததான கைங்கர்யமும் ஆதிசேஷன் முதலியவர்களுக்குப்போல உம்முடைய ஸ்வரூபம் உள்ளவரையில் ஸித்திக்கப்போகிறது. 61

மேலும்—

ப்ராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் பரமபதத்தை அடைகிற உம்முடைய ஸ்நேஹிதர்கள் உம்மால் விடப்பட்ட புண்யங்களின் பலம் எதுவோ அவைகளை அடையவார்கள், பாபத்தின் பலத்தை த்வேஷிகள் அடைவார்கள். 62

இறக்கைகளில் எப்பொழுதும் பச்சையை உடையதாயும், நூல்களினால் செய்யப்பட்ட கூண்டில் இருப்பதாயும், ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதற்கு தகுந்ததாயும் இருக்கிற, கிளியைப்போல் என்று அர்த்தமாகும்.

पुरुषः — देव ! भवत्प्रसादलभ्यां भाविनीमवस्थां प्रतिपाद्य निरूढहर्षा शान्तकलुषा नर्तयतीव मे बुद्धिः । पुनर्जन्मावस्था भविष्यति न वेति सन्दिहानो भृशं दूये । तदिह कथय कीदृशोऽहमिति ।

वितमसि पदे लक्ष्मीकान्तं विचित्रविभूतिकं
सविनयमितस्सद्भिर्नीतस्स्वभावसमाकृतिः ।
सततमपृथक्सिद्धिस्सिद्ध्यद्गुणाष्टकतत्फलो
भजति परमं साम्यं भोगे निवृत्तिकथोज्झितम् ॥ 63

ततश्च यद्यहमभिज्ञातव्योऽस्मि, तदा ज्ञापयितव्योऽस्मि ।

புருஷன்—தேவ! உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் அடையக்கூடிய தான இனிவரப்போகிற தசையை அறிந்து நிஸ்சயமாய் உண்டான ஸந்தோஷத்தைஉடையதாயும் காமக்ரோதாதிகள் இல்லாததுமான என்னுடைய புத்தி நர்த்தனம் பண்ணுவதுபோல் இருக்கிறது.மறுபடியும் ஜன்மமானது உண்டாகப்போகிறதோ இல்லையோ யென்று ஸந்தேஹத்தை உடையவனாய் மிகவும் துக்கப்படுகிறேன். ஆதலால் நான் இப்பொழுது எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டேன்?

தமோகுணம் இல்லாத பரமபதத்தில் அநேகவித விபூதிகளை உடையவனான ஸ்ரிய:பதியாகிய பகவானை ஆதிவாஹிகர்களினால் அழைத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவனாய் அடைந்து தன்னுடைய ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட ஆகாரங்கள் ப்ரகாசிக்க அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கையும் ப்ரகாசமாகத் தோன்ற எட்டுக்குணங்களும் அவைகளின் ப்ரயோஜனங்களும் ஸித்திக்க மறுபடியும் திரும்பிவருகிறதென்கிற ப்ரஸ்தாவம் இல்லாத அனுபவத்தில் (பகவானுடன்) மிகுந்த ஸாம்யத்தை அடைகிறான். 63

ஆகையினால் நான் அதை அறிவதற்குத் தகுந்தவனாயிருந்தால் அதை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

सङ्कल्पः — भद्र! किं न भवते मुक्तिसाम्राज्याय सिद्धं न संवेद्यते?

> अवतार रहस्यतत्त्ववेदी
> विषयग्रामविकारवीतरागः।
> अपुनर्भवनेन निरपायं
> प्रतिपत्स्यसि परं पदं मुरारेः॥ 64

श्रद्धत्स्वेदमपि सत्यवादिनो मे सशपथं व्याहारम्।

स्वकैङ्कर्यसाम्राज्यं भवते परात्मना।
विवेकस्य च वीरस्य यौवराज्यं प्रतिश्रुतम्॥ 65

अपि च—

[illegible]
[illegible]।

ஸங்கல்பன்—ப த் ர! முக்தைஶ்வர்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட உமக்குவரக்கூடிய ஸித்தி ஏன்தெரிவிக் கத்தக்கதல்ல?

அவதார ரஹஸ்யங்களின் உண்மையை அறிந்தவராய் தேவதை களின் க்ராமங்களில் ஆசையில்லாதவராகிய நீர் மறுபடி ஜன்மம் இல்லாமல் அழிவில்லாததாகிய பகவானுடைய பரமபதத்தை அடை யப் போகிறீர். 64

மேலும் உண்மையையே சொல்லுகிற என்னுடைய ஶபதத்தோடு சொல்லப்படுகிற இந்த வார்த்தையை நீர் நம்பவேண்டியது.

பரமாத்மாவினால் உமக்கு தன்னுடைய கைங்கர்யமாகிற ஸாம் ராஜ்யமும், வீரனாகிய விவேகனுக்கு யௌவராஜ்யமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 65

மேலும்—

நீர் இப்பொழுதே இதற்குமுன் இருந்ததாயும் பின்னால் செய்யக் கூடியவைகளாயும் இருக்கிற கர்மங்களினால் விடப்பட்டவராகிறீர், ப்ரத்யக்ஷத்திலேயே அல்பமான ஆநந்தமாக அறியப்பட்டிருந்தபோதி

ஈஷாஶ்ச ஸாராதி ஸம்ஸாரஷயாதெவீக்ஷ்ய தவேக்ஷணெ
ஸ்வஸ்ருதா தஸ்ய தத்வவிஜ்ஞபநதஸ்ஸந்தோஷவா ஸெவ்யதெ ॥ 66

தஸ்மாத் யாமி ஸஹஸா ।

[இதி த்ரித்ராணி பதாநி கத்வா]

வித்யாஸம்ப்ரதாயவிச்சேதாய ஜகதி விவரயாமி கிஞ்சித் ।

ஸகலம் நியதா த்ருஷ்ட்யா ஸகலமிதம் ப்ரத்ர்நம்

ஸ்வாராஜ்யம் இஹ ஸ்வாத்மா வஸதெ ஸகலத்ருஶாம் ।

தஸ்மாதவஸ்தாநெந ஸஹ்ருதஸ்தெஷு ஸக்திஶ்

ஸர்வார்த்திபிரபீஷ்டம் ஸம்ப்ரஷ்டாம் விஶேஷதஶ் ॥ 67

[இதி ஸாராம் பரிவர்த்ய பஶ்யந் நிஷ்க்ராந்தஃ]

னும் இஷ்டமான ப்ராரப்தகர்மங்களின் பலத்தை அனுபவிப்பதில் ஆசையை விட்டாலும்விடும், விடாமல் இருந்தாலும் இரும், பகவானுடைய தயையாகிற தேவியினால் கடாக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற எங்களாலேயெனில் உம்முடைய நடவடிக்கையின் உண்மையை விஜ்ஞாபனம் செய்து கொள்ளுவதினால் உண்டாகிய ஸந்தோஷத்தை உடைய அந்தத் தயாதேவி அடையப்படுகிறாள். 66

ஆகையினால் உம்மை உத்தரவுகேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[என்று இரண்டு மூன்றடிகள் நடந்து]

ப்ரும்மவித்யையின் ஸம்ப்ரதாய பரம்பரைவிட்டுப் போகாமல் இருப்பதற்காக இவ்வுலகத்தில் இதைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

வேதங்களுக்கெல்லாம் பாக்யமாகிய பகவானிடத்தில் அசையாமல் வைக்கப்பட்டமனதை உடைய மஹாத்மாவாகிய புருஷன் இந்தப் பூமியில் இருக்கிறார். ஆதலால் எல்லாவற்றையும் நேராகப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தப்புருஷன் ஸாவதானத்துடன் கூடினவர்களாய் இருக்கிற ஶிஷ்யர்களினால் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா அர்த்தங்களையும் பற்றிக்கேட்கத் தகுந்தவர். 67

[என்று புருஷனைத்திரும்பிப்பார்த்துக்கொண்டே வெளியேபோகிறார்.]

வு௱ஷ:— (ஸஹஷ௱ம்) ஹுத்ரகூதிக ஹுஹாவா உயிஷாநீம் விஶு௱தவ௱வஹா விஶ்வகத்௱வபிதவ௱நாஶக்தி:, யஷஹ உநஞாவரா௱யஸஜ்ஞதோவுலவம௱ஹைத௱நா ஹுஸாஷெந வசிமுஷ்யஹீதொஸ்மி ।

கிஞ்ச—

யதிஹ வ௱ா வ௱ாணவ௱ஷெண வஹிஷ்க்ரணாக்ஷ
ஹுதிதவிர௱ஸவ்ருத்திவிஷமம் ஹுவவாரவஹி: ।
ததிஷ உமெஹா தமெக உந௱ஹ௱ிய ரஸாதிஶயாக்ஷ
ஸ்வபிதி உநொஸீயவஷிதி௱தி உ௱ஹ்யதி வா ॥ 68

க்ஷவாஉவி விவித்ருமெதக்ஷந௱வாதி ।

புருஷன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) இதற்கு முன்பு ப்ரஸித்தி அடைந்த தாகிய ப்ரபஞ்சத்தை யெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தவராகிய பகவானுடைய அகடிதகடனுஶக்தி (அதாவது வேறொருவராலும் செய்யமுடியாத தைச் செய்யக்கூடிய ஸாமர்த்தியம்) இப்பொழுது என்னிடத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பிவிக்கப்பட்ட தன்னுடைய ப்ரபாவத்தை உடையதாயிற்று. ஏனெனில் அளவில்லாத அபராதங்கள் நிறைந்த நானும் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான அனுக்ரஹத்தினுல் கடாக்ஷிக் கப்பட்டேனே. மேலும்—

இப்பொழுது எந்த மனது முன்பெல்லாம் பகவானுல் தள்ளி விடப்பட்டிருப்பதினுல் (நிக்ரஹிக்கப்பட்டிருப்பதினுல்) ப்ரமாணத்தில் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கு விருத்தங்களான வ்யாபாரங்களை உடைய தாய் வெளிவிஷயங்களில் விபரீதமாக ஸஞ்சரித்ததோ அப்படிப்பட்ட என்னுடைய இந்த மனது இந்தப்பகவான் ஒருவனையே அனுபவித்து அதினுல் உண்டான ஆநந்தத்தின் மிகுதியினுல் தூங்குகிறதோ அல் லது கர்வத்தை அடைந்திருக்கிறதோ அல்லது மயக்கத்தை அடைந் திருக்கிறதோ, ஆஶ்சர்யம். 68

மிகவும் விசித்ரமான மற்றொன்றையும் இப்பொழுது அனுபவிக் கிறேன்.

சுமெந்ருஷா8ஜஹத்ரிவஹபு8நஸா 8ாய: க்ஷயப்ரத்யாஸமெமெ
ரவ்ருத்யுஹஹதிக்ருமெ8ாரவிதயவ்யாவாரயந்யஸ்யமெ8 ।
ஹ ஶ்ருதி திபுவமெவஸ: வ்ருவ்யஜவ்ருஜிநாகஹுவாரவாரீஹவநு
ப்ருத்யாவஸீததி 8ாக்ஷிவாஸர ஐதி ப்ரீ தி:ப்ருதிஷாவ்யமெத॥69

ஐதமவி 8ஹத்தரம் ப்ரீதிகாரணம்। யதஸ்—

தஹரகஹரெ தெவஸ்த்ரிஷணிஷ ஊரீவிபுகா
நிவதிதநிஜாவத்யாதிஸ்தாவ தீணபுவிதந்க்ரு 8ாஸ ।
ய8 நிதிஹநஸ்தலிநு காமெ ஸ ஶவ ஶூதாயிகா
8க்ருதகவாரப்ரஸ்யாநாஸபும் ப்ரவெஶயதி ப்ரபு: ॥ 70

ஈயிஹதம் வ 8ஹதிதாநீ8ஸ்லாகமெ8ஶ்வயம் ।

தர்மார்த்த காமங்களாகிற மூன்று வர்க்கங்களை விடாத அதாவது (அவைகளை ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற)மனதை உடையவர்களுக்கு ஆயுஸ்ஸு குறைந்துபோகிறதே யென்று பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடியவைகளாயும் ஒருவிதத்தடங்கலுமில்லாமல் நடக்கிற வரிசைகளை உடையவைகளாயும் இருக்கிற கழிந்துகொண்டிருக்கிற நாள்களினால் வீணாகாத வ்யாபாரத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பதினால் க்ருதார்த்தனாகிய எனக்கு மிகவும் வ்ருத்தி அடைந்திருக்கிற பாபங்களாகிற ஸமுத்திரத்திற்கு அக்கரையாய் இருக்கிற மோக்ஷத்தை அடையும் தினம் கிட்டவருகிறது என்று ப்ரீதி உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. 69

இதுவும் மிகவும் அதிகமான ப்ரீதிக்கு காரணம். எது வென்னில்:—

சேறு நிறைந்த குழியில்விழுந்த தன்னுடைய பிள்ளையை எடுக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் தானும் அதில் குதித்திருக்கிற பிதாவைப்போல தஹராகாசத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருப்பவராயும் ப்ரபுவாயும் இருக்கிற அந்தத் தேவனே அந்த மரண காலத்தில் பரமபதத்திற்கு ப்ரயாணம் புறப்படுவதற்காக இந்த ஶரீரத்தில் நூற்றோராவது நாடியை நம்மை ப்ரவேசிக்கும்படி செய்கிறார். 70

இப்பொழுது நமக்கு விசேஷமான ஸம்பத்து கிடைத்திருக்கிறது.

प्रत्यूहानपनीय विवेकसम्प्रयोगेष्वशेषेष्वपि
सद्भिर्दैवहतायिप्रजातास्यैर्भ्यसाहभ्यसा ।
प्रत्यक्षागमयुक्तिभिः प्रणिहितत्रिकेषु तत्केष्वपि
दृष्टादृष्टगुणेषु बुद्धिविषणाद्व्यासस्योऽऽस्महे ॥

अपि च निरन्तरान्तर्यामिसर्वेश्वराज्ञानुवर्तनप्रीत्या यावज्जीवमनुपालयतो मे नित्यसन्निहितेव नैश्रेयसी सिद्धिः । तदेतदखिलं यत्प्रसादेन मया समधिगतं तमसहायवीरं विवेकं विचित्रमहिमशालिनीं विष्णुभक्तिं चामोघवाञ्छितस्सन्द्रष्टुमिच्छामि । अत्र

யுத்தத்தில் பாணப்பைகளைக் கட்டிக்கொண்டவராயிருக்கிற விவேகனாகிய மஹாவீரன் விரோதிகளான காமாதிகளைப் போக்கடித்தார். அவருடைய மஹிமையினாலேயே கும்பலாய்ச்சேர்ந்து மிகவும் பெரியதாகிய புத்தியின் சலிக்கும் தன்மை நன்றாக அதாவது திரும்பி வாராதபடி போக்கடிக்கப்பட்டது. ப்ரத்யக்ஷம் ஶாஸ்திரம் யுக்தி இவைகளினால் மூன்றென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளாயும், ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியப்பட்டவைகளாயும், அறியப்படாதவைகளாயும் இருக்கிற குணங்களையுடையதத்வங்களில் நாம் அடையப்பட்ட புத்தியின் வ்ருத்தியை உடையவர்களாய் மேன்மை பெற்றிருக்கிறோம். 71

மேலும் இடைவிடாமல் அந்தர்யாமியான பகவானை அனுபவிப்பதினால் உண்டான ஆநந்தத்தையும், பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து நடப்பதினால் உண்டான ப்ரீதியையும் உயிரோடிருக்கும் வரையிலும் பரிபாலித்துக்கொண்டிருக்கிற எனக்கு மோக்ஷத்தின் ஸித்தி எப்பொழுதும் ஸமீபத்தில் இருப்பதைப்போல் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் எவரால் என்னால் அடையப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட அஸஹாய ஶூரனாகிய விவேகனையும், விசித்ரமான மஹிமையை யுடையவளான விஷ்ணுபக்தியையும் வீண் போகாத ஆசையை உடைய நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். அவ்விருவர்களும் இவ்விடத்தில் துளஸீவனத்தில் வஸிக்கிற த்வாதஶீ தேவதையை

दैवतं धनजीवननिवासिनीम् आराधयितारः समुपसेव-
माना नूनमिहागमिष्यन्ति। यावदिमानुपसर्पामि।

[ततः प्रविशति विवेकः सुमतिर्विष्णुभक्तिश्च]

विष्णुभक्तिः—महाराज! दिष्ट्या त्वया जिताः शत्रवः, सर्वस्यापि विकृतिप्रसूत्या प्रकृत्या अनादि प्रवर्तमाने गर्भजन्मजरामरणादिचक्रयन्त्रे आरोप्य निपीड्यमानो निवृत्तिधर्मप्रभृति निश्रेणिकाक्रमेण निःश्रेयसप्रासादसमारोहणाय नियोजितः पुरुषः। अहो न वयं भवतस्तत्त्वमवधारयामि।

महासत्त्वोदारस्थिरमधुरगम्भीरहृदयः
कृपोत्साहोत्तुङ्गः कृतविदभिगम्यः प्रणयिनाम्।

ஆராதிக்கப்போகிறவர்களாய் இவ்விடத்திற்கு வரப்போகிறார்கள், நிஸ்சயம், அவர்களை நான் கிட்டப்போகிறேன்.

[பிறகு விவேகன் ஸுமதி விஷ்ணுபக்தி இவர்கள் ப்ரவேசிக்கிறார்கள்]

விஷ்ணுபக்தி—மஹாராஜ! தைவாதீனமாய் உம்மால் சத்துருக்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். எல்லா விகாரங்களுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாகிய ப்ரக்ருதியினால் அநாதியாகச்சுழன்றுகொண்டுவருகிறகர்ப்பம், ஜன்மம், கிழத்தனம், மரணம், முதலியவைகளின் சக்ரமாகிய யந்திரத்தில் ஏற்றிவைத்துப் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷன் நிவ்ருத்தி தர்மம் முதலான படிகளின் வரிசையினால் மோக்ஷமாகிற மெத்தையில் ஏற்றிவைப்பதற்கு யோக்யனாகச் செய்யப்பட்டான். ஆஸ்சர்யம்! உம்முடைய மஹிமை அளவில்லாததென்று அறிகிறேன்.

உயர்ந்த ஸத்வகுணத்தை உடையதாயும் விசாலமாயும் சலிக்காததாயும் இனிமையுள்ளதாயும் கம்பீரமானதுமான மனதை உடையவராயும், தயையினாலும் உத்ஸாஹத்தினாலும் அதிகரித்தவராயும், பண்ணின உபகாரத்தை மறக்காதவராயும், விஶ்வாஸத்தை உடையவர்களுக்கு ஸுலபமாய் அடையக்கூடியவராயும், ஶாஸ்திரங்

ஶ்ரோதவ்யஜ்ஞாநதேயஸ்ம்ருதிஜயிரக்ஷோத்பவாநீத
ஸ்வைகஸ்வப்ராஸாதநவபணிதீநாதேதிதஃ ॥ 72

கிஞ்ச—

தீரோதாத்தாநுகூலோந்நதகுணமஹிமா நாயகேஷ்வக்ரணீஸ்த்வம்
ஸ்வாயீநாஸ்வஸ்தநயா ஸாம்ப்ரதிரஹிதா யஜ்வபத்நீ தவாஸள ।
ஸ்வாயத்தாஸாத்யஸித்திஸ் ஸ்வஜநிஹவதஸ்வாந்நிஶ்ரேயஸார்த்தா
ராமஶ்ச த்ரைலோக்யாம் ரணவிஹ்ருதிமுகைரப்ரதர்ஷ்யா
நுபாவௌ ॥ 73

ராஜா—மஹாப்ரபாவே! ஸர்வமிதம் த்வதநுக்ரஹஸம்பூத
மேவ । 'பக்த்யாத்வநந்யயா' இதி பகவதைவ உச்யதே।

கேளக்கேட்பது அதனல் உண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானம் அதை மனதில் எப்பொழுதும் தரித்துக்கொண்டிருப்பது அதை நினைப்பது இவைகளுக்கு இருப்பிடமாயும், பெரிய நடவடிக்கை உடையவராயும் இருக்கிற நீர் தோஷங்கள் இல்லாத ஶப்தங்களாகிய ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மிகவும் இஷ்டமானவர். 72

மேலும்—

தீரோதாத்தராயும் அனுகூலராயும், உயர்ந்த குணங்களின் மஹிமையை உடையவராயும் இருக்கிற நீர் நாயகர்களுக்குள் முதன்மையானவர்; உம்மோடு சேர்ந்திருக்கிற இந்த ஸம்பதி உமக்கு வசப்பட்டவளாயும், உமக்கு மிகவும் ப்ரியமாயும் இருக்கிற தர்மபத்னீ; யஜமானனாகிய புருஷனுக்கு மோக்ஷத்தை உண்டுபண்ணுவதையே ப்ரயோஜனமாக உடைய (கார்யத்தின்) ஸித்தி இப்பொழுது உமக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டதாக ஆய்விட்டது; ஆகலால் இந்த மூன்றுலோகங்களிலும் ஸ்ரீராமனும் நீரும் யுத்தத்தில் விளையாடுவது முதலிய மேன்மைகளினால் ஒருவராலும் தடுக்க முடியாத மஹிமையை உடையவர்கள். 73

ராஜா—சிறந்த ப்ரபாவத்தை உடைய விஷ்ணுபக்தியே! இது எல்லாம் உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால் உண்டானது. 'அநந்யையான பக்தியினால்' என்று ஸ்ரீ கீதையிலும் பகவானால் சொல்லப்

(विचिन्त्य) अद्यापि न प्रकृत्या पुरुषः परित्यक्तः । नापि तावत्—

ज्वलनदिवसज्योत्स्नापक्षोत्तरायणवत्सरान्
पवनतपनचन्द्रानेयांस्तडिदनु [illegible] ।
जलपतिमथ देवाधीशं प्रजापतिमागत
स्सरति विरजां दूरे वाचस्ततः परमद्भुतम् ॥ 74

अयं हि—

मलिनदशाकारिभिर्मलीमसवस्तुभि
रुपनिहितमहारत्नज्योतिर्निरुद्धनिजप्रभः ।
[illegible]
जडपरिषदि न्यस्तो देव्या न दीप்यति मायया ॥ 75

படுகிறதல்லவா. (யோசித்து) புருஷன் இன்னமும் ப்ருக்ருதியினுல் விடப்படவில்லை.

அக்னி, மத்யாஹ்னம், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயணம், வருஷம், காற்று, ஸூர்யன், சந்திரன், பிறகு மின்னல், வருணன், இந்திரன், ப்ரஜாபதி, இவர்களை அடைந்தவனுய் விரஜா நதியைத் தாண்டவுமில்லை; அதற்குப்பிறகு உண்டாகிற ஆஸ்சர்யம் வாக்குக்கு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறதல்லவா (வாயால் சொல்ல முடியாததல்லவா). 74

இவன்—

. அழுக்கடைந்ததாயிருக்கும் தசையை உண்டாக்குகிற அழுக்குள்ள வஸ்துக்களினுல் உள்ளடக்கப்பட்ட மிகவும் ப்ரகாசத்தை உடைய உயர்ந்த ரத்னம்போலத் தடுக்கப்பட்ட தன்னுடையதான ப்ரகாசத்தை உடையவனுய், மிகவும் ஸுலபமான தன்னுடைய கர்மங்களின் பலங்கள் என்கிற வ்யாஜத்தினுலே பகவானுடையதாகிற ப்ரக்ருதியினுல் ஜடவஸ்துக்களின் கும்பலில் சேர்க்கப்பட்டவனுய் ப்ரகாசிக்கவில்லை. 75

[illegible]

ஸுமதீ—ஆர்யபுத்ர! இடைவிடாமல் உண்டாகிற கேவலம் அயலாரை ஹிம்ஸை செய்வதாகிய விளையாட்டை உடையவளாகிய மாயையினால் என்னப்ர'யோஜனம் அடையப்பட்டது? இனி அடையப்படப் போகிறது?

ராஜா—ஒன்றுமில்லை. (பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு)

விஷமரத்தின் பழங்களின் பக்வமான தசையைப்போலப் பார்க்கத் தகுந்ததான ஶப்தாதிவிஷயங்களினால் உண்டான ஆசையினால் மறைக்கப்பட்டஜ்ஞானத்தை உடைய ஆநந்தம் முதலிய குணங்களையுடைய ஜீவாத்மாவை ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களையுடையதும், புத்தியில்லாததுமான இந்த ப்ரக்ருதி வஞ்சனை செய்து என்ன ப்ரயோஜனத்தை அடைந்தது? 76

விஷ்ணுபக்தி—இது மஹாராஜாவிற்குத் துக்கப்படுவதற்கு ஸமயமல்ல. இப்பொழுது பகவானுடைய ஸங்கல்பமாகிற ப்ரளய காலாக்னியினால் ஸ்வல்பமான ப்ராரப்த கர்மம் மிகுதியாயிருக்கும்படி

ப்ரக்ருதிரபி நிஸ்ருஷ்டகஞ்சுகேவ பரிஸுத்தஸ்வபாவம்
பரிஸமாப்தே பரமபதே ச நிஸ்ருஷ்டி ।

ராஜா—(ஸஹர்ஷம்) பகவதி! ஸித்தப்ராயஸ்ஸம்ஹிதம்। தஹிம்
ஸப்ரயோஜனாயாஸோஸ்மி ।

ஸுமதி:—ஆர்யபுத்ர! கிம் வசனம் பகவத்யா ஸத்யம்
ஆஹோஸ்வித் அநுக்ரஹணம், அஹவா ஸந்தேஹ இதி ஸம்ஸயம்
ஆபன்னாஸ்மி । (ஹாயா) ஆர்யபுத்ர! கிமேதத் பகவத்யா
பாஷணம் ஸ்வாரஸ்யம் வா அநுக்ரஹணம், அதவா ஸந்தேஹ இதி ஸம்
ஸாயமானமானஸாஸ்மி ।

ராஜா—ப்ரியே! மைவம் மந்தவ்யா:। ஸத்யவாதினீ விஷ்ணு
ஸநகஸநந்தநாதிபி: ஸ்லாகனீயா மஹாயோகினீ । ஸ்ர
த்தத்ஸ்வ தத் ।

புருஷனுடைய பாபங்களாகிற ஸமுத்திரம் வற்றும்படி செய்யப் பட்டது. பாம்புத்தோலுக்கு ஸமமாக இருக்கிற ப்ரக்ருதியும் ஆதிஶேஷனைப்போல பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை உடைய புருஷனை ஆயுஸ்ஸின் முடிவிலும் பரமபதத்திலும் தானே விட்டுவிட்டுப் போகிறது.

ராஜா—(ஸந்தோஷத்துடன்) பகவதி! அப்படியாகில் நம்முடைய இஷ்டம் அனேகமாய் ஸித்தித்து விட்டது. ஆதலால் நான் ப்ரயோஜனத்தோடு கூடிய ப்ரயாஸத்தை உடையவனாகிறேன்.

ஸுமதி—ஆர்யபுத்ர! பூஜ்யையான விஷ்ணுபக்தியின் இந்த வார்த்தை நம்முடைய த்ருப்திக்காகச் சொல்லப்பட்டதா, அல்லது உண்மை தானா, என்று ஸம்ஶயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவளாக இருக்கிறேன்.

ராஜா—ப்ரியே! இப்படி நினைக்காதே. ஸநகர் ஸநந்தனர் முதலியவர்களினால் கொண்டாடத்தகுந்தவளாய் மஹாயோகியாயிருக்கிற இந்த விஷ்ணுபக்தி உண்மையையே சொல்லுகிறவளல்லவா. இதை நீ நம்பு.

நிஜஶ்ரீவிரஹி நித்யதுர்லபே
ஜாததர்ஷாஸி மநோஹரே ஜாததர்ஷா ।
ஶ்வஶ்வ்யே ஶஶிதகாங்க்ஷிணீ ஸ்வயம்
ப்ரியா க்ஷணேந ப்ரேமாஶயம் ॥ 77

ஸாமதி:— மஹாராஜஸ்ய பத்ந்யா மம ஸ்வயம் ப்ரீதிணீ விஸ்ஸர மஹாராஜஸ்ய । (மாயா) மஹாநு பவ்வேஷ ப்ரஸாத ஸ்ஸஹமந்த்ரிணீ விஷயே மஹாராஜஸ்ய ।

ராஜா—(பரிக்ரம்ய) உபமோஹநீம் மேதகாசேஷ்ய ஸ்ரீ பரிவயராவஸிஶ்ராந்தேஹ்ய: ப்ரஹர்ஷகாரணம் விஜ்ஞாபயாமி ।

விஜ்ஞாஹி: ஸ்விபக்ஷஸஹபட்டாஷ் ஸ்வாதேஷ்வஸ்வயதாம் ஸிஜாசேஷ்ய ரசாம்ருதாம் ஶமமோஷ்ணாஞ்யாயதோஷாதிபி:।

தேவஸ்திரீகளினுலும் எப்பொழுதும் அடைய முடியாததான ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையை உடையவளாயும், அழகான ப்ரயோஜனத்தில் ஆசைப்பட்டவளாயும் எனக்குப் பத்னியாயும் இருக்கிற நீ தோஷமில்லாத உன்னுடைய இஷ்டத்தை ஒரு ஸமயத்தில் அடையப் போகிருய். 77

ஸாமதி—மஹாராஜாவாகிய உமக்குப் பத்னியாகிய என் விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட அனுக்ரஹம் மிகவும் பெரியதானதல்லவா.

ராஜா—(கொஞ்சம் நடந்து) என்னுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தங்களுடைய ப்ரயோஜனமாக நினைத்தவர்களாயும் வெகு காலம் எனக்கு ஶுஶ்ரூஷை செய்ததினுல் ஶ்ரமப்பட்டவர்களாயும் இருக்கிற ஶமம் தமம் முதலியவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணமாகிய இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை நான் இப்பொழுது தெரிவிக்கிறேன்.

வித்யைகள் தங்களுடைய பக்ஷத்திற்கு எதிரிகளான பக்ஷங்களை நிராகரிப்பதில் சக்தியையுடைய (புருஷர்கள்) இடங்களில் இருக்க

மத்ஸூதஸ்ய மநோரதஸ்ய ரதிநா ஜ்ஞாதாத்வநா ஸம்ப்ரதி
ப்ரத்யாவ்ருத்திகதோஜ்ஜிதேந பரமம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிஷ்டாஸ்யதே॥

அபி ச—

ப்ராசீநைகபதீம் த்யக்த்வா ப்ரதீசீநாஶ்ரிதஃ ப்ரபுஃ ।
உதீசீமேவ பதவீமஸௌ நாவாசீம் கமிஷ்யதி ॥ 79

[ஆகாஶே டிண்டிமத்வநிஃ । ஸர்வே ச ஸாஶ்சர்யப்ரஹர்ஷம் நாடயந்தி]

வேண்டியது; தங்களுடைய ப்ரயோஜனத்தின் ஸித்தியை அடைந்த ஶமம் தமம் வேதாத்யயனம் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளினால் அனுமதி செய்யத்தக்கது, எது வென்னில்:—என்னை ஸாரதியாக உடைய மனோரதமாகிற தேருக்கு ரதியான (அதில் ஏறிக்கொண்டவனான) புருஷனால் (தன்னால் ஶாஸ்திரங்களினால்) அறியப்பட்ட திரும்பி வருகிறது என்கிற ப்ரஸ்தாபமே இல்லாத அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினால் இப்பொழுது பரப்ரும்மத்தைக்குறித்து ப்ரயாணம் செய்யப்படப்போகிறது. 'ப்ரதிஷ்டாப்யதே' என்கிற பாடாந்தரத்தில் ரதியாயும் அறியப்பட்ட அர்ச்சிராதிகதியை உடையவனாயும், திரும்பிவருகிறது என்கிற ப்ரஸ்தாபமே இல்லாத ஜீவாத்மாவினால் பரப்ரும்மம் இவ்வுலகத்தில் தகுந்த ஶிஷ்யர்களிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்றர்த்தம். 78

மேலும்—

பழையதான அதாவது வெகுகாலமாய் அனுபவிக்கப்பட்டதான ஒற்றையடிப்பாதையை (ஸம்ஸார மார்க்கத்தை) விட்டுப் பரமாத்மாவைப் பற்றியதான மார்க்கத்தை அடைந்திருக்கிற ப்ரபுவாகிய இந்தஜீவாத்மா உயர்ந்த பதவியையே அடையப்போகிறான். தாழ்ந்த மார்க்கத்தை ஒருபொழுதும் அடையப்போகிறதில்லை. 79

[ஆகாசத்தில் டிண்டிமவாத்யத்தின் ஓசை உண்டாகிறது. எல்லோரும் ஆஸ்சர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அபிநயிக்கிறார்கள்.]

[illegible]

[illegible] 80

[illegible]

[illegible]

விஷ்ணுபக்தி—மஹாராஜாவினால் இது கேட்கத்தக்கது.

புத்தியின் அழுக்குகள் நிவ்ருத்தி அடைந்தவனாய் சலிக்காத அதாவது (தனக்கு வசப்படுத்தப்பட்ட) ஜ்ஞானேந்திரியங்களையும் கர்மேந்திரியங்களையும் உடையவனாய், பகவானைப் பற்றிய த்யானத்தின் மஹிமையினால் அறுக்கப்பட்ட கர்மங்களாகிற கட்டை உடையவனாய் க்ருதக்ருத்யனாய் இருக்கிற இந்த வித்வானாகிற புருஷன் அதிசீக்கிரமாக ஆஸ்சர்யமான மோக்ஷமார்க்கத்தை அடைகிறான் என்று திரிவர்க்கங்களில் உண்டான ஆசையைப்போக்கடிக்கிற தேவதைகளினுடைய டிண்டிமவாத்தியம் அடிக்கப்படுகிறது. 80

புருஷன்—(ஸந்தோஷத்துடன்) நம்முடைய பெரிய ஸந்தோஷத்தினால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிற இந்தவத்ஸனாகிய விவேகன் ஸுமதி விஷ்ணுபக்தி இவர்களுடன் கூட இங்குவருகிறான். ஆகையால் நான் எதிர் கொண்டு போகிறேன்.

விவேகன்—(எதிரில் குறித்துக்காட்டி) ப்ரியே! நம்முடைய குலபதியாகிய இந்தப்புருஷன் தான் நினைக்காமலிருக்க வந்திருக்கிற பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்யப்பட்ட வித்யைக்கு முன்பு செய்தவைகளாயும் பின்பு செய்யப்போகிறவைகளாயும் இருக்

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿-
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ।

[𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿]

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃— 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 ! 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 ! 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 ! 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌜𑌿𑌤𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 । (𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑍁𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍) 𑌵𑌤𑍍𑌸 ! 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰 ! 𑌨𑌿𑌜𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯 [illegible]

கிற புண்ய பாபங்களினுடைய கும்பல்களை உடையவராய் நம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வருகிறார். ஆதலால் இவர் ஸாவதானத்தோடு கூடின நம்மால் எதிர்கொண்டு சென்று அடையத்தக்கவர்.

[எல்லோரும் வணக்கத்துடன் அதிவேகமாய்க் கிட்டவந்து பரிசுத்தமான புத்தி உடையவர்களாய் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்.]

புருஷன்—எல்லோரும் தீர்க்காயுஸ்ஸை உடையவர்களாய் இருக்கக்கடவீர்கள். பத்ரே ! விஷ்ணுபக்தியே ! ஒருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததும் நடவடிக்கையினால் ப்ரகாசமாக அறியப்பட்டதாயும் இருக்கிற தன்னுடைய மஹிமையினால் போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லா சத்ருக்களினுடைய பக்ஷத்தை உடையவனாய் ஜயத்தினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற வத்ஸனாகிய விவேகனோடு தைவாதீனமாய்ச் சேர்ந்தேன். (விவேகனைக் கட்டிக்கொண்டு ப்ரீதி பஹுமானம் இவைகளுடன்) வத்ஸ ! மஹாவீரனாகிய விவேகனே ! என்னுடைய கர்மங்களின் பரம்பரையினால் உண்டான ப்ரக்ருதியினால் மிகவும் தூங்கிக்கொண்டிருந்த நான் நமக்கு விரோதிகளாய் நம் குலத்திலே பிறந்த மஹாமோஹன் முதலியவர்களை நாசம் செய்தவ

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑍁𑌹𑌰𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌧𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌰
𑌸𑍍𑌮𑌦𑍇𑌕𑌨𑌿𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍
𑌧𑌿𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌰𑌾𑌶𑌿𑌰𑌪𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾—(𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂) 𑌹𑌨𑍍𑌤! 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌹𑍇𑌤𑌾𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌟𑌿𑌕𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌪𑌵𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿।

𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌾 𑌗𑌾𑌰𑌵𑌂
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌨𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌨𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌣𑌤𑌿 ।
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌣𑌕𑌾𑌤𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌧𑌿𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇
𑌗𑍁𑌣𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌲𑌾𑌲𑌸𑍋 𑌨 𑌵𑌯𑌮𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 81

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌨—

ளுகிய உன்னால் அல்லவோ விழித்துக்கொண்டிருக்கும் தசையை அடைவிக்கப்பட்டேன். நம்முடைய நன்மை ஒன்றிலேயே ஆசையை உடையவளாய் வேறு ப்ரயோஜனத்தை விட்டவளாகிய இந்த விஷ்ணுபக்தியினுலோ வெனில் பொறுக்க முடியாத அளவில்லாத துக்கங்களின் பரம்பரைகள் தொடர்ந்து வருவதற்குக் காரணமாகிய பாபங்களின் கும்பல்கள் போக்கடிக்கப்பட்டன.

ராஜா—(தன் மனதிற்குள்) ஆச்சர்யம்! இவன் குலம் நாசமடைவதற்குக் காரணம் என்று குலபதியைக் காப்பாற்றின என்னை கபடபுத்தியை உடைய சிலர் அபவாதம் சொல்ல விரும்புகிறார்கள்.

பணத்தில் ஆசையற்றவனையும், ஸம்மானத்தில் கௌரவம் இல்லாதவனையும், கீர்த்தியில் அபிப்ராயம் இல்லாதவனையும் இருக்கிற யோகியையும் ஒப்புக்கொள்ளாததாய் (அவனுடைய) குணங்களை மறைப்பதில் ஆசையாகிற பிசாசத்தினால் பிடிக்கப்பட்டமனதை உடைய இந்த ஜனத்தில் குணங்களை அறியவேண்டுமென்கிற ஆசை உடைய ஒருவனும் காணப்படவில்லை. 81

இது நிற்க—

(प्रकाशम्) तात! [इत्यर्धोक्ते सव्रीडमवनतमुखस्तिष्ठति]

विष्णुभक्तिः — भगवन्! महाराजस्य विवेकस्य विवक्षितं विज्ञापयामि।

सामान्येन परिग्रहेऽपि सहजान् प्रस्थानतो विष्वचः
कूटस्थप्रतिकूलवृत्तिषु कृपामाक्षिण्वतोऽशेषतः।
कामादेः स्वयमौर्ध्वदेहिकविधिं कृत्वा यथार्हं कृती
द्रष्टुं त्वां त्रुटितस्वकर्मनिगडं प्राप्तो विवेकः
[प्रभो॥ 82

पुरुषः — (सहर्षबहुमानम्) भद्रे! परमयोगि-
बहुमतमहिमे विष्णुभक्ते! परित्यक्तस्वप्रयो

(வெளிப்படையாக) ஓ! பிதாவே! [என்று பாதிவார்த்தை சொன்னவுடன் வெட்கத்துடன் தலைகுனிந்து நிற்கிருன்.]

விஷ்ணுபக்தி — பகவந்! மஹாராஜாவாகிய விவேகனுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரே குலத்தில் பிறந்தவர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருந்த போதிலும் விபரீதமான வழியில் நடக்கிறவர்களாயும், கூடஸ்தர்களுக்கு விரோதமான வ்யாபாரத்தை உடையவர்களாயும் இருக்கிற காமன் முதலியவர்கள் இடங்களில் கொஞ்சமேனும் தயா தாக்ஷண்யம் இல்லாதவராய் தானே காமன் முதலியவர்களுக்கு மரணத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய கர்மங்களை அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி செய்துவிட்டு க்ருதார்த்தராய் இருக்கிற இந்த விவேகன் அறுக்கப்பட்ட தன்னுடைய கர்மங்களாகிற விலங்கை யுடைய உம்மைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்.
82

புருஷன் — (ஸந்தோஷம் பஹுமானம் இவைகளுடன்) பத்ரே! சிறந்த யோகிகளினாலும் கொண்டாடப்பட்ட மஹிமையை உடையவளாகிய விஷ்ணு பக்தியே! தங்களுடைய ப்ரயோஜனங்களை

ஜநகஸம்பவஸ் ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமுபக்ருதவத்ப்யோ ப⁴வத்ப்ய: பரிதோஷாநுகுணம் கமபி வரம் ப்ரயச்சாமி।

விவேகோऽயம் தத்த்வேஷ்வவிததவிஶேஷக்³ரஹதநு:
ப⁴வோத³ந்வத்³தோ³ஷஸ்பு²டிமதிகாத்ரா ச ஸுமதி: ।
பரப்ரேமாகாராத்வமிதி ஸமேதாஸ்த்ரய இமே
தத: பாரே த்யக்த்வாபி கு³ணமபி ச த்யக்ஷ்யத ந மாம்॥ 83

விவேகோ விஷ்ணுப⁴க்திஶ்ச — (ஸாஞ்ஜலிப³ந்த⁴ம்) அநந்யஸாத்⁴ய: ப்ரஸாதோ³யமஸ்மாஸ்வத்ரப⁴வத: ।

ஸுமதி: — (ஸஹர்ஷம்) மஹாந்ஹி க²லு வரோ மஹணீயோ ஜநம் ஸர்வமுத்தம்ஸயந் ஸஹஸ்ரஸங்க்ரோஶிணீ ஹோதா। (ஸ்மாயா) மஹாநு பூ⁴ஷ்யவரோ மஹநீய:, யாதா²யாபரா த்ருஷ்ய ஸஹயமூர்யாஸிணீ ப⁴வாதி।

விட்டு ப்ரத்யுபகாரமும் ஒன்றுமில்லாமல் இப்படி உபகாரம் செய்திருக்கிற உங்களுக்கு என்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்குத் தக்கபடி ஒரு வரன் கொடுக்கிறேன்.

தத்வங்களில் உண்மையான வ்யத்யாஸத்தை அறிவதையே ஸ்வரூபமாக உடைய இந்த விவேகனும், ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் உண்டாகிய தோஷங்களை அறிவதையே ஸ்வரூபமாக உடைய ஸுமதியும், பகவானிடத்தில் ப்ரீதியை ஆகாரமாக உடைய நீயும் ஆகிய இந்த நீங்கள் மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து பரமபதத்திலும் ப்ரக்ருதி மண்டலத்தை விட்டிருந்தபோதிலும் என்னை விட்டுவிடக் கூடாது. 83

விவேகனும் விஷ்ணு பக்தியும் — (கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு) பூஜ்யராகிய உமக்கு எங்களிடத்தில் உண்டாகிய இந்த அனுக்ரஹம் வேறு ஒருவராலும் அடையத்தகாதது.

ஸுமதி — (ஸந்தோஷத்துடன்) மிகவும் பெரியதான இந்த வரன் எல்லோராலும் கொண்டாடத்தகுந்தது. எதுவென்னில்: — ஆர்ய

विष्णुभक्तिः — भगवन्! ईदृग्वचनसिद्धिरेव सम्भावनीति देशिकप्रसादलब्धदिव्यश्रोत्रचक्षुषा मे हृदय-
मेव कथयति। तथा च सिद्धयुपायैः सूचितै-
रपि सूच्यते।

उपरि—

दिव्यस्सम्प्रति दुन्दुभिर्दिशि दिशि स्वानैरनूनैः श्रूयते
देवानामपि हावुहावुमुखरी विक्षोभयत्यम्बरम्।
आज्ञापूर्तिसमर्थिभिः कृतपदैर्वैश्वानरपूर्वैरियं
राज्ञायाभिरातिवाहिकगणैरालिख्यते वर्त्मनः॥ 84

पुरुषः—(सहर्षोल्लासम्) तथा सति कृतकृत्या-
न्भवतः कृतार्थोऽहं प्रार्थये।

புத்ரராகிய விவேகருடன் கூட இருந்து ஸஹதர்மசாரிணியாய் இருக்கிறேனே—(என்பது).

விஷ்ணுபக்தி — பகவந்! இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நீர் ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற ஸித்தியை உடையவர் என்று ஆசார்யனுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அடையப்பட்ட திவ்யங்களான கண் காது இவைகளையுடைய என்னுடைய மனதே சொல்லுகிறது. அப்படியே முன்பு ஸித்தியை உண்டாக்கினவைகளான நல்ல சகுனங்களினாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது—

திவ்யமான துந்துபி எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஓசைகளினால் கேட்கப்படுகிறது, நித்யஸூரிகளினுடைய ஹா உஹாஉ என்று ஸாமகானம் செய்யும் ஓசை ஆகாசத்தைக் கலங்கும்படி செய்கிறது, பகவானுடைய ஆஜ்ஞையின்படி நடப்பவர்களாயும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களாயும் இருக்கிற அக்னி முதலிய ஆதிவாஹிகர்களின் கூட்டங்களினால் அலங்காரம் செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வழி காண்பிக்கப்படுகிறது. 84

புருஷன்:—(மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்) அப்படியாகில் க்ருதக்ருத்யர்களான உங்களை க்ருதார்த்தனாகிய நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அலம் காலவ்யயேநைவ ப்ரதீக்ஷே பஶ்சிமம் திநம் ।
அஸ்மதேகஹிதைஷிப்ய: ஸ்வஸ்தி வஸ்ஸாதயாம்யஹம் ॥ 85

அபி ச—

க்ரஹஸ்வப்நநிமித்தாதி கவேஷணா பராங்முக: ।
ப்ராப்தம் ப்ராப்தமுபாஸீந: ப்ரபத்ஸ்யே பரமம் பதம் ॥ 86

அஹஹ! ரஸருதிரபிஶிதமேத: கீகஸமஜ்ஜாஶுக்ரமயகலே-
பரகாராக்ருஹாந்நிஷ்க்ராந்த: ஶ்வபசகுடீர கோடராத்ஸ-
ஹஸைவ பித்ருஸத்மஸௌதாரோஹணாய ஸத்வரமாண இவ
ராஜகுமார: தத்தத்தேஶாதிகாரிபி: ஆதிவாஹிககணை

காலத்தைப் போக்கடிப்பதினுல் போதும், மரண தினத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், என்னுடைய நன்மை ஒன்றையே விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும், நான் போய் வருகிறேன். 85

மேலும்—

சந்திரன் முதலிய க்ரஹங்கள், ஸ்வப்னங்கள், சகுனம் முதலியவைகளைப் பற்றிய விஞன விசாரத்தில் இருந்து நிவ்ருத்தி அடைந்தவனுய் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது கிடைத்ததை அங்கீகரித்தவனுய்ப் பரமபதத்தை அடையப்போகிறேன் (அதாவது மரண காலத்தில் சகுனம் முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் நேர்ந்த சகுனங்களையே நல்ல சகுனங்களாய் வைத்துக்கொண்டு புறப்படப் போகிறேன் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'நன்னிலமாவது' என்கிற பாட்டை அநுஸந்திக்கவும்.) 86

ஆஶ்சர்யம்! ஆஶ்சர்யம்! ரஸம், ரக்தம், மாம்ஸம், தண்ணீர், பீளை, சீய், சுக்லம் இவைகள் நிறைந்த சரீரமாகிற ஜெயிலில் இருந்து வெளிப் புறப்பட்டவனுய் வேடனுடைய குடிசையின் நடுவில் இருந்து மஹாராஜாவாகிய தகப்பனருடைய வீட்டின் மெத்தையில் ஏறுவதற்காக வேகமாகப் போகிற ராஜகுமாரனைப் போல அந்தந்த த்தேசங்களுக்கு அதிகாரிகளான ஆதிவாஹிகர்களின் கூட்டங்களி

रनितरसौलभ्येन देवयानेन त्रिगुणसारकान्तार
मतिवाहितस्त्वपारम्परितं परमपदमधिरोक्ष्यामि ।

यत्र च—

सव्यं पादं प्रसार्य श्रितदुरितहरं दक्षिणं कुञ्चयित्वा
जानुन्याधाय सव्येतरमितरभुजं नागभोगे निधाय ।
पश्चाद्बाहुद्वयेन प्रतिभटशमने धारयन् शङ्खचक्रे
देवीभूषादिजुष्टो जनयति जगतां शर्म वैकुण्ठनाथः ॥ 87

(प्रक्रम्य सविनयाञ्जलिं बद्ध्वा)
दिवि भुवि च निविष्टान् देशिकान् दिव्यभूम्नः
प्रणतिनियतवृत्तिः प्रार्थये कञ्चिदर्थम् ।

ஞல் வேறொருவராலும் அடையமுடியாத தேவயான மார்க்கத்திஞல் ப்ரக்ருதியாகிற பாலை வனத்தைத் தாண்டி வைக்கப்பட்டவஞய் ப்ரக்ருதிக்கு அக்கரையாகிய பரமபதத்தை அடையப் போகிறேன். எந்த இடத்தில்—

இடது திருவடியைத் தொங்க வைத்துக்கொண்டு தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களின் பாபங்களைப் போக்கடிக்கக் கூடியதான வலது திருவடியைத் தூக்கிக்கொண்டு, வலது திருக்கையை முழங்காலில் வைத்துக்கொண்டு, மற்றொரு திருக்கையை ஆதிஸேஷன் உடலில் ஊன்றிக்கொண்டு பின்ஞல் இருக்கும் இரண்டு திருக்கைகளிஞல் சத்ருக்களை நாசம் செய்யக்கூடிய சங்க சக்ரங்களைத் தரித்துக்கொண்டவராய் தேவிகள் பூஷணங்கள் முதலியவைகளிஞல் அடையப்பட்டிருக்கும் வைகுண்ட நாதன் உலகங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குகிறூர்.

(கொஞ்சம் நடந்து, வணக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு)—

மிகவும் சிறந்த மஹிமையை உடையவர்களான பரமபதத்திலும் பூலோகத்திலும் இருக்கிற ஆசார்யர்களை நமஸ்காரத்துடன் சேர்ந்த வ்யாபாரத்தை உடைய இந்த நான் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ப்ரார்த்திக்கிறேன். உங்களுடைய மஹிமையிஞல் பகவானுடைய முதலாவது

अपि जिगमिषु[illegible]
  प्रियगतिरनुगृह्य प्रेक्ष्यतां हन्त भवद्भिः ॥ 88

अपि च —

[illegible]
  [illegible] ।
श्री[illegible]
  [illegible] देशिका देशिकाः ॥ 89

[इति विवेकसन्मतिविष्णुभक्तीः सप्रसादबहुमानं
  समीक्षमाणः स्वविषयविहितोत्तरकृत्यो निष्क्रान्तः]

ஸ்தானமாகிய பரமபதத்தை அடையவேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவனாய் மிகவும் இஷ்டமான அர்ச்சிராதி கதியை உடைய இந்தத் தாஸனாகிய நான் அனுக்ரஹம் செய்து உங்களால் கடாக்ஷிக்கத் தக்கவன். 88

மேலும் —

வேதாந்தங்களினால் கொண்டாடத் தகுந்த விசித்ரங்களான சரித்ரங்களை உடையவர்களாயும், விஸ்வாஸம் வைக்கத் தகுந்தவர்களான ஶரண்யர்களான லக்ஷ்மீநாராயணன் என்கிற தம்பதிகளினுடைய க்ருபையாகிற கங்கையை நம்மிடத்தில் பரவச்செய்தவர்களாயும், த்வேஷம் ப்ரமம் வஞ்சனை ஆகிய இந்த வழிகளுக்கு அதிக தூரத்தில் இருப்பவர்களாயும் இருக்கிற இந்த ஸ்ரீ நாதமுனிகள் முதலிய ஆசார்யர்கள் மன்மதனுடைய பாணங்களினால் உண்டான பீடையை விட்டவனாயிருக்கிற என் பொருட்டு இந்தப் பூலோகத்தில் இனிமையாக இருக்கவேண்டும் (அதாவது அவர்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் ஆநந்தம் உண்டாகவேண்டும் என்றபடி). 89

[என்று விவேகன் ஸன்மதி விஷ்ணுபக்தி இவர்களை அனுக்ரஹம் கௌரவம் இவைகளுடன் பார்த்துக்கொண்டு மேல் நடக்கவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்யப்போகிறவராய் அப்புறம் போகிறார்.]

ஸுமதி:— ஆர்யபுத்ர! அத² கிம் ப⁴விஷ்யதி மோக்ஷதி³வ-
ஸஸ்ய அஸ்மத்குலபதேரபி⁴மதஸ்ய ஸாதோ⁴ விலம்-
ப³: ? (ஸாயா) ஆர்யபுத்ர! அத² கிம் ப்ரதிபா⁴தி
மோக்ஷதி³வஸஸ்ய அஸ்மத்குலபதேரபி⁴மதஸாதோ⁴ விலம்-
ப³த ?

விவேக:— தே³வி! அஸ்மாபி⁴ரநயா ச மஹாப்ரபா⁴வயா விஷ்ணு-
ப⁴க்த்யா நித்யப்ரத்யஸ்தநிகி²லாந்தராயஸ்ய கிம் நாம ஸம்-
ப்ராப்தி காங்க்ஷித விலம்ப³காரணம்? பஶ்ய! பஶ்ய!

அயமஹம் ஸுமதிஜாநிரேகதீ⁴:
ஸ்த்வம் விவேகஸஹத⁴ர்மசாரிணீ ।
ஆவயோரேகதாநாஶயயோ
ரப்⁴யுபேதமசிரேண ஸேத்ஸ்யதி ॥ 90

ஸுமதி:— ஆர்யபுத்ர! இதா³நீம் கிமர்த²மேதே கிங்கரா
மஹாவீராஸ்ஸோ? (ஸாயா) ஆர்யபுத்ர! இதா³நீம்
கிமர்த²மேதே க்ருதக்ருத்யா மஹாவீரா: ?

ஸுமதி:— ஆர்யபுத்ர! பிறகு மோக்ஷம் வரும் தினத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நம்முடைய குலபதிக்கு அவருடைய இஷ்டம் ஸித்திப்பது தாமதிக்குமா என்ன?

ராஜா:— தேவி! நம்மாலும், அதிக மஹிமையை உடைய இந்த விஷ்ணு பக்தியினாலும் எப்பொழுதும் தள்ளப்பட்ட எல்லாத் தடைகளையும் உடைய இந்தப் புருஷனுக்கு இப்பொழுது இஷ்டம் கிடைப்பது தாமதிப்பதற்குக் காரணம் என்ன? பார்! பார்!

நான் ஒரே ஊக்கத்தை உடையவனாகிய உன்னுடைய பர்த்தாவாகிய விவேகன், நீ விவேகனுக்கு ஸஹதர்மசாரிணியான ஸுமதி, இப்படி ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவர்களாகிய நம் இருவருடைய தான மிகவும் சிறந்ததான இந்த இஷ்டம் சீக்கிரத்தில் ஸித்திக்கப் போகிறது. 90

விவேக:—ப்ரியே! பூதிலகாதயோகா ஸர்வதஹாவிஹாஷக ஸ்ஸஸவேதிந்யா ஹபவத்யா விஷ்ணுபக்த்யா।

விஷ்ணுபக்தி:—(நிமீலிதநேத்ரா த்யாநாபிநயம்) ந கத நிகேதோ யத்ராஸாயம்க்ருஹஸ்ஸாவாஸோ யதா லப்தவ்ருத்தி யோகீ। கதயா—

ஸ்ரீரங்கம் வ்ருஷசைலம் ஹஸ்திகிரிம் ஸ்ரீமதயோத்யாதீம்
லாகேதம் மதுராம் ஹரிக்ஷேத்ரம் ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம்।
அந்தஸ்ஸம்ப்ருதபக்தியஜ்ஞவ்ருதிகாஹாதேஹாவஸாநாவதி
ஆஸ்தே ஸம்ப்ரதி யத்ரகுத்ரசித்ஸாவதாநம் மந:॥ 91

அபி ச—

ஸுமதி:—ஆர்யபுத்ர! க்ருதக்ருத்யனை இந்த மஹா புருஷன் எங்கே போனுர்?

ராஜா:—ப்ரியே! இது முன்பு கழிந்தவைகள் இனி வரப்போகிறவைகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அறிந்தவளான பூஜ்யையான விஷ்ணு பக்தியினுல் பதில் சொல்லத்தக்கது.

விஷ்ணுபக்தி—(கண்ணை மூடிக்கொண்டு த்யானத்தை அபிநயம் செய்து) ஓரிடத்தில் வீடு முதலிய குடியிருக்கும் இடம் இல்லாதவனுய் எவ்விடத்தில் அஸ்தமித்ததோ அவ்விடத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருப்பவனுய் கிடைத்ததைக் கொண்டு ஜீவனம் செய்து கொண்டிருப்பவனுய் இந்த யோகீ இருக்கிறுன். அன்றிக்கே

உள்ளே மனதிற்குள் பரிபூர்ணமான பக்தியோகமாகிற யஜ்ஞத்திற்கு அவப்ருதமாகிற தேஹவிநாசம் வரும் வரையில் ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடமலை, ஹஸ்திகிரி, யதுகிரி, அயோத்யை, மதுரை, ஹரிக்ஷேத்திரம், பதரிகாஸ்ரமம் இவைகளை அடையப்போகிறுன். அன்றிக்கே எவ்விடத்தில் மனது த்யானத்திற்கு ஸாவதானமாக இருக்குமோ அப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஓர் இடத்தில் இப்பொழுது வஸித்துக் கொண்டிருக்கிறுன். 91

மேலும்—

ஸ்வயம் வ்யக்தக்ஷேத்ரே விபிநவிஷயே வா விதி⁴வஶாத்
ப்ரஶஸ்தே து³ஷ்டே வா க்வசந விஷயே த்யக்தவபுஷ: ।
அநகா⁴ந் ஸமுத்³த்⁴ருத்ய ப்ரதி²தமஹிமா வேதா³ந்தப⁴க³வாந்
ப்ரபந்நாநஸ்மாத் ஸ்வபத³மநபாயம் நயதி ॥ 92

அத்³யாஸௌ நிகி²லஜக³தே³கதே³ஹிநா நித்யநிரவத்³யேந தே³வேந நிஜநக³ரபர்யந்தேநாநவத்³யேநாநாவ்ருத்திமார்கே³ண நிநீஷித:।

தேந—

தே³வர்ஷிபூ⁴தபித்ருமர்த்யருணாதிமுக்த:
த³த்தாப⁴யஸ்ய க்ருபயா த்³ருட⁴ப⁴க்திஶாலீ ।
பத்யுஸ்ஸ்வதே³ஹஸத்³ருஶாம் பத³வீம் ப⁴ஜந்த
ப்ராப்யத்யஸௌ பரமராஜபதே²ந ப்ரயாதிரம்ஹம் ॥ 93

வேதாந்தங்களில் ப்ரஸித்தமான வைபவத்தைஉடைய அப்படிப் பட்ட இந்தப் பகவான் ஸ்வயம் வ்யக்த க்ஷேத்திரத்திலாவது காட்டின் ப்ரதேசத்திலாவது நல்ல இடத்திலாவது தோஷத்தோடு கூடிய இடத்திலாவது ஏதாவது ஓர் இடத்தில் கர்ம வசத்தினால் ஶரீரத்தை விட்டிருக்கிற தோஷமில்லாதவர்களான ப்ரபன்னர்களை உயரத் தூக்கி அழிவில்லாததான தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறார். 92

இப்பொழுது இந்தப் புருஷன் எல்லா உலகங்களுக்கும் முக்யமான அந்தராத்மாவாயும் எப்பொழுதும் ஒரு தோஷமும் இல்லாதவராயும் இருக்கிற பகவானால் தன்னுடைய பட்டணம் வரையில் இருக்கிற தோஷம் இல்லாததான திரும்பி வருவதில்லாத வழியில் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று ஸங்கல்பிக்கப்பட்டான்.

அதினால்—

தனக்கு அபயம் கொடுத்தவரான பகவானுடைய க்ருபையினால் மிகவும் உறுதியான பக்தியை உடையவனைத் தேவதைகள் ரிஷிகள் ப்ராணிகள் பித்ரு தேவதைகள் மனுஷ்யர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுக்க

[illegible]

[illegible] — 94

விவேக:—(ஸஹர்ஷபஹுமாநம்) பகவதி! விஷ்ணுபக்தே! விஶ்வஸாக்ஷாத்காரவிசக்ஷணாயாஸ்தே கியதேதாவத்பரிமிதாஶ்சர்யதர்ஶநமாஶ்சர்யம்?
(விசிந்த்ய) (ஸ்வகதம்) மஹாப்ரபாவைஷா கலு வந்தநீயா।

வேண்டிய கடன்களைத் தாண்டினவனாய் இருக்கிற இந்த ஆத்மா ஆசார்யர்களினால் முன்னால் அடையப்பட்டிருக்கிற எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸ்வாமியாகிய பகவானுடைய அந்தப் பரமபதத்தை அடையப்போகிறான். 93

நம்மால் நினைக்கமுடியாத மஹிமையை உடைய இந்தப் புருஷன் இடத்தில் இந்த ஒரு ஆஸ்சர்யமான மஹிமையை நான் அறிகிறேன். இப்பொழுது—

(இவனால்) அஜாக்கிரதையினால் (புத்தி பூர்வகமாக இல்லாமல்) இப்பொழுது செய்யப்பட்ட பாபம் எதுவும் பகவானுடைய க்ருபையில் முழுகி இருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவை ஹனுமானுடைய வாலில் உண்டான நெருப்பைப் போல கொளுத்தப் போகிறதில்லை, அயலாரிடத்தில் ஸம்பந்தப்படுத்தப் பட்டதாய்க் கொண்டு அவர்களைக் கொளுத்தப்போகிறது. 94

விவேகன்—(ஸந்தோஷம் பஹுமானம் இவைகளுடன்) பூஜ்யையாகிய விஷ்ணு பக்தியே! எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறியக்கூடிய ஶக்தியை உடைய நீ இவ்வளவு அளவிடப்பட்ட ஆஸ்சர்யத்தை அறிவது என்ன ஆஸ்சர்யம்? (யோசித்து) (மனதிற்குள்) அதிகமான ப்ரபாவத்தை உடைய இந்த விஷ்ணு பக்தி என்னால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவள். (வெளிப்படையாக)—

(ப்ரகாஶம்)

விதிவஶநியதேந விஷ்ணுபக்தே
ப்ரணிபதநேந வயம் க்ருதார்த்தயாம: ।
உசிதமவஸராதி விஶ்வமாந்யாம்
ஹரிபதபத்மரதிம் பவாத்ருஶாம் ॥ 95

(ஸுமதிம் விலோக்ய) ப்ரியே! த்வமப்யஸ்மதாயத்தஸ்திதி
ஷ்டாபிதாமிவ ப்ரதிமாமிமாம் ப்ரணந்துமர்ஹஸி ।

விஷ்ணுபக்தி:—(ஸப்ரஶ்ரயம்) மஹாராஜ! அநாதி ஸம்ஸார ஸாகரநிமக்நஸமுத்தரணவதாம் பூர்வஜாய பவதே ப்ரதிப்ரணாமமபிலஷாமி ।

விவேக:—மஹாயோகேஶ்வரி!

ஓ! விஷ்ணுபக்தியே! வயதினுடைய க்ரமத்தினால் அதிகரித்தவளுயிருந்தபோதிலும் நான் எல்லா ஜனங்களாலும் கொண்டாடத் தகுந்தவளாய் மிகவும் உயர்ந்தவளான பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளில் ப்ரீதியாகிற உன்னை ஸாஸ்திர விதியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நமஸ்காரத்தினால் உசிதப்படி உபசாரம் செய்கிறேன்.

(ஸுமதியைப் பார்த்து) ப்ரியே! நீயும் நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையை உடையவளாய் இருந்தபோதிலும் இந்த விஷ்ணு பக்தியைப் பகவானுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தைப் போல (அதாவது நம்மாலே ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விக்ரஹத்தை நாமே ஸேவிப்பதைப் போல) நமஸ்காரம் செய்யத் தகுந்தவளாகிறாய்.

விஷ்ணுபக்தி —(வணக்கத்துடன்) மஹாராஜ! அநாதியாக ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகிக் கிடந்த நம்முடைய குலபதியாகிய புருஷனை அதிலிருந்து கரையேற்றி வைத்தவராய் எனக்கு முன்னால் உண்டானவராயும் இருக்கிற உமக்குப் பதில் நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

விவேகன்— அதிக மஹிமையுள்ள யோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவளான விஷ்ணு பக்தியே!

கிம் விஜ்ஞாநை: கிம் தபோதாநயஜ்ஞை:
கிம் வாந்யைஸ்ச ஸுக்ருதித்யாகதீநை: ।
ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் தத்த்வதஸ்து ப்ரவேஷ்டும்
சக்யோ ப்ரஹ்மாநந்யபாஜா த்வயைவ ॥ 96

விஷ்ணுபக்தி:—(விசிந்த்ய) பவத்வேததேவமந்யதா வா । ப்ரத்யக்ஷமேவ மேபீஷிதம் ஸாதயத: ஸ்வயங்கர்த்ருத்வாபிமாநாபிப்ராய:। ஸர்வதா நிஸ்தரதி தாவதயமஸௌ நிஷ்ப்ரத்யூஹபகவதநுக்ரஹாவர்ஜித: புருஷ: ஸகலதோஷாகரம் ஸம்ஸாரஸாகரம், ப்ரவிசதி ச பரமம் பதம்। கிமத: பரம் ப்ரியமுபஹராமி?

விவேக:—பகவதி மஹாநுபாவே!

நீ விட்டிருப்பதினால் ஸாரம் இல்லாதவைகளான ஜ்ஞானங்களினாலும் தபஸ் தானம் யஜ்ஞம் முதலியவைகளினாலும் மற்ற எவ்வித ஸத் கர்மங்களினாலும் என்ன ப்ரயோஜனம்? அந்தப் பரப்ரும்மம் வேறொருவரையும் ஆஸ்ரயிக்காத உன்னாலேயே உள்ளபடி அறிவதற்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பதற்கும், அடைவதற்கும் முடியும். 96

விஷ்ணுபக்தி—(யோசித்து) இது இப்படியே இருக்கட்டும், வேறுவிதமாகவாவது இருக்கட்டும். எனக்கு எதிரிலேயே உன்னுடைய இஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கிற உனக்கு நான் கர்த்தா வில்லை என்கிற அபிமானத்தில் அபிப்ராயம் இருக்கிறதென்பதை நான் அறிகிறேன். ஒரு தடங்கலும் இல்லாத பகவானுடைய க்ருபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்தப் புருஷன் எல்லாத் தோஷங்களுக்கும் இருப்பிடமாகிய ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை எவ்விதத்திலும் தாண்டி விடுகிறான், பரமபதத்தையும் அடைகிறான். இன்னம் உனக்கு இஷ்டமானது எதை நான் செய்யக் கடவேன்?

விவேகன்—மஹானுபாவையாய் பூஜ்யையான விஷ்ணு பக்தியே!

கிம் தத் ப்ரியம் பரமத: ப்ரியவாதிநீயம்

பத்மாஸஹாயபதபத்மஜுஷா த்வயா ।

பஶ்யாமி யத்புருஷமேவ விபாப்மபந்தம்

ராகாஶஶாங்கமிவ ராஹுமுகாத்விமுக்தம் ॥ 97

அபி ச—

அபுநருதயாயாத்ய மோஹ: ப்ரக்ருதிஜநித

க்ஷ்மாபாதிதோ ஹ்ருத்கிஸலயப்ரகாஶதே பக்திர்

ஸரணிமபுநர்வ்ருத்யா ப்ராப்தோ ஜந: புநரகலங்கோ

கிமிஹ பஹுபி: ஸம்ப்ரதி நர்த்தநம் ஈஹிதம் ந: ॥ 98

கிமத: பரமபி த்வத்த: காங்க்ஷாமி । ததாபீதமஸ்து ।

லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்திருக்கிற உன்னால் எல்லாப் பாபங்களும் நிவ்ருத்தி அடைந்த இந்தப் புருஷனை ராஹுவின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட பௌர்ணமி சந்திரனைப்போலப் பார்க்கிறேனே இதைவிட மேலானதான என்ன ப்ரியம் எனக்குச் செய்யத்தக்கது? 97

மேலும்—

ப்ரக்ருதியினால் உண்டாக்கப்பட்ட மோஹம் மறுபடியும் உண்டாகாதபடி பூமியில் தள்ளப்பட்டது, பகவானிடத்தில் பக்தியானது ப்ரகாசிக்கிறது, அது ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் வ்ருத்தி அடைந்ததாக ஆகிறது, ஒரு தோஷமுமில்லாத இந்தப் புருஷன் திரும்பி வருதல் இல்லாத மார்க்கத்தை அடைகிறான், இந்த விஷயத்தில் அதிகமாகச் சொல்லி என்ன ப்ரயோஜனம்? இப்பொழுது நம்முடைய இஷ்டபலம் நமக்கு எதிரில் நர்த்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. 98

ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் வேறு எதை உன்னிடத்தில் இருந்து நான் விரும்புகிறேன்? ஆனாலும் இது இருக்கட்டும்.

[நடர்களுடைய வார்த்தை.]

(பரதவாக்யம்)

ஸுஸ்திரமதய: ஸர்வபுருஷா நித்யமத்யாத்மவித்யாம்
ஆதத்யாஸு: ப்ரதயது க்ருதம் ஸர்வதா தர்மவ்ருத்தி: ।
தேவஸ்ஸ்ரீமாநவதிரஹிததயாக்ஷீரஸிந்து: ப்ரபந்தே
வக்தா ஸ்ரோதா ப்ரபந்தவிஷய: ப்ரீயதாம் வாஸுதேவ: ॥ 99

[இதி நிஷ்க்ராந்தாஸ்ஸர்வே]

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயே

॥ நிச்ரேயஸலாபோ நாம தசமோங்க: ॥

எல்லாப் புருஷர்களும் கலக்கமில்லாத புத்தியுடையவர்களாய் எப்பொழுதும் வேதாந்த வித்யையை அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், நம்மால் விரும்பப்படுகிற வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் அக்கரையில் இருக்கிற (அதாவது விரும்பப்படுகிற ப்ரயோஜனங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலான புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கிற) முதலாவதான க்ருதயுகத்தில் உண்டான (நிவ்ருத்தி) தர்மம் பூமியில் எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கப்படட்டும்; எல்லையில்லாத தயைக்கு க்ஷீரஸமுத்திரமாயும் இந்த ப்ரபந்தத்தை சொன்னவராயும் கேட்டவராயும், இந்த ப்ரபந்தத்திற்கு விஷயமாயும் இருக்கிற ஸ்ரிய:பதியான தேவனாகிய வாஸுதேவன் ப்ரீதி அடையட்டும். 99

இப்படித் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத் விஷயம் பண்டிதபூஷணம்

ஸ்ரீ உ.ப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில்
நிஸ்ரேயஸலாபம் என்னும்
பத்தாவது அங்கம் முற்றிற்று.

ஸ்தோத்ரம் நிந்தாம் து ஸோடும் க்ஷமயவாஸோபாம் ஸம்க்ஷோபம் ஜகத்
கிந்நஸ்ஸ்திந்நேந நித்யவிஜ்ஞாநமயே ஸுகே ஸுகவதாம் ஷாம் ।
சிஷ்யாஸ்ஸிக்ஷிதபுத்தயஸ்ஸ்ருதிபதே யேஷாம் வயம் யே ச ந
ஸந்தோஷஸம்வர்த்தநக்ஷமமிதம் ஸாடம்பரை: கிம் பரை:॥

॥ ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயஸ்ஸமாப்த: ॥

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

நம்மால் சொல்லப்பட்ட ப்ரபந்தத்தை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்காவது தூஷிக்கவாவது அதன் குணதோஷங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுவதற்காகவாவது இந்த உலகம் கும்பலாய்ச் சேர்ந்திருக்கட்டும்; அழிவில்லாததான பகவானை த்யானம் செய்வதினால் உண்டான ஆநந்தத்தில் ஸுகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிற நமக்கு என்ன குறைவு உண்டாகும்? வேதமார்க்கத்தில் மிகவும் அப்யாஸம் செய்யப்பட்ட புத்தியை உடைய நாம் எவர்களுக்கு ஸிஷ்யர்களோ, எவர்கள் நமக்கு ஸிஷ்யர்களோ அவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது இந்த நாடகம், ஆடம்பரத்தோடு கூடிய மற்றவர்களினால் என்ன ப்ரயோஜனம்? 100

ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

[ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரஶ்லோகீயெ யாதவ வஶ்யாநி ஶ்லோகானாம்
அகாராதிக்ரமேண ஸூசீ]

அ

அ